
DOKTRYNA I PRZYMIERZA

DOKTRYNA I PRZYMIERZA

KOŚCIOŁA JEZUSA CHRYSZTUSA
ŚWIĘTYCH W DNIACH OSTATNICH

ZAWIERA OBJAWIENIA DANE
PROROKOWI JÓZEFOWI SMITHOWI

I UZUPEŁNIENIA DODANE PRZEZ JEGO NASTĘPCÓW
W PREZYDIUM KOŚCIOŁA

SPIIS TREŚCI

Wstęp	V
Porządek chronologiczny	X
Rozdziały	1
Deklaracje oficjalne	352

WSTĘP

Doktryna i Przymierza to zbiór Bożych objawień i natchnionych wypowiedzi przekazanych dla założenia i kierowania królestwem Bożym na ziemi w ostatnich dniach. Mimo że większość rozdziałów skierowana jest do członków Kościoła Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich, to przesłania, ostrzeżenia i nawoływania dane są na pożytek całej ludzkości i zawierają zaproszenie dla wszystkich ludzi na całym świecie, aby słuchali głosu Pana Jezusa Chrystusa, który mówi do nich dla ich doczesnego dobra, a także dla wiecznego zbawienia.

Większość objawień w tym zbiorze została otrzymana za pośrednictwem Józefa Smitha jun., pierwszego proroka i prezydenta Kościoła Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich. Inne objawienia zostały dane przez niektórych jego następców w Prezydium (zob. wprowadzenia do DiP 135, 136 i 138 oraz Deklaracje oficjalne I i II).

Księga Doktryna i Przymierza wraz z Biblią Świętą, Księgą Mormona oraz Perłą Wielkiej Wartości stanowi jedno z podstawowych pism świętych Kościoła. Jednakże Doktryna i Przymierza to księga jedyna w swoim rodzaju, ponieważ nie jest tłumaczeniem starożytnego dokumentu; jej zawartość została współcześnie przekazana przez Boga za pośrednictwem Jego wybranych proroków w celu odnowienia Jego świętego dzieła oraz założenia królestwa Bożego na ziemi w naszych czasach. W objawieniach tych słyhać łagodny, lecz stanowczy głos Pana Jezusa Chrystusa ponownie przemawiającego w dyspensacji pełni czasów; a dzieło tutaj rozpoczęte przygotowuje na Jego Drugie Przyjście będące wypełnieniem słów wszystkich świętych proroków od początku świata oraz zgodne z nimi.

Józef Smith jun. urodził się 23 grudnia 1805 r. w Sharon w hrabstwie Windsor w stanie Vermont. W dzieciństwie przeniósł się wraz z rodziną do miejsca obecnie zwanego Manchester, w zachodniej części stanu Nowy Jork. W okresie, kiedy tam mieszkał, wiosną 1820 r., w wieku lat czternastu, doświadczył pierwszej wizji, w której odwiedzili go osobiście: Bóg, Wieczny Ojciec, i Jego Syn, Jezus Chrystus. Podczas tej wizji dowiedział się, że założony w czasach Nowego Testamentu prawdziwy Kościół Jezusa Chrystusa, który głosił pełnię ewangelii, nie istnieje na świecie. Po tym nastąpiły inne objawienia od Boga, podczas których nauczany był przez wielu aniołów; objawiono mu, że Bóg ma dla niego specjalną misję do spełnienia na ziemi i że Kościół Jezusa Chrystusa zostanie przez niego przywrócony na ziemi.

Po pewnym czasie, dzięki boskiej pomocy, Józef Smith był w stanie

dokonać tłumaczenia i opublikować Księgę Mormona. W międzyczasie wraz z Oliverem Cowderym został ustanowiony przez Jana Chrzciciela do Kapłaństwa Aarona, w maju 1829 r. (zob. DiP 13). Wkrótce potem zostali razem ustanowieni do Kapłaństwa Melchizedeka przez starożytnych apostołów Piotra, Jakuba i Jana (zob. DiP 27:12). Potem nastąpiły inne ustanowienia, podczas których klucze kapłańskie zostały nadane przez Mojżesza, Eliasza, Eliasa i wielu starożytnych proroków (zob. DiP 110; 128:18, 21). Ustanowienia te były w rzeczywistości przywróceniem boskiego upoważnienia danego ludziom na ziemi. 6 kwietnia 1830 r., pod boskim kierownictwem, Prorok Józef Smith założył Kościół, i dlatego prawdziwy Kościół Jezusa Chrystusa ponownie funkcjonuje pośród ludzi jako instytucja posiadająca upoważnienie do nauczania ewangelii i udzielania obrzędów zbawienia (zob. DiP 20 i Perła Wielkiej Wartości, Józef Smith — Historia 1).

Te święte objawienia zostały otrzymane w odpowiedzi na modlitwy, w czasach potrzeby, i pochodzą z prawdziwych sytuacji dotyczących prawdziwych ludzi. Prorok wraz z towarzyszami szukał boskiego przewodnictwa, a objawienia te są dowodem na to, że je otrzymali. W objawieniach tych widać przywrócenie i odsłonięcie ewangelii Jezusa Chrystusa oraz wprowadzenie dyspensacji pełni czasów. Pokazują one także przemieszczanie Kościoła na zachód, ze stanu Nowy Jork i Pensylwanii do stanu Ohio, Missouri, Illinois, a w końcu do obszaru Wielkiej Kotliny zachodniej Ameryki; opisują one wielkie zmagania świętych w ich wysiłkach, aby zbudować Syjon we współczesnym świecie.

Kilka wcześniejszych rozdziałów dotyczy spraw związanych z tłumaczeniem i wydaniem Księgi Mormona (zob. rozdziały 3., 5., 10., 17. i 19.). Kilka późniejszych rozdziałów odzwierciedla pracę Proroka Józefa Smitha nad sporządzeniem natchnionego tłumaczenia Biblii, w którym to czasie otrzymał wiele ważnych rozdziałów doktrynalnych (zob. na przykład rozdziały 37., 45., 73., 76., 77., 86., 91. i 132., z których każdy ma jakiś bezpośredni związek z tłumaczeniem Biblii).

W objawieniach przekazane są doktryny ewangelii wraz z objaśnieniami co do tak fundamentalnych spraw, jak: charakter Boskiej Trójcy, pochodzenie człowieka, realność Szatana, cel życia w doczesności, konieczność posłuszeństwa, konieczność odpokutowania, działanie Ducha Świętego, obrzędy i praktyki zbawienia, przeznaczenie ziemi, przyszły stan człowieka po zmartwychwstaniu i sądzie, wieczność związków małżeńskich i wieczny charakter rodziny. W podobny sposób pokazują one stopniowo rozwój struktury administracyjnej Kościoła z powoływaniem biskupów, Pierwszego Prezydium, Rady Dwunastu, Siedemdziesiątych oraz ustanowieniem innych urzędów

przywódczych i kworów. Na koniec świadectwo o Jezusie Chrystusie — Jego boskości, Jego majestacie, Jego doskonałości, Jego miłości i Jego odkupieńczej mocy — czyni tę księgę niezmiernie cenną dla rodziny ludzkiej i mającą „wartość bogactw całego świata” (zob. wprowadzenie do DiP 70).

Objawienia te zostały pierwotnie opublikowane przez skrybów Józefa Smitha i członków Kościoła, którzy z entuzjazmem dzielili się ze sobą tymi rękopisami. W celu utworzenia bardziej trwałego zapisu skrybowie wkrótce skopiowali te objawienia i zebrali je w księgi z manuskryptami, z których korzystali przywódcy Kościoła, przygotowując objawienia do druku. Józef oraz pierwsi święci postrzegali te objawienia w taki sam sposób, jak Kościół — jako aspekt żywy i dynamiczny oraz podstawę do dalszego ulepszenia w oparciu o dodatkowe objawienia. Byli także świadomi, że niezamierzone błędy wystąpiły podczas procesu kopiowania objawień i przygotowywania ich do publikacji. Tak więc w 1831 r. podczas konferencji Kościoła poproszono Józefa Smitha, aby „poprawił te błędy, które odkryje mocą Ducha Świętego”.

Po tym, jak objawienia zostały przejrane i poprawione, członkowie Kościoła w stanie Missouri rozpoczęli publikację książki zatytułowanej: *A Book of Commandments for the Government of the Church of Christ* [Księga przykazań do zarządzania Kościołem Chrystusa], która zawierała wiele z pierwszych objawień Proroka. Podjęcie tej pierwszej próby publikacji zakończyło się jednak niepowodzeniem, gdyż motłoch 20 lipca 1833 r. zniszczył należącą do świętych drukarnię w hrabstwie Jackson.

Usłyszawszy o zniszczeniu drukarni w stanie Missouri, Józef Smith oraz inni przywódcy Kościoła rozpoczęli przygotowania do publikacji objawień w Kirtland w stanie Ohio. Józef Smith osobiście nadzorował ponowną redakcję tekstu w niektórych objawieniach, polegającą na poprawianiu błędów, korekcie słownictwa i uwzględnieniu informacji o rozwoju Kościoła w kwestii doktryn i organizacji, przygotowując go do publikacji w 1835 r. jako *Doctrine and Covenants of the Church of the Latter Day Saints* [Doktryna i Przymierza Kościoła Świętych w Dniach Ostatnich]. Józef Smith wyraził zgodę na kolejne wydanie książki Doktryny i Przymierzy, która została opublikowana zaledwie kilka miesięcy przed męczeńską śmiercią Proroka w 1844 r.

Pierwsi święci w dniach ostatnich wielce cenili te objawienia i postrzegali je jako przesłania od Boga. Podczas pewnej okazji, pod koniec 1831 r., kilku starszych Kościoła złożyło uroczyste świadectwo, że Pan poświadczył ich duszom, iż objawienia te są prawdziwe. W 1835 r. świadectwo to zostało opublikowane w formie spisane go świadectwa Dwunastu Apostołów:

ŚWIADECTWO
DWUNASTU APOSTOŁÓW CO DO PRAWDY
KSIĘGI DOKTRYNY I PRZYMIERZY

*Oświadczenie świadków co do Księgi Przykazań Pana,
które dał Swemu Kościołowi za pośrednictwem Józefa
Smitha jun., wyznaczonego w tym celu głosem Kościoła:*

Przeto chcemy dać świadectwo całemu światu i ludzkości, każdemu stworzeniu na powierzchni ziemi, że Pan poświadczył naszym duszom za pośrednictwem Ducha Świętego, który na nas zstąpił, iż przykazania te zostały objawione w natchnieniu od Boga, i że są z pożytkiem dla wszystkich ludzi, i że są prawdziwe.

Z pomocą Pana dajemy o tym świadectwo całemu światu; dzięki łasce Boga Ojca i Jego Syna, Jezusa Chrystusa, wolno nam mieć ten zaszczyt złożenia świadectwa dla świata; radujemy się z tego niezmiernie, zawsze prosząc Pana, aby dzieci ludzkie odniosły z tego korzyść.

Nazwiska Dwunastu:

Thomas B. Marsh	Orson Hyde	William Smith
David W. Patten	William E. McLellin	Orson Pratt
Brigham Young	Parley P. Pratt	John F. Boynton
Heber C. Kimball	Luke S. Johnson	Lyman E. Johnson

Kolejne wydania Doktryny i Przymierzy poszerzono o dodatkowe objawienia lub inne dokumenty w miarę ich otrzymywania i akceptacji przez kompetentne zgromadzenia lub konferencje Kościoła. W wydaniu z 1876 r., przygotowanym przez Starszego Orsona Pratta pod kierownictwem Brigham Younga, ułożono objawienia chronologicznie i opatrzone nowymi wprowadzeniami zawierającymi informacje historyczne.

Poczynając od wydania z 1835 r., załączono tu też serię siedmiu lekcji teologicznych zatytułowanych: *Lectures on Faith* [Wykłady o wierze]. Przygotowano je dla użytku Szkoły Proroków w Kirtland w stanie Ohio w latach 1834–1835. Chociaż były korzystne dla doktryny i nauczania, pominięto je w Doktrynie i Przymierzach od czasu wydania w 1921 r., gdyż nie zostały dane ani przedstawione całemu Kościołowi jako objawienia.

W wydaniu Doktryny i Przymierzy z 1981 r. w języku angielskim po raz pierwszy zawarto trzy dokumenty. Są to rozdziały 137. i 138., traktujące o doktrynie zbawienia dla zmarłych, oraz Deklaracja oficjalna II., w której ogłoszono, że wszyscy godni

mężczyźni — członkowie Kościoła — mogą być ustanowieni do kapłaństwa bez względu na rasę czy kolor.

W każdym nowym wydaniu Doktryny i Przymierzy poprawiono wcześniejsze błędy oraz dodano nowe informacje, szczególnie te dotyczące historycznych części wprowadzeń do rozdziałów. Niniejsze wydanie zawiera dokładniejsze daty, nazwy miejsc oraz inne poprawki. Zmiany te zostały poczynione, aby tekst był zgodny z najbardziej dokładnymi informacjami historycznymi. Do innych dodatków tego najnowszego wydania należą: poprawione mapy, ukazujące główne lokalizacje geograficzne miejsc, w których otrzymano objawienia, jak też ulepszone zdjęcia miejsc historycznych Kościoła, odsyłacze, wprowadzenia do rozdziałów oraz podsumowania tematyczne. A wszystko to, aby ułatwić czytelnikom zrozumienie przesłania Pańskiego w Doktrynie i Przymierzach oraz dla czerpania z niego radości. Informacje dotyczące wprowadzeń do rozdziałów zostały zaczerpnięte z dokumentu Manuskrypty z Historii Kościoła oraz publikacji *History of the Church* [Historia Kościoła] (które są przytaczane we wprowadzeniach do rozdziałów jako: historia Józefa Smitha) oraz *Joseph Smith Papers* [Pisma Józefa Smitha].

SPIS TREŚCI W PORZĄDKU CHRONOLOGICZNYM

<i>Data</i>		<i>Miejsce</i>	<i>Rozdziały</i>
1823	wrzesień	Manchester, stan Nowy Jork	2
1828	lipiec	Harmony, stan Pensylwania	3
1829	luty	Harmony, stan Pensylwania	4
	marzec	Harmony, stan Pensylwania	5
	kwiecień	Harmony, stan Pensylwania	6, 7, 8, 9, 10
	maj	Harmony, stan Pensylwania	11, 12, 13*
	czerwiec	Fayette, stan Nowy Jork	14, 15, 16, 17, 18
	lato	Manchester, stan Nowy Jork	19
1830		Hrabstwo Wayne, stan Nowy Jork	74
	kwiecień	Fayette, stan Nowy Jork	20*, 21
	kwiecień	Manchester, stan Nowy Jork	22, 23
	lipiec	Harmony, stan Pensylwania	24, 25, 26
	sierpień	Harmony, stan Pensylwania	27
	wrzesień	Fayette, stan Nowy Jork	28, 29, 30, 31
	październik	Manchester, stan Nowy Jork	32
	październik	Fayette, stan Nowy Jork	33
	listopad	Fayette, stan Nowy Jork	34
	grudzień	Fayette, stan Nowy Jork	35*, 36*, 37*
1831	styczeń	Fayette, stan Nowy Jork	38, 39, 40
	luty	Kirtland, stan Ohio	41, 42, 43, 44
	marzec	Kirtland, stan Ohio	45, 46, 47, 48
	maj	Kirtland, stan Ohio	49, 50
	maj	Thompson, stan Ohio	51
	czerwiec	Kirtland, stan Ohio	52, 53, 54, 55, 56
	lipiec	Syjon, hrabstwo Jackson, stan Missouri	57
	sierpień	Syjon, hrabstwo Jackson, stan Missouri	58, 59
	sierpień	Independence, stan Missouri	60
	sierpień	Rzeka Missouri, stan Missouri	61
	sierpień	Chariton, stan Missouri	62
	sierpień	Kirtland, stan Ohio	63
	wrzesień	Kirtland, stan Ohio	64
	październik	Hiram, stan Ohio	65, 66
	listopad	Hiram, stan Ohio	1, 67, 68, 69, 70, 133
	grudzień	Hiram, stan Ohio	71
	grudzień	Kirtland, stan Ohio	72
1832	styczeń	Hiram, stan Ohio	73
	styczeń	Amherst, stan Ohio	75
	luty	Hiram, stan Ohio	76
	marzec	Hiram, stan Ohio	77, 79, 80, 81
	marzec	Kirtland, stan Ohio	78

*Tam lub w pobliżu podanego miejsca.

<i>Data</i>	<i>Miejsce</i>	<i>Rozdziały</i>
	kwiecień	Independence, stan Missouri 82, 83
	sierpień	Hiram, stan Ohio 99
	wrzesień	Kirtland, stan Ohio 84
	listopad	Kirtland, stan Ohio 85
	grudzień	Kirtland, stan Ohio 86, 87*, 88
1833	luty	Kirtland, stan Ohio 89
	marzec	Kirtland, stan Ohio 90, 91, 92
	maj	Kirtland, stan Ohio 93
	czerwiec	Kirtland, stan Ohio 95, 96
	sierpień	Kirtland, stan Ohio 94, 97, 98
	październik	Perrysburg, stan Nowy Jork 100
	grudzień	Kirtland, stan Ohio 101
1834	luty	Kirtland, stan Ohio 102, 103
	kwiecień	Kirtland, stan Ohio 104*
	czerwiec	Rzeka Fishing, stan Missouri 105
	listopad	Kirtland, stan Ohio 106
1835	kwiecień	Kirtland, stan Ohio 107
	sierpień	Kirtland, stan Ohio 134
	grudzień	Kirtland, stan Ohio 108
1836	styczeń	Kirtland, stan Ohio 137
	marzec	Kirtland, stan Ohio 109
	kwiecień	Kirtland, stan Ohio 110
	sierpień	Salem, stan Massachusetts 111
1837	lipiec	Kirtland, stan Ohio 112
1838	marzec	Far West, stan Missouri 113*
	kwiecień	Far West, stan Missouri 114, 115
	maj	Spring Hill, hrabstwo Daviess, stan Missouri 116
	lipiec	Far West, stan Missouri 117, 118, 119, 120
1839	marzec	więzienie w Liberty, hrabstwo Clay, stan Missouri 121, 122, 123
1841	styczeń	Nauvoo, stan Illinois 124
	marzec	Nauvoo, stan Illinois 125
	lipiec	Nauvoo, stan Illinois 126
1842	wrzesień	Nauvoo, stan Illinois 127, 128
1843	luty	Nauvoo, stan Illinois 129
	kwiecień	Ramus, stan Illinois 130
	maj	Ramus, stan Illinois 131
	lipiec	Nauvoo, stan Illinois 132
1844	czerwiec	Nauvoo, stan Illinois 135
1847	styczeń	Winter Quarters (teraz stan Nebraska) 136
1890	październik	Salt Lake City, stan Utah . . . Deklaracja oficjalna I
1918	październik	Salt Lake City, stan Utah 138
1978	czerwiec	Salt Lake City, stan Utah . . . Deklaracja oficjalna II

*Tam lub w pobliżu podanego miejsca.

DOKTRYNA I PRZYMIERZA

ROZDZIAŁ 1

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha 1 listopada 1831 r. podczas nadzwyczajnej konferencji starszych Kościoła w Hiram w Ohio. Do tego czasu otrzymano od Pana wiele objawień, a zebranie ich w celu opublikowania w formie książki było jedną z głównych kwestii poruszonych na konferencji. Niniejszy rozdział stanowi wstęp Pana do doktryn, przymierzy i przykazań danych w obecnej dyspensacji.

1–7: Głos ostrzeżenia jest skierowany do wszystkich ludzi; 8–16: Odstępstwo i niegodziwość poprzedzają Drugie Przyjście; 17–23: Józef Smith powołany do przywrócenia prawd i mocy Pana na ziemię; 24–33: Ujawnienie Księgi Mormona i założenie prawdziwego Kościoła; 34–36: Pokój zostanie zabrany z ziemi; 37–39: Badajcie te przykazania.

ZWAŻAJ, o ludu mego “Kościoła — mówi głos tego, który mieszka na wysokościach i którego ^boczy patrzą na wszystkich ludzi — zaprawdę, powiadam: “Zważaj, ludu z dalekich stron; i wy, coście na wyspach morza, słuchajcie wraz.

2. Bowiem zaprawdę, “głos

Pana jest dla wszystkich ludzi i ^bnikt mu nie umknie; i nie ma oka, które nie zobaczy, ani ucha, które nie usłyszy, ani ^cserca, którego nie przeniknie.

3. A ^abuntowników przeniknie wielki smutek, bowiem ich niegodziwości zostaną ^bogłoszone ze szczytów domostw, a ich tajemne czyny objawione.

4. A “głos ostrzeżenia dotrze do wszystkich ludzi przez usta moich uczniów, których wybrałem w tych ^bostatnich dniach.

5. I pójdą przed siebie, i nikt ich nie powstrzyma, bowiem ja, Pan, tak im nakazałem.

6. Oto takie jest moje “upoważnienie i upoważnienie moich sług, i mój wstęp do księgi moich przykazań, które im dałem,

1 1a III Nefi 27:3;

DiP 20:1.

ppś Kościół Jezusa

Chrystusa.

b DiP 38:7–8.

ppś Bóg, Boska Trójca.

c V Mojż. 32:1.

2a DiP 133:16.

b Fil. 2:9–11.

c ppś Serce.

3a ppś Bunt.

b Łuk. 8:17; 12:3;

II Nefi 27:11;

Morm. 5:8.

4a Ez. 3:17–21;

DiP 63:37.

ppś Ostrzeżać,

ostrzeżenie;

Praca misjonarska.

b ppś Dni ostatnie,

Ostatnie dni.

6a ppś Jezus Chrystus —

Upoważnienie.

aby je wam ^bogłosili, o mieszkańcy ziemi!

7. Przeto ^atrwóż się i drzyj, o ludu, albowiem ^bspełni się w nich to, co ja, Pan, zarządziłem.

8. Zaprawdę, powiadam wam, że tym, którzy idą, niosąc te nowiny mieszkańcom ziemi, dana jest moc ^apieczętowania zarówno na ziemi, jak i w niebie, tak niewiernych, jak i ^bzbuntowanych.

9. Zaprawdę, aby ich zapieczętować aż do dnia, gdy ^agniew Boży spadnie na ^bniegodziwych bez miary —

10. Do ^adnia, gdy Pan przyjdzie, aby ^bodpłacić każdemu według jego ^cczynów i odmierzyć każdemu taką ^dmiarą, jaką ten odmierzał swemu bliźniemu.

11. Przeto głos Pana rozejdzie się po krańce ziemi, aby usłyszeli wszyscy, którzy zechcą słuchać:

12. Przygotujcie się, przygotujcie się na to, co ma nadejść, albowiem Pan jest blisko;

13. I rozpalony jest ^agniew Pański, a ^bmiecz Jego obmyty jest w niebie i spadnie na mieszkańców ziemi.

14. I ^aramię Pańskie zostanie objawione; i zbliża się dzień, w którym ci, którzy nie chcą ^bsłuchać głosu Pana ani głosu Jego sług, ani nie ^cbaczą na słowa proroków i apostołów, zostaną ^dodcięci od ludu;

15. Albowiem ^aodeszli od mych ^bobrzędów i ^człamali moje ^dwieczne przymierze;

16. Nie ^aszukają Pana, aby ustanowić Jego prawość, lecz każdy człowiek podąża ^bwłasną ^cdrogą i za ^dobrazem swego własnego boga, który jest na podobieństwo świata, i który jest w istocie swej bożkiem, co się ^ezestarzeje i zginie w ^fBabilonie, w samym wielkim Babilonie, który upadnie.

17. Przeto ja, Pan, wiedząc o klęsce, jaka spadnie na ^amieszkańców ziemi, powołałem swego sługę, Józefa Smitha jun., i przemówiłem doń z nieba, i dałem mu przykazania;

18. Dałem także przykazania innym, by ogłosili te rzeczy światu, a wszystko po to, aby się spełniło, co zapisali prorocy.

19. ^aSłabi tego świata powstaną

6b DiP 72:21.	c Przyp. 24:12;	przymierze.
7a V Mojż. 5:29;	Alma 9:28; 41:2–5;	16a Mat. 6:33.
Kazn. 12:13.	DiP 6:33.	b Iz. 53:6.
b DiP 1:38.	d Mat. 7:2.	c DiP 82:6.
8a ppś Pieczętować,	13a DiP 63:6.	d II Mojż. 20:4;
zapieczętowanie.	b Ez. 21:8; DiP 35:14.	III Nefi 21:17.
b ppś Bunt.	14a Iz. 53:1.	ppś Bałwochwalstwo.
9a Obj. 19:15–16;	b II Nefi 9:31;	e Iz. 50:9.
I Nefi 22:16–17.	Mos. 26:28.	f DiP 64:24; 133:14.
b Mos. 16:2;	c DiP 11:2.	ppś Babel, Babilon;
J.S. — Mat. 1:31, 55.	d Dz. 3:23; Alma 50:20;	Światowość.
10a ppś Drugie Przyjście	DiP 50:8; 56:3.	17a Iz. 24:1–6.
Jezusa Chrystusa.	15a Joz. 23:16; Iz. 24:5.	19a Dz. 4:13; I Kor. 1:27;
b Ez. 7:4; DiP 56:19.	b ppś Obrzędy.	DiP 35:13; 133:58–59.
ppś Jezus Chrystus —	c ppś Odstępstwo.	ppś Łagodny,
Sędzia.	d ppś Nowe i wieczne	łagodność.

i złamią potężnych i silnych, aby człowiek nie doradzał bliźniemu ani nie ^bufał ramieniu z ciała —

20. Ale by każdy człowiek mógł ^aprzemawiać w imię Pana Boga, samego Zbawiciela świata;

21. Aby wiara także wzrastała na ziemi;

22. Aby ustanowiono moje wieczne ^aprzymierze;

23. Aby ^asłabi i ^aprości mogli ^bgłosić pełnię mojej ^cewangelii po krańce świata, a także przed królami i włodarzami.

24. Oto Jam jest Bóg i przemówiłem; ^aprzykazania te pochodzą ode mnie i zostały przekazane moim sługom w ich słabości, w ich ^bjęzyku — aby ^cpojęli.

25. A o ile zbłądzili — by zostało ujawnione;

26. A o ile szukali ^amądrości — aby zostali pouczeni;

27. A o ile zgrzeszyli — aby mogli zostać ^askarceni, by mogli ^bodpokutować;

28. A o ile byli ^apokorni — aby mogli być wzmocnieni i ^błogosławieni z wysokości i mogli otrzymać ^bwiedzę od czasu do czasu.

29. I aby, otrzymawszy kroniki Nefitów, tak jak sługa mój, Józef Smith jun., który miał moc przetłumaczenia ^aKsięgi Mormona dzięki miłosierdziu Boga i mocą Boga.

30. A także, by ci, którym dano te przykazania, mieli ^amoc położenia fundamentów tego ^bKościoła i wydobywania go z zapomnienia i ^cciemności, jedynego prawdziwego i żywego ^aKościoła na powierzchni całej ziemi, który mnie, Pana, bardzo ^czadowala, a mówię to o Kościele jako całości, a nie o poszczególnych członkach —

31. Albowiem ja, Pan, nie mogę patrzeć na ^agrzech nawet z najmniejszym pobłażaniem;

32. Wszelako temu, kto odpokutuje i postępuje wedle przykazań Pana, zostanie ^aprzebaczone;

33. A temu, kto nie ^aodpokutuje, zostanie ^bodebrane nawet światło, które otrzymał, bowiem ^cDuch mój nie ^apozostanie zawsze z człowiekiem, mówi Pan Zastępów.

34. I zaprawdę, ponownie

19^b II Nefi 28:31.

PPŚ Zaufanie.

20^a PPŚ Świadczyć.

22^a DiP 39:11.

PPŚ Nowe i wieczne przymierze;
Przymierze.

23^a I Kor. 1:26–29.

^b PPŚ Praca misjonarska.

^c PPŚ Ewangelia.

24^a II Nefi 33:10–11;

Mor. 10:27–28.

^b II Nefi 31:3; Eter 12:39.

^c DiP 50:12.

PPŚ Zrozumienie.

26^a Jak. 1:5; DiP 42:68.

PPŚ Mądrość.

27^a PPŚ Skarcić, karcenie.

^b PPŚ Pokutować,
pokuta.

28^a PPŚ Pokorny, pokora.

^b PPŚ Wiedza.

29^a PPŚ Księga Mormona.

30^a DiP 1:4–5, 17–18.

^b PPŚ Kościół Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich; Przywrócenie ewangelii.

^c PPŚ Ciemność duchowa.

^d Efez. 4:5, 11–14.

PPŚ Kościół, znaki prawdziwego [Kościoła].

^e DiP 38:10.

31^a Alma 45:16; DiP 24:2.

PPŚ Grzech.

32^a DiP 58:42–43.

PPŚ Przebaczać.

33^a Mos. 26:32.

^b Alma 24:30;

DiP 60:2–3.

^c PPŚ Duch Święty.

^d I Mojż. 6:3;

II Nefi 26:11;

Morm. 5:16;

Eter 2:15; Mor. 9:4.

powiadam wam, mieszkańcy ziemi: Ja, Pan, chcę objawić te rzeczy ^awszelkiemu ciału;

35. Albowiem nie mam ^awzględu na osoby i pragnę, aby wszyscy ludzie wiedzieli, że ^bdzień ten nadejdzie wkrótce; jeszcze nie wybiła godzina, lecz jest blisko, gdy ^c‘pokój zostanie zabrany z ziemi, a ^d‘diabeł będzie władał swym własnym królestwem.

36. A Pan także będzie panować nad swymi ^a‘świętymi i ^b‘królować ^c‘pomiędzy nimi, i zstąpi na dół, aby ^d‘sądzić ^e‘Idumęę, czyli świat.

37. Badajcie te ^a‘przykazania, bo są prawdziwe i wierne,

a wszystkie proroctwa i ^b‘obietnice, jakie zawierają, zostaną spełnione.

38. Co ja, Pan, powiedziałem, rzekłem i nie usprawiedliwiam się; i chociaż przeminą niebiosa i ziemia, ^a‘słowo moje nie przeminie, lecz wszystko się ^b‘wypełni, co rzekłem moim własnym ^c‘głosem lub głosem moich ^d‘sług, bo wiem jest to ^e‘jedno.

39. Patrzajcie oto, Pan jest Bogiem, a ^a‘Duch daje świadectwo, a świadectwo to jest ^b‘prawdziwe, a prawda trwa na wieki wieków. Amen.

ROZDZIAŁ 2

Wyjątek z historii Józefa Smitha, w którym podano słowa anioła Moroniego skierowane do Proroka Józefa Smitha podczas jego pobytu w domu jego ojca w Manchesterze w stanie Nowy Jork, wieczorem 21 września 1823 r. Moroni był ostatnim z długiej linii historyków, którzy sporządzili zapisy znane teraz światu jako Księga Mormona (por. Ks. Malachiasza 3:23–24; a także DiP 27:9; 110:13–16 i 128:18).

1: *Eliasz objawia kapłaństwo; 2–3: Obietnice ojców zasadzone w sercach dzieci.*

Oto objawię ci Kapłaństwo ręką proroka ^a‘Eliasz, zanim nadejdzie ten ^b‘wielki i straszny dzień Pana.

34^a Mat. 28:19;
DiP 1:2; 42:58.

35^a V Mojż. 10:17;
Dz. 10:34; Mor. 8:12;
DiP 38:16.

^b ppś Dni ostatnie,
Ostatnie dni.

^c DiP 87:1–2.
ppś Pokój;
Znaki czasów.

^d ppś Diabeł.

36^a ppś Święty
(rzeczownik).

^b ppś Jezus Chrystus —
Milenijne panowanie

Chrystusa.

^c Zach. 2:14–15;
DiP 29:11; 84:118–119.

^d ppś Sędzia, Sąd.

^e ppś Świat.

37^a ppś Pisma święte.

^b DiP 58:31; 62:6; 82:10.

38^a II Król. 10:10;

Mat. 5:18; 24:35;

II Nefi 9:16;

J.S. — Mat. 1:35.

^b DiP 101:64.

^c V Mojż. 18:18;

DiP 18:33–38; 21:5.

ppś Głos;

Objawienie.

^d ppś Prorok.

^e ppś Popieranie
przywódców Kościoła;
Upoważnienie.

39^a I Jana 5:6;
DiP 20:27; 42:17.

^b ppś Prawda.

2 1^a Mal. 3:23–24;

III Nefi 25:5–6;

DiP 110:13–15; 128:17;

J.S. — Hist. 1:38–39.

ppś Eliasz;

Klucze kapłaństwa.

^b DiP 34:6–9; 43:17–26.

2. I zasady ^aon w sercach dzieci
^bobietnice dane ojcom, i serca
dzieci zwrócą się ku ich ojcom.

3. A gdyby się tak nie stało,

cała ziemia zostałaby całkowi-
cie zniszczona w momencie Jego
przyjścia.

ROZDZIAŁ 3

Objawienie dane Prorokowi Józefowi Smithowi w Harmony w stanie Pensylwania w lipcu 1828 r., odnoszące się do utraty 116 stronice manuskryptu zawierającego tłumaczenie pierwszej części Księgi Mormona, zwanej księgą Lehiego. Prorok niechętnie wydał te stronice spod swojej pieczy Martinowi Harrisowi, który przez krótki okres służył jako skryba przy tłumaczeniu Księgi Mormona. Objawienie to dano przy pomocy urim i tummim. (Zob. rozdział 10.).

1–4: Droga Pana jest jednym wiecznym kręgiem; 5–15: Józef Smith musi odpokutować, inaczej utraci dar tłumaczenia; 16–20: Księga Mormona jest ujawniona dla zbawienia potomstwa Lehiego.

^aDZIEŁ, zamysłów i celów Boga nie sposób udaremnić czy zniweczyć.

2. Albowiem ^aBóg nie chadza krętymi ścieżkami, nie skręca w prawo czy w lewo; nie odstępuje też od tego, co rzekł; przeto ścieżki Jego są proste, a ^bdroga Jego jest jednym wiecznym kręgiem.

3. Pamiętajcie, pamiętajcie,

że ^adzieła Boga nie można udaremnić, jak dzieła ludzi;

4. Bo chociaż człowiek może otrzymać wiele objawień i mieć moc dokonania wielu potężnych dzieł, to kiedy ^aprzechwala się własną siłą i za nic ma ^bradę Boga, podążając za własną wolą i pragnieniami ^ccielesnymi, musi upaść i ściągnąć na siebie ^azemstę sprawiedliwego Boga.

5. Oto powierzono ci te rzeczy, lecz jakże dokładne były dane ci przykazania; pomnij też na obietnice, jakie ci dano — czyś ich nie przekroczył.

6. A oto, jakże często ^aprzekraczałeś przykazania i prawa Boga, kiedy ulegałeś ^bnamowom ludzi.

2a DiP 27:9; 98:16–17.

b ppś Pieczętować, zapieczętowanie; Zbawienie zmarłych.

3 1a Ps. 8:4–10; DiP 10:43.

2a Alma 7:20.

ppś Bóg, Boska Trójca.

b I Nefi 10:18–19;

DiP 35:1.

3a Dz. 5:38–39;

Morm. 8:22;

DiP 10:43.

4a DiP 84:73.

ppś Pycha.

b Jakub 4:10;

Alma 37:37.

ppś Przykazania Boga; Rada.

c ppś Cieleśny.

d ppś Zemsta.

6a DiP 5:21;

J.S. — Hist. 1:28–29.

b DiP 45:29; 46:7.

7. Oto nie powinienes być czuć większej “bojaźni przed człowiekiem niż przed Bogiem. I choć ludzie zlekceważyli rady Boga i ^bwzgardzili Jego słowami —

8. To ty jednak powinienes być zachować wiarę, a On wyciągnąłby Swe ramię i obronił cię przed wszystkimi ognistymi “strzałami ^bprzeciwnika; i byłyby z tobą za każdym razem w czasie ^ckłopotów.

9. Oto jesteś Józefem, i wybrano cię do wykonania prac Pana, lecz z powodu wykroczenia — jeśli nie będziesz uważał — upadniesz.

10. Ale pomnij, że Bóg jest miłosierny; przeto odpokutuj za to, coś uczynił, a co jest sprzeczne z przykazaniem, jakie ci dałem, a wciąż będziesz wybrany; zostaniesz ponownie powołany do dzieła;

11. Jeżeli tego nie uczynisz, poniecham cię i staniesz się jak inni ludzie, i będziesz pozbawiony daru.

12. A gdy oddałeś to, do czego wizję i moc “tłumaczenia dał ci Bóg, oddałeś to, co święte w ręce niegodziwego ^bczłowieka,

13. Który wzgardził radami Boga i złamał najświętsze obiet-

nice poczynione wobec Boga, polegając na własnym osądzie i “chlubiąc się własną mądrością.

14. Oto powód, dla któregoś stracił swoje przywileje na pewien okres —

15. Bowiem dopuściłeś, aby nakazy twego “wskaźnika deptano od samego początku.

16. Mimo to dzieło moje rozprzestrzeni się, bo skoro wiedza o “Zbawicielu dotarła do świata poprzez ^bświadcstwo Żydów, to i ^cwiedza o Zbawicielu dotrze do mego ludu —

17. I do “Nefitów, i Jakubitów, i Józefitów, i Zoramitów poprzez świadcstwo ich ojców —

18. I “świadcstwo to dotrze do ^bLamanitów i Lemuelitów, i Ismaelitów, którzy ^czmarnieli w niewierze przez niegodziwość swoich ojców, którym Pan dozwolił “zniszczyć ich braci — Nefitów — z powodu ich niegodziwości i obrzydliwych występków.

19. I w tym właśnie “celu zachowano te ^b płyty zawierające zapisy — aby wypełniły się ^cobietnice Pana, które dał Swemu ludowi;

20. I aby “Lamanici doszli do wiedzy o swych ojcach, i aby

7a Ps. 27:1; Łuk. 9:26;
DiP 122:9.

ppś Bojaźń, strach;
Odważa, odważny.

b III Mojż. 26:42–43;
I Nefi 19:7; Jakub 4:8–10.

8a Efez. 6:16; I Nefi 15:24;
DiP 27:17.

b ppś Diabeł.
c Alma 38:5.

12a DiP 1:29; 5:4.

b DiP 10:6–8.

13a ppś Pycha.

15a tzn. Pan.

16a ppś Zbawiciel.

b I Nefi 13:23–25;

II Nefi 29:4–6.

c Mos. 3:20.

17a II Nefi 5:8–9.

18a ppś Księga Mormona.

b II Nefi 5:14;

Enos 1:13–18.

c II Nefi 26:15–16.

d Morm. 8:2–3.

19a I Nefi 9:3, 5.

b ppś Złote płyty.

c III Nefi 5:14–15;

DiP 10:46–50.

20a II Nefi 30:3–6;

DiP 28:8; 49:24.

poznali obietnice Pana, aby
^buwierzyli w ewangelię i ^cpolegali
 na zasługach Jezusa Chrystusa,

i dostąpili ^dchwały poprzez wiarę
 w Jego imię, i przez pokutę swą
 zostali zbawieni. Amen.

ROZDZIAŁ 4

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha jego ojcu, Josephowi Smithowi sen., w Harmony w stanie Pensylwania w lutym 1829 r.

1-4: Mężna służba ratuje sługi
 Pana; 5-6: Boskie zalety kwalifikują
 ich do czynienia posługi; 7: O rze-
 czy pochodzące od Boga trzeba za-
 biegać.

Oto wkrótce pojawi się wśród
 dzieci ludzkich ^azdumiewające
 dzieło.

2. Przeto wy, którzy przystąpi-
 cie do ^asłużby Bogu, uważajcie,
 abyście mu ^bsłużyli całym ^cser-
 cem, mocą, umysłem i siłą, by-
 ście mogli stanąć przed Bogiem
^abez winy w ostatecznym dniu.

3. Bowiemy, jeśli pragniecie słu-
 żyć Bogu, jesteście ^apowołani
 do pracy;

4. Oto bowiem ^apole dojrzało

do ^bżniwa; i oto, ten, kto za-
 puszcza swój sierp z całej swej
 mocy, ten ^cgromadzi, i nie zginie,
 lecz przynosi zbawienie swej
 duszy;

5. A ^awiara, ^bnadzieja, ^cpraw-
 dziwa miłość, ^dmiłość —
 ze ^ewzrokiem skupionym jedynie
 na ^fchwale Boga, czynią go zdat-
 nym do pracy.

6. Pomnijcie na wiarę, ^acnotę,
 wiedzę, wstrzeźliwość, ^bcier-
 pliwość, braterską łagodność,
 pobożność, prawdziwą miłość,
^cpokorę, ^dpilność.

7. ^aProście, a będzie wam dane;
 kołaczcie, a będzie wam otwo-
 rzone. Amen.

20^b Morm. 3:19-21.

^c II Nefi 31:19;
 Mor. 6:4.

^d Mor. 7:26, 38.

4 1^a Iz. 29:14;

I Nefi 14:7; 22:8;
 DiP 6:1; 18:44.

PPŚ Przywrócenie
 ewangelii.

2^a PPŚ Służba.

^b Joz. 22:5;
 I Sam. 7:3;
 DiP 20:19; 76:5.

^c PPŚ Serce;
 Umysł.

^d I Kor. 1:8;

Jakub 1:19;
 III Nefi 27:20.

3^a DiP 11:4, 15; 36:5;
 63:57.

PPŚ Powołać,
 powołany przez
 Boga, powołanie.

4^a Jan 4:35;

Alma 26:3-5;
 DiP 11:3; 33:3, 7.

^b PPŚ Żniwa.

^c I Tym. 6:19.

5^a PPŚ Wiara.

^b PPŚ Nadzieja.

^c PPŚ Prawdziwa miłość.

^d PPŚ Miłość.

^e Ps. 141:8;

Mat. 6:22;
 Morm. 8:15.

^f PPŚ Chwała.

6^a PPŚ Cnota.

^b PPŚ Cierpliwość.

^c PPŚ Pokorny, pokora.

^d PPŚ Pilność.

7^a Mat. 7:7-8;

II Nefi 32:4.

PPŚ Modlitwa.

ROZDZIAŁ 5

Objawienie otrzymane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Harmony w stanie Pensylwania w marcu 1829 r. na prośbę Martina Harrisa.

1–10: To pokolenie otrzyma słowo Pana za pośrednictwem Józefa Smitha; 11–18: Trzech świadków zaświadczy o Księdze Mormona; 19–20: Słowo Pana zostanie potwierdzone tak, jak w dawnych czasach; 21–35: Martin Harris może odpokutować i być jednym ze świadków.

Oto powiadam ci, że tak jak sługa mój, „Martin Harris, pragnął świadectwa z mojej ręki, tak ty, sługa mój, Józef Smith jun., masz w swoim posiadaniu ^bplyty, o których świadczyłeś i dawałeś świadectwo, że otrzymałeś je ode mnie;

2. I teraz oto mu odpowiesz — ten, który przemówił do ciebie, tak tobie rzekł: Ja, Pan, jestem Bogiem i dałem te przedmioty tobie, słuگو mój, Józefie Smith jun., i nakazałem ci, abyś stanął jako „świadek;

3. I sprawiłem, że przystąpisz ze mną do przymierza, że nie pokażesz ich nikomu z wyjątkiem tych ^aosób, które ci wskażę,

i że nie masz nad nimi żadnej ^bmocy, o ile ci jej nie udzielę.

4. I masz dar przetłumaczenia płyt — a jest to pierwszy dar, jaki na ciebie zesłałem — i przykazałem ci, byś nie pretendował do żadnego innego daru, zanim nie wypełni się w tym mój cel, bowiem nie dam ci żadnego innego daru, zanim nie ukończysz tej pracy.

5. Zaprawdę, powiadam ci, niedola przyjdzie na mieszkańców ziemi, jeżeli ^anie będą zważać na moje słowa;

6. Bo w przyszłości zostaniesz ^austanowiony i pójdziesz głosić moje ^bsłowa dzieciom ludzkim.

7. Oto, jeśli nie dadzą ^awiary moim słowom, nie uwierzyliby i tobie, słuگو mój, Józefie, nawet gdybyś mógł im pokazać wszystkie przedmioty, które ci powierzyłem.

8. O ^aniewierzące i ^bharde pokolenie — mój gniew się na nich rozpałił.

9. Oto, zaprawdę, powiadam ci, ^azachowałem przedmioty

5 1a DiP 5:23–24;
J.S. — Hist. 1:61.
b ppś Złote płyty.
2a ppś Świadek,
świadectwo.
3a II Nefi 27:13.
Zob. także
„Świadectwo
Trzech Świadków”
i „Świadectwo

Ośmiu Świadków”
na początkowych
stronach Księgi
Mormona.
b II Nefi 3:11.
5a Jer. 26:4–5;
Alma 5:37–38;
DiP 1:14.
6a DiP 20:2–3.
ppś Ustanowić,

ustanowienie.
b II Nefi 29:7.
7a Łuk. 16:27–31;
DiP 63:7–12.
8a ppś Niewiara.
b Morm. 8:33.
ppś Pycha.
9a Alma 37:18.

powierzone teraz tobie, sługo mój, Józefie, dla mojego mądrego celu, który zostanie ujawniony przyszlým pokoleniom;

10. Lecz to pokolenie otrzyma moje słowo za twoim pośrednictwem;

11. A poza twoim świadectwem będzie jeszcze „świadectwo trzech moich sług, których powołałem i ustanowię, i którym pokażę te rzeczy; i pójdą, niosąc moje słowa otrzymane za twoim pośrednictwem.

12. Zaiste, będą wiedzieć z pewnością, że rzeczy te są prawdziwe, albowiem z nieba im to ogłoszę.

13. Dam im moc, że zobaczą je takimi, jakimi są naprawdę;

14. I „nikomu innemu nie udzielię takiej mocy, by otrzymał to samo świadectwo w tym pokoleniu, gdy ^bKościół mój zaczyna wzrastać i wynurzać się z pustkowi — jasny jak ^cksiężyc i piękny jak słońce, a straszliwy niczym armia z chorągwiami.

15. I wyślę świadectwo trzech „świadków o moim słowie.

16. A oto tym, którzy „uwierzą

w me słowa, ^bdam „objawienia mego ^dDucha; i ^enarodzą się ze mnie, nawet z wody i z Ducha —

17. A wy musicie jeszcze nieco poczekać, gdyż nie jesteście jeszcze „ustanowieni —

18. A świadectwo ich także rozlegnie się na „potępienie tego pokolenia, jeżeli znieczulą swe serca przeciw nim.

19. Bowiem pustosząca „klęska rozprzestrzeni się pomiędzy mieszkańcami ziemi, i będzie ich razić co jakiś czas, jeśli ^bnie odpokutują, aż ^copustoszeje ziemia, a jej mieszkańcy zostaną doszczętnie strawieni i całkiem zniszczeni blaskiem mego ^dprzyjścia.

20. Oto powiadam ci te rzeczy, tak jak „mówilem ludowi o zagładzie Jerozolimy, a ^bsłowo moje potwierdzi się tym razem tak samo, jak to się działo dotychczas.

21. A teraz nakazuję ci, sługo mój, Józefie, abyś odpokutował i postępował zacniej przede mną, i nie ulegał więcej namowom ludzkim;

11a II Nefi 27:12;

Eter 5:3–4;

DiP 17:1–5.

14a II Nefi 27:13.

b ppś Kościół Jezusa Chrystusa; Przywrócenie ewangelii.

c DiP 105:31; 109:73.

15a DiP 17.

ppś Świadkowie Księgi Mormona.

16a Eter 4:11.

b I Nefi 2:16.

c DiP 8:1–3.

d ppś Duch Święty.

e ppś Chrzt, chrzcić; Dar Ducha Świętego; Narodzony ponownie, narodzony z Boga.

17a ppś Upoważnienie;

Ustanowić, ustanowienie.

18a I Nefi 14:7;

DiP 20:13–15.

19a DiP 29:8; 35:11;

43:17–27.

ppś Dni ostatnie,

Ostatnie dni;

Znaki czasów.

b ppś Pokutować,

pokuta.

c Iz. 24:1, 5–6.

d Iz. 66:15–16;

DiP 133:41.

ppś Drugie Przyjście Jezusa Chrystusa.

20a I Nefi 1:18;

II Nefi 25:9.

b DiP 1:38.

22. I abyś był wytrwały w „prze-
strzeganiu moich przykazań;
a jeśli tak będziesz czynić, oto
dam ci życie wieczne, nawet gdy-
byś miał być ^bzabity.

23. I teraz ponownie mówię
do ciebie, sługo mój, Józefie,
o „człowieku, który pragnie świa-
dectwa —

24. Oto mówię mu, że się wy-
wyższa i nie korzy dość przede
mną, lecz jeżeli odda mi pokłon
i ukorzy się w żarliwej modlitwie
oraz wierze w szczerości serca,
pozwolę mu „ujrzeć rzeczy, które
pragnie zobaczyć.

25. I powie wówczas ludziom
tego pokolenia: Oto widziałem
rzeczy, które Pan pokazał Jó-
zefowi Smithowi jun., i „wiem
z pewnością, że są prawdziwe,
gdyż je widziałem, gdyż poka-
zano mi je mocą Boga, a nie czło-
wieka.

26. I ja, Pan, nakazuję mu, słu-
dze mojemu, Martinowi Harri-
sowi, że nie powie im nic więcej
o tych rzeczach poza stwierd-
zeniem: Widziałem je i zostały
mi pokazane mocą Boga; i to są
słowa, które powie.

27. Ale jeśli temu zaprzeczy,
złamie przymierze, które zawarł
ze mną wcześniej i oto, zostanie
potępiony.

28. A teraz, jeżeli się nie uko-
rzy i nie wyzna mi, że postąpił

źle, i nie zawrze ze mną przymie-
rza, iż będzie przestrzegał mo-
ich przykazań, i nie wykaże się
wiarą we mnie, oto mówię mu,
że nie będzie miał wizji, bo nie
udzielę mu widoku rzeczy, o któ-
rych mówiłem.

29. A jeśli tak się stanie, naka-
żuję ci, sługo mój, Józefie, abyś
mu powiedział, że ma więcej nic
nie robić, i nie naprzykrzać mi się
więcej w tej sprawie.

30. A jeśli tak się stanie, oto
mówię ci, Józefie, abyś po prze-
tłumaczeniu jeszcze kilku stron
przerwał pracę do czasu, aż ci ją
zlecę ponownie; wówczas mo-
żesz wznowić tłumaczenie.

31. A jeśli tego nie uczynisz,
stracisz dar i odbiorę ci powie-
rzane rzeczy.

32. A teraz, ze względu na to,
iż przewiduję zasadzkę na twoje
życie; zaiste, przewiduję, że je-
żeli sługa mój, Martin Harris, nie
ukorzy się i nie otrzyma świadec-
twa z mojej ręki, dopuści się wy-
kroczenia;

33. A wielu czyha, aby cię „zgła-
dzić z powierzchni ziemi; dla-
tego, aby przedłużyć twoje dni,
dałem ci te przykazania.

34. Zaiste, dla tej przyczyny po-
wiedziałem: Wstrzymaj się, nic
nie czyn, dopóki ci nie nakazę,
a „dam ci sposób na wykonanie
tego, co ci nakazałem.

22a ppś Posłuszeństwo,
posłuszny, być
posłusznym.
b Alma 60:13;
DiP 6:30; 135.

23a DiP 5:1.
24a Zob. „Świadectwo
Trzech Świadców”
na początkowych
stronach Księgi

Mormona.
25a Eter 5:3.
33a DiP 10:6; 38:13, 28.
34a I Nefi 3:7.

35. A jeżeli ^awiernie będziesz przestrzegał moich przykazań, | zostaniesz ^bpodniesiony ostatniego dnia. Amen.

ROZDZIAŁ 6

Objawienie dane Prorokowi Józefowi Smithowi i Oliverowi Cowdery'emu w Harmony w stanie Pensylwania w kwietniu 1829 r. Oliver Cowdery rozpoczął pracę jako skryba przy tłumaczeniu Księgi Mormona 7 kwietnia 1829 r. Otrzymał już wcześniej boskie potwierdzenie o prawdziwości świadectwa Proroka co do płyt z wrytym zapisem Księgi Mormona. Prorok pytał Pana przy pomocy urim i tummim i otrzymał tę oto odpowiedź.

1–6: Robotnicy pracujący na polu Pana zdobywają zbawienie; 7–13: Nie ma większego daru nad dar zbawienia; 14–27: Świadectwo prawdy przychodzi przez moc Ducha; 28–37: Zwracaj się do Chrystusa i stale czynń dobrze.

WIELKIE i ^a“zdumiewające dzieło pojawi się wkrótce pomiędzy dziećmi ludzkimi.

2. Oto Jam jest Bóg, baczcie na moje ^asłowo, które jest żywe i potężne, ^bostrzejsze niż obosieczny miecz, co rozcina na kawałki zarówno stawy, jak i szpik; przeto baczcie na me słowa.

3. Oto ^a“pole dojrzało już do żniwa; przeto kto pragnie zbierać, niech zapuszcza swój

sierp z całej swej mocy i zbiera, póki trwa dzień, aby mógł zaskarbić sobie wieczne zbawienie dla swej duszy w królestwie Boga.

4. Zaiste, ktokolwiek ^a“zapuszcza swój sierp i zbiera, ma powołanie od Boga.

5. Przeto jeśli ^a“prosić mnie będziecie, otrzymanie; jeśli zakolaćcie, będzie wam otworzone.

6. A teraz, jako prosiłiście, za prawdę, powiadam wam, przestrzegajcie moich przykazań i ^a“dążcie do ujawnienia i ustanowienia sprawy ^bSyjonu;

7. ^a“Nie szukajcie ^bbogactw, ale ^c“mądrości, a ^a“tajemnice Boga odsłonią się przed wami i wtedy staniecie się bogaci. Oto ten, kto

35a II Mojż. 15:26;
DiP 11:20.

b Jan 6:39–40; I Tes. 4:17;
III Nefi 15:1;
DiP 9:14; 17:8;
75:16, 22.

6 1a Iz. 29:14;
DiP 4; 18:44.

2a Hebr. 4:12; Obj. 1:16;
DiP 27:1.

b Hel. 3:29; DiP 33:1.

3a Jan 4:35;
DiP 31:4; 33:3; 101:64.

4a Obj. 14:15–19;
Alma 26:5;
DiP 11:3–4, 27.

5a Mat. 7:7–8.

6a I Nefi 13:37.

b ppś Syjon.
7a Alma 39:14;

DiP 68:31.

b I Król. 3:10–13;
Mat. 19:23;

Jakub 2:18–19.

ppś Bogactwo,

bogactwa;

Światowość.

c ppś Mądrość.

d DiP 42:61, 65.

ppś Tajemnice Boga.

posiada ʹżycie wieczne, bogatym jest.

8. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, to, czego pragniecie ode mnie, stanie się wam; a jeśli pragniecie, staniecie się narzędziem w dokonaniu mnogiego dobra w tym pokoleniu.

9. Nie mówcie o niczym innym, jak o ʹpokucie, temu pokoleniu, przestrzegajcie moich przykazań i pomóżcie ponieść moje dzieło zgodnie z moimi przykazaniami, a będziecie błogosławieni.

10. Oto masz dar i z powodu tego daru jesteś błogosławiony. Pamiętaj, że jest to dar ʹświęty i pochodzi z wysokości —

11. A jeśli ʹpytać będziesz, poznasz ʹtajemnice wielkie i zdumiewające; przeto używaj swego ʹdaru, abyś mógł poznać tajemnice i abyś mógł przyprowadzić wielu do wiedzy o prawdzie, a także ʹprzekonać ich, że błądzą.

12. Nie ujawniaj swego daru nikomu z wyjątkiem tych, którzy wierzą w to samo, co ty. Nie igraj ze ʹświętymi sprawami.

13. Jeśli dobro czynić będziesz i ʹpozostaniesz ʹwierny do ʹkońca, zbawiony zostaniesz w królestwie Boga, co jest

największym ze wszystkich darów Boga, bowiem nie ma daru większego nad dar ʹzbawienia.

14. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, błogosławiony jesteś za to, coś uczynił, bowiem ʹpytałeś mnie, a ilekroć pytałeś, Duch mój pouczał cię. Gdyby tak nie było, nie doszedłbyś do miejsca, w którym teraz jesteś.

15. Oto wiesz, żeś mnie pytał i oświeciłem twój ʹumysł, a teraz mówię ci te rzeczy, abyś wiedział, że oświecił cię Duch prawdy;

16. Zaiste, mówię ci, abyś wiedział, że nikt poza Bogiem nie ʹzna twych myśli ani zamiarów twego ʹserca.

17. Mówię ci te rzeczy, aby ci dać świadectwo, że słowa — czyli dzieło, które piszesz — są ʹprawdziwe.

18. Przeto bądź ʹpilny, wiernie ʹstój przy moim słudze Józefie bez względu na to, w jak trudnych okolicznościach by się nie znalazł ze względu na słowo.

19. Napominaj go w błędach i sam słuchaj jego napomnień. Bądź cierpliwy, bądź trzeźwo myślący, zachowuj umiar, miej cierpliwość, wiarę, nadzieję i prawdziwą miłość.

7e DiP 14:7.

9a Alma 29:9;

DiP 15:6; 18:14–15;

34:6.

ppś Pokutować,

pokuta;

Praca misjonarska.

10a DiP 63:64.

11a DiP 102:23;

J.S. — Hist. 1:18, 26.

b Mat. 11:25; 13:10–11;

Alma 12:9.

c ppś Dar;

Dary Ducha.

d Jak. 5:20;

Alma 62:45;

DiP 18:44.

12a Mat. 7:6.

13a I Nefi 15:24.

b Mos. 2:41;

Eter 4:19;

DiP 51:19; 63:47.

c ppś Wytrwać.

d ppś Zbawienie.

14a ppś Modlitwa.

15a ppś Umysł.

16a I Kron. 28:9;

Mat. 12:25;

Hebr. 4:12;

Mos. 24:12;

III Nefi 28:6.

ppś Wszzechwiedzący.

b I Król. 8:39.

17a DiP 18:2.

18a ppś Pilność.

b DiP 124:95–96.

20. Oto tyś jest Oliverem i przemówiłem do ciebie z powodu twych pragnień; ^azachowaj więc te słowa w swym sercu niczym skarb. Wiernie i pilnie przestrzegaj przykazań Boga, a otoczę cię ramionami mej miłości.

21. Oto Jam jest Jezus Chrystus, ^aSyn Boga. Jam jest Ten, który przyszedł do ^bswoich, a oni nie przyjęli mnie. Jam jest ^cświatło, które świeci w ^dciemności, a ciemność go nie przemaga.

22. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli dalej pragniesz świadectwa, wspomnij noc, gdyś wołał do mnie w sercu, abyś mógł ^apoznać prawdę dotyczącą tych rzeczy.

23. Czyż nie zesłałem ^aspokoju do twego umysłu w tej sprawie? Czyż możesz mieć większe ^bświadectwo niż to od Boga?

24. Oto teraz otrzymałeś świadectwo; bo czyż nie jest świadectwem, że powiedziałem ci rzeczy nieznanne żadnemu człowiekowi?

25. Oto, jeśli tego pragniesz ode mnie, obdarzę cię darem ^atłumaczenia, nawet tak samo, jak sługę mojego, Józefa.

26. Zaprawdę, zaprawdę, po-

wiadam ci, że istnieją ^azapisy zawierające dużą część mojej ewangelii, które zostały zatajone z powodu ludzkiej ^bniegodziwości;

27. A teraz ci nakazuję: jeżeli masz dobre pragnienia — pragniesz gromadzić dla siebie skarby w niebie — pomożesz swym darem w wydobyciu na światło tych części mych ^apism świętych, które były ukryte wskutek niegodziwości.

28. Oto teraz daję ci, jako i memu słudze Józefowi, klucze tego daru, który wydobędzie tę posługę na światło, a każde słowo zostanie potwierdzone ustami dwóch lub trzech ^aświadców.

29. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, jeżeli odrzucą moje słowa, a wraz z nimi tę część mojej ewangelii oraz moją posługę, błogosławieni będziecie, bo nie mogą wam uczynić więcej, niż uczynili mnie.

30. A nawet jeśli ^auczynią wam jako uczynili mnie, błogosławieni będziecie, bo ^bzamieszkaacie ze mną w ^cchwale.

31. Ale jeśli nie ^aodrzucają mych słów potwierdzonych

20a Eter 3:21;
DiP 84:85.

21a ppś Jezus Chrystus.

b Jan 1:10–12;
Dz. 3:13–17;

III Nefi 9:16;
DiP 45:8.

c Jan 1:5;
DiP 10:58.

ppś Światło, światłość
Chrystusa.

d ppś Ciemność
duchowa.

22a ppś Rozróżnianie,
dar [rozdzielanie].

23a ppś Pokój.

b I Jana 5:9;
DiP 18:2.

25a Mos. 8:13;
DiP 5:4; 9:1–5, 10.

26a DiP 8:1; 9:2.
ppś Pisma święte —
Pisma, które według
proroctw mają
być ujawnione.
b ppś Niegodziwy,

niegodziwość.

27a DiP 35:20.

28a V Mojż. 19:15;
II Kor. 13:1;
II Nefi 27:12–14;
DiP 128:3.

30a DiP 5:22; 135.
ppś Męczennik,
męczeńska śmierć.
b Obj. 3:21.

c ppś Chwała.
31a III Nefi 16:10–14;
DiP 20:8–15.

^bświadcstwem, jakie będzie dane, błogosławieni będą, a wy radować się będziecie owocem swych trudów.

32. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam — jako rzekłem moim uczniom — tam, gdzie dwóch lub trzech ^azgromadzi się w moje imię jako jedność, tam ja będę ^bpośród nich — nawet jako jestem pośród was.

33. ^aNie trwóćcie się przed czynieniem dobra, synowie moi, bo cokolwiek ^bzasiejecie, to zbierać będziecie; przeto jeśli siejecie dobro, dobro zbierzecie w nagrodę.

34. Przeto nie trwóź się trzódko,

czyń dobro; niech ziemia i piekło jednoczą się przeciw tobie, bo jeżeli budujesz na mojej ^aopoce, nie przemoż cię.

35. Oto nie potępiam was, idźcie swoją drogą i nie ^agrzeszcie więcej, z powagą wykonujcie pracę, którą wam przykazałem.

36. ^aZwracajcie się do mnie w każdej myśli, nie wątpcie, nie trwóćcie się.

37. ^aPatrzcie na rany, które przebiły mój bok i ślady ^bgwoździ w rękach oraz stopach, bądźcie wierni, przestrzegajcie moich przykazań, a ^codziedziczycie ^dkrólestwo niebieskie. Amen.

ROZDZIAŁ 7

Objawienie dane Prorokowi Józefowi Smithowi i Oliverowi Cowdery'emu w Harmony w stanie Pensylwania w kwietniu 1829 r., gdy zapytali przy pomocy urim i tummim, czy Jan, ukochany uczeń, pozostał w ciele czy umarł. Objawienie to jest przetłumaczoną wersją zapisu sporządzonego przez Jana na pergaminie i ukrytego przez niego.

1–3: *Ukochany Jan żyć będzie do przyjscia Pana; 4–8: Piotr, Jakub i Jan dzierżą klucze ewangelii.*

I RZEKŁ do mnie Pan: ^aJanie, ukochany mój, czego ^bpragniesz? Bo wiem jeśli poprosisz o to, czego pragniesz, będzie ci dane.

31 ^b ppś Świadcstwo.

32 ^a Mat. 18:19–20.

ppś Jedność.

^b DiP 29:5; 38:7.

33 ^a ppś Odwaga, odważny.

^b Gal. 6:7–8;

Mos. 7:30–31;

Alma 9:28;

DiP 1:10.

34 ^a Ps. 71:3;

Mat. 7:24–25;

I Kor. 10:1–4;

Hel. 5:12;

DiP 10:69; 18:4, 17;

33:13;

Mojż. 7:53.

ppś Opoka.

35 ^a Jan 8:3–11.

36 ^a Iz. 45:22;

DiP 43:34.

37 ^a ppś Jezus Chrystus —

Pośmiertne epifanie Chrystusa.

^b ppś Ukrzyżowanie.

^c Mat. 5:3, 10;

III Nefi 12:3, 10.

^d ppś Królestwo

Boże lub królestwo

niebieskie.

7 1 ^a ppś Jan, syn

Zebedeusza.

^b III Nefi 28:1–10.

2. I rzekłem doń: Panie, daj mi moc nad ^aśmiercią, abym mógł żyć i przyprowadzać dusze do Ciebie.

3. I powiedział mi Pan: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, skoro tego pragniesz, ^adożyjesz chwili, gdy przyjdę w ^bchwale, i ^cprorokować będziesz narodom, plemionom, językom i ludom.

4. I dlatego rzekł Pan do Piotra: Jeśli chcesz, aby żył, dopóki nie przyjdę, co ci do tego? Bo prosił mnie, aby mógł przyprowadzać do mnie dusze, ty zaś pragniesz szybko przyjść do mnie w moim ^akrólestwie.

5. Mówię ci, Piotrze, to było dobre pragnienie, ale mój ukochany pragnął czynić więcej, to

jest pragnął czynić jeszcze większe dzieło pomiędzy ludźmi niż dotychczas.

6. Oto podjął się większej pracy; przeto uczynię go niczym płonąący ogień i anioł ^aposługujący; będzie czynić posługę na rzecz tych, którzy będą ^bdziedzicami zbawienia, którzy mieszkają na ^cziemi.

7. A ciebie uczynię posługującym jemu i twemu bratu, Jakubowi, i wam trzem dam tę moc i ^aklucze tej posługi, dopóki nie przyjdę.

8. Zaprawdę, powiadam wam, stanie wam się według waszych pragnień, bo ^aradujecie się obaj tym, czego pragniecie.

ROZDZIAŁ 8

Objawienie dane Oliverowi Cowdery'emu za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Harmony w stanie Pensylwania w kwietniu 1829 r. W trakcie tłumaczenia Księgi Mormona Oliver, który nadal służył jako skryba, pisząc pod dyktando Proroka, zapragnął daru tłumaczenia. Pan odpowiedział na jego błaganie, udzielając tego objawienia.

1–5: Objawienie przychodzi przez moc Ducha Świętego; 6–12: Wiedza o tajemnicach Boga i moc tłumaczenia starożytnych zapisów przychodzi przez wiarę.

^aOLIVERZE Cowdery, zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, że jako żyje Pan, który jest twoim Bogiem i twoim Odkupicielem, tak na pewno otrzymasz ^bwiedzę

2a Łuk. 9:27.
ppś Śmierć fizyczna.

3a Jan 21:20–23.
ppś Przeobrażone Istoty.

b ppś Chwała;
Drugie Przyjście Jezusa Chrystusa.

c Obj. 10:11.

4a ppś Królestwo Boże lub królestwo niebieskie.

6a DiP 130:5.
b DiP 76:86–88.

c Jan 10:8–11;
DiP 77:14.

7a Mat. 16:19;
Dz. 15:7;

J.S. — Hist. 1:72.

ppś Klucze kapłaństwa.

8a ppś Radość.

8 1a J.S. — Hist. 1:66.

ppś Cowdery, Oliver.
b ppś Wiedza.

o wszystkim, o co ‘poprosisz z wiarą, w uczciwości serca, wierząc, że otrzymasz wiedzę o wrytych pradawnych ‘zapisach zawierających te części pism świętych, o których mówiono przez ‘objawienie mojego Ducha.

2. Zaiste, oto ‘przemówię do ciebie w twym umyśle i w twym ^bsercu przez ‘Ducha Świętego, który zstąpi na ciebie i zamieszka w twoim sercu.

3. Zaiste, jest to duch objawienia; oto duch, mocą którego Mojżesz przeprowadził dzieci Izraela przez ‘Morze Czerwone po suchej ziemi.

4. Zatem jest to twój dar, korzystaj z niego, a będziesz błogosławiony, bo wybawi cię z rąk twych nieprzyjaciół, którzy w przeciwnym wypadku zgładziliby cię i doprowadzili twą duszę do zagłady.

5. Och, zapamiętaj te ‘słowa i przestrzegaj moich przykazań! Pamiętaj, to jest twój dar.

6. Nie jest to wszystek twój dar, albowiem masz jeszcze inny dar,

dar Aarona; oto dar ten powiedzial ci wiele rzeczy;

7. Oto żadna inna moc poza mocą Boga nie może sprawić, by ów dar Aarona był z tobą.

8. Przeto nie wąż, bowiem jest to dar Boży; i poniesiesz go w dłoniach i dokonasz wielu zdumiewających dzieł; i żadna moc nie zdoła ci go wyrwać z rąk, bowiem jest to praca Boga.

9. I przeto, o cokolwiek poprosisz, abym ci powiedział tą drogą, tego ci udzielę i będziesz miał wiedzę na ten temat.

10. Pamiętaj, że bez ‘wiary niczego nie możesz uczynić; prosz więc z wiarą. Nie igraj z tymi sprawami; nie ^bprosz, o coś nie powinien.

11. Prosz, abyś mógł poznać tajemnice Boga i abyś mógł ‘tłumaczyć i otrzymać wiedzę z tych wszystkich starożytnych zapisów, które były ukryte, a są święte, a stanie ci się według twej wiary.

12. Oto ja to powiedziałem, a jestem tym, który przemawiał do ciebie od początku. Amen.

ROZDZIAŁ 9

Objawienie dane Oliverowi Cowdery’emu za pośrednictwem Proрока Józefa Smitha w Harmony w stanie Pensylwania w kwietniu 1829 r. Oliver zostaje napomniany, aby był cierpliwy i zadowolony, że na razie może pisać pod dyktando tłumacza, i aby sam nie starał się tłumaczyć.

1c PPŚ Modlitwa.
d DiP 6:26–27; 9:2.
e DiP 5:16.
2a DiP 9:7–9.
PPŚ Objawienie.

b PPŚ Serce.
c PPŚ Duch Święty.
3a II Mojż. 14:13–22;
V Mojż. 11:4;
I Nefi 4:2; Mos. 7:19.

PPŚ Morze Czerwone.
5a V Mojż. 11:18–19.
10a PPŚ Wiara.
b DiP 88:63–65.
11a DiP 9:1, 10.

1-6: *Inne starożytne zapisy muszą być jeszcze przetłumaczone; 7-14: Księga Mormona jest tłumaczona poprzez studiowanie i duchowe potwierdzenie.*

Oto powiadam ci, mój synu, że ponieważ nie „tłumaczyłeś, zgodnie ze swoim pragnieniem, które spełniłem, a ponownie zacząłeś ^bzapisywać dla mego sługi Józefa Smitha jun., pragnę, abyś to robił dalej, aż do ukończenia zapisu, który mu powierzyłem.

2. Lecz oto, posiadam „inne ^bzapisy, i dam ci moc, że będziesz pomagać w tłumaczeniu.

3. Bądź cierpliwy, mój synu, bo jest we mnie mądrość, a nie jest wskazane, abyś teraz tłumaczył.

4. Dzieło, do którego zostałeś powołany, to pisanie dla mego sługi Józefa.

5. A oto zabrałem ci ten przywilej, boś nie kontynuował, jakoś zaczął, kiedy przystąpiłeś do tłumaczenia.

6. Nie „szemraj, mój synu, bo jest we mnie mądrość, że postąpiłem z tobą w ten sposób.

7. Oto nie zrozumiałeś;

mniemałeś, że ci dam, ale nie pomyślałeś o niczym innym, tylko by mnie prosić.

8. Ale oto mówię ci, że musisz to „rozpatrzeć w swoim umyśle, potem musisz mnie ^bpytać, czy jest to właściwe, a jeżeli jest właściwe, sprawię, że doznasz ^cpalącego uczucia w ^dpiersi i ^euczujesz, że jest to słuszne.

9. A jeżeli nie będzie to słuszne, nie odczujesz tego, lecz doznasz „drętwoty myśli, która sprawi, że zapomnisz o rzeczy niewłaściwej; dlatego też nie możesz pisać o sprawach świętych, o ile ci nie zezwolę.

10. Gdybyś o tym wiedział, mógłbyś „tłumaczyć; jednakowoż nie jest wskazane, abyś tłumaczył teraz.

11. Wskazane było, gdyś zaczynał, ale „bałeś się i czas minął, a teraz to nie jest wskazane.

12. Czyż nie widzisz, że dałem słudze memu „Józefowi wystarczającą siłę do nadrobienia utraconego czasu? A żadnego z was nie potępiam.

13. Rób, co ci nakazałem, a będzie ci się dobrze wiodło. Bądź wierny i nie ulegaj żadnej „pokusie.

9 1a DiP 8:1, 11.

b J.S. — Hist. 1:67.

2a Wzmianka o dodatkowej pracy nad tłumaczeniem, łącznie z tłumaczeniem Biblii, znanym jako Tłumaczenie Józefa Smitha i tłumaczeniem Księgi

Abrahama, w czym Oliver Cowdery pomagał jako skryba. PrŚ Tłumaczenie Józefa Smitha (Tłum. J.S.).

b DiP 6:26; 8:1.

6a PrŚ Szemrać.

8a PrŚ Rozwagać.

b PrŚ Modlitwa.

c PrŚ Natchnienie,

natchnąć;
Świadectwo.

d Łuk. 24:32.

e DiP 8:2-3.

9a DiP 10:2.

10a DiP 8:11.

11a PrŚ Bojaźń, strach.

12a DiP 18:8.

13a PrŚ Kusić, pokusa.

14. Wytrwaj w ^apracy, do której cię ^bpowołałem, a włos ci z głowy nie spadnie i zostaniesz ^cpodniesiony ostatniego dnia. Amen.

ROZDZIAŁ 10

Objawienie dane Prorokowi Józefowi Smithowi w Harmony w stanie Pensylwania około kwietnia 1829 r., którego część być może otrzymano już latem 1828 r. Pan powiadamia Józefa o zmianach dokonanych przez niegodziwych ludzi na 116 stronach manuskryptu tłumaczenia księgi Lehiego w Księdze Mormona. Strony tego rękopisu zostały zagubione przez Martina Harrisa, którego pieczy zostały tymczasowo powierzone. (Zob. wprowadzenie do rozdziału 3.). Niecnym zamysłem było poczekać na spodziewane ponowne tłumaczenie materiału zawartego na skradzionych stronicach, a następnie zdyskredytować tłumacza, wykazując rozbieżności spowodowane wprowadzonymi zmianami. Księga Mormona pokazuje, że ten niegodziwy zamiar zapoczątkowany został przez złego i był znany Panu już wtedy, gdy Mormon, starożytny historyk neficki, sporządził streszczenie zebranych płyt (zob. Sł. Morm. 1:3–7).

1–26: Szatan podburza niegodziwych, aby przeciwstawili się dziełu Pana; 27–33: Dąży on do zniszczenia dusz ludzkich; 34–52: Ewangelia ma dotrzeć do Lamanitów i wszystkich narodów poprzez Księgę Mormona; 53–63: Pan ustanowi Swoją Kościół i Swoją ewangelię między ludźmi; 64–70: Zgromadzi On w Swoim Kościele tych, którzy odpokutowali, i zbawi posłusznych.

TERAZ oto powiadam ci, że ponieważ przekazałeś pisma — których moc przetłumaczenia

dano ci przez ^aurim i tummim — w ręce ^bniegodziwego człowieka, utraciłeś je.

2. I w tym samym czasie straciłeś też swój dar i zaćmił się twój ^aumysł.

3. Jednakowoż jest on ci teraz ponownie ^aprzywrócony; dopilnuj więc, abyś był wierny, i pracuj dalej, aż do ukończenia reszty dzieła tłumaczenia, jako zacząłeś.

4. Nie gnaj ^aszybciej ani nie pracuj więcej niż starcza ci ^bsił i środków danych do tłumaczenia, lecz trudź się ^cpilnie do końca.

14a I Kor. 16:13.
b ppś Powołać, powołany przez Boga, powołanie.
c Alma 13:29;

DiP 17:8.
10 1a ppś Urim i tummim.
b DiP 3:1–15.
2a ppś Umysł.
3a DiP 3:10.

4a Mos. 4:27.
b II Mojż. 18:13–26.
c Mat. 10:22.
ppś Pilność.

5. “Módl się zawsze, byś zakończył zwycięsko, zaiste, abyś mógł pokonać Szatana i abyś umknął z rąk sług Szatana, którzy utrzymują jego dzieło.

6. Oto dążyli do twej “zagłady; zaiste, ów ^bczłowiek, któremu ufałeś, chciał cię zniszczyć.

7. I dlatego powiedział, że jest on niegodziwym człowiekiem, bo chciał zabrać rzeczy powierzone tobie; dążył też do zniszczenia twego daru.

8. A skoro przekazałeś zapiski w jego ręce, oto niegodziwi ludzie zabrali je tobie.

9. Przeto oddałeś je, zaiste, oddałeś niegodziwości to, co święte.

10. I oto, “Szatan nakłonił ich serca, aby zmienili słowa, które kazałeś zapisać, czyli słowa, które przetłumaczyłeś, a które straciłeś z rąk.

11. I oto, powiadam ci, że ponieważ zmienili słowa, znaczenie ich jest sprzeczne z tym, coś przetłumaczył i kazał zapisać;

12. I w ten sposób diabeł chciał uknuć przebiegły plan, aby zniszczyć to dzieło;

13. Bo skłonił ich serca do uczynienia tego, aby mogli kłamliwie powiedzieć, że cię “złapali na słowach, które udawałeś, że tłumaczysz.

14. Zaprawdę, powiadam ci, że nie pozwolę na to, by Szatan

osiągnął swój nieczny zamysł w tej sprawie.

15. Oto nakłonił ich serca, aby skłonili cię do kuszenia Pana, twego Boga, prosząc o możliwość przetłumaczenia raz jeszcze.

16. A oto tedy mówią i myślą w sercu: Zobaczymy, czy Bóg dał mu moc tłumaczenia; jeżeli tak — udzieli mu tej mocy jeszcze raz.

17. A jeśli Bóg ponownie obdarzy go mocą, to znaczy, jeśli ponownie przetłumaczy, lub innymi słowy, jeśli powtórzy te same słowa, oto mamy je u nas — zmienione;

18. Przeto słowa się nie pokrywają, i powiemy, że skłamał w swych słowach i że nie ma daru ani mocy;

19. Przeto zniszczymy go, a także to dzieło; a uczynimy to, abyśmy się na koniec nie zawstydzili, lecz pozyskali poklask świata.

20. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, że Szatan ma wielką władzę nad ich sercami; on “podburza ich do ^bniegodziwości przeciwko temu, co dobre;

21. A serca ich są “zdeprawowane i pełne ^bniegodziwości i występków; i “kochają ^dciemność bardziej niż światło, bo ^eczyny ich są złe; dlatego nie zwrócą się do mnie.

22. “Szatan ich podburza, aby

5a III Nefi 18:15–21.

ppś Modlitwa.

6a DiP 5:32–33; 38:13.

b DiP 5:1–2.

10a ppś Diabeł.

13a Jer. 5:26.

20a II Nefi 28:20–22.

b ppś Grzech.

21a DiP 112:23–24.

b ppś Niegodziwy, niegodziwość.

c Mojż. 5:13–18.

d Mos. 15:26.

ppś Ciemność duchowa.

e Jan 3:18–21;

DiP 29:45.

22a II Nefi 2:17–18.

mógł ^bprzewodzić ich dusze do zagłady.

23. I tak uknuł przebiegły plan z zamiarem zniszczenia dzieła Boga; ale odpowiedzą za to, i obróci się to na ich wstyd oraz potępienie w dniu ^asądu.

24. Zaiste, on podburza ich serca do gniewu na to dzieło.

25. Zaiste, mówi im: Zwódcie i czyhajcie, by go złapać i zniszczyć; zaiste, to nie krzywda. I tak im pochlebia i mówi, że to nie grzech ^akłamać, aby przyłapać człowieka na kłamstwie, aby móc go zniszczyć.

26. I tak im pochlebia i ^aprzewodzi ich, aż ^aściągnie ich dusze do ^bpiekła; i tak sprawia, że wpadają we własne ^aśidła.

27. I tak hula ^ato tu, to tam, po całej ziemi, szukając okazji, by ^bzniszczyć dusze ludzkie.

28. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, biada temu, który kłamie, aby ^azwieść, bo przypuszcza, że inny kłamie, aby zwieść; tacy nie umkną ^bsprawiedliwości Boga.

29. Teraz oto zmienili te słowa, bo Szatan im mówi: Zwiódł was; i tak im pochlebia, by czynili niegodziwie, by cię przywieść do ^akuszenia Pana, twego Boga.

30. Oto powiadam ci, że nie będziesz ponownie tłumaczyć tych

słów, które straciłeś ze swych rąk.

31. Aby nie osiągnęli swych niecnych zamiarów, kłamiąc przeciw tym słowom. Oto bowiem, gdybyś ujawnił te same słowa, powiedzą, żeś skłamał i udawał, że tłumaczysz, aleś sam sobie zaprzeczył.

32. I oto, opublikują to, a Szatan znieczuli serca ludzi, by ich podburzyć do gniewu na ciebie, aby nie wierzyli moym słowom.

33. Tak ^aSzatan zamierza przewyciężyć twoje świadectwo w tym pokoleniu, aby to dzieło nie ukazało się w tym pokoleniu.

34. Lecz oto, jest w tym mądrość — i ponieważ ukazę ci ^amądrość, i dam przykazania dotyczące tych spraw oraz tego, co masz uczynić — nie pokazuj tego światu, zanim nie ukończysz dzieła tłumaczenia.

35. Nie dziw się, że ci rzekłem: Jest w tym mądrość, nie pokazuj tego światu — bo powiedziałem ci, byś nie pokazywał tego światu, abyś nie zginął.

36. Oto nie mówię, byś nie pokazywał tego prawym;

37. Ale ponieważ nie zawsze możesz rozpoznać ^aprawych, to jest nie zawsze możesz odróżnić niegodziwych od prawych, przeto mówię ci, zachowaj

22b ppś Kusić, pokusa.

23a Hel. 8:25;
DiP 121:23–25.

25a II Nefi 2:18; 28:8–9;
Alma 10:17; Mojż. 4:4.
ppś Kłamstwo.

26a ppś Odstępstwo.

b ppś Piekło.

c Przep. 29:5–6;
I Nefi 14:3.

27a Job 1:7.
b II Nefi 28:19–23;
DiP 76:28–29.

28a ppś Zwodzić,

zwieść, oszustwo.

b Rzym. 2:3.
ppś Sprawiedliwość.

29a Mat. 4:7.
33a ppś Diabeł.
34a ppś Mądrość.

37a Mat. 23:28.

^bspokój, aż uznam za stosowne objawić światu wszystko na ten temat.

38. A teraz, zaprawdę, powiadam ci, że opis tych “rzeczy, które zapisałeś, a które wymknęły się z twej ręki, wyryty jest na ^bplytach Nefiego;

39. Zaiste, i pamiętasz, że zgodnie z zapisami, bardziej szczegółowy opis jest podany na płytach Nefiego.

40. A teraz, skoro zapis wyryty na płytach Nefiego jest bardziej szczegółowy w sprawach, które w mądrości Swej uznałem za stosowne ujawnić ludziom w tej kronice,

41. Przeto przetłumaczysz graverunki z “płyty Nefiego aż do panowania króla Beniamina, czyli do miejsca, któreś przetłumaczył i zachował;

42. I oto, opublikujesz to jako kronikę Nefiego; i tak pomieszam szyki tych, którzy zmienili me słowa.

43. I nie dopuszczę, by zniszczyli moje dzieło; zaiste, pokażę im, że moja mądrość przewyższa knowania diabła.

44. Oto mają zaledwie jego część, czyli streszczenie zapisu Nefiego.

45. Zaiste, na płytach Nefiego wyryto wiele rzeczy, które dają

szerszą perspektywę na moją ewangelię; dlatego według mojej mądrości winienesz przetłumaczyć pierwszą część graverunków Nefiego i wydać ją w tym dziele.

46. A oto cała reszta tego “dzieła zawiera wszystkie te części mojej ^bewangelii, których ujawnienia temu ludowi “pragnęli w swych modlitwach moi święci prorocy, a także moi uczniowie.

47. I powiedziałem im, że “stanie się im według ich ^bwiary w modlitwach;

48. Zaiste, taka była ich wiara — aby moja ewangelia, którą im dałem, by głosili w swych dniach, mogła dotrzeć do ich braci, “Lamanitów, jak również wszystkich, co zostali Lamanitami przez swoje waśnie.

49. Ale to nie wszystko — prosili z wiarą w modłach, aby wyjawić ewangelię nawet, gdyby możliwe było, że inne narody posiadą tę ziemię;

50. I tak przez swoje modlitwy zostawili błogosławieństwo dla tej ziemi, że ktokolwiek uwierzy w tę ewangelię na tej ziemi, będzie miał życie wieczne;

51. Zaiste, że będzie to ziemia wolna dla wszystkich bez względu na to, z jakiego są narodu, plemienia, języka czy ludu.

37b II Mojż. 14:14.

38a We wstępie do pierwszego wydania Księgi Mormona Prorok wyjaśnił, że materiał ze 116 zagubionych stron został

przetłumaczony w ramach części płyt zwanych „Księgą Lehiego”.

b ppś Płyty.

41a St. Morm. 1:3–7.

46a ppś Księga Mormona.

b ppś Ewangelia.

c Enos 1:12–18; Morm. 8:24–26; 9:34–37.

47a III Nefi 5:13–15; DiP 3:19–20.

b ppś Wiara.

48a Mor. 10:1–5; DiP 109:65–66.

52. Oto teraz, według ich wiary w modlitwach, ujawnię tę część mojej ewangelii, aby poznanie jej nastąpiło wśród mego ludu. Oto przyniosę ją nie dla zniszczenia tego, co już otrzymali, ale dla wzmocnienia.

53. I dlatego powiedziałem: Jeżeli to pokolenie nie znieczuli swych serc, założę mój Kościół pomiędzy nimi.

54. A nie mówię tego dla zniszczenia mego Kościoła, ale dla jego rozbudowania;

55. Przeto ten, kto należy do mego Kościoła, nie musi się bać, bo tacy b odziedziczą królestwo niebieskie.

56. Ale ci, którzy się mnie nie boją ani nie przestrzegają moich przykazań, ale budują b kościoły dla siebie, dla c zysku, i ci wszyscy, którzy czynią niegodziwość i budują królestwo diabła — za prawdę, zaprawdę, powiadam ci, że pomieszam ich plany i sprawię, że będą drzeć i trząść się do szpiku kości.

57. Oto Jam jest Jezus Chrystus, Syn Boga. Przeszedłem do swoich i nie przyjęli mnie.

58. Jam jest a światło, które świeci w ciemności, a ciemność go nie przemaga.

59. Jam jest ten, który rzekł — Mam też a inne b owce, które nie są

z tej owczarni — do uczniów moich, a wielu mnie nie c rozumiało.

60. I pokażę temu ludowi, że miałem inne owce i że były one gałęzią z a domu Jakuba;

61. I wywiodę na światło ich zdumiewające dzieła, których dokonali w moim imieniu;

62. Zaiste, i wyniosę też na światło moją ewangelię, jakiej im udzielano w ramach posługi, i oto, nie zaprzeczą temu, co otrzymaliście, ale to uwydatnią i ujawnią prawdziwe punkty mojej a doktryny, zaiste, jedynej doktryny, jaka jest we mnie.

63. A czynię to, abym mógł ustanowić moją ewangelię, i aby nie było tylu sporów; zaiste, a Szatan podburza serca ludzkie do b sporów w kwestiach związanych z punktami mojej doktryny; i błądzą w tych sprawach, bo c przeinaczają pisma święte i nie rozumieją ich.

64. Przeto wyjawię im tę wielką tajemnicę;

65. Oto bowiem a zgromadzę ich, jak kokosz gromadzi pod skrzydła swe pisklęta, jeśli nie znieczulą swych serc;

66. Zaiste, i mogą przyjść, jeżeli zechcą, i swobodnie spożywać a wody życia.

67. Oto jest moja doktryna — kto

55a PPŚ Bojaźń, strach.

b Mat. 5:10.

c PPŚ Królestwo

Boże lub królestwo niebieskie.

56a Kazn. 12:13–14.

b PPŚ Diabeł — Kościół diabła.

c IV Nefi 1:26.

57a Rzym. 1:4.

58a DiP 6:21.

59a Jan 10:16.

b PPŚ Dobry Pasterz.

c III Nefi 15:16–18.

60a PPŚ Winnica Pana.

62a III Nefi 11:31–40.

63a PPŚ Diabeł.

b PPŚ Spór.

c II Piotra 3:16.

65a Łuk. 13:34;

III Nefi 10:4–6;

DiP 43:24.

66a PPŚ Woda żywa.

odpokutuje i ^aprzyjdzie do mnie, ten jest moim ^bKościółem.

68. A kto ^agłosić będzie więcej lub mniej niż to, ten nie jest ode mnie, ale ^bprzeciw mnie; przeto nie jest z mojego Kościoła.

69. I teraz oto tego, który jest z mojego Kościoła i wytrwa, będąc z mojego Kościoła, do końca,

ustanowię na swojej ^aopoce, i ^bbramy piekielne nie przemogą go.

70. A teraz, pamiętaj słowa tego, który jest życiem i ^aświatłem świata, twym Odkupicielem, twym ^bPanem i twym Bogiem. Amen.

ROZDZIAŁ 11

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha jego bratu Hyrumowi Smithowi w Harmony w stanie Pensylwania w maju 1829 r. Objawienie to otrzymano za pośrednictwem urim i tumim w odpowiedzi na błagania i dociekania Józefa. W historii Józefa Smitha zasugerowano, że objawienie to otrzymano po przywróceniu Kapłaństwa Aarona.

1–6: Ci, którzy pracują w winnicy, osiągną zbawienie; 7–14: Szukaj mądrości, nawołuj do pokuty, ufaj Duchowi; 15–22: Przestrzegaj przykazań i studiuj słowo Pana; 23–27: Nie zaprzeczaj duchowi objawienia i prorocstwa; 28–30: Ci, którzy przyjmują Chrystusa, stają się synami Bożymi.

^aWIELKIE i zdumiewające dzieło pojawi się wkrótce pośród dzieci ludzkich.

2. Zaprawdę, Jam jest Bóg; ^abaczcie na moje ^bsłowo, które

jest żywe i ^cpotężne, ^dostrzejsze niż obosieczny miecz, co rozcina na kawałki stawy i szpik; przeto baczcie na moje słowo.

3. Oto pole ^adojrzało już do żniwa; przeto, kto pragnie zbierać, niech zapuszcza swój sierp z całej swej mocy i zbiera, póki trwa dzień, aby mógł ^bzaskarbić ^cwieczne zbawienie dla swej duszy w królestwie Boga.

4. Zaiste, kto zapuszcza swój ^asierp i zbiera, od Boga jest powołany.

5. Przeto, jeśli ^aprosić mnie

67a Mat. 11:28–30.
b ppś Kościół Jezusa Chrystusa.

68a III Nefi 11:40.

b Łuk. 11:23.

69a ppś Opoka.

b Mat. 16:18;
II Nefi 4:31–32;
DiP 17:8; 128:10.

70a ppś Światło, świątłość Chrystusa.

b ppś Jezus Chrystus.

11 1a Iz. 29:14;

DiP 4.

ppś Przywrócenie ewangelii.

2a I Nefi 15:23–25;

DiP 1:14; 84:43–45.

b Hebr. 4:12.

c Alma 4:19; 31:5.

d Hel. 3:29–30;

DiP 6:2.

3a DiP 12:3.

b Łuk. 18:22; Hel. 5:8.

c I Tym. 6:19.

4a Obj. 14:15; DiP 14:3–4.

5a ppś Modlitwa.

będziecie, otrzymacie; jeśli zakończycie, będzie wam otworzone.

6. A teraz, jako prosiłeś, mówię ci, przestrzegaj moich przykazań oraz dąż do ujawnienia i ustanowienia sprawy ^aSyjonu.

7. Nie szukaj ^abogactw, lecz ^bmądrości; a tajemnice Boga odsłonią się przed tobą i staniesz się bogaty. Zaprawdę, ten, kto posiada życie wieczne, bogatym jest.

8. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, czego ode mnie pragniesz, to ci się stanie; i jeśli tego pragniesz, staniesz się narzędziem w dokonaniu mnogiego dobra w tym pokoleniu.

9. ^aMów tylko o ^bpokucie temu pokoleniu. Przestrzegaj moich przykazań i pomagaj w niesieniu mojego dzieła, ^czgodnie z moimi przykazaniami, a będziesz błogosławiony.

10. Oto masz dar lub otrzymasz ^adar, jeżeli z wiarą będziesz pragnął go ode mnie w ^buczciwości serca, wierząc w moc Jezusa Chrystusa, czyli w moją moc, która przemawia do ciebie;

11. Oto jestem tym, który mówi; oto jestem ^aświatłem, które świeci w ciemności, i ^bmocą swoją przekazuję ci te słowa.

12. A teraz zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, ^azaufaj temu ^bDuchowi, który wie dzie do czynienia dobra — zaiste, do czynienia sprawiedliwości, ^cpokornego ^dpostępowania i ^erozsądzania w prawości; a to jest mój Duch.

13. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, że udzielię ci mojego Ducha, który ^aoświeci twój ^bumysł i napelni ^cradością duszę twoją;

14. A wtedy poznasz, to jest przez to poznasz wszystko to, o co mnie prosiłeś, jeśli prosić mnie będziesz o rzeczy ^aprawe z wiarą we mnie i ufając, że otrzymasz.

15. Oto nakazuję ci, abyś nie przypuszczał, że powołano cię, byś głosił, dopóki nie zostaniesz ^apowołany.

16. Poczekaj trochę dłużej, aż będziesz miał moje słowo, moją ^aopokę, mój Kościół i moją ewangelię, abyś na pewno znał moją doktrynę.

17. I oto, stanie ci się wtedy zgodnie z twymi pragnieniami i, zaiste, zgodnie z twoją wiarą.

18. Przestrzegaj moich przykazań; zachowaj spokój i odwołuj się do mojego Ducha;

6a Iz. 52:7–8; DiP 66:11.

ppś Syjon.

7a I Król. 3:11–13;

II Nefi 26:31;

Jakub 2:17–19;

DiP 38:39.

b ppś Mądrość.

9a DiP 19:21–22.

b ppś Pokutować,

pokuta.

c DiP 105:5.

10a DiP 46:8–12.

b Łuk. 8:15.

11a ppś Światło, światłość Chrystusa.

b ppś Moc.

12a DiP 84:116.

ppś Zaufanie.

b Rzym. 8:1–9;

I Jana 4:1–6.

c ppś Pokorny, pokora.

d ppś Chodzić,

kroczyć z Bogiem.

e Mat. 7:1–5;

Alma 41:14–15.

13a DiP 76:12.

b ppś Umysł.

c ppś Radość.

14a ppś Prawy, prawość.

15a Art. wiary 1:5.

ppś Powołać,

powołany przez Boga,

powołanie;

Upoważnienie.

16a DiP 6:34.

ppś Opoka.

19. Zaiste, ^atrwaj przy mnie całym swoim sercem, abys mógł pomagać w ujawnieniu rzeczy, o których była mowa — zaiste, w tłumaczeniu mego dzieła; bądź cierpliwy, aż je ukończysz.

20. Oto zadaniem twoim jest ^aprzestrzegać moich przykazań z całej mocy, zaiste, całą swoją mocą, umysłem i siłą.

21. Nie dąż do głoszenia mego słowa, lecz wprzód staraj się ^auzyskać słowo moje, a wówczas rozwiąże się język twój; wtedy, jeśli zapragniesz, będziesz miał Ducha mego i słowo moje, zaiste, moc Boga do przekonywania ludzi.

22. Ale teraz zachowaj spokój; studiuj ^amoje słowo, które już jest pośród dzieci ludzkich, i ^bstudiuj ^cmoje słowo, które pojawi się pośród dzieci ludzkich, czyli to, które teraz tłumaczą, zaiste, aż zdobędziesz wszystko, czego ^audzielę dzieciom ludzkim w tym pokoleniu, a wtedy wszystko będzie do tego dodane.

23. Oto jesteś ^aHyrumem, moim

synem; ^bzabiegaj o królestwo Boga, a wszystko zostanie ci oddane zgodnie z tym, co jest sprawiedliwe.

24. ^aBuduj na mej opoce, to jest mojej ^bewangelii;

25. Nie zaprzeczaj duchowi ^aobjawienia ani duchowi ^bproroctwa, bo biada temu, kto zaprzecza tym rzeczom;

26. Dlatego ^aprzyjmij te sprawy jak skarb do swojego serca, aż nadejdzie czas, kiedy w mądrości swej uznam za stosowne, byś poszedł.

27. Oto mówię do wszystkich, którzy mają dobre pragnienia i ^azapuszczają swój sierp, aby zbierać.

28. Oto Jam jest ^aJezus Chrystus, Syn Boga. Jam jest życie i ^bświatłość świata.

29. Jam jest ten, który przyszedł do swoich, a nie przyjęli mnie;

30. Ale zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, że tylu, ilu mnie przyjmie, dam ^amoc, że staną się ^bsynami Bożymi, tym, którzy wierzą w imię moje. Amen.

ROZDZIAŁ 12

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha Josephowi Knightowi sen. w Harmony w stanie Pensylwania w maju

19a Jakub 6:5; DiP 98:11.

20a ppś Posłuszeństwo, posłuszny, być posłusznym.

21a Alma 17:2–3; DiP 84:85.

22a tzn. Biblia.
b ppś Pisma święte — Wartość pism świętych.

c tzn. Księga Mormona.

d Alma 29:8.

23a J.S. — Hist. 1:4.

b Mat. 6:33.

24a Mat. 7:24–27.

b ppś Ewangelia.

25a ppś Objawienie.

b Obj. 19:10.

ppś Proroctwo, prorokować.

26a V Mojż. 11:18;

DiP 6:20; 43:34;

J.S. — Mat. 1:37.

27a ppś Praca misjonarska.

28a ppś Jezus Chrystus.

b ppś Światło, światłość Chrystusa.

30a Jan 1:12.

b ppś Synowie i córki Boga.

1829 r. Joseph Knight wierzył oświadczeniom Józefa Smitha, że posiada Księgę Mormona na płytach i że pracuje nad jej tłumaczeniem; kilkakrotnie też służył pomocą materialną Józefowi Smithowi i jego skrybie, co umożliwiło im kontynuowanie tłumaczenia. Na prośbę Josepha Knighta Prorok zwrócił się do Pana z pytaniem i otrzymał objawienie.

1–6: Pracujący w winnicy osiągną zbawienie; 7–9: Wszyscy, którzy tego pragną i nadają się, mogą pomagać w dziele Pana.

“WIELKIE i zdumiewające dzieło pojawi się wkrótce pośród dzieci ludzkich.

2. Zaprawdę, Jam jest Bóg; baczenie na moje słowo, które jest żywe i potężne, ostrzejsze niż obosieczny miecz, co rozcina na kawałki stawy i szpik; przeto baczenie na moje słowo.

3. Oto pole dojrzało już do żniwa; przeto, kto pragnie zbierać, niech zapuszcza swój sierp z całej swej mocy i zbiera, póki trwa dzień, aby mógł zaszkarbić wieczne zbawienie dla swej duszy w królestwie Boga.

4. Zaiste, kto zapuszcza swój sierp i zbiera, od Boga jest powołany.

5. Przeto, jeśli prosić mnie będziecie, otrzymanie; jeśli założycie, będzie wam otworzone.

6. A teraz, jako prosiłeś, mówię ci, przestrzegaj moich przykazań i staraj się ujawnić i ustanowić sprawę Syjonu.

7. Oto mówię zarówno do ciebie, jak i do tych wszystkich, którzy pragną ujawnić i ustanowić to dzieło;

8. A nikt nie może pomagać w tej pracy, jeśli nie jest “pokorny i pełen ^bmiłości, posiadający “wiarę, “nadzieję i “prawdziwą miłość, będący umiarkowany we wszystkim, co jest powierzone jego opiece.

9. Oto Jam jest światło i życie świata, ten, który mówi te słowa; przeto baczenie z całej mocy, a wtedy będziecie powołani. Amen.

ROZDZIAŁ 13

Wyjątek z historii Józefa Smitha opisujący ustanowienie Proroka i Olivera Cowdery’ego do Kapłaństwa Aarona w pobliżu Harmony w stanie Pensylwania 15 maja 1829 r. Ustanowienie zostało dokonane rękami anioła, który przedstawił się jako Jan, ten sam Jan,

12 1a Zob. DiP 11:1–6, aby znaleźć podobne odsyłacze.

8a ppś Pokorny, pokora.
b ppś Miłość.
c ppś Wiara.

d ppś Nadzieja.
e ppś Prawdziwa miłość.

który był zwany Janem Chrzczicielem w Nowym Testamencie. Anioł wyjaśnił, że działa pod kierownictwem Piotra, Jakuba i Jana, starożytnych apostołów, którzy dzierżą klucze wyższego kapłaństwa, zwanego Kapłaństwem Melchizedeka. Józefowi i Oliverowi dano obietnicę, że to wyższe kapłaństwo zostanie im nadane we właściwym czasie (zob. DiP 27:7–8, 12).

Przedstawienie kluczy i mocy Kapłaństwa Aarona.

WAM, którzy jesteście moimi współsługami, w imię Mesjasza, ^anadaję ^bKapłaństwo Aarona, które dzierży klucze posługi

^caniołów, ewangelii ^dpokuty oraz ^echrztu przez zanurzenie dla odpuszczenia grzechów; i nigdy więcej nie zostanie ono zabrane z ziemi, aż do czasu, gdy ^fsynowie Lewiego ponownie złożą Panu ofiarę w ^gprawości.

ROZDZIAŁ 14

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha Davidowi Whitmerowi w Fayette w stanie Nowy Jork w czerwcu 1829 r. Rodzina Whitmerów bardzo zainteresowała się tłumaczeniem Księgi Mormona. Prorok zamieszkał w domu Petera Whitmera sen. i przebywał tam do czasu zakończenia tłumaczenia i zabezpieczenia praw autorskich przyszłej książki. Trzech synów państwa Whitmerów, otrzymawszy świadectwo o prawdziwości dzieła, bardzo zainteresowało się sprawą ich indywidualnych obowiązków. Objawienie niniejsze i dwa kolejne (rozdziały 15. i 16.) zostały dane w odpowiedzi na zapytanie poprzez urim i tummim. David Whitmer został później jednym z Trzech Świadców Księgi Mormona.

1–6: Pracujący w winnicy osiągną zbawienie; 7–8: Życie wieczne jest największym z darów Boga; 9–11: Chrystus stworzył niebiosa i ziemię.

^aWIELKIE i zdumiewające dzieło pojawi się wkrótce pomiędzy dziećmi ludzkimi.

2. Zaprawdę, Jam jest Bóg; bacście na moje słowo, które jest żywe i potężne, ostrzejsze

13 1a J.S. — Hist. 1:68–75.

ppś Ustanowić, ustanowienie.

b DiP 27:8; 84:18–34.

ppś Kapłaństwo Aarona.

c ppś Aniołowie.

d ppś Pokutować,

pokuta.

e ppś Chrzest, chrzcić.

f Zob. relację Olivera Cowdery'ego

z przywrócenia

Kapłaństwa Aarona, znajdującą się

na końcu części Józef

Smith — Historia.

V Mojż. 10:8;

I Kron. 6:33;

DiP 128:24.

g ppś Prawy, prawość.

14 1a Zob DiP 11:1–6, aby znaleźć podobne odsyłacze.

niż obosieczny miecz, co rozcina na kawałki stawy i szpik; przeto baczzie na moje słowo.

3. Oto pole dojrzało już do żniwa; przeto, kto pragnie zbierać, niech zapuszcza swój sierp z całej swej mocy i zbiera, póki trwa dzień, aby mógł zaskarbić sobie wieczne zbawienie swej duszy w królestwie Boga.

4. Zaiste, kto zapuszcza swój sierp i zbiera, od Boga jest powołany.

5. Przeto jeśli prosić mnie będziesz, otrzymasz; jeśli zakłoczysz, będzie ci otworzone.

6. Dąż do ujawnienia i założenia mojego Syjonu. Przestrzegaj we wszystkim moich przykazań.

7. A jeżeli będziesz „przestrzegać moich przykazań i^b wytrwasz do końca, ^cżycie wieczne mieć będziesz, a dar ten jest największy ze wszystkich darów Boga.

8. I stanie się, że jeżeli prosić będziesz Ojca w imię moje, z wiarą i zaufaniem, otrzymasz ^a„Ducha Świętego, który daje natchnienie, abyś mógł stanąć jako ^bświadek rzeczy, o których ^cusłyszysz i które zobaczysz, a także, abyś głosił pokutę temu pokoleniu.

9. Zaprawdę, Jam jest ^a„Jezus Chrystus, ^bSyn ^cBoga żywego, który ^dstworzył niebiosa i ^eziemię — ^fświatło, którego nie można ukryć w ^gciemności;

10. Przeto muszę ponieść ^apełnię mojej ewangelii od ^bludzi innych wyznań domowi Izraela.

11. Oto ty jesteś Davidem i zostałeś powołany do pomocy; jeżeli będziesz pomagać i pozostaniesz wierny, będziesz błogosławiony tak duchowo, jak i docześnie, i wielka będzie twoja nagroda. Amen.

ROZDZIAŁ 15

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha Johnowi Whitmerowi w Fayette w stanie Nowy Jork w czerwcu 1829 r. (zob. wprowadzenie do rozdziału 14.). Przesłanie jest głęboko i przejmująco osobiste, albowiem Pan mówi o sprawach znanych wyłącznie

7a III Mojż. 26:3–12;

Jan 15:10;

Mos. 2:22, 41;

DiP 58:2.

b ppś Wytrwać.

c II Nefi 31:20;

DiP 6:13.

ppś Życie wieczne.

8a ppś Duch Święty.

b Mos. 18:8–10.

ppś Świadek,

świadectwo.

c Zob. „Świadectwo

Trzech Świadców”

na początkowych

stronach Księgi

Mormona.

9a Mos. 4:2;

DiP 76:20–24.

b Rzym. 1:4.

c Dan. 6:27; Alma 7:6;

DiP 20:19.

d Jan 1:1–3, 14;

III Nefi 9:15; DiP 45:1.

ppś Stworzyć,

stworzenie.

e Abr. 4:12, 24–25.

f II Sam. 22:29.

ppś Światło, światłość

Chrystusa.

g ppś Ciemność

duchowa.

10a DiP 20:8–9;

J.S. — Hist. 1:34.

b ppś Ludzie innych

wyznań.

Jemu samemu i Johnowi Whitmerowi. John Whitmer został później jednym z Ośmiu Świadków Księgi Mormona.

1–2: *Ramię Pana wyciągnięte nad całą ziemią; 3–6: Najcenniejszą rzeczą jest głoszenie ewangelii i zbawienie dusz.*

ZWAŻAJ, słuگو mój, Johnie, i słuchaj słów Jezusa Chrystusa, twojego Pana i twojego Odkupiciela.

2. Oto bowiem mówię do ciebie dobitnie i z „mocą, bowiem ramię moje wyciągnięte jest nad całą ziemią.

3. A powiem ci rzeczy, których nie zna nikt poza mną i tobą —

4. Albowiem wiele razy prosiłeś mnie, abyś poznał to, co byłoby dla ciebie najcenniejsze.

5. Oto błogosławiony jesteś z tego powodu i dlatego, że głosiłeś moje słowa, które ci dałem, zgodnie z moimi przykazaniami.

6. Oto teraz powiadam ci, że najcenniejszą rzeczą dla ciebie będzie „głosić pokutę temu ludowi, abyś przywiódł do mnie dusze i abyś mógł ^bodpocząć z nimi w ^ckrólestwie mego ^dOjca. Amen.

ROZDZIAŁ 16

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha Peterowi Whitmerowi jun. w Fayette w stanie Nowy Jork w czerwcu 1829 r. (zob. wprowadzenie do rozdziału 14.). Peter Whitmer jun. został później jednym z Ośmiu Świadków Księgi Mormona.

1–2: *Ramię Pana wyciągnięte nad całą ziemią; 3–6: Najcenniejszą rzeczą jest głoszenie ewangelii i zbawienie dusz.*

„ZWAŻAJ, słuگو mój, Peterze, i słuchaj słów Jezusa Chrystusa, twojego Pana i twojego Odkupiciela.

2. Oto mówię do ciebie dobitnie i z mocą, bowiem ramię moje wyciągnięte jest nad całą ziemią.

3. A powiem ci rzeczy, których nie zna nikt poza mną i tobą —

4. Albowiem wiele razy prosiłeś mnie, abyś poznał to, co byłoby dla ciebie najcenniejsze.

5. Oto błogosławiony jesteś z tego powodu i dlatego, że głosiłeś moje słowa, które ci dałem, zgodnie z moimi przykazaniami.

6. Oto teraz powiadam ci, że najcenniejszą rzeczą dla ciebie będzie głosić pokutę temu

15 2a Hel. 3:29–30.

ppś Moc.

6a DiP 18:15–16.

ppś Praca misjonarska.

b ppś Odpoczynek.

c ppś Królestwo Boże lub królestwo niebieskie.

d ppś Ojciec w Niebie.

16 1a Zob. DiP 15, aby znaleźć podobne odsyłacze.

ludowi, abys przywiódł do mnie | z nimi w królestwie mego Ojca.
 dusze i abys mógł odpocząć | Amen.

ROZDZIAŁ 17

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha Oliverowi Cowdery'emu, Davidowi Whitmerowi i Martinowi Harrisowi w Fayette w stanie Nowy Jork w czerwcu 1829 r., zanim obejrzeliby grawerowane płyty zawierające zapis Księgi Mormona. Z tłumaczenia płyt Księgi Mormona Józef i jego skryba, Oliver Cowdery, dowiedzieli się, że wyznaczonych zostanie trzech szczególnych świadków (zob. Eter 5:2–4; II Nefi 11:3; 27:12). Natchnione pragnienie, żeby zostać trzema szczególnymi świadkami, pokierowało Oliverem Cowderym, Davidem Whitmerem i Martinem Harrisem. Prorok zapytał Pana, a niniejsze objawienie zostało dane w odpowiedzi, przy pomocy urim i tummim.

1–4: Przez wiarę Trzej Świadkowie ujrzą płyty i inne święte przedmioty; 5–9: Chrystus składa świadectwo o boskim pochodzeniu Księgi Mormona.

Oto powiadam wam, że musicie polegać na moim słowie, a jeżeli tak postąpicie ze szczerym zamiarem w sercu, "ujrzycie^b płyty, a także napierśnik, miecz Labana, "urim i tummim, przekazane "bratu Jereda, gdy na górze rozmawiał z Panem^f twarzą w twarz, oraz "cudowne wskaźniki dane Lehiemu na pustkowiu w pobliżu "Morza Czerwonego.

2. I przez swoją wiarę, tę wiarę, jaką mieli dawni prorocy, ujrzycie je.

3. A kiedy uzyskacie wiarę i ujrzycie je na własne oczy, będziecie o nich "świadczyć mocą Boga;

4. A uczynicie to, aby sługa mój, Józef Smith jun., nie został zniszczony, i abym wypełnił swe prawe cele dla dzieci ludzkich w tym dziele.

5. I zaświadczycie, żeście je widzieli jako sługa mój, Józef Smith jun., je widział; albowiem ujrzął je dzięki mojej mocy i dlatego, że miał wiarę.

6. I przetłumaczył "księgę, tę

17 1a II Nefi 27:12;
 Eter 5:2–4;
 DiP 5:15.
 Zob. także
 „Świadectwo
 Trzech Świadków”
 na początkowych
 stronach Księgi
 Mormona.

b Morm. 6:6;
 J.S. — Hist. 1:52.
 ppś Płyty.
 c I Nefi 4:8–9;
 II Nefi 5:14;
 Jakub 1:10;
 Mos. 1:16.
 d ppś Urim i tummim.
 e Eter 3.

f I Mojż. 32:30;
 II Mojż. 33:11;
 Mojż. 1:2.
 g I Nefi 16:10, 16, 26–29;
 Alma 37:38–47.
 h I Nefi 2:5.
 3a ppś Świadczycy;
 Świadek, świadectwo.
 6a ppś Księga Mormona.

^bczęść, którą mu nakazałem przetłumaczyć, i jako Pan wasz i wasz Bóg żyje, jest to prawda.

7. Przeto otrzymaliście tę samą moc i tę samą wiarę, i ten sam dar, jak i on;

8. I jeżeli wypełnicie te moje ostatnie przykazania, które wam dałem, ^abramy piekielne

nie przemogą was; albowiem wystarczy dla was mojej ^błaski, i ^cpodniesieni będziecie ostatniego dnia.

9. I ja, Jezus Chrystus, wasz ^aPan i wasz Bóg, powiedziałem to wam, aby wypełnić moje prawe cele wobec dzieci ludzkich. Amen.

ROZDZIAŁ 18

Objawienie dane Prorokowi Józefowi Smithowi, Oliverowi Cowdery'emu i Davidowi Whitmerowi w Fayette w stanie Nowy Jork w czerwcu 1829 r. Zdaniem Proroka, dzięki niniejszemu objawieniu stało się wiadome „powołanie dwunastu apostołów w tych ostatnich dniach, jak też wskazówki odnoszące się do budowy Kościoła”.

1–5: Pisma święte pokazują, jak budować Kościół; 6–8: Świat dojrzeje w niegodziwości; 9–16: Wielka jest wartość dusz; 17–25: Ludzie muszą wziąć na siebie imię Chrystusa, aby osiągnąć zbawienie; 26–36: Objawienie powołania i misji Dwunastu; 37–39: Oliver Cowdery i David Whitmer mają wyszukać Dwunastu; 40–47: Ludzie muszą odpokutować, zostać ochrzczeni i przestrzegać przykazań, aby osiągnąć zbawienie.

A TERAZ, odpowiadając ci w sprawie, o której pragnałeś się dowiedzieć ode mnie, słuگو mój, Oliverze Cowdery, powiadam ci te słowa:

2. Oto wielokrotnie objawiłem ci przez Ducha mego, że rzeczy, które zapisałeś, są ^aprawdziwe; przeto wiesz, że są prawdziwe.

3. A skoro wiesz, że są prawdą, daję ci przykazanie, abyś polegał na rzeczach, które ^azapisano;

4. Albowiem zawierają wszystkie sprawy dotyczące podstaw mojego Kościoła, mojej ^aewangelii i mojej ^bopoki.

5. Przeto jeśli zbudujesz mój Kościół na podwalinie mojej ewangelii i mojej opoki, bramy piekielne nie przemogą cię.

6. Oto ^aświat dojrzeje w niegodziwości; trzeba więc, aby dzieci ludzkie zostały pobudzone

6b II Nefi 27:22;
III Nefi 26:7–10.
8a Mat. 16:18;
III Nefi 11:39;
DiP 10:69.
b ppś Łaska.

c I Nefi 13:37;
III Nefi 27:14–15, 22;
DiP 9:14.
9a ppś Pan.
18 2a DiP 6:15–17.
3a DiP 98:11.

ppś Pisma święte —
Wartość pism
świętych.
4a ppś Ewangelia.
b ppś Opoka.
6a ppś Świat.

do pokuty, zarówno ^bludzie innych wyznań, jak i dom Izraela.

7. Dlatego, jako że zostałeś ^aochrzczony rękami mojego sługi Józefa Smitha jun., tak jak mu nakazałem, wypełnił on mój nakaz.

8. Nie dziw się teraz, że powołałem go dla mojego własnego celu, który to cel jest mi znany; jeżeli ^a“pilnie ^bprzestrzegać będzie moich przykazań, ^cpobłogosławię go do życia wiecznego; a imię jego jest ^a“Józef.

9. A teraz, Oliverze Cowdery, zwracam się do ciebie, a także do Davida Whitmera z przykazaniem, bo rozkazuję wszystkim ludziom i wszędzie, aby odpokutowali, i mówię do was jak do Pawła, mego ^a“apostoła, bo jesteście powołani do tego samego powołania, co on.

10. Pomnijcie, że wielka jest ^a“wartość ^bduszy w oczach Boga;

11. Oto Pan, wasz ^a“Odkupiciel, ponosząc ^bśmierć w ciele, ^ccierpiąc ^a“ból wszystkich ludzi, aby wszyscy ludzie mogli odpokutować i przyjść do Niego.

12. I ^a“powstał z martwych, aby

móc przywieść wszystkich ludzi do siebie pod warunkiem ^b“pokuty.

13. I jakże wielka jest Jego ^a“radość z duszy, która odpokutuje!

14. Przeto powołani jesteście, aby ^a“nawoływać ten lud do pokuty.

15. I choćbyście się trudzili przez wszystkie swoje dni, nawołując ten lud do pokuty, i przywiedli do mnie zaledwie jedną ^a“duszę, jakże wielka będzie wasza radość z nią w królestwie mojego Ojca!

16. A jeżeli wielka będzie wasza radość z przyprowadzenia do mnie, do ^a“królestwa mojego Ojca, jednej duszy, jakże wielka będzie wasza ^b“radość, gdy ^c“przyprowadzicie do mnie wiele dusz!

17. Oto macie przed sobą moją ewangelię, moją opokę i moje ^a“zbawienie.

18. ^a“Proście Ojca w moje ^b“imię z wiarą, ufając, że otrzymacie, a będziecie mieli Ducha Świętego, który objawia dzieciom ludzkim wszystkie rzeczy, które są ^c“właściwe.

6b ppś Ludzie innych wyznań.
7a J.S. — Hist. 1:70–71.
8a ppś Pilność.
b ppś Posłuszeństwo, posłuszny, być posłusznym.
c ppś Błogosławić, błogosławiony, błogosławieństwo.
d II Nefi 3:14–15.
ppś Smith, Józef, jun.
9a Rzym. 1:1.
10a ppś Dusza — Wartość dusz.

b ppś Dusza.
11a ppś Odkupiciel.
b ppś Ukrzyżowanie.
c ppś Odkupić, odkupiony, odkupienie.
d Iz. 53:4–5.
ppś Zadośćuczynić, Zadośćuczynienie.
12a ppś Zmartwychwstanie.
b DiP 19:4–18.
ppś Pokutować, pokuta.
13a Łuk. 15:7.

14a Alma 29:1–2;
DiP 34:5–6; 63:57.
15a ppś Dusza — Wartość dusz.
16a ppś Królestwo Boże lub królestwo niebieskie.
b Alma 26:11.
ppś Radość.
c ppś Praca misjonarska.
17a ppś Zbawienie.
18a ppś Modlitwa.
b Jan 15:16.
c DiP 88:63–65.

19. A bez ^awiary, ^bnadziei i ^cprawdziwej miłości nic nie zdziałacie.

20. Nie ^awalczcie przeciw żadnemu kościołowi poza ^bkościołem diabła.

21. Weźcie na siebie ^aimię Chrystusa i z ^bpowagą ^cgłosście prawdę.

22. A tyłu, ilu odpokutuje i da się ^aochrzcić w moje imię, w imię Jezusa Chrystusa, i ^bwytrwa do końca, tyłu zostanie zbawionych.

23. Oto ^aimię Jezus Chrystus dane jest przez Ojca i nie ma żadnego innego imienia, przez które człowiek może być zbawiony.

24. Przeto wszyscy ludzie muszą wziąć na siebie imię dane przez Ojca, bo tym imieniem zostaną wezwani ostatniego dnia;

25. Przeto jeżeli nie będą znać ^aimienia, którym zostaną wezwani, nie znajdą miejsca w ^bkrólestwie mego Ojca.

26. Oto, zaprawdę, są inni, których powołano, aby głosili moją ewangelię zarówno ^aludziom innych wyznań, jak i Żydom;

27. Zaiste, jest ich dwunastu; i ^aDwunastu będzie moimi uczniami i weźmie na siebie

moje imię; a Dwunastu to ci, którzy zapragną ze szczerym zamiarem w sercu wziąć na siebie moje ^bimię.

28. I jeżeli pragną ze szczerym zamiarem w sercu wziąć na siebie moje imię, są powołani, aby szli na cały ^aświat, głosząc moją ^bewangelię ^ckażdemu stworzeniu.

29. I są to ci, których ustanowiłem, aby ^achrzcili w imię moje zgodnie z tym, co zostało zapisane;

30. I macie przed sobą to, co zapisano; musicie więc postępować zgodnie ze słowami, które zapisano.

31. A teraz mówię do was, do ^aDwunastu: Oto wystarczy dla was mojej łaski; musicie postępować zacie przede mną i nie grzeszyć.

32. Oto, zaprawdę, zostaliście ustanowieni przeze mnie do ^austanawiania kapłanów i nauczycieli; do głoszenia mojej ewangelii ^bwedług mocy Ducha Świętego, która jest w was, oraz według ^cpowołań i darów, jakie Bóg dał ludziom;

33. Tak ja, Jezus Chrystus, wasz Pan i wasz Bóg, rzekłem.

19a ppś Wiara.
b ppś Nadzieja.
c ppś Prawdziwa miłość.
20a II Tym. 2:23–24;
III Nefi 11:29–30.
b ppś Diabeł —
Kościół diabła.
21a II Nefi 31:13; Mos. 5:8;
III Nefi 27:5;
DiP 20:37.
b Rzym. 12:3.
c DiP 100:5–8.

22a ppś Chrzest, chrzcić.
b ppś Wytrwać.
23a Mal. 1:11; Dz. 4:12;
Mos. 3:17;
Hel. 3:28–29.
25a Mos. 5:9–14.
b ppś Chwała
celestialna.
26a DiP 90:8–9; 112:4.
27a ppś Apostoł.
b DiP 27:12.
28a Mar. 16:15–16.

b ppś Ewangelia.
c DiP 1:2; 42:58.
29a III Nefi 11:21–28;
DiP 20:72–74.
31a DiP 107:23–35.
32a Mor. 3;
DiP 20:60; 107:58.
ppś Ustanowić,
ustanowienie.
b II Piotra 1:21;
DiP 68:3–4.
c DiP 20:27.

34. A „słowa te nie pochodzą od ludzi czy jednego człowieka, ale ode mnie; przeto świadczyć będziecie, że pochodzą ode mnie, a nie od człowieka;

35. Albowiem to mój „głos mówi je wam, a słowa te dane są wam przez mojego Ducha, i przez moją moc możecie czytać je sobie nawzajem; a możecie je mieć tylko przez moją moc;

36. Dlatego możecie „świadczyć, żeście słyszeli mój głos i znacie moje słowa.

37. Teraz oto powierzam ci, Oliverze Cowdery, a także tobie, Davidzie Whitmer, wyszukanie Dwunastu, którzy pragnąć będą tego, o czym mówiłem;

38. I poznacie ich po ich pragnieniach i „uczynkach.

39. A znalazłszy ich, pokażecie im te rzeczy.

40. I upadniecie na kolana, „oddając cześć Ojcu w imię moje.

41. I musicie głosić światu następująco: Musicie odpokutować i zostać ochrzczeni w imię Jezusa Chrystusa;

42. Bowiem wszyscy ludzie muszą odpokutować i zostać ochrzczeni, nie tylko mężczyźni, ale także kobiety oraz dzieci, które osiągnęły wiek „odpowiedzialności.

43. A teraz otrzymawszy to, musicie we wszystkim „przestrzegać moich przykazań;

44. I waszymi rękami dokonam „zdumiewającego dzieła pośród dzieci ludzkich, że wielu ^bprzekonam o ich grzechach, aby mogli odpokutować, aby mogli wstąpić do królestwa mego Ojca.

45. Przeto błogosławieństwa, jakie wam daję, „przewyższają wszystkie rzeczy.

46. A po ich otrzymaniu nie będziecie mogli zostać zbawieni w królestwie mego Ojca, jeśli nie będziecie „przestrzegać moich przykazań.

47. Oto ja, Jezus Chrystus, wasz Pan i wasz Bóg, wasz Odkupiciel, rzekłem to przez moc mego Ducha. Amen.

ROZDZIAŁ 19

Objawienie dane za pośrednictwem Józefa Smitha w Manchesterze w stanie Nowy Jork, prawdopodobnie latem 1829 r. W swojej historii Prorok przedstawia je jako „przykazanie od Boga, a nie od człowieka, dla Martina Harrisa, dane przez Tego, który jest Wieczny”.

34a ppŚ Pisma święte.

35a DiP 1:38.

ppŚ Głos.

36a ppŚ Świadczyć.

38a ppŚ Uczynki.

40a ppŚ Oddawać cześć.

42a DiP 20:71; 29:47; 68:27.

ppŚ Zdać sprawę,
odpowiedzialny,
odpowiedzialność.

43a ppŚ Przykazania Boga.

44a Iz. 29:14; DiP 4:1.

b Alma 36:12–19; 62:45.

45a DiP 84:35–38.

46a DiP 82:3.

1-3: *Chrystus ma wszelką moc*; 4-5: *Wszyscy ludzie muszą odpokutować lub cierpieć*; 6-12: *Wieczna kara jest karą Bożą*; 13-20: *Chrystus cierpiał za wszystkich, aby sami nie musieli cierpieć, jeżeli odpokutują*; 21-28: *Głoś ewangelię pokuty*; 29-41: *Oznajmij dobrą nowinę*.

JAM jest ^aAlfa i Omega, ^bChrystus Pan; zaiste, Jam jest Ten, Początek i Koniec, Odkupiciel świata.

2. Ja, wykonawszy do ^akońca wolę Tego, którego jestem, samego Ojca, dotyczącą mnie — uczyniłem to, abym mógł sobie ^bpodporządkować wszystkie rzeczy —

3. Zachowując całą ^amoc, nawet moc ^bzniszczenia Szatana i jego uczynków w ^ckońcu świata i w ostatnim wielkim dniu sądu, jaki wydam na mieszkańców ziemi, ^dsądząc każdego według jego dzieł i ^euczynków.

4. I w istocie każdy człowiek musi ^aodpokutować lub ^bcierpieć, bowiem ja, Bóg, jestem ^cbez końca.

5. Dlatego nie ^acofnę sądów, jakie wydam, ale nieszczęścia spadną na tych, którzy się

znajdą po mojej ^blewicy, zaiste, spadną na nich płacz, ^czawodzenie i zgrzytanie zębami.

6. Jednakże ^anie napisano, że nie będzie kresu tej męce, ale napisano ^bmęka ^cnieskończona.

7. Ponownie napisano ^awieczne potępienie, a więc wyrażono to jaśniej niż w innych pismach, aby wzruszyć serca dzieci ludzkich, a wszystko dla chwały mego imienia.

8. Dlatego więc wyjaśnię ci tę tajemnicę, bowiem dane ci jest poznać ją, jako znali ją moi apostołowie.

9. Mówię do ciebie, który zostałeś do tego wybrany, że możesz wejść do mego ^aodpoczynku.

10. Oto jakże wielka jest ^atajemnica boskości! Bowiem jestem nieskończony i kara wymierzona z mojej ręki jest karą nieskończoną, bowiem imię moje jest ^bNieskończony. Dlatego —

11. ^aWieczna kara jest karą Bożą.

12. Nieskończona kara jest karą Bożą.

13. Przeto nakazuję ci odpokutować i przestrzegać ^aprzekazań, które otrzymałeś z ręki mego sługi, Józefa Smitha jun., w imię moje;

19 1a Obj. 1:8, 11;
III Nefi 9:18;
DiP 35:1; 61:1.
ppś Alfa i Omega.
b ppś Jezus Chrystus.
2a Jan 17:4;
III Nefi 11:11.
b Fil. 3:21.
3a ppś Moc.
b Iz. 14:12-17;
I Jana 3:8;
I Nefi 22:26;

DiP 88:111-115.
c ppś Świat —
Koniec świata.
d ppś Sąd Ostateczny.
e ppś Uczynki.
4a ppś Pokutować,
pokuta.
b Łuk. 13:3;
Hel. 14:19.
c Mojż. 1:3.
5a DiP 56:4; 58:32.
b Mat. 25:41-43.

c Mat. 13:42.
6a DiP 76:105-106; 138:59.
b DiP 76:33, 44-45.
7a Hel. 12:25-26;
DiP 29:44.
9a ppś Odpoczynek.
10a Jakub 4:8;
DiP 76:114-116.
b Mojż. 1:3; 7:35.
ppś Nieskończony.
11a Mat. 25:46.
13a DiP 5:2; 10:6-7; 17.

14. A otrzymałeś je przez moją wszechmocną potęgę;

15. Dlatego nakazuję ci, abyś odpokutował — odpokutuj, abym nie smagał cię biczem mych ust i gniewem moim, i oburzeniem, a “cierpienia twoje, by nie były dotkliwe — nie wiesz nawet, jak dotkliwe, nie wiesz, jak dojmujące, nie wiesz, jak ciężkie do zniesienia.

16. Bowiem ja, Bóg, “cierpiałem je za wszystkich, aby nie ^bmusieli cierpieć, jeżeli “odpokutują;

17. Ale jeżeli nie odpokutują, “cierpieć muszą, jako ja sam cierpiałem;

18. A cierpienia te sprawiły, że nawet ja sam, będąc Bogiem, będąc największym ze wszystkich, drżałem z bólu i krwawiłem ze wszystkich porów, i cierpiałem w ciele i w duchu — i pragnąłem, abym “nie musiał wypić kielicha goryczy i abym mógł się cofnąć —

19. Jednakże chwala niech będzie Ojcu, i skosztowałem, i “ukończyłem swe przygotowania dla dzieci ludzkich.

20. Przeto ponownie nakazuję ci, abyś odpokutował, abym cię nie ukorzył swoją wszechmocną

potęgą; i abyś “wyznał swoje grzechy, abyś nie cierpiał kar, o których mówiłem, a z których pokosztowałeś w najmniejszym stopniu, gdy wycofałem mego Ducha.

21. I nakazuję ci, abyś “głosił tylko pokutę i ^bnie pokazywał tych rzeczy światu, dopóki w mądrości Swej nie uznam tego za stosowne.

22. Bo nie “zniosą teraz mięsa, ale otrzymać muszą ^bmleko; przeto nie mogą poznać tych spraw, aby nie zginęli.

23. Ucz się o mnie i słuchaj mych słów, “kroc w ^błagodności Ducha mego, a doznasz “spokoju we mnie.

24. Jam jest “Jezus Chrystus, przyszedłem z woli Ojca i czynię Jego wolę.

25. I ponownie nakazuję ci, abyś nie “pożądał ^bżony bliźniego swego ani nie nastawał na jego życie.

26. I ponownie nakazuję ci, abyś nie pożądał swojej własności, lecz udzielił jej szczerze dla druku Księgi Mormona, która zawiera “prawdę i słowo Boga —

27. Które jest moim słowem do “ludzi innych wyznań, aby

15a Alma 36:11–19.

16a Alma 11:40–41.

ppś Zadośćuczynić,
Zadośćuczynienie.

b ppś Miłosierny,
miłosierdzie.

c ppś Odpuszczenie
grzechów.

17a DiP 29:17.

18a Łuk. 22:42–44.

19a Jan 17:4; 19:30.

20a IV Mojż. 5:6–7;

Mos. 26:29;

DiP 58:43; 64:7.

ppś Wyznać,
wyznanie.

21a DiP 11:9.

b J.S. — Hist. 1:42.

22a DiP 78:17–18.

b Hebr. 5:11–14;

DiP 50:40.

23a Mor. 7:3–4.

b ppś Łagodny,

łagodność.

c ppś Pokój.

24a ppś Jezus Chrystus.

25a ppś Pożądać.

b II Mojż. 20:17;

I Kor. 7:2–4.

ppś Cudzołóstwo.

26a ppś Prawda.

27a ppś Ludzie innych
wyznań.

wkrótce dotarło do ^bŻydów, którzy ^cresztką są Lamanici, aby uwierzyli w ewangelię i nie czekali na przyjście ^dMesjasza, który już przyszedł.

28. I ponownie nakazuję ci, abyś się ^amodlił zarówno ^bna głos, jak i w sercu swoim, zarówno przed światem, jak i w sekrecie, zarówno otwarcie, jak i na osobności.

29. I ^agłosić będziesz dobrą nowinę, zaiste, rozgłaszać ją będziesz ze szczytów gór, z każdego wzniesienia i pośród wszystkich ludów, jakie wolno ci będzie zobaczyć.

30. A czynić to będziesz z całą pokorą, ^aufając we mnie, nie urągając tym, co ci urągają.

31. I nie będziesz mówić o ^azasadach, ale będziesz głosić pokutę i ^bwiarę w Zbawiciela, ^codpuszczenie grzechów przez ^dchrzest i przez ^eogień, to jest, zaiste, samego ^fDucha Świętego.

32. Oto jest wielkie i ostatnie ^aprzykazanie, które ci daję w tej sprawie; to wystarczy do codziennego postępowania, aż do końca twego życia.

33. I niedoli doznasz, jeżeli

zlekceważysz te ^aradę, zaiste, aż do zagłady ciebie samego i własności twojej.

34. ^aUdziel części swojej własności, zaiste, nawet części swej ziemi i wszystkiego, a zostaw tylko dość na utrzymanie swojej rodziny.

35. Spłać ^adług, jaki ^bzaciągnąłeś u drukarza. Wyzwól się z ^cnievoli.

36. ^aOpuść dom swój i rodzinę, i wracaj tylko wtedy, gdy zapragniesz ich widzieć;

37. ^aMów swobodnie do wszystkich, zaiste, głos, nawołuj, oznajmiał ^bprawdę, wręcz donośnym głosem, radując się i wołając — Hosanna, hosanna, błogosławione niech będzie imię Pana Boga!

38. ^aMódl się zawsze, a ^bprzeleję na ciebie mojego Ducha i wielkie będzie twoje błogosławieństwo — zaiste, większe niż skarby ziemi i deprawacja, jaką można za nie uzyskać.

39. Czyż możesz czytać to, nie radując się i nie weseląc w swoim sercu?

40. Czyż możesz dalej biegać dokoła jako ślepy przewodnik?

27b ppś Żydzi.

c Omni 1:14–19;
Mos. 25:2–4;
Hel. 8:21;
III Nefi 2:12–16.

d ppś Mesjasz.

28a I Tym. 2:8.

ppś Modlitwa.

b DiP 20:47, 51; 23:6.

29a ppś Praca misjonarska.

30a ppś Zaufanie.

31a II Tym. 2:23–24.

b ppś Wiara.

c ppś Odpuszczenie
grzechów.

d ppś Chrzest, chrzcić.

e Mat. 3:11.

f ppś Dar Ducha
Świętego.

32a DiP 58:26–29.

33a ppś Przykazania Boga.

34a Dz. 4:34–35.

35a ppś Dług.

b tzn. aby opłacić

publikację pierwszego
wydania Księgi
Mormona.

c Przep. 22:7.

36a Mat. 19:29.

37a DiP 58:47; 68:8; 71:7.

b DiP 75:4.

38a Łuk. 18:1;

II Nefi 32:9;

DiP 10:5.

b Przep. 1:23;

Dz. 2:17.

41. Albo czy możesz być ^apo-
korny i łagodny, i mądrze po-
stępować przede mną? Zaiste, | ^bprzyjdź do mnie, twego Zbawi-
ciela. Amen.

ROZDZIAŁ 20

*Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Fayette w stanie Nowy Jork lub w pobliżu, dotyczące organizacji i władz Kościoła. Część tego objawienia została dana prawdopodobnie już latem 1829 r. Całe objawienie, znane wówczas jako Artykuły i Przymierza, zostało najprawdopodobniej zapisane wkrótce po 6 kwietnia 1830 r. (dniu zorganizowania Kościoła). Prorok napisał: „Uzyska-
liśmy od Niego [Jezusa Chrystusa] następujące wskazówki poprzez ducha proroctwa i objawienia, który nie tylko dał nam wiele informacji, ale także dokładnie wskazał dzień, w którym zgodnie z Jego wolą i przykazaniem powinniśmy przystąpić do ponownego organizowania Jego Kościoła tutaj na ziemi”.*

1–16: Księga Mormona udowad-
nia boskość dzieła w dniach ostat-
nich; 17–28: Potwierdzenie doktryn
o stworzeniu, upadku, odkupie-
niu i chrzcie; 29–37: Określenie
praw dotyczących pokuty, uspra-
wiedliwienia, uświęcenia i chrztu;
38–67: Opisanie w skrócie obowiąz-
ków starszych, kapłanów, nauczy-
cieli i diakonów; 68–74: Objawienie
dotyczące obowiązków członków,
błogosławienia dzieci i sposobu
chrzczenia; 75–84: Podane są mol-
dlitwy sakramentalne i przepisy
dotyczące kierowania członkami
Kościola.

^aPOWSTANIE ^bKościola Chrystusa

w tych ostatnich dniach, w ty-
siąc osiemset trzydzieści lat
od czasu przyjścia naszego Pana
i Zbawiciela — Jezusa Chry-
stusa — w ciełe, przepisowo
‘zorganizowanego i założonego
zgodnie z prawem naszego
kraju, z woli i przykazania Boga,
w czwartym miesiącu, szóstego
dnia miesiąca zwanego kwiet-
niem —

2. A które to przykazania zo-
stały przekazane Józefowi Smi-
thowi jun. ‘powołanemu przez
Boga i ustanowionemu ^baposto-
łem Jezusa Chrystusa, aby był
pierwszym ‘starszym tego Koś-
ciola,

41 ^a PPŚ Pokorny, pokora.
^b Mat. 11:28–30.
20 ^{1 a} J.S. — Hist. 1:2.
^b III Nefi 27:1–8.
PPŚ Kościół Jezusa
Chrystusa Świętych

w Dniach Ostatnich;
Kościół, nazwa
[Kościola].
^c DiP 21:3.
2 ^a PPŚ Powołać,
powołany przez Boga,

powołanie;
Upoważnienie.
^b PPŚ Apostoł.
^c PPŚ Starszy.

3. Oraz Oliverowi Cowdery'emu, także powołanemu przez Boga apostołowi Jezusa Chrystusa, który ma być drugim starszym tego Kościoła, i ustanowionemu jego ręką;

4. A wszystko to przez łaskę naszego Pana i Zbawiciela Jezusa Chrystusa, któremu niech będzie wszelka chwała, tak teraz, jak i na wieki. Amen.

5. Kiedy już prawdziwie ujawniono temu pierwszemu starszemu, że otrzymał odpuszczenie grzechów, dał się on ponownie „uwikłać w próżności świata;

6. Ale gdy odpokutował i szczerze się ukorzył przez wiarę, Bóg posługiwał mu przez świętego „anioła, którego ^boblicze było niczym błyskawica, a szaty nieskalane i bielsze ponad wszelką biel;

7. I dał mu przykazania, które go natchnęły;

8. I dał mu moc z wysokości, w „sposób wcześniej przygotowany, do przetłumaczenia Księgi Mormona;

9. Która zawiera kronikę upadłego ludu oraz „pełnię ^bewangelii Jezusa Chrystusa dla ludzi innych wyznań oraz dla Żydów;

10. Przekazaną pod natchnie-

niem i potwierdzoną „innym przez posługę aniołów, i ^bgłoszoną przez nich światu —

11. Udowadniając światu, że pisma święte są „prawdziwe i że Bóg zsyła ludziom ^bnatchnienie i powołuje ich do Swego „świętego dzieła w tej epoce i pokoleniu, tak jak czynił to dla pradawnych pokoleń;

12. Pokazując przez to, że jest „tym samym Bogiem wczoraj, dzisiaj i na wieki. Amen.

13. Przeto, mając tak wielkich świadków, świat przez nich będzie sądzony, przez tylu, ilu dojdzie potem do wiedzy o tym dziele.

14. A ci, którzy przyjmą je z wiarą i będą postępować w „prawości, otrzymają ^bkoronę życia wiecznego;

15. Ale dla tych, którzy znieczulą swe serca w „niewierze, i odrzucają je, obróci się ono na ich potępienie —

16. Albowiem tak rzekł Pan Bóg; a my, starsi Kościoła, słyszeliśmy to i składamy świadectwo o słowach wspaniałego Majestatu na wysokości, któremu niech będzie chwała na wieki wieków. Amen.

5a J.S. — Hist. 1:28–29.

6a J.S. — Hist. 1:30–35.
ppś Aniołowie.

b Mat. 28:2–3.

8a ppś Urim i tummim.

9a J.S. — Hist. 1:34.

b ppś Ewangelia.

10a Mor. 7:29–32;

DiP 5:11.

b Zob. „Świadectwo Trzech Świadców”

i „Świadectwo Ośmiu Świadców” na początkowych stronach Księgi Mormona.

11a ppś Pisma święte — Wartość pism świętych.

b ppś Natchnienie, natchnąć.

c ppś Święty

(przymiotnik).

12a Hebr. 13:8;

I Nefi 10:18–19;

Morm. 9:9–10;

DiP 35:1; 38:1–4.

14a ppś Prawy, prawość.

b ppś Wywyższenie;

Życie wieczne.

15a ppś Niewiara.

17. Przez to ^a“wiemy, że istnieje ^bBóg w niebie, który jest nieskończony i wieczny, od wieczności do wieczności ten sam niezmienny Bóg, stwórciel nieba i ziemi oraz wszystkich rzeczy, które się w nich znajdują;

18. Że ^a“stworzył człowieka, mężczyznę i kobietę, na Swoj własny ^bobraz i podobieństwo stworzył ich;

19. I dał im przykazania, aby Go ^a“kochali i ^b“służyli Mu, jednemu żywemu i prawdziwemu Bogu, i że powinien On być jedyną istotą, której będą ^c“oddawać cześć.

20. Lecz wskutek przekroczenia tych świętych praw człowiek stał się ^a“zmysłowy i ^b“diabelski, i stał się człowiekiem ^c“upadłym.

21. Dlatego więc Wszechmocny Bóg dał Swego ^a“Jednorodzonego Syna, jak zapisano w pismach świętych, które On dał.

22. Cierpiał On ^a“pokusy, lecz nie baczył na nie.

23. Został ^a“ukrzyżowany, umarł i ^b“powstał znowu trzeciego dnia;

24. I ^a“wstąpił do nieba, aby

zasiąść po prawicy ^bOjca i królować z wszechmocną potęgą według woli Ojca;

25. Aby tylu, ilu ^a“uwierzy i zostanie ochrzczonych w Jego święte imię, i ^b“wytrwa w wierze do końca, było zbawionych —

26. Nie tylko ci, którzy uwierzyli po Jego przyjsciu w cieles w ^a“połowie czasu, ale wszyscy od początku, tylu, ilu było, zanim On przyszedł, którzy wierzyli w słowa ^b“świętych proroków mówiących pod natchnieniem ^c“daru Ducha Świętego i prawdziwie ^d“świadczących o Nim we wszystkim — ci mieć będą życie wieczne.

27. Jako i ci, którzy przyjdą później i uwierzą w ^a“dary i powołania od Boga przez Ducha Świętego, który ^b“składa świadectwo o Ojcu i Synu;

28. Którzy to Ojciec, Syn i Duch Święty są ^a“jednym Bogiem, nieskończonym i wiecznym, bez końca. Amen.

29. A wiemy, że wszyscy ludzie muszą ^a“odpokutować i uwierzyć w imię Jezusa Chrystusa,

17a DiP 76:22–23.

b Joz. 2:11.

ppś Bóg, Boska Trójca.

18a ppś Stworzyć, stworzenie.

b I Mojż. 1:26–27;

Mos. 7:27;

Eter 3:14–17.

19a V Mojż. 11:1;

Mat. 22:37;

Mor. 10:32;

DiP 59:5–6.

b V Mojż. 6:13–15.

ppś Służba.

c ppś Oddawać cześć.

20a ppś Zmysłowy,

zmysłowość.

b ppś Diabeł.

c ppś Człowiek

naturalny.

21a ppś Jednorodzony.

22a Mat. 4:1–11; 27:40.

23a ppś Ukrzyżowanie.

b ppś Zmartwych-

wstanie.

24a ppś Wniebowstąpienie.

b ppś Bóg, Boska

Trójca — Bóg Ojciec;

Ojciec w Niebie.

25a DiP 35:2; 38:4; 45:5, 8;

68:9; 76:51–53.

b ppś Wytrwać.

26a DiP 39:1–3.

b Jakub 4:4; 7:11;

Mos. 13:33.

c Mojż. 5:58.

ppś Duch Święty.

d ppś Jezus Chrystus —

Proroctwa o naro-

dzinach i śmierci

Jezusa Chrystusa.

27a DiP 18:32.

b DiP 42:17.

28a Jan 17:20–22;

III Nefi 11:27, 36.

ppś Bóg, Boska Trójca.

29a ppś Pokutować,

pokuta.

i oddawać cześć Ojcu w Jego imię, i wytrwać w ^bwierze w Jego imię do końca, bo inaczej nie mogą być ^czbawieni w królestwie Boga.

30. I wiemy, że ^ausprawiedliwienie poprzez ^błaskę naszego Pana i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa, jest słuszne i prawdziwe;

31. I wiemy także, że ^auświęcenie poprzez łaskę naszego Pana i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa, jest słuszne i prawdziwe dla wszystkich tych, którzy kochają Boga i służą Mu całą swoją ^bmocą, umysłem i siłą.

32. Lecz możliwe jest, że człowiek może ^autracić łaskę i odwrócić się od żywego Boga;

33. Przeto niech Kościół baczy i modli się stale, aby nie uległ ^apokusom;

34. Zaiste, niechaj i baczą ci, którzy są uświęceni.

35. I wiemy, że to wszystko jest prawdą i jest to zgodne z objawieniami Jana, nic nie ^a dodając ani nie ujmując z proroctwa jego księgi, ^bpism świętych czy objawień Boga, które przyjdą później przez dar i moc Ducha Świętego, ^cgłos Boga lub postugę aniołów.

36. I tak mówi Pan Bóg; i cześć, moc i chwała niech będą oddane

Jego świętemu imieniu, teraz i na wieki wieków. Amen.

37. *I ponownie, jako przykazanie dla Kościoła odnośnie do sposobu chrzczenia:* Ci wszyscy, którzy ukorzą się przed Bogiem i zapragną zostać ^aochrzczeni, i przyjdą ze ^bzłamanym sercem i skruszonym duchem, i oświadczą przed Kościołem, że prawdziwie odpokutowali za wszystkie swoje grzechy, i chcą wziąć na siebie ^cimię Jezusa Chrystusa z ^apostanowieniem, by służyć Mu do końca, i prawdziwie zaświadczać swymi ^cuczynkami, że otrzymali Ducha Chrystusa dla ^fodpuszczenia grzechów — przyjęci zostaną do Jego Kościoła przez chrzest.

38. *Obowiązki starszych, kapłanów, nauczycieli, diakonów i członków Kościoła Chrystusa:* ^aApostolem jest starszy, a powołaniem jego jest ^bchrzcić;

39. I ^austanawiać innych starszych, kapłanów, nauczycieli i diakonów;

40. I ^audzielać chleba i wina — symboli ciała i krwi Chrystusa —

41. I ^akonfirmować tych, którzy zostali ochrzczeni w Kościele, kładąc na nich ^bręce dla chrztu

29b ppś Wiara.

c ppś Plan Odkupienia; Zbawienie.

30a ppś Usprawiedliwienie, usprawiedliwić.

b ppś Łaska.

31a ppś Uświęcenie.

b V Mojż. 6:5; Mor. 10:32.

32a ppś Bunt; Odstępstwo.

33a ppś Kusić, pokusa.

35a Obj. 22:18–19.

b ppś Pisma święte.

c DiP 18:33–36.

37a ppś Chrzest, chrzcić.

b ppś Złamane serce.

c Mos. 5:7–9; 18:8–10.

ppś Jezus Chrystus —
Wziąć na siebie imię
Jezusa Chrystusa.

d ppś Wytrwać.

e Jak. 2:18.

ppś Uczynki.

f ppś Odpuszczenie grzechów.

38a ppś Apostoł.

b III Nefi 11:21–22.

39a Mor. 3;

DiP 107:58.

40a ppś Sakrament.

41a DiP 33:11, 14–15; 55:3.

b ppś Ręce,
nałożenie [rąk].

ogniem i ‘Duchem Świętym, według pism świętych;

42. I nauczać, objaśniać, nawoływać, chrzcić i czuwać nad Kościołem;

43. I konfirmować Kościół, nakładając na nich ręce i udzielając Ducha Świętego;

44. I przewodzić na wszystkich spotkaniach.

45. Starsi mają ‘prowadzić spotkania tak, jak ich wiezie Duch Święty, zgodnie z przykazaniami i objawieniami Boga.

46. Obowiązkiem ‘kapłana jest głosić, ^bnauczać, objaśniać, nawoływać i chrzcić oraz udzielać sakramentu.

47. I odwiedzać dom każdego członka, i wzywać go do ‘modlitwy ^bna głos i w sekrecie, oraz do wypełniania wszystkich obowiązków ‘rodziny.

48. Może on także ‘ustanawiać innych kapłanów, nauczycieli i diakonów.

49. I ma przewodzić na spotkaniach pod nieobecność starszego;

50. Ale w obecności starszego ma tylko głosić, nauczać, objaśniać, nawoływać i chrzcić.

51. I odwiedzać dom każdego członka, wzywając go do modlitwy na głos i w sekrecie, oraz do wypełniania wszystkich obowiązków rodzinnych.

52. Jeżeli wymaga tego sytuacja, kapłan winien ‘pomagać starszemu we wszystkich tych obowiązkach.

53. Obowiązkiem ‘nauczyciela jest zawsze ^bczuwać nad Kościołem, być z członkami i wzmacniać ich;

54. I dopilnować, aby w Kościele nie było niegodziwości ani ‘wrogiego nastawienia, ani kłamstwa, obmawiania, ani ^boszczerstwa;

55. I dopilnować, aby Kościół często się schodził razem, i dopilnować także, aby wszyscy członkowie wypełniali swoje obowiązki.

56. I ma przewodzić na spotkaniach pod nieobecność starszego lub kapłana —

57. I zawsze, we wszystkich obowiązkach w Kościele mają mu pomagać ‘diakoni, jeżeli wymaga tego sytuacja.

58. Lecz ani nauczyciele, ani diakoni nie mają upoważnienia do chrzczenia, udzielania sakramentu czy nakładania rąk;

59. Mają jednak ostrzegać, objaśniać, nawoływać i nauczać oraz zapraszać wszystkich, aby przyszedli do Chrystusa.

60. Każdy ‘starszy, kapłan, nauczyciel czy diakon ma być ustanowiony zgodnie z darami

41 c PPŚ Dar Ducha Świętego.

45 a Mor. 6:9; DiP 46:2.

46 a DiP 84:111; 107:61.

PPŚ Kapłan,
Kapłaństwo Aarona.

b PPŚ Nauczać,

nauczyciel.

47 a I Tym. 2:8.

b DiP 19:28.

c PPŚ Rodzina.

48 a PPŚ Ustanowić,
ustanowienie.

52 a DiP 107:14.

53 a PPŚ Nauczyciel,

Kapłaństwo Aarona.

b PPŚ Czuwać, strażnicy.

54 a I Tes. 5:11–13.

b PPŚ Oszczerstwo.

57 a PPŚ Diakon.

60 a PPŚ Starszy.

i ^bpowołaniami danymi mu przez Boga; i ma być ustanowiony mocą Ducha Świętego, która jest w tym, kto go ustanawia.

61. Tych kilku starszych stanowiących ten Kościół Chrystusa ma się spotykać na konferencji raz na trzy miesiące lub od czasu do czasu, jak zalecą lub wyznaczą rzeczzone konferencje;

62. A rzeczzone konferencje mają się zajmować sprawami Kościoła wymagającymi rozstrzygnięcia w danym czasie.

63. Starsi mają otrzymywać pozwolenie od innych starszych przez ^agłosowanie członków Kościoła w miejscu, do którego przynależą lub podczas konferencji.

64. Każdy kapłan, nauczyciel lub diakon ustanowiony przez kapłana może wówczas uzyskać od niego zaświadczenie, które to ^azaświadczenie przedstawione starszemu upoważnia go do otrzymania pozwolenia na spełnianie obowiązków jego powołania; może też uzyskać je podczas konferencji.

65. Żadna osoba nie może zostać ^austanowiona do żadnego urzędu w tym Kościele tam, gdzie istnieje jego regularnie zorganizowana gmina, bez ^bgłosowania tejże gminy Kościoła;

66. Ale przewodzący starsi, podróżujący biskupi, członkowie rady wyższej, wyżsi kapłani i starsi mogą mieć przywilej ustanawiania tam, gdzie nie istnieje gmina Kościoła, aby można było przeprowadzić głosowanie.

67. Każdy prezydent wyższego kapłaństwa (lub przewodniczący starszy), ^abiskup, wyższy doradca i ^bwyższy kapłan ma być ustanowiony według wskazań ^cwyższej rady lub konferencji generalnej.

68. ^aObowiązki członków po tym, jak zostaną przyjęci poprzez chrzest: Starsi lub kapłani muszą mieć wystarczająco dużo czasu, aby objaśnić im wszystkie sprawy dotyczące Kościoła Chrystusa tak, aby je ^bzrozumieli, zanim przystąpią do ^csakramentu i zostaną confirmowani przez nałożenie ^drąk przez starszych, aby wszystko odbyło się w należyłym porządku.

69. A członkowie wykażą przed Kościołem, a także przed starszymi, przez pobożne postępowanie i mowę, że są tego godni, aby ^auczynki i wiara mogły być zgodne z pismami świętymi — postępując w ^bświętości przed Panem.

70. Każdy członek Kościoła Chrystusa mający dzieci ma

60b PPŚ Powołać,
powołany przez
Boga, powołanie.

63a PPŚ Powszechna
zgoda.

64a DiP 20:84; 52:41.

65a PPŚ Ustanowić,

ustanowienie.

b DiP 26:2.

PPŚ Powszechna
zgoda.

67a PPŚ Biskup.

b PPŚ Wyższy kapłan.

c PPŚ Rada wyższa.

68a PPŚ Obowiązek.

b PPŚ Zrozumienie.

c PPŚ Sakrament.

d PPŚ Ręce,
nałożenie [rąk].

69a Jak. 2:14–17.

b PPŚ Świętość.

przyprowadzić je do starszych, którzy przed Kościołem nałożą na nie ręce w imię Jezusa Chrystusa i “pobłogosławią je w Jego imię.

71. Nikt nie może być przyjęty do Kościoła Chrystusa, zanim nie osiągnie wieku “odpowiedzialności przed Bogiem i nie będzie zdolny do ^bpokuty.

72. “Chrzest ma być udzielany w następujący sposób wszystkim, którzy odpokutują —

73. Osoba powołana przez Boga i posiadająca upoważnienie od Jezusa Chrystusa, by chrzczyć, wejdzie do wody wraz z osobą poddającą się obrzędowi chrztu i powie, nazywając tę osobę po imieniu: Otrzymawszy upoważnienie od Jezusa Chrystusa, ja ciebie chrzczę w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

74. Następnie ma “zanurzyć ją w wodzie, i mają wyjść z wody.

75. Wskazane jest, aby Kościół zbierał się często, aby “spożywać chleb i wino na ^bpamiętkę Pana Jezusa;

76. A udzielać ich będzie starszy lub kapłan; a udzielać ich będzie w następujący “sposób — uklęk-

nie wraz z Kościołem i w uroczystej modlitwie zwróci się do Ojca, mówiąc:

77. O Boże, Wieczny Ojcze, prosimy Cię w imię Twego Syna, Jezusa Chrystusa, o pobłogosławienie i uświęcenie tego “chleba dla dusz wszystkich tych, którzy go przyjmują, aby mogli jeść na pamiętkę ciała Twego Syna i ^bświadczyć Ci, o Boże, Wieczny Ojcze, że chcą “wziąć na siebie imię Twego Syna i zawsze o Nim pamiętać, i “przestrzegać Jego przykazań, które im dał, aby zawsze mogli mieć z sobą Jego “Ducha. Amen.

78. “Sposób udzielania wina — weźmie on także ^bkielich i powie:

79. O Boże, Wieczny Ojcze, prosimy Cię w imię Twego Syna, Jezusa Chrystusa, o pobłogosławienie i uświęcenie tego “wina dla dusz wszystkich tych, którzy je piją, aby mogli uczynić to na pamiętkę krwi Twego Syna, która została za nich przelana, i aby mogli świadczyć Ci, o Boże, Wieczny Ojcze, że zawsze o Nim pamiętają, aby mogli mieć z sobą Jego Ducha. Amen.

80. Z każdym członkiem Kościoła Chrystusa, który dopuszcza

70a ppś Błogosławić, błogosławiony, błogosławieństwo — Błogosławienie dzieci.

71a DiP 18:42; 29:47; 68:25–27. ppś Chrzest, chrzczyć — Wymagania dotyczące chrztu; Zdać sprawę, odpowiedzialny,

odpowiedzialność. b ppś Pokutować, pokuta.

72a III Nefi 11:22–28.

74a ppś Chrzest, chrzczyć — Chrzest przez zanurzenie.

75a Dz. 20:7.

b ppś Sakrament.

76a Mor. 4.

77a Łuk. 22:19.

b Mos. 18:8–10; DiP 20:37.

c Mos. 5:8–12.

d ppś Posłuszeństwo, posłuszny, być posłusznym.

e Jan 14:16.

78a Mor. 5.

b Łuk. 22:20.

79a DiP 27:2–4.

się wykroczenia lub winny jest złych uczynków, należy postąpić zgodnie z nakazami pism świętych.

81. Obowiązkiem poszczególnych kościołów, stanowiących Kościół Chrystusa jest wysłanie jednego lub więcej z ich nauczycieli, aby uczestniczył w różnych konferencjach prowadzonych przez starszych Kościoła,

82. Przedstawiając listę "imion członków, którzy przystąpili do Kościoła od czasu ostatniej konferencji, lub wysyłając ją przez kogoś z kapłanów, tak aby jeden ze starszych wyznaczony okresowo przez innych starszych mógł prowadzić w księdze pełną listę

imion wszystkich członków Kościoła;

83. A także, aby imiona tych, którzy zostali "wykluczeni z Kościoła, można było wymazać z generalnego rejestru imion członków Kościoła.

84. Wszyscy członkowie odchodzący z kościoła w miejscu zamieszkania, a udający się do kościoła w miejscu, gdzie nie są znani, mogą zabrać list zaświadczenia, że są pełnoprawnymi i godnymi członkami, podpisany przez starszego lub kapłana, w przypadku gdy członek otrzymujący list jest osobiście znany starszemu lub kapłanowi, lub podpisany przez nauczycieli czy diakonów Kościoła.

ROZDZIAŁ 21

Objawienie dane Prorokowi Józefowi Smithowi w Fayette w stanie Nowy Jork, 6 kwietnia 1830 r. Objawienie to zostało dane podczas organizowania Kościoła w wymienionym dniu w domu Petera Whitmera sen. W zebraniu uczestniczyło sześciu uprzednio ochrzczonych mężczyzn, którzy jednomyślnie wyrazili pragnienie i postanowienie, by zorganizować się zgodnie z przykazaniem Boga (zob. rozdział 20.). Głosowali także, aby przyjąć i zatwierdzić Józefa Smitha jun. i Olivera Cowdery'ego jako urzędników przewodniczących Kościołowi. Przez nałożenie rąk Józef ustanowił wówczas Olivera starszym Kościoła, a następnie Oliver w podobny sposób ustanowił Józefa. Po udzieleniu sakramentu Józef i Oliver nakładali ręce kolejno na wszystkich uczestników dla przekazania Ducha Świętego i konfirmowania każdego z nich na członka Kościoła.

1–3: Józef Smith zostaje powołany na widzącego, tłumacza, proroka,

apostola i starszego; 4–8: Jego słowo kierować będzie sprawą Syjonu;

9–12: *Święci będą wierzyć jego słowom, gdy będzie przemawiał z pomocą Poczyciela.*

Oto będziecie prowadzili pośród was ^azapisy, i nazywani w nich będziecie ^bwidzącym, tłumaczem, prorokiem, ^capostolem Jezusa Chrystusa, starszym Kościoła z woli Boga Ojca i łaski twojego Pana, Jezusa Chrystusa,

2. ^aNatchnionym przez Ducha Świętego do założenia jego fundamentów i podbudowania go dla najświętszej wiary.

3. A ^aKościół ten został ^bzorganizowany i założony w roku Pańskim tysiąc osiemset trzydziestym, w czwartym miesiącu, w szóstym dniu miesiąca zwanego kwietniem.

4. Przeto wy, to znaczy Kościół, baczyć będziecie na wszystkie jego ^asłowa i przykazania, które wam da, w miarę jak sam będzie je otrzymywał, postępując w całej ^bświętości przede mną;

5. Bo ^asłowo jego przyjmiecie tak, jakby pochodziło z mych własnych ust, z całą cierpliwością i wiarą.

6. Bo jeżeli tak czynić będziecie, ^abramy piekielne nie przemogą

was; zaiste, i rozproszy Pan Bóg moce ^bciemności przed wami i sprawi, że niebiosa ^czadrżą dla waszego dobra i ^dchwały Jego imienia.

7. Bowiem tak rzecze Pan Bóg: Jego natchnąłem, aby z wielką mocą poruszył sprawę ^aSyjonu dla ogólnego pożytku, a pilność jego Ja znam i modlitwy jego słyshałem.

8. Zaiste, widziałem, jak płakał nad Syjonem, i sprawię, że nie będzie po nim więcej rozpaczal; albowiem nastały dla niego radosne dni ^aodpuszczenia grzechów i objawienia moich błogosławieństw dla uczynków jego.

9. Oto bowiem ^apobłogosławię tych wszystkich, którzy pracują w mojej ^bwinnicy, wielkim błogosławieństwem; i uwierzą w jego słowa, które są mu dane ode mnie przez ^cPoczyciela, który ^dświadczy, że Jezus został ^eukrzyżowany przez ^fgrzesznych ludzi za grzechy ^gświata, zaiste, dla odpuszczenia grzechów ^hskruszonemu sercu.

10. Dlatego uznaj za słuszne, aby został ^austanowiony przez ciebie, Oliverze Cowdery, mój apostoł.

21 1a DiP 47:1; 69:3–8; 85:1.
 b ppś Widzący.
 c ppś Apostoł.
 2a ppś Natchnienie, natchnąć.
 3a ppś Kościół Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich.
 b DiP 20:1.
 4a ppś Pisma święte.
 b ppś Świętość.
 5a DiP 1:38.

ppś Popieranie przywódców Kościoła; Prorok.
 6a Mat. 16:18; DiP 10:69.
 b Kol. 1:12–13.
 c DiP 35:24.
 d ppś Chwała.
 7a ppś Syjon.
 8a DiP 20:5–6.
 9a I Nefi 13:37; Jakub 5:70–76.

b ppś Winnica Pana.
 c ppś Poczyciel.
 d ppś Świadczyć.
 e ppś Ukrzyżowanie.
 f ppś Grzech.
 g I Jana 2:2.
 ppś Świat — Ludzie, którzy nie są posłuszni przykazaniom.
 h ppś Złamane serce.
 10a ppś Ustanowić, ustanowienie.

11. A jest to obrzęd dla ciebie, gdyż jesteś starszym pod jego ręką, a on jest „pierwszym dla ciebie, abyś mógł być starszym dla tego Kościoła Chrystusa noszącego moje imię —

12. I pierwszym kaznodzieją tego Kościoła, zarówno dla Kościoła, jak i przed światem, zaiste, przed ludźmi innych wyznań; tak rzecze Pan Bóg, słuchajcie, słuchajcie! także dla „Żydów. Amen.

ROZDZIAŁ 22

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Manchesterze w stanie Nowy Jork, 16 kwietnia 1830 r. Objawienie to zostało dane Kościołowi ze względu na osoby, które pragnęły zjednoczyć się z Kościołem bez ponownego chrztu, jako że były już wcześniej ochrzczone.

1: Chrzest jest nowym i wiecznym przymierzem; 2–4: Do dokonania chrztu wymagane jest upoważnienie.

Oto powiadam ci, że sprawilem, że wszystkie „stare przymierza zostały zniesione w tej sprawie; a jest to ^bnowe i wieczne przymierze, to samo, które istniało od początku.

2. Przeto chociażby człowiek został ochrzczoney sto razy, na nic mu się to nie zda, bo nie może-

cie wejść przez tę ciasną bramę ani według „prawa Mojżesza, ani waszych ^bmartwych uczynków.

3. Albowiem to ze względu na wasze martwe uczynki sprawilem, że to ostatnie przymierze i ten Kościół zostały dla mnie zbudowane, tak samo jak w dawnych dniach.

4. Wejdźcie przeto przez „bramę, tak jak wam nakazałem, i nie ^bstarajcie się dawać rad Swemu Bogu. Amen.

ROZDZIAŁ 23

Seria pięciu objawień danych Oliverowi Cowdery'emu, Hyrumowi Smithowi, Samuelowi H. Smithowi, Josephowi Smithowi sen. i Josephowi Knightowi sen. za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha

11 a DiP 20:2.
12 a I Nefi 13:42;
DiP 19:27; 90:8–9.
22 1 a Hebr. 8:13;
III Nefi 12:46–47.
b DiP 66:2.

ppś Nowe i wieczne przymierze;
Przymierze.
2 a Gał. 2:16.
ppś Prawo Mojżesza.
b Mor. 8:23–26.

4 a Mat. 7:13–14;
Łuk. 13:24; II Nefi 9:41;
31:9, 17–18;
III Nefi 14:13–14.
ppś Chrzest, chrzcić.
b Jakub 4:10.

w Manchesterze w stanie Nowy Jork w kwietniu 1830 r. Z powodu gorliwego pragnienia pięciu wymienionych osób, które chciały poznać swoje poszczególne obowiązki, Prorok zapytał Pana i otrzymał następujące objawienie dla każdej z nich.

1–7: Ci pierwsi uczniowie są powołani, aby głosili Kościołowi, nawoływali i wzmacniali go.

Oto mówię do ciebie, Oliverze, tych kilka słów. Oto jesteś błogosławiony i nie jesteś potępiony przede mną. Lecz strzeż się „pychy, abyś nie uległ ^bpokusie.

2. Podaj swoje powołanie do wiadomości Kościoła, a także świata, a serce twoje zostanie otworzone na głoszenie prawdy odtąd i na wieki. Amen.

3. Oto mówię do ciebie, Hyrumie, tych kilka słów, bowiem ty także nie jesteś potępiony, a serce twe jest otwarte i rozwiązany jest twój język; a powołaniem twoim jest nawoływać i stale ^awzmacniać Kościół. Przeto masz wieczne zobowiązanie wobec Kościoła, a to za przyczyną twojej rodziny. Amen.

4. Oto mówię do ciebie, „Samuelu, tych kilka słów, bowiem ty

także nie jesteś potępiony, a powołaniem twoim jest nawoływać i wzmacniać Kościół; a nie powołano cię jeszcze, abyś głosił światu. Amen.

5. Oto mówię do ciebie, Josephie, tych kilka słów, bowiem ty także nie jesteś potępiony, a powołaniem twoim także jest nawoływać i wzmacniać Kościół; i to jest twój obowiązek odtąd i na wieki. Amen.

6. Oto świadczę ci, Josephie Knight, tymi słowami, że musisz wziąć swój ^akrzyż, co oznacza, że musisz ^bmodlić się ^cna głos zarówno przed światem, jak i w sekrecie, i w swojej rodzinie, i pośród swoich przyjaciół, i we wszystkich miejscach.

7. I oto, obowiązkiem twoim jest ^azjednoczyć się z prawdziwym Kościołem i poddać swoją mowę stałym nawoływaniom, abyś mógł otrzymać nagrodę robotnika. Amen.

ROZDZIAŁ 24

Objawienie dane Prorokowi Józefowi Smithowi i Oliverowi Cowdery'emu w Harmony w stanie Pensylwania w lipcu 1830 r. Mimo że od chwili zorganizowania Kościoła minęły niecałe cztery miesiące,

23 1a ppś Pycha.
b ppś Kusić, pokusa.
3a DiP 81:4–5; 108:7.
4a J.S. — Hist. 1:4.

6a Mat. 10:38;
III Nefi 12:30.
b ppś Modlitwa.
c DiP 20:47, 51.

7a ppś Chrzesz, chrzcic —
Niezbędny.

prześladowania bardzo się nasiliły i przywódcy musieli szukać schronienia w częściowym odosobnieniu. Kolejne trzy objawienia dane zostały w tym czasie, aby ich wzmocnić, pouczyć i dodać im otuchy.

1-9: Józef Smith jest powołany do tłumaczenia, głoszenia i objaśniania pism świętych; 10-12: Oliver Cowdery jest powołany do głoszenia ewangelii; 13-19: Objawienie prawa odnoszącego się do cudów, klątw, otrępywania prochu ze stóp oraz wędrowania bez sakiewki ani torby.

Oto zostałeś powołany i wybrany do zapisania Księgi Mormona i do mojej posługi; i podniosłem cię z twoich udręk, i radziłem ci tak, że zostałeś wybawiony od wszystkich twoich wrogów, i zostałeś wybawiony z mocy Szatana i ciemności!

2. Jednakże nie usprawiedliwia to twoich "wykroczeń; jednakże idź swoją drogą i nie grzesz więcej.

3. "Rozwijaj swój urząd; a kiedy zasiejiesz pola i zabezpieczysz je, udaj się prędko do członków Kościoła w ^bColesville, Fayette i Manchesterze, a oni ^cwspomogą cię; i będę im błogosławić zarówno duchowo, jak i docześnie;

4. Ale jeżeli cię nie przyjmą, ześlę na nich klątwę zamiast błogosławieństwa.

5. I nadal będziesz wzywał

Boga w imię moje i zapisywał rzeczy, które zostaną ci dane przez "Pocieszyciela, i będziesz objaśniał Kościołowi wszystkie pisma święte.

6. A dane ci będzie w tym samym momencie to, co masz "powiedzieć i zapisać, i usłyszą to albo ześlę na nich klątwę zamiast błogosławieństwa.

7. Bo poświęcisz całą swoją "służbę w Syjonie; i w tym będziesz miał siłę.

8. Bądź ^acierpliwy w ^budrękach, bowiem doznasz ich wiele; lecz ^cprzetrwaj je, bo Ja jestem z tobą do samego ^dkońca dni twoich.

9. I nie będziesz mieć siły w pracach doczesnych, bo nie jest to twoim powołaniem. Zajmuj się swoim "powołaniem, a będziesz miał jej wystarczająco, aby rozwijać swój urząd i objaśniać wszelkie pisma święte, a także na dalsze nakładanie rąk i konfirmowanie kościołów.

10. A brat twój, Oliver, niech nadal daje świadectwo o moim imieniu światu, a także Kościołowi. I niech nie przypuszcza, że może powiedzieć wystarczająco w mojej sprawie; i oto, Ja jestem z nim do końca.

24 2a DiP 1:31-32.

3a Jakub 1:19; 2:2.

b DiP 26:1; 37:2.

c DiP 70:12.

5a ppś Pocieszyciel.

6a II Mojż. 4:12;

Mat. 10:19-20;

Łuk. 12:11-12;

Hel. 5:18-19;

DiP 84:85; 100:5-8;

Mojż. 6:32.

7a ppś Służba.

8a ppś Cierpliwość.

b ppś Przeciwności.

c ppś Wytwać.

d Mat. 28:20.

9a ppś Szafarz,

szafarstwo.

11. We mnie chwałę mieć będzie, a nie w sobie, tak w słabości, jak i w sile, tak w pętach, jak i wolny;

12. I w każdej chwili, i w każdym miejscu niech otwiera usta i „głosi moją ewangelię dźwiękiem ^btrąby, tak dniem, jak i nocą. A udzielę mu siły, jaka nieznaną jest między ludźmi.

13. Nie domagajcie się „cudów, chyba że wam ^bnakażę; wyjątkiem jest „wypędzanie ^adiabłów, „uzdawianie chorych oraz cuda przeciwko ^fjadowitym węzom i śmiertelnym truciznom;

14. A nie czyńcie ^atych rzeczy, chyba że będzie to od was wymagane przez tych, którzy tego pragną, by wypełniły się pisma święte; bowiem czynić będziecie według tego, co zapisano.

15. A gdziekolwiek ^awejdziecie i nie przyjmą was w moje imię, tam pozostawicie przekleństwo zamiast błogosławieństwa,

otrzepując ^bproch ze stóp waszych jako świadectwo przeciwko nim, i oczyszczając stopy na poboczu drogi.

16. I stanie się, że ktokolwiek podniesie na was rękę ku przemocy, tego rozkażecie porazić w imię moje; i oto, porażę go według słów waszych, we właściwym dla mnie czasie.

17. A ktokolwiek wezwie was przed sąd, przeklęty będzie przez prawo.

18. A nie weźmiecie ze sobą ani ^asakiewki, ani torby, ani lasek, ani dwóch płaszczy, bowiem w tejsze godzinie Kościół udzieli wam, czego wam potrzeba — strawy i okrycia w godzinie potrzeby, i butów, i grosza, i torby.

19. Bowiem powołano was, abyście ^aprzycięli moją winnicę, zaiste, mocno ją przycinając po raz ostatni; a także wszystkich tych, których ^bustanowiliście, a oni czynić będą na ten wzór. Amen.

ROZDZIAŁ 25

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Harmony w stanie Pensylwania w lipcu 1830 r. (zob. wprowadzenie do rozdziału 24.). Objawienie to ukazuje Emmie Smith, żonie Proroka, wolę Pana.

12a ppś Głosić.

b DiP 34:6.

13a ppś Cud;

Znak.

b I Nefi 17:50.

c Mar. 16:17.

d ppś Duch —

Złe duchy.

e ppś Uzdrowić,

uzdrowienia.

f Dz. 28:3–9;

DiP 84:71–72;

124:98–99.

14a ppś Błogosławienie

chorych.

15a Mat. 10:11–15.

b Mar. 6:11;

Łuk. 10:11;

DiP 60:15; 75:19–22;

99:4–5.

18a Mat. 10:9–10;

Łuk. 10:4;

DiP 84:78–79.

19a Jakub 5:61–74;

DiP 39:17; 71:4.

b ppś Ustanowić,

ustanowienie.

1-6: *Emma Smith, wybrana pani, jest powołana, by pomagać swemu mężowi i pocieszać go; 7-11: Jest też powołana, aby zapisywać, objaśniać pisma święte i dokonać wyboru hymnów; 12-14: Pieśń prawych jest dla Pana modlitwą; 15-16: Zasady posłuszeństwa w niniejszym objawieniu odnoszą się do wszystkich.*

ZWAŻAJ na głos Pana, twego Boga, kiedy mówi do ciebie, Emmo Smith, córko moja, albowiem zaprawdę, powiadam ci, wszyscy, którzy „przyjmują moją ewangelię, są synami i córkami w moim ^bkrólestwie.

2. Daję ci objawienie dotyczące mej woli i jeżeli będziesz wierna i „kroczyć będziesz ścieżkami ^bcnoty wobec mnie, zachowam twe życie i otrzymasz ^cdziedzictwo w Syjonie.

3. Oto „grzechy twoje są ci przebaczone i jesteś wybraną panią, którą ^bpowołałem.

4. Nie szemraj z powodu rzeczy, których nie widziałaś, bo nie są dostępne dla ciebie ani dla świata, co jest mądrością we mnie, aż do czasu, który nastanie.

5. A w urzędzie twojego powo-

łania będziesz „pocieszać mego sługę, Józefa Smitha jun., twego męża, w jego udrękach, dodając otuchy słowami, w duchu łagodności.

6. I pójdziesz z nim, kiedy przyjdzie pora, by poszedł, i będziesz mu skrybą, gdy nikogo nie stanie, aby był dlań skrybą, abym mógł posłać sługę mego, Olivera Cowdery’ego, dokądkolwiek zechcę.

7. I zostaniesz „ustanowiona jego ręką, abyś objaśniała pisma święte i wzywała Kościół zgodnie z tym, co będzie ci dane przez mojego Ducha.

8. Albowiem położy On swe „ręce na tobie i otrzymasz Ducha Świętego, i czas swój poświęcisz na pisanie i na naukę wielu rzeczy.

9. I nie musisz się bać, albowiem mąż twój będzie cię wspierał wśród członków Kościoła; ze względu na nich jest „powołanie jego, aby mogło im być ^bobjawione wszystko, wedle mej woli, podług ich wiary.

10. I zaprawdę, powiadam ci, że odłożysz „rzeczy tego ^bświata i ^cubiegać się będziesz o rzeczy lepszego.

25 1a Jan 1:12.

ppś Synowie
i córki Boga.

b ppś Królestwo
Boże lub królestwo
niebieskie.

2a ppś Chodzić,
kroczyć z Bogiem.

b ppś Cnota.

c DiP 52:42; 64:30;
101:18.

ppś Syjon.

3a Mat. 9:2.

b ppś Powołać,
powołany przez
Boga, powołanie.

5a ppś Współczucie.

7a tj. wyświęcić.
ppś Wyświęcenie.

8a ppś Ręce,
nałożenie [rąk].

9a ppś Powołać,

powołany przez Boga,
powołanie;
Prorok.

b ppś Objawienie;
Proroctwo,
prorokować.

10a ppś Bogactwo,
bogactwa;
Pożądać.

b ppś Świątowość.
c Eter 12:4.

11. I będzie ci to dane, aby dokończyć także wyboru świętych ^ahymnów, jak będzie ci to dane, gdyż podoba mi się mieć je w moim Kościele.

12. Bowiem dusza moja lubuje się w ^apieśni ^bserca; zaiste, pieśń prawych jest dla mnie modlitwą, i w odpowiedzi ześlę błogosławieństwo na ich głowy.

13. Przeto wznies swe serce i raduj się, i trwaj w przymierzach, które zawarłaś.

14. Trwaj w duchu ^ałagodności i strzeż się ^bpychy. Niech dusza twoja lubuje się twoim mężem i chwałą, jaka na niego spłynie.

15. Stale przestrzegaj moich przykazań, a otrzymasz ^akoronę ^bprawości. A jeżeli nie będziesz tak czyniła, ^anie możesz przyjść tam, gdzie ja jestem.

16. I zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, że to jest ^agłos mój skierowany do wszystkich. Amen.

ROZDZIAŁ 26

Objawienie dane Prorokowi Józefowi Smithowi, Oliverowi Cowdery'emu i Johnowi Whitmerowi w Harmony w stanie Pensylwania w lipcu 1830 r. (zob. wprowadzenie do rozdziału 24.).

1: Zostają pouczeni, aby studiowali pisma święte i głosili; 2: Potwierdzenie prawa powszechnej zgody.

Oto powiadam wam, że macie poświęcić swój czas na ^astudiowanie pism świętych i na głoszenie, i na confirmowanie Kościoła w ^bColesville, i na wykonywanie pracy na roli według tego, co

jest wymagane, aż do czasu, gdy udacie się na zachód, aby zorganizować następną konferencję; i wówczas dowiecie się, co macie czynić.

2. A wszystko ma być uczynione przez ^apowszechną zgodę w Kościele, przez wiele modlitw i wiarę, albowiem wszystko otrzymacie przez wiarę. Amen.

ROZDZIAŁ 27

Objawienie dane Prorokowi Józefowi Smithowi w Harmony w stanie Pensylwania w sierpniu 1830 r. Przygotowując się do nabożeństwa,

11a ppś Hymn.
12a I Kron. 16:9.
ppś Śpiewać.
b ppś Serce.
14a ppś Łagodny,
łagodność.
b ppś Pycha.

15a ppś Korona;
Wywyższenie.
b ppś Prawy, prawość.
c Jan 7:34.
16a DiP 1:38.
26 1a ppś Pisma święte —
Wartość pism

świętych.
b DiP 24:3; 37:2.
2a I Sam. 8:7;
Mos. 29:26.
ppś Powszechna
zgoda.

podczas którego miał być udzielony sakrament chleba i wina, Józef wyszedł, aby zdobyć wino. Na spotkanie wyszedł mu niebiański posłaniec i Józef otrzymał niniejsze objawienie, którego część została wówczas zapisana, a reszta w następnym miesiącu — wrześniu. Obecnie podczas nabożeństw sakramentalnych w Kościele zamiast wina używa się wody.

1–4: Ustalenie symboli stosowanych podczas przyjmowania sakramentu; 5–14: Chrystus i Jego słudzy ze wszystkich dyspensacji mają przyjmować sakrament; 15–18: Nałóż całą zbroję Boga.

SŁUCHAJCIE głosu Jezusa Chrystusa, Swego Pana, Swego Boga i Swego Odkupiciela, którego słowo jest *“żywe i potężne.*

2. Bo oto powiadam wam, że nie ma znaczenia, co będziecie jedli, ani co będziecie pili, gdy przyjmujecie *“sakrament; jeżeli to czynicie, to róbcie to ze wzrokiem skupionym jedynie na mej ^bchwale — upamiętniając przed Ojcem ciało moje, które zostało złożone za was, i ^ckrew moją, która została przełana dla ^dodpuszczenia waszych grzechów.*

3. Przeto daję wam przykazanie, abyście nie nabywali od wrogów swoich ani wina, ani mocnych napojów.

4. Przeto nie będziecie spożywali go wcale, chyba że zostanie świeżo zrobione przez was

samych, zaiste, w tym oto królestwie mego Ojca, które zostanie zbudowane na ziemi.

5. Oto jest to mądrością we mnie; przeto nie dziw się, bowiem nadchodzi godzina, gdy *“pić będę z owocu winorośli wraz z tobą na ziemi, i z ^bMoronim, którego posłałem do ciebie, aby objawił Księgę Mormona zawierającą pełnię mojej wiecznej ewangelii, i któremu powierzyłem klucze do kroniki ^cdrewna Efraima;*

6. A także wraz z *“Eliasem, któremu powierzyłem klucze przywrócenia wszystkiego, co zostało powiedziane ustami wszystkich świętych proroków od początku świata na temat ostatnich dni;*

7. A także z Janem, synem Zachariasza, którego to Zachariasza on *“(Elias) odwiedził i któremu dał obietnicę, że będzie mieć syna, a imię jego będzie ^bJan, i że zostanie on napełniony duchem Eliasa;*

8. Którego to Jana wysłałem do was, słudzy moi, Józefie Smith jun. i Oliverze Cowdery, aby was ustanowił do pierwszego

27 1a Hel. 3:29;
DiP 6:2.

2a ppś Sakrament.
b ppś Chwała.

c ppś Krew.

d ppś Odpuszczenie

grzechów.

5a Mat. 26:29;

Mar. 14:25;

Łuk. 22:18.

b J.S. — Hist. 1:30–34.

c Ez. 37:16.

ppś Efraim — Drewno Efraima lub Józefa.

6a ppś Elias.

7a Łuk. 1:17–19.

b Łuk. 1:13;

DiP 84:27–28.

“kapłaństwa, które otrzymaliście, abyście mogli być powołani i ^bustanowieni jak ^cAaron;

9. A także z ^aEliaszem, któremu powierzyłem klucze mocy ^bzwracania serc ojców ku dzieciom, a serc dzieci ku ojcom, aby cała ziemia nie została porażona kłębą;

10. A także z Józefem i Jakubem, i Izaakiem, i Abrahamem, waszymi ojcami, dzięki którym ^aobietnice pozostają w mocy;

11. A także z Michałem, czyli ^aAdamem, ojcem wszystkich, księciem wszystkich, najstarszym dniami;

12. A także z Piotrem i Jakubem, i Janem, których posłałem do was, przez których was ^austanowiłem i konfirmowałem, abyście zostali ^bapostołami i szczególnymi ^cświadkami mego imienia, i abyście dzierżyli klucze waszej posługi oraz tych samych rzeczy, które im objawiłem;

13. Którym ^apowierzyłem ^bklucze mego królestwa i ^cdyspensację ^dewangelii na ^eostatnie czasy i na ^fpełnię czasów,

w której zgromadzę w ^gjedno wszystkie rzeczy — zarówno to, co jest w niebie, jak i to, co jest na ziemi;

14. A także z tymi wszystkimi, których Ojciec mój ^adał mi ze świata.

15. Przeto wznieście swe serca i radujcie się, i opaszcie swe lędźwie, i założcie całą moją ^azbroję, abyście mogli przetrwać zły dzień, uczyniwszy wszystko, abyście mogli się ^bostać.

16. Stójcie, przeto, ^aopaszcie swe lędźwie ^bprawdą, przywdziawszy ^cpancerz ^dprawości i mając stopy obute dla przygotowania ewangelii ^epokoju, którą przekazali wam moi ^faniołowie posłani przeze mnie;

17. Dzierżąc tarczę wiary, którą będziecie w stanie ugasić wszystkie ^aogniste strzały niegodziwych;

18. I weźcie hełm zbawienia i miecz mojego Ducha, którego przeleję na was, i słowo moje, które wam objawiam, i bądźcie zgodni we wszystkim, o cokolwiek mnie prosicie, i bądźcie

8a DiP 13.
ppś Kapłaństwo
Aarona.

b ppś Ustanowić,
ustanowienie.

c II Mojż. 28:1–3, 41;
DiP 107:13.

9a I Król. 17:1–22;
II Król. 1–2;
DiP 2; 110:13–16;
J.S. — Hist. 1:38–39.
ppś Eliasz.

b ppś Genealogia.

10a ppś Przymierze
Abrahamowe.

11a ppś Adam.

12a J.S. — Hist. 1:72.
ppś Kapłaństwo
Melchizedeka.

b ppś Apostoł.
c Dz. 1:8.

13a Mat. 16:19.

b ppś Klucze
kapłaństwa.

c ppś Dyspensacja.

d ppś Ewangelia.

e Jakub 5:71;

DiP 43:28–30.

f Efez. 1:9–10;
DiP 112:30; 124:41.

g DiP 84:100.

14a Jan 6:37; 17:9, 11;

III Nefi 15:24;
DiP 50:41–42; 84:63.

15a Rzym. 13:12;
Efez. 6:11–18.

b Mal. 3:2;
DiP 87:8.

16a Iz. 11:5.

b ppś Prawda.

c Iz. 59:17.

d ppś Prawy, prawość.

e II Nefi 19:6.

f DiP 128:19–21.

17a I Nefi 15:24;
DiP 3:8.

wierni, dopóki nie przyjdę, a zostaniecie „zagarnięci, abyście | ^btakże byli tam, gdzie ja jestem. Amen.

ROZDZIAŁ 28

Objawienie dane Oliverowi Cowdery'emu za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Fayette w stanie Nowy Jork we wrześniu 1830 r. Hiram Page, członek Kościoła, posiadał pewien kamień i twierdził, że przy jego pomocy otrzymuje objawienia odnośnie do rozwoju Syjonu i porządku w Kościele. Kilku członków dało się zwać tym twierdzeniom, nawet Oliver Cowdery poddał się ich złemu wpływowi. Tuż przed wyznaczoną konferencją Prorok gorliwie zapytał Pana w tej sprawie i otrzymał niniejsze objawienie.

1-7: Józef Smith dzierży klucze tajemnic i jedynie on otrzymuje objawienia dla Kościoła; 8-10: Oliver Cowdery ma głosić Lamanitom; 11-16: Szatan zwiódł Hiram Page'a i dał mu fałszywe objawienia.

Oto powiadam ci, „Oliverze, że dane ci będzie, że Kościół da ci posłuch we wszystkim, czego ^buczyć go będziesz przez „Pocieszyciela odnośnie do objawień i przykazań, które dałem.

2. Lecz oto, zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, że „nikt nie zostanie wyznaczony do otrzymywania przykazań i objawień w tym Kościele poza sługą moim, ^bJózefem Smithem jun., bowiem otrzymuje je tak samo, jak Mojżesz.

3. I będziesz posłuszny w sprawach, które mu przekażę, tak samo jak „Aaron, abyś mógł wierzyć, z mocą i ^bupoważnieniem głosić Kościołowi przykazania i objawienia.

4. I kiedykolwiek Pocieszyciel powiedzie cię, byś „przemawiał lub nauczał, a także zawsze, gdy zostanie to przykazane Kościołowi, możesz to czynić.

5. Lecz nie będziesz zapisywał tego jako przykazania, ale jako mądrość;

6. I nie będziesz rozkazywał temu, który przewodzi tobie i przewodzi Kościołowi;

7. Bowiem dałem mu „klucze ^btajemnic i zapieczętowanych objawień, dopóki nie wyznaczę im innego w jego zastępstwie.

18a I Nefi 13:37;

DiP 17:8.

b Jan 14:3.

28 1a DiP 20:3.

b ppś Nauczać, nauczyciel —

Nauczanie z Duchem.

c ppś Pocieszyciel.

2a DiP 35:17-18; 43:4.

b II Nefi 3:14-20.

ppś Smith, Józef, jun.

3a ppś Aaron, brat

Mojżesza.

b ppś Upoważnienie.

4a II Mojż. 4:12-16;

DiP 24:5-6.

7a DiP 64:5; 84:19.

b ppś Tajemnice Boga.

8. Oto teraz powiadam ci, że pójdziesz do „Lamanitów i będziesz im głosić moją ^bewangelię; a jeżeli przyjmą twoje nauki, założysz mój Kościół pomiędzy nimi; i będziesz miał objawienia, lecz nie zapisuj ich jako przykazania.

9. A teraz oto powiadam ci, że nie jest to objawione i żaden człowiek nie wie, gdzie zostanie zbudowane „miasto ^bSyjon, ale zostanie to dane później. Oto powiadam ci, że będę to na granicach Lamanitów.

10. Opuścisz to miejsce dopiero po konferencji, a sługa mój, Józef, zostanie wyznaczony głosem konferencji, aby jej przewodniczył; a co ci mówi, to powiesz.

11. I ponownie, weźmiesz brata twego, Hirma Page’a, i powiesz mu, tylko „między nim a tobą, że rzeczy, które zapisał z tego

kamienia, nie pochodzą ode mnie i że ^bzwoździ go „Szatan;

12. Oto bowiem rzeczy te nie zostały mu wyznaczone ani też nic nie zostanie wyznaczone żadnemu w tym Kościele, co byłoby w sprzeczności z przymierzami Kościoła.

13. Albowiem wszystko musi być uczynione w porządku i przez „powszechną zgodę w Kościele, przez modlitwę wiary.

14. I pomożesz w rozstrzygnięciu tych wszystkich kwestii, zgodnie z przymierzami Kościoła, zanim udasz się w podróż do Lamanitów.

15. A co masz czynić, „dane ci będzie od czasu, kiedy wyruszysz, do czasu, kiedy powrócisz.

16. Musisz zawsze otwierać usta, głosząc moją ewangelię głosem radości. Amen.

ROZDZIAŁ 29

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w obecności sześciu starszych w Fayette w stanie Nowy Jork we wrześniu 1830 r. Objawienie to zostało dane na kilka dni przed konferencją rozpoczynającą się 26 września 1830 r.

1–8: Chrystus gromadzi Swoich wybranych; 9–11: Jego przyjęcie początkuje Milenium; 12–13: Dwunastu będzie sądzić cały Izrael; 14–21: Znaki, plagi i spustoszenia poprzedzą Drugie Przyjście; 22–28: Po Milenium nastąpi

ostatnie zmartwychwstanie i sąd ostateczny; 29–35: Wszystko jest duchowe dla Pana; 36–39: Diabeł i jego zastępy zostały wypędzone z nieba, aby kusić człowieka; 40–45: Upadek i Zadośćuczynienie przynoszą zbawienie; 46–50: Małe

8a II Nefi 3:18–22;
DiP 30:5–6; 32:1–3.
b DiP 3:19–20.
9a DiP 57:1–3.

b DiP 52:42–43.
ppś Syjon.
11a Mat. 18:15.
b DiP 43:5–7.

c Obj. 20:10.
13a ppś Powszechna
zgoda.
15a II Nefi 32:3, 5.

dzieci są odkupione przez Zadośćuczynienie.

SŁUCHAJCIE głosu Jezusa Chrystusa, waszego Odkupiciela, Wielkiego ^aJAM JEST, którego ramię ^bmiłosierdzia ^czadośćuczyniło za wasze grzechy;

2. Który ^azgromadzi swój lud, jak kokosz gromadzi pod skrzydła swe pisklęta, tylu, ilu będzie zważać na mój głos i ^bukorzy się przede mną, i wzywać mnie będzie w żarliwej modlitwie.

3. Oto, zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, że ^aprzebaczone są w tej chwili grzechy wasze, przeto otrzymujecie te rzeczy; lecz pamiętajcie, abyście więcej nie grzeszyli, aby nie spadły na was niebezpieczeństwa.

4. Zaprawdę, powiadam wam, że wybrani jesteście ze świata, byście głosili moją ewangelię głosem radości niczym ^agłosem trąby.

5. Wzniescie swe serca i radujcie się, bowiem jestem ^apośród was i jestem waszym ^borędownikiem u Ojca; a Jego dobrą wolą jest dać wam ^ckrólestwo.

6. I, jak jest napisane: O cokolwiek ^apoprosicie z ^bwiarą, ^czjednoczeni w modlitwie według mojego nakazu, otrzymacie.

7. A powołano was, abyście doprowadzili do ^azgromadzenia moich ^bwybranych, bowiem moi wybrani ^csłyszają mój głos i nie znieczulają swych ^dserc;

8. Przeto wyszło zarządzenie od Ojca, aby ^azgromadzili się w jednym miejscu na powierzchni tej ziemi, by ^bprzygotowali swe serca i byli we wszystkim przygotowani na dzień, kiedy ^cutrapienie i spustoszenie zostaną wysłane na niegodziwych.

9. Albowiem bliska jest godzina i niedaleki dzień, gdy dojrzeje ziemia, a wszyscy ^apyszni i ci, którzy czynią niegodziwie, będą jako ^bściern; i ^cspalę ich, rzecze Pan Zastępów, aby nie było niegodziwości na ziemi;

10. Albowiem bliska jest godzina i musi się wypełnić to, o czym ^amówili moi apostołowie, albowiem stanie się, jako mówili;

11. Albowiem objawię się

29 1a ppś JAM JEST.

b ppś Miłosierny, miłosierdzie.

c ppś Zadośćuczynić, Zadośćuczynienie.

2a Mat. 23:37;

III Nefi 10:4–6.

b ppś Pokorny, pokora.

3a ppś Przebaczać.

4a Alma 29:1–2;

DiP 19:37; 30:9.

5a Mat. 18:20;

DiP 6:32; 38:7; 88:62–63.

b ppś Orędownik.

c ppś Królestwo

Boże lub królestwo niebieskie.

6a Mat. 21:22;

Jan 14:13.

b Mar. 11:24.

c III Nefi 27:1–2;

DiP 84:1.

7a ppś Izrael —

Zgromadzenie Izraela.

b Mar. 13:20;

DiP 84:34.

ppś Wybrany.

c Alma 5:37–41.

d ppś Serce.

8a DiP 45:64–66; 57:1.

b DiP 58:6–9; 78:7.

c DiP 5:19; 43:17–27.

9a II Nefi 20:33;

III Nefi 25:1.

ppś Pycha.

b Nah. 1:10;

Mal. 3:19;

I Nefi 22:15, 23;

J.S. — Hist. 1:37.

c DiP 45:57; 63:34, 54;

64:24; 88:94; 101:23–25;

133:64.

ppś Ziemia —

Oczyszczenie ziemi.

10a ppś Drugie Przyjście Jezusa Chrystusa.

z nieba w mocy i wielkiej chwale, ze wszystkimi jego „zastępami, i będą mieszkał w ^bprawości wraz z ludźmi na ziemi przez „tysiąc lat, a niegodziwi nie ostoją się.

12. I ponownie, zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, wyszło to jako wiążące zarządzenie z woli Ojca, że „apostołowie moi, tych Dwunastu, którzy byli ze mną w mojej posłudze w Jeruzolimie, staną po mojej prawicy w dniu, gdy przyjdę w słupie ^bognia, będąc odziani w szaty prawości, z koronami na głowach, w ^cchwale, jako i ja, aby ^dsądzić cały dom Izraela, tyłu, ilu mnie kochało i przestrzegało moich przykazań, i nikogo innego.

13. Bowiem „trąba zabrzmie długo i donośnie, tak jak na górze Synaj, i zadrży ziemia cała, i ^bwystąpią ci — zaiste, ci zmarli, którzy ^czmarli we mnie, aby otrzymać ^dkoronę prawości i aby zostali odziani ^ejak ja sam, aby byli ze mną, abyśmy byli jednym.

14. Lecz oto, powiadam wam, że zanim nastąpi ten wielki ^adzień, zaćmione będzie ^bsłońce,

a księżyc zamieniony będzie w krew, a gwiazdy spadną z nieba i będą większe ^cznaki na niebie wysoko i nisko na ziemi;

15. I nastąpi płacz i ^azawodzenie wśród zastępów ludzkich;

16. I zesłana zostanie wielka ^aburza gradowa, aby zniszczyć plony na ziemi.

17. I stanie się to z powodu niegodziwości świata, że wezmę ^azemstę na ^bniegodziwych, bo nie chcą odpokutować; albowiem wypełnił się kielich mego oburzenia, bo oto ^ckwę moja nie oczyści ich, jeżeli mnie nie usłuchają.

18. Przeto ja, Pan Bóg, zesłę na powierzchnię ziemi muchy, które uczepią się jej mieszkańców i jeść będą ich ciała, i spowodują, że załęgną się w nich larwy;

19. Zaś języki ich zostaną porażone, aby nie ^amówili przeciwko mnie; i odpadnie ich ciało od kości, a ich oczy wypadną z oczodołów;

20. I stanie się, że pożre ich ^azwierzyna leśna i ptaki z powietrza.

21. A wielki i ^awystępny kościół,

11a J.S. — Mat. 1:37.

b ppś Prawy, prawość.

c ppś Jezus Chrystus — Milenijne panowanie Chrystusa; Milenium.

12a ppś Apostołów.

b Iz. 66:15–16; DiP 130:7; 133:41.

c ppś Chwała; Jezus Chrystus — Chwała Jezusa Chrystusa.

d Mat. 19:28; Łuk. 22:30; I Nefi 12:9;

Morm. 3:18–19.

13a DiP 43:18; 45:45.

b DiP 76:50.

c DiP 88:97; 133:56.

d ppś Korona; Wywyższenie.

e DiP 76:94–95;

84:35–39.

14a ppś Drugie Przyjście

Jezusa Chrystusa.

b Joel 2:10;

J.S. — Mat. 1:33.

c ppś Znaki czasów.

15a Mat. 13:42.

16a Ez. 38:22;

Obj. 11:19; 16:21.

17a Obj. 16:7–11;

II Nefi 30:10;

J.S. — Mat. 1:53–55.

ppś Zemsta.

b ppś Niegodziwy, niegodziwość.

c I Jana 1:7;

Alma 11:40–41;

DiP 19:16–18.

19a Zach. 14:12.

20a Iz. 18:6;

Ez. 39:17;

Obj. 19:17–18.

21a ppś Diabeł — Kościół diabła.

ta ^bnierządnicą całej ziemi, zostanie obalony przez ^cpożerający ogień, zgodnie z tym, co jest powiedziane ustami proroka Ezechiela, który mówił o tych rzeczach, które jeszcze nie nastąpiły, ale ^dmuszą z pewnością nadejść, jako żyję, albowiem występki nie będą panować.

22. I ponownie, zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, że kiedy minie owe ^atysiąc lat i ludzie ponownie zaczną wypierać się Swojego Boga, wówczas oszczędzę ziemię za ledwie na ^bkrótki okres;

23. I przyjdzie ^akoniec, i niebo, i ziemia zostaną pochłonięte, i ^bprzeminą, i nastanie nowe niebo i ^cnowa ziemia.

24. Bowiemy wszystkie stare rzeczy ^aprzeminą i wszystko stanie się nowe, nawet niebo i ziemia, i cała ich pełnia, tak ludzie, jak i zwierzyzna, ptactwo w powietrzu i ryby morskie;

25. I nie zagubi się ani jeden ^awłos, ani ^bźdźbło, bowiemy są to dzieła moich rąk.

26. Lecz oto, zaprawdę, powiadam wam, że zanim przeminie ziemia, ^aarchanioł mój, ^bMichał,

zadmie w swoją ^ctrąbę, i ^dobudzą się wtedy wszyscy zmarli, bo otworzą się ich groby i, zaiste, ^ewyjdą wszyscy.

27. I ^aprawi będą zgromadzeni po mojej ^bprawicy na życie wieczne, a do niegodziwych po lewicy wstydzili się będą przyznać przed Ojcem.

28. Przeto powiem im — ^aOdejdźcie ode mnie, przekleńci, w wieczny ^bogień przygotowany dla ^cdiabła i jego aniołów.

29. Oto teraz powiadam wam, nigdy, w żadnej chwili nie głosiłem ustami moimi, że powrócą, bowiemy ^agdzie ja jestem, tam przyjść nie mogą, bo nie mają mocy.

30. Lecz pamiętajcie, że wszystkie moje sądy nie są dane ludziom; i jako słowa wyszły z moich ust, tak muszą się wypełnić, że ^apierwsi będą ostatnimi, a ostatni będą pierwszymi, we wszystkich rzeczach, które stworzyłem słowem mojej mocy, która jest mocą mego Ducha.

31. Bowiemy mocą mego Ducha ^astworzyłem je, zaiste, wszystko, tak rzeczy ^bduchowe, jak i doczesne —

21 *b* Obj. 19:2.

c Joel 1:19–20; 2:3;

DiP 97:25–26.

PrŚ Ziemia —

Oczyszczenie ziemi.

d DiP 1:38.

22 *a* PrŚ Milenium.

b Obj. 20:3;

DiP 43:30–31;

88:110–111.

23 *a* Mat. 24:14.

PrŚ Świat —

Koniec świata.

b Mat. 24:35;

J.S. — Mat. 1:35.

c PrŚ Ziemia —

Ostateczny stan ziemi.

24 *a* Obj. 21:1–4.

25 *a* Alma 40:23.

26 *a* PrŚ Archanioł.

b PrŚ Adam;

Michał.

c I Kor. 15:52–55.

d PrŚ Nieśmiertelny,

nieśmiertelność;

Zmartwychwstanie.

e Jan 5:28–29.

27 *a* PrŚ Prawy, prawość.

b Mat. 25:33.

PrŚ Sąd Ostateczny.

28 *a* Mat. 25:41; DiP 29:41.

b DiP 43:33.

c PrŚ Diabeł.

29 *a* Jan 7:34; DiP 76:112.

30 *a* Mat. 19:30;

I Nefi 13:42.

31 *a* PrŚ Stworzyć,

stworzenie.

b Mojż. 3:4–5.

32. Najpierw ^aduchowe, potem doczesne, co jest początkiem mego dzieła; i znowu, najpierw doczesne, a potem duchowe, co jest końcem mojego dzieła —

33. Mówiąc do was, abyście mogli pojąć w sposób naturalny; lecz dla mnie dzieła moje nie mają ^akońca ani początku; lecz jest wam to dane, abyście pojęli, bo prosiliście mnie o to i jesteście w zgodzie.

34. Przeto, zaprawdę, powiadam wam, że wszystkie rzeczy są dla mnie duchowe i w żadnym momencie nie dałem wam prawa, które było doczesne; ani żadnemu człowiekowi, ani dzieciom ludzkim, ani Adamowi, waszemu ojcu, któregom stworzył.

35. Oto sprawiłem, że ^asam sobą władał; i dałem mu przykazanie, ale nie dałem mu żadnego doczesnego przykazania, bowiem ^bprzykazania moje są duchowe; nie są one ani naturalne, ani doczesne, ani cielesne, ani zmysłowe.

36. I stało się, że Adam, będąc kuszony przez diabła — bowiem ^adiabeł był przed Adamem, gdyż ^bzbuntował się przeciw mnie, mówiąc: Daj mi twą ^ccześć, bo jest

moją ^dmocą, a także ^etrzecią część ^fzastępów niebieskich odwrócił on ode mnie z powodu ich ^swolnej woli;

37. I zostali strąceni, i tak powstał ^adiabeł i jego ^baniołowie;

38. I oto, jest dla nich miejsce przygotowane od samego początku, a miejscem tym jest ^apiekło.

39. I musi być, że diabeł ^akusi dzieci ludzkie, bo inaczej nie mogłyby same sobą władać; bowiem gdyby nigdy nie zaznały ^bgoryczy, nie wiedziałyby, co to słodycz —

40. Przeto stało się, że diabeł skusił Adama, i skosztował on zakazanego ^aowocu, i przekroczył przykazanie, przez co ^bpodporządkował się woli diabła, gdyż uległ pokusie.

41. Przeto ja, Pan Bóg, sprawiłem, że został ^awypędzony z Ogrodu ^bEden, sprzed mojej obecności z powodu swojego wykroczenia, przez które umarł ^cduchowo, co jest pierwszą śmiercią, tą samą, która jest ostatnią ^dśmiercią, która jest duchowa, na którą skażę niegodziwych, kiedy powiem: Odejdźcie, ^eprzekłęci.

42. Ale oto powiadam wam,

32a ppś Duchowe stworzenie.

33a Ps. 111:7–8; Mojż. 1:4.

35a ppś Wolna wola.

b ppś Przykazania Boga.

36a DiP 76:25–26; Mojż. 4:1–4.

b ppś Narada w Niebie.

c ppś Cześć.

d Iz. 14:12–14; DiP 76:28–29.

e Obj. 12:3–4.

f DiP 38:1; 45:1.

ppś Życie przedziemskie.

g ppś Wolna wola.

37a ppś Diabeł.

b II Piotra 2:4; Judy 1:6; Mojż. 7:26.

ppś Aniołowie.

38a ppś Piekło.

39a Mojż. 4:3–4.

ppś Kusić, pokusa.

b Mojż. 6:55.

40a I Mojż. 3:6; Mojż. 4:7–13.

b II Nefi 10:24;

Mos. 16:3–5;

Alma 5:41–42.

41a ppś Upadek Adama i Ewy.

b ppś Eden.

c ppś Śmierć duchowa.

d Alma 40:26.

e DiP 29:27–28; 76:31–39.

że ja — Pan Bóg — spowodowałem, że Adam i jego potomstwo nie „umarli śmiercią doczesną, dopóki ja — Pan Bóg — nie posłałem ^baniołów, aby im głosili ^cpokutę i ^dodkupienie przez wiarę w imię mojego ^eJednorodzonego Syna.

43. I tak ja — Pan Bóg — wyznaczyłem człowiekowi dni jego ^apróby — aby przez swoją naturalną śmierć mógł być ^bpodniesiony w ^cnieśmiertelności do ^dżycia wiecznego, tyłu, ilu uwierzy;

44. A ci, którzy nie uwierzą — na wieczne ^apotępienie, bo nie mogą być odkupieni ze swojego duchowego upadku, bowiem nie pokutują;

45. Albowiem kochają ciemność bardziej niż światło, a ^auczynki ich są złe i otrzymują

^bwynagrodzenie od tego, którego zdecydowali się słuchać.

46. Ale oto powiadam wam, że małe ^adzieci ^bodkupione są od założenia świata poprzez mojego Jednorodzonego;

47. Przeto nie mogą grzeszyć, bowiem Szatanowi nie jest dana moc ^akuszenia małych dzieci, dopóki nie zaczną być ^bodpowiedzialne przede mną;

48. Bo jest im dane, zgodnie z moją wolą i upodobaniem, aby można było wymagać wielkich rzeczy od ich ^aojców.

49. I ponownie, powiadam wam, czy nie rozkazałem odpokutować temu, kto posiada wiedzę?

50. A temu, kto nie ma ^azrozumienia z mojej strony, pozostaje uczynić według tego, co jest zapisane. A teraz nie ogłaszam wam nic więcej w tej chwili. Amen.

ROZDZIAŁ 30

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha Davidowi Whitmerowi, Peterowi Whitmerowi jun. i Johnowi Whitmerowi w Fayette w stanie Nowy Jork we wrześniu 1830 r., po trzydniowej konferencji w Fayette, ale zanim starsi Kościoła się rozeszli. Pierwotnie materiał ten opublikowano jako trzy objawienia;

42a II Nefi 2:21.
^{ppś} Śmierć fizyczna.
 b Alma 12:28–30.
 c ^{ppś} Pokutować, pokuta.
 d ^{ppś} Odkupić, odkupiony, odkupienie.
 e Mojż. 5:6–8.
 43a Alma 12:24; 42:10.
 b ^{ppś} Zmartwychwstanie.
 c Mojż. 1:39.

^{ppś} Nieśmiertelny, nieśmiertelność.
 d ^{ppś} Życie wieczne.
 44a DiP 19:7–12.
^{ppś} Potępienie (wyklęcie).
 45a Jan 3:18–20; DiP 93:31–32.
 b Mos. 2:32–33; Alma 3:26–27; 5:41–42; 30:60.
 46a Mor. 8:8, 12; DiP 93:38.

^{ppś} Dziecko, dzieci.
 b DiP 74:7.
^{ppś} Odkupić, odkupiony, odkupienie.
 47a ^{ppś} Kusić, pokusa.
 b ^{ppś} Zdać sprawę, odpowiedzialny, odpowiedzialność.
 48a DiP 68:25.
 50a DiP 137:7–10.
^{ppś} Zrozumienie.

Prorok zebrał go w jeden rozdział do wydania Doktryny i Przymierzy w 1835 r.

1–4: *David Whitmer jest skarcony za zaniedbanie pilnej służby; 5–8: Peter Whitmer jun. ma towarzyszyć Oliverowi Cowdery'emu w misji do Lamanitów; 9–11: John Whitmer zostaje powołany do głoszenia ewangelii.*

Oto powiadam ci, „Davidzie, że ^bbałeś się człowieka i nie ^cpo-
legaleś na mnie, jako powinienes, abym ci dał siłę.

2. Lecz umysł twój więcej zajęty był sprawami ^aziemskimi niż moimi, twego Stworzyciela, i posługą, do której zostałeś powołany; i nie baczyłeś na mego Ducha ani na tych, których postawiono nad tobą, ale dałeś się przekonać tym, którym nie dałem przykazu.

3. Przeto zostawiono cię, abyś sam mnie zapytywał i ^azastanowił się nad rzeczami, które otrzymałeś.

4. A domem twym będzie dom twego ojca, dopóki nie dam ci dalszych przykazań. I zajmiesz się ^aposługą w Kościele, i wobec świata, i w pobliskich rejonach. Amen.

5. Oto powiadam ci, ^aPeterze, że masz udać się w ^bpodróż

z twym bratem Oliverem; bo-
wiem nadszedł ^cczas, że uznałem za właściwe, abyś otworzył usta i głosił moją ewangelię; przeto nie trwóż się, ale ^abacz na słowa i rady twojego brata, które on ci da.

6. I udręczony będziesz wszystkimi jego udrękami, zawsze wznosząc serce do mnie w modlitwie i wierze o jego i twoje wyratowanie; bo dałem mu moc zbudowania mego ^aKościoła pośród ^bLamanitów;

7. A nikogo nie wyznaczyłem, aby był ^anad nim jego doradcą w Kościele w sprawach kościelnych poza bratem jego, Józefem Smithem jun.

8. Przeto bacz na te rzeczy i pilnie przestrzegaj moich przykazań, a zostaniesz pobłogosławiony życiem wiecznym. Amen.

9. Oto powiadam ci, sługo mój, Johnie, że od tej chwili masz zacząć ^agłosić moją ewangelię niczym ^bgłosem trąby.

10. A pracować będziesz u twego brata, Philipa Burroughsa, i w tamtej okolicy, gdzie tylko mogą cię usłyszeć, dopóki nie nakażę ci, abyś stamtąd odszedł.

30 1a ppś Whitmer, David.
b Dz. 5:29.
c II Kron. 16:7–9.
2a DiP 25:10.
3a ppś Rozwazać.
4a ppś Posługiwać;
Służba.
5a ppś Whitmer,

Peter, jun.
b DiP 32:1–3.
c DiP 11:15.
d ppś Popieranie
przywódców Kościoła;
Rada.
6a ppś Kościół Jezusa
Chrystusa Świętych

w Dniach Ostatnich.
b DiP 3:20; 49:24.
ppś Lamanici.
7a DiP 20:2–3.
9a DiP 15:6.
b DiP 33:2.

11. A cały twój trud będzie od- | w mojej sprawie, nie ^abojąc się
tąd z całej duszy w Syjonie; za- | tego, co ^bludzie mogą uczynić,
iste, masz stale otwierać usta | bowiem jestem ^cz tobą. Amen.

ROZDZIAŁ 31

*Objawienie dane Thomasowi B. Marshowi za pośrednictwem Pro-
roka Józefa Smitha we wrześniu 1830 r. Stało się to bezpośrednio
po konferencji Kościoła (zob. wprowadzenie do rozdziału 30.). Tho-
mas B. Marsh został wcześniej w tym samym miesiącu ochrzczony
i ustanowiony starszym w Kościele, zanim dane zostało niniejsze
objawienie.*

1–6: *Thomas B. Marsh zostaje po-
wołany do głoszenia ewangelii i za-
pewniony o pomyślności rodziny;
7–13: Otrzymuje radę, aby był cier-
pliwy, modlił się zawsze i podązał
za Pocieszycielem.*

^aTHOMASIE, synu mój, błogosła-
wiony jesteś ze względu na wiarę
w moje dzieło.

2. Oto doznałeś wiele udręk
z powodu swojej rodziny; jed-
nak błogosławię cię i twoją
rodzinę, i twoje dziatki; i nad-
chodzi dzień, gdy uwierzą i po-
znają prawdę, i będą zjednoczeni
z tobą w moim Kościele.

3. Wznies swe serce i raduj się,
bowiem nadeszła godzina twojej
misji; i uwolniony zostanie twój
język, i głosić będziesz temu po-
koleniu ^adobrą nowinę o wielkiej
radości.

4. ^aGłosić będziesz to, co zo-
stało objawione memu słudze Jó-
zefowi Smithowi jun. Zacznesz
odtąd głosić, zbierać z pola, które
już ^bdojrzało do spalania.

5. Przeto ^azapuszczaj swój sierp
z całej swej duszy, a twoje grze-
chy będą ci ^bprzebaczone i za-
ładowane będą na twój grzbiet
^csnoży, bowiem ^drobotnik wart
jest zapłaty. Przeto rodzina twoja
będzie żyć.

6. Oto, zaprawdę, powiadam
ci, odejdz od nich tylko na krótki
czas i głoś moje słowo, a przygo-
tuję dla nich miejsce.

7. Zaiste, ^aotworzę serca ludzi
i przyjmą cię. I ustanowię Kościół
twoją ręką.

8. I ty ich ^awzmocnisz, i przy-
gotujesz na czas, kiedy zostaną
zgromadzeni.

9. ^aCierpliwie znoś ^budręki i nie

11 ^a ppś Bojaźń, strach;
Odwaga, odważny.

^b Iz. 51:7.

^c Mat. 28:19–20.

31 ^{1a} ppś Marsh, Thomas B.

^{3a} Iz. 52:7;

Luk. 2:10–11;

Mos. 3:3–5.

4 ^a Mos. 18:19;

DiP 42:12; 52:36.

^b DiP 4:4–6.

5 ^a Obj. 14:15.

^b ppś Przebaczać.

^c DiP 79:3.

^d Łuk. 10:3–11;

DiP 75:24.

7 ^a ppś Nawrócenie,

nawrócić.

8 ^a DiP 81:5; 108:7.

9 ^a ppś Cierpliwość.

^b ppś Przeciwności.

urągaj tym, co urągają. W łagodności zarządzaj swoim ^cdomem i bądź niewzruszony.

10. Oto powiadam ci, że będziesz lekarzem dla Kościoła, ale nie dla świata, bowiem nie przyjmą cię.

11. Idź, dokądkolwiek ci nałożę, a przez ^aPocieszyciela będziesz wiedział, co masz czynić i dokąd iść.

12. ^aMódl się zawsze, abyś nie uległ ^bpokusie i nie utracił nagrody.

13. Bądź ^awierny do końca, a oto ja będę ^bz tobą. Słowa te nie pochodzą od człowieka czy ludzi, lecz ode mnie, samego Jezusa Chrystusa, twójego Odkupiciela, z ^cwoli Ojca. Amen.

ROZDZIAŁ 32

Objawienie dane Parleyowi P. Prattowi i Zibile Petersonowi za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Manchesterze w stanie Nowy Jork na początku października 1830 r. Starsi odczuwali wielkie zainteresowanie i pragnienia w związku z Lamanitami, ze względu na których zapowiedziane były błogosławieństwa, o których Kościół dowiedział się z Księgi Mormona. W rezultacie wzniesiono błaganie, aby Pan objawił Swoją wolę, czy należy w tym czasie wystać starszych do plemion indiańskich na Zachodzie. Otrzymano niniejsze objawienie.

1–3: Parley P. Pratt i Ziba Peterson zostają powołani do głoszenia ewangelii Lamanitom i towarzyszenia Oliverowi Cowdery'emu i Peterowi Whitmerowi jun.; 4–5: Mają się modlić o zrozumienie pism świętych.

A TERAZ odnośnie do mego sługi, ^aParleya P. Pratta, oto powiadam mu, że jako żyję, tak chcę, aby

głosił moją ewangelię i ^buczył się o mnie, był łagodny i pokornego serca.

2. I wyznaczyłem mu to, aby ^aposzedł ze sługami moimi — Oliverem Cowderym i Peterem Whitmerem jun. — na pustkowie pomiędzy ^bLamanitów.

3. I ^aZiba Peterson ma także pójść z nimi; i ja sam pójdę z nimi, i będę ^bpośród nich; i Jam jest ich

9c ppś Rodzina —
Obowiązki rodziców.

11a ppś Duch Święty;
Pocieszyciel.

12a III Nefi 18:17–21.
ppś Modlitwa.

b ppś Kusić, pokusa.

13a ppś Wytrwać.

b Mat. 28:20.

c ppś Jezus Chrystus —
Upoważnienie.

32 1a ppś Pratt, Parley
Parker.

b Mat. 11:28–30.

2a DiP 28:8; 30:5.

b DiP 3:18–20.

3a DiP 58:60.

b Mat. 18:20;

DiP 6:32; 38:7.

‘orędownikiem u Ojca, i nic ich nie przemoże.

4. I “baczyć będą na to, co zapisano, i nie będą rościć sobie praw do żadnych innych ^bobjawień; i zawsze będą się modlić, abym

mógł ‘wyjawić to ku ich ^dzrozumieniu.

5. I baczyć będą na te słowa i nie będą lekceważyć ich, i ja ich będę błogosławił. Amen.

ROZDZIAŁ 33

Objawienie dane Ezrze Thayre’owi i Northropowi Sweetowi za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Fayette w stanie Nowy Jork w październiku 1830 r. W historii Józefa Smitha we wprowadzeniu do tego objawienia zapewniono, że „Pan zawsze jest gotów pouczać tych, którzy pilnie szukają z wiarą”.

1–4: Robotnicy powołani do głoszenia ewangelii w jedenastej godzinie; 5–6: Kościół jest założony, wybrani mają zostać zgromadzeni; 7–10: Odpokutujcie, bowiem królestwo niebieskie jest blisko; 11–15: Kościół jest zbudowany na opoce ewangelii; 16–18: Przygotujcie się na przyjsie Oblubieńca.

Oto powiadam wam, słudzy moi, Ezro i Northropie, otwórzcie uszy i zważajcie na głos Pana, waszego Boga, którego “słowo jest żywe i potężne, ostrzejsze niż obosieczny miecz, co rozcina na kawałki stawy i szpik, duszę i ducha; i rozróżnia myśli i ^bintencje serca.

2. Bowiem zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, że powołani jesteście, abyście podnieśli głosy niczym ^ddzwięk trąby i głosili moją ewangelię oszukańczemu i przewrotnemu pokoleniu.

3. Bo oto “pole dojrzało już do żniwa; i nadeszła ^bjedenasta godzina, i ‘ostatni raz wezwę robotników do mojej winnicy.

4. I “winnica moja została ^bzdeprawowana doszczętnie; i nie ma nikogo, kto by czynił ‘dobro poza kilkorgiem; a i oni w wielu przypadkach ^dbłądzą przez ‘wypaczenie religii, a wszyscy mają zdeprawowane umysły.

5. I zaprawdę, zaprawdę,

3c PPŚ Orędownik.

4a I Nefi 15:25;
DiP 84:43–44.

b DiP 28:2.

c J.S. — Hist. 1:74.

d PPŚ Zrozumienie.

33 1a Hebr. 4:12;
Hel. 3:29–30.

b Alma 18:32;

DiP 6:16.

2a Iz. 58:1.

3a Jan 4:35;
DiP 4:4; 12:3; 14:3.

b Mat. 20:1–16.

c Jakub 5:7;
DiP 43:28.

4a PPŚ Winnica Pana.

b II Nefi 28:2–14;
Morm. 8:28–41.

c Rzym. 3:12;

DiP 35:12.

d II Nefi 28:14.

e PPŚ Wypaczenie religii.

powiadam wam, że ten ^aKościół ^bzałożyłem i powołałem do istnienia z pustkowie.

6. I tak samo ^azgramadzę moich wybranych z ^bczterech krańców ziemi, tyłu, ilu uwierzy we mnie i zważać będzie na mój głos.

7. Zaiste, zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, że pole dojrzało już do żniwa, przeto zapuszczajcie swoje sierpy i zbierajcie z całą mocą, umysłem i siłą.

8. ^aOtwórzcie usta, a zostaną napełnione, i staniecie się niczym ^bNefi w dawnych czasach, który poszedł z Jerozolimy na pustkowie.

9. Zaiste, otwórzcie usta i nie szczędźcie głosu, a załadowane będą na wasze grzbiety ^asnopy, bo oto jestem z wami.

10. Zaiste, otwórzcie usta, a zostaną napełnione, i powiecie: ^aOdpokutujcie, odpokutujcie i przygotujcie drogę Pańską, i uczynicie ścieżki Jego prostymi; bowiem królestwo niebieskie jest blisko;

11. Zaiste, odpokutujcie i zostańcie ^aochrzczeni, każdy z was, dla odpuszczenia waszych grzechów; zaiste, zostańcie ochrzczeni w wodzie, po czym

następuje chrzest ogniem i Duchem Świętym.

12. Oto, zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, to jest moja ^aewangelia; i pamiętajcie, że muszą mieć wiarę we mnie, bo inaczej nie mogą być zbawieni;

13. I zbuduję swój Kościół na tej ^aopoce; zaiste, na tej opoce jesteście zbudowani, a jeżeli dalej tak czynić będziecie, ^bbramy piekielne nie przemogą was.

14. I pamiętać będziecie ^aartykuły i przymierza Kościoła, i będziecie ich przestrzegać.

15. I kto okaże wiarę, tego ^akonfirmujecie w moim Kościele przez nałożenie ^brąk, a ja ześlę na niego ^cdar Ducha Świętego.

16. I Księga Mormona i ^apisma święte są wam dane przeze mnie dla waszego ^bpouczenia; i moc mego Ducha ^cożywia wszystko.

17. Przeto bądźcie wierni, modląc się stale, mając wasze lampy oporzędzone i jaśniejące, i mając ze sobą oliwę, abyście byli gotowi, gdy przyjdzie ^aOblubieniec —

18. Bo oto, zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, że ^aprzychodzę szybko. Tak jest. Amen.

5a ppś Kościół Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich.

b ppś Przywrócenie ewangelii.

6a ppś Izrael — Zgromadzenie Izraela.
b I Nefi 19:15–17.

8a DiP 88:81.
b II Nefi 1:26–28.

9a Ps. 126:6;
Alma 26:3–5;

DiP 75:5.

10a Mat. 3:1–3.

11a ppś Chrzest, chrzcic.

12a III Nefi 27:13–22.

13a ppś Opoka.

b Mat. 16:16–19;

DiP 10:69–70.

14a tzn. DiP 20 (zob. wprowadzenie do rozdziału 20.).

DiP 42:13.

15a DiP 20:41.

b ppś Ręce, nałożenie [rąk].

c ppś Dar Ducha Świętego.

16a ppś Pisma święte.

b II Tym. 3:16.

c Jan 6:63.

17a Mat. 25:1–13.

ppś Oblubieniec.

18a Obj. 22:20.

ppś Drugie Przyjście Jezusa Chrystusa.

ROZDZIAŁ 34

Objawienie dane Orsonowi Prattowi za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Fayette w stanie Nowy Jork, 4 listopada 1830 r. Brat Pratt miał wówczas dziewiętnaście lat. Nawrócił się i został ochrzczony po tym, jak po raz pierwszy usłyszał nauki przywróconej ewangelii głoszone sześć tygodni wcześniej przez jego starszego brata, Parleya P. Pratta. Objawienie to otrzymano w domu Petera Whitmera sen.

1-4: Wierni stają się synami Bożymi przez Zadośćuczynienie; 5-9: Głoszenie ewangelii przygotowuje drogę na Drugie Przyjście; 10-12: Proroctwo przychodzi mocą Ducha Świętego.

SYNU mój, "Orsonie, zważaj, słuchaj i pojmuj, co ja, Pan Bóg, powiem ci, sam Jezus Chrystus, twój Odkupiciel;

2. "Światło i życie świata, światło, co świeci w ciemności, a ciemność go nie przemaga;

3. Który tak "kochał świat, że ^boddał Swe własne życie, aby ty, ilu uwierzy, mogło stać się "synami Bożymi. Przeto tyś moim synem;

4. I "błogosławiony jesteś, boś uwierzył;

5. I jeszcze bardziej tyś błogosławiony, bom cię "powołał, abyś głosił moją ewangelię —

6. Abyś wzniósł swój głos

niczym dźwięk trąby, zarówno długo, jak i donośnie, i "nawoływał oszukańcze i przewrotne pokolenie do pokuty, przygotowując drogę Pańską na Jego ^bdrugie przyjście.

7. Bo oto, zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, że niedaleki jest "czas, gdy nadejdę w ^bobłoku z mocą i wielką chwałą.

8. I wielki będzie "dzień mojego przyjścia, bo ^bzadrzą wszystkie narody.

9. Ale zanim nadejdzie ten wielki dzień, zaćmione będzie słońce, a księżyc będzie przemieniony w krew, a gwiazdy odmówią swego blasku, a niektóre spadną, i wielka zagłada czeka niegodziwych.

10. Przeto podnieś głos i nie "szczędź go, bowiem przemówił Pan Bóg; przeto prorokuj, a słowa będą dane ^bmocą Ducha Świętego.

34 1a ppś Pratt, Orson.

2a Jan 1:1-5.

ppś Światło, światłość Chrystusa.

3a Jan 3:16; 15:13.

ppś Miłość.

b ppś Odkupiciel;

Odkupić, odkupiony, odkupienie;

Zadośćuczynić,

Zadośćuczynienie.

c Jan 1:9-12;

Rzym. 8:14, 16-17;

Mojż. 6:64-68.

ppś Synowie i córki Boga.

4a Jan 20:29.

5a ppś Powołać,

powołany przez Boga, powołanie.

6a DiP 6:9.

b ppś Drugie Przyjście

Jezusa Chrystusa.

7a Obj. 1:3.

b Łuk. 21:27.

8a Joel 2:11;

Mal. 3:23;

DiP 43:17-26.

ppś Drugie Przyjście

Jezusa Chrystusa.

b Iz. 64:2.

10a Iz. 58:1.

b II Piotra 1:21.

11. I jeżeli jesteś wierny, oto pozostanę z tobą do czasu, kiedy przyjdę —

12. I zaprawdę, zaprawdę,

powiadam ci, że przychodzę szybko. Jam jest twój Pan i twój Odkupiciel. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 35

Objawienie dane Prorokowi Józefowi Smithowi i Sidneyowi Rigdonowi w Fayette lub w okolicy, w stanie Nowy Jork, 7 grudnia 1830 r. W tym czasie Prorok prawie codziennie pracował nad tłumaczeniem Biblii. Tłumaczenie rozpoczęto już w czerwcu 1830 r. i zarówno Oliver Cowdery, jak i John Whitmer służyli jako skrybowie. Jako że zostali teraz powołani do innych obowiązków, Sidney Rigdon otrzymał powołanie przez boski wybór, aby służył jako skryba Proroka w tym dziele (zob. werset 20.). Jako wstęp do zapisu tego objawienia w historii Józefa Smitha podano: „W grudniu Sidney Rigdon przybył (z Ohio), aby zapytać Pana, a z nim przybył Edward Partridge [...]. Wkrótce po przybyciu tych dwóch braci Pan tak przemówił”.

1–2: Jak ludzie mogą stać się synami Bożymi; 3–7: Sidney Rigdon jest powołany, aby chrzczył i nadawał Ducha Świętego; 8–12: Znaki i cuda dokonywane przez wiare; 13–16: Słudzy Pana wymłócą narody mocą Ducha; 17–19: Józef Smith dzierży klucze tajemnic; 20–21: Wybrani ostoją się w dniu nadejścia Pana; 22–27: Izrael będzie zbawiony.

SŁUCHAJCIE głosu „Pana, waszego Boga, samego ^bAlfy i Omegi, Początku i Końca, którego ^cdroga jest jednym wiecznym kręgiem, ^dtego samego dzisiaj i wczoraj, i na wieki.

2. Jam jest Jezus Chrystus, Syn Boga, „ukrzyżowany za grzechy świata, za tyłu, ilu ^buwierzy w moje imię, aby mogli stać się ^csynami Bożymi, ^djednymi ze mną, tak jak ja jestem ^ejednym z Ojcem, jako Ojciec jest jednym ze mną, abyśmy byli jednym.

3. Oto, zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, słuگو mój, Sidneyu, patrzyłem na ciebie i twoje uczynki. Usłyszałem twoje modlitwy i przygotowałem cię do większej pracy.

4. Błogosławiony jesteś, bo wielkich rzeczy dokonasz.

35 1a ppś Pan.
b Obj. 1:8.
ppś Alfa i Omega.
c I Nefi 10:19;
DiP 3:2.

d Hebr. 13:8;
DiP 38:1–4; 39:1–3.
2a ppś Ukrzyżowanie.
b DiP 20:25; 45:5, 8.
c ppś Synowie

i córki Boga.
d Jan 17:20–23.
ppś Jedność.
e ppś Bóg, Boska Trójca.

Oto zostałeś wysłany, tak jak „Jan, abyś przygotował drogę dla mnie, a także drogę dla ^bEliasa, który nadejdzie, i nie wiedziałeś o tym.

5. Chrzciliś wodą dla pokuty, ale ^anie otrzymali Ducha Świętego;

6. Ale teraz daję ci przykazanie, abyś ^achrzczył wodą, a otrzymają ^bDucha Świętego przez nałożenie ^crąk, jako czynili dawni apostołowie.

7. I stanie się, że będzie wielkie dzieło na tej ziemi pośród ^aludzi innych wyznań, bowiem szaleństwa ich i występki zostaną ukazane oczom wszystkich ludzi.

8. Bowiem Jam jest Bóg, i ramię moje nie jest za ^akrótkie; i pokażę ^bcuda, ^cznaki i dziwy tym wszystkim, co ^duwierzą w moje imię.

9. A kto z ^awiarą prosić będzie o to w moje imię, ten ^bwypędzi ^cdiabły, ten będzie ^duzdrawiać chorych, przywracać wzrok ślepych i słuch głuchym, i mowę niemym, i sprawi, że chromi będą chodzić.

10. I szybko nadchodzi czas,

gdy wielkie rzeczy ukazane zostaną dzieciom ludzkim;

11. Ale ^abez wiary nic nie zostanie ukazane z wyjątkiem ^bspustoszenia ^cBabilonu, tego samego, który spowodował, że wszystkie narody piją wino gniewu jego ^dnierządu.

12. I nie ma ^anikogo, kto by czynił dobro poza tymi, którzy są gotowi otrzymać pełnię mojej ewangelii, którą rozesłałem dla tego pokolenia.

13. Przeto wzywam ^asłabych tego świata, ^bnieuczonych i pogardzanych, aby wymłócili narody mocą mego Ducha;

14. I ramię ich będzie moim ramieniem, i będę im ^atarczą i pawężem, i opasam ich lędźwie, i będą dla mnie mężnie walczyć; a ich ^bwrogowie będą pod ich stopami, i pozwolę, aby miecz ^cspadał dla ich korzyści, i przez ^dogień mego oburzenia ich zachowam.

15. I ^abiednym, i ^błagodnym będzie głoszona ewangelia, i ^cwyczekiwać będą czasu mego przyjscia, bowiem jest ^dblisko —

16. I poznają przypowieść

4a Mal. 3:1;
Mat. 11:10;
I Nefi 11:27;
DiP 84:27–28.
b III Nefi 25:5–6;
DiP 2:1; 110:13–15.
5a Dz. 19:1–6.
6a ppś Chrzest, chrzcic.
b ppś Dar Ducha Świętego.
c ppś Ręce, nałożenie [rąk].
7a ppś Ludzie innych wyznań.
8a Iz. 50:2; 59:1.

b ppś Cud.
c ppś Znak.
d ppś Wierzenie, wiara, wierzyć.
9a ppś Wiara.
b Mar. 16:17.
c Mar. 1:21–45.
d ppś Uzdrowić, uzdrowienia.
11a DiP 63:11–12.
b DiP 5:19–20.
c ppś Babel, Babilon.
d Obj. 18:2–4.
12a Rzym. 3:10–12;
DiP 33:4; 38:10–11;

84:49.
13a I Kor. 1:27;
DiP 1:19–23; 124:1.
b Dz. 4:13.
14a II Sam. 22:2–3.
b DiP 98:34–38.
c DiP 1:13–14.
d DiP 128:24.
15a Mat. 11:5.
b ppś Łagodny, łagodność.
c II Piotra 3:10–13;
DiP 39:23; 45:39;
Mojż. 7:62.
d DiP 63:53.

o „drzewie figowym, bo teraz lato jest już blisko.

17. I rozesłałem „pełnię mojej ewangelii ręką sługi mego ^bJózefa; i pobłogosławiłem go w sła-
bości;

18. I dałem mu „klucze tajem-
nicy rzeczy ^bzapieczętowanych,
tych samych, które istnieją od ^cza-
łożenia świata, i rzeczy, które od-
tąd nastaną, aż do czasu mego
przyjścia, jeżeli wytrwa we mnie,
a jeżeli nie, innego postawię
na jego miejsce.

19. Przeto czuwaj nad nim,
aby go nie zawiodła wiara,
a wszystko to będzie dane przez
„Pocieszyciela, ^bDucha Świętego,
który wie wszystko.

20. I daję ci przykazanie — abyś
„zapisywał dla niego; i dane będą
pisma święte, tak jak są na mym
łonie, dla zbawienia mych wła-
snych ^bwybranych;

21. Bowiem oni usłyszą mój
„głos i ujrzą mnie, i nie będą
uśpieni, i ^bostoją się w dniu mego
^cprzyjścia; bo zostaną oczysz-
czeni, jako i ja jestem ^dnieskalany.

22. A teraz powiadam ^aci, po-
zostań z nim, a będzie wędrował
z tobą; nie porzucaj go, a rzeczy
te z pewnością się wypełnią.

23. A ^akiedy nie piszecie, dane
mu będzie prorokowanie; a ty
głosić będziesz moją ewange-
lię i powoływać się na ^bświętych
proroków, aby udowodnić jego
słowa, które będą mu dane.

24. „Przestrzegaj wszystkich
przykazań i przymierzy, które
cię wiążą, a sprawię, że ^bzatrzęsą
się niebiosa dla twego dobra, i za-
drży ^cSzatan, a Syjon ^dradować się
będzie na wzgórzach i zakwitnie;

25. I ^azbawiony będzie ^bIzrael
we właściwym dla mnie czasie;
i przy pomocy ^ckluczy, które da-
łem, będą prowadzeni, i nigdy
więcej ich szyki nie będą pomie-
szane.

26. Wznieście swe serca i raduj-
cie się, wasze ^aodkupienie już się
zbliża.

27. Nie trwóż się, trzódko, wa-
sze jest ^akrólestwo do czasu,
kiedy ^bprzyjdę. Oto przychodzę
szybko. Tak jest. Amen.

16a Mat. 24:32;
DiP 45:36–38;
J.S. — Mat. 1:38.
ppś Znaki czasów.
17a DiP 42:12.
b DiP 135:3.
18a DiP 84:19.
b Dan. 12:9;
Mat. 13:35;
II Nefi 27:10–11;
Eter 4:4–7;
J.S. — Hist. 1:65.
c DiP 128:18.
19a Jan 14:16, 26; 15:26.
ppś Pocieszyciel.
b ppś Duch Święty.
20a Prorok był wówczas

zaangażowany
w oparte na obja-
wieniu tłumaczenie
Biblii, a Sidney Rig-
don został powołany
do służby jako skryba.
b ppś Wybrany.
21a Joel 2:11;
DiP 43:17–25; 88:90;
133:50–51.
b Mal. 3:2–3.
c ppś Drugie Przyjście
Jezusa Chrystusa.
d ppś Nieskalany,
czystość.
22a DiP 100:9–11.
23a tzn. jak tylko Sidney

Rigdon nie był
zajęty pisaniem.
b tzn. pisma święte.
24a DiP 103:7.
b DiP 21:6.
c I Nefi 22:26.
d ppś Radość.
25a Iz. 45:17;
I Nefi 19:15–16; 22:12.
b ppś Izrael.
c ppś Klucze
kapłaństwa.
26a Łuk. 21:28.
27a ppś Królestwo
Boże lub królestwo
niebieskie.
b Obj. 22:20.

ROZDZIAŁ 36

Objawienie dane Edwardowi Partridge'owi za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w pobliżu Fayette w stanie Nowy Jork, 9 grudnia 1830 r. (zob. wprowadzenie do rozdziału 35.). W historii Józefa Smitha podano, że Edward Partridge „jest wzorem pobożności i jedynym z wielkich ludzi Pana”.

1–3: Pan nakłada Swe ręce na Edwarda Partridge'a za pośrednictwem Sidneya Rigdona; 4–8: Każdy, kto otrzymuje ewangelię i kapłaństwo, ma być powołany, aby szedł i głosił ewangelię.

TAK mówi Pan Bóg, „Potężny Izraela: Oto powiadam ci, sługo mój, ^bEdwardzie, że jesteś błogosławiony, a grzechy twoje są ci przebaczone, i powołany jesteś, byś głosił moją ewangelię głosem niczym dźwięk trąby;

2. I położę moje „ręce na tobie za pośrednictwem mojego sługi Sidneya Rigdona i otrzymasz mojego Ducha, Ducha Świętego, samego ^bPocieszyciela, który cię nauczy „pokojowych spraw królestwa;

3. I głosić to będziesz donośnym głosem, mówiąc: Hosanna, błogosławione niech będzie imię najwyższego Boga.

4. A teraz daję ci to powołanie i przykazanie dotyczące wszystkich ludzi —

5. Aby ty, ilu przyjdzie przed sługi moje, Sidneya Rigdona i Józefa Smitha jun., przyjmując to powołanie i przykazanie, zostało „ustanowionych i wysłanych, by ^bgłosili wieczną ewangelię wśród narodów —

6. Głosząc pokutę i mówiąc: „Ratujcie się przed tym przewrotnym pokoleniem i wyjdźcie z ognia, mając odrazę nawet do ^bszaty skalanej przez ciało.

7. I przykazanie to będzie dane starszym mojego Kościoła, aby każdy, kto je przyjmie całym sercem, mógł być ustanowiony i wysłany, jakom rzekł.

8. Jam jest Jezus Chrystus, Syn Boga; przeto opaszcie swe lędźwie, a przyjdę nagle do swojej „świątyni. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 37

Objawienie dane Prorokowi Józefowi Smithowi i Sidneyowi Rigdonowi w pobliżu Fayette w stanie Nowy Jork w grudniu

36 1a ppś Jehowa;
Jezus Chrystus.
b DiP 41:9–11.
2a ppś Ręce,
nałożenie [rąk].

b ppś Duch Święty;
Pocieszyciel.
c DiP 42:61.
5a DiP 63:57.
ppś Ustanowić,

ustanowienie.
b ppś Głosić.
6a Dz. 2:40.
b Judy 1:23.
8a Mal. 3:1.

1830 r. Zawiera ono pierwsze przykazanie dotyczące zgromadzenia w tej dyspensacji.

1–4: *Święci zostają powołani, aby się zgromadzili w Ohio.*

Oto powiadam ci, że nie uznałem za właściwe, abyś nadal „tłumaczył, zanim nie udasz się do Ohio; a to ze względu na nieprzyjaciół i dla waszego dobra.

2. I ponownie, powiadam wam, że nie udacie się tam, dopóki nie będziecie głosić ewangelii w tych okolicach i nie wzmocnicie Kościoła tam, gdzie jest,

a szczególnie w „Colesville; bowiem jego członkowie modlą się do mnie z wielką wiarą.

3. I ponownie, daję przykazanie Kościołowi, gdyż uznałem za właściwe, aby zebrał się w „Ohio na czas powrotu tam mojego sługi, Olivera Cowdery’ego.

4. Oto jest w tym mądrość i niechaj każdy człowiek sam „wybiera, dopóki nie przyjdę. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 38

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Fayette w stanie Nowy Jork, 2 stycznia 1831 r. Okazją ku temu była konferencja Kościoła.

1–6: *Chrystus stworzył wszystko; 7–8: Jest pomiędzy Swymi świętymi, którzy Go wkrótce ujrzą; 9–12: Wszystko, co żyje, jest zdeprawowane w Jego oczach; 13–22: Zachował On ziemię obiecaną dla Swoich świętych w tym czasie i w wieczności; 23–27: Święci mają być jednością i cenić się nawzajem jako bracia; 28–29: Przepowiedziano wojny; 30–33: Święci będą obdarowani mocą z wysokości i pójdą między wszystkie narody;*

34–42: *Kościół otrzymuje nakaz dbania o biednych i potrzebujących oraz ubiegania się o bogactwa wieczności.*

TAK mówi Pan, wasz Bóg, sam Jezus Chrystus, Wielki ^aJAM JEST, Alfa i Omega, ^bPoczątek i Koniec, ten sam, który patrzył na wielki obszar wieczności i wszystkie seraficzne ^czastępy nieba, ^dzanim ^euczyniony został świat;

2. Ten sam, który ^awie wszystko,

37 1a tzn. już wówczas trwały prace nad tłumaczeniem Biblii.
2a DiP 24:3; 26:1.
3a tzn. stan Ohio.
DiP 38:31–32.

4a ppś Wolna wola.
38 1a ppś JAM JEST.
b Obj. 1:8.
c DiP 45:1.
d ppś Życie przedziemskie.

e Ps. 90:2.
2a DiP 88:41;
Mojż. 1:35.
ppś Wszzechwiedzący.

bowiem ^bwszystko jest teraz niej-
szością w moich oczach;

3. Jam jest Ten, który przemówił, i ^auczyniony został świat, i wszystkie rzeczy powstały przeze mnie.

4. Jam jest Ten, który przyjął ^aSyjon Enocha na własne łono; i za prawdę, powiadam, że za tyłu, ilu ^buwierzy w moje imię, bowiem Jam jest Chrystus, i w moje imię, na mocy ^ckrwi, którą prze-
lałem, za tyłu wstawiałem się u Ojca.

5. Lecz oto, zachowałem resztkę ^aniegodziwych w ^bokowach ciemności aż do wielkiego dnia ^csądu, który nastanie na końcu ziemi;

6. I tak sprawię, że trzymani będą niegodziwi, którzy nie słuchają mego głosu, lecz znieczulają swe serca, i biada, biada, biada im — oto ich przeznaczenie.

7. Lecz oto, zaprawdę, za prawdę, powiadam wam, że ^aoczy moje spoczywają na was. Jam jest ^bpośród was, a nie możecie mnie zobaczyć;

8. Ale wkrótce nadejdzie dzień, gdy mnie ^aujrzycie i poznacie,

żem jest; bowiem zasłona ciemności zostanie wkrótce rozdarta, a ten, kto nie jest ^boczyszczony, nie ^costoi się w tym dniu.

9. Przeto opaszcie swe lędźwie i bądźcie gotowi. Oto wasze jest ^akrólestwo i wróg was nie pokona.

10. Zaprawdę, powiadam wam, że jesteście ^aczyści, ale nie wszyscy; i nie ma nikogo innego, kogo bym sobie ^bupodobał;

11. Bowiem wszelkie ^aciało jest w moich oczach zdeprawowane; i moce ^bciemności władają ziemią wśród dzieci ludzkich w obecności wszystkich zastępów niebieskich —

12. Co sprawia, że panuje cisza i cała wieczność ^aboleje, a ^baniołowie oczekują wielkiego rozkazu, aby ^czebrać plony ziemi, zebrać ^akąkol, aby go ^cspalić; i oto, wrogowie się połączyli.

13. A teraz pokazuję wam tajemnicę, rzecz schowaną w ukrytych komnatach, aby doprowadzić z czasem nawet do waszej ^azagłady, a nie wiedzieliście o tym;

14. Ale teraz mówię wam o tym, i błogosławieni jesteście, nie dla

2b Przyp. 5:21;
II Nefi 9:20.

3a Ps. 33:6-9.
ppś Stworzyć,
stworzenie.

4a Tłum. J.S. I Mojż.
14:25-40 (Aneks);
DiP 45:11-14; 76:66-67;
84:99-100;
Mojż. 7:18-21.
ppś Syjon.

b DiP 20:25; 35:2; 45:3-5.

c ppś Zadośćuczynić,
Zadośćuczynienie.

5a ppś Nieprawdy,
nieprawość.

b II Piotra 2:4;

Judy 1:6.
ppś Piekło.

c ppś Sąd Ostateczny.

7a DiP 1:1.

b DiP 6:32; 29:5.

8a Obj. 22:4-5.

ppś Drugie Przyjście
Jezusa Chrystusa.

b ppś Nieskalany,
czystość.

c Mal. 3:2.

9a Łuk. 6:20.

ppś Królestwo Boże lub
królestwo niebieskie.

10a ppś Czysty i nieczysty.
b DiP 1:30.

11a Iz. 1:3-4; DiP 33:4.

b Mich. 3:6; DiP 112:23;
Mojż. 7:61-62.

12a Mojż. 7:41.

b DiP 86:3-7.

c ppś Żniwa.

d DiP 88:94; 101:65-66.

e Mat. 13:30.

13a DiP 5:32-33.

waszej niegodziwości oraz serc pozbawionych wiary; bowiem zaprawdę, niektórzy z was stoją winni przede mną, ale będę miłościwi dla waszej słabości.

15. Przeto bądźcie odtąd ^asilni, ^bnie trwóźcie się, bo wasze jest królestwo.

16. I daję wam przykazanie dla waszego zbawienia, bo usłyszałem wasze modlitwy, i ^abiedni skarżyli mi się, i ja stworzyłem ^bbogatyh, i wszelkie ciało jest moje, i nie mam ^cwzględu na osobę.

17. I uczyniłem ziemię bogatą, i oto jest moim ^apodnóżkiem, przeto znowu na niej stanę.

18. I ofiaruję wam, wedle mojego życzenia, większe bogactwa, samą ziemię obiecaną, krainę mlekiem i miodem płynącą, która nie będzie objęta klątwą, gdy nadejdzie Pan;

19. I dam ją wam w dziedzictwo, jeżeli ubiegać się o nią będziecie całym sercem.

20. I to będzie moje przymierze z wami, będziecie ją mieli w dziedzictwo, i w ^adziedzictwo waszych dzieci na zawsze, jak długo istnieć będzie ziemia, i posiadziecie ją znowu w wieczności, aby nigdy nie przeminęła.

21. Ale zaprawdę, powiadam wam, że z czasem nie będziecie mieć ani króla, ani władcy, bowiem ja będę waszym ^akrólem i będę czuwał nad wami.

22. Przeto słuchajcie mojego głosu i ^aidźcie za mną, a będziecie ^bwolnym ludem; i nie będziecie mieć żadnych praw poza moimi prawami, kiedy przyjdę, bowiem Jam jest waszym ^cprawodawcą, a cóż może powstrzymać moją rękę?

23. Ale zaprawdę, powiadam wam, ^auczcie jeden drugiego zgodnie z urzędem, który wam wyznaczyłem;

24. I niech każdy człowiek ^aceni swego brata jak siebie samego i postępuje z ^bcnotą i ^cświętością wobec mnie.

25. I ponownie powiadam wam, niech każdy człowiek ceni swego brata jak siebie samego.

26. Bowiem kto z was, mając dwunastu synów i nie wyróżniając żadnego, a którzy służą mu posłusznie, powie do jednego: odziej się w szaty i usiądź tutaj, a do drugiego: odziej się w łachmany i usiądź tam — i patrzy na synów swoich, i mówi: sprawiedliwy jestem?

27. Oto dałem wam to jako

15a ppś Odwaga, odważny.

b ppś Bojaźń, strach — Bojaźń wobec człowieka.

16a Mos. 4:16–18.

b I Sam. 2:7.

c Dz. 10:34; Mor. 8:11–12; DiP 1:34–35.

17a I Nefi 17:39; Abr. 2:7.

20a DiP 45:58.

21a Zach. 14:9; II Nefi 10:14; Alma 5:50.

22a Jan 10:27.

b ppś Jezus Chrystus — Milenijne panowanie Chrystusa.

c Iz. 33:22; Mich. 4:2; DiP 45:59.

23a DiP 88:77–79, 118, 122. ppś Nauczać, nauczyciel.

24a V Mojż. 17:20; I Kor. 4:6.

b DiP 46:33. ppś Cnota. c ppś Świętość.

przypowieść, a jest ona o tym, jaki ja jestem. Powiadam wam, bądźcie jako „jeden; a jeżeli nie jesteście jednym, nie jesteście moi.

28. I ponownie wam powiadam, że wróg w ukrytych komnatach czyha na wasze „życie.

29. Słyszycie o „wojnach w dalekich krajach i mówicie, że wkrótce będą wielkie wojny w dalekich krajach, a nie zacie serc ludzkich na własnej ziemi.

30. Mówię wam o tych rzeczach z powodu waszych modlitw; przeto „gromadźcie skarby ^b mądrości na waszym łonie, aby niegodziwość ludzi nie objawiła wam tych spraw przez ich niegodziwość w sposób, który zabrzmie w waszych uszach głośniej od tego głosu, co wstrząśnie ziemią; ale jeżeli jesteście przygotowani, nie zaniecie trwogi.

31. I żebyście mogli uciec przed mocą wroga i być zgromadzeni dla mnie jako prawy lud, bez „skazy i bez winy —

32. Przeto dla tej przyczyny dałem wam przykazanie, abyście poszli do „Ohio; tam dam wam moje ^b prawo; i tam będziecie „obdarowani mocą z wysokości;

33. I odtąd, kogokolwiek poślę, „pójdzie pomiędzy wszystkie

narody, i będzie im powiedziane, co mają czynić; bowiem przygotowałem wielkie dzieło, gdyż Izrael zostanie ^b zbawiony, i poprowadzę ich, dokąd mi się spodoba, i żadna moc nie „po-wstrzyma mej ręki.

34. A teraz daję Kościołowi w tych stronach przykazanie, aby wyznaczył niektórych spośród siebie, a mają oni być wyznaczeni „głosem Kościoła;

35. I troszczyć się mają o biednych i potrzebujących, i nieść im „ulgę, aby nie cierpieli; i wysłać ich na miejsce, które wskazałem;

36. I to będzie ich zajęcie — zajmować się sprawami własności Kościoła.

37. A ci, którzy mają gospodarstwa, których nie da się sprzedać, niech je zostawią lub wydzierżawią, jako uznają za stosowne.

38. Dopilnuj, aby wszystko zostało zabezpieczone; a kiedy ludzie zostaną „obdarowani mocą z wysokości, i będą wysłani, wszystkie te rzeczy zostaną zgromadzone na łono Kościoła.

39. A jeżeli ubiegacie się o „bogactwa, które z woli Ojca będą wam dane, będziecie najbogatszymi ze wszystkich ludzi, bowiem mieć będziecie bogactwa wieczności; i musi tak być,

27a Jan 17:21–23; I Kor. 1:10;
Efez. 4:11–14;
III Nefi 11:28–30;
Mojż. 7:18.
PPŚ Jedność.
28a DiP 5:33; 38:13.
29a DiP 45:26, 63;
87:1–5; 130:12.
30a J.S. — Mat. 1:37.

^b PPŚ Mądrość.
31a II Piotra 3:14.
32a DiP 37:3.
^b DiP 42.
^c Łuk. 24:49;
DiP 39:15; 95:8;
110:9–10.
33a PPŚ Praca misjonarska.
^b Iz. 45:17;

Jer. 30:10;
DiP 136:22.
^c Dan. 4:32.
34a PPŚ Powszechna
zgoda.
35a PPŚ Pomoc wzajemna.
38a PPŚ Obdarowanie.
39a Jakub 2:17–19;
DiP 11:7.

że do mnie należą ^b bogactwa ziemi i ja je rozdaję; ale strzeżcie się ^c pychy, abyście się nie stali jak ^d Nefici za dawnych czasów.

40. I ponownie, powiadam wam, że daję wam przykazanie, że każdy — zarówno starszy, kapłan, nauczyciel, jak i członek — ma zająć się z całej mocy pracą swoich ^a rąk, aby przygotować

i osiągnąć rzeczy, które nakazałem.

41. I niechaj wasze ^a głoszenie będzie głosem ^b ostrzeżenia, każdy niech głosi swemu bliźniemu, w łagodności i potulności.

42. I wyjdźcie ^a spośród niegodziwych. Wybawcie się. Bądźcie czyści wy, którzy nosicie naczynia Pana. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 39

Objawienie dane Jamesowi Covelowi za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Fayette w stanie Nowy Jork, 5 stycznia 1831 r. James Covel, który był pastorem metodystów przez około czterdzieści lat, zawarł przymierze z Panem, że będzie posłuszny wszelkim nakazom, jakie mu Pan da za pośrednictwem Proroka Józefa.

1–4: *Święci mają moc, by stać się synami Bożymi; 5–6: Przyjęcie ewangelii jest tym samym, co przyjęcie Chrystusa; 7–14: James Covel otrzymuje przykazanie, aby został ochrzczony i pracował w winnicy Pana; 15–21: Słudzy Pana mają głosić ewangelię przed Drugim Przyjściem; 22–24: Ci, którzy przyjmują ewangelię, zostaną zgromadzeni w tym czasie i wieczności.*

ZWAŻAJCIE i słuchajcie głosu tego, który jest od całej ^a wieczności po całą wieczność, Wielkiego ^b JAM JEST, samego Jezusa Chrystusa —

2. ^a Światła i życia świata; światła, które świeci w ciemności, a ciemność go nie przemaga;

3. Tego samego, który przyszedł do swoich w ^a połowie czasu, a nie przyjęli mnie;

4. Ale tyłu, ilu mnie przyjęło, dałem moc, by stali się moimi ^a synami; i tak samo uczynię tyłu, ilu mnie przyjmie; dam im moc, by stali się moimi synami.

5. I zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, ten, kto ^a przyjmuje moją ewangelię, przyjmuje mnie; a ten, kto nie przyjmuje mojej ewangelii — nie przyjmuje mnie.

39^b Ag. 2:8.

^c ppś Pycha.

^d Mor. 8:27.

40^a I Kor. 4:12.

41^a ppś Głosić.

^b ppś Ostrzegać,
ostrzeżenie.

42^a Iz. 52:11.

39^{1a} Hebr. 13:8;

DiP 20:12; 35:1;

38:1–4.

^b II Mojż. 3:14.

ppś Jehowa.

2^a ppś Światło, światłość

Chrystusa.

3^a DiP 20:26;

Mojż. 6:57, 62.

4^a Jan 1:12.

ppś Synowie

i córki Boga.

5^a Jan 13:20.

6. I oto jest moja "ewangelia — pokuta i chrzest wodą, a potem następuje ^bchrzest ogniem i Duchem Świętym, samym Poczycielem, który ukazuje wszystko i "uczy pokojowych spraw królestwa.

7. A oto teraz powiadam ci, słuگو mój, "Jamesie, patrzyłem na twoje uczynki i znam cię.

8. I zaprawdę, powiadam ci, serce twoje jest teraz, w tej chwili, prawe wobec mnie; i oto, zesłałem wielkie błogosławieństwa na twoją głowę;

9. Jednakże widziałeś wielki ból, bowiem odrzuciłeś mnie wiele razy przez pychę i troski o sprawę "świata.

10. Ale oto nadeszły dni twego wybawienia, jeżeli zważać będziesz na głos mój, który ci powiada: Powstań i zostań "ochrzczony, zmyj grzechy swoje, wzywając mego imienia, a otrzymasz mego Ducha i błogosławieństwo tak wielkie, jakiego nigdy nie znałeś.

11. I jeżeli tak uczynisz, przygotowałem cię do większego dzieła. Będziesz głosić pełnię mojej ewangelii, którą rozesłałem w tych ostatnich dniach, przymierze, które wysłałem, aby "odzyskać mój lud, który jest z domu Izraela.

12. I stanie się, że "spocznie na tobie moc; będziesz mieć wielką wiarę, a ja będę z tobą i pójdę przed twoim obliczem.

13. Powołany jesteś do "pracy w mojej winnicy, abyś ^brozbudował mój Kościół i poniósł Syjon, aby się radował na wzgórzach i "zakwitł.

14. Oto, zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, że nie powołano cię, byś szedł do wschodnich krain, ale byś poszedł do Ohio.

15. A jeżeli lud mój zbierze się w Ohio, zachowałem "błogosławieństwo nieznanne pośród dzieci ludzkich, i spłynie ono na ich głowy. I stamtąd pójdą ludzie do ^bwszystkich "narodów.

16. Oto, zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, że lud w Ohio wzywa mnie z wielką wiarą, myśląc, że powstrzymam rękę sądu nad narodami, ale nie mogę zaprzeczyć memu słowu.

17. Przeto należy ruszyć z całą mocą i wezwać wiernych robotników do mojej winnicy, aby ją "przycięli po raz ostatni.

18. A jeżeli odpokutują i przyjmą pełnię mojej ewangelii, i zostaną uświęceni, powstrzymam rękę mego "sądu.

19. Przeto idź, wołając donośnym głosem: Królestwo niebieskie jest blisko; wołając: Hosanna!

6a ppś Chrzest, chrzcić;
Ewangelia;
Pokutować, pokuta.
b ppś Duch Święty;
Narodzony ponownie,
narodzony z Boga.
c DiP 42:61.
7a DiP 40:1.

9a Mat. 13:22.
10a DiP 40.
ppś Chrzest, chrzcić.
11a ppś Izrael —
Zgromadzenie Izraela.
12a II Kor. 12:9.
13a Mat. 20:1-16.
b Iz. 52:8.

c DiP 117:7.
15a DiP 38:32; 95:8; 110:8-10.
b DiP 1:2.
c ppś Praca misjonarska.
17a Jakub 5:61-75;
DiP 24:19.
18a ppś Jezus Chrystus —
Sędzia.

Błogosławione niech będzie imię Najwyższego Boga.

20. Idź, chrzcząc wodą, przygotowując drogę dla mnie na czas mego ^aprzyjścia;

21. Bowiem nadchodzi czas; nikt nie ^azna ^bdnia ani godziny, ale on na pewno nadejdzie.

22. I ten, kto te rzeczy przyjmuje, przyjmuje mnie; i zostaną

zgrupowani we mnie w tym czasie i w wieczności.

23. I powtarzam, stanie się, że nałożysz ^aręce na tyłu, ilu ochrzczisz wodą, i otrzymają ^bdar Ducha Świętego, i ^coczekiwać będą znaków mego ^dprzyjścia, i będą mnie znać.

24. Oto przyjdę szybko. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 40

Objawienie dane Prorokowi Józefowi Smithowi i Sidneyowi Rigdonowi w Fayette w stanie Nowy Jork, 6 stycznia 1831 r. We wstępie do zapisu tego objawienia w historii Proroka podano: „Ponieważ James [Covel] odrzucił słowo Pana i powrócił do swoich dawnych zasad i ludu, Pan dał mi i Sidneyowi Rigdonowi następujące objawienie” (zob. rozdział 39.).

1–3: Strach przed prześladowaniem i troski o sprawy świata powodują odrzucenie ewangelii.

ZAPRAWDĘ, powiadam wam, że serce mojego sługi ^aJamesa Covela było prawe wobec mnie, bowiem zawarł ze mną przymierze, że posłuszny będzie mojemu słowu.

2. I ^aprzyjął słowo z radością, lecz Szatan wnet pokusił go, i strach przed ^bprześladowaniem i troski o sprawy świata sprawiły, że ^codrzucił słowo.

3. Przeto złamał moje przymierze i moją sprawą jest postąpić z nim, jak uznaję za stosowne. Amen.

ROZDZIAŁ 41

Objawienie dane Kościołowi za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Kirtland w stanie Ohio 4 lutego 1831 r. W objawieniu tym Prorok

20a ppś Drugie Przyjście Jezusa Chrystusa.

21a J.S. — Mat. 1:40.
b Mat. 24:36.

23a ppś Ręce, nałożenie [rąk].

b ppś Dar Ducha Świętego.

c Obj. 3:3; DiP 35:15; 45:39–44.

d II Piotra 3:10–14.

40 1a DiP 39:7–11.

2a Mar. 4:16–19.

b Mat. 13:20–22.
ppś Prześladować, prześladowanie.

c ppś Odstępstwo.

i starsi Kościoła zostali pouczeni, aby modlili się w celu otrzymania „prawa” Bożego (zob. rozdział 42.). Józef Smith właśnie przybył do Kirtland z Nowego Jorku, a Leman Copley, członek Kościoła z pobliskiego Thomson w stanie Ohio, „poprosił Brata Józefa i Sidneya [Rigdon] [...], aby zamieszkali z nim, a on zapewni im dom i żywność”. W objawieniu tym jest wyjaśnienie, gdzie Józef i Sidney zamieszkają, a także zawiera powołanie Edwarda Partridge’a jako pierwszego biskupa w Kościele.

1-3: Starsi będą kierować Kościołem przez ducha objawienia; 4-6: Prawdziwi uczniowie przyjmą prawo Pańskie i będą go przestrzegać; 7-12: Edward Partridge jest wyznaczony na biskupa dla Kościoła.

ZWAŻAJ i słuchaj, o ludu mój, rzecze Pan i wasz Bóg, wy, których z lubością „błogosławię największymi z wszelkich błogosławieństw, wy, którzy mnie słuchacie; a was, coście ^bwyznawali moje imię, ale mnie nie słuchacie, was ^cprzeklnę najcięższym ze wszystkich przekleństwem.

2. Zważajcie, o wy, starsi mojego Kościoła, których powołałem, oto daję wam przykazanie, abyście się zebrali razem i „zgodzili co do mojego słowa;

3. A otrzymacie moje „prawo przez modlitwę wiary, żebyście wiedzieli, jak zarządzać moim Kościołem i abyście mieli

wszystkie sprawy wobec mnie w porządku.

4. I będę waszym „włodarzem, gdy ^bprzyjdę; a oto przyjdę szybko, a wy pilnować będziecie, by zachowywano prawo moje.

5. Ten, kto „przyjmuje moje prawo i ^bpostępuje według niego, jest moim uczniem, a ten, kto mówi, że je przyjmuje, ale nie postępuje według niego, ten nie jest moim uczniem i ^cwykluczony będzie spośród was;

6. Bowiem nie godzi się, by rzeczy należące do dzieci królestwa były dane tym, co są niegodni, czy też „psom, jako ^bperły rzucone przed wieprze.

7. I ponownie, godzi się, by słudze mojemu, Józefowi Smithowi jun., zbudowano „dom, w którym będzie mieszkał i ^btłumaczył.

8. I ponownie, godzi się, aby sługa mój, Sidney Rigdon, żył

41 1a prŚ Błogosławić, błogosławiony, błogosławieństwo.
b DiP 56:1-4; 112:24-26.
c V Mojż. 11:26-28; I Nefi 2:23.
2a prŚ Jedność.
3a DiP 42.

4a Zach. 14:9; DiP 45:59.
prŚ Jezus Chrystus — Milenijne panowanie Chrystusa.
b prŚ Drugie Przyjście Jezusa Chrystusa.
5a Mat. 7:24.
b Jak. 1:22-25;

DiP 42:60.
c DiP 50:8-9.
prŚ Eksamunika.
6a Mat. 15:26.
b Mat. 7:6.
7a DiP 42:71.
b tzn. tłumaczenie Biblii.
DiP 45:60-61.

tak, jak uważa za stosowne, o ile przestrzega moich przykazań.

9. I ponownie, powołałem sługę mego, „Edwarda Partridge’a; i daję przykazanie, aby go wyznaczyć głosem Kościoła i ustanowić ^bbiskupem dla Kościoła, aby zostawił swoje towary i „poświęcił cały swój czas na pracę dla Kościoła;

10. Aby dopilnował wszystkich spraw, które będą mu wyznaczone moimi prawami w dniu, kiedy je dam.

11. A to dlatego, że jego serce jest nieskalane wobec mnie, bowiem jest jako „Natanael z dawnych czasów, w którym nie było ^bpodstępu.

12. Słowa te są wam dane i są nieskalane przede mną; przeto strzeżcie się, jak je szanujecie, bo wasze dusze zostaną pociągnięte za nie do odpowiedzialności w dniu sądu. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 42

Objawienie dane w dwóch częściach za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Kirtland w stanie Ohio, 9 i 23 lutego 1831 r. Pierwszą część, od wersetu 1. do 72., otrzymano w obecności dwunastu starszych jako wypełnienie danej uprzednio obietnicy Pana, że „prawo” będzie dane w Ohio (zob. także DiP 38:32). Druga część to wersety od 73. do 93. Prorok określa niniejsze objawienie jako „obejmujące prawo Kościoła”.

1–10: Starsi są powołani do głoszenia ewangelii, chrzczenia nawróconych i rozbudowy Kościoła; 11–12: Muszą oni być powołani i ustanowieni, i mają nauczać zasad ewangelii podanych w pismach świętych; 13–17: Mają oni uczyć i prorokować mocą Ducha; 18–29: Święci otrzymują przykazanie, aby nie zabijać, nie kraść, nie kłamać, nie pożądać, nie popełniać cudzołóstwa ani nie mówić źle o innych; 30–39: Przedstawione są prawa

rzządzające poświęceniem własności; 40–42: Pycha i bezczynność zostają potępione; 43–52: Chorzy zostaną uzdrowieni dzięki udzielonym błogosławieństwom i wierze; 53–60: Pisma święte zawierają prawa, którymi Kościół ma się kierować, i powinny być głoszone światu; 61–69: Położenie Nowej Jerozolimy i tajemnice królestwa zostaną objawione; 70–73: Poświęcone własności mają być użyte na utrzymanie urzędników kościelnych; 74–93: Prawa

^{9a} DiP 36:1.
^b DiP 72:9–12;
107:68–75.

ppś Biskup.
^c DiP 51.
11a Jan 1:47.

^b ppś Podstęp.

zarządzające nierządem, cudzołóstwem, zabójstwem, kradzieżą i wyznaniem grzechów.

ZWAŻAJCIE, o starsi mojego Kościoła, którzy zebraliście się w moje imię, imię samego Jezusa Chrystusa, Syna żywego Boga, Zbawiciela świata; o ile wierzyacie w moje imię i przestrzegacie moich przykazań.

2. Ponownie powiadam wam, zważajcie, usłyszcie, słuchajcie i przestrzegajcie „prawa, które wam dam.

3. Bowiem zaprawdę, powiadam, że jako zebraliście się razem, zgodnie z „przykazaniem, które wam dałem, i zgodni jesteście ^bw tej sprawie, i poprosiliście Ojca w moje imię, tak właśnie otrzymacie.

4. Oto, zaprawdę, powiadam wam, daję wam to pierwsze przykazanie, abyście poszli w moje imię, każdy z was, z wyjątkiem sług moich, Józefa Smitha jun. i Sidneya Rigdona.

5. I daję im przykazanie, aby wyruszyli w drogę na krótki okres, a przez moc „Ducha dane im będzie, kiedy mają wrócić.

6. I pójdziecie w mocy mojego Ducha, głosząc moją ewangelię, „dwójkami, w moje imię,

podnosząc głos niczym dźwięk trąby, głosząc słowo moje niczym aniołowie Boga.

7. I pójdziecie, aby chrzcić wodą, mówiąc: Odpokutujcie, odpokutujcie, bowiem królestwo niebieskie jest blisko.

8. I z tego miejsca pójdziecie do rejonów na zachodzie; o ile znajdziecie tych, którzy was przyjmą, rozbudujecie mój Kościół w każdym rejonie —

9. Aż nadejdzie czas, w którym zostanie wam objawione z wysokości, kiedy zostanie przygotowane „miasto ^bNowa Jerozolima, abyście mogli być „zgrupowani w jedno, abyście mogli być moim ^dludem — a ja będę waszym Bogiem.

10. I powtórnie powiadam wam, że sługa mój, „Edward Partridge, wypełnia urząd, do którego go wyznaczyłem. I stanie się, że jeżeli popełni wykroczenie, ^binny zostanie wyznaczony na jego miejsce. Tak jest. Amen.

11. Ponownie powiadam wam, że nikomu nie będzie dane, aby szedł i „głosił moją ewangelię czy budował mój Kościół, jeżeli nie zostanie ^bustanowiony przez kogoś, kto ma „upoważnienie, i wiadomo Kościołowi, że ma upoważnienie i że został

42 2a DiP 58:23.

ppś Prawo.

3a DiP 38:32.

b Mat. 18:19.

5a ppś Duch Święty.

6a Mar. 6:7.

ppś Praca

misjonarska.

9a DiP 57:1-2.

b Eter 13:2-11;

DiP 45:66-71; 84:2-5;

Mojż. 7:62;

Art. wiary 1:10.

ppś Nowa Jerozolima.

c ppś Izrael —

Zgromadzenie Izraela.

d Zach. 8:8.

10a DiP 41:9-11; 124:19.

b DiP 64:40.

11a ppś Głosić.

b ppś Powołać,

powołany przez Boga,

powołanie;

Ustanowić,

ustanowienie.

c ppś Kapłaństwo;

Upoważnienie.

prawnie ustanowiony przez władze Kościoła.

12. A znowu ^astarsi, kapłani i nauczyciele tego Kościoła ^bnauczać będą zasad mojej ewangelii, które są w ^cBiblii i ^dKsiędze Mormona, gdzie jest pełnia ^eewangelii.

13. I będą zważać na ^aprzymierza i artykuły Kościoła, aby je wypełniać, i będą one ich naukami, tak jak nimi pokieruje Duch.

14. A Duch będzie wam dany przez ^amodlitwę wiary, a jeżeli nie otrzymacie ^bDucha, nie będziecie nauczać.

15. I przestrzegać będziecie wszystkiego, co wam nakazałem w kwestii nauczania, dopóki nie zostanie dana pełnia moich ^apism świętych.

16. A gdy wzniesiecie głosy z pomocą ^aPocieszyciela, mówić będziecie i prorokować, jako uznaję za słuszne;

17. Bowiem Pocieszyciel zna wszystkie sprawy i daje świadectwo o Ojcu i Synu.

18. Oto mówię teraz do Kościoła.

Nie ^azabijaj, a ten, kto ^bzabija, nie będzie miał przebaczenia na tym świecie, ani na świecie, który nastanie.

19. I powtórnie powiadam wam, nie zabijaj, a ten, kto zabija — ^aumrze.

20. Nie ^akradnij, a ten, kto kradnie i nie odpokutuje, zostanie wykluczony.

21. Nie ^akłam, a ten, kto kłamie i nie odpokutuje, zostanie wykluczony.

22. ^aKochaj żonę swoją całym swym sercem i nie ^błącz się z nikim innym, jak tylko z nią.

23. A ten, kto patrzy na kobietę, aby jej ^apożądać, zaprzeczy wierz, i nie będzie miał ducha, i jeżeli nie odpokutuje, będzie wykluczony.

24. Nie popełniaj ^acudzołóstwa; a ten, kto popełni cudzołóstwo i nie odpokutuje, będzie wykluczony.

25. Ale jeśli ten, kto cudzołożył, ^aodpokutuje z całego serca, i wyzreknie się tego, i nie uczyni tak więcej, temu ^bprzebaczyć;

12a ppś Starszy.

b Mos. 18:19–20;

DiP 52:9, 36.

ppś Nauczać, nauczyciel.

c ppś Biblia.

d ppś Księga Mormona; Pisma święte — Wartość pism świętych.

e ppś Ewangelia.

13a tzn. DiP 20 (zob. wprowadzenie do rozdziału 20.).

14a DiP 63:64.

ppś Modlitwa.

b ppś Duch Święty;

Nauczać, nauczyciel — Nauczanie z Duchem.

15a DiP 42:56–58.

16a I Kor. 2:10–14;

DiP 68:2–4.

ppś Pocieszyciel.

18a II Mojż. 20:13–17;

Mat. 5:21–37;

II Nefi 9:35;

Mos. 13:21–24;

III Nefi 12:21–37.

b ppś Morderstwo.

19a ppś Kara śmierci.

20a ppś Kraść, kradzież.

21a ppś Kłamstwo;

Uczciwy, uczciwość.

22a ppś Małżeństwo, zawrzeć związek małżeński; Miłość.

b I Mojż. 2:23–24; Efez. 5:25, 28–33.

23a Mat. 5:28;

III Nefi 12:28;

DiP 63:16.

ppś Żądza.

24a ppś Cudzołóstwo.

25a ppś Pokutować, pokuta.

b Jan 8:3–11.

ppś Przebaczać.

26. Ale jeżeli “ponownie tak postąpi, nie otrzyma przebaczenia, lecz będzie wykluczony.

27. Nie będziesz “źle mówić o bliźnim swoim, ani czynił mu żadnej krzywdy.

28. Wiesz, że prawa moje, dotyczące tych spraw, podane są w moich pismach świętych; ten, kto grzeszy i nie odpokutuje, zostanie “wykluczony.

29. Jeżeli mnie “kochacie, będziecie mi ^b“służyć i “przestrzegać wszystkich moich przykazań.

30. I oto, pamiętać będziecie o “biednych, i ^b“poświęćcie z własności swoich na ich “utrzymanie to, z czego możecie im udzielić, jako przymierze i akt nie do złamania.

31. A “użyczając ze swych majątności ^b“biednym, uczynisz to mnie samemu; i złożysz je przed “biskupem mojego Kościoła i jego doradcami, dwoma ze starszych albo wyższymi kapłanami, tymi, których on wyznaczy lub wyznaczył i “wyświęcił w tym celu.

32. I stanie się, że kiedy zostaną one złożone przed biskupem mojego Kościoła, i po tym, jak otrzyma on te świadectwa dotyczące “poświęcenia własności

mojego Kościoła, że nie mogą być odebrane Kościołowi — zgodnie z moimi przykazaniami — każdy człowiek stanie się ^b“odpowiedzialny przede mną, “szafarz za swą własną majątność lub to, co otrzymał przez poświęcenie, tyle, ile potrzeba dla niego i jego ^d“rodziny.

33. I ponownie, jeżeli w rękach Kościoła lub w rękach indywidualnych będą własności członków, większe niż to, co jest konieczne na ich utrzymanie po tym pierwszym poświęceniu, stanowiące “resztkę, którą należy poświęcić biskupowi, będzie to zatrzymane do rozdania od czasu do czasu tym, którzy nie posiadają nic, aby każdy potrzebujący był wystarczająco zaopatrzony i otrzymał według swoich potrzeb.

34. Zatem reszta będzie przechowywana w moim spichlerzu do rozdania biednym i potrzebującym, jak wyznaczy wyższa rada Kościoła oraz biskup i jego rada;

35. I w celu zakupu ziemi dla publicznego pożytku Kościoła, i budowy domów na oddawanie czci, i zbudowania “Nowej Jerozolimy, która będzie później objawiona —

26a II Piotra 2:20–22;
DiP 82:7.

27a PPś Plotkować.

28a PPś Ekskomunika.

29a Jan 14:15, 21.

b PPś Służba.

c PPś Posłuszeństwo,
posłuszny, być
posłusznym.

30a Mos. 4:16–26;
Alma 1:27.

PPś Biedny.

b PPś Poświęcić, prawo
poświęcenia.

c PPś Pomoc wzajemna.

31a Mos. 2:17.

PPś Jałmużna,
dawanie jałmużny.

b PPś Biedny.

c PPś Biskup.

d PPś Wyświęcenie.

32a DiP 51:4.

b DiP 72:3–11.

PPś Zdać sprawę,
odpowiedzialny,
odpowiedzialność.

c PPś Szafarz,
szafarstwo.

d DiP 51:3.

33a DiP 42:55; 51:13;
119:1–3.

35a PPś Nowa Jerozolima;
Syjon.

36. Aby mój lud przymierza mógł się zgromadzić w jednym miejscu w tym dniu, kiedy „przyjdę do mojej ^bświątyni. A czynię to dla zbawienia mojego ludu.

37. I stanie się, że ten, kto zgrzeszy i nie odpokutuje, zostanie „wykluczony z Kościoła i nie otrzyma z powrotem tego, co ^bpoświęcił dla biednych i potrzebujących mojego Kościoła, czyli, innymi słowy, dla mnie —

38. Bowiem, co „czynicie dla najmniejszych, dla mnie czynicie.

39. Bowiem stanie się, że to, co głosiłem ustami moich proroków, spełni się; bowiem poświęcę z bogactw tych, którzy przyjęli moją ewangelię, pomiędzy ludzi innych wyznań, biednych mojego ludu, którzy są z domu Izraela.

40. I nie będziesz miał „pychy w swoim sercu; niechaj wszystkie ^bszaty twoje będą proste, a ich piękno — pięknem pracy twoich własnych rąk;

41. I niech wszystko będzie czynione w czystości przede mną.

42. Nie bądź „bezczynny; bowiem ten, który jest bezczynny, nie będzie spożywał chleba ani nosił ubrania robotnika.

43. A jeśli są pośród was „chory, którzy nie mają wiary, że mogą być uzdrowieni, lecz ufają, pielęgnowani będą z całą czułością, ziołami i lekką strawą, a nie ręką wroga.

44. A starsi Kościoła, dwóch lub więcej, zostaną wezwani i modlić się będą za nich, i nałożą na nich „ręce w moje imię; i jeżeli umrą, ^bumrą we mnie, a jeżeli przeżyją — żyć będą we mnie.

45. „Żyć będziecie w ^bmiłości, tak, że będziecie „płakać nad utratą tych, którzy umrą, a szczególnie nad tymi, którzy nie mają ^dnadziei zmartwychwstania w chwale.

46. I stanie się, że ci, którzy umrą we mnie, nie zakosztują „śmierci, bowiem ^bsłodka im będzie;

47. A ci, którzy nie umierają we mnie, biada im, bowiem gorzka jest ich śmierć.

48. I ponownie, stanie się, że ten, kto ma „wiarę we mnie, że może być ^buzdrowiony, a śmierć nie jest mu „przeznaczona, uzdrowiony będzie.

49. Kto ma wiarę, aby widział — widzieć będzie.

50. Kto ma wiarę, aby usłyszał — słyszeć będzie.

36a DiP 36:8.

b Mal. 3:1.

37a DiP 41:5; 50:8–9.

ppś Ekskomunika.

b ppś Poświęcić, prawo poświęcenia.

38a Mat. 25:34–40.

ppś Pomoc wzajemna; Prawdziwa miłość.

40a Przep. 16:5.

ppś Pycha.

b ppś Skromność.

42a DiP 68:30–32.

ppś Bezczynny, bezczynność.

43a ppś Chory, choroba.

44a ppś Błogosławienie chorych; Ręce, nałożenie [rąk].

b Rzym. 14:8;

Obj. 14:13;

DiP 63:49.

45a I Jana 4:16, 20–21.

b ppś Miłość.

c Alma 28:11–12.

d I Kor. 15:19–22.

ppś Nadzieja.

46a ppś Śmierć fizyczna.

b Obj. 14:13.

48a DiP 46:19.

ppś Wiara.

b ppś Uzdrowić,

uzdrowienia.

c Kazn. 3:1–2;

Dz. 17:26; Hebr. 9:27;

DiP 122:9.

51. Chromy, co ma wiarę, aby skakać — skakać będzie.

52. A ci, którzy nie mają wiary, aby uczynić te rzeczy, ale wierzą we mnie, mają moc zostania moimi „synami; i jeżeli nie łamią moich praw, ^bweźmiecie na siebie ich ułomności.

53. Stać będziesz w miejscu swojego „szafarstwa.

54. Nie weźmiesz szat swego brata; zapłacisz za to, co otrzymasz od brata swego.

55. A jeżeli „uzyskasz więcej niż to, czego ci potrzeba na utrzymanie, oddasz to do mojego ^bspichlerza, aby wszystko było czynione zgodnie z tym, co powiedziałem.

56. Prosić będziesz, a moje „pisma święte będą dane, jak wyznaczyłem, i będą bezpiecznie ^bprzechowane;

57. I jest wskazane, abyś zachował spokój w ich sprawie i nie uczył ich, dopóki ich nie otrzymasz w całości.

58. I dam ci przykazanie, że wówczas będziesz ich nauczał wszystkich ludzi, bowiem będą ich uczone „wszystkie narody, plemiona, języki i ludy.

59. Weźmiesz rzeczy, któreś otrzymał, które dano ci jako

prawo w moich pismach świętych, aby były prawem, które zarządza moim Kościołem;

60. I ten, kto „czyni według tych rzeczy, zbawiony będzie, a ten, kto ich nie czyni — ^bpotępiony zostanie, jeżeli będzie tak nadal postępował.

61. Jeżeli prosić będziecie, otrzymacie „objawienie za objawieniem, ^bwiedzę za wiedzą, abyście poznali ^atajemnice i ^apo-kojowe sprawy — co przynioszą ^eradość, co przynoszą życie wieczne.

62. Prosić będziesz i we właściwym dla mnie czasie zostanie ci objawione, gdzie zbudowana będzie ^aNowa Jerozolima.

63. I oto, stanie się, że słudzy moi wysłani zostaną na wschód i na zachód, na północ i na południe.

64. I nawet teraz, niechaj ten, kto idzie na wschód, uczy tych, którzy będą nawróceni, by uciekali na „zachód, a to wskutek tego, co przychodzi na ziemię oraz wskutek ^btajemnych sprzysiężeń.

65. Oto przestrzegać będziesz wszystkich tych rzeczy, i wielka będzie twoja nagroda; bowiem dane ci jest znać tajemnice

52a ppś Synowie
i córki Boga.
b Rzym. 15:1.
ppś Wspólnota.

53a ppś Szafarz,
szafarstwo.

55a DiP 82:17–19; 119:1–3.

b DiP 42:34; 51:13.

56a DiP 45:60–61.

b ppś Pisma święte —
Wartość pism

świętych.

58a DiP 1:2.

60a DiP 41:5.

ppś Posłuszeństwo,
posłuszny, być
posłusznym.

b Mojż. 5:15.

ppś Potępienie
(wyklęcie).

61a ppś Objawienie.

b Abr. 1:2.

ppś Świadcstwo;

Wiedza.

c DiP 63:23.

ppś Tajemnice Boga.

d DiP 39:6.

e ppś Radość.

62a DiP 57:1–5.

64a DiP 45:64.

b ppś Tajemne
sprzysiężenia.

królestwa, lecz światu nie jest dane, by je znać.

66. Przestrzegać będziecie praw, które otrzymaliście, i będziecie wierni.

67. I otrzymacie później „przymierza kościelne, które będą wystarczające, aby osiedlić was zarówno tutaj, jak i w Nowej Jerozolimie.

68. Przeto ten, któremu brak „mądrości, niech prosi mnie, a dam mu szczerze i nie skarzę go.

69. Podnieście serca swe i radujcie się, bo wam dane zostało „królestwo, czyli innymi słowy, ^bklucze Kościoła. Tak jest. Amen.

70. Na ^akapłanach i ^bnauczycielach będzie spoczywać „szafarstwo tak samo, jak na członkach.

71. A starsi lub wyżsi kapłani, którzy są wyznaczeni do pomocy biskupowi jako doradcy we wszystkich sprawach, mają mieć swoje rodziny utrzymywane z majątności, która jest „poświęcona biskupowi dla dobra biednych i dla innych celów, jak wspomniano wcześniej;

72. Lub mają otrzymywać godziwą zapłatę za całą swoją pracę, czy to w formie szafarstwa czy innej, jak będzie najstosowniej lub jak zdecydują doradcy i biskup.

73. I biskup także otrzymywać będzie swoje utrzymanie lub godziwą zapłatę za całą swoją służbę w Kościele.

74. Oto, zaprawdę, powiadam wam, że nie odsuniecie spośród siebie osób, które odsunęły od siebie swoich małżonków z powodu „nierządu — czyli innymi słowy — jeżeli świadczyć będą przed wami w całej pokorze serca, że nie powinniście ich wykluczać;

75. Lecz jeżeli dowiecie się, że ktokolwiek opuścił swojego małżonka dla „cudzołóstwa, i że on jest winien, a jego małżonek żyje, ^bwykluczycie go spośród siebie.

76. I ponownie, powiadam wam, że macie być „czujni i baczni w całym dochodzeniu, byście takowych, jeżeli są poślubieni, nie przyjęli pośród was;

77. A jeśli nie są poślubieni, nie przyjmiecie ich, jeżeli nie odpokutują za wszystkie swoje grzechy.

78. I ponownie, każda osoba, która należy to tego Kościoła Chrystusa, będzie pilnie przestrzegać wszystkich przykazań i przymierzy Kościoła.

79. I stanie się, że jeżeli ktoś z was „zabije, zostanie on wydany i stanie mu się według praw kraju; bowiem pamiętajcie, że nie

67a DiP 82:11–15.

68a Jak. 1:5.

ppś Mądrość.

69a ppś Królestwo

Boże lub królestwo niebieskie.

b Mat. 16:19; DiP 65:2.

ppś Klucze

kapłaństwa.

70a ppś Kapłan,
Kapłaństwo Aarona.

b ppś Nauczyciel,
Kapłaństwo Aarona.

c ppś Szafarz,
szafarstwo.

71a ppś Poświęcić, prawo

poświęcenia.

74a ppś Niemoralność
seksualna;
Nierząd.

75a ppś Cudzołóstwo.

b ppś Ekskomunikacja.

76a ppś Czuwać, strażnicy.

79a ppś Morderstwo.

ma dla niego przebaczenia; i będzie to osądzone według praw kraju.

80. A jeżeli jakiś mężczyzna lub kobieta dopuści się cudzołóstwa, sądzony lub sądzona będzie przed dwoma lub więcej starszymi Kościoła, i każde słowo przeciwko niemu lub niej musi być potwierdzone przez dwóch świadków z Kościoła, a nie przez wroga; lecz lepiej, gdy jest więcej niż dwóch świadków.

81. Lecz potępiony lub potępiona będzie ustami dwóch świadków; i starsi przedłożą sprawę Kościołowi, i Kościół weźmie ją w swoje ręce, aby postąpiono z nim lub z nią zgodnie z prawem Boga.

82. I w miarę możliwości konieczne jest, aby biskup był także obecny.

83. I tak postąpić we wszystkich sprawach, które wam zostaną przedstawione.

84. I jeżeli mężczyzna czy kobieta dokona rabunku, zostanie wydany lub wydana, zgodnie z prawem kraju.

85. I jeżeli on lub ona dopuści się "kradzieży, zostanie wydany lub wydana, zgodnie z prawem kraju.

86. I jeżeli on lub ona "skłamię, zostanie wydany lub wydana, zgodnie z prawem kraju.

87. I jeżeli on lub ona dopuści się jakiegokolwiek niegodziwości, zostanie wydany lub wydana, zgodnie z prawem samego Boga.

88. A jeżeli "obrazi cię ^bbrat lub siostra, porozmawiasz z nim lub z nią sam na sam; i jeżeli ^cwyzna ci to, pojednacie się.

89. A jeżeli nie wyzna, odwasz jego lub ją Kościołowi, nie członkom, lecz starszym. A stanie się to podczas spotkania, a nie na oczach świata.

90. A jeżeli brat twój lub siostra obrażą wielu, "skarceni będą na oczach wielu.

91. A jeżeli ktoś obraża otwarcie, otwarcie będzie napomniany, aby się zawstydził. A jeżeli on lub ona nie wyzna swej winy, wydasz go lub ją, zgodnie z prawem Boga.

92. Jeżeli ktoś obrazi w sekrecie, w sekrecie będzie napomniany, aby miał szansę wyznania swej winy w sekrecie temu, kogo obraził, oraz Bogu, aby Kościół nie mógł o nim mówić z wyrzutem.

93. I tak postępować będziecie we wszystkich sprawach.

ROZDZIAŁ 43

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Kirtland w stanie Ohio w lutym 1831 r. Podówczas niektórzy członkowie

85a PPŚ Kraść, kradzież.
86a PPŚ Kłamstwo;
Uczciwy, uczciwość.

88a Mat. 18:15–17.
b PPŚ Bracia, brat;
Siostra.

c PPŚ Wyznać,
wyznanie.
90a PPŚ Skarcić, karcenie.

Kościół zaniepokojeni byli osobami głoszącymi fałszywe twierdzenia jako objawiciele. Prorok zapytał Pana i otrzymał niniejsze przesłanie skierowane do starszych Kościoła. Część pierwsza traktuje o sprawach zarządzania Kościołem, druga zawiera ostrzeżenie, które starsi winni przekazać narodowi ziemi.

1–7: Objawienia i przykazania są przekazywane tylko przez tego, który jest wyznaczony; 8–14: Święci są uświęceni przez postępowanie w całej świętości wobec Pana; 15–22: Starsi są wysłani, aby nawoływać ludzi do pokuty i przygotować ich na wielki dzień Pana; 23–28: Pan wzywa ludzi Swym własnym głosem i poprzez siły przyrody; 29–35: Nadejdzie Milenium i skrepowanie Szatana.

O, ZWAŻAJCIE, starsi mojego Kościoła, i nadstawcie ucha ku słowom, które do was skieruję.

2. Bo oto, zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, że dostaliście przykazanie jako „prawo dla mego Kościoła za pośrednictwem tego, którego wyznaczyłem, aby z mojej ręki otrzymywał^b przykazania i objawienia.

3. I to wiedźcie z całą pewnością — że nikt inny nie został wam wyznaczony do otrzymywania przykazań i objawień, dopóki on nie zostanie zabrany, jeżeli „wytrwa we mnie.

4. Lecz zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, że „nikt inny

nie zostanie wyznaczony do tego daru, chyba że przez niego; bowiem jeżeli zostanie mu odjęty, nie będzie miał mocy z wyjątkiem mocy, by wyznaczyć innego na swoje miejsce.

5. I niech to będzie dla was prawem, abyście nie przyjmowali nauk nikogo, kto przyjdzie do was, jako objawień lub przykazań;

6. I daję to wam, abyście nie byli „zwiedzeni, abyście wiedzieli, że oni nie są ode mnie.

7. Bowiem zaprawdę, powiadam wam, że ten, kto jest przeze mnie „ustanowiony, wejdzie przez^b bramę i zostanie ustanowiony, jakom wcześniej powiedział, aby uczyć tych objawień, któreście otrzymali i otrzymacie przez tego, którego wyznaczyłem.

8. A teraz oto daję wam przykazanie, abyście, kiedy zbierzecie się razem, nawzajem się „nauczali i podbudowywali, abyście wiedzieli, jak postępować i jak kierować moim Kościołem, jak wypełniać moje prawo i przykazania, które dałem.

43 2a DiP 42.

b ppś Objawienie;
Przykazania Boga.

3a Jan 15:4.

4a DiP 28:2–3.

6a DiP 46:7.

ppś Zwodzić,
zwieść, oszustwo.

7a ppś Ustanowić,
ustanowienie.

b Mat. 7:13–14;
II Nefi 9:41;

31:9, 17–18;
III Nefi 14:13–14;
DiP 22.

8a DiP 88:77.

9. I w ten sposób zostaniecie pouczeni w prawie mojego Kościoła i ^auświęceni przez to, co otrzymaliście, i zobowiązecie się do postępowania wobec mnie w całej świętości —

10. Aby, jeżeli to czynić będziecie, chwała była ^adodana do królestwa, któreście otrzymali. Jeżeli nie będziecie tego czynić, zostanie to wam ^bzabrane, nawet to, coście otrzymali.

11. Wyzbądźcie się ^aniegodziwości spośród was; uświęćcie się przede mną;

12. A jeżeli pragniecie chwał królestwa, wyznaczcie służbę mojego, Józefa Smitha jun., i ^apopierajcie go przede mną przez modlitwę wiary.

13. I ponownie, powiadam wam, że jeżeli pragniecie poznać ^atajemnice królestwa, dostarczcie mu strawy i okrycia, i każdej rzeczy, której potrzebuje do wykonania pracy, jaką mu zleciłem;

14. A jeżeli tego nie uczynicie, pozostanie z tymi, którzy go przyjęli, abym zachował dla siebie lud ^anieskalany wobec mnie.

15. Ponownie powiadam, zważajcie, starsi mojego Kościoła,

których wyznaczyłem: Nie jesteście posłani, abyście byli uczeni, lecz by ^auczyć dzieci ludzkie rzeczy, które dałem wam do rąk waszych przez moc mego ^bDucha;

16. A macie być ^anauczani z wysokości. ^bUświęćcie się, a będziecie ^cobdarowani mocą, abyście mogli dawać tak, jakom powiedział.

17. Zważajcie, bo oto ^awielki ^bdzień Pana jest blisko.

18. Bowiem nadchodzi dzień, gdy Pan odezwie się ^agłosem z nieba; ^bzatrzęsą się niebiosa i ^cdrzeć będzie ziemia, i ^dtrąba Boga zabrzmi długo i donośnie, i powie śpiącym narodom: Wy, święci, ^epowstańcie i żyjcie; wy, grzesznicy, ^fzostańcie i ^gśpijcie, dopóki nie zawołam powtórnie.

19. Przeto opaszcie swe lędźwie, abyście się nie znaleźli między niegodziwymi.

20. Wznieście głosy i nie szczędźcie ich. Wzywajcie narody do pokuty, zarówno starych, jak i młodych, niewolników i wolnych, mówiąc: Przygotujcie się na wielki dzień Pana;

21. Bo jeżeli ja, który jestem człowiekiem, wznoszę głos

9a ppś Uświęcenie.	Nauczanie z Duchem.	18a Joel 2:11;
10a Alma 12:10.		DiP 133:50.
b Mar. 4:25.	16a ppś Natchnienie, natchnąć.	b Joel 2:10; 3:21;
11a ppś Grzech.	b ppś Uświęcenie.	DiP 45:48.
12a ppś Popieranie przywódców Kościoła.	c Łuk. 24:49;	c DiP 88:87.
13a ppś Tajemnice Boga.	DiP 38:32; 95:8–9;	d DiP 29:13; 45:45.
14a ppś Nieskalany, czystość.	110:8–10.	e ppś Zmartwychwstanie.
15a ppś Praca misjonarska.	17a Mal. 3:23;	f DiP 76:85;
b ppś Nauczać, nauczyciel —	DiP 2:1; 34:6–9.	88:100–101.
	b DiP 29:8.	g Morm. 9:13–14.
	ppś Drugie Przyjście Jezusa Chrystusa.	

i wzywam was do pokuty, i nie-
nawidzicie mnie, cóż powiecie,
gdy nadejdzie dzień, kiedy ode-
zwą się głosami "grzmoty z krań-
ców ziemi, mówiąc do uszu
wszystkich, którzy żyją: Odpoku-
tujcie i przygotujcie się na wielki
dzień Pana?

22. Zaiste, i znowu, kiedy bły-
skawice pomkną po niebie
od wschodu do zachodu i odezwą
się swymi głosami do wszyst-
kich, którzy żyją, i dzwonić będą
w uszach wszystkich, co słyszą,
mówiąc te słowa: Odpokutujcie,
bowiem nadszedł wielki dzień
Pana?

23. I ponownie Pan odezwie
się Swym głosem z nieba, mó-
wiąc: Zważajcie, o narody ziemi,
i usłyszcie słowa tego Boga, który
was uczynił.

24. O narody ziemi, ile razy
chciałem was zgromadzić ra-
zem, niczym "kokosz gromadzi
pod skrzydła swe pisklęta, ale
^bnie chcieliście!

25. Jakże często "wzywałem
was ustami moich ^bsług i przez
"posługę aniołów, i moim wła-
snym głosem, i głosem grzmo-
tów, i głosem błyskawic, i głosem
nawalnic, i głosem trzęsień ziemi,

i wielkich burz gradowych, i gło-
sem ^dgłodu i zarazy wszelkiego
rodzaju, i wielkim głosem trąby,
i głosem sądu, i głosem "miło-
sierdzia przez cały dzień, i gło-
sem chwały i czci, i bogactw życia
wiecznego — i byłbym was zba-
wił ^fwiecznym zbawieniem, ale-
ście nie chcieli!

26. Oto nadszedł dzień, gdy
pełen jest kielich gniewu mojego
oburzenia.

27. Oto, zaprawdę, powiadam
wam, że to są słowa Pana, wa-
szego Boga.

28. Przeto trudźcie się, "trudź-
cie się w mojej winnicy, po raz
ostatni wezwijcie mieszkańców
ziemi.

29. Bowiem we właściwym dla
mnie czasie "przyjdę na ziemię,
aby sądzić, i lud mój zostanie od-
kupiony, i królować będzie wraz
ze mną na ziemi.

30. Bowiem nastanie wielkie
"Milenium, o którym mówiłem
ustami moich sług.

31. Bowiem "Szatan zostanie
^bskrępowany, a gdy będzie uwol-
niony, panować będzie tylko
przez ^ckrótki okres, a potem na-
stanie ^dkoniec ziemi.

32. A ten, kto żyje w "prawości,

21a II Nefi 27:2;
DiP 88:90.

24a Mat. 23:37;
III Nefi 10:4–6.

^b ppś Bunt.

25a Hel. 12:2–4.

^b Mat. 23:34.

ppś Prorok.

^c DiP 7:6; 130:4–5.

^d Jer. 24:10;

Am. 4:6;

DiP 87:6;

J.S. — Mat. 1:29.

^e ppś Miłosierny,
miłosierdzie.

^f ppś Nieśmiertelny,
nieśmiertelność;

Zbawienie;

Życie wieczne.

28a Jakub 5:71;

DiP 33:3.

ppś Winnica Pana.

29a ppś Drugie Przyjście

Jezusa Chrystusa.

30a ppś Milenium.

31a I Nefi 22:26.

ppś Diabeł.

^b DiP 45:55; 84:100;
88:110.

^c Obj. 20:3;

Jakub 5:77;

DiP 29:22.

^d ppś Świat —

Koniec świata.

32a ppś Prawy, prawość.

zostanie ^bodmieniony w okamgnieniu, a ziemia przeminie jakby przez ogień.

33. I niegodziwi odejdą w niegasnący ^aogień, i żaden człowiek na ziemi nie zna ich końca ani nigdy nie pozna, zanim nie staną przede mną na ^bsąd.

34. Zważajcie na te słowa. Oto

Jam jest Jezus Chrystus, ^aZbawiciel świata. ^bGromadźcie te rzeczy jako skarby w waszych sercach i niech ^csolenność wieczności ^dspocznie na waszych ^eumysłach.

35. Bądźcie ^atrzeźwo myślący. Przestrzegajcie wszystkich moich przykazań. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 44

Objawienie dane Prorokowi Józefowi Smithowi i Sidneyowi Rigdonowi w Kirtland w stanie Ohio w drugiej połowie lutego 1831 r. Zgodnie z wytyczonymi poniżej wymaganiami Kościół wyznaczył konferencję na początek czerwca tego roku.

1–3: Starsi mają się zebrać na konferencję; 4–6: Mają się zorganizować zgodnie z prawami kraju i dbać o biednych.

Oto tak rzecze Pan do was, moi słudzy, uważam za właściwe, aby starsi mojego Kościoła zostali zwołani ze wschodu i z zachodu, i z północy, i z południa drogą listowną lub w jakiś inny sposób.

2. I stanie się, że jeżeli będą wierni i wykażą się wiarą we mnie, przeleją na nich mojego ^aDucha w dniu, kiedy się zbiorą.

3. I stanie się, że pójdą do publi-

skich rejonów i będą ^agłosić pokutę ludziom.

4. I wielu zostanie ^anawróconych, abyście otrzymali moc zorganizowania się ^bwedług praw ludzkich;

5. Aby wasi ^awrogowie nie mieli nad wami mocy; abyście byli we wszystkim zabezpieczeni; abyście byli w stanie przestrzegać moich praw; aby wszystkie więzy, przez które wróg dąży do zniszczenia mojego ludu, zostały zerwane.

6. Oto powiadam wam, że musicie ^aodwiedzać biednych i potrzebujących, i służyć im pomocą,

32b I Kor. 15:51–52;
DiP 63:51; 101:31.
ppś Zmartwychwstanie.

33a Mat. 3:12.

b ppś Jezus Chrystus — Sędzia.

34a ppś Zbawiciel.

b J.S. — Mat. 1:37.

c DiP 84:61; 100:7–8.

d ppś Rozwagać.

e ppś Umysł.

35a Rzym. 12:3;

DiP 18:21.

44 2a Dz. 2:17.

3a ppś Głosić.

4a ppś Nawrócenie,
nawrócić.

b DiP 98:5–7.

5a II Nefi 4:33.

6a Jak. 1:27.

ppś Pomoc wzajemna;
Współczucie.

aby im ulżyć, aby przetrwali do czasu, gdy wszystkie sprawy | prawa, któreście otrzymali. Amen.
dziać się będą według mojego

ROZDZIAŁ 45

Objawienie dane Kościołowi za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Kirtland w stanie Ohio, 7 marca 1831 r. We wstępie do zapisu tego objawienia w historii Józefa Smitha podano, że „na tym etapie rozwoju Kościoła [...] publikowano i rozpowszechniano wiele fałszywych doniesień i niedorzecznych historii [...], aby powstrzymać ludzi przed zbadaniem dzieła czy przyjęciem wiary [...]; jednak ku radości świętych [...] [otrzymał], co następuje”.

1–5: Chrystus naszym Orędownikiem u Ojca; 6–10: Ewangelia jest posłańcem, który ma przygotować drogę dla Pana; 11–15: Enoch z braćmi przyjęci przez Pana do Niego; 16–23: Chrystus objawił znaki Swego przyjścia, jak je dano na Górze Oliwnej; 24–38: Ewangelia będzie przywrócona, czasy ludzi innych wyznań wypełnione, a pustosząca choroba okryje ziemię; 39–47: Znaki, dziwy i zmartwychwstanie towarzyszyć będą Drugiemu Przyjściu; 48–53: Chrystus stanie na Górze Oliwnej, a Żydzi zobaczą rany na Jego dłoniach i stopach; 54–59: Pan będzie królować podczas Milenium; 60–62: Prorok zostaje pouczony, by rozpoczął tłumaczenie Nowego Testamentu, przez co ogłoszone będą ważne informacje; 63–75: Święci mają nakaz zgromadzenia

się i zbudowania Nowej Jerozolimy, do której przybędą ludzkie wszystkich narodów.

ZWAŻAJ, o ludu mojego “Kościoła, któremu dano ^bkrólestwo; zważaj i nadstawiaj ucha ku temu, który położył podwaliny ziemi, który ^cuczynił niebiosy i ich wszystkie zastępy, przez którego zostało stworzone wszystko, co żyje i porusza się, i jest bytem.

2. I powtórnie powiadam, zważajcie na mój głos, aby was nie zaskoczyła ^aśmierć; w ^bgodzinie, w której się nie spodziewacie, przeminie lato i zakończą się ^cżniwa, a dusze wasze nie będą zbawione.

3. Słuchajcie tego, który jest “Orędownikiem u Ojca i wstawi się u Niego za wami —

45 1a ppś Kościół Jezusa
Chrystusa.
b DiP 50:35.
c Jer. 14:22;
III Nefi 9:15;

DiP 14:9.
ppś Stworzyć,
stworzenie.
2a Alma 34:33–35.
b Mat. 24:44.

c Jer. 8:20;
DiP 56:16.
ppś Żniwa.
3a DiP 62:1.
ppś Orędownik.

4. Mówiąc: Ojcze, spójrz na "cierpienia i śmierć Tego, który nie popełnił żadnego ^bgrzechu i z którego byłeś wielce zadowolony; spójrz na krew Twego Syna, którą przelano, krew Tego, którego oddałeś, abyś sam był "wychwalony;

5. Przeto oszczędź, Ojcze, tych moich braci, którzy "wierzą w moje imię, aby mogli przyjść do mnie i mieć ^bżycie wieczne.

6. Zważaj, o ludu mego Kościoła, i wy, starsi, słuchajcie razem i usłyszcie mój głos, dopóki trwa to, co nazywa się "dzisiaj, i nie znieczulajcie swych serc;

7. Bowiem zaprawdę, powiadam wam, zem jest "Alfa i Omega, Początek i Koniec, światło i życie świata — ^bświatło, które świeci w ciemności, a ciemność go nie przemaga.

8. Przyszedłem do swoich i moi nie przyjęli mnie; ale tylu, ilu mnie przyjęło, dałem "moc czynienia wielu ^bcudów i stania się "synami Bożymi; i tym, którzy "uwierzyli w moje imię, dałem moc uzyskania "życia wiecznego.

9. I posłałem też moje "wieczne

^bprzymierze w świat, aby było światłem dla świata i "sztandarem dla mego ludu, i aby ^dludzie innych wyznań ubiegali się o nie, i aby było "posłańcem przed moim obliczem, który ma przygotować mi drogę.

10. Przeto przyjdźcie doń, a z tym, kto przyjdzie, będę rozprawiał, jak z ludźmi w dawnych dniach, i pokażę wam moje "potężne rozprawianie.

11. Przeto zważajcie razem i pozwólcie mi pokazać wam moją mądrość — mądrość tego, o którym mówicie, że jest Bogiem "Enocha i jego braci,

12. Których "oddzielono od ziemi i których przyjąłem do siebie — ^bmiasto zachowane na dzień, w którym nastanie prawość — dzień, o który ubiegali się wszyscy święci ludzie, a nie znaleźli go z powodu niegodziwości i występków;

13. I wyznali, że są "przychodnikami i pielgrzymami na tej ziemi;

14. Lecz uzyskali "obietnicę, że go dostąpią i zobaczą, kiedy będą w ciele.

4a DiP 19:18-19.

ppś Zadoścuczynić,
Zadoścuczynienie.

b Hebr. 4:15.

c Jan 12:28.

5a DiP 20:25; 35:2; 38:4.

b Jan 3:16.

6a Hebr. 3:13;

DiP 64:23-25.

7a Obj. 1:8; 21:6;

DiP 19:1.

b Jan 1:5.

8a Mat. 10:1.

ppś Moc.

b ppś Cud.

c ppś Synowie

i córki Boga.

d ppś Wiara;

Wierzenie, wiara,
wierzyć.

e DiP 14:7.

9a ppś Nowe i wieczne
przymierze.

b Jer. 31:31-34;

Morm. 5:20.

c II Nefi 29:2.

d Iz. 42:6;

II Nefi 10:9-18.

e Mal. 3:1.

10a Iz. 41:21;

DiP 50:10-12.

11a Mojż. 7:69.

12a Tłum. J.S. I Mojż.

14:30-34 (Aneks);

DiP 38:4;

Mojż. 7:21.

b Mojż. 7:62-64.

ppś Syjon.

13a Hebr. 11:13;

I Piotra 2:11.

14a Hebr. 11:8-13;

Mojż. 7:63.

15. Przeto zważajcie, a będę z wami rozprawiał, i będę do was mówił i prorokował, jak do ludzi w dawnych dniach.

16. I pokażę jasno, jakom "pokażał moim uczniom, gdy stałem przed nimi w ciele i przemówiłem do nich tymi słowy: Jako pytaliście mnie o ^bznaki mego przyścia w dniu, w którym przyjdę w swojej chwale, w obłokach nieba, aby wypełnić obietnice, które uczyniłem waszym ojcom,

17. Bowiem skoro patrzyliście na długą "nieobecność waszych ^bduchów w waszych ciałach jako na niewolę, pokażę wam dzień odkupienia, a także ^codnowienia ^drozproszonego Izraela.

18. A teraz widzicie tę świątynię, która jest w Jeruzolimie, którą zwiecie domem Boga, a wrogowie wasi powiadają, że budowla ta nigdy się nie zawali.

19. Lecz zaprawdę, powiadam wam, że spustoszenie przyjdzie na to pokolenie niczym złodziej nocą, i zniszczony będzie ten lud, i rozproszony pośród wszystkich narodów.

20. A ta świątynia, którą teraz widzicie, zostanie zburzona, że nie pozostanie kamień na kamieniu.

21. I stanie się, że to pokolenie Żydów nie przeminie, zanim nie spadnie nań każde spustoszenie, o którym powiedziałem, że im się stanie.

22. Mówicie, iż wiecie, że zbliża się "koniec świata; mówicie także, iż wiecie, że przeminą niebiosa i ziemia;

23. I w tym prawdę mówicie, bowiem tak jest; ale te rzeczy, o których wam powiedziałem, nie przeminą, zanim się wszystko nie spełni.

24. I to wam powiedziałem w kwestii Jeruzolimy; a kiedy nastanie ten dzień, resztką zostanie ^drozproszona pośród wszystkich narodów;

25. Lecz zostaną ponownie ^dzgromadzeni; jednakże pozostaną rozproszeni, zanim nie wypełnią się czasy ^bludzi innych wyznań.

26. I w ^atym dniu słyhać będzie o ^bwojnach i wieściach wojennych, na całej ziemi będzie zamieszanie, i ^cupadną serca ludzi, i będą oni mówić, że Chrystus ^dopóźnia Swoje przyście, aż do końca ziemi.

27. I oziębnie miłość ludzka, a niegodziwość się rozpowszechni.

28. A gdy nadejdą czasy ^aludzi

16a Mat. 24;

Łuk. 21:7–36;

J.S. — Mat. 1.

b ppś Drugie Przyście Jezusa Chrystusa.

17a DiP 138:50.

b ppś Duch.

c ppś Izrael —

Zgromadzenie Izraela.

d I Nefi 10:12–14.

ppś Izrael —

Rozproszenie Izraela.

22a ppś Świat —

Koniec świata.

24a II Nefi 25:15.

25a Neh. 1:9;

Iz. 11:12–14;

I Nefi 22:10–12;

II Nefi 21:12–14.

b Łuk. 21:24.

26a ppś Dni ostatnie, Ostatnie dni.

b DiP 87;

J.S. — Mat. 1:23.

c Łuk. 21:26.

d II Piotra 3:3–10.

28a I Nefi 15:13.

innych wyznań, ^bświatło przebiję się pośród tych, którzy siedzą w ciemności, a będzie nim pełnia mojej ewangelii;

29. Lecz oni go nie ^aprzyjmują, bo nie dostrzegają światła i odwracają ode mnie swe ^bserca dla ^cpojęć ludzkich.

30. I w tamtym pokoleniu wypełnią się czasy ludzi innych wyznań.

31. I stać będą ludzie w tamtym pokoleniu, którzy nie przeminą, zanim nie ujrzą zalewającej ^akłęski; bowiem pustosząca choroba pokryje ziemię.

32. Lecz moi uczniowie ^astać będą na świętych miejscach i nie zostaną poruszeni; ale pomiędzy niegodziwymi ludzie podniosą swe głosy i ^bprzekną Boga, i umrą.

33. I nastąpią także ^atrzęsienia ziemi w różnych miejscach, i wiele spustoszenia; jednak ludzie znieczulą swe serca przede mną i pochwycą ^bmiecz jeden przeciw drugiemu, i będą się nawzajem zabijać.

34. I kiedy ja, Pan, powiedziałem uczniom te słowa, zasmucili się.

35. I powiedziałem im: Nie

^asmućcie się, bowiem gdy wszystko to się stanie, możecie być pewni, że spełnione będą obietnice, które wam dano.

36. I gdy zacznie się przebijając światło, stanie się z nimi niczym w przypowieści, którą wam poukażę —

37. Patrzący i widzący ^adrzewa figowe, i widzący je na własne oczy, i mówicie — kiedy zaczynają puszczać pędy i liście ich są jeszcze delikatne — że lato jest już niedaleko;

38. Tak samo będzie w dniu, gdy zobaczą wszystkie te rzeczy — wtedy będą wiedzieć, że zbliża się już ta godzina.

39. I stanie się, że ten, kto czuje ^abojaźń przede mną, będzie ^bwypatrywał nadejścia wielkiego ^cdnia Pana i ^aznaków przyjścia ^eSyna Człowieczego.

40. I zobaczą znaki i dziwy, bo ukażą się na niebiosach w górze i na ziemi w dole.

41. I zobaczą krew i ^aogień, i kłęby dymu.

42. I zanim nadejdzie dzień Pana, zaćmione będzie ^asłońce, a księżyc zamieniony będzie w krew, i gwiazdy spadać będą z nieba.

28 *b* ppś Przywrócenie ewangelii; Światło, światłość Chrystusa.

29 *a* Jan 1:5.

b Mat. 15:8–9.

c DiP 3:6–8; 46:7; J.S. — Hist. 1:19.

31 *a* DiP 5:19–20; 97:22–25.

32 *a* DiP 101:21–22, 64.

b Obj. 16:11, 21.

33 *a* DiP 43:18; 88:87–90.

b DiP 63:33.

35 *a* Mat. 24:6.

37 *a* Mar. 13:28;

Łuk. 21:29–31.

39 *a* DiP 10:55–56.

ppś Bojaźń, strach —

Bojaźń Boża;

Posłuszeństwo,

posłuszny, być

posłusznym.

b II Piotra 3:10–13;

DiP 35:15–16;

Moż. 7:62.

c ppś Drugie Przyjście

Jezusa Chrystusa.

d ppś Znaki czasów.

e ppś Syn Człowieczy.

41 *a* DiP 29:21; 97:25–26.

42 *a* Joel 2:10;

Obj. 6:12;

DiP 88:87; 133:49.

43. I resztką zgromadzi się w tym miejscu;

44. I wówczas szukać mnie będą, i oto, przyjdę; i ujrzą mnie w obłokach nieba, odzianego w moc i wielką „chwałę, ze wszystkimi świętymi aniołami; a ten, kto mnie nie ^bwypatruje, zostanie odcięty.

45. Lecz zanim ramię Pana zadacios, anioł zadmie w swą „trąbę, i święci, którzy spali, ^bwyjdą, aby mnie powitać w „obłoku.

46. Przeto jeżeli spalicie w „pokoju, błogosławieni będziecie; bowiem jako mnie widzicie teraz i wiecie, że jestem, tak samo ^bprzyjdziecie do mnie i ^cżyć będą wasze dusze, i doskonale będzie wasze odkupienie; i święci wyjdą z czterech krańców ziemi.

47. Wówczas „ramię Pana zadacios narodom.

48. I wówczas postawi Pan Swą stopę na tej „górze, i rozpadnie się ona na dwoje, i ^bzatrzą się ziemia, i zakotłuje, i ^czadrzą także niebiosa.

49. I Pan odezwie się głosem Swoim, i usłyszą go wszystkie krańce ziemi; i w „żałobie pogrązą się narody ziemi, a ci,

którzy się śmiali, zobaczą swe szaleństwo.

50. I klęska okryje szydercę, i prześmiewca zostanie pochłonięty; a ci, którzy szukali niegodziwości, zostaną ścięci i wrzuceni w ogień.

51. I wówczas „spojrzą ^bŻydzi na mnie i powiedzą: Co to za rany w Twych dłoniach i stopach?

52. Wówczas będą wiedzieli, że Jam jest Pan, bowiem rzeknę im: Rany te są ranami, które „odniosłem w domu mych przyjaciół. Jam jest ten, którego podniesiono. Jam jest Jezus, którego ^bukrzyżowano. Jam jest Syn Boga.

53. Wówczas zaczną „płakać z powodu swoich niegodziwości; wówczas będą lamentować, bo prześladowali swojego ^bkróla.

54. I wtedy odkupione będą „pogańskie narody, a ci, którzy nie znali żadnego prawa, wezmą udział w pierwszym ^bzmartwychwstaniu; i będzie ^cznośnie dla nich.

55. I „Szatan zostanie ^bskrepowany, i nie znajdzie miejsca w sercach dzieci ludzkich.

56. I tego „dnia, gdy przyjdę

44a ppś Jezus Chrystus —
Chwała Jezusa
Chrystusa.
b Mat. 24:43–51;
Mar. 13:32–37.
45a DiP 29:13; 43:18.
b DiP 88:96–97.
ppś Zmartwych-
wstanie.
c I Tes. 4:16–17.
46a Alma 40:12.
b Iz. 55:3.

c ppś Życie wieczne.
47a DiP 1:12–16.
48a Zach. 14:4.
b DiP 43:18; 88:87.
c Joel 3:21;
DiP 49:23.
49a DiP 87:6.
51a Zach. 12:10.
b ppś Żydzi.
52a Zach. 13:6.
b ppś Ukrzyżowanie.
53a Obj. 1:7.

b Łuk. 23:38;
Jan 19:3, 14–15.
54a Ez. 36:23; 39:21.
b ppś Zmartwych-
wstanie.
c DiP 75:22.
55a ppś Diabeł.
b Obj. 20:2;
I Nefi 22:26;
DiP 43:31; 88:110.
56a ppś Drugie Przyjście
Jezusa Chrystusa.

w mojej chwale, wypełni się przypowieść o dziesięciu ^bpanach, którą opowiedziałem.

57. Bowiem ci, którzy są mądrzy i przyjęli ^aprawdę, i wzięli Ducha Świętego za swego ^bprzewodnika, i nie dali się ^czwieść — zaprawdę, powiadam wam, że nie zostaną ścięci i wrzuceni w ^dogień, ale ostoją się w tym dniu.

58. I ^aziemia będzie dana im w ^bdziedzictwo; i rozmnożą się, i wzrosną w siłę, a dzieci ich ^curoszą bez grzechu do ^dzbawienia.

59. Bowiem Pan będzie ^apośród nich i chwała Jego będzie na nich, a On będzie im Królem i ^bPrawodawcą.

60. A oto teraz powiadam wam, że nie będzie wam dane wiedzieć nic więcej w kwestii tego rozdziału, dopóki nie zostanie przetłumaczony ^aNowy Testament, a w nim wszystkie te sprawy nie zostaną ujawnione;

61. Przeto dane ci jest, abyś go teraz mógł tłumaczyć, abyś był przygotowany na rzeczy, które nastaną.

62. Bowiem zaprawdę, powia-

dam ci, że czekają cię wielkie rzeczy;

63. Słyszycie o ^awojnach w obcych ziemiach, ale oto powiadam wam, że są blisko, nawet u waszych drzwi, i za kilka lat usłyszycie o wojnach na waszej własnej ziemi.

64. Przeto ja, Pan, powiedziałem, wyjdźcie z ziem ^awschodnich, zgromadźcie się razem, wy, starsi mojego Kościoła; idźcie do ziem zachodnich, nawołujcie mieszkańców do pokuty, a jeżeli odpokutują, zbudujcie mi kościoły.

65. I będąc jednego serca i umysłu, zgromadźcie swoje bogactwa, abyście mogli ^azakupić dziedzictwo, które zostanie wam później wyznaczone.

66. A nazywać się będzie ^aNowa Jerozolima, ^bziemia ^cpokoju, miasto ^dschronienia, miejsce bezpieczeństwa dla świętych Najwyższego Boga;

67. I będzie tam ^achwała Pana, i będzie tam także groza Pana, i dlatego nie przyjdą Doń niegodziwi, a nazywać się będzie Syjon.

56 *b* Mat. 25:1-13;

DiP 63:54.

57 *a* ppś Prawda.

b ppś Duch Święty.

c J.S. — Mat. 1:37.

d DiP 29:7-9; 63:34;
64:23-24; 101:22-25.

58 *a* ppś Milenium.

b Mat. 5:5.

c DiP 63:51; 101:29-31.

d ppś Zbawienie.

59 *a* DiP 29:11; 104:59.

b I Mojż. 49:10;
Zach. 14:9;

DiP 38:21-22.

60 *a* ppś Tłumaczenie

Józefa Smitha

(Tłum. J.S.).

Zob. także:

Fragmenty

z tłumaczenia

Biblii znane jako

Tłumaczenie

Józefa Smitha.

63 *a* DiP 38:29; 87:1-
5; 130:12.

64 *a* DiP 42:64.

65 *a* DiP 63:27.

66 *a* Eter 13:5-6;

Mojż. 7:62;

Art. wiary 1:10.

ppś Nowa Jerozolima;

Syjon.

b DiP 57:1-3.

c ppś Pokój.

d Iz. 4:6;

DiP 115:6.

67 *a* DiP 64:41-43;

97:15-18.

ppś Jezus Chrystus —

Chwała Jezusa

Chrystusa.

68. I stanie się, że będąc pośród niegodziwych, każdy, kto nie podniesie miecza na bliźniego, będzie zmuszony szukać bezpieczeństwa w ucieczce do Syjonu.

69. I „zgrupują się tam z każdego narodu pod niebem; a będzie to jedyny lud, co nie będzie wojował ze sobą.

70. I pójdzie wieść między niegodziwymi: Nie chodźmy do bitwy przeciwko Syjonowi, bowiem straszni są jego mieszkańcy i nie oprzemy się im.

71. I stanie się, że prawi zostaną zgromadzeni spośród wszystkich narodów, i przyjdą do Syjonu, śpiewając pieśni wiecznej radości.

72. A teraz powiadam ci, nie ujawniaj tych spraw światu, zanim nie uznam tego za właściwe, abyś mógł ukończyć to dzieło w oczach ludu i w oczach twoich wrogów, aby nie znali twoich prac, zanim nie ukończysz tego, com ci przykazał;

73. Aby kiedy się dowiedzą, mogli rozważyć te rzeczy.

74. Bowiem kiedy pojawi się Pan, będzie dlań „strasznym, i chwyci ich strach, i staną z dala, i drżeć będą.

75. I trwożyć się będą wszystkie narody z powodu grozy Pana i mocy Jego potęgi. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 46

Objawienie dane Kościołowi za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Kirtland w stanie Ohio, 8 marca 1831 r. W tym początkowym okresie Kościoła nie rozwinął się jeszcze jednolity system prowadzenia spotkań kościelnych. Jednakże zwyczaj polegający na tym, że w spotkaniach sakramentalnych i innych zgromadzeniach Kościoła uczestniczyli jedynie jego członkowie i szczerze zainteresowane osoby, stał się raczej powszechny. Objawienie niniejsze wyraża wolę Pana odnośnie do kierowania spotkaniami i prowadzenia ich, oraz Jego wskazówki dotyczące poszukiwania darów Ducha i rozróżniania ich.

1–2: Starsi winni prowadzić spotkania według wskazówek Ducha Świętego; 3–6: Poszukiwacze prawdy nie powinni być wykluczani z nabożeństw sakramentalnych; 7–12: Proście Boga i ubiegajcie się o dary Ducha; 13–26: Wyliczenie

niektórych z tych darów; 27–33: Przywódcom Kościoła dana jest moc rozróżniania darów Ducha.

ZWAŻAJ, o ludu mojego Kościoła; bowiem zaprawdę, powiadam wam, że powiedziano wam te

rzeczy dla waszego "pożytku i nauki.

2. Lecz poza rzeczami, które zapisano, zawsze dane było "starszym mojego Kościoła od początku, i zawsze tak będzie, że będą ^bprowadzić wszystkie spotkania według wskazówek i kierownictwa Ducha Świętego.

3. Jednakowoż macie nakaz nigdy nikogo nie "wykluczać z waszych publicznych spotkań, które odbywają się przed światem.

4. Macie też nakaz nie wykluczać ze spotkań sakramentalnych nikogo, kto należy do "Kościoła; lecz jeżeli któryś zgrzeszył, ^bnie dozwólcie mu przyjąć sakramentu, dopóki się nie pojedna.

5. I ponownie, powiadam wam, nie wykluczajcie ze spotkań sakramentalnych nikogo, kto gorliwie szuka królestwa — a mówię o tych, którzy nie należą do Kościoła.

6. I ponownie, powiadam wam odnośnie do "spotkań konfirmacyjnych, że nie wykluczycie z nich nikogo, kto gorliwie szuka królestwa, a nie jest członkiem Kościoła.

7. Lecz nakazane wam jest,

abyście we wszystkich sprawach "pytali Boga, który daje szczerze; i to, o czym świadczy wam Duch, to chcę, abyście czynili w całej ^bświętości serca, postępując zacie wobec mnie i "pamiętając cel zbawienia, czyniąc wszystko z modlitwą i "dziękczynieniem, aby nie "zwiadły was złe duchy czy doktryny ^fdiabłów, czy ^gprzykazania ludzkie, bo wiem niektóre pochodzą od ludzi, a inne od diabłów.

8. Przeto strzeżcie się, aby was nie zwiedziono; i aby się nie dać zwieść, "starajcie się gorliwie o najlepsze dary, pamiętając zawsze, w jakim celu zostały dane;

9. Bowiem zaprawdę, powiadam wam, dane są one na pożytek tych, którzy mnie kochają i zachowują wszystkie moje przykazania oraz tym, którzy starają się tak czynić; aby korzystali z nich wszyscy, którzy poszukują lub mnie proszą, którzy proszą, ale nie dla "znaku, aby go ^bzniszczyć swoją pożądlivością.

10. I zaprawdę, powiadam wam, że chcę, abyście zawsze pamiętali i zachowali w "umysłach, jakie są te ^bdary, które są dane Kościołowi.

46 1a II Tym. 3:16-17.

2a Alma 6:1.

b Mor. 6:9;

DiP 20:45.

3a III Nefi 18:22-25.

ppś Wspólnota.

4a ppś Kościół Jezusa Chrystusa.

b III Nefi 18:26-32.

ppś Sakrament.

6a tzn. aby zostali

konfirmowani ci, którzy niedawno przyjęli chrzest.

7a Jak. 1:5-6;

DiP 88:63.

b ppś Świętość.

c ppś Rozważać.

d Ps. 100;

Alma 34:38.

ppś Wdzięczny, podziękowania,

dziękczynienie.

e I Tym. 4:1-4;

DiP 43:5-7.

f ppś Diabeł.

g DiP 3:6-7; 45:29.

8a I Kor. 12:31.

9a ppś Znak.

b Jak. 4:3.

10a ppś Umysł.

b I Kor. 14:12.

ppś Dary Ducha.

11. Bowiem nie wszystkim dano każdy dar, gdyż wiele jest darów; “każdemu człowiekowi dany jest dar przez Ducha Boga.

12. Jednym dano ten, drugim dano inny, aby wszyscy z nich korzystalali.

13. Niektórym dane jest przez Ducha Świętego “wiedzieć, że Jezus Chrystus jest Synem Boga i że został On ukrzyżowany za grzechy świata.

14. Innym dane jest “wierzyć w ich słowa, aby także mieli życie wieczne, jeżeli nadal będą wierni.

15. I ponownie, innym dane jest przez Ducha Świętego znać “różnice w zarządzaniu, jako się podobą samemu Panu, według woli Pana, dostosowując Jego miłosierdzie do okoliczności, w których znajdują się dzieci ludzkie.

16. I ponownie, niektórym daje Duch Święty poznać różnorodność metod działania i czy pochodzą od Boga, aby przejawy Ducha dane były każdemu na pożytek.

17. I ponownie, zaprawdę, powiadam wam, niektórym dane jest przez Ducha Boga słowo “mądrości.

18. Innemu dane jest słowo “wiedzy, aby wszyscy byli nauczeni mądrości i posiadli wiedzę.

19. I ponownie, niektórym dana jest “wiara, aby byli uzdrowieni;

20. A innym dana jest wiara, aby “uzdrawiać.

21. I ponownie, niektórym dane jest czynienie “cudów;

22. A innym dane jest, aby “prorokowali;

23. A innym “rozdzielanie duchów.

24. I ponownie, niektórym jest dane mówić “językami;

25. A innemu jest dane tłumaczenie języków.

26. A wszystkie te “dary pochodzą od Boga na pożytek ^bdzieci Boga.

27. A “biskupowi Kościoła i tym, których Bóg wyznaczy i ustanowi, aby czuwali nad Kościołem i byli starszymi dla Kościoła, ma być dane ^brozdzielanie wszystkich tych darów, aby nie było wśród was nikogo, kto głosi, a nie jest od Boga.

28. I stanie się, że ten, kto prosi w “Duchu, otrzyma w Duchu;

29. Aby niektórym dane było posiadanie wszystkich tych darów, aby być głową i aby każdy członek z tego skorzystał.

30. Ten, kto “prosi w ^bDuchu, prosi zgodnie z “wolą Boga; przeto uczynione jest tak, jako prosi.

11a I Kor. 12:4–11.
13a ppś Świadeństwo.
14a III Nefi 12:2.
ppś Wierzenie,
wiara, wierzyć.
15a Mor. 10:8.
17a Mor. 10:9.
ppś Mądrość.
18a ppś Wiedza.
19a DiP 42:48–52.

ppś Wiara.
20a ppś Uzdrowić,
uzdrowienia.
21a ppś Cud.
22a ppś Proroctwo,
prorokować.
23a Mojż. 1:13–15.
24a ppś Język, dar
[języków].
26a Mor. 10:8–19.

b ppś Synowie
i córki Boga.
27a ppś Biskup.
b ppś Rozdzielanie,
dar [rozdzielania].
28a DiP 88:64–65.
30a DiP 50:29.
b ppś Duch Święty.
c II Nefi 4:35.

31. I ponownie, powiadam wam, że wszystko musi być uczynione w imię Chrystusa, cokolwiek czynicie w Duchu;

32. I "podziękowania musicie składać Bogu w Duchu

za wszystkie błogosławieństwa, którymi jesteście błogosławieni.

33. I musicie stale postępować w "cnocie i b'świętości wobec mnie. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 47

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Kirtland w stanie Ohio, 8 marca 1831 r. John Whitmer, który służył wcześniej Prorokowi jako pisarz, najpierw zawahał się, kiedy został poproszony o służbę jako historyk Kościoła i zapisujący, na miejsce Olivera Cowdery'ego. Napisał: „Wolałbym się tego nie podejmować, ale chcę, aby wola Pana została spełniona, a jeśli On tego pragnie, to ja pragnę, żeby objawił to poprzez Józefa — Widzącego”. Kiedy Józef Smith otrzymał niniejsze objawienie, John Whitmer przyjął wyznaczony mu urząd i służył w nim.

1–4: John Whitmer jest wyznaczony do prowadzenia historii Kościoła i pisania dla Proroka.

Oto uznałem za wskazane, aby sługa mój, John, zapisywał i stale prowadził regularną "historię, i pomagał ci, słuگو mój, Józefie, w spisywaniu wszystkiego, co będzie ci dane, dopóki nie zostanie powołany do dalszych obowiązków.

2. Zaprawdę, ponownie powia-

dam ci, że może też wznieść głos na spotkaniach, kiedy będzie to wskazane.

3. I ponownie, powiadam ci, że zostanie mu wyznaczone stałe prowadzenie kroniki i historii Kościoła; bowiem wyznaczyłem Olivera Cowdery'ego na inny urząd.

4. Przeto jeżeli będzie pełen wiary, dane mu będzie przez "Pocieszyciela zapisywanie tych rzeczy. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 48

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Kirtland w stanie Ohio, 10 marca 1831 r. Prorok zapytał Pana o sposób

32a I Kron. 16:8–15;
I Tes. 1:2;
Alma 37:37;
DiP 59:7, 21.

ppś Wdzięczny,
podziękowania,
dziękczynienie.
33a ppś Cnota.

b ppś Świętość.
47 1a DiP 69:2–8; 85:1–2.
4a ppś Duch Święty;
Pocieszyciel.

nabywania ziemi na osiedlenie świętych. Była to ważna kwestia ze względu na migrację członków Kościoła ze wschodnich Stanów Zjednoczonych, którzy byli posłuszni nakazowi Pana, aby zebrać się w stanie Ohio (zob. DiP 37:1–3; 45:64).

1–3: *Święci w stanie Ohio mają się dzielić ziemią ze swoimi braćmi; 4–6: Święci mają zakupić ziemię, zbudować miasto i słuchać rad swoich przewodniczących urzędników.*

KONIECZNE jest, abyście na razie pozostali w swoich miejscach zamieszkania stosownie do okoliczności.

2. A jeżeli macie ziemię, „udzielcie jej braciom ze wschodu;

3. A jeżeli nie macie ziemi, niech kupią tymczasem w tych pobliskich rejonach, jako uznają za stosowne, bowiem tak ma być, żeby mieli na razie gdzie mieszkać.

4. Konieczne jest, abyście odłożyli wszystkie pieniądze, jakie możecie, i uzyskali, ile tylko możliwe w prawy sposób, abyście

z czasem mogli „zakupić ziemię w dziedzictwo, ^bnawet miasto.

5. Miejsce jeszcze ma nie być objawione; ale po przybyciu waszych braci ze wschodu „pewni ludzie mają być wyznaczeni i dane im będzie ^bznać miejsce, czyli zostanie im to objawione.

6. I zostaną oni wyznaczeni do zakupu ziemi i rozpoczęcia kładzenia podwalin „miasta; i wtedy zaczniecie się gromadzić z waszymi rodzinami, każdy ze swoją ^brodziną, każdy stosownie do okoliczności i jak mu wyznaczy prezydium i biskup Kościoła, stosownie do praw i przykazań, które już otrzymaliście i jakie jeszcze otrzymacie. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 49

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha Sidneyowi Rigdonowi, Parleyowi P. Prattowi oraz Lemanowi Copleyowi w Kirtland w stanie Ohio, 7 maja 1831 r. Leman Copley przyjął ewangelię, lecz wciąż trwał przy niektórych naukach szejkersów (Zjednoczonego Towarzystwa Wyznawców Powtórnego Przyjścia Chrystusa), do których poprzednio należał. Oto niektóre wierzenia szejkersów: Drugie Przyjście Chrystusa już nastąpiło i pojawił się On pod postacią kobiety — Ann Lee. Nie uważali, że chrzest wodą jest konieczny.

48 2a ppś Pomoc
wzajemna.
4a DiP 57:4–5.
b DiP 42:35–36;

45:65–67.
5a DiP 57:6–8.
b DiP 57:1–3.
6a ppś Nowa

Jerozolima.
b DiP 51:3.

Życie w celibacie stawiali wyżej od związku małżeńskiego. Niektórzy szejkersi zakazywali spożywania mięsa. We wstępie do niniejszego objawienia w historii Józefa Smitha podano: „Aby uzyskać doskonałe zrozumienie tej sprawy, zapytałem Pana i otrzymałem, co następuje”. Objawienie to obala niektóre podstawowe zasady grupy religijnej szejkersów. Wymienieni powyżej bracia zabrali kopię objawienia do osady szejkersów (w pobliżu Cleveland w stanie Ohio) i odczytali je w całości, lecz zostało ono odrzucone.

1–7: Dzień i godzina przyjścia Chrystusa pozostaną nieznane aż do czasu, kiedy On przyjdzie; 8–14: Ludzie muszą odpokutować, uwierzyć w ewangelię i być posłuszni obrzędowi, aby uzyskać zbawienie; 15–16: Małżeństwo jest ustanowione przez Boga; 17–21: Zezwolenie na spożywanie mięsa; 22–28: Przed Drugim Przyjściem Syjon rozwinie się, a Lamanici rozkwitną niczym róża.

ZWAŻAJCIE na moje słowa, słuźdy moi, Sidneyu i Parleyu, i Lemanie; bo oto zaprawdę, powiadam wam, że daję wam przykazanie, abyście poszli i „głosili moją ewangelię, którą otrzymaliście, szejkersom, tak jak ją otrzymaliście.

2. Oto powiadam wam, że pragną poznać prawdę, ale nie całą, a tylko część, bowiem nie są w „porządku przede mną i muszą odpokutować.

3. Przeto posyłam was, słuźdy

moi, Sidneyu i Parleyu, abyście im głosili ewangelię.

4. A sługa mój, Leman, zostanie ustanowiony do tego dzieła, aby mógł z nimi rozprawiać, nie według tego, co otrzymał od nich, ale według tego, czego będzie „nauczony przez was, słuźdy moi, a czyniąc tak, zyska moje błogosławieństwo, inaczej nie będzie mu się wiodło.

5. Tak mówi Pan; bom jest Bogiem, i „wysłałem mego Jednorodzonego Syna na świat, aby ^bodkupił świat, i zarządziłem, że ten, kto Go przyjmuje — zbawiony będzie, a ten, kto Go nie przyjmuje — ^cpotępiony będzie —

6. I uczynili „Synowi Człowieczemu według swego upodobania; a On wziął moc po ^bprawicy Swej ^cchwaly i króluje teraz w niebiosach, i królować będzie, dopóki nie zstąpi na ziemię, aby umieścić wszystkich wrogów ^dpod Swoimi stopami, a czas ten już się zbliża —

49 1a ppś Głosić.

2a Dz. 8:21.

4a ppś Ewangelia; Prawda.

5a Jan 3:16–17; DiP 132:24.

ppś Jezus Chrystus —

Upoważnienie.

b ppś Odkupiciel;

Odkupić, odkupiony, odkupienie.

c ppś Potępienie (wyklęcie).

6a ppś Syn Człowieczy.

b Dz. 7:55–56;

DiP 76:20–23.

c ppś Jezus Chrystus — Chwała Jezusa Chrystusa.

d I Kor. 15:25;

DiP 76:61.

7. Ja, Pan Bóg, tak rzekłem; ale nikt nie zna godziny ani ^adnia, nawet aniołowie w niebie, i nie dowiedzą się, dopóki On nie przyjdzie.

8. Przeto chcę, aby wszyscy ludzie odpokutowali, bowiem wszyscy są w ^agrzechu poza tymi, których zachowałem dla siebie, ^bświętymi ludźmi, o których nie wiecie.

9. Przeto powiadam wam, żem wysłał do was moje wieczne ^aprzymierze, to samo, które istniało od początku.

10. A to, co obiecałem, to wypełniłem w ten sposób, i ^akłaniać się temu będą ^bnarody ziemi; a jeśli nie same z siebie, to upadną, bowiem to, co teraz wywyższa samo siebie, ^cutraci swą potęgę.

11. Przeto daję wam przykazanie, abyście ^aszli pomiędzy tych ludzi i mówili im, jako czynił mój dawny apostoł, któremu na imię było Piotr:

12. Uwierzcie w imię Pana Jezusa, który był na ziemi i ma przyjść, Początek i Koniec;

13. ^aOdpokutujcie i zostańcie

ochrzczeni w imię Jezusa Chrystusa zgodnie ze świętym przykazaniem dla odpuszczenia grzechów;

14. A kto tak czyni, otrzyma ^adar Ducha Świętego przez nałożenie ^brąk przez starszych Kościoła.

15. I ponownie, zaprawdę, powiadam wam, że kto ^azabrania zawierania ^bzwiązków małżeńskich, nie jest ustanowiony przez Boga, bowiem małżeństwo jest ustanowione przez Boga dla człowieka.

16. Przeto jest to zgodne z prawem, aby mężczyzna posiadał jedną ^ażonę, a tych dwoje będzie ^bjednym ciałem, a wszystko to, aby ^cziemia osiągnęła cel swego stworzenia;

17. I aby była wypełniona miarą człowieka, zgodnie z jego ^astworzeniem, ^bzanim świat został uczyniony.

18. I kto ^anakazuje powstrzymywania się od ^bmięsa, aby człowiek ich nie spożywał, nie jest ustanowiony przez Boga;

19. Bo oto ^azwierzyna polna

7a Mat. 24:36;
Mar. 13:32–37;
Obj. 16:15;
DiP 133:11.

8a Gal. 3:22;
Mos. 16:3–5.

b Hebr. 13:2;
III Nefi 28:25–29.

9a I Mojż. 17:7;
DiP 66:2.
ppś Nowe i wieczne przymierze.

10a Iz. 60:14.
b Zach. 2:15;
DiP 45:66–69;

97:18–21.

c Mat. 23:12.

11a ppś Praca misjonarska.

13a III Nefi 27:19–20.

14a ppś Dar Ducha Świętego.

b ppś Ręce,
nałożenie [rąk].

15a I Tym. 4:1–3.

b I Mojż. 2:18, 24;
I Kor. 11:11.

ppś Małżeństwo,
zawrzeć związek
małżeński.

16a Jakub 2:27–30.

b I Mojż. 2:24;
Mat. 19:5–6.

c ppś Ziemia —
Stworzona dla
człowieka.

17a Mojż. 3:4–5.
ppś Stworzyć,
stworzenie.

b ppś Życie
przedziemskie.

18a tzn. wymaga
wstrzemięźliwości.

b I Mojż. 9:3;
I Tym. 4:1–3.

19a DiP 89:10–13.

i ptactwo w powietrzu, i to, co pochodzi z ziemi, ustanowione jest dla użytku człowieka, na strawę i okrycie, i aby miał w obfitości.

20. Ale to nie jest dane, by jeden człowiek ^aposiadał więcej, niż posiada inny, przeto ^bświat leży zagrożony w grzechu.

21. I biada człowiekowi, który ^aprzelewa krew lub marnuje mięso bez potrzeby.

22. I ponownie, zaprawdę, powiadam wam, że Syn Człowieczy nie ^aprzychodzi pod postacią kobiety ani mężczyzny, co podróżyje po ziemi.

23. Przeto nie dajcie się ^azwieść, ale bądźcie nadal niewzruszeni, ^bwypatrując, aż zatrzęsą się niebiosy i zadrży ziemia, i zachwieje się niczym pijany człowiek, i aż wywyższone będą ^cdoliny, a zniżone ^dgóry, i aż nierówności

się wygładzą, a wszystko to stanie się, gdy anioł zadmie w swą ^etrąbę.

24. Ale zanim nadejdzie wielki dzień Pana, rozwinie się ^aJakub na pustkowiu, a Lamanici ^brozkwitną niczym róża.

25. ^aZakwitnie Syjon na ^bwzgórzach i będzie się radował na górach, i zebrany będzie w miejscu, które wyznaczyłem.

26. Oto powiadam wam, idźcie, jakom wam nakazał; odpokutujcie za wszystkie swoje grzechy; ^aproście, a otrzymacie, kołaczcie — a będzie wam otworzone.

27. Oto pójdę przed wami i będę wam ^atylną strażą; i będę ^bpośród was, i nie zostanieie ^cskonfundowani.

28. Oto Jam jest Jezus Chrystus, i przyjdę ^aszybko. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 50

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Kirtland w stanie Ohio, 9 maja 1831 r. W historii Józefa Smitha podano, że niektórzy starsi nie zrozumieli przejawów różnych duchów znajdujących się na ziemi, i że niniejsze objawienie było dane w odpowiedzi na jego szczególne zapytanie w tej sprawie. Tak zwane zjawiska duchowe nie były rzadkością pośród członków, a niektórzy z nich twierdzili, że otrzymują wizje i objawienia.

20a Dz. 4:32;
DiP 51:3; 70:14; 78:6.
b ppś Światowość.
21a Tlum. J.S. I Mojż.
9:10–15 (Aneks).
22a ppś Drugie Przyjście
Jezusa Chrystusa.
23a Mat. 24:4–5.
b II Piotra 3:12;
DiP 45:39.

c Iz. 40:4;
DiP 109:74.
d Mich. 1:3–4.
e Mat. 24:29–31.
24a III Nefi 5:21–26.
b Iz. 35:1;
II Nefi 30:5–6;
III Nefi 21:22–25;
DiP 3:20; 109:65.
25a DiP 35:24.

b I Mojż. 49:26;
II Nefi 12:2–3.
26a DiP 88:63.
27a Iz. 52:12.
b III Nefi 20:22.
c I Piotra 2:6;
DiP 84:116.
28a DiP 1:12.

1–5: *Wiele fałszywych duchów znajduje się na ziemi; 6–9: Biada obłudnikom i tym, którzy są odcięci od Kościoła; 10–14: Starsi winni głosić ewangelię przez Ducha; 15–22: Duch musi oświecić zarówno tych, którzy głoszą, jak i tych, którzy słuchają; 23–25: To, co nie podbudowuje, nie pochodzi od Boga; 26–28: Wszystko należy do wiernych; 29–36: Modlitwy oczyszczonych są wysłuchane; 37–46: Chrystus jest Dobrym Pasterzem i Opoką Izraela.*

ZWAŻAJCIE, o wy, starsi mojego Kościoła, i nadstawiajcie ucha na głos żywego Boga; idźcie za słowami mądrości, które dostaniecie tak, jakoście prosili i zgodzili się w sprawie Kościoła i duchów, które rozeszły się po ziemi.

2. Oto, zaprawdę, powiadam wam, że wiele jest duchów, które są „fałszywymi duchami, które rozeszły się po ziemi, zwodząc świat.

3. A „Szatan także pragnął was zwieść, aby mógł was przemóc.

4. Oto ja, Pan, patrzyłem na was i widziałem występki w Kościele, który „wyznaje moje imię.

5. Ale błogosławieni są ci, którzy są wierni i „trwają, tak

za życia, jak i po śmierci, bowiem odziedziczą życie wieczne.

6. Ale biada tym, którzy „zwodzą i są obłudni, bowiem, tak mówi Pan, postawię ich przed sądem.

7. Oto, zaprawdę, powiadam wam, że są wśród was „obłudnicy, którzy zwiedli niektórych, co dało ^bmoc ^cprzeciwnikowi; ale ^dtacy zostaną odzyskani;

8. Lecz obłudnicy zostaną odkryci i „odcięci, czy to za życia, czy po śmierci, według mojej woli; i biada tym, którzy są odcięci od mojego Kościoła, bo tych przemógł świat.

9. Przeto niech każdy strzeże się, aby nie uczynił czegoś, co nie jest uczynione w prawdzie i prawości przede mną.

10. A teraz pojdźcie, rzecze Pan, przez Ducha, do starszych Swojego Kościoła, i „rozprawiajmy razem, abyście pojęli.

11. Rozprawiajmy tak samo, jak rozprawia jeden człowiek z drugim twarzą w twarz.

12. Gdy człowiek rozprawia, człowiek go pojmuje, bowiem rozprawia jako człowiek; tak samo ja, Pan, będę z wami rozprawiał, abyście „pojęli.

13. Przeto ja, Pan, zadaję wam to pytanie — do czego was „ustanowiono?

50 2a DiP 129.

ppś Duch —
Złe duchy.

3a Łuk. 22:31;
III Nefi 18:18.

4a ppś Jezus Chrystus —
Wziąć na siebie imię
Jezusa Chrystusa.

5a ppś Wytrwać.

6a ppś Zwodzić, zwieść,
oszustwo.

7a Mat. 23:13–15;
Alma 34:28.

b Mos. 27:8–9.

c ppś Diabeł.

d tzn. ci, którzy

zostali zwiedzeni.

8a DiP 1:14; 56:3; 64:35.
ppś Ekskomunika.

10a Iz. 1:18;
DiP 45:10.

12a DiP 1:24.

13a ppś Ustanowić,
ustanowienie.

14. Abyście głosili moją ewangelię przez ^a“Ducha, samego ^bPocieszyciela, który został wysłany, by uczył prawdy.

15. A potem przyjęliście ^a“duchy, których nie mogliście pojąć, i przyjęliście je niczym od Boga; czyż jesteście w tym usprawiedliwieni?

16. Oto sami odpowiedzcie na to pytanie; jednak będę wam miłośni; ten, kto słaby jest pośród was, odtąd będzie ^a“wzmocniony.

17. Zaprawdę, powiadam wam, ten, który jest ustanowiony przeze mnie i wysłany, żeby ^a“głosił słowo prawdy przez Pocieszyciela, w ^bDuchu prawdy — czy głosi je on mocą Ducha prawdy, czy też w jakiś inny sposób?

18. A jeżeli w jakiś inny sposób, to nie jest od Boga.

19. A znowu ten, kto przyjmuje słowo prawdy — czy przyjmuje je przez Ducha prawdy, czy w jakiś inny sposób?

20. Jeżeli w jakiś inny sposób, to nie jest od Boga.

21. Przeto, dlaczegoż nie możecie zrozumieć i wiedzieć, że ten, kto przyjmuje słowo przez Ducha prawdy, przyjmuje je, jak jest głoszone przez Ducha prawdy?

22. Przeto ten, kto głosi, i ten, kto przyjmuje, rozumieją się nawzajem, i obydwoj są ^a“podbudowani, i ^bradują się razem.

23. A to, co nas nie podbudowuje, nie jest od Boga, i jest ^a“ciemnością.

24. To, co pochodzi od Boga, ^a“światłem jest, a ten, kto przyjmuje światło i ^btrwa w Bogu, dostaje ^a“więcej światła, a światło to jaśnieje coraz mocniej, aż do dnia doskonałego.

25. I ponownie, zaprawdę, powiadam wam, a mówię to, abyście poznali ^a“prawdę, abyście mogli przegnać ciemność spośród was;

26. Temu, kogo Bóg ustanowił i wysłał, wyznaczone jest zostać ^a“największym, chociaż jest najmniejszym i ^bślugą wszystkich.

27. Przeto ten ^a“posiada wszystko; bowiem wszystko mu podlega, tak w niebie, jak i na ziemi, życie i światło, Duch i ^bmoc, wysłane z woli Ojca przez Jezusa Chrystusa, Jego Syna.

28. Ale nikt wszystkiego nie posiada, dopóki nie stanie się ^a“nieskalany i ^boczyszczony z wszelkiego grzechu.

29. A jeżeli jesteście nieskalani

14a DiP 43:15.
 ppś Nauczać,
 nauczyciel —
 Nauczanie z Duchem.
 b ppś Pocieszyciel.
 15a ppś Rozróżnianie,
 dar [rozróżniania].
 16a Eter 12:23–27.
 17a ppś Głosić;
 Praca misjonarska.
 b DiP 6:15.
 ppś Duch Święty;

Prawda.
 22a I Kor. 14:26.
 b Jan 4:36.
 23a ppś Ciemność duchowa.
 24a I Jana 2:8–11;
 Mor. 7:14–19;
 DiP 84:45–47; 88:49.
 ppś Światło, światłość
 Chrystusa.
 b Jan 15:4–5, 10.
 c II Nefi 28:30.
 25a Jan 8:32.

26a Mat. 23:11.
 b Mar. 10:42–45.
 ppś Służba.
 27a DiP 76:5–10, 53–60;
 84:34–41.
 b ppś Moc.
 28a III Nefi 19:28–29;
 DiP 88:74–75.
 ppś Nieskalany,
 czystość;
 Uświęcenie.
 b I Jana 1:7–9.

i oczyszczeni z wszelkiego grzechu, “poprosicie, o cokolwiek zechcecie, w imię Jezusa, i tak się stanie.

30. Lecz wiedźcie, że o cokolwiek poprosicie, będzie wam dane; i jakoście wyznaczeni do “przewodzenia, podlegać wam będą duchy.

31. Przeto stanie się, że jeżeli zobaczycie objawionego “ducha, którego nie możecie pojąć, i nie przyjmiecie tego ducha, poprosicie Ojca w imię Jezusa; i jeżeli nie da wam tego ducha, wówczas będziecie wiedzieli, że nie pochodzi od Boga.

32. I dana wam będzie “moc nad tym duchem; i głosić będziecie donośnym głosem przeciw temu duchowi, że nie jest od Boga —

33. Nie z “obelżywym oskarżeniem, aby was nie przemógł, ani nie ^bpysznąc się czy radując — abyście nie zostali przezeń opanowani.

34. Ten, kto otrzymuje od Boga, niech uzna, że jest to od Boga; i niechaj się raduje, że Bóg uznał go za godnego, by otrzymał.

35. A będąc posłusznymi i czyniąc to wszystko, co otrzymaliście, i co jeszcze otrzymacie — a “królestwo jest wam

dane od Ojca, i ^b“moc, abyście przemogli wszystko, co nie jest ustanowione przez Niego —

36. I oto, zaprawdę, powiadam wam, błogosławieni jesteście wy, którzy teraz słyszycie te moje słowa z ust mego sługi, bowiem wasze grzechy są wam “przebaczone.

37. Niechaj sługa mój, Joseph Wakefield, z którego jestem bardzo zadowolony, i sługa mój, “Parley P. Pratt, pójdą pomiędzy kościoły i pokrzepią je słowem ^b“nawoływania;

38. A także sługa mój, John Corrill i tyłu z moich sług, ilu będzie ustanowionych na ten urząd, i niech trdzą się w “winnicy; i niech nikt ich nie powstrzymuje od czynienia tego, co im wyzna- czyłem —

39. Przeto sługa mój, “Edward Partridge, nie jest usprawiedliwiony w tej sprawie; jednakże niech odpokutuje, a zostanie mu przebaczone.

40. Oto jesteście małymi dziećmi, i nie możecie teraz “znieść wszystkiego; musicie ^b“wzrastać w “łasce i wiedzy o “prawdzie.

41. “Nie trwóźcie się, małe ^b“działki, bo moimi jesteście, a ja

29a Hel. 10:5; DiP 46:30.
ppś Modlitwa.

30a ppś Upoważnienie.

31a I Jana 4:1.
ppś Duch —
Złe duchy.

32a Mat. 10:1.

33a Judy 1:9.
b DiP 84:67, 73.

35a ppś Królestwo

Boże lub królestwo
niebieskie.

b I Jana 4:4;
DiP 63:20, 47.

36a DiP 58:42–43.
ppś Przebaczać.

37a ppś Pratt, Parley
Parker.

b DiP 97:3–5.

38a ppś Winnica Pana.

39a ppś Partridge, Edward.
40a III Nefi 17:2–3;

DiP 78:17–18.

b I Kor. 3:2–3;
DiP 19:22–23.

c ppś Łaska.

d ppś Prawda.

41a I Jana 4:18.

b ppś Synowie
i córki Boga.

„przemogłem świat, i z tych jesteście, których mi ^adał Ojciec;

42. A nikt z tych, których mi dał Ojciec, nie będzie ^azgubiony.

43. I Ojciec, i ja jesteśmy ^ajednym, Jam jest w Ojcu, a Ojciec we mnie; i jeżeliście mnie przyjęli, we mnie jesteście, a ja w was.

44. Przeto jestem pośród was,

a jestem ^aDobrym Pasterzem i ^bOpoką Izraela. Ten, kto buduje na tej ^copoce, ^anigdy nie upadnie.

45. I nadchodzi dzień, gdy usłyszycie mój głos i ^aujrzycie mnie, i będziecie wiedzieć, że jestem.

46. ^aCzuwajcie przeto, abyście byli ^bgotowi. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 51

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Thompson w stanie Ohio, 20 maja 1831 r. W tym czasie święci migrujący ze stanów wschodnich zaczęli przybywać do stanu Ohio i pojawiła się konieczność poczynienia konkretnych planów osiedlenia ich. Jako że przedsięwzięcie to leżało szczególnie w kompetencji urzędu biskupa, Biskup Edward Partridge pragnął porady w tej sprawie, w związku z czym Prorok zapytał Pana.

1–8: Edward Partridge jest wyznaczony do kierowania szafarstwem i własnościami; 9–12: Święci mają postępować uczciwie i otrzymywać tyle samo; 13–15: Mają oni założyć spichlerz biskupa i zorganizować własności według prawa Pana; 16–20: Stan Ohio ma być tymczasowym miejscem zgromadzenia.

ZWAŻAJ na mnie, rzecze Pan, twój Bóg, a mówić będę do mego sługi, ^aEdwarda Partridge’a, i dam mu wskazówki; bowiem tak ma być,

że otrzyma wskazówki, jak zorganizować ten lud.

2. Bowiem tak ma być, że będą zorganizowani według mych ^apraw, w przeciwnym wypadku zostaną odcięci.

3. Przeto niechaj sługa mój, Edward Partridge, i ci, których wybrał, z których jestem bardzo zadowolony, wyznaczą ludowi jego część, każdemu ^arówno, stosownie do jego rodziny, według jego warunków oraz jego pragnień i ^bpotrzeb.

41 c Jan 16:33.
d Jan 10:27–29; 17:2;
III Nefi 15:24;
DiP 27:14; 84:63.

42 a Jan 17:12;
III Nefi 27:30–31.

43 a Jan 17:20–23;
III Nefi 11:35–36.

ppś Bóg, Boska Trójca.

44 a Jan 10:14–15.

ppś Dobry Pasterz.
b I Mojż. 49:24;
I Piotra 2:4–8.
ppś Kamień węgielny.

c I Kor. 10:1–4.
ppś Jezus Chrystus;
Opoka.

d Hel. 5:12.

45 a DiP 67:10–13.

46 a ppś Czuwać, strażniczy.

b Alma 34:32–33.

51 1 a ppś Partridge,
Edward.

2 a DiP 42:30–39; 105:5.
ppś Poświęcić, prawo
poświęcenia.

3 a DiP 49:20.

b Dz. 2:44–45;

IV Nefi 1:2–3.

4. I niechaj sługa mój, Edward Partridge, kiedy wyznaczy komuś jego część, da mu pismo zabezpieczające jego część, aby ją miał — to jest właśnie prawo i dziedzictwo w Kościele — chyba że dopuści się wykroczenia i zostanie uznany za niegodnego przez głos Kościoła, według praw i „przymierzy Kościoła, by należeć do Kościoła.

5. A jeżeli dopuści się wykroczenia i będzie uznany za niegodnego, by należeć do Kościoła, nie będzie miał prawa roszczenia sobie tej części, którą poświęcił biskupowi dla biednych i potrzebujących mojego Kościoła; przeto nie zachowa daru, ale będzie mieć prawo jedynie do tej części, którą mu zapisano.

6. I tak wszystko będzie zabezpieczone, „zgodnie z ^bprawami kraju.

7. I niechaj to, co należy do tego ludu, zostanie mu wyznaczone.

8. A co do „pieniędzy pozostawionych temu ludowi — niechaj wyznaczony będzie pełnomocnik, by przyjmował ^bpieniądze na zakup żywności i okrycia, zgodnie z potrzebami ludzi.

9. I niechaj każdy człowiek postępuje „uczciwie i będzie równy pośród tych ludzi, i otrzymuje

tyle samo, abyście byli ^bjednym, tak jak wam nakazałem.

10. I niechaj to, co należy do tego ludu, nie będzie odebrane i dane ludowi „innego kościoła.

11. Przeto jeśli inny kościół otrzymał pieniądze od tego kościoła, niechaj zwróci temu kościołowi, jako się umówią;

12. A będzie to uczynione poprzez biskupa lub pełnomocnika, który będzie wyznaczony „głosem Kościoła.

13. I ponownie, niechaj biskup wyznaczy „spichlerz dla tego kościoła; i niechaj wszystko — zarówno pieniądze, jak i żywność — co jest ponad ^bpotrzeby i pragnienia tego ludu, będzie przechowane w rękach biskupa.

14. I niechaj on także zatrzyma dla siebie na swoje potrzeby, i na potrzeby swojej rodziny, gdy jest zatrudniony w tej sprawie.

15. I tak nadaję temu ludowi przywilej zorganizowania się według mych „praw.

16. I poświęcam dla nich „ten kraj na krótki okres, dopóki ja, Pan, nie zapewnię im czegoś innego, i nie nakażę, aby stąd poszli;

17. Ani godzina, ani dzień nie są im dane, przeto niech gospodarzą na tej ziemi tak, jak by mieli

4a tzn. rozdział 20. jest nazywany Artykułami i Przymierzami Kościoła Chrystusa.
DiP 33:14; 42:13.
ppś Przymierze.

6a I Piotra 2:13;
DiP 98:5–7.
b DiP 58:21–22.

8a DiP 84:104.
b DiP 104:15–18.

9a ppś Uczciwy, uczciwość.
b DiP 38:27.
ppś Jedność.

10a tzn. inna gmina Kościoła, a nie inne wyznanie.

12a ppś Powszechna zgoda.

13a DiP 42:55.
ppś Spichlerz.
b DiP 42:33–34,
55; 82:17–19.

15a DiP 51:2.

16a tzn. Kirtland, obszar Ohio.

na niej pozostać przez lata, a ob-
róci się im to na dobre.

18. Oto będzie to wzorem dla
sługi mojego, Edwarda Par-
tridge'a, w innych miejscach,
we wszystkich kościołach.

19. A kto okaże się wiernym,
sprawiedliwym i mądrym

„szafarzem, ten dostąpi ^bradości
Swego Pana i odziedziczy życie
wieczne.

20. Zaprawdę, powiadam wam,
Jam jest Jezus Chrystus, który
„przyjdzie szybko, w ^bgodzinie,
w której się Go nie spodziewa-
cie. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 52

Objawienie dane starszym Kościoła za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Kirtland w stanie Ohio, 6 czerwca 1831 r. Konferencja w Kirtland trwała od trzeciego do szóstego czerwca. Na konferencji tej dokonano pierwszych odrębnych ustanowień na urząd wyższego kapłana, a także rozrózniono i potępiono niektóre przejawy fałszywych i zwodniczych duchów.

1–2: Wyznaczono, że następna konferencja, ma się odbyć w stanie Missouri; 3–8: Wyznaczono niektórych starszych, aby wyjechali razem; 9–11: Starsi mają nauczać tego, co zapisali apostołowie i prorocy; 12–21: Ci, którzy są oświeceni przez Ducha, wydają owoce chwały i mądrości; 22–44: Wyznaczono różnych starszych, aby głosili ewangelię w drodze do stanu Missouri na konferencję.

Oto tak rzecze Pan do starszych, których „powołał i wybrał w tych ostatnich dniach, głosem Swego Ducha:

2. Ja, Pan, oznajmię wam, co

chcę, abyście robili od tego czasu do następnej konferencji, która odbędzie się w stanie Missouri, na „ziemi, którą ^bpoświęcę dla mojego ludu, który jest „resztką Jakuba, i dla tych, którzy są dziećcami według „przymierza.

3. Przeto, zaprawdę, powiadam wam, niechaj słudzy moi, Józef Smith jun. i Sidney Rigdon, udadzą się w podróż, kiedy tylko będzie można poczynić przygotowania do opuszczenia ich domów, i niech udadzą się do ziemi Missouri.

4. A jeżeli będą mi wierni, zostanie im oznajmione, co mają czynić;

19^a Mat. 24:45–47.

ppś Szafarz,
szafarstwo.

^b ppś Radość.

20^a Obj. 22:6–16.

^b Mat. 24:44.

52 1^a ppś Powołać,
powołany przez
Boga, powołanie.

2^a DiP 57:1–3.

^b DiP 58:57; 84:3–4.

^c Ps. 135:4;

III Nefi 5:21–26.

^d Abr. 2:6–11.

ppś Przymierze
Abrahamowe.

5. A także, jeśli będą mi wierni, zostanie im oznajmiona ^aziemia ich dziedzictwa.

6. A jeżeli nie będą wierni, zostaną odcięci, według mej woli, jako mi się podoba.

7. I ponownie, zaprawdę, powiadam wam, niechaj sługa mój, Lyman Wight, i sługa mój, John Corrill, udadzą się prędko w podróż;

8. A także niech sługa mój, John Murdock, i sługa mój, Hyrum Smith, udadzą się w podróż do tego samego miejsca przez Detroit.

9. I niechaj wyruszą w podróż, głosząc po drodze słowo i nie mówiąc ^aniczego poza tym, co zapisali ^bprorocy i apostołowie, i tym, czego ich uczy ^cPocieszyciel przez modlitwę wiary.

10. Niechaj pójdą ^adwójkami i niech tak głoszą po drodze w każdej kongregacji, chrzcząc ^bwodą i nakładając ^cręce na brzegu wody.

11. Bowiem tak rzecze Pan, skrócę me dzieło w ^aprawości, bo przychodzą dni, gdy wyślę osąd do zwycięstwa.

12. I niech strzeże się sługa mój, Lyman Wight, bowiem Szatan pragnie go ^aoddzielić niczym plewy.

13. I oto, ten, kto jest ^awierny, włodarzem będzie uczyniony nad wieloma rzeczami.

14. I ponownie, dam wam wzór we wszystkim, aby was nie zwiedziono; bowiem Szatan krąży po ziemi, zwodząc narody —

15. Przeto ten, kto się modli i ma ^askruszonego ducha, ten jest przeze mnie ^bprzyjęty, jeżeli jest posłuszny moim ^cobrzędom.

16. Ten, kto przemawia, którego duch jest skruszony, którego język jest łagodny i budujący, tenże jest od Boga, jeżeli jest posłuszny moim obrzędom.

17. I ponownie, ten, kto drży przed moją potęgą, ^awzmocniony będzie i wyda owoce chwały i ^bmądrości według objawień i prawd, które wam dałem.

18. I znów ten, kto jest owładnięty i nie ^awydaje owocu według tego wzoru, nie jest ode mnie.

19. Przeto według tego wzoru ^apoznacie duchy, w każdym przypadku, pod całymi niebiosami.

20. I nadeszły dni, i ^astanie się ludziom według ich wiary.

21. Oto przykazanie to dane jest wszystkim starszym, których wybrałem.

22. I zaprawdę, powiadam

5a DiP 57:1–3.

9a Mos. 18:19–20.

b DiP 42:12; 52:36.

ppś Pisma święte.

c ppś Duch Święty;

Nauzczać,

nauzczytel —

Nauzczenie z Duchem;

Pocieszyciel.

10a Mar. 6:7;

DiP 61:35.

b Jan 1:26.

c Dz. 8:14–17.

11a Rzym. 9:28.

12a Łuk. 22:31;

III Nefi 18:17–18.

13a Mat. 25:23;

DiP 132:53.

15a ppś Złamane serce.

b DiP 97:8.

c ppś Obrzędy.

17a DiP 66:8; 133:58.

b ppś Mądrość.

18a Mat. 3:10.

19a ppś Rozróżnianie,
dar [rozzróżniania].

20a Mat. 8:5–13.

wam, niechaj sługa mój, "Thomas B. Marsh, i sługa mój, Ezra Thayre, także udadzą się w podróż, głosząc słowo po drodze do tego samego miejsca.

23. I ponownie, niechaj sługa mój, Isaac Morley, i sługa mój, Ezra Booth, udadzą się w podróż do tego samego miejsca, także głosząc słowo po drodze.

24. I ponownie, niechaj słuźdy moi, "Edward Partridge i Martin Harris, udadzą się w podróż ze sługami moimi, Sidneyem Rigdonem i Józefem Smithem jun.

25. Niechaj słuźdy moi, David Whitmer i Harvey Whitlock, także udadzą się w podróż do tego samego miejsca, głosząc po drodze.

26. I niechaj słuźdy moi, "Parley P. Pratt i ^bOrson Pratt, udadzą się w podróż do tego samego miejsca, głosząc po drodze.

27. I niechaj słuźdy moi, Solomon Hancock i Simeon Carter, także udadzą się w podróż do tego samego miejsca i głoszą po drodze.

28. I niechaj słuźdy moi, Edson Fuller i Jacob Scott, także udadzą się w podróż.

29. Niechaj słuźdy moi, Levi W. Hancock i Zebedee Coltrin, także udadzą się w podróż.

30. Niechaj słuźdy moi, Reynolds Cahoon i Samuel H. Smith, także udadzą się w podróż.

31. I niechaj słuźdy moi, Wheeler Baldwin i William Carter, także udadzą się w podróż.

32. I niechaj słuźdy moi, "Newel Knight i Selah J. Griffin, zostaną obaj ustanowieni i także udadzą się w podróż.

33. Zaprawdę, powiadam, niechaj wszyscy oni udadzą się w podróż do jednego miejsca, różnymi drogami, i niech jeden nie buduje na "fundamentach drugiego ani nie idzie jego śladami.

34. Ten, kto jest wierny, zachowany będzie i błogosławiony mnogim "owocem.

35. I ponownie, powiadam wam, niechaj słuźdy moi, Joseph Wakefield i Solomon Humphrey, udadzą się w podróż do krain wschodnich;

36. Niech pracują ze swymi rodzinami, "głosząc tylko to, co głosili prorocy i apostołowie, to, co ^bwidzieli i słyszeli, i w co z całą pewnością "wierzą, aby proroctwa zostały wypełnione.

37. Z powodu wykroczenia niechaj to, co przekazano Hermanowi Bassetowi, zostanie mu "odebrane i nałożone na głowę Simonsa Rydera.

38. I ponownie, zaprawdę, powiadam wam, niechaj Jared Carter zostanie "ustanowiony kapłanem, a także George James

22a DiP 56:5.

ppś Marsh, Thomas B.

24a ppś Partridge, Edward.

26a ppś Pratt, Parley
Parker.

b ppś Pratt, Orson.

32a DiP 56:6–7.

33a Rzym. 15:20.

34a Jan 15:16;
DiP 18:15–16.

36a Mos. 18:19–20;
DiP 52:9.

b Jan 3:11.

c ppś Wierzenie,
wiara, wierzyć.

37a Mat. 25:25–30.

38a DiP 79:1.

niech zostanie ustanowiony ^bkapłanem.

39. Niechaj reszta starszych ^aczuwa nad kościołami i głosi słowo w pobliskich im rejonach; i niech pracują własnymi rękami, aby nie było ^bbałwochwalstwa ani niegodziwości.

40. I we wszystkim pamiętajcie o ^abiednych i ^bpotrzebujących, chorych i cierpiących niedolę, bo kto tego nie czyni, nie jest moim uczniem.

41. I ponownie, niechaj słu-dzy moi, Józef Smith jun. i Sidney Rigdon, i Edward Partridge, wezmą ze sobą ^alist polecający

z Kościoła. I postarajcie się także o takowy dla sługi mojego, Olivera Cowdery'ego.

42. I tak, jako powiedziałem, jeżeli będziecie wierni, zbierzecie się razem, aby radować się na ziemi ^aMissouri, która jest ziemią waszego ^bdziedzictwa, a która jest teraz ziemią waszych wrogów.

43. Lecz oto, ja, Pan, przyśpie-szę budowę miasta w czasie jego i ukoronuję wiernych ^aradością i weselem.

44. Oto Jam jest Jezus Chrystus, Syn Boga, i ^awzniosę ich ostat-niego dnia. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 53

Objawienie dane Algernonowi Sidneyowi Gilbertowi za pośrednic-twem Proroka Józefa Smitha w Kirtland w stanie Ohio, 8 czerwca 1831 r. Na prośbę Sidneya Gilberta Prorok zapytał Pana o pracę brata Gilberta i zadanie wyznaczone mu w Kościele.

1–3: Powołanie i wybór Sidneya Gilberta w Kościele, aby był ustanowiony starszym; 4–7: Ma on także służyć jako pełnomocnik biskupa.

Oto powiadam ci, słuگو mój, Sid-neyu Gilbertcie, że usłyszałem twoje modlitwy; i wołałeś mnie, abym ci ujawnił, ja, Pan, twój Bóg, w sprawie twojego powołania

i ^awyboru w Kościele, który ja, Pan, ustanowiłem w tych ostat-nich dniach.

2. Oto ja, Pan, który byłem ^aukrzyżowany za grzechy świata, daję ci przykazanie, abyś ^bponie-chał świata.

3. Weź na siebie moje usta-nowienie starszym, aby głosić wiarę i pokutę, i ^aodpuszczenie

38b ppś Kapłan,
Kapłaństwo Aarona.

39a Alma 6:1.
b ppś Bałwochwalstwo.

40a DiP 104:15–18.
ppś Biedny.

b ppś Pomoc wzajemna.

41a DiP 20:64.

42a ppś Syjon.
b DiP 25:2; 57:1–3.

43a ppś Radość.

44a DiP 88:96–98.

53 1a ppś Powołanie
i bycie wybranym;

Wybór;
Wybrany.

2a ppś Ukrzyżowanie.
b ppś Świat;
Światowość.

3a ppś Odpuszczenie
grzechów.

grzechów, według słowa mojego, i przyjęcie Ducha Świętego przez nałożenie ^brąk;

4. A także, aby być ^apełnomocnikiem dla tego kościoła w miejscu, które będzie wyznaczone przez biskupa, zgodnie z przykazaniami, które będą dane później.

5. I ponownie, zaprawdę, powiadam ci, że wraz ze sługami moimi, Józefem Smithem jun.

i Sidneyem Rigdonem, udasz się w podróż.

6. Oto są to pierwsze obrzędy, które otrzymasz, a reszta zostanie ujawniona w czasie, który nastanie, według twojej pracy w mojej winnicy.

7. I ponownie, chcę, abyś się nauczył, że zbawiony będzie tylko ten, kto ^awytrwa do końca. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 54

Objawienie dane Newelowi Knightowi za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Kirtland w stanie Ohio, 10 czerwca 1831 r. Członkowie Kościoła mieszkający w Thompson w stanie Ohio byli niezgodni co do kwestii poświęcania własności. Pojawiły się samolubstwo i chciwość. Po misji wśród szejkersów (zob. wprowadzenie do rozdziału 49.) Leman Copley złamał swoje przymierze, że poświęci swoje duże gospodarstwo na dziedzictwo dla świętych przybywających z Colesville w stanie Nowy Jork. W rezultacie Newel Knight (przywódca członków mieszkających w Thompson) i inni starsi zwrócili się do Proroka z zapytaniem, co robić. Prorok zapytał Pana i otrzymał to objawienie, w którym przykazano członkom w Thompson, aby opuścili gospodarstwo Lemana Copleya i udali się w podróż do stanu Missouri.

1–6: Święci muszą dotrzymać przymierza ewangelii, aby uzyskać miłosierdzie; 7–10: Muszą okazać cierpliwość w utrapieniach.

TAK oto rzecze Pan, sam ^aAlfa i Omega, Początek i Koniec, ten sam, którego ^bukrzyżowano za grzechy świata —

2. Oto, zaprawdę, zaprawdę,

powiadam ci, sługo mój, Newelu Knight, że masz trwać niewzruszenie w urzędzie, do którego cię wyznaczyłem.

3. A jeśli bracia twoi pragną ujść przed wrogami, niechaj odpokutują za wszystkie swoje grzechy i staną się prawdziwie ^akorni przede mną i skruszeni.

3b ppś Ręce,
nałożenie [rąk].

4a DiP 57:6, 8–10, 14–15;

84:113.

7a ppś Wytrwać.

54 1a Obj. 1:8; DiP 19:1.

ppś Alfa i Omega.

b ppś Ukrzyżowanie.

3a ppś Pokorny, pokora.

4. A jako że ^aprzymierze, które ze mną zawarli, zostało złamane, tak więc nie jest już ^bwiążące ani nie ma mocy.

5. A biada temu, przez kogo doszło do tego ^awystępku, bowiem lepiej by mu było, gdyby utonął w głębinie morskiej.

6. Ale błogosławieni są ci, którzy dotrzymali przymierza i przestrzegali przykazań, bowiem dostąpią ^amiłosierdzia.

7. Przeto odejdźcie teraz i uchodźcie z tej ziemi, aby was nie zaskoczyli wrogowie; i udajcie się w podróż, i wyznaczcie, kogo chcecie, na swego przy-

wódcę, i aby zapłacił za was pieniądze;

8. I tak udajcie się w podróż w rejon zachodnie, do ziemi ^aMissouri, aż do granic Lamanitów.

9. A gdy zakończycie podróż, oto powiadam wam, żebyście ^apracowali na siebie, jako inni czynią, dopóki nie przygotuję dla was miejsca.

10. I ponownie, bądźcie ^acierpliwi w utrapieniach, dopóki nie ^bprzyjdę; a oto przyjdę szybko i moja nagroda jest ze mną; i ci, którzy mnie wcześniej ^aszukali, znajdą ^dodpoczynek dla swych dusz. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 55

Objawienie dane Williamowi W. Phelpsowi za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Kirtland w stanie Ohio, 14 czerwca 1831 r. Drukacz William W. Phelps wraz z rodziną przybył właśnie do Kirtland, a Prorok zwrócił się do Pana z prośbą o informację o nim.

1–3: *William W. Phelps jest powołany i wybrany, aby został ochrzczony oraz ustanowiony starszym i aby głosił ewangelię; 4: Ma on także pisać książki dla dzieci dla szkół kościelnych; 5–6: Ma on udać się do stanu Missouri, na terenie którego ma działać.*

TAK oto rzecze Pan do ciebie,

sługo mój, Williamie, zaiste, sam Pan całej ^aziemi, oto jesteś powołany i wybrany; a potem, gdy zostaniesz ^bochrzczony wodą, i jeśli uczynisz to ze wzrokiem skupionym jedynie na mojej chwale — uzyskasz odpuszczenie swych grzechów i otrzymasz Ducha Świętego przez nałożenie ^arąk;

2. A potem zostaniesz ustano-

4a DiP 42:30–39.
ppś Poświęcić, prawo poświęcenia.
b DiP 58:32–33.
5a Mat. 18:6–7.
6a ppś Miłosierny, miłosierdzie.
8a DiP 52:42.

9a I Tes. 4:11.
10a ppś Cierpliwość.
b Obj. 22:12.
ppś Drugie Przyjście Jezusa Chrystusa.
c Przyp. 8:17.
ppś Modlitwa.
d Mat. 11:28–30.

ppś Odpoczynek.
55 1a V Mojż. 10:14;
I Nefi 11:6;
II Nefi 29:7.
b ppś Chrzest, chrzciz.
c ppś Ręce, nałożenie [rąk].

wiony ręką mojego sługi, Józefa Smitha jun., starszym w Kościele, abyś głosił pokutę i “odpuszczenie grzechów przez chrzest w imię Jezusa Chrystusa, Syna Boga żywego.

3. A na kogo nałożysz ręce, jeśli jest skruszony przede mną, będziesz miał moc nadania Ducha Świętego.

4. I ponownie, zostaniesz ustanowiony do pomocy słudze mojemu, Oliverowi Cowdery’emu, w dziele drukowania, wyboru i pisania “książek dla szkół

kościelnych, aby małe dzieci też otrzymały nauki przede mną, jako mi się podoba.

5. I ponownie, zaprawdę, powiadam ci, że udasz się w tym celu w podróż wraz ze sługami moimi, Józefem Smithem jun. i Sidneyem Rigdonem, aby cię “osiedlono na ziemi twego dziedzictwa, abyś tam wykonywał tę pracę.

6. I ponownie, niechaj sługa mój, Joseph Coe, także uda się z nimi w tę podróż. Reszta zostanie wam ujawniona później, zgodnie z moją wolą. Amen.

ROZDZIAŁ 56

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Kirtland w stanie Ohio, 15 czerwca 1831 r. W objawieniu tym Ezra Thayre został skarcony za nieposłuszeństwo wobec poprzedniego objawienia („przykazania”, o którym mowa w wersecie 8.), które Józef Smith otrzymał dla niego. Ezra Thyre został pouczony o swoich obowiązkach w gospodarstwie Fredericka G. Williamsa, na którym mieszkał. Niniejsze objawienie stanowi także odwołanie z powołania Ezry Thayre’a, by udał się do stanu Missouri z Thomasem B. Marshem (zob. DiP 52:22).

1–2: Święci muszą wziąć swój krzyż i iść za Panem, aby uzyskać zbawienie; 3–13: Pan rozkazuje i odwołuje swoje rozkazy, a nieposłuszni zostają odrzuceni; 14–17: Biada bogatym, którzy nie pomagają biednym, i biada biednym, których serca nie są pokorne; 18–20: Błogosławieni są ubodzy, którzy mają nieskalane

serca, bowiem oni odziedziczą ziemię.

ZWAŻAJ, o ludu, który “wyznajesz moje imię, rzecz Pan, wasz Bóg; oto mój gniew jest rozpalony na buntowników, i poznają moje ramie i oburzenie moje w dniu, kiedy ^bnawiedzę ziemię, a gniew mój spadnie na narody.

2a ppś Odpuszczenie grzechów.
4a DiP 88:118; 109:7, 14.

5a Am. 9:15.
56 1a DiP 41:1.
b Iz. 10:3–4;

Morm. 9:2;
DiP 1:13–14; 124:10.

2. A ten, kto nie weźmie swego “krzyża i nie ^bpodąży za mną, i nie będzie przestrzegać moich przykazań, ten nie zostanie zbawiony.

3. Oto ja, Pan, rozkazuję; a ten, kto nie “posłucha, zostanie ^bodcięty we właściwym dla mnie czasie, po tym jak wydałem rozkaz i złamano go.

4. Przeto ja, Pan, rozkazuję i “odwołuję rozkazy, jako mi się podoba; a cała odpowiedzialność spadnie na głowy ^bzbuntowanych, rzecze Pan.

5. Przeto odwołuję przykazanie dane sługom mym, “Thomasowi B. Marshowi i Ewrze Thayre’owi, a daję nowe przykazanie słudze mojemu, Thomasowi, aby także udał się pośpiesznie w podróż do ziemi Missouri, a sługa mój, Selah J. Griffin, pójdzie wraz z nim.

6. Bo oto odwołuję przykazanie dane sługom mym, Selahowi J. Griffinowi i Newelowi Knightowi, z powodu hardości mego ludu, który znajduje się w Thompson, i z powodu jego buntów.

7. Przeto niech sługa mój, Newel Knight, pozostanie z nimi; a tyłu, ilu chce iść, może iść, którzy są skruszeni przede mną, i niechaj pójdą prowadzeni przezeń do ziemi, którą wyznaczyłem.

8. I ponownie, zaprawdę, powiadam ci, że sługa mój, Ezra Thayre, musi odpokutować za swoją “pychę i swoje samolubstwo i usłuchać wcześniejszego przykazania, które mu dałem w kwestii miejsca, gdzie zamieszkuje.

9. A jeżeli to uczyni, jeżeli nie będzie żadnych podziałów na tej ziemi, wciąż będzie wyznaczony do podróży do ziemi Missouri.

10. W przeciwnym razie otrzyma pieniądze, jakie wpłacił, odejdzie stąd i zostanie “odcięty od mego Kościoła, rzecze Pan Bóg zastępów;

11. I chociaż przeminie niebo i ziemia, słowa te nie “przemina, ale się wypełnią.

12. A jeżeli sługa mój, Józef Smith jun., musi zapłacić te pieniądze, oto ja, Pan, wypłacę mu je z powrotem w ziemi Missouri, aby ci, od których je dostał, otrzymali ponownie swoją zapłatę, stosownie do swoich uczynków;

13. Bowiem zgodnie z tym, co czynią, otrzymają ziemię w dziedzictwo.

14. Tak oto rzecze Pan do Swego ludu — wielu rzeczy musicie dokonać i za wiele odpokutować; oto bowiem grzechy wasze stały przede mną i nie są wam darowane, bowiem szukacie “rady na własną rękę.

2a Łuk. 14:27.
b I Piotra 2:21;
II Nefi 31:10–13;
Mor. 7:11.
ppś Jezus Chrystus —
Przykład Jezusa

Chrystusa.
3a ppś Posłuszeństwo,
posłuszny, być
posłusznym.
b DiP 1:14–16; 50:8.
4a DiP 58:31–33.

b ppś Bunt.
5a ppś Marsh, Thomas B.
8a ppś Pycha.
10a ppś Ekskomunikacja.
11a II Nefi 9:16.
14a Jakub 4:10.

15. I serca wasze nie są zadowolone. I nie jesteście posłuszni prawdzie, lecz znajdujecie „przyjemność w nieprawości.

16. Biada wam, „bogaci ludzie, którzy nie ^budzielacie majątku „biednym, bowiem wasze ^dbo-gactwa będą zgubą dla waszych dusz; i będzie to waszym lamentem w dniu nawiedzenia i sądu, i oburzenia: Minęły ^eźniwa, skończyło się lato, a dusza moja nie jest zbawiona!

17. Biada wam, „biedni ludzie, których serca nie są złamane, których duchy nie są skruszone, a brzuchy nie są nasycone, i których ręce nie powstrzymują się od brania cudzych dóbr, których

oczy pełne są ^bchciwości, i którzy nie chcecie trudzić się własnymi rękami!

18. Ale błogosławieni są „ubodzy, którzy mają nieskalane serca, których serca są ^bzłamane, a duchy są skruszone, bowiem zobaczą nadejście ^ckrólestwa Bożego w mocy i wielkiej chwale dla ich zbawienia; bo ich będzie ^dtłustość „ziemi.

19. Oto bowiem przyjdzie Pan i przyniesie ze sobą „zapłatę, i wynagrodzi każdego człowieka, i radować się będą biedni;

20. I ich pokolenia „odziedziczą ziemię z pokolenia na pokolenie, na wieki wieków. I na tym kończę mówić do was. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 57

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Syjonie w hrabstwie Jackson w stanie Missouri, 20 lipca 1831 r. Wypełniając rozkaz Pana, by wyruszyć do stanu Missouri, gdzie objawi On „ziemię ich dziedzictwa” (rozdział 52.), starsi udali się w podróż ze stanu Ohio do zachodniej granicy stanu Missouri. Józef Smith rozmyślał o ogólnych warunkach u Lamanitów i rozważał: „Kiedyż pustkowia zakwitnie niczym róża? Kiedyż powstanie Syjon w swej chwale i gdzie stanie Twoja świątynia, do której wszystkie narody przyjdą w ostatnich dniach?”. Następnie otrzymał niniejsze objawienie.

15a Alma 41:10;
III Nefi 27:11.

16a Jer. 17:11;
II Nefi 9:30.

b ppś Jałmużna,
dawanie jałmużny.

c Przep. 14:31;
Alma 5:55–56.
ppś Biedny.

d Jak. 5:3.

e Jer. 8:20;
Alma 34:33–35;
DiP 45:2.

17a Mos. 4:24–27;
DiP 42:42; 68:30–32.

b ppś Pożądać.

18a Mat. 5:3, 8;
Łuk. 6:20;
III Nefi 12:3.
ppś Biedny.

b ppś Złamane serce.

c ppś Królestwo
Boże lub królestwo
niebieskie.

d ppś Ziemia.

19a Obj. 22:12;

DiP 1:10.

20a Mat. 5:5;

DiP 45:56–58.

1–3: *Miejscowość Independence w stanie Missouri jest miejscem na Miasto Syjon i świątynię; 4–7: Święci mają zakupić ziemię i otrzymać dziedzictwo w tej okolicy; 8–16: Sidney Gilbert ma założyć sklep, William W. Phelps ma być drukarzem, a Oliver Cowdery ma redagować materiały przeznaczone do publikacji.*

ZWAŻAJCIE, o starsi mego Kościoła, rzecz Pan, wasz Bóg, którzyście się zebrali zgodnie z moimi przykazaniami na tej ziemi, która jest ziemią ^aMissouri, czyli ^bziemią, którą wyznaczyłem i ^cpoświęciłem na ^dzgromadzenie świętych.

2. Przeto jest to ziemia obiecana i ^amiejsce na miasto ^bSyjon.

3. I tak rzecz Pan, wasz Bóg, jeśli przyjmiecie mądrość, oto jest w tym mądrość. Oto miejsce zwane teraz Independence jest centralnym miejscem, a miejsce na ^aświątynię leży na zachód, na działce niedaleko budynku sądu.

4. Przeto mądrością jest, aby święci ^azakupili ziemię, a także cały obszar leżący na zachód, aż do granicy biegnącej bezpośrednio między ^bŻydami a ludźmi innych wyznań;

5. A także cały obszar graniczący

z prerią, o ile stać moich uczniów na ^azakup ziemi. Oto mądrością jest, aby ^bnabyli ją w wieczne dziedzictwo.

6. I niechaj sługa mój, Sidney Gilbert, wypełnia urząd, który mu wyznaczyłem, by przyjmował pieniądze, aby był ^apełnomocnikiem dla Kościoła, aby kupował ziemię we wszystkich pobliskich rejonach, tyle, ile można uczynić w prawości, i jak nakazuje mądrość.

7. I niechaj sługa mój, ^aEdward Partridge, wypełnia urząd, jaki mu wyznaczyłem, i ^brozdzieli dziedzictwo między świętych, jakom nakazał; podobnie ci, których wyznaczył sobie do pomocy.

8. I zaprawdę, powiadam wam, niechaj sługa mój, Sidney Gilbert, osiedli się na tym miejscu i założy sklep, aby sprzedawał towary bez oszustwa, żeby zdobył pieniądze na zakup ziemi dla dobra świętych i aby uzyskał wszystko, co jest potrzebne uczniom, aby ich osiedlić na ich dziedzictwie.

9. A także niechaj sługa mój, Sidney Gilbert, uzyska zezwolenie — oto jest w tym mądrość i niechaj zrozumie ją ten, kto czyta — aby mógł także rozsyłać towary do ludzi przez urzędników, jakich zechce zatrudnić w swych usługach;

57 1a DiP 52:42.
 b DiP 29:7–8; 45:64–66.
 c DiP 61:17.
 d prś Izrael —
 Zgromadzenie
 Izraela.
 2a DiP 28:9; 42:9, 62.
 b prś Syjon.

3a DiP 58:57; 97:15–17.
 4a DiP 48:4.
 b tzn. w tym miejscu
 słowo *Żyd* odnosi
 się do Lamanitów,
 a termin: *ludzie*
innych wyznań —
 do białych osadników.

5a DiP 58:49, 51;
 101:68–74.
 b DiP 56:20.
 6a DiP 53.
 7a DiP 58:24.
 prś Partridge, Edward.
 b DiP 41:9–11; 58:14–18.

10. I w ten sposób zaopatrzy moich świętych, aby głoszone moją ewangelię tym, którzy siedzą w "ciemności i w okolicy, i w ^bcieniu śmierci.

11. I ponownie, zaprawdę, powiadam wam, niechaj sługa mój, "William W. Phelps, osiedli się w tym miejscu i pracuje jako ^bdrukarz dla Kościoła.

12. I oto, jeżeli świat przyjmie jego pisma — oto jest w tym mądrość — niechaj zdobywa, co tylko może zdobyć w prawości, dla dobra świętych.

13. I niechaj sługa mój, "Oliver Cowdery, pomaga mu, tak, jakom nakazał, wszędzie, gdziekolwiek mu wyznaczę, w przepisywaniu,

w poprawianiu i w wyborze, aby wszystko było w porządku przede mną, jako Duch sprawdzi to przez niego.

14. I tak niechaj ci, których wymieniłem, osiedlą się jak najszybciej w ziemi Syjonu wraz ze swymi rodzinami, aby czynić te rzeczy, jako powiedziałem.

15. A teraz w kwestii zgromadzenia — niechaj biskup i pełnomocnik poczynią przygotowania dla rodzin, którym nakazano jak najszybciej przybyć do tej ziemi i osiedlić się na ich dziedzictwie.

16. A pozostałym starszym oraz członkom dalsze wskazówki zostaną przekazane później. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 58

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Syjonie w hrabstwie Jackson w stanie Missouri, 1 sierpnia 1831 r. Wcześniej, w pierwszy sabat po przybyciu Proroka i jego towarzyszy do hrabstwa Jackson w stanie Missouri, odbyło się nabożeństwo i przyjęto dwóch członków przez chrzest. W ciągu tego tygodnia przybyli członkowie grupy świętych z Colesville z gminy Thompson oraz inne osoby (zob. rozdział 54.). Wielu gorąco pragnęło poznać wolę Pana co do siebie w nowym miejscu zgromadzenia.

1–5: Ci, którzy przetrwają utrapienia, zostaną ukoronowani chwałą; 6–12: Święci mają się przygotować do zaślubin Baranka i Wieczerzy Pana; 13–18: Biskupi są sędziami w Izraelu; 19–23: Święci mają przestrzegać praw kraju; 24–29: Ludzie

winni czynić dobro z własnej woli; 30–33: Pan daje i odwołuje rozkazy; 34–43: Aby odpokutować, ludzie muszą wyznać swe grzechy i wyrzec się ich; 44–58: Święci mają zakupić swoje dziedzictwo i zgromadzić się w stanie Missouri;

10a Iz. 9:1;
Mat. 4:16.
PPŚ Ciemność

duchowa.
b Ps. 23:4.
11a PPŚ Phelps, William W.

b DiP 58:37, 40–41.
13a PPŚ Cowdery, Oliver.

59–65: *Ewangelię trzeba głosić każdej istocie.*

ZWAŻAJCIE, o starsi mego Kościoła, i nadstawcie ucha na moje słowo, i uczcie się ode mnie mojej woli odnośnie do was, a także w kwestii ^atej ziemi, do której was posłałem.

2. Bowiem zaprawdę, powiadam wam, błogosławiony jest ten, kto ^aprzestrzega moich przykazań, zarówno za życia, jak i po ^bśmierci; a nagroda tego, który jest ^cwierny w ^dutrapieniu, jest większa w królestwie niebieskim.

3. Nie możecie teraz dostrzec waszymi ludzkimi oczami zamiaru waszego ^aBoga odnośnie do tego, co nastąpi później, ani ^bchwały, jaka nastąpi po wielu utrapieniach.

4. Bowiem po wielu ^autrapieniach przychodzą ^bbłogosławieństwa. Przeto nadejdzie dzień, gdy zostaniecie ^cukoronowani wielką ^dchwałą. Nie wybiła jeszcze godzina, ale jest blisko.

5. Pamiętajcie to, co wam mówię zawczasu, abyście to ^azachowali w sercu i przyjęli, co nastąpi.

6. Oto, zaprawdę, powiadam wam, że wysłałem was po to,

abyście byli posłuszni i aby serca wasze były ^aprzygotowane na złożenie ^bświadcstwa o rzeczach, które nastąpią;

7. A także abyście mieli zaszczyt położyć podwaliny i zaświadczyć o ziemi, na której stanie ^aSyjon Boga;

8. A także aby można było przygotować dla ^abiednych ucztę z tłustych potraw; zaiste, ucztę z tłustych potraw, z wybornego ^bmętnego wina, aby wiedziała ziemia, że nie zawiodą usta proroków;

9. Zaiste, wieczerzę domu Pana, dobrze przygotowaną, na którą wszystkie narody będą zaproszone.

10. Najpierw bogaci i uczeni, mądrzy i szlachetni;

11. A potem nastanie dzień mojej potęgi; wtedy biedni, chromi i ślepi, i głusi przyjdą na ^azaślubiny Baranka, i spożyją ^bwieczerzę Pańską przygotowaną na wielki dzień, który nastanie.

12. Oto ja, Pan, to powiedziałem.

13. I aby ^aświadcstwo rozprze-strzeniało się z Syjonu, zaiste, z ust miasta dziedzictwa Boga —

14. Zaiste, w tym celu was tutaj posłałem i wybrałem mego sługę,

58 1a DiP 57:1–8.

2a Mos. 2:22.

b I Piotra 4:6.

c II Tes. 1:4.

d ppś Przeciwności.

3a ppś Bóg, Boska Trójca.

b ppś Chwała.

4a Ps. 30:6;

DiP 101:2–7;

103:11–14; 109:76.

b ppś Błogosławić,

błogosławiony,

błogosławieństwo.

c ppś Korona;

Wywyższenie.

d Rzym. 8:17–18;

DiP 136:31.

5a V Mojż. 11:18–19.

6a DiP 29:8.

b ppś Świadcstwo.

7a ppś Syjon.

8a ppś Biedny.

b Iz. 25:6.

11a Mat. 22:1–14;

Obj. 19:9;

DiP 65:3.

b Łuk. 14:16–24.

13a Mich. 4:2.

“Edwarda Partridge’a, i wyznaczyłem mu misję na tej ziemi.

15. Lecz jeżeli nie odpokutuje za swe grzechy, to jest za niewiarę i ślepotę serca, niechaj bacz, by nie “upadł.

16. Oto dana mu została misja i nie dostanie jej ponownie.

17. A tego, który dostał tę misję, wyznaczono, aby był “sędzią w Izraelu, jako bywało w dawnych czasach, aby rozdzielił ziemię dziedzictwa Boga pomiędzy^b dzieci Jego;

18. I aby sądził Jego lud według świadectwa sprawiedliwych i przy pomocy swych doradców, według praw królestwa, które są dane przez “proroków Boga.

19. Bowiem zaprawdę, powiadam wam, że prawo moje będzie przestrzegane na tej ziemi.

20. Niechaj nikt nie sądzi, że jest włodarzem, lecz niechaj Bóg rządzi tym, który feruje sądy zgodnie z Jego wolą, czyli innymi słowy, tym, który radzi lub zasiada na miejscu sędziego.

21. Niechaj nikt nie łamie “praw kraju, bowiem ten, kto przestrzega praw Boga, nie ma potrzeby łamania praw kraju.

22. Przeto podporządkujcie się mocom, które są, dopóki nie zapanuje “ten, którego prawem jest królować, i dopóki nie powali

wszystkich wrogów pod Swe stopy.

23. Oto “prawa, które otrzymaliście z mej ręki, są prawami Kościoła, i za takie je odtąd uważajcie. Oto jest w tym mądrość.

24. A teraz, jakom mówił w kwestii sługi mego, Edwarda Partridge’a, ziemia ta jest jego miejscem zamieszkania oraz tych, których wyznaczył na swych doradców; a także miejscem zamieszkania tego, którego wyznaczyłem, aby zarządzał moim “spichlerzem;

25. Przeto niechaj sprowadzą rodziny na tę ziemię, jako uradzą między sobą i ze mną.

26. Oto bowiem nie godzi się, abym we wszystkim rozkazywał; bowiem ten, kto jest zmuszany w każdej sprawie, ten jest “gnusnym i niemądrym sługą; przeto nie otrzyma żadnej nagrody.

27. Zaprawdę, powiadam, że ludzie powinni “gorliwie angażować się w dobrej sprawie i czynić wiele z wolnej woli, i czynić wiele prawości;

28. Bowiem jest w nich moc, dzięki której “sami sobą władają. A jeżeli czynią dobro, nijak nie stracą nagrody.

29. Ale ten, kto nic nie czyni, dopóki mu nie rozkażą, i przyjmuje rozkaz ze zwątpieniem w sercu,

14a PPŚ Partridge, Edward.

15a I Kor. 10:12.

17a DiP 107:72–74.

PPŚ Biskup.

b PPŚ Synowie

i córki Boga.

18a PPŚ Prorok.

21a Łuk. 20:22–26;

DiP 98:4–10;

Art. wiary 1:12.

PPŚ Rząd.

22a PPŚ Jezus Chrystus;

Mesjasz;

Milenium.

23a PPŚ Prawo.

24a DiP 51:13; 70:7–11.

26a Mat. 24:45–51;

DiP 107:99–100.

27a PPŚ Pilność;

Uczynki.

28a PPŚ Wolna wola.

i gnuśnie go wykonuje, tenże jest „potępiony.

30. Kimże jestem ja, który „uczyniłem człowieka, rzecz Pan, bym miał za niewinnego tego, który nie przestrzega moich przykazań?

31. Kimże jestem ja, rzecz Pan, żebym „obiecał i nie dotrzymał?

32. Wydaję rozkaz, a ludzie nie są posłuszni; „odwołuję rozkaz i nie dostają błogosławieństwa.

33. Wówczas mówią w swych sercach: Nie jest to dzieło Pana, bowiem nie spełniły się Jego obietnice. Lecz biada takim, bowiem nagroda ich czyha „na dole, a nie na górze.

34. A teraz daję wam dalsze wskazówki odnośnie do tej ziemi.

35. Jest to mądrość we mnie, aby sługa mój, Martin Harris, stał się wzorem dla Kościoła, „dając swe pieniądze biskupowi Kościoła.

36. A także prawem jest dla każdego człowieka, który przychodzi na tę ziemię, by otrzymać dziedzictwo; i uczyni on z pieniędzmi swoimi, jak wskazuje prawo.

37. I jest to także mądrością, aby zakupić ziemię w Independence pod spichlerz, a także pod „drukarnię.

38. A sługa mój, Martin Har-

ris, dostanie dalsze wskazówki na swój temat przez Ducha, aby otrzymał swoje dziedzictwo, jako mu się podoba;

39. I niechaj odpokutuje za grzechy, bowiem szuka „pochwały świata.

40. A także sługa mój, „William W. Phelps, niechaj wypełnia urząd, który mu wyznaczyłem, i niech otrzyma swoje dziedzictwo na ziemi;

41. I on także winien odpokutować, bowiem ja, Pan, nie jestem z niego zadowolony, gdyż stara się wywyższać i nie jest dość łagodny przede mną.

42. Oto „przebaczone temu, kto ^bodpokutował za swe grzechy, i ja, Pan, nie ^camiętam ich więcej.

43. Przez to możecie wiedzieć, czy człowiek odpokutował za swe grzechy — oto „wyzna je i ^bwyrzeknie się ich.

44. A teraz, zaprawdę, mówię odnośnie do pozostałych starszych mego Kościoła, nie nadszedł jeszcze czas i nie nadejdzie przez wiele lat, aby otrzymali swoje dziedzictwo na tej ziemi, chyba że pragnąć go będą przez modlitwę wiary, i tylko jako im wyznaczy Pan.

45. Oto bowiem „zgromadzą ludzi z krańców ziemi.

29a ppś Potępienie (wyklęcie).

30a Iz. 45:9–10; Hel. 12:6.

31a DiP 1:37–38; 82:10.

32a DiP 56:3–4.

33a DiP 29:45.

35a DiP 42:30–32.

37a DiP 57:11–12.

39a II Nefi 26:29; DiP 121:34–37.

40a ppś Phelps, William W.

42a Iz. 1:18.

ppś Przebaczać.

b ppś Pokutować, pokuta.

c Iz. 43:25.

43a DiP 19:20; 64:7.

ppś Wyznać, wyznanie.

b DiP 82:7.

45a V Mojż. 33:17.

ppś Izrael —

Zgromadzenie Izraela.

46. Przeto zbierzcie się; a ci, którym nie wyznaczono, by zostali na tej ziemi, niechaj głoszą ewangelię w pobliskich rejonach, po czym niechaj powrócą do swych domostw.

47. Niechaj głoszą po drodze i "dają świadectwo prawdy w każdym miejscu, i nawołują do pokuty bogatych, wysoko postawionych i nisko postawionych, a także biednych.

48. I niechaj budują "kościół, jeżeli mieszkańcy ziemi odpokutują.

49. I niechaj będzie dla kościoła w stanie Ohio wyznaczony głosem Kościoła pełnomocnik, aby przyjmował pieniądze na zakup ziemi w "Syjonie.

50. I daję przykazanie słudze mojemu, Sidneyowi Rigdonowi, aby "sporządził opis ziemi Syjonu oraz oświadczenie woli Boga, jako mu będzie ujawnione przez Ducha;

51. I list, i składkę do przedstawienia we wszystkich kościołach dla uzyskania funduszy, aby je złożyć na ręce biskupa, osobiście jemu lub jego pełnomocnikowi, jako uzna za stosowne, lub jeśli tak zleci, na zakup ziem jako dziedzictwo dla dzieci Boga.

52. Oto bowiem, zaprawdę, powiadam wam, że jest wola Pana, aby uczniowie i dzieci ludzkie otworzyły swe serca, by kupić nawet całą tę część

kraju tak szybko, jak tylko czas pozwoli.

53. Oto jest w tym mądrość. Niechaj tak uczynią lub nie otrzymają żadnego "dziedzictwa, chyba że przez rozlew krwi.

54. I ponownie, kiedy nabędą ziemię, niechaj pošlą tam robotników wszelkiego fachu, aby się trudzili dla świętych Boga.

55. Niechaj wszystko odbywa się w porządku; i niechaj biskup lub pełnomocnik Kościoła oznajmują od czasu do czasu przywileje związane z ziemią.

56. I niechaj dzieło zgromadzenia nie odbywa się w pośpiechu ani w ucieczce, ale niech odbędzie się podług rady starszych Kościoła podjętej na konferencjach, według wiedzy, którą otrzymają od czasu do czasu.

57. I niechaj sługa mój, Sidney Rigdon, poświęci i przeznaczy Panu tę ziemię oraz miejsce pod "świętynię.

58. I niechaj zwołana będzie konferencja, a potem niechaj słudzy moi, Sidney Ridgon i Józef Smith jun., powrócą, a wraz z nimi także Oliver Cowdery, aby wykonać resztę pracy, jaką im wyznaczyłem na ich własnej ziemi, a reszta niech "działa według postanowień konferencji.

59. I niechaj każdy, kto wraca z tej ziemi, daje po drodze "świadectwo o tym, co wie i w co z całą pewnością wierzy.

47a DiP 68:8.

48a tzn. gminy Kościoła.

49a PPŚ Syjon.

50a DiP 63:55–56.

53a DiP 63:27–31.

57a DiP 57:3; 84:3–5, 31; 97:10–17.

58a PPŚ Powszechna

zgoda.

59a PPŚ Świadectwo.

60. I odbierzcie Zibie Petersonowi to, co mu przekazano; i niechaj stoi jako członek w Kościele, i pracuje własnymi rękoma wraz z braćmi, dopóki nie zostanie wystarczająco „skarcony za wszystkie swoje grzechy; bowiem ich nie wyznaje i zamyśla je ukryć.

61. Niechaj reszta starszych tego Kościoła przybywających do tej ziemi, spośród których niektórzy są niezmiernie błogosławieni, nawet ponad miarę, także odbędzie konferencję na tej ziemi.

62. I niechaj sługa mój, Edward

Partridge, pokieruje konferencją, którą odbędzie.

63. I niechaj także wróć, głosząc po drodze ewangelię, dając świadectwo o rzeczach, które są im objawione.

64. Bowiem zaprawdę, z tego miejsca musi rozlec się dźwięk na cały świat, aż do najdalszych krańców ziemi — ewangelia musi być „głoszona każdemu stworzeniu ze ^bznakami podążającymi za tymi, którzy wierzą.

65. I oto „przychodzi Syn Człowieczy. Amen.

ROZDZIAŁ 59

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Syjonie w hrabstwie Jackson w stanie Missouri, 7 sierpnia 1831 r. Przed tym objawieniem ziemia została konsekrowana, jak zlecił Pan, i miejsce pod przyszlą świątynię zostało poświęcone. W dniu otrzymania niniejszego objawienia zmarła Polly Knight, żona Josepha Knighta sen. — pierwsza członkini Kościoła, która zmarła w Syjonie. Pierwsi święci określili niniejsze objawienie jako „pouczenie dla świętych, jak zachować sabbat oraz jak pościć i modlić się”.

1–4: Wierni święci w Syjonie będą błogosławieni; 5–8: Mają oni kochać Pana i służyć Mu, i przestrzegać Jego przykazań; 9–19: Święci są błogosławieni tak docześnie, jak i duchowo przez święcenie dnia Pana; 20–24: Prawi otrzymują obietnicę pokoju na tym świecie i życia wiecznego w świecie, który nastanie.

Oto błogosławieni są ci, rzecze Pan, co przyszli na tę ziemię ze ^awzrokiem skupionym jedynie na mojej chwale, według moich przykazań.

2. Bowiem ci, którzy przeżyją, ^aodziedziczą ziemię, a ci, którzy ^bumrą, odpoczną od wszelkich swoich trudów, a uczynki

60a ppś Skarcic, karcenie.

64a ppś Głosić.

b ppś Znak.

65a ppś Drugie Przyjście

Jezusa Chrystusa.

59 1a Mat. 6:22–24;

DiP 88:67.

2a Mat. 5:5;

DiP 63:20, 48–49.

b Obj. 14:13.

ppś Raj;

Śmierć fizyczna.

ich pójdą za nimi; i otrzymają ^akoronę w ^aposiadłościach mego Ojca, które dla nich przygotowałem.

3. Zaiste, błogosławieni są ci, których stopy stoją na ziemi Syjonu, którzy byli posłuszni mojej ewangelii, bowiem otrzymają w nagrodę dobre rzeczy ziemi, i rodzic ona będzie w swej ^asile.

4. I będą także ukoronowani błogosławieństwami z wysokości, i mnogimi przykazaniami, i ^aobjawieniami w swoim czasie — ci, którzy są ^bwierni i ^cpilni przede mną.

5. Przeto daję im przykazanie, mówiąc tak: "Kochać będziesz Pana, twego Boga, całym swoim ^bsercem, z całej swojej mocy, umysłu i siły; i ^csłużyć mu będziesz w imię Jezusa Chrystusa.

6. Kochać będziesz ^ablźniego swego jak siebie samego. Nie będziesz ^bkradł; nie będziesz popełniał ^ccudzołóstwa ani ^dzabijał, ani czynił niczego takiego.

7. ^aDziękować będziesz Panu, twemu Bogu, za wszystko.

8. Ofiarujesz Panu, twemu

Bogu, ^aofiarę w ^bprawości, ofiarę ze złamanego serca i ^cskruszonego ducha.

9. I abyś pełniej zachował siebie ^aniesplamionym przez świat, udasz się do domu modlitwy i ofiarujesz swe sakramenty w moim ^bświętym dniu;

10. Bowiem zaprawdę, jest to dzień przeznaczony tobie, abyś odpoczął od trudów i ^aoddał cześć Najwyższemu;

11. Jednak we wszystkie dni i o każdej porze w prawości ofiarowywać będziesz swoje śluby;

12. Lecz pamiętaj, że w tym dniu, dniu Pana, będziesz ofiarowywać swe ^aoblacje i sakramenty Najwyższemu, ^bwyznając swe grzechy twym braciom i przed Panem.

13. I w tym dniu nie uczynisz niczego innego poza przygotowaniem jedzenia w prostocie serca, aby doskonałym był ^apost twój, czyli innymi słowy, aby pełną była ^bradość twoja.

14. Zaprawdę, to jest post i modlitwa, czyli innymi słowy, radowanie się i modlitwa.

2c ppś Korona;
Wywyższenie.

d Jan 14:2;
DiP 72:4; 76:111;
81:6; 98:18.

3a I Mojż. 4:12;
Mojż. 5:37.

4a DiP 42:61; 76:7; 98:12;
121:26-29.

ppś Objawienie.
b ppś Godny, bycie
godnym.

c ppś Pilność.

5a V Mojż. 11:1;
Mat. 22:37;
Mor. 10:32;

DiP 20:19.

ppś Miłość.

b ppś Serce.

c ppś Służba.

6a ppś Wspólnota.

b ppś Kraść, kradzież.

c ppś Cudzołóstwo.

d ppś Morderstwo.

7a Ps. 92:2;

Alma 37:37;

DiP 46:32.

ppś Wdzięczny,
podziękowania,
dziękczynienie.

8a ppś Ofiara
(poświęcenie).

b ppś Prawy, prawość.

c ppś Złamane serce.

9a Jak. 1:27.

b ppś Dzień sabatu.

10a ppś Oddawać cześć.

12a tzn. ofiary, czy to
z czasu, talentów,
czy w formie dóbr
materialnych, czy też
służby Bogu i bliźnim.
ppś Ofiara
(poświęcenie).

b ppś Wyznać,
wyznanie.

13a ppś Post, pościć.

b ppś Radość.

15. A jeżeli czynić będziesz te rzeczy z ^adziękczynieniem, z ^bradosnym ^csercem i obliczem, bez wielkiego ^dśmiechu, bowiem jest to grzechem, ale z pogodnym sercem i radosnym obliczem —

16. Zaprawdę, powiadam, że jeżeli tak czynić będziesz, twoja będzie pełnia ziemi, zwierzyzna polna i ptactwo w powietrzu, i to, co się wspina na drzewa, i to, co chodzi po ziemi;

17. Zaiste, i ziele, i dobre rzeczy, co pochodzą z ziemi, czy to do spożycia czy na okrycie, czy dla domów, czy dla stodół, czy dla sadów, czy dla ogrodów, czy dla winnic;

18. Zaiste, wszystkie rzeczy, co pochodzą z ^aziemi, w swoim okresie, uczynione są dla korzyści i użytku człowieka, aby radowały oko i cieszyły serce;

19. Do spożycia i dla okrycia, dla smaku i dla zapachu, dla

wzmocnienia ciała i ożywienia duszy.

20. I podoba się Bogu, że dał człowiekowi te wszystkie rzeczy; bowiem stworzono je w tym celu, aby były używane według osądu, nie w nadmiarze ani przez przemoc.

21. I niczym człowiek nie ^aobraża Boga i na nikogo nie rozpała się Jego gniew poza tymi, którzy ^bnie wyznają Jego ręki we wszystkim i nie są posłuszni Jego przykazaniom.

22. Jest to według prawa i proroków; przeto nie kłopotz mnie więcej w tej sprawie.

23. Ale naucz się, że ten, kto czyni dzieła ^aprawości, otrzyma swoją ^bnagrodę, nagrodę ^cpokoju w tym świecie i ^dżycia wiecznego w świecie, który nastanie.

24. Ja, Pan rzekłem to, a Duch daje świadectwo. Amen.

ROZDZIAŁ 60

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Independence w hrabstwie Jackson w stanie Missouri, 8 sierpnia 1831 r. W tym przypadku starsi, którzy udali się w podróż do hrabstwa Jackson i uczestniczyli w poświęceniu ziemi i terenu pod budowę świątyni, pragnęli dowiedzieć się, co mają czynić.

1–9: Starsi mają głosić ewangelię w kongregacjach niegodziwych

ludzi; 10–14: Nie powinni beczynie spędzać czasu ani zakopywać

15a ppś Wdzięczny, podziękowania, dziękczynienie.
b II Mojż. 25:2; DiP 64:34.
c Przep. 17:22.

d DiP 88:69.
18a ppś Ziemia.
21a ppś Urazić.
b Job 1:21.
23a ppś Prawy, prawość.
b ppś Błogosławić,

błogosławiony, błogosławieństwo.
c Mat. 11:28–30.
ppś Pokój.
d DiP 14:7.

swoich talentów; 15–17: Mogą obmyć swoje stopy jako świadectwo przeciwko tym, którzy odrzucają ewangelię.

Oto tak rzecze Pan do starszych Swego Kościoła, którzy mają szybko wracać do ziemi, z której przybyli: Oto podoba mi się, żeście tutaj przybyli;

2. Ale z niektórych nie jestem zadowolony, bowiem nie otwierają swoich ^aust, lecz ^bchowają talent, który im dałem, a to z powodu ^cstrachu przed człowiekiem. Biada takim, bowiem mój gniew rozpałił się na nich.

3. I stanie się, że jeżeli nie będą mi wierniejsi, to ^aodbiorę im nawet to, co posiadają.

4. Bowiem ja, Pan, rządę w niebiosach na wysokości i pośród ^aarmii ziemi; i w dniu, kiedy zbiorę swe ^bklejnoty, wszyscy ludzie poznają, czym jest to, co świadczy o mocy Boga.

5. Lecz zaprawdę, mówić do was będę w kwestii waszej podróży do ziemi, z której przyszliście. Zbudujcie statek albo zakupcie jakiś, jako uznanie za stosowne — nie ma to dla mnie znaczenia — i szybko udajcie się w podróż do miejsca zwanego St. Louis.

6. A stamtąd niechaj słudzy moi, Sidney Rigdon, Józef Smith jun.

i Oliver Cowdery, udadzą się w podróż do Cincinnati;

7. I w tym miejscu niechaj podniosą głos i oznajmią moje słowo donośnymi głosami, bez gniewu czy zwątpienia, podnosząc na nich święte ręce. Bowiem jestem w stanie was uczynić ^aświętymi, i wasze grzechy są wam ^bprzebaczone.

8. A reszta niechaj uda się w podróż dwójkami z St. Louis i głosi słowo — nie w pośpiechu — pośród kongregacji niegodziwych, dopóki nie powrócą do kościołów, z których przyszli.

9. A wszystko to dla dobra kościołów; w tym celu ich wysłałem.

10. I niechaj sługa mój, ^aEdward Partridge, z pieniędzy, jakie mu dałem, udzieli moim starszym, którym nakazano powrót;

11. A ten, kto może, niechaj je zwróci przez pełnomocnika; a kto nie może, nie jest to od niego wymagane.

12. A teraz mówię o reszcie, która ma przyjść do tej ziemi.

13. Oto zostali posłani, aby głosić moją ewangelię pośród kongregacji niegodziwych; przeto daję im takie przykazanie: Nie będziecie ^abezczyinnie spędzać swego czasu ani zakopywać swego ^btalentu, aby go nie poznano.

60 ^a Efez. 6:19–20.
^b Łuk. 8:16, 18.
^c Mat. 25:14–30.
 ppś Bojaźń, strach —
 Bojaźń wobec
 człowieka.

3a Mar. 4:25; DiP 1:33.
 4a Alma 43:50.
 b Iz. 62:3; Zach. 9:16;
 Mal. 3:17; DiP 101:3.
 7a ppś Świętość.
 b ppś Przebaczać.

10a ppś Partridge, Edward.
 13a DiP 42:42.
 ppś Bezczyinnie,
 bezczylnność.
 b Mat. 25:24–30;
 DiP 82:18.

14. A kiedy już przyjdziecie do ziemi Syjonu, i ogłosicie moje słowo, wróćcie szybko, głosząc moje słowo pośród kongregacji niegodziwych, nie w pośpiechu ani w „gniewie czy w kłótni.

15. I otrząśnijcie „proch ze stóp waszych przeciwko tym, którzy was nie przyjmą, nie w ich obecności, abyście ich nie sprowokowali, ale w tajemnicy; i obmyjecie

swe stopy jako świadectwo przeciwko nim w dniu sądu.

16. Zaprawdę, to wam wystarczy, i jest to wola Tego, który was posłał.

17. I ustami sługi mego, Józefa Smitha jun., ujawnione będzie odnośnie do Sidneya Rigdona i Olivera Cowdery’ego. Reszta potem. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 61

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha na brzegu rzeki Missouri w McIlwaine’s Bend 12 sierpnia 1831 r. W drodze powrotnej do Kirtland Prorok wraz z dziesięcioma starszymi płynęli czółnami w dół rzeki Missouri. Trzeciego dnia podróży doświadczyli oni wielu niebezpieczeństw. W wizji w jasny dzień Starszy William W. Phelps ujrzał niszczyciela, jak w całej potędze przemieszczał się po powierzchni wód.

1–12: Pan zarządził wielkie zagłady na wodach; 13–22: Wody zostały przekłete przez Jana, a niszczyciel przemieszcza się po ich powierzchni; 23–29: Niektórzy posiadają moc rozkazywania wodom; 30–35: Starsi mają podróżować dwójkami i głosić ewangelię; 36–39: Mają się przygotować na przyjście Syna Człowieczego.

Oto zważajcie na głos Tego, który ma wszelką „moc, który istnieje od wieczności do wieczności,

samego ^bAlfy i Omegi, Początku i Końca.

2. Oto, zaprawdę, tak rzecze Pan do was, o starsi mojego Kościoła zebrani w tym miejscu, którym teraz przebaczone grzechy, bowiem ja, Pan, „przebaczam grzechy i ^bmiłościw jestem tym, którzy „wyznają swe grzechy w pokorze serc;

3. Lecz zaprawdę, powiadam wam, że nie ma potrzeby, by całe to grono moich starszych szybko podróżowało po wodach,

14a Przyp. 14:29.

15a Mat. 10:14;

Łuk. 9:5;

Dz. 13:51;

DiP 24:15; 75:20; 84:92.

61 1a ppś Moc.

b ppś Alfa i Omega.

2a Mos. 4:10–11.

ppś Przebaczać.

b ppś Miłosierny,

miłosierdzie.

c ppś Wyznać, wyznanie.

podczas gdy po obu stronach mieszkańcy giną w niewierze.

4. Jednak pozwoliłem na to, abyście mogli dać świadectwo; oto wiele jest niebezpieczeństw na wodach, a później będzie ich jeszcze więcej;

5. Bowiem ja, Pan, w gniewie Swym zarządziłem wielkie zagłady na wodach; zaiste, szczególnie na tych wodach.

6. Jednakże wszelkie ciało jest w moim ręku, i nie zginie przez wodę ten, kto jest wierny pośród was.

7. Przeto wskazane jest, aby sługa mój, Sidney Gilbert, i sługa mój, "William W. Phelps, pośpiesznie zajęli się swoim zadaniem i misją.

8. Jednakże nie zezwolę na to, abyście się rozstali, zanim nie zostaniecie "skarceni za wszystkie wasze grzechy, abyście się stali jednym i nie zginęli w ^bniegodziwości;

9. Lecz teraz zaprawdę, powiadam, że wypada, abyście się rozstali. Przeto niechaj służy moi, Sidney Gilbert i William W. Phelps, wrócą do swojego poprzedniego towarzystwa i niech pośpiesznie udadzą się w podróż, aby wypełnić swoją misję, a powiedzie im się dzięki wierze;

10. A jeżeli będą wierni, zostaną zachowani, i ja, Pan, będę z nimi.

11. A reszta niechaj weźmie to, co potrzebne jest do okrycia.

12. Niechaj sługa mój, Sidney Gilbert, zabierze ze sobą także to, co nie jest potrzebne, jak się ugodzicie.

13. A teraz oto, dla waszego "dobra, dałem wam ^bprzykazanie w związku z tymi sprawami; i ja, Pan, będę rozprawiał z wami, jako czyniłem z ludźmi w dawnych dniach.

14. Oto ja, Pan, błogosławiłem "wody na początku, ale w ostatnich dniach ^bprzekląłem je ustami sługi mego, Jana.

15. Przeto nastaną dni, że nic, co żyje, nie będzie bezpieczne na wodach.

16. I będzie powiedziane w dniach, co nastaną, że tylko człowiek o zacnym sercu może dotrzeć wodą do ziemi Syjonu.

17. A jakom ja, Pan, "przeklął łąd na początku, tak w ostatnich dniach pobłogosławiłem go, w swoim czasie, na użytek moich świętych, aby mogli spożywać jego tłustość.

18. A teraz daję wam przykazanie, że co mówię do jednego, to mówię do wszystkich, żebyście ostrzegli waszych braci przed tymi wodami, aby nie podróżowali nimi, aby ich nie zawiodła wiara i aby nie wpadli w pułapki;

19. Ja, Pan, zarządziłem, i niszczyiciel przemieszcza się po ich powierzchni, i nie odwołuję zarządzenia.

20. Ja, Pan, gniewny byłem

7a PPŚ Phelps, William W.

8a PPŚ Skarcieć, karcenie.

b PPŚ Niegodziwy,

niegodziwość.

13a DiP 21:6.

b PPŚ Przykazania Boga.

14a I Mojż. 1:20.

b Obj. 8:8–11.

17a Mojż. 4:23.

wczoraj na was, ale dzisiaj gniew mój się odwrócił.

21. Przeto niechaj ci, o których mówiłem, że winni pośpiesznie udać się w podróż — znowu im powiadam, niech pośpiesznie udadzą się w podróż.

22. I pokrótce, nie ma dla mnie znaczenia, jeśli stanie się, że wypełnią swą misję, czy udadzą się wodą, czy lądem; a w przyszłości niechaj się stanie, jako jest ujawnione, według ich osądu.

23. A teraz, w kwestii moich sług, Sidneya Rigdona, Józefa Smitha jun. i Olivera Cowdery'ego, niech nie wypuszczają się więcej na wody, chyba że na kanał w drodze powrotnej do swoich domów; czyli innymi słowy, nie wolno im podróżować wodą, chyba że kanałem.

24. Oto ja, Pan, wyznaczyłem sposób podróżowania dla moich świętych; i taki oto, jest sposób — po opuszczeniu kanału mają kontynuować podróż lądem, ponieważ rozkazano im udać się w podróż do ziemi Syjonu;

25. A uczynią tak, jak dzieci Izraela, "rozbijając namioty po drodze.

26. I to przykazanie dacie wszystkim waszym braciom.

27. Jednak, komu dano "moc rozkazywania wodom, temu dano przez Ducha, aby znał wszystkie Jego sposoby;

28. Przeto niechaj czyni, jako mu rozkazuje Duch żywego Boga, czy to na lądzie czy w wodzie, co mnie pozostaje zarządzić później.

29. I podano kierunek dla świętych, czyli drogę dla świętych z obozu Pana.

30. I ponownie, zaprawdę, powiadam wam, aby słudzy moi, Sidney Rigdon, Józef Smith jun. i Oliver Cowdery, nie otwierali ust w kongregacjach niegodziwych, dopóki nie przybędą do Cincinnati;

31. A w tamtym miejscu wzniosą do Boga głos przeciwko temu ludowi, zaiste, do tego, którego gniew rozpałił się na ich niegodziwość — przeciwko ludowi, który już niemal "dojrzał do za-głady.

32. A stamtąd niechaj udadzą się do kongregacji swoich braci, ponieważ trud ich jest teraz bardziej potrzebny pośród nich niż pośród kongregacji niegodziwych.

33. A teraz w kwestii pozostałych — niechaj się udadzą w podróż i "głoszą słowo pośród kongregacji niegodziwych, według tego, co jest dane;

34. A jeżeli tak postąpią, "oczyszczą swe szaty i będą przede mną bez skazy.

35. I niechaj wędrują razem lub "dwójkami, tak jak uważają za słuszne, tylko niechaj sługa

25a IV Mojż. 9:18.
27a PPŚ Kapłaństwo;
Moc.
31a Alma 37:31;

Hel. 13:14;
DiP 101:11.
33a PPŚ Głosić;
Świadczyć.

34a II Nefi 9:44;
Jakub 2:2;
Mos. 2:28.
35a PPŚ Praca misjonarska.

mój, Reynolds Cahoon, i sługa mój, Samuel H. Smith, z których jestem bardzo zadowolony, nie rozłączą się, dopóki nie powrócą do swych domów, a to dla mojego mądrego celu.

36. A teraz zaprawdę, powiadam wam, a co mówię do jednego, to mówię do wszystkich, bądźcie dobrej myśli, ^amałe dziatki; bowiem jestem ^bwśród was i nie ^cponiechałem was;

37. A jeżeli się ukorzyliście

przede mną, wasze są błogosławieństwa ^akrólestwa.

38. Opaszcie swe lędźwie i bądźcie ^aczujni, i bądźcie trzeźwo myślący, wypatrując przyjścia Syna Człowieczego, bowiem przychodzi On w godzinie, w której się tego nie spodziewacie.

39. ^aMódlcie się zawsze, abyście nie ulegli ^bpokusie, abyście ostali się w dniu Jego przyjścia, czy to za życia, czy po śmierci. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 62

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha na brzegu rzeki Missouri w Chariton w stanie Missouri, 13 sierpnia 1831 r. Dnia tego, podróżując z Independence do Kirtland, Prorok wraz ze swoją grupą spotkał kilku starszych udających się do ziemi Syjonu, i po radosnych powitaniach otrzymali niniejsze objawienie.

1–3: Świadectwa są zapisane w niebie; 4–9: Starsi mają wędrować i głosić zgodnie z osądem oraz według wskazówek Ducha.

Oro zważajcie, o starsi mego Kościoła, rzecze Pan, wasz Bóg, sam Jezus Chrystus, wasz ^aOrędownik, który zna słabość człowieka i wie, jak przyjść z ^bpomocą tym, co są ^ckuszeni.

2. I zaprawdę, oczy moje spoczywają na tych, którzy nie poszli jeszcze do ziemi Syjonu;

przeto misja wasza nie jest jeszcze wypełniona.

3. Jednak błogosławieni jesteście, albowiem ^aświadectwo dane przez was zostało ^bzapisane w niebie, aby nań patrzyli aniołowie; i radują się z waszego powodu, i przebaczone są wam wasze ^cgrzechy.

4. A teraz wędrujcie dalej. Zbierzcie się na ziemi ^aSyjonu; i zorganizujcie spotkanie, i radujcie się razem, i ofiarujcie sakrament Najwyższemu.

36a Jan 13:33.

b Mat. 18:20.

c Iz. 41:15–17;

I Nefi 21:14–15.

37a DiP 50:35.

38a PPŚ Czuwać, strażnicy.

39a PPŚ Modlitwa.

b PPŚ Kusić, pokusa.

62 1a DiP 45:3–4.

PPŚ Orędownik.

b Hebr. 2:18;

Alma 7:12.

c PPŚ Kusić, pokusa.

3a Łuk. 12:8–9.

PPŚ Świadectwo.

b PPŚ Księga żywota.

c DiP 84:61.

4a DiP 57:1–2.

5. A potem możecie wrócić, aby dać świadectwo, wszyscy razem albo dwójkami, jako uznacie za stosowne, nie ma to dla mnie znaczenia; tylko bądźcie wierni i „głoście dobrą nowinę mieszkańcom ziemi lub pośród kongregacji niegodziwych.

6. Oto ja, Pan, zebrałem was, aby mogła się spełnić obietnica, aby wierni pośród was zostali zachowani i radowali się wespół na ziemi Missouri. Ja, Pan, daję obietnicę wiernym i nie mogę „kłamać.

7. Ja, Pan, skłonny jestem — jeśli który spośród was pragnie jechać konno czy na mule, czy powozem — dać to błogosławieństwo, jeżeli przyjmie je z ręki Pana, z sercem pełnym „dziękczynienia we wszystkim.

8. Te sprawy pozostawiam z wami, abyście czynili według własnego osądu i wskazówek Ducha.

9. Oto wasze jest „królestwo. Patrzcie, oto jestem zawsze ^bz wiernymi. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 63

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Kirtland w stanie Ohio, 30 sierpnia 1831 r. Prorok, Sidney Rigdon i Oliver Cowdery wrócili do Kirtland 27 sierpnia z wizyty w stanie Missouri. W historii Józefa Smitha opisano to objawienie: „W tych niemowlęcych dniach Kościoła panowało wielkie pragnienie uzyskania słowa Pana co do każdego tematu odnoszącego się w jakikolwiek sposób do naszego zbawienia; a skoro ziemia Syjonu była teraz najważniejszym doczesnym celem w zasięgu wzroku, poprosiłem Pana o dalsze informacje co do zgromadzenia świętych, zakupu ziemi i innych spraw”.

1–6: Dzień gniewu przyjdzie na niegodziwych; 7–12: Znaki przychodzą przez wiarę; 13–19: Ci, którzy są wiarołomnego serca, zaprzeczą wiere i zostaną wrzuceni do jeziora ognia; 20: Wierni otrzymają dziedzictwo na przemienionej ziemi; 21: Nie objawiono jeszcze pełnego opisu zdarzeń na Górze Przemienienia;

22–23: Posłuszni otrzymują tajemnice królestwa; 24–31: Dziedzictwa w Syjonie mają być zakupione; 32–35: Pan zarządza wojnami, a niegodziwi zabijają niegodziwych; 36–48: Święci mają się zgromadzić w Syjonie i dostarczyć pieniądze na jego rozbudowę; 49–54: Zapewnienie błogosławieństw dla

5a PPŚ Praca misjonarska.
6a Eter 3:12.
7a PPŚ Wdzięczny,

podziękowania,
dziękczynienie.
9a DiP 61:37.

b Mat. 28:20.

wiernych w czasie Drugiego Przyjścia, Zmartwychwstania i podczas Milenium; 55–58: To jest dzień ostrzeżenia; 59–66: Imię Pańskie jest brane nadaremno przez tych, którzy używają go bez upoważnienia.

ZWAŻAJ, o ludu, i otwórz serca, i nadstaw ucha z daleka; i słuchajcie wy, co nazywacie się ludem Pana, i usłyszcie słowa Pana i Jego wolę odnośnie do was.

2. Zaprawdę, powiadam, słuchajcie słowa tego, którego gniew rozpalił się na niegodziwych i „buntowniczych.

3. Który pragnie przyjąć tych, których zechce „przyjąć, i zachować przy życiu tych, których zechce zachować.

4. Który buduje zgodnie ze Swoją wolą i upodobaniem, i niszczy, kiedy Jemu się spodoba, i jest w stanie wtrącić duszę do piekła.

5. Oto Ja, Pan, wnoszę mój głos, i będzie mu dany posłuch.

6. Przeto, zaprawdę, powiadam, niechaj baczą niegodziwi i niech się trwożą, i drżą buntownicy; i niechaj niewierzący zamkną usta, bowiem „dzień gniewu przyjdzie na nich niczym ^btrąba powietrzna, i wszelkie ciało ^cdo wie się, że jestem Bogiem.

7. A ten kto szuka znaków, zobaczy „znaki, ale nie dla zbawienia.

8. Zaprawdę, powiadam wam, że są między wami tacy, którzy szukają znaków, i byli tacy od samego początku;

9. Lecz oto, wiara nie przychodzi przez znaki, ale znaki podążają za tymi, którzy wierzą.

10. Zaiste, znaki przychodzą przez „wiarę — nie z woli ludzi czy ich zachcianki, ale z woli Boga.

11. Zaiste, znaki przychodzą przez wiarę ku potężnym dziełom, bowiem bez „wiary nikt nie zadowala Boga; na kogo się Bóg rozgniewa, z tego nie jest zadowolony; przeto takim nie pokaże żadnych znaków, jedynie w ^bgniewie na ich ^cpotępienie.

12. Przeto Ja, Pan, nie jestem zadowolony z tych pośród was, którzy szukali znaków i dziwów dla wiary, a nie dla dobra ludzi, dla mej chwały.

13. Jednak daję przykazania, i wielu się odwróciło od moich przykazań i nie przestrzegało ich.

14. Byli wśród was „cudzołożnicy i cudzołożnice, a niektórzy spośród nich odwrócili się od was, a inni pozostają z wami, co zostanie później objawione.

15. Tacy niechaj strzegą się i szybko odpokutują, aby sąd nie zaskoczył ich niczym pułapka, a głupota ich zostanie wyjawiona, a uczynki ich podążą za nimi w oczach ludu.

63 2a ppś Bunt.

3a ppś Śmierć fizyczna.

6a ppś Drugie Przyjście
Jezusa Chrystusa;
Sprawiedliwość.

b Jer. 30:23.

c Iz. 49:26.

7a DiP 46:9.

ppś Znak.

10a Mor. 7:37.

ppś Wiara.

11a Hebr. 11:6.

b DiP 35:11.

c DiP 88:65.

14a DiP 42:24–25.

16. I zaprawdę, powiadam wam, jako rzekłem wcześniej, ten, kto “spoziera na kobietę, aby jej^bpożądać, lub gdy ktoś popełni “cudzołóstwo w sercu, nie będzie miał Ducha, ale zaprzeczy wierze i bać się będzie.

17. Przeto Ja, Pan, powiedziałem, że “trwożliwi i niewierzący, i wszyscy^bkłamcy, a także wszyscy ci, którzy kochają kłamstwo i “kalają się nim, i rozpustnik, i czarownik otrzymają swoją częśćkę w tym^djeziorze, co płonie ogniem i siarką, a co jest “drugą śmiercią.

18. Zaprawdę, powiadam, że nie wezmą udziału w “pierwszym zmartwychwstaniu.

19. A teraz oto Ja, Pan, powiadam wam, że nie jesteście “usprawiedliwieni, bo rzeczy te są pomiędzy wami.

20. Jednak ten, kto “wytrwa w wierze i będzie czynić wolę moją, temu się powiedzie i otrzyma^bdziedzictwo na ziemi, gdy nastąpi dzień przemienienia;

21. Kiedy “ziemia zostanie^bprzemieniona, według wzoru pokazanego apostołom moim na “górze; a którego pełny opis nie został jeszcze dany.

22. A teraz, zaprawdę, powiadam wam, że jakom powiedział, iż sprawię, że poznacie moją wolę, tak sprawię, że poznacie ją, nie jako przykazanie, bowiem wielu jest, co nie stara się przestrzegać moich przykazań.

23. Ale temu, kto przestrzega moich przykazań, dam “tajemnice mojego królestwa, a one będą w nim studnią^bwody żywej “wytryskującej ku wiecznemu żywotowi.

24. A teraz taka oto jest wola Pana, waszego Boga, w kwestii Jego świętych, aby zebrali się na ziemi Syjonu, nie w pośpiechu, aby nie było zamieszania, co przynosi zarazę.

25. Oto ziemia “Syjonu — Ja, Pan, dzierżę ją w swych rękach;

26. Jednak Ja, Pan, oddaję “cesarzowi, co cesarskie.

27. Przeto Ja, Pan, chcę, abyście zakupili ziemię, abyście mieli przewagę nad światem, abyście mieli prawo w świecie, aby go nie podburzyć do gniewu.

28. Bowiem “Szatan podburza ich serca do gniewu na was i do rozlewu krwi.

29. Przeto ziemia Syjonu zostanie nabyta tylko przez zakup lub

16a Mat. 5:27–28;

DiP 42:23–26.

b ppś Żądza.

c ppś Cudzołóstwo.

17a Obj. 21:8.

b ppś Kłamstwo.

c Obj. 22:15; DiP 76:103.

d Obj. 19:20;

II Nefi 9:8–19, 26;

28:23;

Jakub 6:10;

Alma 12:16–18;

DiP 76:36.

ppś Piekło.

e ppś Śmierć duchowa.

18a Obj. 20:6.

19a ppś Usprawiedliwienie, usprawiedliwić.

20a DiP 101:35.

b Mat. 5:5;

DiP 59:2; 88:25–26.

21a ppś Ziemia —

Ostateczny stan ziemi.

b ppś Świat — Koniec

świata.

c Mat. 17:1–3.

23a Alma 12:9–11;

DiP 42:61; 84:19;

107:18–19.

b ppś Woda żywa.

c Jan 4:14.

25a ppś Syjon.

26a Łuk. 20:25;

DiP 58:21–23.

ppś Rząd.

28a ppś Diabeł.

przez krew, inaczej nie będzie dla was dziedzictwem.

30. A jeżeli przez zakup, oto jesteście błogosławieni;

31. A jeżeli przez krew, którą zakazano wam rozlewać, oto wrogowie wasi napadną na was i przepędzani będziecie z miasta do miasta, z synagogi do synagogi, i niewielu się ostanie, aby otrzymać dziedzictwo.

32. Ja, Pan, gniewam się na niegodziwych; wstrzymuję mego Ducha, aby nie przebywał z mieszkańcami ziemi.

33. Przysięgłem w gniewie moim i zarządziłem o "wojnach na powierzchni ziemi, i niegodziwi będą zabijać niegodziwych, i strach padnie na każdego człowieka;

34. I "święci także ledwo umkną; jednakże Ja, Pan, jestem z nimi, i ^bzstąpię z nieba sprzed obecności mego Ojca i pochłonę "niegodziwych niegasnącym ^dogniem.

35. I oto, jeszcze nie teraz, lecz wkrótce.

36. Przeto widząc, jak Ja, Pan, zarządziłem te wszystkie rzeczy na powierzchni ziemi, chcę, aby święci moi zebrali się na ziemi Syjonu;

37. I aby każdy człowiek wziął "prawość w swoje ręce i wierność na swe łądzwie, i wzniosł ^bgłos ostrzeżenia dla mieszkańców

ziemi; i głosił, zarówno słowem, jak i w ucieczce — że przyjdzie "spustoszenie na niegodziwych.

38. Przeto niechaj uczniowie moi w Kirtland, którzy mieszkają na tym gospodarstwie, rozstrzygną sprawy doczesne.

39. Niechaj sługa mój, Titus Billings, który ma nad tym pieczę, pozbędzie się ziemi, aby z nadchodzącą wiosną był gotów udać się w podróż do ziemi Syjonu z tymi, którzy ją zamieszkują, poza tymi, których zachowam dla siebie, którzy nie pójdą, dopóki im nie nakażę.

40. I niechaj wszystkie pieniądze, jakie się da oszczędzić, a nie ma dla mnie znaczenia, czy będzie to duża suma czy mała, zostaną wysłane do ziemi Syjonu, do tych, których wyznaczyłem, aby je przyjmowali.

41. Oto ja, Pan, dam słudze memu, Józefowi Smithowi jun., moc, aby przez Ducha mógł "rozróżnić tych, którzy pójdą do ziemi Syjonu, i tych moich uczniów, co pozostaną.

42. Niechaj sługa mój, Newel K. Whitney, zatrzyma swój sklep lub, innymi słowy, ów sklep, jeszcze na krótki okres.

43. Jednak niech udzieli wszelkich pieniędzy, jakich może udzielić, aby je wysłano do ziemi Syjonu.

33a ppś Wojna.

34a ppś Święty (rzecznik).

b ppś Drugie Przyjście Jezusa Chrystusa.

c Mat. 3:12;

II Nefi 26:6;
DiP 45:57; 64:24;
101:23–25, 66.

ppś Niegodziwy, niegodziwość.

d ppś Ogień.

37a ppś Prawy, prawość.

b DiP 1:4.

c Iz. 47:11.

41a ppś Rozróżnianie, dar [rozdzielania].

44. Oto sprawy te są w jego rękach, niechaj czyni według swojej mądrości.

45. Zaprawdę, powiadam, niechaj zostanie ustanowiony jako pełnomocnik uczniów, którzy pozostaną, i niechaj zostanie ustanowiony do tego zadania;

46. A teraz pośpiesznie odwieźcie kościoły, objaśniając im te sprawy, razem ze sługą moim, Oliverem Cowderym. Oto jest moja wola, zdobywanie pieniędzy tak, jakom nakazał.

47. Ten, kto jest ^awierny i wytrwa, przemoże świat.

48. Ten, kto wysła skarby do ziemi Syjonu, otrzyma ^adziedzictwo na tym świecie, a uczynki jego pójdą za nim i otrzyma nagrodę na świecie, który nastanie.

49. I błogosławieni będą zmarli, którzy ^aumierają w Panu, od czasu, kiedy przyjdzie Pan, i ^bprzeminie, co stare, a wszystko stanie się nowe, i ^cpowstaną z martwych, i nie ^dumrą potem, i otrzymają dziedzictwo przed Panem w świętym mieście.

50. A ten, kto będzie żył, gdy przyjdzie Pan, i kto zachowa wiarę, ten będzie ^abłogosławiony, wyznaczono mu jednak ^bumrzeć w wieku człowieka.

51. Przeto dzieci ^abędą ^bdo-rastać, aż się zestarzeją; starcy umrą; jednak nie będą spać w prochu, tylko będą ^codmienieni w okamgnieniu.

52. Przeto dla tej przyczyny apostołowie głosili światu zmarłych wstanie zmarłych.

53. To są sprawy, których musicie wypatrywać; a mówiąc według miary Pana, są już teraz ^ablisko, w czasie, który nastanie, w samym dniu przyjścia Syna Człowieczego.

54. I do tej godziny będą niemądre ^apanny pomiędzy mądrymi; i w tej godzinie przyjdzie całkowite rozdzielenie prawych i niegodziwych; i w dniu tym ześle swoich aniołów, aby ^bwypełnili niegodziwych i wrzucili ich w niegasnący ogień.

55. A oto teraz, zaprawdę, powiadam wam, że Ja, Pan, nie jestem zadowolony ze służby mego, ^aSidneya Rigdona; ^bwywyższał się on w sercu i nie słuchał rady, lecz zasmucił Ducha;

56. Przeto ^azapisy jego nie są przyjęte przez Pana, i ma sporządzić inne; i jeżeli Pan go nie przyjmie, oto nie pozostanie dłużej na urzędzie, na który go wyznaczyłem.

47a Mos. 2:41;
DiP 6:13.

48a DiP 101:18.

49a Obj. 14:13;
DiP 42:44–47.

b II Kor. 5:17.

c ppś Zmartwych-
wstanie.

d Obj. 21:4;
Alma 11:45;

DiP 88:116.

ppś Nieśmiertelny,
nieśmiertelność.

50a ppś Błogosławić,
błogosławiony,
błogosławieństwo.

b ppś Śmierć fizyczna.

51a ppś Milenium.

b Iz. 65:20–22;

DiP 45:58; 101:29–31.

c I Kor. 15:51–52;

DiP 43:32.

53a DiP 35:15.

54a Mat. 25:1–13;
DiP 45:56–59.

b Mos. 16:2.

55a ppś Rigdon, Sidney.

b ppś Pycha.

56a DiP 58:50.

57. I ponownie, zaprawdę, powiadam wam, ^aci, którzy pragną w swych sercach w łagodności ^bostrzegać grzeszników, by odpokutowali, mają zostać ustanowieni do tej mocy.

58. Bowiem jest to dzień ostrzeżenia, a nie dzień mnogich słów. Bowiem nie będziecie ze mnie, Pana, szydzić w ostatnich dniach.

59. Oto Jam jest z wysokości, a moc moja leży w dole. Jestem ponad wszystkim i we wszystkim, i przez wszystko, i ^abadam wszystkie rzeczy, i nastanie dzień, gdy wszystkie rzeczy będą mi podległe.

60. Oto Jam jest ^aAlfa i Omega, sam Jezus Chrystus.

61. Przeto niechaj wszyscy strzegą się, jak biorą moje ^aimię na usta swoje —

62. Bowiem, zaprawdę, powiadam, że wielu jest takich, którzy są potępieni, którzy używają

imienia Pana, a nadużywają go, nie mając upoważnienia.

63. Przeto niechaj członkowie Kościoła odpokutują za swoje grzechy, a Ja, Pan, przyjmę ich za swoich; inaczej zostaną odcięci.

64. Pamiętajcie, że to, co przychodzi z wysoka, ^aświęte jest, i ma być ^bwymawiane z rozważą, i w ograniczeniu przez Ducha; i w tym nie ma potępienia, i otrzymujecie Ducha ^cprzez modlitwę; a bez tego pozostaje potępienie.

65. Niechaj słudzy moi, Józef Smith jun. i Sidney Rigdon, szukają sobie domu, jako ich uczy Duch przez ^amodlitwę.

66. Rzeczy te pozostają do pokonania przez cierpliwość, aby tacy otrzymali większy i wieczny ^aogrom ^bchwały, w przeciwnym razie — większe potępienie. Amen.

ROZDZIAŁ 64

Objawienie dane starszemu Kościoła za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Kirtland w stanie Ohio, 11 września 1831 r. Prorok przygotowywał się do przeprowadzki do Hiram w stanie Ohio, aby wznowić pracę nad tłumaczeniem Biblii, która została odłożona na czas jego pobytu w stanie Missouri. Grupa braci, którym nakazano wędrówkę do Syjonu (Missouri), gorliwie czyniła przygotowania do wyjazdu w październiku. Objawienie otrzymano w tym pracowitym okresie.

57a DiP 4:3–6.

b DiP 18:14–15.

ppś Ostrzegać,
ostrzeżenie;

Praca misjonarska.

59a I Kor. 2:10.

60a ppś Alfa i Omega.

61a ppś Bezczeszczenie.

64a ppś Święty
(przymiotnik).

b ppś Poważanie.

c DiP 42:14.

65a ppś Modlitwa.

66a II Kor. 4:17.

b Rzym. 8:18;

DiP 58:4; 136:31.

1–11: *Świętym przykazano przebaczać sobie nawzajem, aby nie pozostał w nich większy grzech; 12–22: Ci, którzy nie odpokutują, mają zostać przyprowadzeni przed Kościół; 23–25: Ten, który płaci dziesięcinę, nie zostanie spalony podczas przyjścia Pana; 26–32: Ostrzeżenie dla świętych przed długami; 33–36: Buntownicy zostaną odcięci od Syjonu; 37–40: Kościół będzie sądził narody; 41–43: Syjon zakwitnie.*

TAK oto rzecze do was Pan, wasz Bóg, O wy, starsi mego Kościoła, zważajcie i usłyszcie, i przyjmijcie moją wolę względem was.

2. Bowiem zaprawdę, powiadam wam, że moją wolą jest, abyście *“przemogli świat; przeto będę miał ^bwspółczucie dla was.*

3. Są tacy pośród was, co zgrzeszyli; jednak zaprawdę, powiadam, że ten jeden raz, dla mojej *“chwały i dla zbawienia dusz, ^bprzebaczyłem wam wasze grzechy.*

4. Będę wam miłościw, bowiem wam dałem królestwo.

5. I *“klucze tajemnic królestwa nie zostaną odebrane słudze mojemu, Józefowi Smithowi jun., jako wyznaczyłem, dopóki żyje,*

jeżeli posłuszny będzie moim *^bobrzędom.*

6. Są tacy, którzy szukali okazji do skargi przeciwko niemu, bez przyczyny;

7. Jednak zgrzeszyli; ale za prawdę, powiadam wam, że Ja, Pan, *“przebaczam grzechy tym, którzy je ^bwyznają przede mną i proszą o przebaczenie, tym, którzy nie zgrzeszyli ^cśmiertelnie.*

8. Moi uczniowie szukali w dawnych dniach *“okazji do skargi przeciwko sobie nawzajem i nie przebacжали jeden drugiemu w sercu; i z powodu tego zła cierpieli niedolę i zostali surowo ^bskarceni.*

9. Przeto powiadam wam, że powinniście sobie nawzajem *“przebaczać; bowiem ten, kto nie ^bprzebacza bratu jego przewinień, jest potępiony przed Panem; bowiem pozostaje w nim większy grzech.*

10. Ja, Pan, *“przebaczę, komu będę chciał przebaczyć, ale od was wymaga się, abyście ^bprzebaczyli wszystkim ludziom.*

11. I winniście mówić w swym sercu — niechaj Bóg *“rozsądzi między mną a tobą i wynagrodzi cię podług ^bczynów twoich.*

12. A tego, kto nie odpokutuje

64 2a I Jana 5:4.
b ppś Współczucie.
 3a Mojż. 1:39.
b Iz. 43:25.
 5a DiP 28:7; 84:19.
 ppś Klucze kapłaństwa.
b ppś Obrzędy.
 7a ppś Odpuszczenie grzechów;

Przebaczać.
b IV Mojż. 5:6–7;
 DiP 19:20; 58:43.
 ppś Wyznać, wyznanie.
c DiP 76:31–37.
 8a ppś Spór.
b ppś Skarcić, karcenie.
 9a Mar. 11:25–26;
 DiP 82:1.

b Mat. 6:14–15;
 Efez. 4:32.
 10a II Mojż. 33:19;
 Alma 39:6;
 DiP 56:14.
b Mos. 26:29–31.
 11a I Sam. 24:13.
b II Tym. 4:14.

za swe grzechy i nie wyzna ich, przyprowadzicie przed "Kościół i postąpicie z nim, jako wam mówi pismo święte albo zgodnie z przykazaniem, albo zgodnie z objawieniem.

13. A uczynicie to, aby Bogu była chwala — nie dlatego, żeście nie przebaczyli, nie mając współczucia, ale abyście byli usprawiedliwieni w oczach prawa, żebyście nie obrazili tego, który jest wam prawodawcą —

14. Zaprawdę, powiadam wam, będziecie tak postępować dla tej przyczyny.

15. Oto ja, Pan, rozgniewałem się na tego, który był sługą mym, Ezrę Bootha, a także na mego sługę, Isaaca Morleya, bowiem nie przestrzegali ani prawa, ani przykazania;

16. W sercu pragnęli zła, i Ja, Pan, wstrzymałem mojego Ducha. "Potępiali za zło tam, gdzie nie było żadnego zła; przebaczyłem jednak słudze mojemu, Isaacowi Morleyowi.

17. A także sługa mój, "Edward Partridge, zgrzeszył, i "Szatan pragnie zniszczyć jego duszę; ale kiedy będą ujawnione im te rzeczy i odpokutują za zło, będzie im przebaczone.

18. A teraz zaprawdę, powiadam, że uznałem za właściwe,

by sługa mój, Sidney Gilbert, wrócił do swego zajęcia po kilku tygodniach i do swego pełnomocnictwa w ziemi Syjonu;

19. A co widział i usłyszał, może ujawnić uczniom moim, aby nie zginęli. I dla tej przyczyny powiedziałem o tych rzeczach.

20. I ponownie, powiadam wam: Aby mój sługa, Isaac Morley, nie był "kuszony ponad swoją wytrzymałość ani nie radził źle, na waszą szkodę, dałem przykazanie, by sprzedać jego gospodarstwo.

21. Nie chcę, aby sługa mój, Frederick G. Williams, sprzedał swoje gospodarstwo, bowiem Ja, Pan, pragnę utrzymać silny wpływ na ziemi Kirtland przez okres pięciu lat, kiedy to nie obalę niegodziwych, abym w ten sposób niektórych uratował.

22. A po tym dniu Ja, Pan, nie będę "winił tych, którzy z otwartym sercem pójdą do ziemi Syjonu; bowiem Ja, Pan, wymagam ^bserc dzieci ludzkich.

23. Oto teraz nazywa się to "dzisiaj aż do ^bprzyjścia Syna Człowieczego, i zaprawdę, jest to dzień składania ^cofiar, i dzień na dziesięcinę mojego ludu; bowiem ten, kto płaci ^ddziesięcinę, nie zostanie ^espalony podczas Jego przyjścia.

12a DiP 42:80–93.

16a II Nefi 15:20;
DiP 121:16.

17a ppś Partridge, Edward.
b ppś Diabeł.

20a ppś Kusić, pokusa.

22a ppś Wina.

b II Mojż. 35:5;

DiP 59:15; 64:34.

23a DiP 45:6; 64:24–25.

b ppś Drugie Przyjście
Jezusa Chrystusa.

c ppś Ofiara
(poświęcenie).

d Mal. 3:10–11.

ppś Dziesięciny,
dziesięcina.

e Mal. 3:19;

III Nefi 25:1;

J.S. — Hist. 1:37.

24. Bowiem po dniu dzisiejszym nastąpi "spalenie — mówiąc według miary Pana — bowiem za prawdę, powiadam, że jutro wszyscy ^bpyszni, i ci, którzy czynią niegodziwie, będą niczym ścierń; i spalę ich, bowiem Jam jest Pan Zastępów; i nie oszczędzę nikogo, kto pozostaje w "Babilonie.

25. Przeto jeżeli wierzycie mi, będziecie pracować w czasie, który jeszcze nazywa się dzisiaj.

26. I nie godzi się, by sładzy moi, "Newel K. Whitney i Sidney Gilbert, sprzedali swój ^bsklep i swoje dobra tutaj; bowiem mądrość nakazuje, aby tego nie uczynili, dopóki reszta Kościoła, która pozostaje w tym miejscu, nie uda się do ziemi Syjonu.

27. Oto w moich prawach jest powiedziane czy raczej zakazane zaciąganie "długów u wrogów;

28. Ale nigdy nie powiedziano, że Pan nie może zabrać, kiedy Mu się spodoba, i zapłacić, jako uzna za stosowne.

29. Przeto, ponieważ jesteście pełnomocnikami, jesteście w służbie Pana, i cokolwiek uczynicie zgodnie z wolą Pana, jest sprawą Pańską.

30. I On wyznaczył was, abyście zaopatrywali Jego świętych w tych ostatnich dniach, aby zyskali "dziedzictwo w ziemi Syjonu.

31. I oto, Ja, Pan, ogłaszam wam — a "słowa moje są pewne i nie ^bzawiodą — że je zyskają.

32. Jednak wszystko musi się stać w swoim czasie.

33. Przeto nie bądźcie "znużeni czynieniem dobra, bowiem kładziecie podwaliny wielkiego dzieła. I z ^bmałych rzeczy wynika to, co jest wielkie.

34. Oto Pan "wymaga ^bserca i ochotnego umysłu; a ochotni i "posłuszni spożywać będą dobra ziemi Syjonu w tych ostatnich dniach.

35. A "buntownicy zostaną ^bodcięci od ziemi Syjonu i odesłani precz, i nie odziedziczą tej ziemi.

36. Bowiem za prawdę, powiadam, że buntownicy nie są z krwi "Efraima, przeto zostaną wplenieni.

37. Oto Ja, Pan, uczyniłem mój Kościół w tych ostatnich dniach na podobieństwo sędziego, co siedzi na wzgórzu lub wyżynie, aby sądzić narody.

38. Bowiem stanie się, że miesz-

24a Iz. 66:15–16.

ppś Świat — Koniec świata;
Ziemia —
Oczyszczenie ziemi.

b Mal. 3:15;
II Nefi 12:12; 23:11.
ppś Pycha.

c DiP 1:16.
ppś Babel, Babilon.

26a ppś Whitney, Newel K.

b DiP 57:8.

27a ppś Dług.

30a DiP 63:48.

31a Mar. 13:31;
II Nefi 31:15;
DiP 1:37–38.

b DiP 76:3.

33a Gal. 6:9.

b DiP 123:16.

34a Mich. 6:8.

b V Mojż. 32:46;

Joz. 22:5;

Morm. 9:27.

ppś Serce.

c Iz. 1:19.

ppś Posłuszeństwo,
posłuszny, być
posłusznym.

35a ppś Bunt.

b DiP 41:5; 50:8–9; 56:3.
ppś Ekskomunikacja.

36a V Mojż. 33:16–17.

kańcy Syjonu ^a“sądzić będą wszystkie sprawy związane z Syjonem.

39. I ujawnią kłamców i obłudników, a ci, którzy nie są ^a“apostołami ani prorokami, będą rozpoznani.

40. I nawet sam ^a“biskup, który jest ^b“sędzią, i jego doradcy, jeżeli nie są wierni w swoim ^c“szafarstwie, zostaną potępieni, i ^d“inni będą posadzeni na ich miejsce.

41. Oto bowiem powiadam wam, że ^a“Syjon zakwitnie i ^b“chwała Pana będzie na nim;

42. I będzie ludziom ^a“sztandarem, i przyjdą doń z każdego narodu pod niebem.

43. I nastanie dzień, kiedy ^a“drzeń będą z jego powodu narody ziemi, i bać się będą jego straszliwych mieszkańców. Pan to powiedział. Amen.

ROZDZIAŁ 65

Objawienie na temat modlitwy dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Hiram w stanie Ohio, 30 października 1831 r.

1–2: Klucze królestwa Boga są powierzone człowiekowi na ziemi, a sprawa ewangelii zatriumfuje; 3–6: Milenijne królestwo niebieskie nadejdzie i przyłączy się do królestwa Boga na ziemi.

ZWAŻAJCIE oto na głos tego, który jest zesłany z wysokości, który jest mocny i potężny, który rozchodzi się, aż po krańce ziemi, zaiste, którego głos jest dla ludzi — ^a“Przygotujcie drogę Pańską, prostujcie Jego ścieżki.

2. ^a“Klucze ^b“królestwa Boga są powierzone człowiekowi na ziemi, i odtąd ewangelia potoczy się aż po krańce ziemi, niczym ^c“kamień oderwany od góry bez udziału rąk toczący się, dopóki nie ^a“wypełni całej ziemi.

3. Zaiste, głos wołający: Przygotujcie drogę Pańską, przygotujcie ^a“wieczerzę Baranka, bądźcie gotowi na ^b“Oblubieńca.

4. Módlcie się do Pana, wzywajcie Jego świętego imienia,

38a Iz. 2:3–4;
DiP 133:21.

39a Obj. 2:2.
PPś Apostoł.

40a PPś Biskup.
b DiP 58:17; 107:72–74.

c PPś Szafarz,
szafarstwo.
d DiP 107:99–100.

41a PPś Syjon.
b DiP 45:67; 84:4–5; 97:15–20.

PPś Chwała.

42a PPś Sztandar.
43a Iz. 60:14;
DiP 97:19–20.

65 1a Iz. 40:3;
Mat. 3:3;
Jan 1:23.

2a Mat. 16:19;
DiP 42:69.
PPś Klucze
kapłaństwa.
b DiP 90:1–5.

c Dan. 2:34–45.
d Ps. 72:19.

PPś Daniel — Księga
Daniela;
Dni ostatnie,
Ostatnie dni.

3a Mat. 22:1–14;
Obj. 19:9;
DiP 58:11.

b PPś Oblubieniec.

ujawniajcie Jego zadziwiające dzieła pośród ludzi.

5. Wzywajcie Pana, aby Jego królestwo rozprzestrzeniło się po ziemi, aby je przyjęli jej mieszkańcy i byli gotowi na dni, które nastaną, kiedy Syn Człowieczy ^azstąpi z nieba ^bodziany w blask Swej ^cchwały, aby spotkać ^dkrólestwo Boże, które jest założone na ziemi.

6. Przeto niechaj rozprzestrzeni się ^akrólestwo Boże, aby przyjść mogło ^bkrólestwo niebieskie, abyś Ty, o Boże, mógł być wychwalony zarówno w niebie, jak i na ziemi, aby pokonani mogli być Twoi wrogowie; bowiem ^cTwoja jest cześć, moc i chwała, na wieki wieków. Amen.

ROZDZIAŁ 66

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Hiram w stanie Ohio, 29 października 1831 r. William E. McLellin zwrócił się do Pana na osobności, aby przez Proroka mógł poznać odpowiedzi na pięć pytań, które nieznanne były Józefowi Smithowi. Na prośbę Williama E. McLellina Prorok zapytał Pana i otrzymał, co następuje.

1–4: Wieczne przymierze jest pełnią ewangelii; 5–8: Starsi mają głosić, świadczyć i rozprawać z ludźmi; 9–13: Wierna posługa kapłańska zapewnia dziedzictwo życia wiecznego.

TAK oto rzecze Pan do mojego sługi, Williama E. McLellina — Błogosławiony jesteś, bo odwróciłeś się od niegodziwości swoich i przyjąłeś prawdy moje — rzecze Pan, twój Odkupiciel, Zbawiciel świata i tyłu, ilu ^awierzy w moje imię.

2. Zaprawdę, powiadam ci, że jesteś błogosławiony, bo przy-

jąłeś moje ^awieczne przymierze, samą pełnią mojej ewangelii wysłaną do dzieci ludzkich, aby miały ^bżycie i udział w chwałach, które mają być objawione w ostatnich dniach, jako zapisali prorocy i apostołowie w dawnych dniach.

3. Zaprawdę, powiadam ci, sługo mój, Williamie, żeś jest czysty, ale nie całkiem; odpokutuj przeto za te rzeczy, które nie są miłe w moich oczach, rzecze Pan, bowiem Pan ci je ^apokaże.

4. A teraz zaprawdę, Ja, Pan, pokażę ci, co postanowiłem

5a Mat. 24:30.

b Ps. 93:1.

c ppś Chwała.

d Dan. 2:44.

6a ppś Królestwo Boże
lub królestwo

niebieskie.

b Obj. 11:15.

c I Kron. 29:11;

Mat. 6:13.

66 1a Jan 1:12.
ppś Wierzenie,

wiara, wierzyć.

2a ppś Nowe i wieczne
przymierze.

b Jan 10:10;

III Nefi 5:13.

3a Jakub 4:7; Eter 12:27.

w związku z tobą, czyli jaka jest moja wola względem ciebie.

5. Oto, zaprawdę, powiadam ci, że jest moją wolą, abyś ^agłosił moją ewangelię od ziemi do ziemi i od miasta do miasta, zaiste, w pobliżu tych rejonów, gdzie jej nie głoszone.

6. Nie pozostawaj w tym miejscu przez wiele dni; nie idź jeszcze do ziemi Syjonu, ale poślij, ile możesz; poza tym nie myśl o swojej własności.

7. ^aIdź do ziem wschodnich, dawaj ^bświadectwo w każdym miejscu, każdemu ludowi, również w ich synagogach, rozprawiając z ludźmi.

8. Niechaj sługa mój, Samuel H. Smith, pójdzie z tobą, i nie porzucaj go, i daj mu swoje wskazówki; a tego, kto jest wierny, uczynię ^asilnym w każdym miejscu; i Ja, Pan, pójdę z wami.

9. Nakładaj ^aręce na chorych, a ^bwyzdrowieją. Nie wracaj, dopóki Ja, Pan, cię nie poślę. Bądź cierpliwy w udrękach. ^aProś, a otrzymasz; kończ, a będzie ci otworzone.

10. Nie frasuj się. Wyrzeknij się wszelkiej nieprawości. Nie popełniaj ^acudzołóstwa — pokusy, która jest twoim problemem.

11. ^aZachowuj te słowa, bowiem są prawdziwe i wierne; i rozwinięsz swój urząd, i ponaglisz wielu ludzi do ^bSyjonu, a ^cpieśni wiecznej radości owioną ich głowy.

12. ^aCzyń dalej te rzeczy, aż do samego końca, a będziesz miał ^bkoronę wiecznego życia po prawicy mojego Ojca, który jest pełen łaski i prawdy.

13. Zaprawdę, tak rzecze Pan, twój ^aBóg, twój Odkupiciel, sam Jezus Chrystus. Amen.

ROZDZIAŁ 67

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Hiram w stanie Ohio na początku listopada 1831 r. Okazją była nadzwyczajna konferencja. Rozważano publikację objawień już otrzymanych od Pana za pośrednictwem Proroka (zob. wprowadzenie do rozdziału 1.). William W. Phelps niedawno założył drukarnię Kościoła w Independence w stanie Missouri. Podczas konferencji zdecydowano o publikacji objawień w „Book of Commandments” [Księżde

5a Mar. 16:15.

7a DiP 75:6.

b ppś Świadectwo.

8a DiP 52:17; 133:58.

9a ppś Błogosławienie chorych;

Ręce, nałożenie [rąk].

b Mat. 9:18.

ppś Uzdrawić, uzdrowienia.

c Jak. 1:5.

10a ppś Cudzołóstwo.

11a DiP 35:24.

b DiP 11:6.

c Iz. 35:10;

DiP 45:71.

ppś Śpiewać.

12a II Tym. 3:14–15;

II Nefi 31:20.

b Iz. 62:3;

Mat. 25:21;

I Piotra 5:4.

13a ppś Bóg, Boska

Trójca — Bóg Syn.

przykazań] i wydrukowaniu 10 000 egzemplarzy (z powodu nieprzewidzianych trudności liczba ta została później zmniejszona do 3000 egzemplarzy). Wielu braci złożyło uroczyste świadectwo, że objawienia zebrane wówczas do wydania są, zaiste, prawdziwe, jako zaświadczył Duch Święty zesłany na nich. W historii Józefa Smitha zapisano, że po otrzymaniu objawienia, znanego jako rozdział 1., nastąpiła dyskusja na temat języka użytego w objawieniach. Otrzymano niniejsze objawienie.

1–3: Pan słyszy modlitwy i czuwa nad Swymi starszymi; 4–9: Rzuca wyzwanie najmędrszej osobie, aby napisała choćby najmniejsze objawienie podobne do Jego objawień; 10–14: Wierni starsi zostaną ożywieni przez Ducha i ujrzą oblicze Boga.

PATRZCIE i zważajcie, o wy, “starsi mojego Kościoła, coście się zebrali razem, których modlitwy usłyszałem i których serca znam, i których pragnienia dotarły do mnie.

2. Oto “oczy moje spoczywają na was, i niebiosa, i ziemia są w moich rękach, i moje są bogactwa wieczności, które rozdaje.

3. Staraliście się wierzyć, że otrzymacie błogosławieństwo, które wam ofiarowano; jednak, zaprawdę, powiadam wam, że “strach był w waszym sercu i, zaprawdę, dla tej przyczyny nie otrzymaliście go.

4. A teraz Ja, Pan, daję wam “świadectwo o prawdziwości tych przykazań, które leżą przed wami.

5. Wasze oczy spoczywają na słudze moim, Józefie Smithie jun., i znacie jego “język, i znacie jego niedoskonałości; i pragniecie w sercach wiedzy, żeby użyć lepszego języka niż on; to także wiecie.

6. Wyszukajcie teraz w Księdze przykazań, nawet najmniejsze objawienie, i wyznaczcie tego, który jest “najmędrszy spośród was;

7. Czyli, gdy ktokolwiek spośród was uczyni jedno na podobieństwo tego, wówczas usprawiedliwieni będziecie z tego, że mówiliście, iż nie wiecie, czy są prawdziwe;

8. Ale jeśli nie możecie uczynić jednego na podobieństwo tego, ściągacie na siebie potępienie, jeżeli nie “złożycie świadectwa, że są prawdziwe.

9. Bowiem wiecie, że nie ma w nich nieprawości, a to, co jest “prawe, przychodzi z góry, od Ojca ^bświatłości.

10. I ponownie, zaprawdę, powiadam wam, że jest to wasz

67 1a ppś Starszy.

2a Ps. 34:16.

3a ppś Bojaźń, strach.

4a ppś Prawda;

Świadectwo.

5a DiP 1:24.

6a II Nefi 9:28–29, 42.

8a ppś Świadek,

świadectwo.

9a Mor. 7:15–18.

b Jak. 1:17;

DiP 50:24; 84:45; 88:49.

przywilej i obietnica, którą wam daję, że zostaliście ustanowieni do tej posługi, że jeżeli wyzbędziecie się ^azazdrości i ^bbojaźni, i ^cukorzycie się przede mną, bo nie jesteście dość pokorni, rozzerwana będzie ^dzasłona i ^eujrzycie mnie, i poznacie, że jest — nie cielesnym ani naturalnym umysłem, ale duchowym.

11. Bowiem żaden ^aczłowiek nie widział nigdy Boga w ciele, chyba że został ożywiony przez Ducha Bożego.

12. Ani żaden ^anaturalny czło-

wiek nie może znieść obecności Boga, ani żaden o umyśle cielesnym.

13. Nie możecie znieść teraz obecności Boga ani posługi aniołów; przeto trwajcie w ^acierpliwości, aż będziecie ^budoskonaleni.

14. Niechaj wasze umysły nie odwracają się; a kiedy będziecie ^agodni, we właściwym dla mnie czasie, ujrzycie i poznacie to, co wam nadano rękami sługi mojego, Józefa Smitha jun. Amen.

ROZDZIAŁ 68

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Hiram w stanie Ohio, 1 listopada 1831 r., w odpowiedzi na modlitwę, aby poznać zamysł Pana, co do Orsona Hyde'a, Luke'a S. Johnsona, Lymana E. Johnsona i Williama E. McLellina. Chociaż część tego objawienia była skierowana do tych czterech mężczyzn, to duża część tekstu odnosi się do całego Kościoła. Niniejsze objawienie zostało rozszerzone pod kierownictwem Józefa Smitha, kiedy opublikowano je w Doktrynie i Przymierzach w wydaniu z 1835 r.

1–5: Słowa starszych, którzy zostali poruszeni przez Ducha Świętego, są pismem świętym; 6–12: Starsi powinni głosić i chrzczyć, a znaki pójdą za prawdziwie wierzącymi; 13–24: Pierworodni spośród synów Aarona mogą służyć jako Przewodniczący

Biskupi (tzn. dzierżyć klucze prezydentury jako biskupi) pod kierownictwem Pierwszego Prezydium; 25–28: Rodzicom przykazane jest, aby uczyli swoje dzieci ewangelii; 29–35: Święci mają zachowywać sabbat, pracować pilnie i modlić się.

10a ppś Zazdrośny, zazdrość.
b ppś Bojaźń, strach.
c ppś Pokorny, pokora.
d ppś Welon; Zasłona.
e DiP 88:68; 93:1; 97:16.
11a Tłum. J.S. II Mojż.

33:20, 23 (Aneks);
Jan 1:18; 6:46;
Tłum. J.S. I Jana 4:12 (Aneks);
DiP 84:19–22;
Mojż. 1:11, 14.
12a Mos. 3:19.
ppś Człowiek

naturalny.
13a Rzym. 2:7.
ppś Cierpliwość.
b Mat. 5:48;
III Nefi 12:48.
14a ppś Godny, bycie godnym.

SŁUGA mój, Orson Hyde, został powołany przez jego ustanowienie do głoszenia wiecznej ewangelii przez ^aDucha Boga żywego, od ludu do ludu i od ziemi do ziemi, w kongregacjach niegodziwych, w ich synagogach, rozprawiając z nimi i objaśniając im wszystkie pisma święte.

2. I patrzcie, oto jest przykład dla wszystkich ustanowionych do tego kapłaństwa, a których wyznaczoną misją jest pójść przed siebie —

3. I jest to przykład dla nich, że mają ^amówić, jako zostaną poruszeni przez Ducha Świętego.

4. A cokolwiek powiedzą, będąc poruszeni przez ^aDucha Świętego, to będzie pismem świętym, będzie wolą Pana, będzie zamyśłem Pana, będzie słowem Pana, będzie głosem Pana i ^bmocą Boga ku zbawieniu.

5. Oto jest obietnica Pana dla was, o słudzy moi.

6. Przeto bądźcie dobrej myśli i nie ^atrwóćcie się, bowiem Ja, Pan, jestem z wami i będę stać przy was; i dacie świadectwo o mnie, o samym Jezusie Chrystusie, żem jest Synem Boga żywego, żem był, żem jest i że mam przyjść.

7. Oto słowo Pana dla ciebie,

sługo mój, ^aOrsonie Hyde, a także dla mego sługi, Luke'a Johnsona, i dla sługi mojego, Lymana Johnsona, i dla sługi mojego, Williama E. McLellina, i dla wszystkich wiernych starszych mojego Kościoła.

8. ^aIdźcie na cały świat, ^bgłoście ewangelię każdemu ^cstworzeniu, działając z ^dupoważnienia, które wam dałem, ^echrzcząc w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

9. A ^aten, kto wierzy i jest ochrzczony, ^bzbawiony będzie, a ten kto nie wierzy — zostanie ^cpotępiony.

10. A ten, kto wierzy, będzie pobłogosławiony ^aznakami, które nastąpią, jako napisano.

11. I będzie wam dane poznać ^aznaki czasów oraz znaki przyjścia Syna Człowieczego;

12. I będzie wam dana moc, by ^azapieczętować na życie wieczne tyłu, o ilu Ojciec da świadectwo. Amen.

13. A teraz co do spraw dodatkowych do przymierzy i przykazań; są one takie —

14. Oto w przyszłości, we właściwym czasie Pana, inni ^abiskupi będą wyświęceni dla Kościoła, aby pełnili posługę tak, jak pierwszy;

15. Przeto mają to być ^awyżsi

68 1a ppś Duch Święty.
3a II Piotra 1:21;
DiP 18:32; 42:16;
100:5.
4a ppś Duch Święty;
Objawienie.
b Rzym. 1:16.
6a Iz. 41:10.
7a ppś Hyde, Orson.

8a DiP 1:2; 63:37.
b ppś Głosić;
Praca misjonarska.
c Mar. 16:15.
d ppś Upoważnienie.
e ppś Chrzt, chrzcić.
9a Mar. 16:16;
DiP 20:25.
b ppś Zbawienie.

c ppś Potępienie
(wyklęcie).
10a ppś Znak.
11a ppś Znaki czasów.
12a DiP 1:8; 132:49.
ppś Pieczętować,
zapieczętowanie.
14a ppś Biskup.
15a DiP 72:1.

kapłani, którzy są godni, i zostaną wyznaczeni przez ^bPierwsze Prezydium Kapłaństwa Melchizedeka, chyba że są w prostej linii potomkami ^cAarona.

16. A jeżeli są w prostej linii potomkami ^aAarona, mają słuszne prawo do biskupstwa, jeżeli są pierworodnymi wśród synów Aarona;

17. Bowiem pierworodny dzierży prawo do prezydentury nad tym kapłaństwem oraz ^aklucze, czyli upoważnienie do niego.

18. Nikt nie ma słusznego prawa do tego urzędu, do dzierżenia kluczy tego kapłaństwa, chyba że jest w ^aprostej linii potomkiem oraz pierworodnym Aarona.

19. Jednakże skoro ^awyższy kapłan w Kapłaństwie Melchizedeka ma upoważnienie do sprawowania wszystkich niższych urzędów, może on sprawować urząd ^bbiskupa, gdy nie można znaleźć żadnego potomka Aarona w prostej linii, pod warunkiem, że zostanie powołany i wyświęcony, i ustanowiony do tej mocy z ręki Pierwszego Prezydium Kapłaństwa Melchizedeka.

20. A potomek Aarona w prostej linii musi także być wyznaczony

przez to Prezydium i uznany za godnego, i ^anamaszczony, i ^bustanowiony z ręki tego Prezydium, bowiem w przeciwnym razie nie jest prawnie upoważniony do działania w swoim kapłaństwie.

21. Lecz na mocy zarządzenia, które mówi, że prawo kapłaństwa przechodzi z ojca na syna, mogą ubiegać się o swe namaszczenie, jeżeli w każdej chwili będą mogli udowodnić swoje pochodzenie lub ustalą je przez objawienie od Pana z ręki wyżej wspomnianego Prezydium.

22. I ponownie, żaden biskup ani wyższy kapłan, którego wyświęcono do tej posługi, nie może być sądzony czy potępiony za żadną zbrodnię przed nikim, jak tylko przed ^aPierwszym Prezydium Kościoła;

23. A jeżeli na mocy świadectwa nie do podważenia zostanie przed tym Prezydium uznany za winnego, potępiony będzie;

24. A jeżeli odpokutuje, ^aprzebaczycie mu zgodnie z przymierzami i przykazaniami Kościoła.

25. I ponownie, skoro ^arodzice mają dzieci w Syjonie lub w jednym z jego zorganizowanych ^bpalików i nie ^cuczają ich — aby rozumiały doktrynę pokuty, wiary

15b ppś Pierwsze Prezydium.

c ppś Aaron, brat Mojżesza.

16a DiP 107:15–17. ppś Kapłaństwo Aarona.

17a ppś Klucze kapłaństwa.

18a II Mojż. 40:12–15; DiP 84:18; 107:13–16, 70–76.

19a ppś Wyższy kapłan.

b ppś Biskup.

20a ppś Namaścić.

b ppś Ustanowić, ustanowienie.

22a ppś Pierwsze

Prezydium.

24a ppś Przebaczać.

25a ppś Rodzina — Obowiązki rodziców.

b ppś Palik.

c ppś Nauczać, nauczyciel.

w Chrystusa, Syna Boga żywego i chrztu, i nadania Ducha Świętego przez nałożenie rąk w wieku ^aośmiu lat — ^cgrzech ten spadnie na głowy rodziców.

26. Bowiem będzie to prawem dla mieszkańców ^aSyjonu, czyli każdego z jego zorganizowanych palików.

27. I dzieci ich zostaną ^aochrzczone dla ^bodpuszczenia ich grzechów w wieku ^cośmiu lat i dostąpią nałożenia rąk.

28. I będą także uczyć swoje dzieci, aby się ^amodliły i postępowywały zanie przed Panem.

29. I mieszkańcy Syjonu będą też zachowywać dzień ^asabatu i święcić go.

30. I będą też mieszkańcy Syjonu pamiętać trudy swoje, ponieważ ich wyznaczono, by pracowali z całą wiernością; bowiem bezczynny zostanie zapamiętany przed Panem.

31. A teraz Ja, Pan, nie jestem zadowolony z mieszkańców Syjonu, bowiem są ^abezczyjni między nimi, i dzieci ich także wzrastają w ^bniegodziwości; nie ^cszukają też gorliwie bogactw wieczności, ale oczy ich są pełne chciwości.

32. Takie rzeczy nie powinny mieć miejsca i muszą zostać usunięte spośród nich; przeto niechaj sługa mój, Oliver Cowdery, poniesie te słowa do ziemi Syjonu.

33. I daję im przykazanie — niechaj ten, kto nie przestrzega ^amodlitw przed Panem o wyznaczonej porze, zostanie ^bzapamiętany przed sędzią mego ludu.

34. ^aSłowa te są prawdziwe i wierne; przeto nie przekraczajcie ich, ani im nie ^bujmujcie.

35. Oto Jam jest ^aAlfa i Omega, i ^bprzychodzę szybko. Amen.

ROZDZIAŁ 69

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Hiram w stanie Ohio, 11 listopada 1831 r. Na nadzwyczajnej konferencji, odbywającej się w dniach 1–2 listopada, zdecydowano zebrać objawienia, aby od razu je opublikować. Trzeciego listopada dodano objawienie, zapisane tutaj jako rozdział 133., nazywane później Dodatkiem. Oliver Cowdery został już wyznaczony, by zabrać

25d DiP 18:42; 20:71.

e Jakub 1:19;
DiP 29:46–48.

26a PPŚ Syjon.

27a PPŚ Chrzest, chrzcic.
b PPŚ Odpuszczenie grzechów.

c PPŚ Zdać sprawę, odpowiedzialny,

odpowiedzialność.

28a PPŚ Modlitwa.

29a DiP 59:9–12.

PPŚ Dzień sabatu.

31a PPŚ Bezczylny, bezczynność.

b PPŚ Niegodziwy, niegodziwość.

c DiP 6:7.

33a PPŚ Modlitwa.

b PPŚ Sędzia, Sąd;
Skarcic, karcenie.

34a Obj. 22:6.

b DiP 20:35; 93:24–25.

35a PPŚ Alfa i Omega.

b DiP 1:12.

manuskrypt z zebranymi objawieniami i przykazaniami do Independence w stanie Missouri celem wydrukowania. Miał także wziąć ze sobą pieniądze darowane na rozbudowę Kościoła w stanie Missouri. W niniejszym objawieniu poinstruowano Johna Whitmera, aby towarzyszył Oliverowi Cowdery'emu, a także polecono Johnowi Whitmerowi, aby w ramach powołania jako historyk Kościoła i zapisujący udał się w podróż i zebrał materiały historyczne.

1–2: John Whitmer ma towarzyszyć Oliverowi Cowdery'emu do stanu Missouri; 3–8: Ma on także głosić oraz zbierać, odnotowywać i zapisywać dane historyczne.

ZWAŻAJCIE na mnie, rzeczce Pan, wasz Bóg, dla dobra sługi mego, "Olivera Cowdery'ego. Oto mądrością we mnie jest, aby mu powierzyć przykazania i pieniądze, które ma zabrać do ziemi Syjonu tylko wtedy, jeśli pójdzie z nim ktoś inny, kto jest oddany i wierny.

2. Przeto Ja, Pan, chcę, aby sługa mój, "John Whitmer, poszedł ze sługą mym, Oliverem Cowderym;

3. A także, aby nadal zapisywał i prowadził "kronikę wszystkich ważnych spraw, jakie zaobserwuje i pozna, a które dotyczą mojego Kościoła;

4. A także, aby otrzymywał "rady i pomoc od sługi mego, Olivera Cowdery'ego, i innych.

5. A także słudzy moi, którzy są w innych krainach ziemi, winni przysyłać sprawozdania ze swojego "szafarstwa do ziemi Syjonu;

6. Bowiem ziemia Syjonu będzie siedzibą i miejscem przyjmowania i czynienia wszystkich tych rzeczy.

7. Jednak niechaj sługa mój, John Whitmer, wielokrotnie udaje się z miejsca na miejsce i z kościoła do kościoła, aby mógł łatwiej uzyskać wiedzę —

8. Głosząc i objaśniając, zapisując, kopiując, wybierając i zdobywając wszystkie te rzeczy, które będą dla dobra Kościoła i dla dorastających pokoleń, które wzrosną na ziemi "Syjonu, aby posiadały ją z pokolenia na pokolenie, na wieki wieków. Amen.

ROZDZIAŁ 70

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Hiram w stanie Ohio, 12 listopada 1831 r. W historii Proroka podano, że cztery nadzwyczajne konferencje odbyły się w okresie od 1 do 12

69 1a PPŚ Cowdery, Oliver.
2a PPŚ Whitmer, John.
3a DiP 47:1–3; 85:1.

4a PPŚ Rada.
5a PPŚ Szafarz,
szafarstwo.

8a PPŚ Syjon.

listopada włącznie. Na ostatnim z tych zgromadzeń rozważano wielkie znaczenie objawień, które później opublikowano w „Book of Commandments” [Księdze przykazań], zwanej później Doktryną i Przymierzami. Objawienie to zostało dane po tym, jak podczas konferencji oświadczono, że objawienia miały „dla Kościoła wartość bogactw całego świata”. W historii Józefa Smitha opisano te objawienia jako „podwalinę Kościoła w tych ostatnich dniach i dobrodziejstwo dla świata wykazujące, że klucze tajemnic królestwa naszego Zbawiciela ponownie powierzono człowiekowi”.

1–5: Wyznaczenie szafarzy odpowiedzialnych za opublikowanie objawień; 6–13: Ci, którzy trudzą się rzeczami duchowymi, godni są swojej zapłaty; 14–18: Święci winni być równi w rzeczach doczesnych.

PATRZCIE i zważajcie, o mieszkańcy Syjonu, i ty, cały ludu mojego Kościoła, coś jest daleko, i usłyszcie słowo Pana, które dają sędze mojemu, Józefowi Smithowi jun., a także sędze mojemu, Martinowi Harrisowi, a także sędze mojemu, Oliverowi Cowdery’emu, i sędze mojemu, Johnowi Whitmerowi, i sędze mojemu, Sidneyowi Rigdonowi, i sędze mojemu, Williamowi W. Phelpsowi, jako przykazanie dla nich.

2. Bowiem daję im przykazanie; przeto zważajcie i usłyszcie, gdyż tak rzecze do nich Pan —

3. Ja, Pan, wyznaczyłem i ustanowiłem ich, aby byli „szafarzami objawień i przykazań, które im dałem i które im później dam;

4. I zażądam od nich sprawoz-

dania z tego szafarstwa w dniu sądu.

5. Przeto wyznaczyłem im — i to jest ich zadanie w Kościele Bożym — aby zarządzali nim i tym, co się do niego odnosi, zaiste, jego dobrodziejstwami.

6. Przeto daję im przykazanie, aby nie dali tych rzeczy Kościołowi ani światu;

7. Jednakże jeżeli otrzymają więcej, niż jest konieczne na ich potrzeby i pragnienia, dane to będzie do mojego „spichlerza;

8. I dobrodziejstwa będą poświęcone mieszkańcom Syjonu i ich potomstwu, jeśli zostaną „dziedzicami zgodnie z prawami królestwa.

9. Oto tego wymaga Pan od każdego człowieka w jego „szafarstwie, które Ja, Pan, wyznaczyłem lub wyznaczę później każdemu.

10. I oto, nikt, kto należy do Kościoła Boga żywego nie jest zwolniony z przestrzegania tego prawa;

11. Zaiste, ani biskup, ani „pełnomocnik, który prowadzi

spichlerz Pański, ani ten, kogo wyznaczono, aby miał szafarstwo nad sprawami doczesnymi.

12. A ten, kogo wyznaczono, aby zarządzał sprawami duchowymi, ten jest "godny swej zapłaty, tak samo jak i ci, których wyznaczono, aby mieli szafarstwo w zarządzaniu sprawami doczesnymi;

13. Zaiste, nawet obfitszej, a obfitość ta jest im pomnożona przez przejawy Ducha.

14. Jednak "równi będziecie w tym, co doczesne, i to bez niechęci, bo inaczej powstrzymana zostanie obfitość przejawów Ducha.

15. A teraz to "przykazanie daję

mym sługom dla ich dobra, kiedy tu pozostają, dla ukazania mych błogosławieństw, które spoczywają na ich głowach, dla nagrodzenia ich ^b pilności i dla ich bezpieczeństwa;

16. Dla strawy i dla "okrycia, dla dziedzictwa, dla domów i dla ziem, bez względu na warunki, w jakich Ja, Pan, ich umieszczę i dokądkolwiek Ja, Pan, ich pošę.

17. Bowiem byli wierni w "wielu sprawach i postąpili dobrze, o ile nie zgrzeszyli.

18. Oto Ja, Pan, jestem "miłosierny i będę im błogosławił, i dostąpią radości z tego powodu. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 71

Objawienie dane Prorokowi Józefowi Smithowi i Sidneyowi Rigdonowi w Hiram w stanie Ohio, 1 grudnia 1831 r. Prorok kontynuował tłumaczenie Biblii, mając za skrybę Sidneya Rigdona, do czasu otrzymania niniejszego objawienia, kiedy to tymczasowo odłożył na bok tłumaczenie, aby mogli postąpić zgodnie z otrzymanymi w nim wskazówkami. Bracia mieli wyruszyć i głosić ewangelię, aby złagodzić wrogie nastroje, które powstały przeciwko Kościołowi w wyniku opublikowania listów napisanych przez Ezrę Bootha, który odstąpił od Kościoła.

1–4: Józef Smith i Sidney Rigdon są wysłani, by głosić ewangelię; 5–11: Wrogom świętych zostaną pomieszane szyki.

TAK oto rzecze Pan do was, słudzy moi, Józefie Smith jun. i "Sidneyu Rigdon, że zaprawdę, nadszedł czas, w którym uznałem za konieczne i wskazane,

12a Łuk. 10:7.

14a DiP 49:20.

ppś Poświęćci, prawo poświęcenia.

15a V Mojż. 10:12–13.

b ppś Pilność.

16a DiP 59:16–20.

17a Mat. 25:21–23.

18a ppś Miłosierny, miłosierdzie.

71 1a ppś Rigdon, Sidney.

abyście otwarli usta, ^bgłosząc moją ewangelię, sprawy królestwa, objaśniając jego tajemnice z pism świętych według tej części Ducha i mocy, która wam będzie dana z mojej woli.

2. Zaprawdę, powiadam wam, głóście światu w pobliskich rejonach, a także Kościołowi przez jakiś czas, do momentu, w którym dam wam znać.

3. Zaprawdę, misja, którą wam zlecam, jest na krótki okres.

4. Przeto trudźcie się w mojej winnicy. Wzywajcie mieszkańców ziemi, składajcie świadectwo i przygotowujcie drogę dla przykazań i objawień, które nastąpią.

5. A teraz zważajcie, oto jest mądrość; kto czyta, niechaj „zrozumie, a także ^bprzyjmie;

6. Bowiem ten, kto przyjmuje, otrzyma „obficie, nawet samą moc.

7. Przeto „pomieszajcie szyki swoim wrogom; wezwijcie ich, aby was ^bspotkali zarówno otwarcie, jak i na osobności, a jeżeli pozostaniecie wierni, ich zawstydenie zostanie ujawnione.

8. Przeto niechaj wytoczą przeciw Panu swoje silne racje.

9. Zaprawdę, tak rzecze Pan do was: żadna „broń ukuta przeciwko wam nie była skuteczna;

10. A jeżeli kto podniesie głos przeciw wam, temu, we właściwym dla mnie czasie, pomieszam szyki.

11. Przeto przestrzegajcie moich przykazań; prawdziwe są i wierne. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 72

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Kirtland w stanie Ohio, 4 grudnia 1831 r. Kilku starszych i członków zebrano się, aby poznać swoje obowiązki i aby mogli być dalej podbudowani naukami Kościoła. Rozdział ten jest połączeniem trzech objawień otrzymanych tego samego dnia. Wersety 1–8 ujawniają powołanie Newela K. Whitneya na biskupa. Został on wówczas powołany i ustanowiony, po czym otrzymano wersety 9–23 podające dodatkowe wskazówki dotyczące obowiązków biskupa. Następnie dano wersety 24–26, a w nich instrukcje dotyczące zgromadzenia w Syjonie.

1–8: Starsi winni składać biskupowi sprawozdania ze swojego szafarstwa; 9–15: Biskup prowadzi spichlerz

i troszczy się o biednych i potrzebujących; 16–26: Biskupi mają zaświadczać o godności starszych.

1 b PPŚ Praca misjonarska.
c DiP 42:61, 65.
5a PPŚ Zrozumienie.

b Alma 12:9–11.
6a Mat. 13:12.
7a Mojż. 7:13–17.

b DiP 63:37; 68:8–9.
9a Iz. 54:17.

ZWAŻAJCIE i słuchajcie głosu Pana, o wy, którzy zebraliście się, którzy jesteście „wyższymi kapłanami mojego Kościoła, którym dano ^bkrólestwo i moc.

2. Bowiem zaprawdę, tak rzecze Pan, uznałem za właściwe, aby wam, czyli spośród was, wyznaczono „biskupa dla kościoła w tej części winnicy Pańskiej.

3. I zaprawdę, mądrze postąpiliście w tej sprawie, bowiem Pan wymaga z ręki każdego „szafarza, aby złożył ^bsprawozdanie ze swego „szafarstwa, zarówno w tym czasie, jak i w wieczności.

4. Bowiem ten, kto jest wierny i „mądry w tym czasie, uznany jest za godnego, aby odziedziczyć ^bposiadłości przygotowane dlań przez mojego Ojca.

5. Zaprawdę, powiadam wam, że starsi kościoła w tej części mojej „winnicy złożą sprawozdanie ze swego szafarstwa przed biskupem, którego wyznaczę w tej części mojej winnicy.

6. Te sprawy trzeba zapisać, aby je przekazać biskupowi w Syjonie.

7. A obowiązek „biskupa zostanie ujawniony w przykazaniach, które dano, a także głosem konferencji.

8. A teraz zaprawdę, powiadam wam, że sługa mój, „Newel K.

Whitney, jest tym, który zostanie wyznaczony i ustanowiony do tej mocy. Taka jest wola Pana, waszego Boga, waszego Odkupiciela. Tak jest. Amen.

9. Słowo Pańskie dane jako dodatek do prawa, ujawniające obowiązek biskupa — którego ustanowiono kościołowi w tej części winnicy — który jest zaprawdę taki:

10. Prowadzić „spichlerz Pana; przyjmować fundusze kościoła w tej części winnicy;

11. Przyjmować sprawozdanie starszych, jak nakazano wcześniej; a także „zadbać o potrzeby tych, którzy zapłacą za to, co otrzymują, jeżeli mają czym zapłacić;

12. Aby to także było poświęcone dla dobra Kościoła, biednym i potrzebującym.

13. A o tym, kto nie „ma czym zapłacić, sporządzone będzie sprawozdanie i przekazane biskupowi Syjonu, który spłaci dług tym, co Pan mu da do rąk.

14. A trudy wiernych, którzy pracują nad sprawami duchowymi, udzielają ewangelii i rzeczy królestwa Kościołowi i światu, wystarczą za dług przed biskupem w Syjonie;

15. Tak więc pochodzi to z Kościoła, bowiem zgodnie

72 1a DiP 68:14-19.

b PPŚ Królestwo
Boże lub królestwo
niebieskie.

2a PPŚ Biskup.

3a PPŚ Szafarz,
szafarstwo.

b DiP 42:32; 104:11-13.

c Łuk. 19:11-27.

4a Mat. 24:45-47.

b DiP 59:2.

5a PPŚ Winnica Pana.

7a DiP 42:31; 46:27;
58:17-18; 107:87-88.

8a PPŚ Whitney, Newel K.

10a DiP 70:7-11; 78:3.

PPŚ Spichlerz.

11a DiP 75:24.

13a PPŚ Biedny.

z “prawem każdy, kto przychodzi do Syjonu, musi złożyć wszystkie sprawy przed biskupem w Syjonie.

16. A teraz zaprawdę, powiadam wam, że skoro każdy starszy w tej części winnicy musi zdać sprawę ze swojego szafarstwa przed biskupem w tej części winnicy —

17. ^aZaświadczenie od sędziego, czyli biskupa w tej części winnicy, dla biskupa w Syjonie, sprawia, że każdy człowiek może być przyjęty, potwierdza, że wypełnił on wszystkie wymagania, aby otrzymać dziedzictwo i aby mógł on być przyjęty jako mądry ^bszafarz i jako wierny robotnik;

18. W przeciwnym razie nie zostanie przyjęty przez biskupa Syjonu.

19. A teraz zaprawdę, powiadam wam, niechaj każdy starszy, który zda sprawę biskupowi Kościoła w tej części winnicy, zostanie polecony przez kościół lub kościoły, w których się trudzi, aby dzięki temu mógł zabiegać o aprobatę, a jego sprawozdania ze wszystkiego zostały zatwierdzone.

20. I ponownie, niechaj słu-dzy moi, których wyznaczono jako szafarzy odpowiedzialnych

za “publikacje mojego Kościoła, mają prawo do pomocy ze strony biskupa czy biskupów we wszystkim —

21. Aby “objawienia zostały opublikowane i rozprzestrzeniły się po krańce ziemi; żeby oni także mogli uzyskać fundusze dla pożytku Kościoła we wszystkich sprawach;

22. Aby zabiegali oni o aprobatę we wszystkim, i zostali uznani za mądrych szafarzy.

23. A teraz oto, niech to będzie przykładem dla wszystkich rozległych gmin mojego Kościoła, w jakiegokolwiek ziemi będą założone. I na tym kończę moje słowa. Amen.

24. Kilka słów danych jako do-datek do praw królestwa w kwestii członków Kościoła — tych, którzy są “wyznaczeni przez Ducha Świętego, aby pójść do Syjonu, i tych, którzy mają przywilej, aby pójść do Syjonu —

25. Niechaj zanoszą biskupowi zaświadczenie od trzech starszych Kościoła lub zaświadczenie od biskupa;

26. W przeciwnym wypadku ten, który pójdzie do ziemi Syjonu, nie zostanie uznany za mądrego szafarza. To także jest przykładem. Amen.

15a DiP 42:30–31.
ppś Poświęcić, prawo poświęcenia.
17a DiP 20:64, 84.

^b DiP 42:32.
20a DiP 70:3–5.
21a ppś Doktryna i Przymierza.

24a ppś Powołać, powołany przez Boga, powołanie.

ROZDZIAŁ 73

Objawienie dane Prorokowi Józefowi Smithowi i Sidneyowi Rigdonowi w Hiram w stanie Ohio, 10 stycznia 1832 r. Prorok wraz z Sidneyem zajęci byli głoszeniem ewangelii od pierwszej połowy grudnia minionego roku, dzięki czemu osiągnięto wiele w zakresie uspokojenia niekorzystnych nastrojów, które powstały przeciwko Kościołowi (zob. wprowadzenie do rozdziału 71.).

1–2: Starsi mają nadal głosić; 3–6: Józef Smith i Sidney Rigdon mają nadal tłumaczyć Biblię, dopóki tego nie ukończą.

BOWIEM zaprawdę, tak rzecze Pan, uznałem za właściwe, żeby nadal głosili “oni ewangelię i nawoływali kościoły w pobliskich rejonach do czasu konferencji;

2. A wówczas będzie im oznajmionych ich kilka misji przez “głos konferencji.

3. Teraz zaprawdę, powiadam wam, słudzy moi, Józefie Smith jun. i Sidneyu Rigdon,

rzecze Pan, “wskazane jest, aby wznowić tłumaczenie;

4. I o ile jest to możliwe, głosić w pobliskich rejonach do czasu konferencji; a potem właściwa będzie kontynuacja dzieła tłumaczenia, aż do jego ukończenia.

5. I niechaj będzie to wzorem dla starszych do czasu otrzymania dalszej wiedzy, tak jak jest to zapisane.

6. A teraz nie daję wam więcej w tym czasie. “Opaszcie swe lędźwie i bądźcie trzeźwo myślący. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 74

Objawienie dane Prorokowi Józefowi Smithowi w hrabstwie Wayne w stanie Nowy Jork w 1830 r. Jeszcze przed organizacją Kościoła pojawiły się pytania dotyczące właściwego sposobu chrzczenia, co przyczyniło się do tego, że Prorok szukał odpowiedzi na ten temat. W historii Józefa Smitha podano, że niniejsze objawienie stanowi wyjaśnienie I Listu do Koryntian 7:14 — fragmentu, za pomocą którego często usprawiedliwiano chrzest niemowląt.

73 1a tzn. inni, którzy służyli na misji; zob. DiP 57–68.

2a DiP 20:63.

3a tzn. Józef i Sidney otrzymali wcześniej

przykazanie, aby zaprzestać prac nad tłumaczeniem Biblii, gdyż mieli głosić ewangelię. DiP 71:2.

b DiP 45:60–61; 76:15. ppś Tłumaczenie Józefa Smitha (Tłum. J.S.). 6a I Piotra 1:13.

1–5: *Paweł pouczał Kościół w swych dniach, aby nie zachowywał prawa Mojżesza; 6–7: Małe dzieci są święte i uświęcone przez Zadośćuczynienie.*

BOWIEM “niewierzący mąż jest uświęcony przez żonę, a niewierząca żona jest uświęcona przez męża; bo inaczej dzieci wasze byłyby nieczyste, ale teraz są święte.

2. W dniach apostołów istniało prawo obrzezania pośród wszystkich Żydów, którzy nie wierzyli w ewangelię Jezusa Chrystusa.

3. I stało się, że powstał wielki “spór pośród ludu co do prawa ^bobrzezania, bowiem niewierzący mąż pragnął, aby obrzezano dzieci jego i aby były podporządkowane ^cprawa Mojżesza, które to prawo zostało wypełnione.

4. I stało się, że dzieci wychowane w podporządkowaniu prawu Mojżesza były posłuszne “tradycjom ojców swoich i nie wierzyły w ewangelię Chrystusową, przez co stały się nieświęte.

5. Przeto dla tej przyczyny apostoł napisał do Kościoła, dając mu przykazanie, nie od Pana, ale od siebie, że wierzący nie powinni “jednoczyć się z niewierzącym, chyba że ten wyrzeknie się ^bprawa Mojżesza.

6. Żeby dzieci ich mogły pozostać nieobrzezane; i żeby zaprzestać tradycji, która mówi, że małe dzieci są nieświęte, bowiem tak uważano pośród Żydów;

7. Lecz małe “dzieci są ^bświęte, będąc “uświęcone przez ^dzadośćuczynienie Jezusa Chrystusa; i to właśnie oznaczają pisma święte.

ROZDZIAŁ 75

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Amherst w stanie Ohio, 25 stycznia 1832 r. Niniejszy rozdział składa się z dwóch oddzielnych objawień (pierwsze znajduje się w wersetach od 1. do 22., a drugie w wersetach od 23. do 36.), które zostały dane tego samego dnia. Okazję stanowiła konferencja, na której Józef Smith został poparty i ustanowiony Prezydent Wyższego Kapłaństwa. Niektórzy starsi pragnęli szczegółowiej poznać swoje najpilniejsze obowiązki. Nastąpiły niniejsze objawienia.

1–5: *Wierni starsi, którzy głoszą ewangelię, zyskają życie wieczne;*

6–12: *Módlcie się, aby otrzymać Pocieszyciela, który naucza*

74 1a I Kor. 7:14–19.

3a Dz. 15:1–35;

Gal. 2:1–5.

b ppś Obrzezanie.

c ppś Prawo Mojżesza.

4a ppś Tradycje.

5a ppś Małżeństwo,

zawrzeć związek

małżeński —

Małżeństwo

międzywyznaniowe.

b II Nefi 25:24–27.

7a Mor. 8:8–15;

DiP 29:46–47; 137:10.

b ppś Święty

(przymiotnik).

c ppś Zbawienie —

Zbawienie dzieci.

d ppś Zadośćuczynić,

Zadośćuczynienie.

wszystkiego; 13-22: Starsi zasiądą, aby sądzić tych, którzy odrzucają ich przesłanie; 23-36: Rodziny misjonarzy mają otrzymać pomoc od Kościoła.

ZAPRAWDĘ, zaprawdę, powiadam wam, Ja, co mówię ^agłosem mego Ducha, sam ^bAlfa i Omega, wasz Pan i wasz Bóg —

2. Zważajcie, o wy, którzy podaliście swoje imiona, aby iść, głosząc moją ewangelię i aby ^aprzyciąć moją ^bwinnicę.

3. Oto powiadam wam, że jest moją wolą, abyście poszli, nie zwlekając ani nie będąc ^abezczylni, ale pracując ze wszystkich sił —

4. Podnosząc głosy niczym dźwięk trąby, ^agłosząc ^bprawdę według objawień i przykazań, które wam dałem.

5. I tak, jeżeli pozostaniecie wierni, obładowani będziecie licznymi ^asnopami i zostaniecie ^bukoronowani ^czczią i ^dchwałą, i ^enieśmiertelnością, i ^fżyciem wiecznym.

6. Przeto, zaprawdę, powiadam słudze mojemu, Williamowi E. McLellinowi, że ^aodwołuję polecenie, jakie mu dałem, aby poszedł do krain wschodnich;

7. I wyznaczam mu nowe zadanie i daję nowe przykazanie, w którym Ja, Pan, ^akarzę go za ^bszemranie jego serca;

8. I zgrzeszył; jednakże przebaczam mu i powtórnie powiadam mu: Idź do krain południowych.

9. I sługa mój, Luke Johnson, niechaj idzie z nim, i niech głoszą o rzeczach, jakie im przykazałem —

10. Wołając o ^aPocieszyciela w imię Pańskie, który ich nauczył wszystkiego, co będzie dla nich wskazane —

11. ^aModląc się stale, aby nie osłabli; i jeżeli tak uczynią, pozostaną z nimi aż do samego końca.

12. Oto jest wola Pana, waszego Boga, względem was. Tak jest. Amen.

13. I ponownie, zaprawdę, tak rzecze Pan, niechaj sługa mój, ^aOrson Hyde, i sługa mój, ^bSamuel H. Smith, udadzą się w podróż do krain wschodnich, i głoszą rzeczy, które im nakazałem; a jeżeli pozostaną wierni, oto będę ^cz nimi, aż do samego końca.

14. I ponownie, zaprawdę, powiadam do sługi mego, Lymana Johnsona, i do sługi mego, ^aOrsona Pratta, że także udadzą się

75 1a ppś Objawienie.

b Obj. 1:8.

ppś Alfa i Omega.

2a Jakub 5:62.

b ppś Winnica Pana.

3a ppś Bezczylny, bezczylność.

4a ppś Praca misjonarska.

b DiP 19:37.

5a Ps. 126:6;

Alma 26:5.

b ppś Korona.

c ppś Cześć.

d ppś Chwała.

e ppś Nieśmiertelny, nieśmiertelność.

f ppś Życie wieczne.

6a DiP 66.

7a ppś Skarcić, karcenie.

b ppś Myśli;

Szemrać.

10a Jan 14:26.

ppś Pocieszyciel.

11a II Nefi 32:9.

13a ppś Hyde, Orson.

b ppś Smith, Samuel H.

c Mat. 28:19-20.

14a ppś Pratt, Orson.

w podróż do krain wschodnich; i oto, patrzajcie, jestem także z nimi aż do samego końca.

15. I ponownie, powiadam do służki mego, Asy Doddsa, i do służki mego, Calvesa Wilsona, że także mają udać się w podróż do krain zachodnich i głosić moją ewangelię, tak jak im nakazałem.

16. A ten, kto jest wierny, przeżyje wszystko, i zostanie „podniesiony ostatniego dnia.

17. I ponownie, powiadam do służki mego, Majora N. Ashleya, i służki mego, Burra Riggsa, niechaj także udadzą się w podróż do krain na południu.

18. Zaiste, niechaj wszyscy oni udadzą się w podróż, jako im przykazałem, i chodzą od domu do domu i od wsi do wsi, i od miasta do miasta.

19. I do jakiegokolwiek domu wejdziecie, i przyjmą was, pozostawicie wasze błogosławieństwo na tym domostwie.

20. I do jakiegokolwiek domu wejdziecie, a nie przyjmą was, wyjdźcie pośpiesznie z niego i „otrząśnijcie proch ze swych stóp jako świadectwo przeciwko nim.

21. I zostaniecie napełnieni „radością i weselem; i wiedzcie, że w dniu sądu będziecie ^bsędziami tego domostwa, i potępicie ich;

22. I znośniej będzie poganinowi

w dniu sądu niż domostwu temu; przeto „opaszcie swe lędźwie i bądźcie wierni, a przemożecie wszystko i zostaniecie podniesieni ostatniego dnia. Tak jest. Amen.

23. I ponownie, tak rzecze Pan do was, o wy, starsi mego Kościoła, którzy podaliście swoje imiona, aby poznać Jego wolę względem was —

24. Oto powiadam wam, że jest obowiązkiem Kościoła pomagać we wspieraniu rodzin tych, a także wspierać rodziny tych, którzy zostali powołani i muszą być wysłani do świata, aby głosić ewangelię światu.

25. Przeto Ja, Pan, daję wam to przykazanie, żebyście uzyskali miejsca dla swoich rodzin, o ile bracia wasi będą chętni, aby otworzyć swe serca.

26. I niechaj ci wszyscy, którzy mogą uzyskać miejsce dla swoich rodzin i zapewnić im wsparcie od Kościoła, niezawodnie pójdą w świat, czy to na wschód, czy na zachód, czy na północ, czy na południe.

27. Niechaj proszą, a otrzymają, kołaczą, a będzie im otworzone, i będzie im ujawnione z wysokości, przez samego „Pocieszyciela, dokąd mają iść.

28. I ponownie, zaprawdę, powiadam wam, że każdy człowiek, który jest zobowiązany

16a DiP 5:35.
20a Mat. 10:14;
Łuk. 10:11–12;
DiP 24:15; 60:15.

21a Mat. 5:11–12.
b ppś Sędzia, Sąd.
22a Efez. 6:14;
DiP 27:15–18.

27a II Nefi 32:5;
DiP 8:2.
ppś Duch Święty.

„utrzymywać swoją ^brodzinę, niechaj ją utrzymuje, a w żaden sposób nie utraci swojej korony; i niechaj się trzodzi w Kościele.

29. Niechaj każdy będzie „pilny we wszystkim. A ^bbezczywny nie będzie miał miejsca w Kościele, chyba że odpokutuje i naprawi ścieżki swoje.

30. Przeto niechaj sługa mój, Si-meon Carter, i sługa mój, Emer Harris, zjednoczą się w posłudze;

31. A także sługa mój, Ezra Thayre, i sługa mój, „Thomas B. Marsh;

32. A także sługa mój, Hyrum Smith, i sługa mój, Reynolds Cahoon;

33. A także sługa mój, Daniel Stanton, i sługa mój, Seymour Brunson;

34. A także sługa mój, Sylvester Smith, i sługa mój, Gideon Carter;

35. A także sługa mój, Ruggles Eames, i sługa mój, Stephen Burnett;

36. A także sługa mój, Micah B. Welton, i także sługa mój, Eden Smith. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 76

Wizja dana Prorokowi Józefowi Smithowi i Sidneyowi Rigdonowi w Hiram w stanie Ohio, 16 lutego 1832 r. We wstępie do zapisu tej wizji w historii Józefa Smitha podano: „Po powrocie z konferencji w Amherst wznowiłem tłumaczenie pism świętych. Na podstawie objawień, które otrzymano, oczywiste było, że wiele ważnych kwestii dotyczących zbawienia człowieka zostało usuniętych z Biblii lub zagubionych, zanim została opracowana. Z prawd, które pozostały, wynika bezsprzecznie, że jeżeli Bóg wynagradza każdego zgodnie z uczynkami dokonanymi w ciele, termin ‘niebo’ — w sensie miejsca przeznaczonego na wieczne zamieszkanie świętych — musi obejmować więcej niż jedno królestwo. Wskutek tego [...] podczas tłumaczenia Ew. Jana ja sam oraz Starszy Rigdon otrzymaliśmy następującą wizję”. W czasie, kiedy wizja ta była dana, Prorok tłumaczył Ew. Jana 5:29.

1–4: Pan jest Bogiem; 5–10: Tajemnice królestwa zostaną objawione wszystkim wiernym; 11–17: Wszyscy wyjdą w zmartwychwstaniu sprawiedliwych lub

niesprawiedliwych; 18–24: Mieszkańcy wielu światów są rodzonimi synami i córkami Boga przez Zadośćuczynienie Jezusa Chrystusa; 25–29: Anioł Boży upadł i stał się

28a 1 Tym. 5:8;
DiP 83:2.
b PPŚ Rodzina.

29a PPŚ Pilność.
b PPŚ Bezczywny,
bezczywność.

31a PPŚ Marsh, Thomas B.

diabłem; 30–49: Synowie zatracenia cierpią wieczne potępienie, wszyscy inni zaś zyskują pewien stopień zbawienia; 50–70: Chwała i nagroda wywyższonych istot w królestwie celestialnym; 71–80: Ci, którzy odziedziczą królestwo terestrialne; 81–113: Stan tych, którzy są w chwale telestialnej, terestrialnej i celestialnej; 114–119: Wszyscy wierni mogą ujrzeć i rozumieć tajemnice królestwa Boga poprzez moc Ducha Świętego.

^aUSŁYSZCIE, o niebiosy, i nadstaw ucha, o ziemio, i radujcie się jej mieszkańcy, bowiem Pan jest ^bBogiem i ^cnie ma ^aZbawiciela poza Nim.

2. ^aWielka jest mądrość Jego, ^bzdumiewające są Jego drogi i nikt nie zna rozległości Jego czynów.

3. Nie ustaną ^azamiary Jego, ani nie ma nikogo, kto mógłby powstrzymać Jego rękę.

4. Od wieczności do wieczności On jest ^aten sam i nie ^bustaną lata Jego.

5. Bowiem tak rzecze Pan: Ja,

Pan, ^amiłosierny i łaskawy jestem dla tych, którzy odczuwają ^bbojaźń przede mną, i raduje mnie uczcie tych, którzy ^csłużą mi w prawości i prawdzie do końca.

6. Wielka będzie ich nagroda i wieczna będzie ich ^achwała.

7. I ^aobjawię im wszystkie ^btajemnice, zaiste, wszystkie ukryte tajemnice mego królestwa z dawnych dni oraz z czasów, które nadejdą, dam im poznać dobre upodobanie mojej woli we wszystkim, co dotyczy mego królestwa.

8. Zaiste, poznają nawet dziwy wieczności i pokażę im rzeczy, które mają nastać, nawet rzeczy wielu pokoleń.

9. I wielka będzie ich ^amądrość, a ich ^bzrozumienie sięgnie nieba; i ^czginie przed nimi mądrość mądrych, a zrozumienie roztropnych wniwecz się obróci.

10. Bowiem ^aoświecę ich ^bDuchem moim, a przez ^cmoc moją dam im poznać sekrety mojej woli — zaiste, te rzeczy, których ani ^doko nie widziało, ani ucho nie słyszało, ani które nie zapadły w serce człowieka.

76 1a Iz. 1:2.

b Jer. 10:10.

ppś Bóg, Boska

Trójca — Bóg Syn.

c Iz. 43:11;

Oz. 13:4.

d ppś Zbawiciel.

2a II Nefi 2:24;

DiP 38:1–3.

b Obj. 15:3.

3a I Król. 8:56;

DiP 1:38; 64:31.

4a Hebr. 13:8;

DiP 35:1; 38:1–4;

39:1–3.

b Ps. 102:26–28;

Hebr. 1:12.

5a II Mojż. 34:6;

Ps. 103:8.

ppś Miłosierny,
miłosierdzie.

b V Mojż. 6:13;

Joz. 4:23–24.

ppś Bojaźń, strach;

Poważanie.

c DiP 4:2.

6a ppś Chwała
celestialna.

7a DiP 42:61; 59:4;

98:12; 121:26–33.

b ppś Tajemnice Boga.

9a ppś Mądrość.

b ppś Zrozumienie.

c Iz. 29:14;

II Nefi 9:28–29.

10a ppś Objawienie;

Świadectwo.

b Mor. 10:5.

c ppś Moc.

d Iz. 64:4; I Kor. 2:9;

III Nefi 17:15–17;

DiP 76:114–116.

11. Nam, Józefowi Smithowi jun. i Sidneyowi Rigdonowi, będącym ^aw Duchu, szesnastego dnia lutego roku Pańskiego tysiąc osiemset trzydziestego drugiego —

12. Przez moc ^aDucha ^boczy nasze zostały otwarte, a zrozumienie nasze zostało oświecone, abyśmy zobaczyli i pojęli rzeczy Boże —

13. Te same rzeczy, które były na początku, zanim powstał świat, które zostały ustanowione przez Ojca, przez Jego Jednorodzonego Syna, który był na łonie Ojca od samego ^apoczątku,

14. O którym dajemy świadectwo; a świadectwo, które dajemy, jest pełnią ewangelii Jezusa Chrystusa, Syna, którego widzieliśmy i z którym ^arozmawialiśmy w niebiańskiej ^bwizji.

15. Bowiem kiedy trudziliśmy się nad ^atłumaczeniem, które nam Pan wyznaczył, doszliśmy do wersetu dwudziestego dziewiątego w piątym rozdziale Ew. Jana, który był nam dany, jako następuje:

16. Mówiąc o zmartwychwstaniu zmarłych, odnośnie do tych,

którzy ^ausłyszą głos ^bSyna Człowieczego:

17. I wyjdą; ci, którzy czynili ^adobrze, w ^bzmartwychwstaniu ^csprawiedliwych, a ci, którzy czynili źle, w zmartwychwstaniu niesprawiedliwych —

18. Sprawilo to, że się zdumieliśmy, bowiem dane nam to było od Ducha.

19. I kiedy ^arozmyślaliśmy nad tymi sprawami, Pan dotknął oczu naszego zrozumienia, i zostały one otwarte, i zajaśniała wokół chwała Pańska.

20. I ujrzeliśmy ^achwałę Syna po ^bprawicy ^cOjca, i otrzymaliśmy z Jego pełni;

21. I zobaczyliśmy świętych ^aaniołów, i tych, którzy są ^buświęceni przed Jego tronem, ^coddających cześć Bogu i Barankowi, którzy oddają Mu cześć na wieki wieków.

22. A teraz, po licznych świadectwach, jakie o Nim dano, oto ^aświadectwo, najnowsze ze wszystkich, które o Nim składowy: Że On ^bżyje!

23. Bowiem ^aujrzeliśmy Go po samej prawicy ^bBoga; i słyszeliśmy głos dający świadectwo, że jest ^cJednorodzonym Ojca —

11a Obj. 1:10.

12a ppś Przemienienie.
b DiP 110:1; 137:1;
138:11, 29.

13a Mojż. 4:2.

14a DiP 109:57.
b ppś Wizja.

15a ppś Tłumaczenie
Józefa Smitha
(Tłum. J.S.).

16a Jan 5:28.

b ppś Syn Człowieczy.

17a ppś Uczynki.

b ppś Zmartwych-
wstanie.

c Dz. 24:15.

19a ppś Rozważać.

20a ppś Jezus Chrystus —
Chwała Jezusa
Chrystusa.

b Dz. 7:56.

c ppś Bóg, Boska
Trójca — Bóg Ojciec.

21a Mat. 25:31;

DiP 130:6–7; 136:37.

b ppś Uświęcenie.

c ppś Oddawać cześć.

22a ppś Świadectwo.

b DiP 20:17.

23a ppś Jezus Chrystus —
Pośmiertne epifanie
Chrystusa.

b ppś Bóg, Boska
Trójca — Bóg Ojciec.

c Jan 1:14.

ppś Jednorodzony.

24. Że dzięki ^aNiemu, przez Niego i z Niego ^bświaty są i były tworzone, a ich mieszkańcy są rodzonymi ^csynami i córkami Boga.

25. I to także widzieliśmy i dajemy świadectwo, że ^aanioł Boży, który miał upoważnienie w obecności Boga, który zbuntował się przeciw Jednorodzonemu Synowi, ukochanemu przez Ojca, i który był na łonie Ojca, strącony został sprzed obecności Boga i Syna,

26. I nazwano go Zatraceniem, bowiem płakały nad nim niebiosy — był to ^aLucyfer, syn jutrzeński.

27. I widzieliśmy, i oto, jest ^aupadły! Upadły, sam syn jutrzeński!

28. I kiedy wciąż byliśmy w Duchu, nakazał nam Pan, abyśmy zapisali wizję; bowiem ujrzeliśmy Szatana, tego starego ^awęża, samego ^bdiabła, który się ^czbuntował przeciw Bogu i dążył do zagarnięcia królestwa naszego Boga i Jego Chrystusa —

29. Przeto wszczyna on ^awojnę ze świętymi Boga i otacza ich dookoła.

30. I ujrzeliśmy wizję cierpień

tych, z którymi wszczął wojnę i których pokonał; wtem doszedł nas głos Pana:

31. Tak rzecze Pan o tych wszystkich, którzy znają moją moc i zakosztowali jej, a dozwolili sobie przez moc diabelską, by ich ^apokonano i zaprzeczyli prawdzie, i oparli się mocy mojej —

32. To ci, którzy są ^asynami ^bzatracenia, o których powiadam, że lepiej byłoby im nigdy się nie narodzić,

33. Bowiem są naczyniami gniewu skazanymi na cierpienie gniewu Bożego wraz z diabłem i jego aniołami w wieczności,

34. O których rzekłem, że nie ma dla nich ^aprzebaczenia ani na tym świecie, ani na świecie, który nastanie,

35. Ponieważ ^azaprzeczyli Duchowi Świętemu po tym, jak Go przyjęli, i wyparli się Jednorodzonego Syna Ojca, ^bukrzyżowali Go dla siebie i wystawili Go na otwartą hańbę.

36. To ci, którzy odejdą do ^ajeziora ognia i siarki, z diabłem i jego aniołami —

37. I jedyni, nad którymi druga ^aśmierć będzie mieć jakąś moc,

24a Hebr. 1:1–3;
III Nefi 9:15;
DiP 14:9; 93:8–10.
b Mojż. 1:31–33; 7:30.
ppś Stworzyć,
stworzenie.
c Dz. 17:28, 29;
Hebr. 12:9.
ppś Synowie
i córki Boga.
25a DiP 29:36–39;
Mojż. 4:1–4.
ppś Diabeł.

26a Iz. 14:12–17.
ppś Lucyfer.
27a Łuk. 10:18.
28a Obj. 12:9.
b ppś Diabeł.
c ppś Wojna w Niebie.
29a Obj. 13:7;
II Nefi 2:18; 28:19–23.
31a ppś Odstępstwo.
32a ppś Synowie
zatracenia.
b DiP 76:26;
Mojż. 5:22–26.

34a Mat. 12:31–32.
ppś Przebaczać.
35a II Piotra 2:20–22;
Alma 39:6.
ppś Niewybaczalny
grzech.
b Hebr. 6:4–6;
I Nefi 19:7; DiP 132:27.
36a Obj. 19:20; 20:10; 21:8;
II Nefi 9:16; 28:23;
Alma 12:16–18;
DiP 63:17.
37a ppś Śmierć duchowa.

38. Zaprawdę, „jedyni, którzy nie zostaną odkupieni we właściwym czasie Pana, kiedy już doznają cierpień Jego gniewu.

39. Bowiem cała reszta „zostanie wyprowadzona przez ^bzmarłychwstanie zmarłych, przez tryumf i chwałę ^cBaranka, którego zabito, który był na łonie Ojca, zanim światy zostały stworzone.

40. I to jest „ewangelia, dobra nowina, o której złożył nam świadectwo głos z niebios —

41. Że przyszedł na świat, sam Jezus, aby Go „ukrzyżowano za świat, aby ^bponiósł grzechy ^cświata i ^duświęcił świat, i ^eoczyścił go z całej nieprawości;

42. Aby przez Niego mogli zostać „zbawieni wszyscy, których Ojciec dał Jego mocy i których uczynił przez Niego;

43. Który sławi Ojca i zbawia wszystkie dzieła Swoich rąk, poza tymi synami zatracenia, którzy wypierają się Syna po tym, jak Ojciec już Go objawił.

44. Przeto zbawia wszystkich poza nimi — odejdą oni na „wiekuistą ^bkarę, która jest karą bez końca, która jest wieczną karą,

aby panować z ^cdiabłem i jego aniołami w wieczności, gdzie ^drobak ich nie umiera, a ogień nie gaśnie, co jest ich męką —

45. A „końca ich męki ani miejsca nie zna żaden człowiek;

46. Nie zostało to objawione, ani nie jest teraz, ani nie będzie objawione ludziom, poza tymi, którzy tego zakosztują;

47. Jednakże Ja, Pan, ukazuję to licznym w wizjach, ale wnet zakrywam;

48. Przeto nie pojmują końca, szerokości, wysokości, „głębiny ani niedoli tej, podobnie jak każdy inny człowiek, poza tymi, którym ^bustanowiono takie ^cpotępienie.

49. I usłyszeliśmy głos mówiący: Zapiszcie tę wizję, bowiem jest to koniec wizji cierpień bezbożnych.

50. I ponownie dajemy świadectwo — bowiem widzieliśmy i słyszeliśmy, i to jest „świadectwo ewangelii Chrystusa o tych, którzy wyjdą w ^bzmarłychwstaniu sprawiedliwych —

51. Są to ci, którzy przyjęli świadectwo Jezusa i „uwierzyli w Jego imię, i zostali ^bochrzczeni

38a ppś Synowie zatracenia.

39a tzn. odkupiona; zob. werset 38. wszyscy zmarłychwstana. Zob. Alma 11:41–45. ppś Ożywić.

b ppś Zmarłychwstanie.

c ppś Jezus Chrystus.

40a III Nefi 27:13–22. ppś Ewangelia; Plan Odkupienia.

41a ppś Ukrzyżowanie.

b Iz. 53:4–12; Hebr. 9:28.

c I Jana 2:1–2.

d ppś Uświęcenie.

e ppś Odkupić, odkupiony, odkupienie.

42a ppś Zbawienie.

44a DiP 19:6–12.

b ppś Potępienie (wyklęcie).

c ppś Diabeł.

d Iz. 66:24;

Mar. 9:43–48.

45a DiP 29:28–29.

48a Obj. 20:1.

b tzn. których skazano, wyrzucono.

c Alma 42:22.

50a ppś Świadectwo.

b ppś Zmarłychwstanie.

51a DiP 20:25–27, 37.

b ppś Chrzt, chrzcić.

na ‘podobieństwo Jego ‘pochówku, pogrzebani w wodzie w Jego imię, a to zgodnie z przykazaniem, które On dał —

52. Aby przestrzegając przykazań, mogli zostać ‘obmyci i ‘oczyszczeni ze wszystkich swoich grzechów i mogli otrzymać Ducha Świętego przez nałożenie ‘rąk przez tego, którego ‘ustanowiono i zapieczętowano do tej ‘mocy,

53. I którzy przepelnieni wiarą zostają ‘zapieczętowani przez ‘Świętego Ducha obietnicy, którego Ojciec przelewa na wszystkich, którzy są sprawiedliwi i oddani.

54. Są to ci, którzy są Kościołem ‘Pierworodnego.

55. Są to ci, w których ręce dał Ojciec ‘wszystkie rzeczy,

56. Są to ci, którzy są ‘kapłanami i królami, którzy otrzymali z Jego pełni i z jego chwały,

57. I są ‘kapłanami Najwyższego według porządku Melchizedeka, który nastąpił według porządku ‘bEnocha, który był według ‘porządku Jednorodzonego Syna.

58. Przeto, jak zapisano, są oni ‘bogami, samymi ‘synami ‘Boga,

59. Przeto ‘wszystko jest ich, czy to życie czy śmierć, czy rzeczy teraźniejsze, czy rzeczy przyszłe, wszystko jest ich, a oni są Chrystusowi, a Chrystus jest Boży.

60. I ‘przemogą wszystko.

61. Przeto niechaj żaden człowiek nie ‘chlubi się człowiekiem, ale raczej niechaj ‘chlubi się Bogiem, który ‘powali wszystkich wrogów pod Swe stopy.

62. Ci ‘mieszkać będą w ‘obecności Boga i Jego Chrystusa na wieki wieków.

63. Są to ‘ci, których przywieździe ze sobą, gdy ‘przyjdzie w obłokach nieba, aby ‘królować na ziemi nad ludem Swoim.

<p>51 c DiP 128:13. d Rzym. 6:3–5. ppś Chrzest, chrzcić — Chrzest przez zanurzenie.</p> <p>52 a II Nefi 9:23; Mor. 8:25–26. b ppś Nieskalany, czystość. c ppś Dar Ducha Świętego; Ręce, nałożenie [rąk]. d ppś Ustanowić, ustanowienie. e ppś Upoważnienie.</p> <p>53 a ppś Pieczętować, zapieczętowanie. b Efez. 1:13; DiP 88:3–5. ppś Święty Duch Obietnicy.</p> <p>54 a Hebr. 12:23; DiP 93:21–22.</p>	<p>ppś Pierworodny.</p> <p>55 a II Piotra 1:3–4; DiP 50:26–28; 84:35–38.</p> <p>56 a II Mojż. 19:6; Obj. 1:5–6; 20:6.</p> <p>57 a ppś Kapłan, Kapłaństwo Melchizedeka. b I Mojż. 5:21–24. ppś Enoch. c DiP 107:1–4.</p> <p>58 a Ps. 82:1, 6; Jan 10:34–36. ppś Człowiek, ludzie — Człowiek, potencjał, aby stać się jak Ojciec Niebieski. b ppś Synowie i córki Boga. c DiP 121:32. ppś Bóg, Boska Trójca.</p> <p>59 a Łuk. 12:42–44;</p>	<p>III Nefi 28:10; DiP 84:36–38. 60 a Obj. 3:5; 21:7. 61 a Jan 5:41–44; I Kor. 3:21–23. b II Nefi 33:6; Alma 26:11–16. ppś Chwała. c DiP 49:6.</p> <p>62 a Ps. 15:1–3; 24:3–4; I Nefi 15:33–34; Mojż. 6:57. b DiP 130:7. ppś Życie wieczne.</p> <p>63 a DiP 88:96–98. ppś Drugie Przyjście Jezusa Chrystusa. b Mat. 24:30. c DiP 58:22. ppś Jezus Chrystus — Milenijne panowanie Chrystusa.</p>
---	---	---

64. Są to ci, którzy będą mieć udział w "pierwszym zmartwychwstaniu.

65. Są to ci, którzy wyjdą w "zmartwychwstaniu sprawiedliwych.

66. Są to ci, którzy podeszli do "Góry ^bSyjon i do miasta Boga żywego, niebiańskiego miejsca, najświętszego ze wszystkich.

67. Są to ci, którzy przyszli do niezliczonego towarzystwa aniołów, powszechnego zgromadzenia oraz do Kościoła "Enocha i ^bPierworodnego.

68. Są to ci, których imiona "zapisano w niebie, gdzie Bóg i Chrystus są ^bsędzią wszystkich.

69. Są to ci, którzy są "sprawiedliwi, którzy zostali ^budoskoleni poprzez Jezusa, Pośrednika "nowego przymierza, który dokonał doskonałego ^dzadośćuczynienia przez przelanie Swej własnej ^ekrwi.

70. Są to ci, których ciała są ^acelestialne, których ^bchwała jest chwałą ^csłońca, samą chwałą Boga, najwyższego ze wszystkich, którą to chwałę opisuje się

jako podobną do chwały słońca na firmamencie.

71. I ponownie, ujrzeliśmy też świat "terrestrialny, i oto, są to ci, którzy są ^bterrestrialni, których chwała różni się od chwały Kościoła Pierworodnego, który otrzymał pełnię Ojca, jako ^bksiężyc różni się od słońca na firmamencie.

72. Są to ci, którzy umarli, "nie znając ^bprawa;

73. A także ci, którzy są "duchami ludzi, trzymanymi w ^bwięzieniu, których odwiedził Syn i ^cgłosił im ^dewangelię, aby mogli być sądzeni niczym ludzie w ciele;

74. Którzy nie otrzymali ^aświadcstwa o Jezusie w ciele, ale otrzymali je później.

75. Są to ci, którzy są ^azaczynami ludźmi ziemi, których zaślepiła przebiegłość ludzka.

76. Są to ci, którzy otrzymują z Jego chwały, ale nie z Jego pełni.

77. Są to ci, którzy otrzymują z obecności Syna, ale nie z pełni Ojca.

64a Obj. 20:6.

65a ppś Zmartwychwstanie.

66a Iz. 24:23;
Hebr. 12:22–24;
Obj. 14:1;
DiP 84:2; 133:56.

b ppś Syjon.

67a DiP 45:9–12.

b Hebr. 12:23;
DiP 76:53–54.

ppś Pierworodny.

68a ppś Księga żywota.

b ppś Jezus Chrystus —
Sędzia.

69a DiP 129:3; 138:12.

b Mor. 10:32–33.

c ppś Nowe i wieczne
przymierze.

d ppś Zadośćuczynić,
Zadośćuczynienie.

e ppś Krew.

70a DiP 88:28–29; 131:1–4;
137:7–10.

ppś Chwała
celestialna.

b DiP 137:1–4.

c Mat. 13:43.

71a DiP 88:30.
ppś Chwała

terrestrialna.

b I Kor. 15:40–41.

72a DiP 137:7, 9.

b ppś Prawo.

73a Alma 40:11–14.

ppś Duch.

b DiP 88:99; 138:8.

Zbawienie zmarłych.

c I Piotra 3:19–20; 4:6;
DiP 138:28–37.

d ppś Ewangelia.

74a ppś Świadcstwo.

78. Przeważają „ciałami terestrialnymi, a nie ciałami celestialnymi, i różnią się w chwale jako księżyc różni się od słońca.

79. Są to ci, którzy nie są „dzielni w świadectwie o Jezusie; przeważają nie otrzymują korony nad królestwem naszego Boga.

80. A teraz jest to koniec wizji tego, co terestrialne, którą ujrzeliśmy, a którą Pan nam nakazał zapisać, kiedy wciąż jeszcze byliśmy w Duchu.

81. I ponownie, ujrzeliśmy chwałę tego, co „telestialne, która jest mniejszą chwałą, jako chwała gwiazd różni się od chwały księżycy na firmamencie.

82. Są to ci, którzy nie przyjęli ewangelii Chrystusa ani „świadectwa Jezusa.

83. Są to ci, którzy nie zaprzeczają Duchowi Świętemu.

84. Są to ci, których strącono do „piekła.

85. Są to ci, którzy nie zostaną odkupieni od „diabła, aż do ^bostatniego zmartwychwstania, aż Pan, sam Chrystus „Baranek, ukończy Swoje dzieło.

86. Są to ci, którzy nie otrzymają z Jego pełni w wiecznym świetle, ale od Ducha Świętego przez posługę terestrialnych;

87. A terestrialni przez „posługę celestialnych.

88. I telestialni otrzymają to także przez posługę aniołów, których wyznaczono, aby im posługiwały, to jest tych, których wyznaczono im jako posługujące duchy; bowiem będą oni dziedzicami zbawienia.

89. I tak ujrzeliśmy w wizji niebiańskiej chwałę telestialnych, co przechodzi wszelkie zrozumienie;

90. I żaden człowiek jej nie zna, poza tym, któremu Bóg ją objawił.

91. I tak ujrzeliśmy chwałę terestrialnych, która we wszystkim przewyższa chwałę telestialnych, jednakowoż w chwale i w mocy, i w potędze, i we władaniu.

92. I tak ujrzeliśmy chwałę celestialnych, która przewyższa wszystko — gdzie Bóg, sam Ojciec, króluje na Swym tronie na wieki wieków;

93. Przed którego tronem wszystko składa pokłon w kornym „poważaniu i oddaje Mu chwałę na wieki wieków.

94. Ci, którzy mieszkają w Jego „obecności, są Kościołem ^bPierworodnego; i widzą, jako są widziani, i „poznają, jako są poznani, otrzymawszy z Jego pełni i z Jego ^dłaski;

95. A On ich czyni „równymi w mocy i w potędze, i we władaniu.

78a I Kor. 15:40–42.

79a DiP 56:16.

81a DiP 88:31.

ppś Chwała telestialna.

82a DiP 138:21.

84a II Nefi 9:12;

Alma 12:11.

ppś Piekło.

85a ppś Diabeł.

b Alma 11:41;

DiP 43:18; 88:100–101.

c ppś Baranek Boży.

87a DiP 138:37.

93a ppś Poważanie.

94a DiP 130:7.

b ppś Pierworodny.

c I Kor. 13:12.

d ppś Łaska.

95a DiP 29:13; 78:5–7;

84:38; 88:107; 132:20.

96. I jedna jest chwała celestialnych, jako jedna jest chwała ^asłońca.

97. I jedna jest chwała terrestrialnych, jako jedna jest chwała księżycyca.

98. I jedna jest chwała teledstialnych, jako jedna jest chwała gwiazd; bowiem jako jedna gwiazda różni się od drugiej w chwale, tak samo różni się jeden od drugiego w chwale w świecie teledstialnym;

99. Bowiem są to ci, którzy są od ^aPawła, od Apollosa i od Kefasa.

100. Są to ci, którzy powiadają, że niektórzy są od jednego, a niektórzy od innego — niektórzy od Chrystusa, niektórzy od Jana, niektórzy od Mojżesza, niektórzy od Eliasa, niektórzy od Ezajasza, niektórzy od Izajasza, a niektórzy od Enocha;

101. Ale nie przyjęli ewangelii ani świadectwa o Jezusie, ani proroków, ani ^awiecznego przymierza.

102. Na ostatek, są to ci, którzy nie zostaną zgromadzeni ze świętymi, aby byli ^azagranięci do ^bKościoła Pierworodnego i przyjęci w obłok.

103. Są to ^aci, którzy są ^bkłamcami, czarownikami

i ^ccudzołożnikami, i rozpustnikami, a także wszyscy, którzy kochają kłamstwo i kalają się nim.

104. Są to ci, którzy cierpią ^agniew Boży na ziemi.

105. Są to ci, którzy cierpią ^apo-
mstę wiecznego ognia.

106. Są to ci, których strącono do ^apiekła i ^bcierpią gniew ^cWszchemocnego Boga aż do ^apełni czasów, kiedy Chrystus ^cpowali wszystkich wrogów pod Swe stopy i uczyni Swoje dzieło ^ddoskonałym;

107. Kiedy przekaże królestwo i wręczy je Ojcu, bez skazy, mówiąc: Przemogłem, i sam ^adeptałem ^bprasę winną, tę winną prasę srogiego gniewu Boga Wszchemocnego.

108. Wtedy będzie On ukoronowany koroną Jego chwały, aby zasiadł na ^atronie Swej mocy i królował na wieki wieków.

109. Ale oto zobaczyliśmy chwałę oraz mieszkańców świata teledstialnego, że byli nieprzeliczeni niczym gwiazdy na firmamencie nieba lub jako piasek na brzegu morza;

110. I usłyszeliśmy głos Pana, mówiący: Ci wszyscy zegną kolano i każdy język złoży ^awyznanie Temu, który zasiada na tronie po wieki wieków.

96a I Kor. 15:40–41.

99a I Kor. 3:4–7, 22.

101a ppś Nowe i wieczne przymierze.

102a I Tes. 4:16–17;

DiP 88:96–98.

b DiP 78:21.

103a Obj. 21:8;

DiP 63:17–18.

b ppś Kłamstwo.

c ppś Cudzołożstwo.

104a ppś Potępienie (wyklęcie).

105a Judy 1:7.

106a ppś Piekło.

b DiP 19:3–20.

c DiP 87:6.

d Efez. 1:10.

e I Kor. 15:24–28.

f Hebr. 10:14.

107a Obj. 19:15;

DiP 88:106; 133:46–53.

b I Mojż. 49:10–12;

Iz. 63:1–3.

108a DiP 137:3.

110a Fil. 2:9–11;

Mos. 27:31.

111. Bowiem sądzeni będą według uczynków swoich i każdy otrzyma według własnych „uczynków swoje własne władanie w ^bposiadłościach, które są przygotowane;

112. I będą sługami Najwyższego; ale nie będzie im dozwolone wejść, „gdzie ^bmieszka Bóg i Chrystus, jak długo trwają światy bez końca.

113. To jest koniec wizji, którą ujrzeliśmy, a którą nam nakazano zapisać, kiedy jeszcze byliśmy w Duchu.

114. Jednak „wielkie i zdumiewające są dzieła Pana i ^btajemnice Jego królestwa, które nam ukazał, które przewyższają wszelkie zrozumienie w chwale i w mocy, i we władaniu,

115. Których zapisania nam zakazał, gdy byliśmy jeszcze w Duchu, i co jest „zakazane wymawiać człowiekowi;

116. Żaden inny człowiek nie jest „w stanie ich ujawnić, bowiem mogą być oglądane i ^bpojmo-
wane tylko mocą Ducha Świętego, którą Bóg zsyła na tych, którzy Go kochają i oczyszczają się przed Nim;

117. Którym udziela tego przywileju oglądania i poznawania dla siebie;

118. Aby przez moc i przejaw Ducha, kiedy są w ciele, mogli wytrzymać Jego obecność w świecie chwały.

119. I chwała niech będzie Bogu i Barankowi, i cześć, i władanie na wieki wieków. Amen.

ROZDZIAŁ 77

Objawienie dane Prorokowi Józefowi Smithowi w Hiram w stanie Ohio około marca 1832 r. W historii Józefa Smitha podano: „W związku z tłumaczeniem pism świętych otrzymałem następujące wyjaśnienie Objawienia Jana”.

1–4: Zwierzyna posiada ducha i zamieszka w wiecznej szczęśliwości; 5–7: Ta ziemia ma istnieć 7000 lat w swojej postaci doczesnej; 8–10: Różni aniołowie przywracają ewangelię i czynią posługę na ziemi; 11: Zapieczętowanie 144 000; 12–14: Chrystus przyjdzie na początku

siódmego tysiąclecia; 15: Dwóch proroków zostanie wzbudzonych dla narodu żydowskiego.

PYTANIE: Czym jest „morze szkliste, o którym mówi Jan w rozdziale 4. w wersecie 6. Objawienia Jana?

111a Obj. 20:12–13.

ppś Uczynki.

b Jan 14:2;

DiP 59:2; 81:6.

112a DiP 29:29.

b Obj. 21:23–27.

114a Obj. 15:3;

Morm. 9:16–18;

Mojż. 1:3–5.

b Jakub 4:8.

115a II Kor. 12:4.

116a III Nefi 17:15–

17; 19:32–34.

b I Kor. 2:10–12.

77 1a DiP 130:6–9.

ODPOWIEDŹ: Jest to ^bziemia w swym uświęconym, nieśmiertelnym i ^cwiecznym stanie.

2. P: Jak mamy rozumieć cztery zwierzęta, o których mowa w tym samym wersecie?

O: Są to wyrażenia ^afiguralne, użyte przez Objawiciela Jana do opisu ^bnieba, ^craju Boga, ^dszczęścia człowieka, a także zwierząt, płazów i ptaków w powietrzu; tego, co jest istotą duchową, na podobieństwo tego, co jest doczesne; i tego, co jest doczesne, na podobieństwo tego, co jest duchowe; ^educh człowieka na podobieństwo jego osoby, jako też ^fzwierzyny i wszelkiego innego stworzenia, które Bóg stworzył.

3. P: Czy te cztery zwierzęta ograniczają się do poszczególnych zwierząt, czy też przedstawiają klasy lub rządy?

O: Ograniczają się do czterech poszczególnych zwierząt, które pokazano Janowi, aby przedstawić chwałę klas istot w przeznaczonym im rządzie, czyli ^asferze stworzenia, w radowaniu się ich wieczną ^bszczęśliwością.

4. P: Co mamy rozumieć przez oczy i skrzydła, które mają te zwierzęta?

O: Oczy ich przedstawiają

światło i ^awiedzę, to jest są pełne wiedzy; a skrzydła ich przedstawiają ^bmoc do poruszania się, do działania itp.

5. P: Co mamy rozumieć przez dwudziestu czterech ^astarszych, o których mówi Jan?

O: Mamy przez to rozumieć, że ci starsi, których ujrzał Jan, byli starszymi, którzy pozostali ^bwierni w dziele posługi, i umarli, którzy należeli do ^csiedmiu kościołów, i byli wtedy w raju Boga.

6. P: Co mamy rozumieć przez księgę, którą ujrzał Jan, a która była ^azapieczętowana na grzbiecie siedmioma pieczęciami?

O: Mamy rozumieć, że zawiera ona objawioną wolę, ^btajemnice i dzieła Boga, ukryte rzeczy Jego gospodarowania względem tej ^cziemi w ciągu siedmiu tysięcy lat jej istnienia, czyli jej doczesnej egzystencji.

7. P: Co mamy rozumieć przez siedem pieczęci, którymi była zapieczętowana?

O: Mamy rozumieć, że pierwsza pieczęć zawiera sprawy ^apierwszego tysiąclecia, druga zaś drugiego tysiąclecia i tak dalej, aż do siódmej.

8. P: Co mamy rozumieć przez czterech aniołów, o których

1b DiP 88:17–20, 25–26.

c PPŚ Chwała
celestialna;
Ziemia — Ostateczny
stan ziemi.

2a PPŚ Symbolika.

b PPŚ Niebo.

c PPŚ Raj.

d PPŚ Radość.

e Eter 3:15–16;

Abr. 5:7–8.

PPŚ Duch.

f Mojż. 3:19.

3a DiP 93:30;

Mojż. 3:9.

b DiP 93:33–34.

4a PPŚ Wiedza.

b PPŚ Moc.

5a Obj. 4:4, 10.

b Obj. 14:4–5.

c Obj. 1:4.

6a Obj. 5:1.

b PPŚ Tajemnice Boga.

c PPŚ Ziemia.

7a DiP 88:108–110.

mowa w rozdziale 7. w wersecie 1. Objawienia Jana?

O: Mamy rozumieć, że są to czterej aniołowie wysłani od Boga, którym dano moc nad czterema częściami ziemi, aby uchronić życie i aby niszczyć; są to ci, którzy mają "wieczną ewangelię, aby ją przekazać każdemu narodowi, plemieniu, językowi i ludowi, mający moc zamknięcia niebios, zapieczętowania do życia lub strącenia w ^brejony ciemności.

9. P: Co mamy rozumieć przez anioła wstępującego ze wschodu, o którym mowa w rozdziale 7. w wersecie 2. Objawienia Jana?

O: Mamy rozumieć, że anioł wstępujący ze wschodu jest tym, któremu dano pieczęć Boga żywego nad dwunastoma plemionami "Izraela; przeto woła do czterech aniołów, którzy mają wieczną ewangelię, mówiąc: Nie szkodzić ziemi ani morzu, ani drzewom, aż opieczętujemy sługi Boga naszego na ^bczołach ich. I jeżeli przyjmiesz to, wtedy on jest "Eliaszem, który miał przyjść, aby zgromadzić plemiona Izraela i ^dprzywrócić wszystko.

10. P: Kiedy zostaną dokonane rzeczy, o których mowa w tym rozdziale?

O: Mają być dokonane w "szó-

stym tysiącleciu, czyli przy otwarciu szóstej pieczęci.

11. P: Co mamy rozumieć przez opieczętuwanie "stu czterdziestu czterech tysięcy pośród wszystkich plemion Izraela — dwunastu tysięcy z każdego plemienia?

O: Mamy rozumieć, że ci, których opieczętuwano, to ^bwyżsi kapłani ustanowieni do świętego porządku Boga, aby udzielali wiecznej ewangelii; bowiem są to ci, którzy są ustanowieni z każdego narodu, plemienia, języka i ludu przez aniołów, którym dano moc nad narodami ziemi, aby przyprowadzili tylu, ilu przyjdzie do Kościoła "Pierworodnego.

12. P: Co mamy rozumieć przez dęcie w "trąby wspomniane w rozdziale 8. Objawienia Jana?

O: Mamy rozumieć, że jako Bóg stworzył świat w sześć dni, a siódmego dnia zakończył swą pracę i ^buświęcił ją, a także uformował człowieka z ^cprochu ziemi, tak na początku siódmego tysiąclecia Pan Bóg ^duświęci ziemię i zakończy zbawienie człowieka, i ^eosądzi wszystko, i ^fodkupi wszystko, poza tym, czego nie umieścił w swojej mocy, kiedy zapieczętuje wszystko do końca wszystkiego; a dęcie w trąby

8a Obj. 14:6–7.

b Mat. 8:11–12; 22:1–14;
DiP 133:71–73.

9a Obj. 7:4–8.

b Ez. 9:4.

c ppś Elias.

d ppś Przywrócenie ewangelii.

10a Obj. 6:12–17.

11a Obj. 14:3–5.

b ppś Wyższy kapłan.

c DiP 76:51–70.

ppś Pierworodny.

12a Obj. 8:2.

b I Mojż. 2:1–3;

II Mojż. 20:11;

31:12–17;

Mos. 13:16–19;

Mojż. 3:1–3;

Abr. 5:1–3.

c I Mojż. 2:7.

d DiP 88:17–20.

e ppś Jezus Chrystus — Sędzia.

f ppś Odkupiec, odkupiony, odkupienie.

siedmiu aniołów to przygotowanie i zakończenie Jego dzieła na początku siódmego tysiąclecia — przygotowanie drogi przed czasem Jego przyjścia.

13. P: Kiedy mają być dokonane rzeczy, o których napisano w rozdziale 9. Objawienia Jana?

O: Mają być dokonane po otwarciu siódmej pieczęci, przed przyjściem Chrystusa.

14. P: Co mamy rozumieć przez książeczkę "zjedzoną przez Jana, jak wspomina rozdział 10. Objawienia Jana?"

O: Mamy przez to rozumieć,

że była to misja i obrzęd, aby ^bzgrupował plemiona Izraela; oto jest Elias, który, jak napisano, musi przyjść i ^cprzywrócić wszystko.

15. P: Co należy rozumieć przez dwóch "świadców w rozdziale 11. Objawienia Jana?"

O: Są to dwaj prorocy, którzy mają zostać wzbudzeni ^bnarodowi żydowskiemu w ^cdniach ostatnich w czasie ^dprzywrócenia i prorokować Żydom po tym, jak się zgromadzą i zbudują miasto Jerozolimę na ^eziemi ojców swoich.

ROZDZIAŁ 78

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Kirtland w stanie Ohio, 1 marca 1832 r. Tego dnia Prorok oraz inni przywódcy zebrali się, aby omówić sprawy dotyczące Kościoła. Początkowo, zgodnie z niniejszym objawieniem, Prorok, Sidney Rigdon i Newel K. Whitney zostali poinstruowani, aby udać się w podróż do stanu Missouri i zorganizować handlowe i wydawnicze przedsięwzięcia Kościoła, zakładając „przedsiębiorstwo”, które miało zarządzać tymi sprawami, generując fundusze na ustanowienie Syjonu i na opiekę dla biednych. To tak zwane Zjednoczone Przedsiębiorstwo zostało zorganizowane w kwietniu 1832 r. i rozwiązane w 1834 r. (zob. rozdział 82.). Jakiś czas po jego rozwiązaniu, pod kierownictwem Józefa Smitha, wyrażenie „przedsiębiorstwo handlowe oraz wydawnicze” w tym objawieniu zostało zastąpione wyrażeniem „sprawy spichlerza dla ubogich”, a słowo „przedsiębiorstwo” zostało zastąpione słowem „porządek”.

1–4: Święci winni zorganizować się i założyć spichlerz; 5–12: Roztropne

wykorzystanie ich własności doprowadzi do zbawienia; 13–14: Kościół

14a Ez. 2:9–10; 3:1–4;
Obj. 10:10.

b ppś Izrael —
Zgrupowanie Izraela.

c Mat. 17:11.
15a Obj. 11:1–14.

b ppś Żydzi.
c ppś Dni ostatnie,

Ostatnie dni.
d ppś Przywrócenie
ewangelii.
e Am. 9:14–15.

winien być niezależny od mocy ziemskich; 15–16: Michał (Adam) służy pod kierownictwem Świętego (Chrystusa); 17–22: Błogosławieni są wierni, bowiem oni odziedziczą wszystko.

PAN przemówił do Józefa Smitha jun. tymi słowy: Zważajcie na mnie, rzeczce Pan, wasz Bóg, wy, którzy jesteście ustanowieni do „wyższego kapłaństwa mego Kościoła, którzy się tu zebraliście;

2. I słuchajcie „rady Tego, który was ^bustanowił z wysokości, który powie do uszu waszych słowa mądrości, aby zbawienie było dla was w tej rzeczy, którą przedstawiliście przede mną, rzeczce Pan Bóg.

3. Bowiem zaprawdę, powiadam wam, że nadszedł czas i jest już blisko; i oto, konieczne jest, żeby powstała „organizacja mego ludu, regulująca i ustalająca sprawę ^bspichlerza dla ^cubogich mego ludu, zarówno w tym miejscu, jak i w ziemi „Syjonu —

4. Jako stała i wieczna instytucja oraz porządek dla mego Kościoła, aby przyspieszyć sprawę, którą przyjęliście za swoją ku zbawieniu człowieka i ku chwale waszego Ojca, który jest w niebie;

5. Abyście byli „równie związani

niebiańskimi rzeczami, zaiste, co i rzeczami ziemskimi dla uzyskania rzeczy niebiańskich.

6. Bowiem, jeśli nie jesteście równi w ziemskich rzeczach, nie możecie być równi w uzyskaniu rzeczy niebiańskich;

7. Bowiem, jeżeli pragniecie, abym wam dał miejsce w świecie ^acelestialnym, musicie ^bprzygotować się, ^cczyniąc te rzeczy, które wam nakazałem i których od was wymagałem.

8. A teraz, zaprawdę, tak rzeczce Pan, wskazane jest, aby wszystko było uczynione dla mojej ^achwwały przez was, którzy jesteście złączeni w tym ^bporządku;

9. Czyli innymi słowy, niechaj sługa mój, Newel K. Whitney, i sługa mój, Józef Smith jun., i sługa mój, Sidney Rigdon, zasiądą w radzie ze świętymi, którzy są w Syjonie;

10. W przeciwnym razie „Szatan będzie dążył do odwrócenia ich serc od prawdy, aby zostali zaślepieni i nie pojmowali rzeczy, jakie dla nich przygotowano.

11. Przeto daję wam przykazanie, abyście przygotowali się i zorganizowali, zawierając umowę, to jest wieczne „przymierze, którego nie można złamać.

12. A kto je złamie, straci urząd i pozycję w Kościele, i będzie

78 1a ppś Kapłaństwo Melchizedeka.

2a ppś Rada.

b ppś Ustanowić, ustanowienie.

3a DiP 82:11–12, 15–21.

b DiP 72:9–10; 83:5–6.

c DiP 42:30–31.

ppś Pomoc wzajemna.

d DiP 57:1–2.

5a DiP 49:20.

ppś Poświęcić, prawo poświęcenia.

7a ppś Chwała

celestialna.

b DiP 29:8; 132:3.

c DiP 82:10.

8a Mojż. 1:39.

b DiP 92:1.

10a ppś Diabeł.

11a ppś Przymierze.

wystawiony na "ciosy Szatana aż do dnia odkupienia.

13. Oto jest przygotowanie, którym was przygotowuję, i podwalina, i przykład, który wam daję, abyście dzięki temu mogli wypełnić dane wam przykazania;

14. Aby przez moją opatrność, pomimo "utrapienia, które na was spadnie, Kościół stał niezależnie ponad wszystkimi innymi stworzeniami będącymi poniżej świata celestialnego,

15. Abyście mogli przyjść do "korony, którą wam przygotowano, i aby uczyniono was ^bwłodarzami wielu królestw, rzecze Pan Bóg, Święty Syjonu, który położył podwaliny "Adam-on-di-Ahman;

16. Który wyznaczył "Michała waszym księciem i umocnił stopy jego, i postawił go na wysokości, i dał mu klucze zbawienia według rady i kierownictwa Świętego, który jest bez początku dni czy końca życia.

17. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, że małymi dziećmi

jesteście i jeszcze nie pojęliście, jak wielkie błogosławieństwa ma Ojciec w Swoich rękach, które przygotował dla was,

18. I nie możecie "wytrzymać teraz wszystkich rzeczy; jednakże bądźcie dobrej myśli, bo wiem was ^bpoprowadzę. Wasze jest królestwo i wasze są Jego błogosławieństwa, i wasze są bogactwa "wieczności.

19. A kto przyjmuje wszystko z "wdzięcznością, dostąpi chwały, i dodane mu będą ^bstokrotnie rzeczy tej ziemi, zaiste, a nawet więcej.

20. Przeto czyńcie te rzeczy, które wam nakazałem, mówi wasz Odkupiciel, sam Syn "Ahman, który przygotowuje wszystkie rzeczy, zanim was ^bzabierze;

21. Bowiem wy jesteście "Kościółem Pierworodnego, i On ^bzabierze was w obłoku, i każdemu wyznaczy jego część.

22. A ten, kto jest wiernym i "mądrym ^bszafarzem, odziedziczy "wszystko. Amen.

ROZDZIAŁ 79

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Hiram w stanie Ohio, 12 marca 1832 r.

12a I Kor. 5:5;
DiP 82:21; 104:8–10.

14a DiP 58:2–4.

15a ppś Korona;
Wywyższenie.

b Obj. 5:10;
DiP 76:56–60; 132:19.

c ppś Adam-on-di-Ahman.

16a DiP 27:11; 107:54–55.

ppś Adam.

18a Jan 16:12;
III Nefi 17:2–3;
DiP 50:40.

b DiP 112:10.

c ppś Życie wieczne.

19a Mos. 2:20–21.

ppś Wdzięczny,
podziękowania,
dziękczynienie.

b Mat. 19:29.

20a DiP 95:17.

b I Tes. 4:17.

21a DiP 76:53–54.

b DiP 88:96–98.

22a DiP 72:3–4.

b ppś Szafarz,
szafarstwo.

c DiP 84:38.

1–4: *Jared Carter jest powołany do głoszenia ewangelii z pomocą Pocieszyciela.*

ZAPRAWDĘ, powiadam ci, że jest moją wolą, aby sługa mój, Jared Carter, znowu udał się do krajów wschodnich, z miejsca na miejsce i od miasta do miasta na mocy „ustanowienia, którym został ustanowiony, głosząc dobrą

nowinę wielkiej radości, samą wieczną ewangelię.

2. I ześlę nań „Pocieszyciela, który go nauczy prawdy i wskaże drogę, którą ma pójść,

3. I jeżeli będzie wierny, ukoronuj go znów snopami.

4. Przeto niechaj raduje się serce twoje, sługo mój, Jaredzie Carter, i „nie trwóż się, rzeczce twój Pan, sam Jezus Chrystus. Amen.

ROZDZIAŁ 80

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha Stephenowi Burnettowi w Hiram w stanie Ohio, 7 marca 1832 r.

1–5: *Stephen Burnett i Eden Smith są powołani do głoszenia, gdziekolwiek zdecydują.*

ZAPRAWDĘ, tak rzeczce Pan do ciebie, sługo mój, Stephenie Burnett; Idź, idź w świat i „głoś ewangelię każdemu stworzeniu, które znajdzie się w zasięgu twojego głosu.

2. A skoro pragniesz towarzysza, dam ci sługę mojego, Edena Smitha.

3. Przeto idźcie i głoście moją ewangelię, czy to na północ, czy na południe, na wschód czy na zachód, to nie ma znaczenia, bowiem nie możecie pobiłdźci.

4. Przeto głoście rzeczy, które usłyszeliście, a w które, za prawdę, wierzycie i „wiecie, że są prawdziwe.

5. Oto jest wola Tego, który cię „powołał, twojego Odkupiciela, samego Jezusa Chrystusa. Amen.

ROZDZIAŁ 81

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Hiram w stanie Ohio, 15 marca 1832 r. Frederick G. Williams powołany na wyższego kapłana i doradcę w Prezydium Wyższego Kapłaństwa. Zapisy historyczne wykazują, że kiedy otrzymano to

79 1a DiP 52:38.
ppś Ustanowić,
ustanowienie.
2a Jan 14:26.

ppś Pocieszyciel.
4a DiP 68:5–6.
80 1a Mar. 16:15.
4a ppś Świadcтво.

5a ppś Powołać,
powołany przez
Boga, powołanie.

objawienie w marcu 1832 r., Jesse Gause został na jego mocy powołany na urząd doradcy Józefa Smitha w Prezydium. Kiedy jednak nie spełnił on oczekiwań w sposób wymagany na tej wyznaczonej funkcji, powołanie to przekazano z kolei Frederickowi G. Williamsowi. Objawienie to (datowane na marzec 1832 r.) należy traktować jako krok ku formalnemu zorganizowaniu Pierwszego Prezydium, konkretnie wskazujący na konieczność utworzenia urzędu doradcy tego ciała i wyjaśniający dostojeństwo tej wyznaczonej funkcji. Brat Gause służył przez jakiś czas, lecz został ekskomunikowany z Kościoła w grudniu 1832 r. Brat Williams został ustanowiony na wyżej wymieniony urząd 18 marca 1833 r.

1–2: Klucze królestwa są zawsze w posiadaniu Pierwszego Prezydium; 3–7: Jeżeli Frederick G. Williams pozostanie wierny w swej posłudze, będzie miał życie wieczne.

ZAPRAWDĘ, zaprawdę, powiadam ci, sługo mój, Fredericku G. Williams: Słuchaj głosu Tego, który mówi, słów Pana, twojego Boga — i zważaj na powołanie, do którego jesteś powołany, to jest abyś był „wyższym kapłanem w moim Kościele i doradcą sługi mego, Józefa Smitha jun.,

2. Któremu dałem „klucze królestwa, od zawsze należące do ^bPrezydium Wyższego Kapłaństwa:

3. Przeto, zaprawdę, uznaję go i będę mu błogosławił, jako i tobie, jeżeli wierny będziesz, radząc w urzędzie, jaki

ci wyznaczyłem, zawsze w modlitwie, na głos i w twym sercu, otwarcie i na osobności, także w twej posłudze, głosząc ewangelię w krainie żyjących i pośród braci twoich.

4. A robiąc te rzeczy, uczynisz największe dobro bliźnim twym, i rozpowszechnisz „chwałę Tego, który jest twoim Panem.

5. Przeto bądź wierny; pozostań na urzędzie, jaki ci wyznaczyłem; „wspomagaj słabych, podnoś ręce, które opadły, i ^bwzmacniaj „omdlałe kolana.

6. A jeżeli będziesz wierny do końca, będziesz mieć koronę „nieśmiertelności i ^bżycie wieczne w „posiadłościach, które przygotowałem w domu mego Ojca.

7. Oto są słowa Alfego i Omego, samego Jezusa Chrystusa. Amen.

81 1a ppś Wyższy kapłan.
2a ppś Klucze kapłaństwa.
b DiP 107:8–9, 22.
ppś Pierwsze Prezydium.

4a Mojż. 1:39.
5a Mos. 4:15–16.
b DiP 108:7.
c Iz. 35:3.
6a ppś Nieśmiertelny, nieśmiertelność.

b ppś Wywyższenie;
Życie wieczne.
c Jan 14:2–3;
DiP 59:2; 106:8.

ROZDZIAŁ 82

Objawienie dane Prorokowi Józefowi Smithowi w Independence w hrabstwie Jackson w stanie Missouri, 26 kwietnia 1832 r. Okazją była narada wyższych kapłanów i starszych Kościoła. Podczas tej narady Józef Smith został poparty jako Prezydent Wyższego Kapłaństwa, do którego to urzędu został ustanowiony podczas konferencji wyższych kapłanów, starszych i członków w Amherst w stanie Ohio, 25 stycznia 1832 r. (zob. wprowadzenie do rozdziału 75.). Niniejsze objawienie stanowi powtórzenie wskazówek udzielonych we wcześniejszym objawieniu (rozdział 78.), aby założyć przedsiębiorstwo — znane jako Zjednoczone Przedsiębiorstwo (pod kierownictwem Józefa Smitha słowo „przedsiębiorstwo” zostało później zastąpione słowem „porządek”) — oraz by zarządzać handlowymi i wydawniczymi przedsięwzięciami Kościoła.

1–4: Gdzie wiele dano, wiele się wymaga; 5–7: Ciemność panuje na świecie; 8–13: Pan jest zobowiązany, gdy czynimy, co On mówi; 14–18: Syjon musi wzrosnąć w pięknie i świętości; 19–24: Każdy powinien zabiegać o dobro bliźniego.

ZAPRAWDĘ, zaprawdę, powiadam wam, słudzy moi, że jeżeli „przebaczyliście sobie wzajemnie swoje przewinienia, tak samo Ja, Pan, przebaczam wam.

2. Jednakże są tacy między wami, którzy niezmiernie zgrzeszyli; zaiste, „wszyscy zgrzeszyliście; ale zaprawdę, powiadam wam, strzeżcie się odtąd i wystrzegajcie się grzechu, aby nie

spadły na wasze głowy srogie sądy.

3. Bowiem od tego, komu „wiele dano, wiele się ^bwymaga; a ten, kto ^cgrzeszy przeciw większemu „światłu, otrzyma większe potępienie.

4. Wzywacie mego imienia po „objawienia, i daję je wam; a jeżeli nie przestrzegacie słów moich, które wam daję, stajecie się grzesznikami; i ^bsprawiedliwość, i osąd są karą, która wiąże się z moim prawem.

5. Przeto, co mówię do jednego, mówię do wszystkich: „Czuwajcie, bowiem ^bprzeciwnik poszerza swoje władanie i ^cciemność panuje;

6. I gniew Boży rozpała się

82 1a Mat. 6:14–15;

DiP 64:9–11.

2a Rzym. 3:23.

3a Łuk. 12:48;

Jak. 4:17.

ppś Zdać sprawę,
odpowiedzialny,

odpowiedzialność.

b ppś Szafarz,
szafarstwo.

c ppś Grzech;
Odstępstwo.

d Jan 15:22–24.

ppś Światło, światłość

Chrystusa.

4a ppś Objawienie.

b ppś Sprawiedliwość.

5a ppś Czuwać, strażnicy.

b ppś Diabeł.

c ppś Ciemność
duchowa.

na mieszkańców ziemi; i nikt nie czyni dobra, bowiem wszyscy zбочyli z "drogi.

7. A teraz zaprawdę, powiadam wam, że Ja, Pan, nie policzę żadnego "grzechu, aby was oskarżyć; idźcie swoją drogą i nie grzeszcie więcej; ale do tej duszy, która grzeszy, powrócą ^bpoprzednie grzechy, rzecze Pan, wasz Bóg.

8. I ponownie, powiadam wam, że dam wam "nowe przykazanie, abyście pojęli moją wolę co do was;

9. Czyli innymi słowy, dam wam wskazówki, jak macie "postępować wobec mnie, aby obróciło się to wam ku waszemu zbawieniu.

10. Ja, Pan, "zobowiązany jestem, kiedy czynicie to, co mówię; ale gdy nie czynicie tego, co mówię, nie macie obietnicy.

11. Przeto, zaprawdę, powiadam wam, że wskazane jest, aby słudzy moi, Edward Partridge i Newel K. Whitney, A. Sidney Gilbert i Sidney Rigdon oraz sługa mój, Józef Smith, i John Whitmer, i Oliver Cowdery, i W.W. Phelps, i Martin Harris związali się "ze sobą więzami i przymierzem — którego nie można złamać przez wykroczenie, bowiem sąd prędko nastąpi — w waszych kilku szafarstwach —

12. Aby zarządzali sprawami biednych i wszystkim, co jest związane z biskupstwem zarówno na ziemi Syjonu, jak i na ziemi Kirtland;

13. Bowiem we właściwym dla mnie czasie poświęciłem ziemię Kirtland dla pożytku świętych Najwyższego i na "palik Syjonu.

14. Bowiem Syjon musi wzrosnąć w pięknie i świętości; granice jego muszą być powiększone; paliki jego muszą być wzmocnione; zaprawdę, powiadam wam, że "Syjon musi powstać i przywdziać swe ^bpiękne szaty.

15. Przeto dam wam to przykazanie, żebyście się związali tym przymierzem, a będzie to uczynione według praw Pana.

16. Oto tutaj jest także mądrość we mnie dla waszego dobra.

17. I "równymi macie być, czyli innymi słowy, równe prawa mieć będziecie do własności, na pożytek zarządzania sprawami waszych szafarstw — każdemu według jego pragnień i jego potrzeb, o ile pragnienie jego jest sprawiedliwe —

18. A wszystko to na pożytek Kościoła Boga żywego, aby każdy mógł ulepszyć swój "talent, żeby każdy mógł zyskać inne talenty,

6a Rzym. 3:12;
DiP 1:16.

7a ppś Grzech.
b DiP 1:32-33; 58:43.

8a Jan 13:34.

9a DiP 43:8.

10a Joz. 23:14; I Król. 8:23;
DiP 1:38; 130:20-21.

ppś Błogosławić,

błogosławiony,
błogosławieństwo;
Posłuszeństwo,
posłuszny, być
posłusznym.

11a DiP 78:3-7, 11-15.

13a Iz. 33:20; 54:2.

ppś Palik.

14a ppś Syjon.

b Iz. 52:1;
DiP 113:7-8.

17a DiP 51:3.

ppś Poświęcić, prawo
poświęcenia.

18a Mat. 25:14-30;
DiP 60:13.

ppś Dar;

Dary Ducha.

zaiste, nawet stokrotnie, żeby je wrzucić do ^bspichlerza Pańskiego, aby stały się wspólną własnością całego Kościoła —

19. Każdy zabiegając o dobro bliźniego i robiąc wszystko ze ^wwzrokiem skupionym jedynie na chwale Boga.

20. Ten ^aporządek wam wyznaczyłem jako wieczny porządek dla was i dla waszych następców, jeżeli nie grzeszycie.

21. A duszy, która grzeszy przeciwko temu przymierzui i utwardza na nie swe serce, stanie się

według praw mojego Kościoła, i będzie wystawiona na ^aciosy Szatana, aż do dnia odkupienia.

22. A teraz zaprawdę, powiadam wam, i jest to mądrość, zyskujcie sobie przyjaciół mamoną nieprawości, a nie zniszczą was.

23. Mnie tylko pozostawcie osąd, bowiem mój jest, i ja ^aodpłacę. Pokój z wami, błogosławieństwa moje pozostają z wami.

24. Bowiem nawet teraz ^akrólestwo jest wasze, i będzie na wieki, jeżeli nie upadniecie w waszej niewzruszoności. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 83

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Independence w stanie Missouri, 30 kwietnia 1832 r. Objawienie to otrzymano, gdy Prorok uczestniczył w naradzie ze swymi braćmi.

1–4: *Kobiety i dzieci mają prawo oczekiwać utrzymania od mężów i ojców; 5–6: Wdowy i sieroty mają prawo oczekiwać utrzymania od Kościoła.*

ZAPRAWDĘ, tak rzecze Pan, dodając do praw Kościoła dotyczących kobiet i dzieci, które należą do Kościoła i które ^astraciły mężów czy ojców:

2. Kobiety mają ^aprawo oczekiwać od mężów swojego utrzymania, dopóki mężowie ich nie są

zabrani; a jeżeli nie dopuszczą się wykroczenia, będą mieć współudział w Kościele.

3. A jeżeli nie będą pełne wiary, nie będą mieć współudziału w Kościele; jednak mogą pozostać na swoich dziedzictwach zgodnie z prawami kraju.

4. Wszystkie ^adzieci mają prawo oczekiwać od rodziców swojego utrzymania, dopóki nie staną się pełnoletnie.

5. A potem mają prawo oczekiwać tego od Kościoła, czyli

18b DiP 42:30–34, 55;
119:1–3.

ppś Spichlerz.

19a DiP 88:67.

ppś Oko, oczy.

20a ppś Zjednoczony

porządek.

21a DiP 104:8–10.

23a Rzym. 12:19;

Morm. 3:15.

24a Łuk. 12:32;

DiP 64:3–5.

ppś Królestwo

Boże lub królestwo

niebieskie.

83 1a Jak. 1:27.

2a I Tym. 5:8.

4a Mos. 4:14.

innymi słowy, że „spichlerza Pańskiego, jeżeli rodzice nie mają środków, by im dać dziedzictwa.

6. A spichlerz utrzymany będzie

z poświęceń Kościoła; a „wdowy i sieroty będą utrzymane, jako i ^bbiedni. Amen.

ROZDZIAŁ 84

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Kirtland w stanie Ohio, 22 i 23 września 1832 r. W miesiącu wrześniu starsi zaczęli powracać ze swoich misji we wschodnich stanach i zdawać sprawozdania ze swych prac. Kiedy byli razem w tym okresie radości, otrzymano następujące przesłanie. Prorok określa je jako objawienie o kapłaństwie.

1–5: Nowa Jerozolima i świątynia zostaną zbudowane w stanie Missouri; 6–17: Podana jest linia kapłaństwa od Mojżesza do Adama; 18–25: Większe kapłaństwo dzierży klucz wiedzy Bożej; 26–32: Niższe kapłaństwo dzierży klucz posługi aniołów i ewangelii przygotowawczej; 33–44: Ludzie zyskują życie wieczne poprzez przysięgę i przymierze kapłaństwa; 45–53: Duch Chrystusowy oświeca ludzi, a świat jest pogrążony w grzechu; 54–61: Święci muszą świadczyć o tych rzeczach, które otrzymali; 62–76: Mają głosić ewangelię, a znaki się pojawią; 77–91: Starsi mają wyruszyć bez sakiewki ani torby, a Pan zadba o ich potrzeby; 92–97: Plagi i klątwy czekają tych, którzy odrzucają ewangelię; 98–102: Nowa

pieśń odkupienia Syjonu; 103–110: Niechaj każdy pozostaje na swoim urzędzie i pracuje w swym własnym powołaniu; 111–120: Słudzy Pańscy mają głosić hańbę spustoszenia w ostatnich dniach.

OBJAWIENIE od Jezusa Chrystusa dla Jego sługi, Józefa Smitha jun., i sześciu starszych, gdy zjednoczyli swe serca i „wzniesli głosy na wysokości.

2. Zaiste, słowo Pańskie dotyczące Jego Kościoła, założonego w ostatnich dniach dla „przywrócenia Jego ludu, jako rzekł On ustami Swych ^bproroków, i dla zgromadzenia Jego „świętych, aby stanęli na „Górze Syjon, która będzie miastem ^cNowa Jerozolima.

5a DiP 78:3.
ppś Spichlerz.
6a ppś Wdowa.
b Mos. 4:16–26;
Hel. 4:11–13;
DiP 42:30–39.
ppś Biedny.
84 1a ppś Modlitwa.

2a ppś Izrael —
Zgromadzenie Izraela.
b Dz. 3:19–21.
c ppś Święty
(rzeczownik).
d Iz. 2:2–5;
Hebr. 12:22;
Obj. 14:1;

DiP 76:66; 84:32;
133:18, 56.
e Eter 13:2–11;
DiP 42:8–9; 45:66–67;
Art. wiary 1:10.
ppś Nowa Jerozolima.

3. Które to miasto zostanie zbudowane — poczynając od placu pod budowę „świątyni, który jest wyznaczony palcem Pana — w zachodnich granicach stanu Missouri i poświęcone ręką Józefa Smitha jun. oraz innych, z których Pan jest bardzo zadowolony.

4. Zaprawdę, oto jest słowo Pańskie, że miasto „Nowa Jerozolima zostanie zbudowane przez zgromadzenie świętych, poczynając od tego miejsca, miejsca ^bświątyni, która to świątynia zostanie wzniesiona w tym pokoleniu.

5. Bowiem zaprawdę, całe to pokolenie nie przeminie, zanim nie zostanie Panu zbudowany dom i nie spocznie na nim obłok, który to obłok będzie samą „chwałą Pańską, która wypełni dom.

6. I synowie Mojżesza, według Świętego Kapłaństwa, które otrzymał z „ręki teścia swego — ^bJetra;

7. A Jetro otrzymał je z ręki Kaleba;

8. A Kaleb otrzymał je z ręki Elihu;

9. A Elihu z ręki Jeremiasza;

10. A Jeremiasz z ręki Gada;

11. A Gad z ręki Ezajasza;

12. A Ezajasz z ręki Boga.

13. Ezajasz także żył w dniach Abrahama i był przezeń błogosławiony —

14. Który to „Abraham otrzymał kapłaństwo od ^bMelchizedeka, który je otrzymał z linii pochodzenia ojców swych aż do „Noego;

15. I od Noego do „Enocha, z linii pochodzenia ich ojców;

16. I od Enocha do „Abla — który został zabity ze względu na ^bspisek swego brata — który „otrzymał kapłaństwo przez przykazania Boga, z ręki ojca swego, ^aAdama, który był pierwszym człowiekiem —

17. Które to „kapłaństwo trwa w Kościele Bożym przez wszystkie pokolenia i jest bez początku dni czy końca lat.

18. I zatwierdził Pan „kapłaństwo także na ^bAaronie i jego potomstwie, przez wszystkie ich pokolenia, a kapłaństwo to także trwa i „pozostaje na wieki wraz z kapłaństwem, które jest na wzór najświętszego porządku Boga.

19. I to większe kapłaństwo udziela ewangelii i dzierży klucz ^atajemnic królestwa, sam klucz ^bwiedzy Bożej.

3a DiP 57:3.

4a PPŚ Nowa Jerozolima.

b PPŚ Świątynia,
Dom Pana.

5a DiP 45:67; 64:41–43;
97:15–20; 109:12, 37.

6a PPŚ Ręce,
nałożenie [rąk].

b PPŚ Jetro.

14a PPŚ Abraham.

b PPŚ Melchizedek.

c PPŚ Noe, biblijny
patriarcha.

15a PPŚ Enoch.

16a PPŚ Abel.
b Mojż. 5:29–32.

c DiP 107:40–57.

d PPŚ Adam.

17a Alma 13:1–19;
Abr. 2:9, 11.

PPŚ Kapłaństwo
Melchizedeka.

18a PPŚ Kapłaństwo
Aarona.

b PPŚ Aaron, brat
Mojżesza.

c DiP 13.

19a DiP 63:23; 107:18–19.
PPŚ Tajemnice Boga.

b Abr. 1:2.

20. Przeto w jego ^a„obrzędach ukazana jest moc boskości.

21. I bez jego obrzędów i ^u„upoważnienia kapłaństwa ludziom w ciele nie jest ukazana moc boskości,

22. Bowiem bez tego żaden ^{cz}„człowiek nie może zobaczyć oblicza Boga, samego Ojca, i żyć.

23. A ^M„Mojżesz otwarcie uczył tego dzieci Izraela na pustkowiu i pilnie dążył do ^u„uświęcenia swego ludu, aby mógł ^z„zobaczyć oblicze Boga;

24. Lecz oni ^z„znieczulili serca swe i nie mogli wytrzymać Jego obecności; przeto Pan w swym ^g„gniewie, bowiem rozpałała się Jego złość na nich, poprzysiągł, że nie ^w„wejdą do Jego odpoczynku w czasie, gdy przebywają na pustkowiu, który to odpoczynek jest pełnią Jego chwały.

25. Przeto zabrał ^M„Mojżesza spośród nich, a także Święte ^K„Kapłaństwo;

26. A niższe ^k„kapłaństwo trwało, które to kapłaństwo dzierży ^k„klucz ^p„posługi aniołów i ewangelii przygotowawczej;

27. Która to ewangelia jest

ewangelią ^a„pokuty i ^b„chrztu, i ^c„odpuszczenia grzechów, i ^d„prawem przykazań dotyczących ^e„cielesności, a Pan w gniewie Swoim sprawił, że trwała z domem Aarona wśród dzieci Izraela aż do czasów ^J„Jana, którego Bóg wychował i który był ^w„wypełniony Duchem Świętym od łona matki.

28. Bowiem został ochrzczony, gdy był jeszcze dzieckiem, i został ustanowiony przez anioła Bożego, gdy miał zaledwie osiem dni, do tej mocy, żeby obalić królestwo Żydów i ^w„wyprostować drogę Pańską w obliczu Jego ludu, aby przygotować go na przyjście Pana, na którego rękę złożono ^b„całą moc.

29. I ponownie, urzędy starszego i biskupa są koniecznymi ^d„dodatkami należącymi do wyższego kapłaństwa.

30. I ponownie, urząd nauczyciela oraz diakona są niezbędnymi dodatkami należącymi do niższego kapłaństwa, które to kapłaństwo zatwierdzono na Aaronie i jego synach.

31. Przeto, jakom rzekł w kwestii synów Mojżesza — bowiem

20a ppś Obrzędy.

21a ppś Kapłaństwo; Upoważnienie.

22a DiP 67:11.

23a II Mojż. 19:5–11; 33:11.

b ppś Uświęcenie.

c II Mojż. 24:9–11;

DiP 93:1.

24a II Mojż. 20:18–21; 32:8;

V Mojż. 9:23;

I Nefi 17:30–31, 42.

b Ps. 95:8;

Hebr. 3:8–11;

Jakub 1:7–8;

Alma 12:36.

c Tłum. J.S. II Mojż.

34:1–2 (Aneks);

IV Mojż. 14:23;

Hebr. 4:1–11.

25a V Mojż. 34:1–5.

b ppś Kapłaństwo

Melchizedeka.

26a ppś Kapłaństwo

Aarona.

b DiP 13.

c DiP 107:20.

27a ppś Pokutować,

pokuta.

b ppś Chrzt, chrzcic.

c ppś Odpuszczenie grzechów.

d ppś Prawo Mojżesza.

e Hebr. 7:11–16.

f ppś Jan Chrzciel.

g Łuk. 1:15.

28a Iz. 40:3;

Mat. 3:1–3;

Jan 1:23.

b Mat. 28:18; Jan 17:2;

I Piotra 3:22;

DiP 93:16–17.

29a DiP 107:5.

synowie Mojżesza, a także synowie Aarona złożą godną przyjęcia ^aofiary i poświęcenie w domu Pana, który to dom zostanie zbudowany Panu w tym pokoleniu na poświęconym ^bmiejszu, jak wyznaczyłem —

32. I synowie Mojżesza i Aarona zostaną wypełnieni ^achwałą Pana na ^bGórze Syjon w domu Pana, którego synami jesteście; a także wielu, których powołałem i wysłałem, aby budowali mój ^cKościół.

33. Bowiem ci, którzy są ^awierni, aby uzyskać oba ^bkapłaństwa, o których mówiłem, i aby rozwiąć swoje powołanie, ^cuświęceni są przez Ducha dla odnowienia swych ciał.

34. Stają się synami Mojżesza i Aarona i ^apotomstwem ^bAbrahama, i Kościołem, i królestwem, i ^cwybranymi Boga.

35. A także — wszyscy ci, którzy otrzymują to kapłaństwo, otrzymują mnie, rzecze Pan;

36. Bowiem ten, kto przyjmuje moje służby, mnie ^aprzyjmuje;

37. A ten, kto mnie ^aprzyjmuje, przyjmuje Ojca mego;

38. A ten, kto przyjmuje mego

Ojca, przyjmuje królestwo mego Ojca; przeto ^awszystko, co posiada mój Ojciec, będzie mu dane.

39. A to zgodnie z ^aprzysięgą i przymierzem, które należą do kapłaństwa.

40. Przeto ci wszyscy, którzy otrzymują kapłaństwo, otrzymują tę przysięgę i przymierze mego Ojca, których On nie może złamać ani których nie można poruszyć.

41. Ale kto ^ałamie to przymierze po tym, jak je przyjął, i całkiem się od niego odwraca, ^bnie będzie miał przebaczenia grzechów w tym świecie ani w świecie, który nastanie.

42. I biada tym wszystkim, którzy nie przychodzą do tego kapłaństwa, które otrzymaliście, a które teraz zatwierdzam na was, którzy jesteście obecni tego dnia, moim własnym głosem z niebios; i dałem niebiańskim zastępom i ^aaniołom moim nakaz odnośnie do was.

43. A teraz daję wam przykazanie, abyście nad sobą czuwali i pilnie ^abaczyli na słowa życia wiecznego.

44. Bowiem ^ażyć będziecie

31a DiP 128:24.

b DiP 57:3.

32a ppś Chwała.

b Hebr. 12:22;

DiP 76:66; 84:2; 133:56.

c ppś Kościół Jezusa Chrystusa.

33a ppś Godny, bycie godnym.

b ppś Kapłaństwo.

c ppś Uświęcenie.

34a Gal. 3:29; Abr. 2:9–11.

ppś Abraham —

Potomkowie Abrahama.

b DiP 132:30–32.

ppś Przymierze Abrahamowe.

c ppś Wybrani.

36a Mat. 10:40–42;

Łuk. 10:16;

DiP 112:20.

37a Jan 13:20.

38a Łuk. 12:43–44;

Rzym. 8:32;

Obj. 21:7;

III Nefi 28:10;

DiP 132:18–20.

ppś Wywyższenie.

39a ppś Przysięga i przymierze kapłaństwa.

41a ppś Odstępstwo.

b DiP 76:34–38; 132:27.

42a DiP 84:88.

43a I Nefi 15:23–25;

DiP 1:14.

44a V Mojż. 8:3; Mat. 4:4;

DiP 98:11.

według każdego słowa, które wychodzi z ust Bożych.

45. Bowiem ^asłowo Pańskie jest prawdą, a wszystko, co jest ^bprawdą, jest światłem, a wszystko, co jest światłem, jest Duchem, samym Duchem Jezusa Chrystusa.

46. A Duch daje ^aświatło ^bkażdemu człowiekowi, który przychodzi na świat; i Duch oświeca każdego człowieka poprzez świat, jako zważa na głos Ducha.

47. I każdy, kto zważa na głos Ducha, przychodzi do Boga, samego Ojca.

48. A Ojciec ^auczy go o ^bprzymierzu, które On odnowił i zatwierdził na was, które jest na was zatwierdzone dla waszego dobra, i nie tylko dla waszego dobra, ale dla dobra całego świata.

49. A cały ^aświat jest pogrążony w grzechu i jęczy w ^bciemności i w okowach grzechu.

50. I przez to możecie poznać, że są w ^aokowach ^bgrzechu, bo nie przychodzą do mnie.

51. Bowiem, kto do mnie nie przychodzi, jest w okowach grzechu.

52. A kto nie przyjmuje mojego głosu, nie zna ^ameego głosu i nie jest mój.

53. I przez to możecie odróżnić prawych od niegodziwych, i że cały ^aświat ^bjęczy w ^cgrzechu i ciemności, nawet teraz.

54. I wasze umysły były zamknięte w przeszłych czasach ze względu na ^aniewiarę, i ponieważ lekceważyliście rzeczy, które otrzymaliście —

55. Które to ^apróżność i niewiara sprowadziły potępienie na cały Kościół.

56. I potępienie to spoczywa na dzieciach Syjonu, zaiste na wszystkich.

57. I pozostaną potępione, dopóki nie odpokutują i nie przypomną sobie nowego ^aprzymierza, samej ^bKsięgi Mormona i ^cpoprzednich przykazań, które im dałem, nie tylko po to, aby mówić, ale aby ^aczynić według tego, co napisałem —

58. Aby mogli wydać owoc godny królestwa ich Ojca; inaczej pozostaje klęska i sąd, które spadną na dzieci Syjonu.

59. Bowiem czyż dzieci królestwa bezczeszczą moją świętą ziemię? Zaprawdę, powiadam wam: Nie.

60. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, którzy teraz słyszycie moje ^asłowa, które są

45a Ps. 33:4.
ppś Słowo Boga.
b ppś Prawda.

46a ppś Sumienie;
Światło, światłość
Chrystusa.
b Jan 1:9; DiP 93:2.

48a ppś Natchnienie,
natchnąć.
b ppś Nowe i wieczne

przymierze;
Przymierze.
49a I Jana 5:19.
b ppś Ciemność
duchowa.
50a Gal. 4:9.
b ppś Grzech.
52a Jan 10:27.
53a ppś Świat.
b Rzym. 8:22;

Moż. 7:48.
c ppś Światowość.
54a ppś Niewiara.
55a ppś Próżny, próżność.
57a Jer. 31:31–34.
b ppś Księga Mormona.
c I Nefi 13:40–41.
d Jak. 1:22–25;
DiP 42:13–15.
60a DiP 18:34–36.

moim głosem, błogosławieni jesteście, jeżeli przyjmujecie te rzeczy;

61. Bowiem “przebaczę wam wasze grzechy tym przykazaniem — abyście pozostali niewzruszeni w umysłach, w ^bpowadze i w duchu modlitwy, w świadczeniu całemu światu o tych rzeczach, które są wam przekazane.

62. Przeto “idźcie na cały świat; a dokądkolwiek nie możecie pójść, tam pošlecie swe świadectwo, aby mogło się ono rozejść od was na cały świat, do każdego stworzenia.

63. I jakom rzekł apostołom swoim, tak mówię wam, bowiem jesteście moimi “apostołami, samymi wyższymi kapłanami Boga; jesteście tymi, których Ojciec mi ^bdał; jesteście “przyjaciółmi moimi;

64. Przeto, jakom rzekł apostołom moim, powiadam także wam, że każda “dusza, która ^buwierzy waszym słowom i będzie ochrzczona wodą dla “odpuszczenia grzechów, otrzyma “Ducha Świętego.

65. A “znaki te podążą za tymi, którzy wierzą —

66. W moje imię dokonają wielu zadziwiających “dział;

67. W moje “imię wypędzą diabły;

68. W moje imię “uzdrowią chorych;

69. W moje imię otworzą oczy ślepców, i odetkają uszy głuchych;

70. I przemówi język niemego;

71. A jeżeli im kto poda “truciznę, nie uczyni im szkody;

72. I trucizna węża nie będzie mieć mocy, aby ich skrzywdzić.

73. Ale daję im przykazanie, żeby się nie “chełpili tymi rzeczami ani nie mówili o nich przed światem; bowiem rzeczy te dane są wam dla waszego pożytku i zbawienia.

74. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, że ci, którzy nie uwierzą słowom waszym i nie będą “ochrzczeni wodą w moje imię dla odpuszczenia ich grzechów, aby mogli otrzymać Ducha Świętego, ^bpotępieni będą, i nie wejdą do królestwa mojego Ojca, gdzie mój Ojciec i ja jesteśmy.

75. A to objawienie dla was i przykazanie obowiązują od tej właśnie godziny na całym świecie, a ewangelia jest dla

61a Dan. 9:9.
ppś Przebaczać.
b DiP 43:34;
88:121; 100:7.

62a Mar. 16:15;
DiP 1:2–5.
ppś Praca misjonarska.

63a ppś Apostołów.
b III Nefi 15:24;
DiP 50:41–42.
c Jan 15:13–15;
DiP 93:45.

64a ppś Dusza.
b Mar. 16:15–16.
ppś Wierzenie,
wiara, wierzyć.
c ppś Odpuszczenie
grzechów.
d ppś Dar Ducha
Świętego.

65a Mar. 16:17–18.
ppś Znak.
66a ppś Uczynki.
67a Mat. 17:14–21.

68a ppś Uzdrowić,
uzdrowienia.
71a Mar. 16:18;
Dz. 28:3–9;
DiP 24:13; 124:98–100.
73a DiP 105:24.
ppś Pycha.
74a II Nefi 9:23;
DiP 76:50–52.
ppś Chrzt, chrzcić —
Niezbędny.
b Jan 3:18.

wszystkich, którzy jej nie otrzymali.

76. Ale zaprawdę, powiadam do tych wszystkich, którym dano królestwo — przez was musi być im głoszona, żeby odpokutowali za swoje dawne złe uczynki; bowiem mają być skarceni za swe złe serca niewiary, a wasi bracia w Syjonie za bunt przeciwko wam w czasie, gdy was wysłałem.

77. I ponownie powiadam wam, moi przyjaciele, bowiem od-tąd będę was zwać przyjaciółmi, że wskazane jest, żebym wam dał to przykazanie, żebyście się stali niczym przyjaciele moi w dniach, kiedy byłem z nimi, wędrując, aby głosić ewangelię w mojej mocy;

78. Bowiem nie dopuściłem, by mieli "sakiewkę czy torbę, czy dwa płaszcze.

79. Oto wysłałem was, aby wy-próbować świat, a robotnik go-dzien jest swojej "zapłaty.

80. I każdy, kto pójdzie i "głosić będzie tę ^bewangelię królestwa, i nie zawiedzie w wiernym wy-trwaniu we wszystkim, nie bę-dzie znużony w umyśle ani nie będzie zaćmiony, ani w ciele, ani w kończynach czy stawach; i na-wet ^cwłos mu z głowy nie spadnie niezauważony. I nie pójda głodni ani spragnieni.

81. Przeto nie "myście o jutrze, o tym, co będziecie jeść czy pić lub w co będziecie przyodziani.

82. Bowiem przypatrzcie się li-liom w polu, jak rosna — one nie trzda się ani nie przęda; a króle-stwa świata w całej ich chwale nie są przystrojone jako jedna z nich.

83. Bowiem "Ojciec wasz, który jest w niebie, ^bwie, że potrzeba wam wszystkich tych rzeczy.

84. Przeto niechaj ranek sam "troszczy się o swoje potrzeby.

85. Nie troszczcie się też na za-pas, "co powiecie; ale ^bzaskar-biajcie sobie w swoich umysłach stale słowa żywota, a będzie wam ^cdane w teje godzinie ta ich część, która powinna być przy-dzielona każdemu.

86. Przeto niechaj nikt pośród was — bowiem przykazanie to jest dla wszystkich "wiernych, którzy są powołani przez Boga w Kościele do posługi — od tej chwili nie bierze sakiewki ani torby, gdy wyrusza, aby głosić tę ewangelię królestwa.

87. Oto "wysłałem was, abyście zganili świat za wszystkie nie-prawe czyny, i uczyli go o sądzie, który ma nastąpić.

88. A ktokolwiek was "przyj-mie, tam ja też będę, bowiem pójde przed waszym obliczem.

78a Mat. 10:9–10;
DiP 24:18.

79a DiP 31:5.

80a PPŚ Praca misjonarska.

b PPŚ Ewangelia.

c Łuk. 21:18.

81a Mat. 6:25–28.

83a PPŚ Ojciec w Niebie.

b Mat. 6:8.

84a Mat. 6:34.

85a Mat. 10:19–20;

Łuk. 12:11–12;

DiP 100:6.

b II Nefi 31:20;

Alma 17:2–3;

DiP 6:20; 11:21–26.

PPŚ Rozważać.

c PPŚ Nauczać,

nauczyciel —

Nauczanie z Duchem.

86a Mat. 24:44–46;

DiP 58:26–29;

107:99–100.

87a PPŚ Praca misjonarska.

88a Mat. 10:40;

Jan 13:20.

Będę po waszej prawicy i po lewicy, a Duch mój będzie w waszych sercach, a ^baniołowie moi wokół was, aby was podtrzymać.

89. Ktokolwiek was przyjmuje, mnie przyjmuje; i ten sam was nakarmi i odzieje, i da wam pieniądze.

90. A ten, kto was karmi czy odziewa, czy daje pieniądze, w żaden sposób nie ^astraci swej nagrody.

91. A ten, kto nie czyni tych rzeczy, nie jest mym uczniem; przez to możecie poznać ^auczniów moich.

92. Od tego, który was nie przyjmuje, odejdźcie na ubocze i ^aoczyszćcie swoje stopy wodą, czystą wodą, czy to w upale czy w zimnie, i złożcie o tym świadectwo waszemu Ojcu, który jest w niebie, i nie wracajcie więcej do tego człowieka.

93. I w każdej wiosce i mieście, do którego wejdziecie, to samo czyńcie.

94. Jednakże szukajcie pilnie i nie szczczędźcie sił; i biada temu domowi czy tej wsi, czy miastu, które odrzuca was, wasze słowa czy wasze świadectwo dotyczące mnie.

95. Biada, powiadam ponownie, temu domowi czy tej wsi, czy miastu, które odrzuca was, wasze słowa czy wasze świadectwo o mnie;

96. Bowiem Ja, ^aWszehmocny, położyłem ręce na narodach, aby je ^bukarać za ^cniegodziwość.

97. I rozejdą się plagi, i nie będą zabrane z ziemi, dopóki nie ukończę mego dzieła, które zostanie ^askrócone w prawości —

98. Dopóki wszyscy, którzy pozostają, mnie nie poznają — od najmniejszych do największych — i nie zostaną wypełnieni wiedzą o Panu, i nie ^aujrzą na własne oczy, i nie wzniosą głosów, i razem nie będą ^bśpiewać tej nowej pieśni tymi słowy:

99. Pan ponownie sprowadził Syjon;

Pan ^aodkupił Swój lud, ^bIzrael,
Według ^cwyboru ^dłaski,
Która się stała przez wiarę
I ^eprzymierze ich ojców.

100. Pan odkupił Swój lud;
A Szatan jest ^azwiązany i czas
przestał istnieć,
Pan zgromadził wszystkie rzeczy
w ^bjedno.

Pan sprowadził ^cSyjon z wysoka.
Pan ^dpodniósł Syjon z dołu.

88b DiP 84:42.
PPś Aniołowie.

90a Mat. 10:42;
Mar. 9:41.

91a Jan 13:35.

92a Mat. 10:14;
Łuk. 9:5;
DiP 60:15.

96a PPś Wszehmogący.
b DiP 1:13–14.
c PPś Niegodziwy,

niegodziwość.

97a Mat. 24:22.

98a Iz. 52:8.

b Ps. 96:1; Obj. 15:3;
DiP 25:12; 133:56.

PPś Śpiewać.

99a Obj. 5:9;
DiP 43:29.

b PPś Izrael.
c PPś Wybór.
d PPś Łaska.

e PPś Przymierze
Abrahamowe.

100a Obj. 20:2–3;
DiP 43:31; 45:55;
88:110.

b Efez. 1:10;
DiP 27:13.

c DiP 45:11–14;
Mojż. 7:62–64.
PPś Syjon.

d DiP 76:102; 88:96.

101. ^aZiemia cierpiała bóle i wydała siłę;

I prawda jest ustanowiona w jej trzewiach;

I niebiosa uśmiechnęły się do niej;

I odziana jest w ^bchwałę Swego Boga;

Bowiem stoi On pośrodku Swego ludu.

102. Chwała i cześć, i moc, i potęga,

Niechaj będzie przypisana naszemu Bogu; bowiem On jest pełen ^amiłosierdzia,

Sprawiedliwości, łaski i prawdy, i ^bpokoju,

Na wieki wieków, Amen.

103. I ponownie, zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, że wskazane jest, aby każdy, kto wyrusza, by głosić moją wieczną ewangelię, jeżeli ma rodzinę i otrzymuje pieniądze w darze, powinien jej je posłać lub zużytkować dla jej pożytku, jako nim Pan pokieruje, bowiem uważam to za słuszne.

104. A niechaj wszyscy ci, którzy nie mają rodzin, a otrzymują ^apieniądze, prześlą je do biskupa w Syjonie lub do biskupa w stanie Ohio, aby mogły być poświęcone na ujawnienie objawień i ich drukowanie, i dla ustanowienia Syjonu.

105. A jeżeli ktoś wam

da płaszcz czy garnitur, weźcie stare ubranie i oddajcie ^aubogim, i idźcie swoją drogą, radując się.

106. A jeżeli ktoś pośród was jest silny w duchu, niechaj ^aweźmie ze sobą tego, który jest słaby, aby mógł być on podbudowany w całej ^błagodności, aby też się stał silny.

107. Przeto zabierzcie ze sobą tych, którzy są ustanowieni do ^aniższego kapłaństwa, i poślijcie ich przed sobą, aby wyznaczali spotkania i przygotowali drogę, i poszli na spotkania, na które sami nie możecie pójść.

108. Oto jest to sposób, w jaki moi apostołowie za dawnych czasów rozbudowali mi mój Kościół.

109. Przeto niechaj każdy stoi na swoim urzędzie i trzodzi się w swoim własnym powołaniu; i niechaj głowa nie mówi nogom, że ich nie potrzebuje, bowiem bez stóp, jakże ciało będzie mogło stać?

110. Także ciału jest potrzebny każdy ^aczłonek, aby każdy mógł zostać podbudowany, aby system mógł być zachowany w doskonałości.

111. I oto, ^awyżsi kapłani winni podróżować, jako też starsi i jako też niżsi ^bkapłani; ale ^cdiakoni i ^dnauczyciele winni być

101 a PPŚ Ziemia.

b PPŚ Chwała.

102 a PPŚ Miłosierny, miłosierdzie.

b PPŚ Pokój.

104 a DIP 51:8-9, 12-13.

105 a PPŚ Biedny — Biedni

w sensie materialnym.

106 a PPŚ Wspólnota.

b PPŚ Łagodny, łagodność.

107 a PPŚ Kapłaństwo Aarona.

110 a I Kor. 12:12-23.

111 a PPŚ Wyższy kapłan.

b PPŚ Kapłan, Kapłaństwo Aarona.

c PPŚ Diakon.

d PPŚ Nauczyciel, Kapłaństwo Aarona.

wyznaczeni, aby ^eczuwali nad Kościołem, aby byli stale posługującymi dla Kościoła.

112. I biskup Newel K. Whitney także winien podróżować wokół i pośród wszystkich kościołów, szukając biednych, aby ^azadbać o ich potrzeby przez ^bukorzenie bogatych i pysznych.

113. Winien także zatrudnić ^apełnomocnika, aby objął zarząd i zajął się sprawami świeckimi, jako mu wskaże.

114. Jednakże niechaj biskup jedzie do miasta Nowy Jork, do miasta Albany, a także do miasta Boston i ostrzeże ludzi w tamtych miastach głosem ewangelii, donośnym głosem, o ^aspustoszeniu i całkowitej zagładzie, jakie ich czekają, jeżeli odrzucą te rzeczy.

115. Bowiem jeżeli odrzucą te rzeczy, godzina ich sądu jest blisko, a dom ich ^apusty zostanie.

116. Niechaj ma ^aufność we mnie, a jego szyki nie zostaną

^bpromieszane; i nie spadnie mu ^ewłos z głowy na ziemię niezauważony.

117. I zaprawdę, powiadam wam, reszta moich sług, idźcie, jako wam okoliczności pozwolą w waszych kilku powołaniach do wielkich i sławnych miast i wsi, karcąc świat w prawości za wszystkie ich czyny nieprawe i bezbożne, i wykładając wyraźnie i zrozumiale spustoszenie występków w ostatnich dniach.

118. Bowiem wami, rzecze Pan Wszechmocny, ^arozerwę ich królestwa — nie tylko ^bzatrzęsę ziemią, ale zadrżą gwiazdziste niebiosy.

119. Bowiem Ja, Pan, wyciągnąłem rękę, aby użyć mocy niebieskich; nie widzicie tego teraz, ale zobaczycie niebawem i ujrzycie, i poznacie, żem jest i że ^aprzyjdę, i będę ^bkrólować z moim ludem.

120. Jam jest ^aAlfa i Omega, Początek i Koniec. Amen.

ROZDZIAŁ 85

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Kirtland w stanie Ohio, 27 listopada 1832 r. Rozdział ten jest wyjątkiem z listu proroka do Williama W. Phelps, który mieszkał w Independence w stanie Missouri. Stanowi odpowiedź na pytania o tych świętych, którzy przenieśli się do Syjonu, ale nie przestrzegali

111 *e* ppś Czuwać, strażnicy.

112 *a* ppś Pomoc wzajemna.

b DiP 56:16.

113 *a* DiP 90:22.

114 *a* DiP 1:13–14.

115 *a* Łuk. 13:35.

116 *a* ppś Zaufanie.

b Ps. 22:6;

I Piotra 2:6.

c Mat. 10:29–31.

118 *a* Dan. 2:44–45.

b Joel 2:10;

DiP 43:18; 45:33, 48;

88:87, 90.

ppś Dni ostatnie,

Ostatnie dni;

Znaki czasów.

119 *a* DiP 1:12, 35–36;

29:9–11; 45:59.

ppś Drugie Przyjście

Jezusa Chrystusa.

b ppś Milenium.

120 *a* ppś Alfa i Omega.

przykazania, aby poświęcić swe własności, i tym samym nie dostali swoich dziedzictw według ustalonego porządku w Kościele.

1–5: Członkowie Kościoła mają otrzymać dziedzictwa poprzez poświęcenie; 6–12: Ten, który jest potężny i silny, da świętym ich dziedzictwo w Syjonie.

OBOWIĄZKIEM pisarza Pana, którego On wyznaczył, jest prowadzenie historii i głównych zapisów Kościoła o wszystkich rzeczach, które zdarzą się w Syjonie, a także o wszystkich osobach, które ^bpoświęcają własności i otrzymują prawnie dziedzictwa od biskupa;

2. A także o ich sposobie życia, ich wierze i uczynkach; a także o odstępcach, którzy odchodzą po otrzymaniu swoich dziedzictw.

3. Sprzeczne jest z wolą i przykazaniem Boga, aby ci, którzy nie otrzymują swego dziedzictwa przez ^apoświęcenie — zgodnie z Jego prawem, które dał, aby mógł zebrać ^bdziesięcinę od Swego ludu, aby ich przygotować na dzień ^czemsty i spalenia — mieli swoje imiona zapisane wspólnie z ludem Boga.

4. Nie należy też prowadzić ich genealogii ani jej zachowywać, aby nie można było ich odnaleźć w jakichkolwiek zapisach czy historii Kościoła.

5. Imion ich nie będzie można znaleźć, ani imion ich ojców, ani imion dzieci zapisanych w ^aksiędze prawa Boga, rzecz Pan Zastępów.

6. Zaiste, tak rzecz ten ^aspokojny cichy głos, którego szept dociera wszędzie i ^bprzenika wszystko, i częstokroć sprawia, że drżą kości moje, kiedy objawia, mówiąc:

7. I stanie się, że Ja, Pan Bóg, zesłę jednego potężnego i silnego, dzierżącego berło mocy w swej ręce, odzianego w światłość niczym okrycie, którego usta wymówią słowa, słowa wieczne; podczas gdy trzewia jego będą źródłem prawdy, aby zaprowadzić porządek w domu Bożym i ustalić działości dziedzictwa świętych, których imiona, jak również imiona ich ojców i ich dzieci, będą zapisane w księdze prawa Boga;

8. Podczas gdy ten człowiek, który został powołany i wyznaczony przez Boga, który wyciąga rękę, aby podeprzeć ^aarkę Boga, upadnie od strzały śmierci niczym drzewo powalone jaskrawym piorunem błyskawicy.

9. I wszyscy ci, którzy nie są zapisani w ^aksiędze pamięci, nie

85 1a DiP 21:1; 47:1; 69:3–6.

b DiP 42:30–35.

3a ppś Poświęcić, prawo poświęcenia.

b ppś Dziesięciny, dziesięcina.

c Mal. 3:10–11, 17;

DiP 97:25–26.

5a ppś Księga żywota.

6a I Król. 19:11–12;

Hel. 5:30–31;

III Nefi 11:3–7.

b Hebr. 4:12.

8a II Sam. 6:6–7;

I Kron. 13:9–10.

ppś Arka Przymierza.

9a III Nefi 24:16;

Mojż. 6:5–6.

ppś Księga pamięci.

znajdą tego dnia żadnego dziedzictwa, ale zostaną rozczłonkowani, a ich przydział będzie im wyznaczony pośród niewiernych, gdzie jest ^bzawodzenie i zgrzytanie zębów.

10. Tych rzeczy nie mówię od siebie; przeto, jako Pan mówi, tak też wypełni.

11. A ci, którzy są z Wyższego Kapłaństwa, których imiona nie są zapisane w ^aksiędze prawa

albo o których dowiedziano się, że ^bodstąpili lub zostali ^codcięci od Kościoła, jako też z niższego kapłaństwa, czyli członkowie, w dniu tym nie znajdą dziedzictwa pomiędzy świętymi Najwyższego;

12. Przeto stanie im się jako dzieciom kapłana, jak jest zapisane w drugim rozdziale sześćdziesiątym pierwszym i drugim wersecie Ks. Ezdrasza.

ROZDZIAŁ 86

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Kirtland w stanie Ohio, 6 grudnia 1832 r. Objawienie to zostało otrzymane, gdy Prorok przeglądał i redagował rękopis tłumaczenia Biblii.

1–7: Pan podaje znaczenie przypowieści o pszenicy i kąkolu; 8–11: Błogosławieństwa kapłańskie dla tych, którzy są prawowitymi dziedzicami według ciała.

ZAPRAWDĘ, tak rzecze Pan do was, słudzy moi, na temat ^aprzypowieści o pszenicy i kąkolu;

2. Oto, zaprawdę, powiadam, że pole było światem, a apostołowie siewcami ziarna;

3. A kiedy posnęli, wielki prześladowca Kościoła, odszczepieniec, rozpustnik, sam ^aBabilon, który sprawia, że wszystkie narody piją z jego kielicha, w sercach których wróg — sam

Szatan — zasiada, by królować — oto on sieje kąkol; przeto kąkol dławi pszenicę i wygania ^bKościół na pustkowie.

4. Lecz oto, w ^aostatnich dniach, nawet teraz, gdy Pan zaczyna ujawniać słowo, a źdźbło wyraستا i jest jeszcze delikatne —

5. Oto, zaprawdę, powiadam wam, że ^aaniołowie wzywają Pana dniem i nocą, i są gotowi, i czekają, aż ich wyśle, aby ^bzebrać plony z pola;

6. Ale Pan im mówi, nie wrywajcie kąkolu, gdy źdźbło jest jeszcze delikatne (bo, zaprawdę, wasza wiara jest słaba), abyście nie zniszczyli także pszenicy.

9b DiP 19:5.

11a ppś Księga żywota.

b ppś Odstępstwo.

c ppś Ekskomunika.

86 1a Mat. 13:6–43;

DiP 101:64–67.

3a Obj. 17:1–9.

ppś Babel, Babilon.

b Obj. 12:6, 14.

4a ppś Dni ostatnie,

Ostatnie dni.

5a DiP 38:12.

b ppś Żniwa.

7. Przeto niechaj pszenica i kąkol rosną razem, dopóki żniwo w pełni nie dojrzeje; wtedy zbierzcie wpierw pszenicę spośród kąkolu, a po zebraniu pszenicy, oto kąkol będzie powiązany w snopy, a pole pozostanie do spalania.

8. Przeto tak rzecze Pan do was, z którymi „kapłaństwo pozostało przez linię pochodzenia ojców waszych —

9. Boście prawowitymi „dzieńdzicami według ciała, i byliście ^bukryci przed światem z Chrystusem w Bogu —

10. Przeto żywot wasz i kapłaństwo pozostały i muszą pozostać ze względu na was i na waszą linię pochodzenia, aż do „przywrócenia wszystkich rzeczy, o których mówiły usta wszystkich świętych proroków od początku świata.

11. Przeto błogosławieni jesteście, jeżeli będziecie trwać w dobroci mojej — jako „światło dla ludzi innych wyznań, a przez to kapłaństwo, jako zbawiciel ludu mego, ^bIzraela. Pan to rzekł. Amen.

ROZDZIAŁ 87

Objawienie i prorocstwo o wojnie dane 25 grudnia 1832 r. za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Kirtland w stanie Ohio lub w pobliżu. W tym czasie powszechne były w Stanach Zjednoczonych spory dotyczące kwestii niewolnictwa i anulowania przez Karolinę Południową obowiązku wnoszenia opłat federalnych. W historii Józefa Smitha podano, że „pojawienie się problemów wśród narodów” stało się „bardziej widoczne” dla Proroka „niż kiedykolwiek wcześniej, odkąd Kościół rozpoczął swą wędrówkę z pustkowią”.

1–4: Przepowiednia o wojnie między północnymi a południowymi stanami; 5–8: Wielkie nieszczęścia spadną na wszystkich mieszkańców ziemi.

ZAPRAWDĘ, tak rzecze Pan na temat wojen, które wkrótce nastaną,

poczynając od buntu „Południowej Karoliny, co się ostatecznie zakończy śmiercią i niedolą wielu dusz;

2. I nadejdzie czas, że „wojna rozleje się na wszystkie narody, poczynając od tego miejsca.

3. Oto bowiem południowe

8a DiP 113:8.
ppś Kapłaństwo Melchizedeka.
9a Abr. 2:9–11.
ppś Przymierze Abrahamowe.

b Iz. 49:2–3.
10a Dz. 3:19–21.
ppś Przywrócenie ewangelii.
11a Iz. 49:6.
b DiP 109:59–67.

87 1a DiP 130:12–13.
2a Joel 3:14–21;
Mat. 24:6–7;
DiP 45:26, 63; 63:33.

stany podziela się przeciwko stanom północnym, i stany południowe wezwą inne narody, nawet naród Wielkiej Brytanii, jako on się zowie, i wezwą też inne narody, aby się bronić przed innymi narodami; i wtedy wojna rozleje się na wszystkie narody.

4. I stanie się po wielu dniach, że niewolnicy powstaną przeciwko swym panom, którzy będą uformowani i wyćwiczeni do wojny.

5. I stanie się też, że reszta, która została na ziemi, uformuje się sama i stanie się niezmiernie gniewna, i dręczyć będzie tych, którzy nie są z ludzi innych wyznań, dotkliwym utrapieniem.

6. I tak mieczem i przez rozlew

krwi mieszkańcy ziemi pograżą się w żałobie; i przez głód i plagę, i trzęsienie ziemi, i grom z nieba, a także straszliwe i jaszkrawe błyskawice, będzie dane odczuć mieszkańcom ziemi gniew, oburzenie i karzącą rękę Wszechmocnego Boga, aż zarządzone zniszczenie położy kres wszystkim narodom;

7. Aby płacz świętych i krew świętych przestały dochodzić z ziemi uszu Pana Sabaot, aby zemsta spadła na wrogów.

8. Przeto „stójcie na świętych miejscach i nie dajcie się poruścić, aż nadejdzie dzień Pana; oto bowiem przychodzi szybko, rzecze Pan. Amen.

ROZDZIAŁ 88

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Kirtland w stanie Ohio, 27 i 28 grudnia 1832 r. oraz 3 stycznia 1833 r. Prorok określił je: „Liść oliwowy’ [...] zerwany z Drzewa Rajskiego, Pańskie przesłanie pokoju dla nas”. Objawienie zostało dane po tym, jak wyżsi kapłani podczas konferencji modlili się „oddzielnie i na głos do Pana, aby objawił [im] Swą wolę, co do rozbudowania Syjonu”.

1–5: Wierni święci otrzymują tego Pocieszyciela, który jest obietnicą żywota wiecznego; 6–13: Światłość Chrystusa sprawuje kontrolę i ma panowanie nad wszystkimi rzeczami; 14–16: Zmartwychwstanie przychodzi poprzez Odkupienie;

17–31: Postuszeństwo prawu celestialnemu, terrestrialnemu czy prawu tełestialnemu przygotowuje ludzi do odpowiednich królestw i chwał; 32–35: Ci, którzy pozostają w grzechu, pozostają wciąż skalani; 36–41: Wszystkie królestwa

3a DiP 45:68–69.

4a DiP 134:12.

6a DiP 29:14–21; 45:49.

b J.S. — Mat. 1:29.

c PPŚ Skarcić, karcenie.

d PPŚ Świat —

Koniec świata.

7a Eter 8:22–24.

b Jak. 5:4;

DiP 88:2; 95:7.

8a Mat. 24:15;

DiP 45:32; 101:21–22.

b Obj. 3:11.

są zarządzane przez prawo; 42-45: Bóg dał prawo wszystkim rzeczom; 46-50: Człowiek zrozumie samego Boga; 51-61: Przypowieść o człowieku wysyłającym sługi swe na pole i odwiedzającym ich po kolei; 62-73: Zbliź się do Pana, a ujrzysz Jego oblicze; 74-80: Uświęćcie się i uczcie się nawzajem doktryn królestwa; 81-85: Każdy, kto został ostrzeżony, winien ostrzec swego bliźniego; 86-94: Znaki, ataki żywiołów i aniołowie przygotowujący drogę na przyjście Pana; 95-102: Trąby anielskie wzywają zmarłych w kolejności; 103-116: Trąby anielskie ogłaszają przywrócenie ewangelii, upadek Babilonu i bitwę wielkiego Boga; 117-126: Szukajcie wiedzy, ustanówcie dom Boga (świątynię) i odziejcie się więzami prawdziwej miłości; 127-141: Porządek szkoły proroków wyłożony, łącznie z obrzędem obmywania stóp.

ZAPRAWDĘ, tak rzecze Pan do was, coście się zebrali razem, aby przyjąć Jego wolę co do was:

2. Oto sprawa to przyjemność waszemu Panu, i aniołowie ^aradują się wami; ^bofiara waszych modłów doszła uszu Pana ^cSabaot i jest zapisana w ^dksiędze imion uświęconych, tych, którzy należą do świata celestialnego.

3. Przeto teraz zsyłam na was innego ^aPocieszyciela, na was samych, przyjaciele moi, aby zamieszkał w sercach waszych, sam ^bŚwięty Duch obietnicy; który to drugi Pocieszyciel jest tym samym, którego obiecałem uczniom moim, jak zapisano w świadectwie Jana.

4. Pocieszyciel ten jest obietnicą, jaką wam daję, ^ażycia wiecznego, samej ^bchwały królestwa celestialnego.

5. Która to chwala jest chwałą Kościoła ^aPierworodnego, samego Boga, najświętszego ze wszystkich, przez Jezusa Chrystusa, Syna Jego —

6. ^aTego, który wstąpił na wysokość, jako też Tego, który ^bzstąpił poniżej wszystkiego, przez co ^cpojął wszystko, aby mógł być we wszystkim i przez wszystko ^dświatłem prawdy;

7. Która to prawda jaśnieje. Jest to ^aświatłość Chrystusa. Jako On jest też w słońcu i jest światłem słońca, i mocą, przez którą zostało ^buczynione.

8. Jako też jest On w księżycu, i jest światłem księżyca, i mocą, przez którą został uczyniony;

9. Jako też światłem gwiazd i mocą, przez którą zostały uczynione;

88 2a Łuk. 15:10.
b Dz. 10:1-4.
ppś Modlitwa.
c Jak. 5:4; DiP 95:7.
d ppś Księga żywota.
3a Jan 14:16.
b DiP 76:53.
ppś Święty Duch
Obietnicy.

4a DiP 14:7.
b ppś Chwała
celestialna.
5a ppś Pierworodny.
6a ppś Jezus Chrystus.
b DiP 122:8.
ppś Zadośćuczynić,
Zadośćuczynienie.
c ppś Wszzechwiedzący.

d DiP 93:2, 8-39.
ppś Prawda;
Światło, światłość
Chrystusa.
7a Mor. 7:15-19;
DiP 84:45.
b I Mojż. 1:16.
ppś Stworzyć,
stworzenie.

10. A także ziemią i jej mocą, tą samą ziemią, na której „stoisz.

11. I światło, co jaśnieje, co daje ci światło, jest przez Tego, który oświeca wasze oczy, który jest tym samym światłem, które ożywia wasze „zrozumienie;

12. Które to „światło wychodzi z obecności Boga, aby ^bwypełnić ogrom przestworzy —

13. Światło, które jest we „wszystkim, co daje ^bżycie wszystkiemu, co jest ^cprawem, którym wszystko jest zarządzane, samą mocą Boga, który siedzi na Swoim tronie, który jest na łonie wieczności, który jest pośrodku wszystkiego.

14. A teraz, zaprawdę, powiadam wam, że przez „odkupienie, które jest dla was uczynione, odbywa się powstanie z martwych.

15. A „duch i ^bciało są ^cduszą człowieka.

16. A „powstanie z martwych jest odkupieniem duszy.

17. A odkupienie duszy jest przez Tego, który ożywia wszystko, na którego łonie jest zarządzane, że „biedni i ^błagodni „ziemi odziedziczą ją.

18. Przeto musi być uświęcona od wszelkiej nieprawości, aby była przygotowana do chwały „celestialnej;

19. Bowiem, kiedy wypełni już miarę swego stworzenia, ukoronowana będzie „chwałą, samą obecnością Boga Ojca;

20. Aby ciała, które należą do królestwa celestialnego, mogły ją „posiąść na wieki wieków; bowiem w tym ^bcelu ją uczyniono i stworzono, i w tym celu są ^cuświęceni.

21. A ci, którzy nie są uświęceni przez prawo, jakie wam dałem — samo prawo Chrystusowe — muszą odziedziczyć inne królestwo, samo królestwo terestrialne lub królestwo tełestialne.

22. Bowiem ten, kto nie jest w stanie przestrzegać „prawa królestwa celestialnego, nie może wytrzymać chwały celestialnej.

23. A ten, kto nie jest w stanie przestrzegać prawa królestwa terestrialnego, nie może wytrzymać chwały „terestrialnej.

24. A ten, kto nie jest w stanie przestrzegać prawa królestwa tełestialnego, nie może wytrzymać

10a Mojż. 2:1.

11a ppś Zrozumienie.

12a ppś Światło, światłość Chrystusa.

b Jer. 23:24.

13a Kol. 1:16–17.

b V Mojż. 30:20;

DiP 10:70.

c Job 38; DiP 88:36–38.

ppś Prawo.

14a ppś Plan Odkupienia; Zadośćuczynić, Zadośćuczynienie.

15a ppś Człowiek,

ludzie — Człowiek, duchowe dziecko Ojca Niebieskiego; Duch.

b ppś Powłoka cielesna.

c I Mojż. 2:7.

ppś Dusza.

16a Alma 11:42.

ppś Zmartwychwstanie.

17a ppś Biedny.

b ppś Łagodny, łagodność.

c ppś Ziemia —

Ostateczny stan ziemi.

18a ppś Chwała celestialna.

19a DiP 130:7–9.

20a DiP 38:20.

b Mojż. 1:39.

ppś Człowiek,

ludzie — Człowiek, potencjał, aby stać się jak Ojciec Niebieski.

c ppś Uświęcenie.

22a DiP 105:5.

23a ppś Chwała terestrialna.

chwały "testialnej; przeto nie pasuje do królestwa chwały. Przeto musi zaznać królestwa, które nie jest królestwem chwały.

25. I ponownie, zaprawdę, powiadam wam, że "ziemia przestrzega prawa królestwa celestialnego, bowiem wypełnia miarę swojego stworzenia i nie przekracza prawa —

26. Przeto zostanie "uświęcona; a chociaż ^bumrze, znowu zostanie ożywiona i zazna mocy, przez którą jest ożywiona, i "prawi ją "odziedziczą.

27. Bowiem, choć umrą, to znów "powstaną, jako ^bciała duchowe.

28. Ci, którzy mają ducha celestialnego, otrzymają to samo ciało, które było ciałem naturalnym; i wy otrzymacie swe ciała, a "chwała wasza będzie tą chwałą, przez którą ^bożywione są ciała wasze.

29. Wy, którzy jesteście ożywieni przez część chwały "cestialnej, otrzymacie wówczas to samo, a nawet pełnię.

30. A ci, którzy są ożywieni przez część chwały "terrestrialnej, otrzymają wówczas z niej, nawet pełnię.

31. A także ci, którzy są

ożywieni przez część chwały "testialnej, otrzymają z niej, nawet pełnię.

32. A pozostali także zostaną "ożywieni; jednakże powrócą na swe własne miejsce, aby się radować tym, co ^bchętni są otrzymać, bowiem nie byli chętni radować się tym, co mogli otrzymać.

33. Bowiem cóż zyskuje człowiek, jeżeli przekazany jest mu dar, a on nie przyjmuje daru? Oto nie raduje się tym, co jest mu dane, ani nie raduje się w tym, który jest ofiarodawcą daru.

34. I ponownie, zaprawdę, powiadam wam, że to, co jest zarządzane przez prawo, jest także przez prawo zachowywane i udoskonalane, i "uświęcane przezeń.

35. To, co "łamię prawo i nie przestrzega prawa, ale dąży, aby samemu stać się prawem dla siebie, i chce pozostać w grzechu, i całkiem pozostaje w grzechu, nie może być uświęcone przez prawo ani przez ^bmiłosierdzie, "sprawiedliwość czy osąd. Przeto musi pozostać wciąż "skalane.

36. Wszystkie królestwa mają dane prawo;

37. A wiele jest "królestw;

24a ppś Chwała testialna.

25a ppś Ziemia.

26a ppś Ziemia —
Ostateczny stan ziemi.

b ppś Świat —

Koniec świata.

c II Piotra 3:11–14.

ppś Prawy, prawość.

d Mat. 5:5;

DiP 45:58; 59:2; 63:49.

27a ppś Zmartwych-
wstanie.

b I Kor. 15:44.

28a ppś Sąd Ostateczny.

b DiP 43:32; 63:51;
101:31.

29a ppś Chwała celestialna;

Człowiek, ludzie —

Człowiek, potencjał,

aby stać się jak

Ojciec Niebieski.

30a ppś Chwała

terrestrialna.

31a ppś Chwała testialna.

32a Alma 11:41–45.

b ppś Wolna wola.

34a ppś Uświęcenie.

35a ppś Bunt.

b ppś Miłosierny,

miłosierdzie.

c ppś Sprawiedliwość.

d Obj. 22:11;

I Nefi 15:33–35;

II Nefi 9:16;

Alma 7:21.

37a DiP 78:15.

bowiem nie ma przestrzeni, w której nie ma królestwa; i nie ma królestwa, w którym nie ma przestrzeni, ani większego, ani mniejszego królestwa.

38. A każdemu królestwu dane jest „prawo; a każdemu prawu przydano także pewne granice i warunki.

39. Wszystkie istoty, które nie przestrzegają tych „warunków, nie są ^busprawiedliwione.

40. Bowiem „inteligencja lgnie do inteligencji, ^bmądrość przyjmuje mądrość, ^cprawda ogarnia prawdę, ^dcnota kocha cnotę, ^eświatło lgnie do światła, miłosierdzie ma ^fwspółczucie dla miłosierdzia i rości sobie prawo do swojego, sprawiedliwość nadal idzie swą drogą i rości sobie prawo do swojego, osąd staje przed obliczem Tego, który zasiada na tronie i rządzi, i wprowadza w czyn wszystko.

41. On „pojmuje wszystko i wszystko jest przed Nim, i wszystko jest wokół Niego; a On jest ponad wszystkim i we wszystkim, i przez wszystko, i jest wokół wszystkiego; i wszystko jest przez Niego, i z Niego, samego Boga, na wieki wieków.

42. I ponownie, zaprawdę, powiadam wam, że On dał prawo wszystkim rzeczom, i według Niego one się poruszają w swoich „czasach i okresach;

43. A ich kursy są ustalone, nawet kursy niebios i ziemi, co pojmuje Ziemia i wszystkie planety.

44. I dają sobie nawzajem „światło w swoich czasach i w swoich okresach, w swoich minutach, w swoich godzinach, w swoich dniach, w swoich tygodniach, w swoich miesiącach, w swoich latach — wszystkie one są ^bjednym rokiem dla Boga, ale nie dla człowieka.

45. Ziemia toczy się na swych skrzydłach, a „słońce daje swoje światło za dnia, a księżyc daje swoje światło nocą, a gwiazdy też dają swoje światło, gdy tak się toczą na swych skrzydłach w swej chwale, pośród ^bmocy Bożej.

46. Do czegoż mam przyrównać te królestwa, abyście zrozumieli?

47. Oto wszystko to są królestwa i każdy człowiek, który widział któreś, nawet najmniejsze z nich, „widział Boga, poruszającego się w Swoim majestacie i mocy.

48. Powiadam wam, że Go widział; jednakże Ten, który

38a DiP 88:13.

39a DiP 130:20–21.

b ppś Usprawiedliwienie, usprawiedliwić.

40a ppś Inteligencja, inteligencje.

b ppś Mądrość.

c ppś Prawda.

d ppś Cnota.

e ppś Światło, światłość

Chrystusa.

f ppś Współczucie.

41a I Jana 3:20;

I Nefi 9:6;

II Nefi 9:20;

DiP 38:1–3.

ppś Wszzechwiedzący.

42a Dan. 2:20–22;

Abc. 3:4–19.

44a ppś Światło, światłość

Chrystusa.

b Ps. 90:4;

II Piotra 3:8.

45a I Mojż. 1:16;

Abc. 4:16.

b DiP 88:7–13.

47a Alma 30:44;

Mojż. 1:27–28; 6:63;

Abc. 3:21.

przyszedł do “Swoich, nie został zrozumiany.

49. “Światło świeci w ciemności, a ciemność go nie przemaga; jednakże nadejdzie dzień, kiedy ^bpojmiecie samego Boga, będąc ożywieni w Nim i przez Niego.

50. Wtedy wiedzieć będziecie, że mnie widzieliście, że jestem, i że jestem prawdziwym światłem, które jest w was, i że wy jesteście we mnie; inaczej nie moglibyście istnieć.

51. Oto przyrównam te królestwa do człowieka mającego pole, i wysłał on sługi swe na pole, aby je kopali.

52. I rzekł pierwszemu: Idź i pracuj na polu, a przyjdę do ciebie w pierwszej godzinie i zobaczysz radość mego oblicza.

53. I rzekł drugiemu: Idź także na pole, a odwiedzę cię w drugiej godzinie z radością mego oblicza.

54. A także trzeciemu, mówiąc: Odwiedzę cię.

55. I do czwartego, i tak aż do dwunastego.

56. I pan pola poszedł do pierwszego w pierwszej godzinie i pozostał z nim tę całą godzinę, i rozradowało sługę światło oblicza pana jego.

57. A potem odszedł od pierwszego, aby mógł też odwiedzić drugiego i trzeciego, i czwartego, i tak aż do dwunastego.

58. I tak oni wszyscy otrzymali światło oblicza ich pana, każdy w swojej godzinie i swym czasie, i w swym sezonie —

59. Poczynając od pierwszego i tak aż do “ostatniego, i od ostatniego aż do pierwszego, i od pierwszego do ostatniego;

60. Każdy w swojej kolejności, dopóki nie minęła jego godzina, według tego, jak mu pan nakazał, żeby pan jego mógł być wychwalony w nim, a on w swym panu; aby oni wszyscy byli wychwaleni.

61. Przeważa do tej przypowieści przyrównam wszystkie te królestwa i ich “mieszkańców — każde królestwo w swej godzinie i w swym czasie, i w swym sezonie, według zarządzenia, które wydał Bóg.

62. I ponownie, zaprawdę, powiadam wam, “przyjaciele moi, zostawiam wam te słowa, abyście je ^brozważyli w waszych sercach wraz z tym przykazaniem, które wam daję, żebyście mnie ^cwywali, gdy jestem blisko —

63. “Zbliźcie się do mnie, a ja się zbliżę do was; ^bszukajcie mnie pilnie, a ^cznajdziecie mnie; proście, a otrzymacie; kołaczcie, a będzie wam otworzone.

64. O cokolwiek “poprosicie Ojca w moje imię, a co jest dla was ^bwskazane, będzie wam dane;

48a Jan 1:11; III Nefi 9:16; DiP 39:1–4.

49a DiP 6:21; 50:23–24; 84:45–47.

^b Jan 17:3; DiP 93:1, 28.

59a Mat. 20:1–16.

61a DiP 76:24.

62a DiP 84:63; 93:45.

^b ppś Rozważać.

^c Iz. 55:6; Jak. 1:5;

DiP 46:7.

63a Zach. 1:3; Jak. 4:8;

Obj. 3:20.

^b I Kron. 28:9; Eter 12:41; DiP 101:38.

^c DiP 4:7; 49:26.

64a ppś Modlitwa.

^b DiP 18:18; 46:28–30.

65. A jeżeli poprosicie o coś, co nie jest dla was “wskazane, obróci się to na wasze ^bpotępienie.

66. To, co słyszycie, jest niczym “głos wołający na pustkowiu — na pustkowiu, bowiem nie możecie go zobaczyć — mojego głosu, gdyż głos mój jest ^bDuchem; Duch mój jest prawdą; ^cprawda pozostaje i nie ma końca; a jeżeli będzie w was, będzie obfitować.

67. A jeżeli wzrok wasz będzie “skupiony jedynie na mojej ^bchwale, całe wasze ciała będą wypełnione światłem, i nie będzie w was ciemności; a to ciało, które jest wypełnione światłem, ^cpojmuje wszystkie sprawy.

68. Przeto “uświęćcie się, aby ^bumysły wasze skupiły się jedynie na Bogu, a nastaną dni, kiedy Go ^cujrzycie; bowiem On odsłoni wam Swe oblicze, a będzie to w Jego własnym czasie i na Jego własny sposób, i według Jego własnej woli.

69. Pamiętajcie tę wielką i ostatnią obietnicę, jaką wam dałem; odrzućcie wasze “bezczyenne myśli i nadmiar ^bśmiechu daleko od siebie.

70. Pozostańcie, pozostańcie

na tym miejscu i zwołajcie uroczyste zgromadzenie tych, którzy są pierwszymi robotnikami w tym ostatnim królestwie.

71. I niechaj ci, których oni “ostrzegli, kiedy podróżowali, wzywają Pana i rozważają w swych sercach ostrzeżenie, jakie dostali na krótki okres.

72. Oto zaopiekuję się waszymi stadami, i wychowam starszych, i wyślę ich do nich.

73. Oto przyśpieszę me dzieło w swoim czasie.

74. I daję wam, coście pierwszymi “robotnikami w tym ostatnim królestwie, przykazanie, żebyście się zebrali razem i zorganizowali, i przygotowali, i ^buświęcili; zaiste, oczyśćcie swe serca i ^coczyśćcie swe ręce i swe stopy wobec mnie, abym mógł was uczynić ^dczystymi;

75. Abym mógł zaświadczyć waszemu “Ojcu i Bogu, i mojemu Bogu, że jesteście czyści od krwi tego niegodziwego pokolenia; abym mógł spełnić tę obietnicę, tę wielką i ostatnią obietnicę, którą wam dałem, kiedy taka będzie moja wola.

76. Daję wam też przykazanie,

65a Jak. 4:3.

b DiP 63:7–11.

66a Iz. 40:3; I Nefi 17:13;

Alma 5:37–38;
DiP 128:20.

b ppś Duch Święty;
Światło, światłość
Chrystusa.

c ppś Prawda.

67a Mat. 6:22;

Łuk. 11:34–36;

DiP 82:19.

b Jan 7:18.

c Przyp. 28:5; DiP 93:28.

ppś Rozróżnianie,
dar [rozdzielania].

68a ppś Uświęcenie.

b ppś Umysł.

c DiP 67:10–13;
93:1; 97:15–17.

69a Mat. 12:36;

Mos. 4:29–30;

Alma 12:14.

b DiP 59:15; 88:121.

71a ppś Ostrzegać,
ostrzeżenie.

74a Mat. 20:1, 16.

b III Mojż. 20:7–8;

III Nefi 19:28–29;

DiP 50:28–29; 133:62.

c ppś Czysty i nieczysty.

d Eter 12:37.

75a ppś Bóg, Boska

Trójca — Bóg Ojciec;

Człowiek, ludzie —

Człowiek, duchowe

dziecko Ojca

Niebieskiego;

Ojciec w Niebie.

żebyście trwali w „modlitwie i ^bpoście od tej chwili.

77. I daję wam przykazanie, że macie „nauczać jeden drugiego ^bdoktryny królestwa.

78. Uczcie pilnie, a „łaska moja będzie wam towarzyszyć, abyście mogli być w doskonalszy sposób ^bpouczeni w teorii, w zasadzie, w doktrynie, w prawie ewangelii, we wszystkim, co dotyczy królestwa Bożego, co jest dla was wskazane, abyście zrozumieli;

79. O rzeczach, zarówno w „niebie, jak i na ziemi, i pod ziemią; rzeczach, które były, które są, rzeczach, które muszą wkrótce nastać; rzeczach, które są w domu, rzeczach, które są poza domem; ^bwojnach i zawiłościach narodów; i sądach, które są na lądzie; i wiedzy — również o krajach i królestwach —

80. Abyście byli przygotowani we wszystkim, kiedy was ponownie pošlę, abyście rozwinęły powołanie, do którego was powołałem, i misję, którą wam zleciłem.

81. Oto posłałem was, abyście „świadczyli i ostrzegali lud, i przystoi każdemu, kto został

ostrzeżony, aby ^bostrzegł bliźniego swego.

82. Przeto pozostają bez wymówki, a ich grzechy spoczywają na ich własnych głowach.

83. Ten, kto „szuka mnie ^bwcześniej, znajdzie mnie i nie zostanie porzucony.

84. Pozostańcie przeto i trudźcie się pilnie, abyście byli udoskonoleni w posłudze i poszli pomiędzy „ludzi innych wyznań po raz ostatni, tyłu, ilu nazwą usta Pańskie, aby ^bzwiązać prawo i zapieczętować światectwo, i przygotować świętych na godzinę sądu, która ma nadejść;

85. Aby dusze ich uniknęły gniewu Bożego, „spustoszenia występków, jakie czeka niegodziwych zarówno na tym świecie, jak i na świecie, który nastanie. Zaprawdę, powiadam wam, niechaj ci, którzy nie są pierwszymi starszymi, pozostaną w winnicy, dopóki nie ^bwewzwą ich usta Pańskie, bowiem nie nadszedł jeszcze ich czas; szaty ich nie są „oczyszczone z krwi tego pokolenia.

86. Pozostańcie na „wolności, dla której zostaliście ^bwyzwoleni; nie „wplątujcie się w ^dgrzech, ale

76a ppś Modlitwa.
b ppś Post, pościć.
77a ppś Nauczać,
nauczyciel.
b ppś Doktryna
Chrystusa.
78a ppś Łaska.
b DiP 88:118; 90:15;
93:53.
79a ppś Niebo.
b ppś Wojna.
81a ppś Świadczyć.

b DiP 63:58.
ppś Ostrzegać,
ostrzeżenie.
83a V Mojż. 4:29–31;
Jer. 29:12–14;
DiP 54:10.
b Alma 37:35.
84a J.S. — Hist. 1:41.
b Iz. 8:16–17.
85a Mat. 24:15.
b DiP 11:15.
c I Nefi 12:10–11;

Jakub 1:19; 2:2;
DiP 112:33.
ppś Nieskalany,
czystość.
86a Mos. 5:8.
ppś Wolność (wola).
b Jan 8:36.
ppś Wolna wola;
Wolność (wolność
osobista).
c Gal. 5:1.
d ppś Grzech.

niechaj ręce wasze będą ^cczyste, dopóki nie przyjdzie Pan.

87. Bo nie upłynie wiele dni, a zatrzęsie się ^aziemia i ^bzakolęty-sze niczym pijany człowiek; a ^csłońce skryje swe oblicze i odmówi dawania światła; a księżyc będzie skąpany we ^dkrwi; a ^egwiazdy staną się niezmiernie gniewne i rzucą się w dół niczym figa, która spada z drzewa figowego.

88. I po waszym świadectwie nadchodzi gniew i oburzenie na lud.

89. Bowiem po waszym świadectwie nadchodzi świadectwo ^atrzęsień ziemi, które wywołają jęki w jej wnętrzu, i upadną ludzie na ziemię, i nie będą mogli ustać.

90. I nadchodzi też świadectwo ^agłosu grzmotów i ^agłosu błyskawic, i ^agłosu nawałnic, i ^agłosu fal morza dźwigających się poza swoje granice.

91. I wszystko będzie w ^azamieszaniu; i serca ludzi na pewno upadną; bowiem strach ogarnie wszystkich ludzi.

92. I ^aaniołowie będą latać pośród nieba, wołając donośnym głosem, dmąc w trąbę Bożą i mó-

wiąc: Przygotujcie się, przygotujcie się, o mieszkańcy ziemi, bowiem nadszedł sąd naszego Boga. Oto nadchodzi ^bOblubieniec: wyjdźcie Mu na spotkanie.

93. I natychmiast pojawi się ^awielki znak na niebie, i ujrzą go wraz wszyscy ludzie.

94. A inny anioł zadmie w swą trąbę i powie: Ten ^awielki ^bkościół, ta ^cmacierz występków, która sprawiła, że wszystkie narody piją wino gniewu jej ^anierządu, co prześladuje świętych Boga, którzy przelewają swą krew — ta, która siedzi na wielu wodach i na wyspach morza — ta oto jest ^ekąkolem ziemi, jest związana w snopy, wzmocnione są jej powrośła, żaden człowiek ich nie może rozluźnić; przeto gotowa jest do ^fspalenia. I dąć będzie w swą trąbę długo i donośnie, i usłyszą ją wszystkie narody.

95. I będzie ^acisza w niebie przez pół godziny; i zaraz potem rozwinie się zasłona nieba, jako się rozwija ^bzwój po tym, jak był zwinięty, i odsłonięta będzie ^ctwarz Pana;

96. I święci, którzy są na ziemi, którzy są żywi, zostaną ożywieni i ^azagarnięci, aby Go spotkać.

86 *e* Job 17:9; Ps. 24:4;

Alma 5:19.

87 *a* Iz. 13:4–13.

b DiP 43:18.

c Joel 2:10;

DiP 45:42; 133:49.

d Obj. 6:12.

e Joel 3:20.

89 *a* DiP 45:33.

90 *a* Obj. 8:5;

DiP 43:17–25.

91 *a* DiP 45:26.

92 *a* Obj. 8:13; DiP 133:17.

b Mat. 25:1–13;

DiP 33:17; 133:10, 19.

93 *a* Mat. 24:30;

Łuk. 21:25–27.

ppś Znaki czasów.

94 *a* I Nefi 13:4–9.

b ppś Diabeł —

Kościół diabła.

c Obj. 17:5.

d Obj. 14:8.

e Mat. 13:38.

f DiP 64:23–24;

101:23–25.

ppś Ziemia —

Oczyszczenie ziemi.

95 *a* DiP 38:12.

b Obj. 6:14.

c ppś Drugie Przyjście

Jezusa Chrystusa.

96 *a* I Tes. 4:16–17.

97. A ci, którzy spali w swych grobach, „wyjdą, bowiem otworzone będą ich groby; i oni także zostaną zagarnięci, aby Go spotkać pośród kolumn niebieskich —

98. Będą oni Chrystusowi — „pierwszym owocem — ci, którzy najpierw z Nim zstąpią, a także ci, którzy są na ziemi i w swoich grobach, ci, którzy są najpierw zagarnięci, aby Go spotkać; a wszystko głosem dęcia w trąbę anioła Bożego.

99. A potem inny anioł zadmie, a jest to druga trąba; i wtedy nastanie odkupienie tych, którzy będą Chrystusowi w czasie Jego przyjścia; którzy otrzymali swój przydział w owym „więzieniu, które jest dla nich przygotowane, aby mogli przyjąć ewangelię i zostać ^bosądzeni niczym ludzie w ciełe.

100. I ponownie, zabrzmie kolejna trąba, a jest to trzecia trąba; i wówczas przyjdą „duchy ludzi, którzy mają być sądzeni, i okaże się, że są ^bpotępieni;

101. A jest to reszta „zmarłych; i ci nie będą żyć ponownie, dopóki nie przeminie ^btysiąc lat, to jest, aż do końca ziemi.

102. I zabrzmie kolejna trąba,

a jest to czwarta trąba: Są to ci, którzy mają pozostać aż do tego wielkiego i ostatniego dnia, do samego końca, którzy pozostaną wciąż „skalani.

103. I zabrzmie kolejna trąba, a jest to piąta trąba, i jest to piąty anioł, który powierza „wieczną ewangelię — lecąc pośród nieba, do wszystkich narodów, plemion, języków i ludów;

104. A to będzie dźwiękiem jego trąby, mówiącym do wszystkich ludzi, zarówno w niebie, jak i na ziemi, a także tych, którzy są pod ziemią — bowiem usłyszy go „każde ucho i ^bzegnije się każde kolano, i każdy język wyzna, że Jezus jest Chrystusem — gdy usłyszą dźwięk trąby, mówiący: „Bójcie się Boga i oddajcie chwałę temu, który zasiada na tronie na wieki wieków; bowiem nadeszła godzina Jego sądu.

105. I ponownie, inny anioł zadmie w swą trąbę, jest to anioł szósty, i oznajmi: „Upadła ta, która sprawiła, że wszystkie narody piją wino gniewu jej nierządu; upadła, upadła!

106. I ponownie, inny anioł zadmie w swą trąbę, jest to anioł siódmy, i powie: Skończone, skończone! „Baranek Boży

97a DiP 29:13; 45:45–46; 133:56.

ppś Zmartwychwstanie.

98a I Kor. 15:23.

99a DiP 76:73; 138:8.

ppś Zbawienie zmarłych.

b I Piotra 4:6.

100a Obj. 20:12–13;

Alma 11:41;

DiP 43:18; 76:85.

b ppś Potępic, potępienie (ocenić negatywnie).

101a Obj. 20:5.

b ppś Milenium.

102a ppś Brud, skalany, skalanie.

103a Obj. 14:6–7.

ppś Przywrócenie

ewangelii.

104a Obj. 5:13.

b Iz. 45:23;

Fil. 2:9–11.

c ppś Bojaźń, strach — Bojaźń Boża; Poważanie.

105a Obj. 14:8;

DiP 1:16.

106a ppś Baranek Boży.

^bprzemógł, i sam ^cdeptał prasę winną, winną prasę srogości gniewu Boga Wszzechmocnego.

107. I wtedy ukoronowane będą anioły chwałą Jego mocy, a ^dświęci zostaną napełnieni Jego ^bchwałą i dostaną swoje ^cdziedzictwo, i ^dzrównają się z Nim.

108. I wtedy pierwszy anioł ponownie zadmie w swą trąbę w uszach wszystkich żyjących, i ^aobjawi tajemne czyny ludzi, a także potężne dzieła Boga w ^bpierwszym tysiącleciu.

109. A potem drugi anioł zadmie w swą trąbę i objawi tajemne czyny ludzi, i myśli, i zamiary ich serc, a także potężne dzieła Boga w drugim tysiącleciu —

110. I tak dalej, aż siódmy anioł zadmie w swą trąbę; i stanie na lądzie i morzu, i poprzysięgnie w imię tego, który zasiada na tronie, że nie będzie już więcej ^aczasu; i ^bSzatan zostanie spętany, ten stary wąż, którego zwą diabłem, i nie zostanie uwolniony przez okres ^ctysiąca lat.

111. A potem zostanie ^auwolniony na krótki okres, aby mógł zgromadzić swoje armie.

112. I ^aMichał, siódmy anioł, sam archanioł, zgromadzi swe armie, same zastępy niebieskie.

113. A diabeł zgromadzi swoje armie; same zastępy piekielne i stanie do bitwy przeciwko Michałowi i jego armiom.

114. A potem nastanie ^abitwa wielkiego Boga; a diabeł i jego armie zostaną odrzuceni na swe własne miejsce, aby nie mieli żadnej mocy nad świętymi.

115. Bowiem Michał będzie staczać za nich bitwy, i przemoże tego, który ^aubiega się o tron Tego, który zasiada na tronie, samego Baranka.

116. To jest chwała Boga i ^auświęconych; i nie ujrzą więcej ^bśmierci.

117. Przeto, zaprawdę, powiadam wam, ^aprzyjaciele moi, zwołajcie swoje uroczyste zgromadzenie, jakom wam nakazał.

118. A ponieważ nie wszyscy mają wiarę, szukajcie pilnie i ^auczcie jeden drugiego słów ^bmądrości; zaiste, wyszukujcie w najlepszych ^cksięgach słów mądrości; szukajcie nauki przez studiowanie, a także przez wiarę.

119. Zorganizujcie się;

106 ^b I Kor. 15:25.

^c Iz. 63:3–4;
Obj. 19:15;
DiP 76:107; 133:50.

107 ^a ppś Święty
(rzeczownik).

^b ppś Chwała
celestialna.

^c ppś Wywyższenie.
^d DiP 76:95.

108 ^a Alma 37:25;

DiP 1:3.

^b DiP 77:6–7.

110 ^a DiP 84:100.

^b Obj. 20:1–3;
I Nefi 22:26;
DiP 101:28.
ppś Diabeł.

^c ppś Milenium.

111 ^a DiP 29:22; 43:30–31.

112 ^a ppś Michał.

114 ^a Obj. 16:14.

115 ^a Iz. 14:12–17;

Mojż. 4:1–4.

116 ^a ppś Uświęcenie;
Wywyższenie.

^b Obj. 21:4;

Alma 11:45; 12:18;
DiP 63:49.

ppś Nieśmiertelny,
nieśmiertelność.

117 ^a DiP 109:6.

118 ^a DiP 88:76–80.

ppś Nauczać,
nauczyciel.

^b ppś Mądrość.

^c DiP 55:4; 109:7, 14.

przygotujcie każdą potrzebną rzecz; i ustanówcie “dom, dom modlitwy, dom postu, dom wiary, dom nauki, dom chwały, dom porządku, dom Boga;

120. Aby wejścia wasze były w imię Pańskie; aby wyjścia wasze były w imię Pańskie; aby wszystkie wasze pozdrowienia były w imię Pańskie, z rękoma wzniesionymi do Najwyższego.

121. Przeto “poniechajcie wszystkich lekkich rozmów, wszelkiego ^bśmiechu, wszelkich waszych ^cpożądliwych pragnień, wszelkiej ^dpychy i lekkomyślności, a także wszystkich waszych czynów niegodziwych.

122. Wyznaczcie między sobą nauczyciela, i niechaj wszyscy na raz nie mówią, ale niechaj każdy mówi z osobna, a wszyscy niech słuchają słów jego, aby — kiedy wszyscy przemówią — wszyscy mogli być podbudowani przez wszystkich i aby każdy miał równy przywilej.

123. Dopilnujcie, byście się nawzajem “miłowali; pniechajcie ^bpożądania rzeczy; nauczcie się udzielać jeden drugiemu, jako wymaga ewangelia.

124. Pniechajcie “bezczywności, pniechajcie nieczystości; pniechajcie ^bwynajdowania winy jeden u drugiego; pniechajcie

spania dłużej niż potrzeba; wczesnie udawajcie się na spoczynek, abyście nie byli znużeni; wstawajcie wczesnie, aby orzeźwione były ciała i umysły wasze.

125. A nade wszystko, odziejcie się w więzy “prawdziwej miłości niczym w opończę, która jest więzią doskonałości i ^bpokoju.

126. “Módlcie się zawsze, abyście nie osłabli, zanim ^bprzyjdę. Oto przyjdę szybko i przyjmę was do siebie. Amen.

127. I ponownie, porządek domu przygotowanego dla prezydium “szkoły proroków, założonej dla pouczenia ich we wszystkim, co jest dla nich wskazane, dla wszystkich ^burzędników Kościoła, czyli innymi słowy, tych, którzy są powołani do posługi w Kościele, poczynając od wyższych kapłanów, w dół do diakonów —

128. I taki będzie porządek domu prezydium szkoły: Tego, który jest wyznaczony na prezydenta, czyli nauczyciela, znajdującego na swoim miejscu, w domu, jaki mu będzie przygotowany.

129. Przeto będzie pierwszy w domu Bożym, w miejscu, w którym kongregacja będzie mogła słyszeć jego słowa uważnie i wyraźnie, nie w głośnej mowie.

119 *a* DiP 95:3; 97:10–17;
109:2–9; 115:8.

PPŚ Świątynia,
Dom Pana.

121 *a* DiP 43:34; 100:7.
b DiP 59:15; 88:69.
c PPŚ Cieslesny.

d PPŚ Pycha.

123 *a* PPŚ Miłość.

b PPŚ Pożądać.

124 *a* PPŚ Bezczywny,
bezczywność.

b DiP 64:7–10.
PPŚ Oszczerstwo.

125 *a* PPŚ Prawdziwa miłość.

b PPŚ Pokój.

126 *a* PPŚ Modlitwa.

b DiP 1:12.

127 *a* PPŚ Szkoła Proroków.

b PPŚ Urząd, urzędnik.

130. A kiedy idzie do domu Bożego, winien być pierwszy w tym domu — oto jest to piękne, żeby był przykładem —

131. Niechaj się ^aofiaruje w modlitwie na kolanach przed Bogiem na znak lub pamiątkę wiecznego przymierza.

132. A kiedy inni wejdą po nim, niechaj nauczyciel powstanie i z rękoma wzniesionymi do nieba, zaiste, wyprostowanymi, pozdrowi brata albo braci tymi słowy:

133. Bracie — bracia — pozdrawiam was w imię Pana Jezusa Chrystusa na znak lub pamiątkę wiecznego przymierza, w którym to przymierzu przyjmuję was do ^awspólnoty w postanowieniu, które jest trwałe, nienaruszalne i niezmienne, żeby być wam przyjacielem i ^bbratem poprzez łaskę Bożą w więzachs miłości, żeby nienagannie wypełniać wszystkie przykazania Boże, w dziękczynieniu, na wieki wieków. Amen.

134. A ten, kto się okazał niegodnym takiego pozdrowienia, nie będzie mieć miejsca pośród was; bowiem nie ścierpicie, aby dom mój został przezeń ^azbezczeszczony.

135. A ten, kto wchodzi i jest wierny przede mną, i jest bratem — braćmi, pozdrowi pre-

zydenta, to jest nauczyciela z rękoma wzniesionymi do nieba tą samą modlitwą i przymierzem lub też mówiąc: Amen, na znak tego samego.

136. Oto, zaprawdę, powiadam wam, że jest to dla was przykład wzajemnego pozdrawiania się w domu Bożym, w szkole proroków.

137. I powołani jesteście, by to czynić przez modlitwę i dziękczynienie, w miarę jak Duch wypowie się na temat wszystkich waszych czynów w domu Pana, w szkole proroków, aby zostało sanktuarium, przybytkiem Ducha Świętego dla waszego ^apodbudowania.

138. I nie przyjmiecie pośród siebie do tej szkoły nikogo, kto nie jest oczyszczony z ^akrwi tego pokolenia;

139. A zostanie przyjęty przez obrzęd ^aobmycia stóp, bowiem w tym celu ustanowiony był obrzęd obmywania stóp.

140. I ponownie, obrzęd obmywania stóp ma być dokonany przez prezydenta, czyli przewodniczącego starszego Kościoła.

141. Ma się rozpocząć modlitwą; a po ^aspożyciu chleba i wina, ma on się opasać według ^bwzoru podanego w trzynastym rozdziale świadectwa Jana o mnie. Amen.

131a PPŚ Oddawać cześć.

133a PPŚ Wspólnota.
b PPŚ Bracia, brat;
Siostra.

134a DiP 97:15–17; 110:7–8.

137a DiP 50:21–24.

138a DiP 88:74–75, 84–85.

139a PPŚ Umyć, umyty,

obmycia.

141a PPŚ Sakrament.
b Jan 13:4–17.

ROZDZIAŁ 89

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Kirtland w stanie Ohio, 27 lutego 1833 r. W wyniku tego, że pierwsi bracia używali tytoniu podczas spotkań, Prorok zaczął rozważać tę sprawę; następnie zapytał o to Pana. Objawienie to, znane jako Słowo Mądrości, jest tego rezultatem.

1-9: Używanie wina, silnych napitków, tytoniu i gorących napojów jest zakazane; 10-17: Ziola, owoce, mięso i zboża są ustanowione na użytek człowieka i zwierząt; 18-21: Postuszeństwo prawu ewangelii, łącznie ze Słowem Mądrości, przynosi doczesne i duchowe błogosławieństwa.

“SŁOWO MĄDROŚCI na pożytek rady wyższych kapłanów zebranych w Kirtland oraz Kościoła i świętych w Syjonie —

2. Przesłane jako pozdrowienie; nie przez przykazanie czy przykazanie, ale przez objawienie i słowo mądrości, ukazujące porządek i “wolę Bożą w doczesnym zbawieniu wszystkich świętych w ostatnich dniach —

3. Dane jako zasada z “obietnicą, przystosowane do możliwości słabych i najsłabszych ze wszystkich ^bświętych, którzy są lub mogą być nazwani świętymi.

4. Oto, zaprawdę, tak rzecze Pan do was: W rezultacie “zła i zamysłów — jakie istnieją i będą

istnieć w sercach ludzi ^bspiskujących w ostatnich dniach — “ostrzegłem was i uprzedzam was, dając wam to słowo mądrości poprzez objawienie —

5. Że jeżeli ktoś spośród was pije “wino lub silny napitek, oto nie jest to dobre ani nie jest stosowne w oczach waszego Ojca, jedynie w waszym zgromadzeniu, aby ofiarować Mu wasze sakramenty.

6. I powinno to być wino, zaiste, “czyste wino z gron winorośli waszego własnego wyrobu;

7. I ponownie, “silne napitki nie są dla brzucha, lecz dla obmywania ciał waszych.

8. I ponownie, tytoń nie jest dla “ciała ani dla brzucha, i nie jest dobry dla człowieka, ale jest ziołem na stłuczenia i dla wszelkiego chorego bydła, aby je stosować z rozsądkiem i umiejętnie.

9. I ponownie, gorące napoje nie są dla ciała czy brzucha.

10. I ponownie, zaprawdę, powiadam wam, że Bóg ustanowił wszystkie zdrowe “zioła dla

89 1a ppś Słowo Mądrości.

2a DiP 29:34.

ppś Przykazania Boga.

3a DiP 89:18-21.

b ppś Święty (rzecznik).

4a ppś Zwodzić,

zwieść, oszustwo.

b ppś Tajemne sprzysiężenia.

c ppś Ostrzegać, ostrzeżenie.

5a III Mojż. 10:9-11;

Iz. 5:11-12; I Kor. 6:10.

6a DiP 27:1-4.

7a Przep. 20:1; 23:29-35.

8a I Kor. 3:16-17.

ppś Powłoka cielesna.

10a tzn. rośliny.

I Mojż. 1:29;

DiP 59:17-20.

organizmu, natury i użytku człowieka —

11. Każde ziele w swoim sezonie i każdy owoc w swoim sezonie; a wszystkie, żeby ich używać roztropnie i z „dziękczynieniem.

12. Zaiste, również „mięso ^bzwierzyny i ptactwa w powietrzu Ja, Pan, ustanowiłem dla użytku człowieka z dziękczynieniem; jednakże trzeba ich używać „oszczędnie;

13. I podoba mi się, żeby ich nie spożywać inaczej niż w czasie zimy czy chłodu, czy głodu.

14. Wszelkie „zboża są ustanowione na użytek człowieka i zwierzyny, aby były podporą życia, nie tylko dla człowieka, ale i dla zwierzyny na polu, i ptactwa niebieskiego, i wszystkich dzikich zwierząt, co chodzą czy pełzają po ziemi;

15. A te Bóg uczynił dla użytku człowieka tylko w czasach niedostatku żywności i wielkiego głodu.

16. Wszystkie zboża są dobre

na strawę dla człowieka; jako i owoc winorośli; to, co daje owoc, czy to w ziemi, czy nad ziemią —

17. Jednakże pszenica dla człowieka, a kukurydza dla wołu, a owies dla konia, a żyto dla drobiu i dla trzody chlewnej, i dla wszelkiej zwierzyny na polu, a jęczmień dla wszelkich pożytecznych zwierząt i na łagodne napitki, jak też inne zboża.

18. A wszyscy święci, którzy pomną, by zachowywać i czynić te słowa, żyjąc w posłuszeństwie przykazaniom, otrzymają „zdrowie w pępku i szpik w kościach swoich;

19. I znajdą „mądrość i wielkie skarby ^bwiedzy, nawet ukryte skarby;

20. I będą „biec, a nie znużą się, i pójdą, a nie osłabną.

21. A Ja, Pan, damę im „obietnicę, że ^bominie ich anioł zagłady, jak dzieci Izraela, i nie zabije ich. Amen.

ROZDZIAŁ 90

Objawienie dane Prorokowi Józefowi Smithowi w Kirtland w stanie Ohio, 8 marca 1833 r. Objawienie to jest dalszym krokiem w ustanawianiu Pierwszego Prezydium (zob. wprowadzenie do rozdziału 81.); w jego rezultacie wymienieni doradcy zostali ustanowieni 18 marca 1833 r.

11 a ppś Wdzięczny,
podziękowania,
dziękczynienie.

12 a I Mojż. 9:3;
III Mojż. 11:1–8.
b I Tym. 4:3–4;

DiP 49:18–21.

c DiP 59:20.
14 a Dan. 1:6–20.
18 a Przyp. 3:8.
19 a ppś Mądrość.
b ppś Świadectwo;

Wiedza.

20 a Iz. 40:31.
21 a DiP 84:80.
b II Mojż. 12:23, 29.

1-5: Klucze królestwa są powierzone Józefowi Smithowi, a przez niego Kościołowi; 6-7: Sidney Rigdon i Frederick G. Williams mają służyć w Pierwszym Prezydium; 8-11: Ewangelia ma być głoszona narodom Izraela, ludziom innych wyznań i Żydom; każdy ma ją usłyszeć w swoim własnym języku; 12-18: Józef Smith i jego doradcy mają zaprowadzić porządek w Kościele; 19-37: Różne osoby są pouczone przez Pana, że powinny postępować zacie i służyć w Jego królestwie.

TAK rzecze Pan, zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, synu mój, że twoje grzechy są ci ^aprzebaczone według twej prośby, bowiem modlitwy twoje i modlitwy twoich braci doszły mych uszu.

2. Przeto błogosławiony jesteś odtąd ty, który nosisz dane ci ^aklucze królestwa; a ^bkrólestwo to ujawnia się po raz ostatni.

3. Zaprawdę, powiadam ci, klucze tego królestwa nigdy nie będą ci odebrane, dopóki będziesz na tym świecie, jak również na świecie, który nastanie;

4. Jednakże poprzez ciebie innemu będą dane ^awyroczenie, zaiste, samemu Kościołowi.

5. A wszyscy ci, którzy otrzymują Boże wyroczenie, niechaj się ^astrzegą, jako je traktują — aby

nie były odbierane jako lekka rzecz — i nie sprowadzili przez to na siebie potępienia, i nie potknęli się, i nie upadli, gdy wzmagają burze i dmą wiatry, i padają ^bdeszcze, i biją w ich domy.

6. I ponownie, zaprawdę, powiadam braciom twoim, Sidneyowi Rigdonowi i Frederickowi G. Williamsowi, że im także przebaczone są ich grzechy, i uznani są za równych z tobą w dzierzeniu kluczy tego ostatniego królestwa;

7. Podobnie poprzez twoje zarządzanie w dzierzeniu kluczy ^aszkoły proroków, którą nakazałem, aby zorganizowano;

8. Żeby przez nią mogli być udoskonaleni w posłudze dla zbawienia Syjonu i narodów Izraela, i ludzi innych wyznań, tyłu, ilu uwierzy;

9. Aby przez twoje zarządzanie otrzymali słowo i aby przez ich zarządzanie słowo to rozprzestrzeniło się po krańce ziemi, ^anajpierw do ^bludzi innych wyznań, a potem, oto, zwrócą się oni do Żydów.

10. A wtedy nastanie dzień, kiedy ramię Pańskie zostanie ^aobjawione z mocą, by przekonać narody, narody pogańskie, dom ^bJózefa o ewangelii ich zbawienia.

90 1a ppś Przebaczać.

2a DiP 65:2.

ppś Klucze kapłaństwa.

b ppś Królestwo

Boże lub królestwo niebieskie.

4a Dz. 7:38;

Rzym. 3:2;

Hebr. 5:12;

DiP 124:39, 126.

ppś Proroctwo, prorokować.

5a DiP 1:14.

b Mat. 7:26-27.

7a ppś Szkoła Proroków.

9a Mat. 19:30;

Eter 13:10-12.

b I Nefi 13:42;

DiP 107:33; 133:8.

10a DiP 43:23-27;

88:84, 87-92.

b I Mojż. 49:22-26;

I Nefi 15:13-14.

11. Bowiem stanie się w tym dniu, że każdy człowiek ^ausłyszy pełnię ewangelii w swym własnym języku i w swej własnej mowie, głoszoną przez tych, którzy są ^bustanowieni do tej ^cmocy z zarządzenia ^dPocieszyciela, wylanego na nich dla objawienia Jezusa Chrystusa.

12. A teraz, zaprawdę, powiadam wam, daję wam przykazanie, aby trwać w ^aposłudze i w prezydium.

13. A kiedy ukończysz tłumaczenie ksiąg proroków, ^aprzewodniczyć odtąd będziesz sprawom Kościoła i ^bszkoły;

14. A od czasu do czasu, jako zostanie ujawnione przez Pocieszyciela, otrzymasz ^aobjawienia, aby odsłonić ^btajemnice królestwa;

15. I zaprowadzić porządek w kościołach, i ^astudować, i ^buczyć się, i zapoznać się ze wszystkimi dobrymi księgami i ^cjęzykami, mowami i ludźmi.

16. Takie oto będzie twoje zadanie i misja wszystkich waszych żywotów, by przewodniczyć radzie i zaprowadzić porządek we wszystkich sprawach tego Kościoła i królestwa.

17. Nie ^awstyďte się ani nie

bądźcie skonfundowani; ale dajcie się napomnieć w całej waszej wyniosłości i ^bpysze, bowiem usiłują one wasze dusze.

18. Zaprowadźcie porządek w swoich domostwach; z dala trzymajcie ^agnuśność i ^bnieczyśćć.

19. Teraz zaprawdę, powiadam ci, niechaj jak najszybciej zapewnione będzie miejsce dla rodziny twojego doradcy i skryby, Fredericka G. Williamsa.

20. I niechaj mój sędziwy sługa, ^aJoseph Smith sen., dalej mieszka z rodziną tam, gdzie mieszkał; i niechaj miejsce to nie zostanie sprzedane, dopóki usta Pana nie wyznaczą inaczej.

21. I niechaj doradca mój, ^aSidney Rigdon, zostanie tam, gdzie teraz mieszka, dopóki usta Pana nie wyznaczą inaczej.

22. I niechaj biskup pilnie szuka, aby znaleźć ^awykonawcę, i niech to będzie człowiek, który posiada zgromadzone ^bbogactwa — człowiek Boga i silnej wiary —

23. Aby przez to mógł pokryć każdy dług; żeby spichlerz Pana nie popadł w niesławę w oczach ludu.

24. Szukajcie ^apilnie, ^bmódlcie

11a ppś Praca misjonarska.

b ppś Powołać, powołany przez Boga, powołanie; Ustanowić, ustanowienie.

c ppś Kapłaństwo.

d ppś Pocieszyciel.

12a ppś Posługiwać.

13a DiP 107:91–92.

b ppś Szkoła Proroków.

14a ppś Objawienie.

b ppś Tajemnice Boga.

15a DiP 88:76–80,

118; 93:53.

b DiP 107:99–100;

130:18–19.

c ppś Język.

17a Rzym. 1:16;

II Nefi 6:13.

b DiP 88:121.

ppś Pycha.

18a DiP 58:26–29.

ppś Bezczyzny, bezczyźność.

b DiP 38:42.

20a ppś Smith, Joseph, sen.

21a ppś Rigdon, Sidney.

22a DiP 84:112–113.

b Jakub 2:17–19.

24a ppś Pilność.

b ppś Modlitwa.

się zawsze i wierzcie, a ‘wszystko będzie działać razem dla waszego dobra — jeżeli będziecie postępować zacie i pamiętać ‘przymierze, jakie zawarliście jeden z drugim.

25. Niechaj wasze ‘rodziny będą małe, szczególnie sędziwego sługi mego, Josepha Smitha sen., jeśli chodzi o tych, którzy nie należą do rodzin waszych;

26. Aby te rzeczy, które są wam zapewnione po to, aby doprowadzić do realizacji mojego dzieła, nie były wam odebrane i dane tym, którzy są niegodni —

27. Przez to bylibyście powstrzymani od wykonania tych rzeczy, jakie wam nakazałem.

28. I ponownie, zaprawdę, powiadam wam, że jest moją wolą, aby służebnica moja, Vienna Jaques, dostała pieniądze na pokrycie jej wydatków i udanie się do ziemi Syjonu;

29. A reszta pieniędzy może być poświęcona dla mnie, a ona zostanie wynagrodzona we właściwym dla mnie czasie.

30. Zaprawdę, powiadam wam, że podoba mi się, aby udała się do ziemi Syjonu i otrzymała dziedzictwo z ręki biskupa;

31. Aby się mogła osiedlić w spokoju, o ile jest wiarna, i nie będzie bezczynna od tej pory.

32. I oto, zaprawdę, powiadam ci, że masz zapisać to przykazanie i powiedzieć swoim braciom w Syjonie, pozdrawiając w miłości, że powołałem cię także, abys ‘przewodniczył Syjonowi we właściwym dla mnie czasie.

33. Przeto niechaj przestaną mnie nużyć w tej sprawie.

34. Oto powiadam ci, że twoi bracia w Syjonie zaczynają pokutować i aniołowie radują się nimi.

35. Mimo to nie jestem zadowolony z wielu rzeczy; i nie jestem zadowolony ze sługi mego ‘Williamia E. McLellina ani ze sługi mego Sidneya Gilberta; a także biskup i inni muszą odpokutować za wiele rzeczy.

36. Ale, zaprawdę, powiadam wam, że Ja, Pan, będę spierał się z ‘Syjonem i wzywał jego silnych, i ‘karciał go, dopóki nie pokona swych słabości i nie stanie ‘czysty przede mną.

37. Bowiem nie będzie usunięty ze swego miejsca. Ja, Pan, to rzekłem. Amen.

ROZDZIAŁ 91

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Kirtland w stanie Ohio, 9 marca 1833 r. Prorok zajmował się wówczas

24c Ezdr. 8:22;
Rzym. 8:28;
DiP 100:15; 122:7–8.
d ppś Przymierze.

25a tzn. biedni, o których dbał Joseph Smith sen.
32a DiP 107:91–92.
35a DiP 66:1; 75:6–9.

36a ppś Syjon.
b ppś Skarcić, karcenie.
c ppś Nieskalany, czystość.

tłumaczeniem Starego Testamentu. Doszedłszy do części zwanych apokryfami w tym starożytnym zapisie, zapytał Pana i otrzymał to pouczenie.

1–3: Apokryfy są w większości przetłumaczone poprawnie, ale zawierają wiele wtrąceń wprowadzonych ręką ludzką, które nie są prawdziwe; 4–6: Są z pożytkiem dla tych, którzy są oświeceni przez Ducha.

ZAPRAWDĘ, tak rzecze Pan do ciebie w kwestii „apokryfów — zawierają one wiele spraw, które są prawdziwe i w większości są przetłumaczone poprawnie;

2. Jest w nich wiele z tego, co nie jest prawdziwe; są to

wtrącenia wprowadzone ręką ludzką.

3. Zaprawdę, powiadam ci, że nie jest konieczne, aby apokryfy zostały przetłumaczone.

4. Przeto, kto je czyta, niechaj „pojmie, bowiem Duch objawia prawdę;

5. A kto jest oświecony przez „Ducha, odniesie z nich pożytek;

6. A kto nie przyjmuje przez Ducha, nie może odnieść pożytku. Przeto nie ma potrzeby, aby zostały przetłumaczone. Amen.

ROZDZIAŁ 92

Objawienie dane Prorokowi Józefowi Smithowi w Kirtland w stanie Ohio, 15 marca 1833 r. Objawienie to stanowi pouczenie dla Fredericka G. Williamsa, który niedawno został wyznaczony na doradcę Józefa Smitha, w kwestii jego obowiązków w Zjednoczonym Przedsiębiorstwie (zob. wprowadzenia do rozdziałów 78. i 82.).

1–2: Pan daje przykazanie odnoszące się do wstąpienia do zjednoczonego porządku.

ZAPRAWDĘ, tak rzecze Pan, daję „zjednoczonemu porządkowi, zorganizowanemu zgodnie z uprzednio danym przykazaniem, objawienie i przykazanie dotyczące sługi mojego, Fredericka G. Williamsa, abyście go

przyjęli do tego porządku. Co powiadam jednemu, powiadam do wszystkich.

2. I ponownie, powiadam ci, słuگو mój, Fredericku G. Williams, że będziesz aktywnym członkiem tego porządku; i jeżeli będziesz wierny w przestrzeganiu wszystkich poprzednich przykazań, na zawsze będziesz błogosławiony. Amen.

91 1a PPŚ Apokryfy.
4a PPŚ Zrozumienie.
5a PPŚ Duch Święty;

Natchnienie,
natchnąć.
92 1a DiP 82:11, 15–21.

PPŚ Zjednoczony
porządek.

ROZDZIAŁ 93

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Kirtland w stanie Ohio, 6 maja 1833 r.

1–5: Wszyscy, którzy są wierni, zobaczą Pana; 6–18: Jan dał świadectwo, że Syn Boży szedł od łaski do łaski, aż otrzymał pełnię chwały Ojca; 19–20: Wierni ludzie, idący od łaski do łaski, także otrzymają z Jego pełni; 21–22: Ci, którzy są zrodzeni przez Chrystusa, stanowią Kościół Pierworodnego; 23–28: Chrystus przyjął pełnię wszelkiej prawdy; człowiek może tak samo uczynić przez postuszeństwo; 29–32: Człowiek był na początku z Bogiem; 33–35: Pierwiastki są wieczne, a człowiek może otrzymać pełnię radości w zmartwychwstaniu; 36–37: Inteligencja jest chwałą Boga; 38–40: Dzieci są niewinne w oczach Boga przez odkupienie Chrystusa; 41–53: Przewodzący bracia otrzymują przykazanie zaprowadzenia porządku w swych rodzinach.

ZAPRAWDĘ, tak rzecze Pan: Stanie się, że każda dusza, która “wyrzeka się grzechów i przychodzi do mnie, i ^bwzywa mego imienia, i ^csłucha głosu mego,

i przestrzega moich przykazań, ^azobaczy ^etwarz moją i pozna, że jestem;

2. I że jestem prawdziwym ^aświatłem, które oświeca każdego człowieka, który przychodzi na świat;

3. I że jestem ^aw Ojcu, a Ojciec we mnie, a Ojciec i Ja to jedno —

4. Ojcem, ^abo ^bdał mi ze Swej pełni, i Synem, bo byłem na świecie i uczyniłem ^cciało Swoim przybytkiem, i mieszkałem pomiędzy synami ludzkimi.

5. Byłem na świecie i otrzymałem od Ojca mego, i ^adzieła Jego były jasno ukazane.

6. I ^aJan ujrzał i dał świadectwo pełni mojej ^bchwały, i całość kroniki ^cJanowej ma być później objawiona.

7. I dał świadectwo, mówiąc: Zobaczyłem Jego chwałę, że istniał na ^apoczątku, zanim powstał świat;

8. Przeto na początku było ^aSłowo, bowiem On był Słowem, samym posłańcem zbawienia —

93 1a ppś Godny, bycie godnym;
Pokutować, pokuta.
b Joel 3:5.
c ppś Posłuszeństwo, posłuszny, być posłusznym.
d II Mojż. 33:11;
DiP 38:7–8; 67:10–12;
88:68; 101:23; 130:3.
ppś Poczieszyciel.
e Tłum. J.S. I Jana 4:12 (Aneks).

2a Jan 1:4–9;
DiP 14:9; 84:45–47;
88:6–7.
ppś Światło, światłość Chrystusa.
3a Jan 10:25–38; 17:20–23;
DiP 50:43–45.
4a Mos. 15:1–7.
b ppś Jezus Chrystus — Upoważnienie.
c Łuk. 1:26–35; 2:4–14;
III Nefi 1:12–14;
Eter 3:14–16.

5a Jan 5:36; 10:25;
14:10–12.
6a Jan 1:34.
b ppś Jezus Chrystus — Chwała Jezusa Chrystusa.
c Jan 20:30–31.
7a Jan 1:1–3, 14; 17:5;
DiP 76:39.
8a ppś Jehowa;
Jezus Chrystus.

9. ^aŚwiatłem i ^bOdkupicielem świata; Duchem prawdy, który przyszedł na świat, bowiem świat był przez Niego uczyniony, i w Nim było życie ludzi i światło ludzi.

10. Światy zostały przez Niego ^auczynione; ludzie zostali przez Niego uczynieni; i wszystko zostało uczynione przez Niego, poprzez Niego i z Niego.

11. I ja, Jan, daję świadectwo, że ujrzałem Jego chwałę, jako chwałę Jednorodzonego od Ojca, pełnego łaski i prawdy, samego Ducha prawdy, który przyszedł i mieszkał w ciele, i mieszkał pośród nas.

12. I ja, Jan, ujrzałem, że na początku nie otrzymał On ^apełni, ale otrzymał ^błaskę po łasce;

13. I nie doznał pełni na początku, ale szedł od ^ałaski do łaski, dopóki nie uzyskał pełni;

14. I tak nazwano Go ^aSynem Bożym, bowiem nie otrzymał pełni na początku.

15. I ja, ^aJan, daję świadectwo, i oto, otwarły się niebiosy, i zstąpił na Niego ^bDuch Święty w postaci ^cgołębiczy, i usiadł

na Nim, i odezwał się głos z nieba, mówiący: Ten jest ^aSyn mój umiłowany.

16. I ja, Jan, daję świadectwo, że On otrzymał pełnię chwały Ojca;

17. I otrzymał ^awszelką ^bmoc, zarówno w niebie, jak i na ziemi, i chwała ^cOjca była z Nim, bowiem On mieszkał w Nim.

18. I stanie się, że jeżeli będziecie wierni, otrzymacie pełnię kroniki Jana.

19. Daję wam te słowa, abyście pojęli i wiedzieli, jak ^aoddawać cześć, i wiedzieli, czemu oddajecie cześć, abyście mogli przyjść do Ojca w imię moje i otrzymać z Jego pełni we właściwym czasie.

20. Bowiem jeżeli przestrzegać będziecie moich ^aprzykazań, otrzymacie Jego ^bpełnię i będziecie ^cwychwaleni we mnie, tak jak Ja jestem w Ojcu; przeto powiadam wam, że otrzymacie ^dłaskę za łaską.

21. A teraz, zaprawdę, powiadam wam, że byłem na ^apoczątku z Ojcem i że jestem ^bPierworodnym;

9a ppś Światło, światłość Chrystusa.

b ppś Odkupiciel.

10a Hebr. 1:1–3;
DiP 76:24;
Mojż. 1:31–33.

12a Fil. 2:6–11.

b Jan 1:16–17.

13a Łuk. 2:52.

14a Łuk. 1:31–35;
DiP 6:21.

ppś Bóg, Boska Trójca — Bóg Syn.

15a Jan 1:29–34.

b ppś Duch Święty.

c ppś Gołębicza, znak [gołębiczy].

d Mat. 3:16–17.

17a Mat. 28:18;
Jan 17:2;
I Piotra 3:22.

b ppś Jezus Chrystus — Upoważnienie; Moc.

c ppś Bóg, Boska Trójca — Bóg Ojciec.

19a Jan 4:21–26; 17:3;
Dz. 17:22–25.

ppś Oddawać cześć.

20a DiP 50:28.

b Jan 1:16;

DiP 84:36–39.

c Jan 17:4–5, 22.

ppś Człowiek, ludzie — Człowiek, potencjał, aby stać się jak Ojciec Niebieski.

d ppś Łaska.

21a Jan 1:1–2;

I Piotra 1:19–20;

Mojż. 4:2.

b ppś Pierworodny.

22. I wszyscy ci, którzy są zrodzeni przeze mnie, ^azazną tej samej ^bchwały, i stanowią Kościół Pierworodnego.

23. Wy także byliście ^az Ojcem na początku; tym, który jest Duchem, samym Duchem prawdy;

24. A ^aprawda jest ^bwiedzą o rzeczach takich, jakie są, jakie były i jakie mają nastąpić;

25. A cokolwiek jest ^aponad to lub mniej niż to, jest duchem tego niegodziwego, który był ^bkłamcą od samego początku.

26. Duch ^aprawdy pochodzi od Boga. Jam jest Duch prawdy, a Jan złożył o mnie świadectwo tymi słowy: On otrzymał pełnię prawdy, zaiste, wszelką prawdę;

27. A żaden człowiek nie uzyska ^apełni, jeżeli nie będzie przestrzegać Jego przykazań.

28. Ten, kto ^aprzestrzega Jego przykazań, otrzyma prawdę i ^bświatło, aż zostanie wyniesiony do chwały w prawdzie i ^cpozna wszystko.

29. Człowiek był także z Bogiem na ^apoczątku. ^bInteligencja, to jest światło prawdy, nie została

stworzona ani uczyniona, bowiem nie jest to możliwe.

30. Wszelka prawda jest niezależna w tej sferze, w której ją umieścił Bóg, aby ^adziałała sama z siebie, jako też wszelka inteligencja; bowiem w przeciwnym razie nie istnieją.

31. Tutaj oto jest ^awolna wola człowieka i tutaj jest potępienie człowieka; bowiem to, co było na początku, jest im ^bjasno ukazane, a oni nie przyjmują światła.

32. A każdy człowiek, którego duch nie przyjmuje ^aświatła, ściągą na siebie potępienie.

33. Bowiem człowiek jest ^aduchem. ^bPierwiastki są wieczne, a duch i żywioł — nierozdzielnie połączone — otrzymują pełnię radości;

34. A gdy są ^arozdzielone, człowiek nie może otrzymać pełni ^bradości.

35. ^aPierwiastki są przybytkiem Boga; zaiste, człowiek jest przybytkiem Boga, samą ^bświętynią; i jeżeli świątynia jest zbezczeszczona, Bóg tę świątynię zniszczy.

22a I Piotra 5:1;
DiP 133:57.

b ppś Chwała
celestialna.

23a ppś Człowiek,
ludzie — Człowiek,
duchowe dziecko
Ojca Niebieskiego.

24a ppś Prawda.
b ppś Wiedza.

25a DiP 20:35.
b Jan 8:44;
II Nefi 2:18;
Mojż. 4:4.

26a Jan 14:6.

27a ppś Doskonały.

28a ppś Posłuszeństwo,
posłuszny, być
posłusznym.

b DiP 50:24; 84:45.
ppś Światło, światłość
Chrystusa.

c Jan 17:3;
DiP 88:49, 67.

29a Abr. 3:18.
ppś Człowiek, ludzie;
Życie przedziemskie.

b ppś Inteligencja,
inteligencje.

30a II Nefi 2:13–27.

31a ppś Wolna wola.
b V Mojż. 30:11–14;

DiP 84:23–24.

32a ppś Prawda;
Światło, światłość
Chrystusa.

33a DiP 77:2; Abr. 5:7–8.
ppś Człowiek,
ludzie — Człowiek,
duchowe dziecko
Ojca Niebieskiego.
b DiP 131:7–8; 138:17.
ppś Zmartwych-
wstanie.

34a II Nefi 9:8–10.
b ppś Radość.

35a DiP 130:22.

b I Kor. 3:16–17.

36. „Chwałą Boga jest ^binteligencja, czyli innymi słowy — ^cświatło i prawda.

37. Światło i prawda porzucają ^azłego.

38. Każdy duch człowieczy był ^aniewinny na początku; i kiedy Bóg ^bodkupił człowieka od ^cupadku, ludzie ponownie stali się — w swym niemowlęcym stanie — ^dniewinni w oczach Boga.

39. A ten niegodziwy przychodzi i ^azabiera światło i prawdę dzieciom ludzkim na skutek nieposłuszeństwa i z powodu ^btradycji ich ojców.

40. Ale nakazałem wam, abyście wychowywali swe ^adzieci w świetle i prawdzie.

41. Lecz zaprawdę, powiadam ci, słuگو mój, Fredericku G. Williams, że trwałeś w tym stanie potępienia;

42. Nie ^anauczyłeś dzieci swych światła ani prawdy, według przykazań; i, jak dotąd, ten niegodziwy ma moc nad tobą, i to jest przyczyną twojej udręki.

43. A teraz daję ci przykazanie — jeżeli chcesz być uratowany,

zaprowadź ^aporządek we własnym domu, bowiem wiele jest rzeczy, które nie są w porządku w domu twoim.

44. Zaprawdę, powiadam do słuگی mego, Sidneya Rigdona, że w niektórych sprawach nie przestrzegał przykazań w kwestii swoich dzieci; przeto najpierw zaprowadź porządek w swoim domu.

45. Zaprawdę, powiadam do słuگی mego, Józefa Smitha jun., albo inaczej, nazwę was ^aprzyjaciółmi, bowiem jesteście moimi przyjaciółmi, i będziecie mieli dziedzictwo ze mną —

46. Nazwałem was ^asługami ze względu na świat i jesteście ich sługami ze względu na mnie —

47. A teraz, zaprawdę, powiadam do Józefa Smitha jun.: Nie przestrzegałeś przykazań i musisz być ^azganiony przed Panem;

48. ^aRodzina twoja musi odpokutować i poniechać pewnych rzeczy, i gorliwiej baczyć na twe słowa, albo będzie usunięta ze swego miejsca.

49. Co mówię do jednego, mówię do wszystkich; ^amódlcie się

36a ppś Chwała;
Jezus Chrystus —
Chwała Jezusa
Chrystusa.

b DiP 130:18–19;
Abr. 3:19.
ppś Inteligencja,
inteligencje.

c DiP 88:6–13.

37a Mojż. 1:12–16.
ppś Diabeł.

38a ppś Niewinność,
niewinny.

b Mos. 27:24–26;
Mojż. 5:9;

Art. wiary 1:3.

ppś Odkupić,
odkupiony,
odkupienie.

c ppś Upadek
Adama i Ewy.

d Mor. 8:8, 12, 22;
DiP 29:46–47.

ppś Zbawienie —
Zbawienie dzieci.

39a Mat. 13:18–19;

II Kor. 4:3–4;
Alma 12:9–11.

b Ez. 20:18–19;
Alma 3:8.

ppś Tradycje.

40a ppś Rodzina —
Obowiązki rodziców.

42a I Sam. 3:11–13;
DiP 68:25–31.

43a I Tym. 3:4–5.

45a DiP 84:63; 88:62.

46a III Mojż. 15:25;
I Nefi 21:3–8.

ppś Służba.

47a DiP 95:1–2.

ppś Skarcina, karcenie.

48a ppś Rodzina —

Obowiązki dziecka.

49a III Nefi 18:15–21.

zawsze, aby ten niegodziwy nie miał nad wami mocy i nie usunął was z waszego miejsca.

50. Również sługa mój, Newel K. Whitney, biskup mego Kościoła, musi być skarcony, i musi zaprowadzić porządek w swojej rodzinie i dopilnować, by jej członkowie byli pilniejsi i troskliwsi w domu, i zawsze się modlili, bo inaczej zostaną usunięci ze swego „miejsca.

51. A teraz powiadam wam, przyjaciele moi, niechaj sługa mój, Sidney Rigdon, uda się w swą podróż i niech się śpieszy, a także niech głosi rok „łaski Pana i ewangelie zbawienia, jako mu podpowiem; a przez waszą

modlitwę wiary, za jednomyślną zgodą, będą go wspierał.

52. A słudzy moi, Józef Smith jun. i Frederick G. Williams, niechaj także się pośpieszą, a będzie im dane podług modlitwy wiary; a jeżeli posłuszni będziecie słowom moim, nie będą wam pomieszane szyki na tym świecie ani na świecie, który nastanie.

53. I zaprawdę, powiadam ci, że jest moją wolą, abyś przyśpieszył „tłumaczenie moich pism świętych i ^bposiadł ^cwiedzę o historii i krajach, i królestwach, o prawach Bożych i ludzkich; a to wszystko dla zbawienia Syjonu. Amen.

ROZDZIAŁ 94

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Kirtland w stanie Ohio, 2 sierpnia 1833 r. Hyrum Smith, Reynolds Cahoon i Jared Carter są wyznaczeni jako kościelny komitet budowlany.

1–9: Przykazanie Pańskie odnośnie do wzniesienia domu na prace Prezydium; 10–12: Drukarnia ma być zbudowana; 13–17: Niektóre dziedzictwa są przydzielone.

I PONOWNIE, zaprawdę, powiadam wam, „przyjaciele moi, że daję wam przykazanie, abyście rozpoczęli dzieło wytyczania i przygotowywania początku i podwalin miasta ^bpalika Syjonu

tutaj, na ziemi Kirtland, poczynając od mojego domu.

2. I oto, należy to zrobić według „wzoru, który wam dałem.

3. I niechaj pierwsza działka na południe zostanie poświęcona dla mnie na budowę domu dla tego prezydium, do pracy prezydium nad otrzymywaniem objawień; i dla dzieła posługi tego „prezydium we wszystkim, co dotyczy Kościoła i królestwa.

50a DiP 64:40.

51a Łuk. 4:19.

53a ppś Tłumaczenie
Józefa Smitha

(Tłum. J.S.).

b DiP 88:76–80, 118.

c ppś Wiedza.

94 1a DiP 93:45.

b ppś Palik.

2a DiP 52:14–15.

3a DiP 107:9, 22.

4. Zaprawdę, powiadam wam, że ma on być zbudowany o wymiarach: pięćdziesiąt pięć na sześćdziesiąt pięć stóp szerokości i długości, na wewnętrznym dziedzińcu.

5. I ma mieć niższy dziedziniec i wyższy dziedziniec, według wzoru, który będzie wam dany później.

6. I ma być poświęcony Panu od jego podwalin, według porządku kapłaństwa, według wzoru, który będzie wam dany później.

7. I ma być całkiem poświęcony Panu dla pracy prezydium.

8. I nie dopuście, aby jakaś „nieczysta rzecz wstąpiła doń; a ^bchwała moja tam będzie i obecność moja tam będzie.

9. Ale gdyby jakaś „nieczysta rzecz weń wstąpiła, nie będzie tam mojej chwały; i obecność moja nie wejdzie doń.

10. I ponownie, zaprawdę, powiadam wam, druga działka na południe ma być poświęcona dla mnie na zbudowanie mi domu do pracy „drukowania ^btłumaczenia moich pism świętych oraz wszelkich rzeczy, jakie wam zlecę.

11. A będzie miał wymiary: pięćdziesiąt pięć na sześćdziesiąt pięć stóp szerokości i długości, na wewnętrznym dziedzińcu; i będzie niższy i wyższy dziedziniec.

12. I dom ten ma być całkiem poświęcony Panu od jego podwalin do prac drukarskich we wszystkich rzeczach, jakie wam zlecę, aby był święty, niezbezczeszczony, podług wzoru we wszystkich rzeczach, jako będzie wam dane.

13. A na trzeciej działce sługa mój, Hyrum Smith, otrzyma swoje dziedzictwo.

14. A na działce pierwszej i drugiej na północ służy moi, Reynolds Cahoon i Jared Carter, otrzymają swoje dziedzictwa —

15. Aby mogli wykonywać pracę, jaką im wyznażyłem, aby stanowili komitet budowlany moich domów, zgodnie z przykazaniem, które Ja, Pan Bóg, wam dałem.

16. Te dwa domy nie mają być zbudowane, dopóki nie dam wam przykazania odnośnie do nich.

17. A teraz, nie daję wam nic więcej w tym czasie. Amen.

ROZDZIAŁ 95

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Kirtland w stanie Ohio, 1 czerwca 1833 r. Objawienie to jest dalszym

8a Łuk. 19:45–46;
DiP 109:16–20.
b I Król. 8:10–11.

ppś Chwała.
9a DiP 97:15–17.
10a DiP 104:58–59.

b ppś Tłumaczenie
Józefa Smitha
(Tłum. J.S.).

*ciągłem boskich wskazówek dotyczących budowania domu czci i po-
uczenia, domu Pana (zob. DiP 88:119-136).*

1-6: *Święci są skarceni za zanie-
dbanie budowy domu Pana; 7-10:
Pan pragnie wykorzystać Swój dom
na obdarowania Swego ludu mocą
z wysokości; 11-17: Dom ten ma
być poświęcony na oddawanie czci
i szkołę Apostołów.*

ZAPRAWDĘ, tak rzecze Pan
do was, których kocham, a kogo
kocham, tego też "karcę, aby ich
grzechy były ^bprzebaczone, bo-
wiem poprzez karcenie przygo-
towuję drogę ich ^cwybawienia
z wszelkich ^apokus, a ukocha-
łem was —

2. Przeto musicie zostać skar-
ceni i zganieni przed moim ob-
liczem;

3. Bowiem zgrzeszyliście
przeciw mnie bardzo ciężkim
grzechem przez to, że nie zwa-
żaliście na to wielkie przykazanie
we wszystkich rzeczach, które
wam dałem w kwestii budowy
mojego ^adomu;

4. Na przygotowanie, jakim
zamierzam przygotować moich
apostołów, aby po raz ostatni
^aprzycięli moją winnicę, abym

mógł doprowadzić do realizacji
mego ^bniewzyczajnego dzieła,
abym mógł ^cprzełać Ducha mego
na wszelkie ciało —

5. Lecz oto, zaprawdę, powia-
dam wam, że wielu jest takich,
którzy zostali ustanowieni po-
śród was, których wezwałem, ale
niewielu z nich jest ^awybranych.

6. Ci, którzy nie są wybrani,
zgrzeszyli bardzo ciężkim
grzechem przez to, że chodzą
w ^aciemnościach w samo połu-
dnie.

7. I dla tej przyczyny dałem
wam przykazanie, żebyście
zwołali wasze ^auroczyste zgro-
madzenie, aby wasze ^bposty
i rozpacz doszły uszu Pana ^cSa-
baot, zgodnie z tłumaczeniem, to
jest ^aStwórcy pierwszego dnia,
Początku i Końca.

8. Zaprawdę, powiadam wam,
dałem wam przykazanie, aby-
ście zbudowali dom, w którym
to domu zmierzam ^aobdarować
tych, których wybrałem, mocą
z wysokości;

9. Taka jest bowiem ^aobietnica
Ojca dla was; przeto nakazuję

95 1a V Mojż. 11:1-8;
Przyp. 13:18;
Hebr. 12:5-11;
Hel. 15:3;
DiP 101:4-5; 105:6.
ppś Skarcieć, karcenie.
b ppś Przebaczać.
c I Kor. 10:13.
d ppś Kusić, pokusa.
3a Ag. 1:7-11; DiP 88:119.
ppś Świątynia,
Dom Pana.

4a Jakub 5:61-75;
DiP 24:19; 33:3-4.
ppś Winnica Pana.
b Iz. 28:21; DiP 101:95.
c Przyp. 1:23; Joel 3:1;
DiP 19:38.
ppś Dary Ducha;
Duch Święty.
5a Mat. 20:16;
DiP 105:35-37;
121:34-40.
ppś Wybór.

6a ppś Ciemność
duchowa.
7a DiP 88:70, 74-82,
117-120.
b ppś Post, pościć.
c ppś Jehowa.
d ppś Stworzyć,
stworzenie.
8a DiP 38:32; 39:15; 43:16;
110:9-10.
ppś Obdarowanie.
9a Łuk. 24:49.

wam pozostać, tak jak apostołom moim w Jerozolimie.

10. Jednakowoż słudzy moi zgrzeszyli wielkim grzechem; i powstały ^aspory w ^bszkole proroków, co mnie bardzo zasmuciło, rzecze wasz Pan; przeto odesłałem ich, aby zostali skarceni.

11. Zaprawdę, powiadam wam, moją wolą jest, że macie zbudować dom. Jeżeli przestrzegacie moich przykazań, będziecie mieli moc, żeby go wznieść.

12. Jeżeli nie ^aprzestrzegacie moich przykazań, ^bmiłość Ojca nie pozostanie z wami, przeto stąpać będziecie w ciemności.

13. Oto tu jest mądrość i zamysł Pański — niechaj zbudowany zostanie dom, nie na sposób świata, bowiem nie zezwalam wam, abyście żyli na sposób świata;

14. Przeto niechaj zostanie

wzniesiony na sposób, jaki wskażę trzem z was, których wyznaczycie i ustanowicie do tej mocy.

15. A rozmiar jego będzie pięćdziesiąt pięć stóp szerokości i niechaj ma sześćdziesiąt pięć stóp długości na swym wewnętrznym dziedzińcu.

16. I niechaj niższa część wewnętrznego dziedzińca zostanie poświęcona mi na waszą ofiarę sakramentalną i na wasze głoszenie, i wasz post, i wasze modły, i na ^aofiarowanie mi waszych najświętszych pragnień — rzecze wasz Pan.

17. I niechaj wyższa część wewnętrznego dziedzińca będzie poświęcona mi na szkołę moich apostołów — rzecze Syn ^aAhman, czyli innymi słowy, Alfus, czyli innymi słowy, Omegus, sam Jezus Chrystus, wasz ^bPan. Amen.

ROZDZIAŁ 96

Objawienie dane Prorokowi Józefowi Smithowi, wyjawiające porządek miasta, czyli palika Syjonu w Kirtland w stanie Ohio, 4 czerwca 1833 r. Dane jako przykład dla świętych w Kirtland. Okazję stanowiła konferencja wyższych kapłanów, a głównym tematem rozważań było przydzielenie pewnych ziem, znanych jako gospodarstwo francuskie, będących w posiadaniu Kościoła w pobliżu Kirtland. Jako że zebrani nie mogli dojść do porozumienia co do osoby odpowiedzialnej za gospodarstwo, wszyscy zgodzili się zapytać o to Pana.

1: Kirtlandzki Palik Syjonu ma być wzmocniony; 2–5: Biskup powinien podzielić dziedzictwa świętych;

6–9: John Johnson ma być członkiem zjednoczonego porządku.

10a ppś Spór.

b ppś Szkoła Proroków.

12a Jan 15:10.

b I Jana 2:10, 15.

16a DiP 59:9–14.

17a DiP 78:20.

b ppś Pan.

Oto powiadam wam, jest to mądrość, abyście wiedzieli, jak działać w tej sprawie, bowiem uznałem za właściwe, aby ten „palik, który ustanowiłem dla siły Syjonu, został wzmocniony.

2. Przeto niechaj sługa mój, Newel K. Whitney, obejmie zarząd nad miejscem wyznaczonym pośród was, na którym zamierzam wznieść mój święty dom.

3. I ponownie, niechaj zostanie podzielone na działki, według mądrości, na pożytek tych, którzy pragną dziedzictw, jako będzie postanowione na naradzie między wami.

4. Przeto baccie, abyście dopilnowali tej sprawy i tej części, jaka jest niezbędna dla korzyści mego „porządku w celu przekazania dzieciom ludzkim mego słowa.

5. Oto bowiem, zaprawdę, powiadam wam, że uznałem, iż wielce wskazane jest, aby słowo moje rozprzestrzeniło się wśród dzieci ludzkich w celu

zwyciężenia serc dzieci ludzkich dla waszego dobra. Tak jest. Amen.

6. I ponownie, zaprawdę, powiadam wam, że uznałem za mądre i wskazane, aby sługa mój, John Johnson, którego ofiarę przyjąłem i którego modlitwy usłyszałem, i któremu daję obietnicę życia wiecznego, o ile będzie przestrzegał moich przykazań od tej pory —

7. Bowiem jest potomkiem „Józefa i zazna błogosławieństw obietnicy złożonej jego ojcom —

8. Zaprawdę, powiadam wam, że uznałem za właściwe, aby został członkiem tego porządku, aby pomagał w niesieniu mego słowa do dzieci ludzkich.

9. Przeto ustanowicie go do tego błogosławieństwa, i będzie pilnie dążył do usunięcia obciążeń będących na domu wyznaczonym pośród was, aby mógł w nim zamieszkać. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 97

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Kirtland w stanie Ohio, 2 sierpnia 1833 r. Objawienie to w szczególności traktuje o sprawach świętych w Syjonie w hrabstwie Jackson w stanie Missouri i zostało dane w odpowiedzi na prośbę Proroka do Pana o informację. W tym czasie członkowie Kościoła w stanie Missouri narażeni byli na surowe prześladowania, a 23 lipca 1833 r. zostali zmuszeni do podpisania zgody na opuszczenie hrabstwa Jackson.

1–2: *Wielu świętych w Syjonie (hrabstwo Jackson w stanie Missouri) jest błogosławionych ze względu na swoją wierność; 3–5: Parley P. Pratt jest pochwalony za swą pracę w szkole w Syjonie; 6–9: Pan przyjmuje tych, którzy przestrzegają swoich przymierzy; 10–17: Dom ma być zbudowany w Syjonie, w którym ludzie nieskalanego serca zobaczą Boga; 18–21: Syjon to ludzie nieskalanego serca; 22–28: Syjon umknie przed klęską, zesłaną przez Pana, jeżeli będzie wierny.*

ZAPRAWDĘ, powiadam wam, przyjaciele moi, przemawiam do was swoim głosem, głosem mego Ducha, abym mógł wam okazać moją wolę co do braci w ziemi "Syjonu, z których wielu jest prawdziwie pokornych i pilnie dąży do poznania mądrości i znalezienia prawdy.

2. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, błogosławieni są tacy, bo otrzymają; bowiem Ja, Pan, okazuję miłosierdzie wszystkim "łagodnym i wszystkim tym, którym pragnę okazać, abym mógł być usprawiedliwiony, gdy ich przyprowadzę na sąd.

3. Oto powiadam wam co do "szkoły w Syjonie — Ja, Pan, upodobałem sobie, aby była w Syjonie szkoła, a także sługę

mojego, ^bParleya P. Pratta, albowiem trwa we mnie.

4. I jeżeli nadal będzie trwać we mnie, dalej przewodniczyć będzie szkole w ziemi Syjonu, dopóki mu nie dam innych przykazań.

5. I pobłogosławię go mnogością błogosławieństw w objaśnianiu wszelkich pism świętych i tajemnic dla podbudowania szkoły i Kościoła w Syjonie.

6. A reszcie szkoły ja, Pan, skłonny jestem okazać miłosierdzie; jednakże są tacy, którzy muszą być "skarceni, a uczynki ich zostaną ujawnione.

7. "Siekiera przyłożona jest do korzenia drzew; i każde drzewo, które nie wydaje dobrego ^bowocu, zostanie ścięte i wrzucone w ogień. Ja, Pan, tak rzekłem.

8. Zaprawdę, powiadam wam, wszyscy spośród tych, którzy wiedzą, że ^aserca ich są ^buczciwe i złamane, a ich duchy skruszone, i ^cchętni są przestrzegać przymierzy przez ^dofiare — zaiste, wszelką ofiarę, jaką Ja, Pan, nakazę — ^eprzyjęci są przeze mnie.

9. Bowiem Ja, Pan, sprawię, że zaowocują niczym bardzo owocne drzewo zasadzone w dobrej ziemi nad czystym strumieniem, które wydaje dużo cennego owocu.

97 1a ppś Syjon.

2a Mat. 5:5;
Mos. 3:19.

3a ppś Szkoła Proroków.

b ppś Pratt, Parley
Parker.

6a ppś Skarcić, karcenie.

7a Mat. 3:10.

b Łuk. 6:43–45;
Alma 5:36, 52;

III Nefi 14:15–20.

8a ppś Złamane serce.

b ppś Uczciwy,
uczciwość.

c DiP 64:34.

d ppś Ofiara
(poświęcenie).

e DiP 52:15; 132:50.

10. Zaprawdę, powiadam wam, że jest moją wolą, aby ^adom został dla mnie wzniesiony w ziemi Syjonu, według ^bwzoru, jaki wam dałem.

11. Zaiste, niechaj zbudowany będzie śpiesznie dzięki dziesięcinie mego ludu.

12. Oto jest ^adziesięcina i ofiara, jakich ja, Pan, wymagam z ich rąk, aby zbudowany był dla mnie ^bdom dla zbawienia Syjonu —

13. Na miejsce ^adziękczynienia dla wszystkich świętych i na miejsce nauki dla tych wszystkich, którzy są powołani do posługi we wszystkich swych licznych powołaniach i urzędach;

14. Aby mogli być udoskonaleni w ^arozumieniu swojej posługi, w teorii, w zasadzie i w doktrynie, i we wszystkich rzeczach, które dotyczą ^bkrólestwa Bożego na ziemi, którego ^cklucze zostały wam nadane.

15. A jeżeli lud mój zbuduje mi dom w imię Pańskie i nie dopuści, aby jakaś ^anieczysta rzecz doń weszła, aby został zbezczeszczony, ^bchwała moja spocznie na nim;

16. Zaiste, i ^aobecność moja tam będzie, bowiem przyjdę doń,

i wszyscy, którzy są ^bnieskalanego serca, którzy doń wejdą, zobaczą Boga.

17. Ale jeżeli zostanie zbezczeszczony, nie wejdę doń i nie będzie tam chwały mojej; bowiem nie wejdę do nieświętych świątyń.

18. A teraz oto, jeżeli Syjon uczyni te rzeczy, będzie mu się ^apowodziło i powiększy się, i stanie się chwalebny, bardzo wielki i bardzo straszny.

19. I będą go szanować ^anarody ziemi, i rzekną: Z pewnością ^bSyjon jest miastem naszego Boga i z pewnością nie może upaść ani zostać usunięty ze swego miejsca, bowiem Bóg tam jest i jest tam ręka Pańska;

20. I On przysiągł na moc Swej potęgi, że będzie jego zbawieniem i wysoką ^awieżą.

21. Przeto, zaprawdę, tak rzecze Pan, niechaj się Syjon raduje, bowiem to jest ^aSyjon — LUDZIE NIESKALANEGO SERCA; przeto niechaj się Syjon raduje, podczas gdy wszyscy niegodziwi będą rozpaczać.

22. Oto bowiem ^azemsta szybko spada na bezbożnych, niczym trąba powietrzna; i kto przed nią umknie?

10a DiP 57:3; 88:119; 124:51.

b DiP 115:14–16.

12a ppś Dziesięciny, dziesięcina.

b ppś Świątynia, Dom Pana.

13a ppś Wdzięczny, podziękowania, dziękczynienie.

14a ppś Zrozumienie.
b ppś Królestwo

Boże lub królestwo niebieskie.

c ppś Klucze kapłaństwa.

15a DiP 94:9; 109:20–21.

b Ag. 2:7;

DiP 84:5.

16a DiP 110:1–10.

b Mat. 5:8; DiP 67:10–13; 88:68.

ppś Nieskalany, czystość.

18a DiP 90:24; 100:15.

19a Iz. 60:14;

Zach. 2:14–16;

DiP 45:66–70; 49:10.

b ppś Nowa Jerozolima.

20a II Sam. 22:3.

21a Mojż. 7:18.

ppś Nieskalany,

czystość;

Syjon.

22a ppś Zemsta.

23. „Kłęska Pańska przejdzie nocą i dniem, a opis jej trafić będzie wszystkich ludzi; i nie zostanie powstrzymana, dopóki nie przyjdzie Pan;

24. Bowiem rozpalone jest oburzenie Pańskie na ich występki i wszelkie nieczne uczynki.

25. Jednakże Syjon „umknie, jeżeli będzie przestrzegać wszystkiego, co mu nakazałem.

26. Ale jeżeli nie będzie przestrzegać tego, co mu nakazałem, „nawiedzę go, zależnie od jego wszystkich uczynków, dotkliwą

udręką, ^bzarazą, plagą, mieczem, ^czemstą, ^dogniem pożerającym.

27. Jednak niechaj tym razem będzie to odczytane jego uszom, że Ja, Pan, przyjąłem jego ofiarę; i jeżeli nie będzie więcej grzeszyć, „żadna z tych rzeczy nie przyjdzie nań;

28. I będę mu „błogosławić błogosławieństwami, i mnożyć mnogość jego błogosławieństw, a także jego przyszłym pokoleniom, na wieki wieków, rzecze Pan, wasz Bóg. Amen.

ROZDZIAŁ 98

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Kirtland w stanie Ohio, 6 sierpnia 1833 r. Objawienie to przyszło w wyniku prześladowania świętych w stanie Missouri. Zwiększająca się liczba członków Kościoła w stanie Missouri wywołała niepokój u innych osadników, którzy obawiali się ich wpływu politycznego i ekonomicznego oraz obawiali się różnic kulturowych i religijnych. W lipcu 1833 r. motłoch zniszczył własność Kościoła, oblał smołą i obsypał pierzem dwóch członków Kościoła i zażądał, aby święci opuścili hrabstwo Jackson. Chociaż niektóre wiadomości o problemach w stanie Missouri dotarły niewątpliwie do Proroka w Kirtland (odległego o dziewięćset mil), powaga sytuacji mogła mu być wiadoma w tym czasie jedynie drogą objawienia.

1–3: Udręki świętych będą dla ich dobra; 4–8: Święci powinni przyjąć konstytucyjne prawo kraju; 9–10: Uczciwi, mądrzy i dobrzy ludzie mają być popierani w wyborze na urzędy świeckie; 11–15: Ci,

którzy składają swe życie dla sprawy Pana, będą mieć życie wieczne; 16–18: Wyrzeknijcie się wojny i głoście pokój; 19–22: Święci w Kirtland są zganieni i napomniani, by odpokutowali; 23–32: Pan objawia

23a Iz. 28:14–19;
DiP 45:31.

25a II Nefi 6:13–18;
DiP 63:34;
J.S. — Mat. 1:20.

26a DiP 84:54–59.

b Łuk. 21:10–13.
c Mal. 3:19–21;
III Nefi 21:20–21.
d Joel 1:15–20.

27a Ez. 18:27.

28a ppś Błogosławić,
błogosławiony,
błogosławieństwo.

Swe prawa dotyczące prześladowań i udręek, jakie spadają na Jego lud; 33-38: Wojna jest usprawiedliwiona jedynie wtedy, gdy ją nakazuje Pan; 39-48: Święci mają przebaczać swym wrogom, którzy także umkną przed zemstą Pana, jeżeli odpokutują.

ZAPRAWDĘ, powiadam wam, przyjaciele moi, "nie trwóście się, niech serca wasze będą pocieszone; zaiste, radujcie się wielce i we wszystkim składajcie ^bdzięki;

2. "Czekajcie cierpliwie na Pana, bowiem modlitwy wasze doszły uszu Pana Sabaot i są zapisane tą pieczęcią i świadectwem — Pan przysiągł i zarządził, że zostaną wypełnione.

3. Przeto daję wam tę obietnicę z nieodwołalnym przymierzem, że zostaną spełnione; a wszystko, czym byliście "udręczeni, będzie dla waszego dobra i na chwałę mojego imienia, rzecze Pan.

4. A teraz, zaprawdę, powiadam wam w kwestii praw kraju, że jest moją wolą, aby lud mój przestrzegał wszystkiego, co mu nakazę.

5. A to "prawo kraju, które jest ^bkonstytucyjne, podtrzymujące zasadę wolności

w zachowywaniu praw i przywilejów, należy do całej ludzkości i jest to sprawiedliwe w moich oczach.

6. Przeto Ja, Pan, usprawiedliwiam was i braci waszych w moim Kościele, którzy przyjęliście to prawo, które jest konstytucyjnym prawem kraju;

7. A co się tyczy prawa ludzkiego — wszystko, co jest większe lub mniejsze niż to, pochodzi od złego.

8. Ja, Pan Bóg, czynię was "wolnymi, przeto jesteście wolni; i prawo także czyni was wolnymi.

9. Jednakże, gdy rządzą "niegodziwi, ludzie rozpaczają.

10. Przeto pilnie trzeba szukać ludzi "uczciwych i mądrych, i popierać wam trzeba ludzi dobrych i mądrych; w przeciwnym razie, cokolwiek jest mniejsze, pochodzi od złego.

11. I daję wam przykazanie, żebyście się wyrzekli wszelkiego zła i uchwycili się wszelkiego dobra, żebyście żyli podług każdego "słowa, jakie wychodzi z ust Bożych.

12. Bowiem On "da wier-nym wiersz za wierszem, pojęcie za pojęciem; i wystawię was na ^bpróbę, i wypróbuję w ten sposób.

98 1a DiP 68:6.

b ppś Wdzięczny, podziękowania, dziękczynienie.

2a Ps. 27:14;
Iz. 30:18-19;
DiP 133:45.

3a DiP 122:7.

ppś Przeciwności.

5a I Piotra 2:13-14;
DiP 58:21; 134:5.

b DiP 101:77-80; 109:54.
ppś Konstytucja;
Wolność (wola).

8a Jan 8:32;
II Kor. 3:17.

ppś Wolna wola;
Wolność (wolność

osobista).

9a Przyp. 29:2.

10a ppś Uczciwy, uczciwość.

11a V Mojż. 8:3;
Mat. 4:4;
DiP 84:43-44.

12a Iz. 28:10; DiP 42:61.

b Abr. 3:25-26.

13. A kto „składa swe życie w mojej sprawie dla mego imienia, odnajdzie je znowu, nawet życie wieczne.

14. Przeto nie „bójcie się waszych wrogów, bowiem zarządziłem w sercu swoim — rzecze Pan — że was „wypróbuję we wszystkim, czy wytrwacie w moim przymierzu aż do śmierci, żebyście się okazali godnymi.

15. Bowiem jeżeli nie wytrwacie w moim przymierzu, nie będziecie mnie godni.

16. Przeto „wyrzeknijcie się wojny i głoście pokój, i pilnie starajcie się „zwrócić serca dzieci ku ich ojcom, a serca ojców ku dzieciom;

17. I ponownie, serca „Żydów ku prorokom, a proroków ku Żydom; abym nie przyszedł i nie dotknął klątwą całej ziemi, aby wszelkie ciało nie zginęło przede mną.

18. Nie kłopotcie swych serc; bowiem „wiele jest posiadłości w domu Ojca mego i przygotowałem dla was miejsce; i gdzie Ojciec mój i Ja jesteśmy, wy też będziecie.

19. Oto Ja, Pan, nie jestem wielce zadowolony z wielu, którzy są w kościele w Kirtland;

20. Bowiem nie wyrzekają się grzechów swych ani swych niegodziwych czynów, pychy swych serc, poządlności, ani wszelkich swoich obrzydłości, i nie przestrzegają słów mądrości oraz życia wiecznego, jakie im dałem.

21. Zaprawdę, powiadam wam, że Ja, Pan, „skarzę ich i uczynię, jako mi się spodoba, jeżeli nie odpokutują i nie będą przestrzegać wszystkiego, co im powiedziałem.

22. I ponownie, powiadam wam, jeżeli „przestrzegać będziecie wszystkiego, co wam nakazę, ja, Pan, odwrócę cały gniew i oburzenie od was, i „bramy piekielne nie przemogą was.

23. A teraz mówię do was w kwestii waszych rodzin — jeżeli ludzie „ugodzą was lub rodziny wasze raz jeden i zniesiecie to cierpliwie, i nie będziecie im urągać ani szukać zemsty, będziecie wynagrodzeni;

24. Ale jeśli nie zniesiecie tego cierpliwie, będzie to wam policzone, że „odmierzono wam sprawiedliwą miarą.

25. I ponownie, jeżeli wróg wasz ugodzi was po raz drugi, i nie będziecie urągać swemu wrogowi,

13a Łuk. 9:24;
DiP 101:35–38;
103:27–28.
ppś Męczennik,
męczeńska śmierć.

14a Neh. 4:14;
DiP 122:9.
b DiP 124:55.
c Obj. 2:10;
DiP 136:31, 39.

16a Alma 48:14.

ppś Pokój czyniący.

b ppś Wojna.

c ppś Pokój.

d Mal. 3:23–24;

DiP 2:1–2.

17a ppś Żydzi.

18a Jan 14:2;

DiP 59:2; 76:111; 81:6.

21a Mos. 23:21;

Hel. 12:3.

ppś Skarcić, karcenie.

22a ppś Posłuszeństwo,
posłuszny, być
posłusznym.

b Mat. 16:17–18;

DiP 33:12–13.

23a Łuk. 6:29;

Alma 43:46–47.

ppś Prześladować,
prześladowanie.

24a Mat. 7:1–2.

i zniesiecie to cierpliwie, nagroda wasza będzie stokrotna.

26. I ponownie, jeżeli was ugodzi po raz trzeci, i zniesiecie to "cierpliwie, pomnożę wam nagrodę czworako;

27. I te trzy świadectwa staną przeciw wrogowi waszemu, jeżeli nie odpokutuje, i nie będą wymazane.

28. A teraz, zaprawdę, powiadam wam, że jeżeli ów wróg umknie przed wami zemstą i nie zostanie doprowadzony przede mną na sąd, dopilnujcie, by go "ostrzec w moje imię, aby was więcej nie nachodził ani rodzin waszych, ani nawet dzieci waszych dzieci, aż do trzeciego i czwartego pokolenia.

29. A wtedy, gdy najdzie was lub dzieci wasze, lub dzieci waszych dzieci, aż do trzeciego i czwartego pokolenia, oddam wroga waszego w ręce wasze;

30. A wówczas, gdy go oszczędzicie, zostaniecie nagrodzeni za prawość waszą; jako i dzieci wasze, i dzieci waszych dzieci, aż do trzeciego i czwartego pokolenia.

31. Jednakże wróg jest w waszych rękach; i jeżeli mu odpłacicie podług uczynków jego, usprawiedliwieni będziecie; jeśli czyhał na życie wasze i życie wasze jest przez niego zagrożone, wróg wasz jest w waszych rękach i usprawiedliwieni będziecie.

32. Oto jest prawo, jakie dałem słudze mojemu, Nefiemu, i "ojcom waszym, Józefowi i Jakubowi, i Izaakowi, i Abrahamowi, i wszystkim moim starożytnym prorokom i apostołom.

33. I ponownie, to jest "prawo, które dałem moim ludziom w starożytności, aby nie szli do bitwy przeciw żadnemu narodowi, plemieniu, językowi czy ludowi, chyba że Ja, Pan, tak im nakazałem.

34. A jeśliby jakiś naród, język czy lud ogłosił wojnę przeciw nim, mieli wpierw wznieść sztandar "pokoju przed tym ludem, narodem czy językiem;

35. A jeśliby lud ten nie przyjął ofiary pokoju, również po raz drugi czy trzeci, mieli przynieść te świadectwa przed Pana;

36. Wówczas Ja, Pan, dałbym im przykazanie i usprawiedliwiłbym ich w wyjściu do bitwy przeciwko temu narodowi, językowi czy ludowi.

37. I Ja, Pan, "staczałbym ich bitwy i bitwy ich dzieci, i dzieci ich dzieci, dopóki ich zemsta nie spadłaby na wszystkich ich wrogów do trzeciego i czwartego pokolenia.

38. Oto jest przykład dla wszystkich ludzi — rzeź Pan, wasz Bóg — na usprawiedliwienie przede mną.

39. I ponownie, zaprawdę, powiadam wam, po tym, gdy wróg

26a ppś Cierpliwość.
28a ppś Ostrzegać,
ostrzeżenie.

32a DiP 27:10.
33a V Mojż. 20:10;
Alma 48:14–16.

34a DiP 105:38–41.
37a Joz. 23:10;
Iz. 49:25.

wasz naszedł was raz jeden, jeżeli odpokutuje i przyjdzie do was, błagając o wasze przebaczenie, przebaczycie mu i nie będziecie więcej mieć tego jako świadectwa przeciwko niemu —

40. I tak aż do drugiego i trzeciego razu; a ile razy wróg wasz odpokutuje za swe przewinienia, które popełnił wobec was, „przebaczycie mu, aż po siedemdziesiąt razy siedem.

41. A jeżeli zawini wobec was i nie odpokutuje za pierwszym razem, mimo wszystko mu przebaczycie.

42. A jeżeli zawini wobec was po raz wtóry, i nie odpokutuje, mimo wszystko mu przebaczycie.

43. A jeżeli zawini wobec was po raz trzeci i nie odpokutuje, także mu przebaczycie.

44. Lecz jeżeli zawini wobec was po raz czwarty, nie przebaczycie mu, ale przyniesiecie te świadectwa przed Pana; i nie zostaną wymazane, dopóki nie

odpokutuje i nie wynagrodzi wam czterykroć we wszystkim, w czym wobec was zawinił.

45. A jeżeli to uczyni, przebaczycie mu całym sercem; a jeżeli tego nie uczyni, ja, Pan, „pomszczę was, a zemsta moja spadnie na wroga waszego stokrotnie;

46. I na dzieci jego, i na dzieci jego dzieci, wszystkie, które mnie nienawidzą, aż do „trzeciego i czwartego pokolenia.

47. Ale jeżeli dzieci odpokutują albo dzieci dzieci, i „zwrócą się do Pana, Swego Boga, z całego serca i z całej mocy, umysłu i siły, i zwrócą czterykroć za wszystkie ich przewinienia, jakimi sami zawinili lub jakimi zawinili ich ojcowie, lub ojcowie ich ojców, wówczas odwróci się wasze oburzenie;

48. I „zemsta nie spadnie na nich więcej — rzecze Pan, wasz Bóg — a ich przewinienia nigdy więcej nie zostaną przedłożone Panu jako świadectwo przeciwko nim. Amen.

ROZDZIAŁ 99

Objawienie dane Johnowi Murdockowi za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha 29 sierpnia 1832 r. w Hiram w stanie Ohio. Przez ponad rok John Murdock głosił ewangelię, kiedy jego dzieci — pozabawione matki po śmierci jego żony, Julii Clapp, w kwietniu 1831 r. — przebywały u innych rodzin w stanie Ohio.

1–8: John Murdock jest powołany do głoszenia ewangelii, a ci, którzy

go przyjmują, przyjmują Pana i do-
stąpią miłosierdzia.

40a Mat. 18:21–22;
DIP 64:9–11.
PPŚ Przebaczać.

45a Morm. 8:20.
46a V Mojż. 5:9–10.
47a Mos. 7:33;

Morm. 9:6.
48a Ez. 18:19–23.

TAK oto rzecze Pan do sługi mego, Johna Murdocka — powołany jesteś, aby pójść do krajów na wschód, od domu do domu, od wsi do wsi i od miasta do miasta, aby głosić moją wieczną ewangelię ich mieszkańcom wśród „prześladowań i niegodziwości.

2. A kto cię „przyjmuje, mnie przyjmuje; i mieć będziesz moc, by w głoszonym słowie ^bprzejawiał się Duch Święty.

3. A ci, którzy przyjmują cię „niczym dzieciątko, przyjmują ^bkrólestwo moje; i błogosławieni są, bowiem dostąpią ^cmiłosierdzia.

4. A kto cię odrzuca, „odrzucony będzie przez Ojca mego, a także Jego dom; i oczyścisz ^bstopy swe w ukrytych miejscach po drodze jako świadectwo przeciwko nim.

5. I oto, „przychodzę szybko na ^bsąd, aby przekonać wszystkich o ich bezbożnych uczynkach, które popełnili przeciwko mnie, jako jest napisane o mnie w tomie księgi.

6. A teraz, zaprawdę, powiadam ci, że nie jest wskazane, abyś poszedł, dopóki nie będą zabezpieczone dzieci twoje i nie będą wysłane troskliwie do biskupa Syjonu.

7. A po kilku latach, jeżeli zapragniesz tego ode mnie, będziesz mógł także się udać do dobrej ziemi, aby objąć swoje dziedzictwo;

8. W przeciwnym wypadku, będziesz nadal głosić moją ewangelię, „dopóki nie zostaniesz zabrany. Amen.

ROZDZIAŁ 100

Objawienie dane Prorokowi Józefowi Smithowi i Sidneyowi Rigdonowi w Perrysburgu w stanie Nowy Jork, 12 października 1833 r. Obydwaj bracia przez wiele dni nie widzieli swoich rodzin i niepokoiłi się o nie.

1–4: Józef i Sidney mają głosić ewangelię dla zbawienia dusz; 5–8: W tejże godzinie będzie im dane, co mają powiedzieć; 9–12: Sidney ma być głóścicielem, a Józef objawicielem, i ma być mocny w świadectwie;

13–17: Pan wychowa nieskalany lud, a posłuszni zostaną zbawieni.

ZAPRAWDĘ, tak rzecze Pan do was, przyjaciele moi, „Sidneyu i ^bJózefie, wasze rodziny mają

99 1a ppś Prześladować, prześladowanie.

2a Mat. 10:40.

b I Kor. 2:4–5.

3a Mat. 18:1–6.

b ppś Królestwo Boże lub królestwo

niebieskie.

c ppś Miłosierny, miłosierdzie.

4a Jan 12:44–50.

b DiP 75:19–22.

5a DiP 1:11–14.

b Judy 1:14–15.

ppś Jezus

Chrystus — Sędzia.

8a Mat. 19:29.

100 1a ppś Rigdon, Sidney.

b ppś Smith, Józef, jun.

się dobrze, są w moich rękach i postąpię z nimi, jako uznam za słuszne; bowiem jest we mnie wszelka moc.

2. Przeto idźcie za mną, i słuchajcie rady, jaką wam dam.

3. Oto mam wielu ludzi na tym miejscu, w pobliskich rejonach; i otworzą się skutecznie wrota w pobliskich rejonach na tej wschodniej ziemi.

4. Przeto Ja, Pan, dopuściłem, abyście przyszli na to miejsce; bowiem uznałem to za wskazane dla ^azbawienia dusz.

5. Przeto, zaprawdę, powiadam wam, wzniescie głosy do tego ludu; ^awypowiadajcie myśli, jakie umieszczę w sercach waszych, a nie będziecie zmieszani przed ludźmi;

6. Bowiem będzie wam ^adane w tejże godzinie, zaiste, w tym momencie, co macie powiedzieć.

7. Ale daję wam przykazanie, żebyście wszystko głosili, cokolwiek ^agłosicie w moim imieniu, w powadze serca, w duchu ^błagodności, we wszystkim.

8. I daję wam tę obietnicę, że jeżeli tak czynić będziecie, ^aDuch Święty zostanie wylany, dając świadectwo o wszystkim, cokolwiek powiecie.

9. I uznałem za właściwe, abyś

ty, słuگو mój, Sidneyu, był ^agłósicielem dla tego ludu; zaiste, ustanowię cię do tego powołania, na głosiciela słuگی mego, Józefa.

10. I dam mu moc, aby był mocny w ^aświadectwie.

11. A tobie dam moc, że będziesz ^amocny w objaśnianiu wszystkich pism świętych, abyś był mu głósicielem, a on będzie ci ^bobjawicielem, abyś znał pewność wszystkiego, co się odnosi do rzeczy mojego królestwa na ziemi.

12. Przeto wędrujcie dalej i niech radują się wasze serca; oto bowiem ja jestem z wami aż do końca.

13. A teraz daję wam słowa w kwestii ^aSyjonu. Syjon zostanie ^bodkupiony, chociaż był skarcony przez krótki okres.

14. Bracia wasi, służy moi, ^aOrson Hyde i John Gould, są w mych rękach; i jeżeli przestrzegać będą moich przykazań, będą zbawieni.

15. Przeto pocieszcie się w sercu; bowiem ^awszystko zadziała dla dobra tych, którzy postępują zacnie i na uświęcenie Kościoła.

16. Bowiem wychowam sobie lud ^anieskalany, który będzie mi służył w prawości;

4a ppś Zbawienie.

5a Hel. 5:18;

DiP 68:3–4.

6a Mat. 10:19–20;

DiP 84:85.

7a DiP 84:61.

b ppś Łagodny,
łagodność.

8a II Nefi 33:1–4.

9a II Mojż. 4:14–16;

II Nefi 3:17–18;

DiP 124:103–104.

10a ppś Świadczyć.

11a Alma 17:2–3.

b DiP 124:125.

13a ppś Syjon.

b DiP 84:99;

105:9–10, 31, 37.

14a ppś Hyde, Orson.

15a Rzym. 8:28;

DiP 90:24; 105:40.

16a ppś Nieskalany,
czystość.

17. A wszyscy, którzy ^awzywają przykazań, zbawieni będą. Tak imienia Pana i przestrzegają Jego jest. Amen.

ROZDZIAŁ 101

Objawienie dane Prorokowi Józefowi Smithowi w Kirtland w stanie Ohio, 16 i 17 grudnia 1833 r. Święci zgromadzeni w stanie Missouri doznawali wówczas wielkich prześladowań. Motłoch przepędził ich z domów w hrabstwie Jackson, przez co niektórzy z nich próbowali osiedlić się w hrabstwach Van Buren, Lafayette i Ray, ale nadal doznawali prześladowań. Główna grupa świętych przebywała w tym czasie w hrabstwie Clay w stanie Missouri. Często grożono śmiercią osobom należącym do Kościoła. Święci w hrabstwie Jackson utracili wyposażenia domostw, odzież, inwentarz i inne rzeczy osobiste; zniszczono też wiele ich plonów.

1–8: Święci są skarceni i udręczeni z powodu swych wykroczeń; 9–15: Oburzenie Pana spadnie na narody, ale lud Jego zostanie zgromadzony i pocieszony; 16–21: Syjon i jego palki będą założone; 22–31: Porządek życia podczas Milenium jest ujawniony; 32–42: Święci będą wówczas błogosławieni i nagrodzeni; 43–62: Przypowieść o szlachcicu i drzewach oliwnych symbolizująca kłopoty i końcowe odkupienie Syjonu; 63–75: Święci mają nadal gromadzić się razem; 76–80: Pan ustanowił Konstytucję Stanów Zjednoczonych; 81–101: Święci mają się napominać w kwestii naprawiania krzywd według przypowieści o niewieście i niesprawiedliwym sędzi.

ZAPRAWDĘ, powiadam wam, co się tyczy waszych braci, których dręczono i ^aprześladowano, i ^bwypędzono z ziemi ich dziedzictwa —

2. Ja, Pan, sprawiłem, że spadły na nich ^audręki, które ich trapią w rezultacie ich ^bwykroczeń;

3. Jednak przygarnę ich i będą ^amoi w dniu, kiedy przyjdę zebrać klejnoty moje.

4. Przeto muszą być ^askarceni i wypróbowani niczym ^bAbraham, któremu nakazano złożyć w ofierze jedyne syna.

5. Bowiem wszyscy ci, którzy nie wytrzymają karcenia, lecz ^awyprą się mnie, nie będą mogli być ^buświęceni.

17a Joel 3:5;
Alma 38:4–5.

101 1a ppś Prześladować,
prześladowanie.

b DiP 103:1–2, 11;
109:47.

2a DiP 58:3–4.

b Mos. 7:29–30;
DiP 103:4; 105:2–10.

3a Iz. 62:3;
Mal. 3:17;
DiP 60:4.

4a DiP 95:1–2; 136:31.

ppś Skarcić, karcenie.

b I Mojż. 22:1–14;
Jakub 4:5.

ppś Abraham.
5a Mat. 10:32–33;
Rzym. 1:16;
II Nefi 31:14.

b ppś Uświęcenie.

6. Oto powiadam wam, że były zatargi i ^aspory, i ^bzazdrość, i kłótnie, i ^crozpuszne oraz pożądlive myśli pomiędzy nimi; przeto przez te sprawy zbeczcę ich swoje dziedzictwa.

7. Ociągałi się w ^azważaniu na głos Pana, ich Boga; przeto Pan, ich Bóg, nierychło zważy na ich modlitwy, aby im odpowiedzieć w dniu ich kłopotu.

8. W dniu pokoju nisko cenili moją radę, ale w dniu ich ^akłopotów chcą ^bwyczuć mnie w potrzebie.

9. Zaprawdę, powiadam wam, że pomimo ich grzechów, trzewia moje wypełnione są ^awspółczuciem dla nich i nie ^bodrzucę ich zupełnie, i w dniu ^cgniewu pomnę na miłosierdzie.

10. Przysiągłem, i zarządzenie rozeszło się w świat we wcześniejszym przykazaniu, które wam dałem, że pozwolę, aby ^amiecz mego oburzenia spadł ze względu na mój lud; i stanie się właśnie tak, jako powiedziałem.

11. Wkrótce oburzenie moje będzie wylane bezmiernie na wszystkie narody; a postąpię

tak, gdy ^awypełni się kielich ich niegodziwości.

12. I w dniu tym wszyscy ci, którzy się znajdują na ^awieży strażniczej, czyli innymi słowy cały mój Izrael, uratowani będą.

13. A ci, którzy byli rozproszeni, zostaną ^azgromadzeni.

14. I wszyscy ci, którzy byli ^apożądani w żałobie, zostaną pocieszeni.

15. I wszyscy ci, którzy dla mego imienia oddali ^ażycie swoje, będą ukoronowani.

16. Przeto niech wasze serca będą pocieszone w sprawie Syjonu, bowiem wszelkie ciało jest w moich ^arękach; przystańcie i ^bwiedźcie, że jestem Bogiem.

17. ^aSyjon nie będzie usunięty ze swego miejsca, mimo że jego dzieci są rozproszone.

18. Ci, którzy pozostaną, a są nieskalanego serca, powrócą i obejmą swoje ^adziedzictwa — oni i ich dzieci, z ^bpieśniami wiecznej radości, aby ^czabudować nieużytki Syjonu —

19. A wszystkie te rzeczy, aby się wypełniły słowa proroków.

20. I oto, nie wyznaczono żadnego innego ^amiejsca poza tym,

6a ppś Spór.

b ppś Zazdrość.

c ppś Żądza.

7a Iz. 59:2;

Mos. 11:22–25; 21:15;

Alma 5:38.

8a Hel. 12:3.

b Dz. 17:27;

Alma 32:5–16.

9a ppś Miłosierny, miłosierdzie; Współczucie.

b Jer. 30:11.

c DiP 98:21–22.

10a DiP 1:13–14.

11a Hel. 13:14;

Eter 2:9–11.

12a ppś Czuwać, strażnicy.

13a V Mojż. 30:3–6;

I Nefi 10:14.

ppś Izrael —

Zgromadzenie Izraela.

14a Mat. 5:4.

15a Mat. 10:39.

ppś Męczennik,

męczeńska śmierć.

16a Mojż. 6:32.

b II Mojż. 14:13–14;

Ps. 46:11.

17a ppś Syjon.

18a DiP 103:11–14.

b Iz. 35:10;

DiP 45:71.

ppś Śpiewać.

c Am. 9:13–15;

DiP 84:2–5; 103:11.

20a DiP 57:1–4.

które wyznaczyłem; ani nie zostanie wyznaczone żadne inne miejsce, poza tym, które wyznaczyłem dla dzieła zgromadzenia moich świętych —

21. Aż nadejdzie dzień, kiedy nie znajdzie się dla nich więcej miejsca; wówczas mam inne miejsca, które im wyznaczę, a będą zwane „palikami — dla wzmocnienia płócien, czyli sił Syjonu.

22. Taka oto jest moja wola, by wszyscy, którzy wzywają mego imienia i oddają mi cześć podług mej wiecznej ewangelii, „zgromadzili się wspólnie i stanęli na świętych miejscach;

23. I przygotowali się na objawienie, które ma nastąpić, gdy „zasłona okrywająca moją świątynię w moim przybytku, co skrywa ziemię, zostanie zdjęta, i wszelkie ciało zobaczy mnie pospołu.

24. A wszystko, co jest „zdeprawowane — zarówno człowiek, jak i zwierzyzna polna czy ptaki niebios, czy ryby morskie — co zamieszkuje na całej powierzchni ziemi, zostanie pochłonięte;

25. A także żywioł „stopi się w gorącym ogniu; i wszystko

stanie się ^bnowe, aby wiedza moja i ^cchwała mogły zamieszkać na całej ziemi.

26. I w dniu tym „wrogość człowieka i wrogość zwierzyny, zaiste, wrogość wszelkiego ciała zostanie ^busunięta sprzed mego oblicza.

27. I w dniu tym, o cokolwiek człowiek poprosi, będzie mu dane.

28. I w dniu tym „Szatan nie będzie miał mocy kuszenia żadnego człowieka.

29. I nie będzie „smutku, bo nie będzie śmierci.

30. W dniu tym „niemowlę nie umrze, póki nie dożyje starości; a życie jego będzie niczym wiek drzewa;

31. A kiedy umrze, nie będzie spało, to znaczy w ziemi, ale będzie „odmienione w okamgnieniu i zostanie ^bzagarnięte, i spoczynek jego będzie pełen chwały.

32. Zaprawdę, powiadam wam, w tym „dniu, kiedy przyjdzie Pan, ^bobjawi On wszystko —

33. Rzeczy, które przeminęły i „rzeczy ukryte, których żaden człowiek nie znał, rzeczy ziemi,

21a DiP 82:13–14;
115:6, 17–18.
PPś Palik.

22a PPś Izrael —
Zgromadzenie Izraela.
b Mat. 24:15;
DiP 45:32; 115:6.

23a PPś Welon;
Zasłona.
b Iz. 40:5;
DiP 38:8; 93:1.
PPś Drugie Przyjście
Jezusa Chrystusa.

24a DiP 29:24.
b Sof. 1:2–3; Mal. 3:19;
DiP 88:94;
J.S. — Hist. 1:37.

25a Am. 9:5;
II Piotra 3:10–14.
PPś Ziemia —
Oczyszczenie ziemi.

b Obj. 21:5.
c PPś Milenium.
26a Iz. 11:6–9.
PPś Wrogość.
b PPś Pokój.

28a Obj. 20:2–3;
I Nefi 22:26;
DiP 88:110.

29a Obj. 21:4.
30a Iz. 65:20–22;
DiP 63:51.

31a I Kor. 15:52;
DiP 43:32.
b I Tes. 4:16–17.

32a DiP 29:11.
PPś Milenium.
b DiP 121:26–28.
33a PPś Tajemnice Boga.

z których powstała, i cel jej oraz kres —

34. Rzeczy najcenniejsze, rzeczy, które są w górze, i rzeczy, które są poniżej, rzeczy, które są w ziemi i na ziemi, i w niebie.

35. I wszyscy ci, którzy cierpią „prześladowania dla mego imienia i trwają w wierze, chociaż są wezwani, by złożyć swe życie w mojej ^bsprawie, tak samo dostąpią całej tej chwały.

36. Przeto nie bójcie się, nawet samej ^aśmierci; bowiem na tym świecie ^bradość wasza nie jest pełna, ale we mnie pełna jest radość wasza.

37. Przeto nie troszczcie się o ciało ani o życie ciała, ale troszczcie się o ^aduzę i o życie duszy.

38. I zawsze ^aszukajcie oblicza Pana, abyście w ^bcierpliwości posiadli dusze wasze, a mieć będziecie życie wieczne.

39. Gdy ludzie są powołani do mojej ^awiecznej ewangelii i zawierają wieczne przymierze, zostają zaliczeni jako ^bsól ziemi, aby być posmakiem dla ludzi;

40. Powołani są, aby być posmakiem dla ludzi; przeto gdy ta sól ziemi straci swój posmak, na nic się odtąd nie zda, tylko na wyrzucenie i zdeptanie pod stopami ludzkimi.

41. Oto jest w tym mądrość dotycząca dzieci Syjonu, wielu, lecz nie wszystkich; dopuściły się one wykroczenia, dlatego muszą zostać ^askarcone.

42. Ten, kto się ^awywyższa, będzie poniżony, a ten, kto się ^bponiża, będzie wywyższony.

43. A teraz pokażę wam przypowieść, abyście poznali wolę moją co do odkupienia Syjonu.

44. Pewien ^aszlachcic miał płacęć ziemi — bardzo wybornej; i rzekł sługom swoim: Udajcie się do mej ^bwinnicy, na ten właśnie bardzo wyborny kawałek ziemi, i zasadźcie dwanaście drzew oliwnych;

45. I postawcie ^astróżów dokoła, i zbudujcie wieżę, aby jeden z nich mógł pilnować ziemi dokoła, i by był strażnikiem na wieży, aby moje drzewka oliwne nie zostały połamane, gdy wróg przyjdzie na rabunek i przywłaszczy sobie owoc mojej winnicy.

46. I słudzy szlachcica poszli i uczynili, jak im ich pan nakazał, i zasadzili drzewka oliwne, i zbudowali ogrodzenie wokół, i postawili strażników, i zaczęli wznosić wieżę.

47. I kiedy jeszcze kładli jej podwaliny, zaczęli mówić między sobą: Na cóż potrzebna jest panu mojemu ta wieża?

35a DiP 63:20.

ppś Prześladować,
prześladowanie.

b DiP 98:13.

36a ppś Śmierć fizyczna.

b ppś Radość.

37a ppś Dusza.

38a II Kron. 7:14;

DiP 93:1.

b ppś Cierpliwość.

39a ppś Nowe i wieczne
przymierze.

b Mat. 5:13;

DiP 103:10.

41a ppś Skarcić, karcenie.

42a Abd. 1:3–4; Łuk. 14:11;

Hel. 4:12–13.

b Łuk. 18:14.

ppś Pokorny, pokora.

44a DiP 103:21–22.

b ppś Winnica Pana.

45a Ez. 33:2, 7;

III Nefi 16:18.

ppś Czuwać, strażnicy.

48. I naradzali się długo, mówiąc do siebie: Na cóż potrzebna jest panu mojemu ta wieża, skoro nastał czas pokoju?

49. Czyż nie można by dać tych pieniędzy bankierom? Bowiem takie rzeczy są niepotrzebne.

50. I kiedy tak swarzyli się między sobą, stali się gnuśni i nie zważali na przykazania swego pana.

51. I nieprzyjaciel przyszedł nocą, i zwałił "ogrodzenie; i przebudzili się słudzy szlachcica, i zatrwożyli się, i umknęli; a wróg zniszczył ich dzieło, i połamał drzewka oliwne.

52. I oto, szlachcic, pan winnicy, wezwał swe sługi i rzekł im: Dlaczego?! Jaka jest przyczyna tego wielkiego zła?

53. Czy nie powinniście byli uczynić, jako wam nakazałem i — po zasadzeniu winnicy i wzniesieniu ogrodzenia dokoła, i postawieniu strażników na murach — zbudować również wieżę i postawić na niej strażnika, i pilnować winnicy, a nie zasnąć, by nieprzyjaciel was zaszedł?

54. I oto, strażnik na wieży byłby dojrzał wroga, gdy jeszcze był daleko; i wówczas moglibyście się przygotować i powstrzymać się od obalenia ogrodzenia, i ochronilibyście moją winnicę przed rękami niszczyciela.

55. I rzekł pan winnicy do jednego ze sług swoich: Idź

i zgromadź resztę moich sług, i weźcie "całą siłę mego domu, to jest moich wojowników, moich młodzieńców, a także tych z całej mojej służby, którzy są w średnim wieku, którzy są siłą mego domu, poza tymi tylko, których wyznaczyłem, aby pozostali;

56. I idźcie od razu do ziemi mojej winnicy i odkupcie moją winnicę; bowiem moja jest; za pieniądze ją kupiłem.

57. Przeto udajcie się od razu na ziemię moją; zburzcie mury wrogów mych; obalcie ich wieżę i rozproście ich strażników.

58. A jeśli się zgromadzą przeciwko wam, "pomścicie mnie na moich wrogach, abym mógł wkrótce przyjść z resztą mych domowników i posiąść ziemię.

59. I rzekł sługa do pana: Kiedy to ma się stać?

60. A on rzekł do sługi: Kiedy ja postanowię; idźcie od razu, i czyńcie wszystko, cokolwiek wam nakazałem;

61. A to będzie moja pieczęć i moje błogosławieństwo na tobie — wierny i "mądry szafarz pośród domu mego, ^bwłodarz w moim królestwie.

62. I poszedł od razu sługa jego, i uczynił wszystko, co mu jego pan nakazał; i wszystko się spełniło "po wielu dniach.

63. Zaprawdę, ponownie powiadam wam, pokażę wam moją mądrość odnośnie do wszystkich

51a Iz. 5:1–7.

55a DiP 103:22, 29–30;
105:16, 29–30.

58a DiP 97:22–24; 105:15.

61a DiP 78:22.

b Mat. 25:20–23.

62a DiP 105:37.

kościółów, jeżeli pozwolą się pokierować w sposób słuszny i właściwy dla swojego zbawienia —

64. Aby dzieło zgromadzenia moich świętych mogło trwać nadal, abym ich mógł podbudować dla mego imienia w “świętych miejscach; bowiem nadszedł czas ^bżniw i musi się ^cwypełnić słowo moje.

65. Muszę przeto zgromadzić mój lud niczym w przypowieści o pszenicy i ^akąkolu, aby zabezpieczyć pszenicę w spichlerzach, aby miała życie wieczne i była ukoronowana chwałą ^bcelestialną, kiedy przyjdę w królestwie Ojca mego, aby nagrodzić każdego człowieka podług tego, jakie były jego uczynki;

66. Podczas gdy powiążą kąkol w snopy, a ich więzy będą wzmocnione, aby je ^aspalić w niegasnącym ogniu.

67. Przeto daję przykazanie wszystkim kościołom, aby się nadal gromadziły w miejscach, jakie wyznaczyłem.

68. Jednakże jakom wam powiedział we wcześniejszym przykazaniu, nie ^agromadźcie się w pośpiechu ani w ucieczce, ale niech wszystko będzie przygotowane wcześniej.

69. I aby wszystko przygotowano wcześniej, zachowujcie

przykazania odnośnie do tych rzeczy —

70. Które mówi, to jest uczy, aby ^a“kupować wszelką ziemię za pieniądze, którą można kupić za pieniądze, w okolicach rejonu, który wyznaczyłem na ziemię Syjonu, na zapoczątkowanie gromadzenia moich świętych;

71. Całą ziemię, jaką można nabyć w hrabstwie Jackson i okolicznych hrabstwach, a resztę pozostawcie w moich rękach.

72. Teraz, zaprawdę, powiadam wam, niechaj wszystkie kościoły zbiorą wszystkie swoje pieniądze; niech będzie to zrobione w swoim czasie, nie w ^a“pośpiechu; i pilnujcie się, abyście mieli wszystko przygotowane wcześniej.

73. I niechaj wyznaczą ludzi uczciwych, ludzi mądrych, i wyślą ich na zakup tych ziem.

74. A kościoły w krajach wschodnich, kiedy będą podbudowane, jeżeli będą zważać na tę radę, mogą zakupić ziemię i zgromadzić się na nich; i w ten sposób mogą ustanowić Syjon.

75. Już teraz dość jest w zapasie, zaiste, nawet obfitość, aby odkupić Syjon i zasiedlić jego nieużytki, aby go więcej nie obalać, jeśli tylko kościoły, które się zwą moim imieniem, ^a“chętnie będą zważać na mój głos.

76. I ponownie powiadam wam, że jest moją wolą, aby ci, którzy

64a DiP 87:8.
b DiP 33:3, 7.
ppś Żniwa.
c DiP 1:38.
65a Mat. 13:6–43;

DiP 86:1–7.
b ppś Chwała
celestialna.
66a Nah. 1:5;
Mat. 3:12;

DiP 38:12; 63:33–34.
68a DiP 58:56.
70a DiP 63:27–29.
72a Iz. 52:10–12.
75a Alma 5:37–39.

zostali rozproszeni przez swoich nieprzyjaciół, nadal obstawali przy potrzebie wykupienia tych, których postawiono jako włodarzy, którzy mają władzę nad wami, i odpłacenia im —

77. Według praw i „konstytucji” ludu, do których ustanowienia dopuściłem i które należy zachować dla ^bpraw i obrony wszelkiego ciała, według zasad sprawiedliwych i świętych;

78. Aby każdy człowiek mógł postępować zgodnie z doktryną i zasadą w kwestii przyszłości, według moralnej „wolnej woli, którą mu dałem, aby każdy człowiek mógł być ^bodpowiedzialny za swe własne grzechy w dniu sądu.

79. Przeto nie jest słuszne, by człowiek niewolił drugiego człowieka.

80. I w tym celu ustanowiłem „Konstytucję tego kraju rękami mądrych ludzi, których wychowałem w tym właśnie celu, i odkupiłem kraj przez ^bprzelanie krwi.

81. Do czegoż więc mam przyrównać dzieci Syjonu? Przyrównam je do „przypowieści o niewieście i niesprawiedliwym sędzi, bowiem ludzie powinni się zawsze ^bmodlić i nie słabnąć, a brzmi ona:

82. Był w mieście pewien sędzia,

który nie znał bojaźni Bożej ani szacunku dla człowieka.

83. I była w tym mieście wdowa, i przyszła doń, mówiąc: Weź mnie w obronę przed moim przeciwnikiem.

84. I nie chciał przez czas jakiś, lecz później rzekł do siebie: Chociaż Boga się nie boję ani nie mam szacunku dla człowieka, to ponieważ naprzykrza mi się ta wdowa, wezmę ją w obronę, aby mnie nie nużyła, stale mnie nachodząc.

85. Tak przyrównam dzieci Syjonu.

86. Niechaj się domagają swego u stóp sędziego;

87. A jeżeli na nich nie zważa, niechaj się domagają u stóp gubernatora;

88. A jeżeli gubernator nie zważa na nich, niechaj się domagają u stóp prezydenta;

89. A jeżeli prezydent na nich nie zważa, wówczas powstanie Pan i wyjdzie ze Swego „ukrycia, i w swej furii będzie dręczył naród;

90. I w swoim gorącym niezadowoleniu, i w srogim gniewie, w swoim czasie, odetnie tych niegodziwych, niewiernych i niesprawiedliwych „szafarzy, i wyznaczy im ich część pośród obłudników i ^bniewierzących;

91. W samych ciemnościach

77a ppś Rząd.

b ppś Wolność (wola).

78a ppś Wolna wola.

b ppś Zdać sprawę, odpowiedzialny, odpowiedzialność.

c ppś Sąd Ostateczny.

80a II Nefi 1:7-9; DiP 98:5-6.

ppś Konstytucja.

b I Nefi 13:13-19.

81a Łuk. 18:1-8.

b ppś Modlitwa.

89a Iz. 45:15;

DiP 121:1, 4; 123:6.

90a ppś Szafarz, szafarstwo.

b Obj. 21:8.

ppś Niewiara.

na zewnątrz, gdzie jest “płacz i zawodzenie, i zgrzytanie zębów.

92. Przeto módlcie się, aby się otwarły ich uszy na wołanie wasze, abym im mógł być “miłośnierny, i aby nie spadły na nich te rzeczy.

93. Musi tak być, jako wam rzekłem, aby wszyscy ludzie pozostali bez “wymówki;

94. Aby usłyszeli mędrzy i włodarze i poznali to, czego nigdy nie “wzięli pod uwagę;

95. Abym mógł doprowadzić do zrealizowania mojego dzieła, mojego “niezwyczajnego dzieła, i wykonać moją pracę, moją niezwyczajną pracę, aby ludzie ^brozróżnili pomiędzy prawymi a niegodziwymi, rzecze wasz Bóg.

96. I ponownie, powiadam wam, że sprzeczne jest z moim przykazaniem i moją wolą, aby sługa mój, Sidney Gilbert, sprzedał mój “spichlerz — jaki

wyznaczyłem memu ludowi — nieprzyjaciołom moim.

97. Niechaj to, co wyznaczyłem, nie zostanie zbezczeszczone przez wrogów moich za zgodą tych, którzy się “zwią moim imieniem;

98. Bowiem jest to bardzo ciężki i wielki grzech przeciwko mnie i przeciw ludowi memu, ze względu na to, co zarządziłem, co wkrótce spadnie na narody.

99. Przeto jest moją wolą, aby lud mój rościł sobie i miał prawo do tego, co mu wyznaczyłem, chociaż nie miał pozwolenia, by tam zamieszkać.

100. Jednak nie mówię, że tam nie zamieszka; bowiem jeżeli wyda owoc i uczynki godne mego królestwa, zamieszka tam.

101. Będzie budować, a inni tego nie “odziedziczą; zasadzi winnice i będzie spożywać ich owoce. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 102

Protokół zorganizowania pierwszej wyższej rady Kościoła w Kirtland w stanie Ohio, 17 lutego 1834 r. Oryginalny protokół został spisany przez Starszych Olivera Cowdery’ego i Orsona Hyde’a. Następnego dnia protokół został skorygowany przez proroka, a kolejnego został jednomyślnie przyjęty przez wyższą radę jako „akt i konstytucja wyższej rady” Kościoła. Wersety 30–32 odnoszące się

91a Mat. 25:30;
DiP 19:5; 29:15–17;
124:8.
92a ppś Miłośnierny,
miłosierdzie.
93a Rzym. 1:18–21.

94a Iz. 52:15;
III Nefi 20:45; 21:8.
95a Iz. 28:21;
DiP 95:4.
b Mal. 3:18.
ppś Rozróżnianie,

dar [rozdóżniania].
96a ppś Spichlerz.
97a DiP 103:4; 112:25–26;
125:2.
101a Iz. 65:21–22.
ppś Milenium.

do Rady Dwunastu Apostołów zostały dodane w 1835 r. pod kierownictwem Józefa Smitha podczas przygotowywania tego rozdziału do wydania w *Doktrynie i Przymierzach*.

1–8: Wyższa rada jest wyznaczona do rozstrzygania ważnych problemów, jakie zaistnieją w Kościele; 9–18: Wytyczenie procedury do rozpatrywania spraw; 19–23: Prezydent Rady podejmuje decyzję; 24–34: Określenie procedury apelacyjnej.

DZISIAJ w domu Józefa Smitha jun., dzięki objawieniu, zebrała się rada generalna dwudziestu czterech wyższych kapłanów i przystąpiła do zorganizowania „wyższej rady Kościoła Chrystusa, która ma się składać z dwunastu wyższych kapłanów i jednego lub trzech prezydentów, w zależności od sprawy.

2. Wyższa rada została wyznaczona drogą objawienia w celu rozstrzygania ważnych problemów, jakie mogą zaistnieć w Kościele, a których Kościół czy też rada „biskupia nie mogą rozstrzygnąć ku zadowoleniu obu stron.

3. Józef Smith jun., Sidney Rigdon i Frederick G. Williams zostali głosem rady zatwierdzeni jako prezydenci; a wyżsi kapłani w osobach Josepha Smitha sen., Johna Smitha, Josepha Coego, Johna Johnsona, Martina Harrisa, Johna S. Cartera, Jareda Cartera, Olivera Cowdery’ego, Samuela H. Smitha, Orsona

Hyde’a, Sylvestra Smitha i Luke’a Johnsona zostali wybrani do stałej rady Kościoła drogą jednomyślnego głosowania rady.

4. Następnie zapytano wyżej wymienionych członków rady, czy przyjmują swoje wyznaczone funkcje i czy będą postępować w tym urzędzie według prawa niebiańskiego, na co wszyscy odparli, że przyjmują swoje wyznaczone funkcje i będą wypełniać swój urząd zgodnie z zesłaną im Bożą łaską.

5. W głosowaniu — w imieniu i na rzecz Kościoła — dla wyboru wyżej wymienionych członków rady brała udział rada składająca się z czterdziestu trzech osób, w skład których wchodziło: dziewięciu wyższych kapłanów, siedemnastu starszych, czterech kapłanów i trzynastu członków.

6. Uchwalono, że wyższa rada nie może działać, chyba że siedmiu z wyżej wymienionych członków rady lub ich normalnie wyznaczonych następców jest obecnych.

7. Tych siedmiu ma moc wyznaczać innych wyższych kapłanów, których uznają za godnych i zdolnych do działania w miejsce nieobecnych członków rady.

8. Uchwalono, że kiedykolwiek zaistnieje wolne stanowisko wskutek zgonu, usunięcia

z urzędu za wykroczenie czy usunięcia z zarządu tego Kościoła któregokolwiek z wyżej wymienionych członków rady, ma ono być zajęte drogą nominacji przez prezydenta lub prezydentów, i zatwierdzone głosem rady generalnej wyższych kapłanów, zwołanej w tym celu, aby działać w imieniu Kościoła.

9. Prezydent Kościoła, który jest równocześnie prezydentem rady, wyznaczony jest drogą *a* objawienia i *b* zatwierdzony w swej służbie głosem Kościoła.

10. I jest to stosowne do powagi jego urzędu, że ma przewodniczyć radzie Kościoła; a jego przywilejem jest korzystanie z pomocy dwóch innych prezydentów wyznaczonych w ten sam sposób, w jaki on sam był wyznaczony.

11. A w przypadku nieobecności jednej lub obu wyznaczonych mu do pomocy osób ma on prawo przewodniczyć radzie bez pomocnika; a w przypadku, gdy on sam jest nieobecny, pozostali prezydenci mają prawo przewodniczyć w jego imieniu, obydwaj lub jeden z nich.

12. Tam, gdzie ustawowo zorganizowano wyższą radę Kościoła Chrystusa według następującego wzoru, obowiązkiem dwunastu członków rady będzie ciągnąć losy z numerami, i w ten sposób zadecydować o tym, który z dwunastu będzie przemawiać

pierwszy, poczynając od numeru pierwszego i tak dalej w kolejności, aż do numeru dwunastego.

13. W każdym przypadku zwołania rady, aby rozstrzygnąć sprawę, dwunastu członków rady musi rozważyć, czy jest to trudna sprawa czy nie; jeżeli nie, przemawiać będzie w tej sprawie tylko dwóch członków rady według formuły zapisanej powyżej.

14. Jednak jeżeli sprawa jest uznana za trudną, należy wyznaczyć czterech; a gdy jeszcze trudniejsza — sześciu; lecz w żadnym wypadku więcej niż sześciu nie będzie wyznaczonych, by przemawiać.

15. We wszystkich przypadkach oskarżony ma prawo do połowy rady, by zapobiec obrazie lub niesprawiedliwości.

16. A członkowie rady wyznaczeni do przemawiania przed radą winni przedstawić przed nią sprawę po zbadaniu dowodów w jej prawdziwym świetle; i każdy winien przemawiać według słuszności i „sprawiedliwości”.

17. Ci członkowie rady, którzy wylosują numery parzyste, to jest 2, 4, 6, 8, 10 i 12, to osoby, które mają stanąć w obronie oskarżonego i zapobiec obrazie i niesprawiedliwości.

18. We wszystkich przypadkach, zarówno oskarżyciel, jak i oskarżony mają mieć prawo występowania przed radą we własnym

9a ppś Objawienie.
b ppś Popieranie

przywódców Kościoła.
16a ppś Sprawiedliwość.

imieniu, kiedy już wysłuchane będą dowody, a członkowie rady, wyznaczeni, by przemawiać w tej sprawie, zakończą swe uwagi.

19. Po wysłuchaniu dowodów, wypowiedziach członków rady, oskarżyciela i oskarżonego, prezydent ma wydać decyzję według własnego zrozumienia sprawy i wezwać dwunastu członków rady do zatwierdzenia tej decyzji drogą głosowania.

20. Lecz w wypadku, gdy pozostali członkowie rady, którzy się nie wypowiedzieli, lub ktokolwiek inny spośród nich, bezstronnie wysłuchawszy dowodów i mów, odkryje błąd w decyzji prezydenta, może to wykazać i sprawa będzie ponownie wysłuchana.

21. I jeżeli po ponownym uważnym wysłuchaniu dodatkowe światło będzie rzucone na sprawę, decyzja ulegnie odpowiedniej zmianie.

22. Jednak jeśli postępowanie nie rzuci dodatkowego światła na sprawę, pierwotna decyzja zachowa swą moc, a rada będzie miała prawo rozstrzygnąć kwestię poprzez większość głosów.

23. W przypadku trudności odnośnie do „doktryny czy zasady — przy braku wystarczających instrukcji pisemnych dla objaśnienia rady w danej sprawie — prezydent może zapytać o stanowisko Pana i poznać je drogą ^bobjawienia.

24. Wyżsi kapłani, kiedy są w terenie, mają prawo zwoły-

wania i organizowania rady w powyższy sposób dla rozstrzygnięcia problemów na wnioszek obu stron lub jednej z nich.

25. I rzeczona rada wyższych kapłanów będzie miała prawo wyznaczenia spośród siebie osoby, która będzie tymczasowo przewodniczyć takiej radzie.

26. Obowiązkiem rzeczonej rady będzie natychmiastowe przekazanie protokołu jej postępowania — wraz z wyczerpującym oświadczeniem zawierającym argumenty, które wpłynęły na jej decyzję — wyższej radzie w siedzibie Pierwszego Prezydium Kościoła.

27. Jeśli strony lub jedna z nich są niezadowolone z wyroku rzeczonej rady, mają prawo apelacji do wyższej rady w siedzibie Pierwszego Prezydium Kościoła i mogą być ponownie wysłuchane; sprawa ta będzie tam rozpatrzona według zapisanego wzoru, tak jakby nie podjęto jeszcze żadnej decyzji.

28. Tę radę wyższych kapłanów w terenie należy zwoływać jedynie w „najtrudniejszych sprawach Kościoła, i żadna zwyczajna czy przeciętna sprawa nie może się kwalifikować do zwołania takiej rady.

29. Wyżsi kapłani w podróży lub z siedzibą w terenie mają prawo decydowania, czy zwołanie rady jest konieczne czy nie.

30. Należy odróżnić wyższą radę czy wyższych kapłanów

podróżujących w terenie od “podróżującej rady wyższej składającej się z dwunastu ^bapostołów, jeśli chodzi o ich decyzje.

31. Można wnieść apelację od decyzji pierwszej rady, natomiast nie można apelować od decyzji drugiej rady.

32. Decyzja tej drugiej rady może być zakwestionowana jedynie przez władze generalne Kościoła w przypadku wykroczenia.

33. Postanowiono, że prezydent czy prezydenci w siedzibie Pierwszego Prezydium Kościoła mają mieć moc ustalania, czy taka podlegająca apelacji sprawa rzeczywiście kwalifikuje się do ponownego

rozpatrzenia — po zbadaniu wniosku i dowodów oraz towarzyszących mu oświadczeń.

34. Dwunastu członków rady przystąpiło następnie do losowania, aby ustalić, kto winien przemawiać pierwszy, i uzyskano następujący rezultat: 1. Oliver Cowdery. 2. Joseph Coe. 3. Samuel H. Smith. 4. Luke Johnson. 5. John S. Carter. 6. Sylvester Smith. 7. John Johnson. 8. Orson Hyde. 9. Jared Carter. 10. Joseph Smith sen. 11. John Smith. 12. Martin Harris.

Konferencję zakończono modlitwą.

OLIVER COWDERY

ORSON HYDE

Pisarze

ROZDZIAŁ 103

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Kirtland w stanie Ohio, 24 lutego 1834 r. Objawienie to zostało otrzymane po przybyciu Parleya P. Pratta i Lymana Wighta do Kirtland w stanie Ohio, którzy przyjechali ze stanu Missouri, aby się naradzić z Prorokiem co do pomocy w przywróceniu świętych na ich ziemię w hrabstwie Jackson.

1–4: *Dlaczego Pan dopuścił do przesładowań świętych w hrabstwie Jackson; 5–10: Święci zwyciężą, jeżeli będą przestrzegać przykazań; 11–20: Odkupienie Syjonu przyjdzie przez moc, a Pan pójdzie przed Swym ludem; 21–28: Święci mają się zgromadzić w Syjonie, a ci, którzy złożą swe życie, odnajdą je ponownie; 29–40: Wielu braci jest*

powołanych do zorganizowania Obozu Syjonu i udania się do Syjonu; zwycięstwo jest im obiecane, jeśli będą wierni.

ZAPRAWDĘ, powiadam wam, przyjaciele moi, oto dam wam objawienie i przykazanie, abyście wiedzieli, co “czynić, by wypełnić swe obowiązki co do zbawienia

i ^bodkupienia braci waszych, rozproszonych po ziemi Syjonu;

2. “Gnanych i chłostanych rękoma wrogów moich, na których wyleję gniew mój bez miary w moim własnym czasie.

3. Bowiem znosiłem ich dotychczas, aby “wypełnili miarę niegodziwości swoich, i aby ich kielich był pełen;

4. I aby ci, którzy nazywają się moim imieniem, mogli być “karceni przez krótki okres dotkliwym i ciężkim karceniem, gdyż wcale nie ^bzważali na nauki i przykazania, jakie im dałem.

5. Ale zaprawdę, powiadam wam, że wydałem zarządzenie, które lud mój zrealizuje, jeżeli od tej właśnie godziny zważać będzie na “radę, jaką ja, Pan, ich Bóg, dam mu.

6. Oto od tej właśnie godziny, bowiem tak zarządziłem, zaczną zwyciężać nieprzyjaciół moich.

7. I jeśli będą “zważać na wszystkie słowa, jakie Ja, Pan, ich Bóg, skieruję do nich, nigdy nie przestaną zwyciężać, dopóki ^bkrólestwa świata nie legną pokonane u mych stóp, a ziemia nie zostanie “dana ^dświątym, aby ją “posiedli na wieki wieków.

8. Ale jeżeli nie będą “przestrzegać moich przykazań i nie będą zważać na wszystkie moje słowa

ani ich wypełniać, królestwa tego świata zwyciężą ich.

9. Bowiem wyznaczono ich, by byli “światłem świata i zbawcami ludzi;

10. A jeżeli nie są zbawcami ludzi, są niczym “sól, która straciła swój smak i nie nadaje się na nic, tylko do wyrzucenia i zdeptania pod stopami ludzi.

11. Ale zaprawdę, powiadam wam, zarządziłem, że bracia wasi, którzy zostali rozproszeni, powrócą do “ziem dziedzictw swoich i zbudują nieużytki Syjonu.

12. Bowiem po “wielu utrapieniach, jakom wam rzekł we wcześniejszym przykazaniu, przychodzi błogosławieństwo.

13. Oto błogosławieństwo, jakie obiecałem po utrapieniach waszych i utrapieniach braci waszych — odkupienie wasze i odkupienie waszych braci, przywrócenie ich do ziemi Syjonu, aby się osiedlili i nigdy więcej nie zostali powaleni.

14. Jednak jeżeli zbezczeszczą swe dziedzictwa, powaleni będą; bowiem nie oszczędzę ich, jeżeli zbezczeszczą swe dziedzictwa.

15. Oto powiadam wam, że odkupienie Syjonu musi przyjść poprzez moc;

16. Przeto wzbudzę ludowi

1b DiP 101:43–62.

2a DiP 101:1; 109:47.

3a Alma 14:10–11; 60:13.

4a DiP 95:1.

ppś Skarcić, karcenie.

b DiP 101:2; 105:2–6.

5a ppś Rada.

7a DiP 35:24.

ppś Posłuszeństwo,
posłuszny, być
posłusznym.

b Dan. 2:44.

c Dan. 7:27.

d ppś Święty
(rzeczownik).

e DiP 38:20.

8a Mos. 1:13;

DiP 82:10.

9a I Nefi 21:6.

10a Mat. 5:13–16;

DiP 101:39–40.

11a DiP 101:18.

12a Obj. 7:13–14;

DiP 58:4; 112:13.

memu człowieka, który poprowadzi ich, tak jak „Mojżesz wiódł dzieci Izraela.

17. Bowiem wy jesteście dziećmi Izraela i „potomstwem Abrahama, i trzeba was wyprowadzić z niewoli mocą i z wyciągniętym ramieniem.

18. I jako ojcowie wasi byli prowadzeni na początku, takie samo będzie odkupienie Syjonu.

19. Przeto niechaj nie słabną serca wasze, bowiem nie mówię do was, jakom przemawiał do ojców waszych: „Anioł mój pójdzie przed wami, ale nie ^bobecność moja.

20. Ale powiadam wam: „Aniołowie moi pójdą przed wami, a także obecność moja, a z czasem ^bposiądziecie dobrą ziemię.

21. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, że sługa mój, Józef Smith jun., jest „tym, do kogo przyrównałem sługę, do którego przemawiał Pan ^bwinnicy w przypowieści, jaką wam dałem.

22. Przeto niechaj sługa mój, Józef Smith jun., przemówi do „siły mojego domostwa, moich młodzieńców i tych w średnim wieku: Zgromadźcie się wszyscy razem na ziemi Syjonu, na ziemi, jaką zakupiłem za pieniądze mi poświęcone.

23. I niechaj wszystkie kościoły wyślą mądrych ludzi z pieniędźmi i „zakupią ziemię, tak właśnie, jakom nakazał.

24. A jeżeli wrogowie moi wyjdą przeciwko wam, aby was przegnać z mojej dobrej „ziemi, którą poświęciłem na ziemię Syjonu, z waszych własnych ziem, po tych świadectwach, jakie mi przeciwko nim przedstawiliście, przeklniecie ich;

25. A kogo przeklniecie, tego i Ja przeklnę, i pomścicie mnie na wrogach moich.

26. I obecność moja będzie z wami nawet wtedy, gdy „mścić się będziecie na wrogach moich aż do trzeciego i czwartego pokolenia tych, którzy mnie nienawidzą.

27. Niechaj nikt się nie lęka złożyć życia w mojej sprawie; bowiem kto „składa swe życie w mojej sprawie, odnajdzie je znów.

28. A kto nie chce oddać życia w mojej sprawie, ten nie jest uczniem moim.

29. Moją wolą jest, by sługa mój, „Sidney Rigdon, podniósł głos w kongregacjach w krajach na wschodzie, przygotowując kościoły do przestrzegania przykazań, jakie im dałem odnośnie

16a II Mojż. 3:2–10;
DiP 107:91–92.

PPŚ Mojżesz.

17a PPŚ Abraham —
Potomkowie
Abrahama;
Przymierze
Abrahamowe.

19a PPŚ Aniołowie.

^b DiP 84:18–24.

20a II Mojż. 14:19–20.

^b DiP 100:13.

21a DiP 101:55–58.

^b PPŚ Winnica Pana.

22a DiP 35:13–14;

105:16, 29–30.

23a DiP 42:35–36; 57:5–7;

58:49–51; 101:68–74.

24a DiP 29:7–8; 45:64–
66; 57:1–2.

26a DiP 97:22.

27a Mat. 10:39;

Łuk. 9:24;

DiP 98:13–15; 124:54.

29a PPŚ Rigdon, Sidney.

do przywrócenia i odkupienia Syjonu.

30. Moją wolą jest, aby sługa mój, „Parley P. Pratt, i sługa mój, Lyman Wight, nie wracali do ziemi braci swoich, dopóki nie zbiorą kompanii, które poszłyby z nimi do ziemi Syjonu, dziesiątkami lub dwudziestkami, po pięćdziesięciu lub setkami, dopóki nie zbiorą liczby pięciuset w ^bsile mojego domu.

31. Taka oto jest wola moja; proście, a otrzymacie; lecz ludzie „nie zawsze czynią wolę moją.

32. Przeto, jeżeli nie uda wam się zebrać pięciuset, starajcie się pilnie, aby może udało się wam zgromadzić trzystu.

33. A jeżeli nie uda wam się zebrać trzystu, starajcie się pilnie, aby może udało się wam zebrać stu.

34. Ale zaprawdę, powiadam wam, że daję wam przykazanie, byście nie wyruszyli do ziemi Syjonu, dopóki nie zbierzecie stu w sile mojego domu, aby poszli z wami do ziemi Syjonu.

35. Przeto, jakom wam powiedział, proście, a otrzymacie;

módlcie się gorliwie, aby słudze mojemu, Józefowi Smithowi jun., udało się pójść z wami i przewodniczyć pośród ludu mojego, i zorganizować królestwo moje na „poświęconej ziemi, i osadzać dzieci Syjonu według praw i przykazań, jakie były i jakie będą wam dane.

36. Wszelkie zwycięstwo i chwała staje się wam przez waszą „pilność, wierność i ^bmodlitwę wiary.

37. Niechaj sługa mój, Parley P. Pratt, wędruje ze sługą mym, Józefem Smithem jun.

38. Niechaj sługa mój, Lyman Wight, wędruje ze sługą mym, Sidneyem Rigdonem.

39. Niechaj sługa mój, Hyrum Smith, wędruje ze sługą mym, Frederickiem G. Williamsem.

40. Niechaj sługa mój, Orson Hyde, wędruje ze sługą mym, Orsonem Pratterem, dokądkolwiek sługa mój, Józef Smith jun., im doradzi, zyskując wypełnienie tych przykazań, które wam dałem i pozostawiając resztę w moich rękach. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 104

Objawienie dane Prorokowi Józefowi Smithowi 23 kwietnia 1834 r. w Kirtland w stanie Ohio lub w pobliżu, dotyczące kwestii Zjednoczonego Przedsiębiorstwa (zob. wprowadzenia do rozdziałów 78. i 82.). Okazję prawdopodobnie stanowiła narada członków Zjednoczonego

30a ppś Pratt, Parley
Parker.
b DiP 101:55.

31a DiP 82:10.
35a DiP 84:31.
36a ppś Pilność.

b DiP 104:79–82.

Przedsiębiorstwa, podczas której omawiano pilne doczesne potrzeby Kościoła. Na wcześniejszym spotkaniu dotyczącym przedsiębiorstwa, które odbyło się 10 kwietnia, postanowiono, że organizacja ta ma zostać rozwiązana. W niniejszym objawieniu zalecono jednak reorganizację przedsiębiorstwa; jego własność miała być podzielona pomiędzy członków organizacji w ramach szafarstwa. Pod kierownictwem Józefa Smitha, poprzez objawienie, wyrażenie „Zjednoczone Przedsiębiorstwo” zastąpiono później wyrażeniem „Zjednoczony Porządek”.

1-10: Święci, którzy dopuszczą się wykroczenia przeciw zjednoczonemu porządkowi, zostaną przeklęci; 11-16: Pan troszczy się o Swych świętych na Swoją własny sposób; 17-18: Prawo ewangelii zarządza opieką nad ubogimi; 19-46: Wyznaczenie zakresu szafarstwa i błogosławieństw różnych braci; 47-53: Zjednoczony porządek w Kirtland i tenże porządek w Syjonie mają działać oddzielnie; 54-66: Święty skarbiec Pański jest założony, aby drukować pisma święte; 67-77: Generalny skarbiec zjednoczonego porządku ma działać na zasadzie powszechnej zgody; 78-86: Ci, którzy są w zjednoczonym porządku, mają spłacić wszelkie swoje długi, a Pan wybawi ich z niewoli finansowej.

ZAPRAWDĘ, powiadam wam, przyjaciele moi, daję wam radę i przykazanie odnośnie do wszelkich własności należących do tego porządku, jaki nakazałem zorganizować i założyć, aby był „zjednoczonym porządkiem i wiecznym porządkiem dla pożytku mego Kościoła i dla

zbawienia ludzi, dopóki nie przyjdę —

2. Z obietnicą nieodwołalną i niezmienną, że jeżeli ci, którym nakazywałem, będą wierni, błogosławieni będą mnogością błogosławieństw;

3. Lecz jeżeli nie będą wierni, bliscy będą klątwy.

4. Przeto ponieważ niektórzy moi słudzy nie przestrzegali przykazań, lecz złamali przymierze przez „chciwość i fałszywe słowa, przekląłem ich bardzo dotkliwą i straszną klątwą.

5. Bowiem Ja, Pan, zarządziłem w sercu moim, że jeżeli ktokolwiek, należący do tego porządku, dopuści się wykroczenia, czyli innymi słowy, jeżeli złamie przymierze, jakim jesteście związani, życie jego będzie trwało w przekleństwie i zdeptany będzie przez tych, których wybiorę;

6. Bowiem Ja, Pan, nie pozwolę z siebie „szydzić w tych sprawach —

7. A wszystko w tym celu, aby niewinni pośród was nie zostali potępieni wraz z niesprawiedli-

wymi; i aby winni pośród was nie umknęli; bo Ja, Pan, obiecałem wam ^akoronę chwały po mojej prawicy.

8. Przeto, jeżeli dopuście się wykroczenia, nie umkniecie za życia gniewu mego.

9. Dopóki będziecie ^aodcięci za wykroczenie, nie będziecie mogli umknąć przed ^bciosami ^aSzatana aż do dnia odkupienia.

10. A teraz daję wam moc od tejsze godziny, że jeżeli ktokolwiek z was w tym porządku dopuści się wykroczenia i nie odpokutuje za zło, wystawicie go na ciosy Szatana; a on nie będzie miał mocy ^asrowadzenia zła na was.

11. Jest to mądrość we mnie; przeto daję wam przykazanie, żebyście się zorganizowali i wyznaczyli ^aszafarstwo każdemu człowiekowi;

12. Aby każdy mógł mi złożyć sprawozdanie ze swego szafarstwa, które jest mu wyznaczone.

13. Wskazane jest bowiem, abym Ja, Pan, uczynił każdego ^aodpowiedzialnym — ^bszafarzem ziemskich błogosławieństw, które uczyniłem i przygotowałem dla stworzeń moich.

14. Ja, Pan, rozpostarłem niebios a i ^azbudowałem ziemię, moje własne ^brękodzieło; i wszystko na nich jest moje.

15. I celem moim jest zaopatrzyć świętych moich, bowiem wszystkie rzeczy są moje.

16. Ale musi to być zrobione na mój własny ^asposób; i taki oto jest sposób, który Ja, Pan, zarządziłem, by zaopatrzyć świętych moich, żeby ^bbiedni zostali wywyższeni w tym, że bogacze będą umniejszeni.

17. Bowiem dorodna jest ^aziemia, i wszystkiego jest dość i w nadmiarze; zaiste, wszystko przygotowałem i dałem moc dzieciom ludzkim, aby ^bsame sobą władaly.

18. Przeto jeśli ktokolwiek weźmie z ^aobfitości, jaką uczyniłem, i nie udzieli ^bubogim i potrzebującym ze swojej części, według ^aprawa mojej ewangelii, ten wraz z niegodziwymi wzniesie oczy w ^apiekle, cierpiąc męki.

19. A teraz, zaprawdę, powiadam wam na temat własności tego ^aporządku —

20. Niechaj sługa mój, Sidney Rigdon, otrzyma miejsce, w którym obecnie mieszka, wraz

7a Iz. 62:3; DiP 76:56.
ppś Chwała.

9a ppś Ekskomunikacja.
b DiP 82:21.
c ppś Diabeł.

10a DiP 109:25–27.

11a DiP 42:32.
ppś Szafarz,
szafarstwo.

13a ppś Zdać sprawę,
odpowiedzialny,

odpowiedzialność.
b DiP 72:3–5, 16–22.

14a Iz. 42:5; 45:12.
ppś Stworzyć,
stworzenie.

b Ps. 19:2; 24:1.

16a DiP 105:5.
ppś Pomoc wzajemna.

b I Sam. 2:7–8;
Łuk. 1:51–53;
DiP 88:17.

17a DiP 59:16–20.
ppś Ziemia.

b ppś Wolna wola.

18a Łuk. 3:11;
Jak. 2:15–16.

b Przyp. 14:21;
Mos. 4:26; DiP 52:40.

c DiP 42:30.
d Łuk. 16:20–31.

19a ppś Zjednoczony
porządek.

z działką garbarni jako swoim szafarstwem, dla swego utrzymania, podczas gdy będzie pracował w winnicy mojej, jako sobie życzę, kiedy mu nakażę.

21. I niechaj wszystkie rzeczy będą uczynione według rady tego porządku i za obopólną zgodą, czyli przez głosowanie tego porządku, który zamieszkuje ziemię Kirtland.

22. I to szafarstwo i błogosławieństwo Ja, Pan, nadaję słudze mojemu, Sidneyowi Rigdonowi, jako błogosławieństwo dla niego i jego potomstwa po nim;

23. I pomnożę jego błogosławieństwa, jeżeli pokorny będzie przede mną.

24. I ponownie, niechaj sługa mój, Martin Harris, otrzyma jako swoje szafarstwo działkę ziemi — którą sługa mój, John Johnson, otrzymał w zamian za swe poprzednie dziedzictwo — dla niego i jego potomstwa po nim;

25. I jeżeli będzie wierny, pomnożę błogosławieństwa jego i jego potomstwo po nim.

26. I niechaj sługa mój, Martin Harris, poświęci swe pieniądze na głoszenie słów moich, według tego, jak mu poleci sługa mój, Józef Smith jun.

27. I ponownie, niechaj sługa mój, Frederick G. Williams, otrzyma miejsce, w którym teraz mieszka.

28. I niechaj sługa mój, Oliver Cowdery, otrzyma działkę przy-

legającą do domu, gdzie ma być drukarnia, która jest działką numer jeden wraz z działką, na której mieszka ojciec jego.

29. I niechaj słudzy moi, Frederick G. Williams i Oliver Cowdery, otrzymają drukarnię i wszystko, co do niej należy.

30. I to będzie ich szafarstwo, które im zostanie wyznaczone.

31. I jeżeli będą wierni, oto będę im błogosławił, i pomnożę ich błogosławieństwa.

32. A jest to początek ich szafarstwa, które wyznaczyłem im oraz ich potomstwu po nich.

33. A jeżeli będą wierni, pomnożę błogosławieństwa im oraz ich potomstwu po nich, obdarzę ich wręcz mnogością błogosławieństw.

34. I ponownie, niechaj sługa mój, John Johnson, otrzyma dom, w którym mieszka, i dziedzictwo — wszystko poza ziemią, którą zarezerwowano na "budowę domów moich — które się odnosi do tego dziedzictwa oraz tych działek, które wyznaczono słudze mojemu, Oliverowi Cowdery'emu.

35. A jeżeli będzie wierny, pomnożę jego błogosławieństwa.

36. I jest moją wolą, żeby sprzedał działki przeznaczone na zbudowanie miasta moich świętych, co mu będzie ujawnione "głosem Ducha i według rady tego porządku, i przez głos tego porządku.

37. A jest to początek szafarstwa,

które mu wyznaczyłem jako błogosławieństwo dla niego i jego potomstwa po nim.

38. A jeżeli będzie wierny, pomnożę mu mnogość błogosławieństw.

39. I ponownie, niechaj sługa mój, „Newel K. Whitney, otrzyma domy i działkę, na której teraz mieszka, oraz działkę i budynek, gdzie teraz stoi zakład handlowy, a także działkę, która jest w południowym rogu zakładu handlowego, a także działkę, na której usytuowana jest popielnia.

40. A wszystko to wyznaczyłem słudze mojemu, Newelowi K. Whitneyowi, jako jego szafarstwo, jako błogosławieństwo dla niego i jego potomstwa po nim, dla pożytku zakładu handlowego mego porządku, który założyłem dla mojego palika w ziemi Kirtland.

41. Zaprawdę, jest to szafarstwo, które wyznaczyłem słudze mojemu, N.K. Whitneyowi, cały ten zakład handlowy — jemu i jego „pełnomocnikowi, i jego potomstwu po nim.

42. A jeżeli będzie wierny w przestrzeganiu przykazań moich, które mu dałem, pomnożę błogosławieństwa jego i jego potomstwa po nim, obdarzę go wręcz mnogością błogosławieństw.

43. I ponownie, niechaj sługa mój, Józef Smith jun., otrzyma działkę przeznaczoną na budowę

meego domu, długą na czterdzieści prętów i szeroką na dwanaście prętów, a także dziedzictwo, na którym ojciec jego teraz zamieszkuje;

44. A jest to początek szafarstwa, jakie mu wyznaczyłem, jako błogosławieństwo dla niego i jego ojca.

45. Oto bowiem zachowałem dziedzictwo dla jego „ojca na jego utrzymanie; przeto uznawany będzie za domownika sługi mego, Józefa Smitha jun.

46. I pomnożę błogosławieństwa dla domu sługi mego, Józefa Smitha jun., jeżeli będzie wierny, obdarzę go wręcz mnogością błogosławieństw.

47. A teraz daję wam przykazanie co do Syjonu, że nie będziecie dłużej związani jako zjednoczony porządek z braćmi waszymi w Syjonie, a jedynie w ten sposób —

48. Kiedy się zorganizujecie, nazywać się będziecie Zjednoczonym Porządkiem „Palika Syjonu Miasta Kirtland. A bracia wasi, kiedy się zorganizują, nazywać się będą Zjednoczonym Porządkiem Miasta Syjonu.

49. I zorganizują się, każdy w swym własnym imieniu, i w ich imieniu; i działać będą w ich imieniu, i każdy w swoim własnym imieniu;

50. A wy działać będziecie w ich imieniu, a także każdy w swoim własnym imieniu.

39a ppś Whitney, Newel K.
41a DiP 84:112–113.

45a DiP 90:20.
ppś Smith, Joseph, sen.

48a DiP 82:13; 94:1; 109:59.
ppś Palik.

51. I nakazałem to zrobić dla waszego zbawienia, jak również dla ich zbawienia, w wyniku „przepędzenia ich i w rezultacie tego, co ma nastąpić.

52. „Przymierza, które są łamane przez wykroczenie, przez ^bchciwość i fałszywe słowa —

53. Przeto rozwiązani jesteście jako zjednoczony porządek z waszymi braćmi, żebyście nie byli z nimi związani, jedynie do tej chwili i tylko w ten sposób, jak powiedziałem, przez pożyczkę, jak zostanie uzgodnione przez ten porządek na naradzie, jak wam okoliczności zezwolą, a głos rady wskaże.

54. I ponownie, daję wam przykazanie odnośnie do waszego szafarstwa, które wam wyznaczyłem.

55. Oto wszystkie te własności są moje, bo inaczej daremna byłaby wiara wasza i okazalibyście się obłudnikami, i złamane byłyby przymierza, jakie ze mną zawarliście;

56. A jeżeli własności te są moje, zatem jesteście „szafarzami; w przeciwnym razie nie jesteście szafarzami.

57. Lecz zaprawdę, powiadam wam, że was wyznaczyłem na tych, którzy obejmują szafarstwo nad moim domem, na prawdziwych szafarzy.

58. I w tym celu nakazałem wam się zorganizować, aby drukować

„słowa moje, pełnię moich pism świętych, objawienia, które wam dałem i które wam jeszcze dam od czasu do czasu —

59. W celu zbudowania mojego Kościoła i królestwa na ziemi, i aby przygotować lud mój na ^aczas, kiedy ^bzamieszkam z nimi, a który jest już blisko.

60. I przygotowujecie dla siebie miejsce na skarbiec, i poświęćcie je dla mojego imienia.

61. I wyznaczycie spośród siebie kogoś do strzeżenia skarbcza, i zostanie on ustanowiony do tego błogosławieństwa.

62. I na skarbcu będzie pieczęć, i wszystkie święte przedmioty zostaną przekazane do skarbcza; i nikt z was nie nazwie go swoim, ani też żadnej jego części, bo wiem należeć on będzie do was wszystkich równo.

63. I daję to wam od tejże godziny; i teraz dopilnujcie, abyście zabrali się do tego i zrobili użytek z szafarstwa, które wam wyznaczyłem — z wyjątkiem świętych przedmiotów — w celu drukowania tych świętych rzeczy, jak rzekłem.

64. A „dochody ze świętych rzeczy mają być w skarbcu i ma być na nim pieczęć; i nikt nie będzie z nich robić użytku ani wyjmować nic ze skarbcza, a także pieczęć na nim umieszczona nie może zostać zdjęta, chyba że poprzez głosowanie

51a DiP 109:47.

52a PPŚ Przymierze.

b PPŚ Pożądać.

56a PPŚ Szafarz,

szafarstwo.

58a PPŚ Tłumaczenie

Józefa Smitha

(Tłum. J.S.).

59a PPŚ Milenium.

b DiP 1:35–36; 29:9–11.

64a tzn. zyski lub wpływy.

tego porządku lub przez przykazanie.

65. I tak zachowacie dochody ze świętych rzeczy w skarbcu dla celów świętych i uświęconych.

66. I będzie się to zwać świętym skarbem Pana; a pieczęć będzie umocowana na nim, aby pozostał święty i poświęcony Panu.

67. I ponownie, inny skarbiec ma być przygotowany i skarbnik wyznaczony, aby go strzegł, i pieczęć ma być na nim umieszczona;

68. I wszystkie pieniądze, jakie dostaniecie z waszych szafarstw — dzięki ulepszeniu własności, jakie wam wyzna- czyłem w domach czy w ziemi, czy w bydle, czy we wszystkich innych rzeczach, poza świętymi i uświęconymi zapisami, które sobie zastrzegłem dla celów świętych i uświęconych — zostaną przekazane do skarbcza, gdy tylko otrzymacie pieniądze; setkami czy pięćdziesiątkami, czy dwudziestkami, czy dziesiątkami, czy piątkami.

69. Czyli, innymi słowy, jeżeli ktoś z was uzyska pięć dolarów, niechaj je złoży do skarbcza; albo jeżeli uzyska dziesięć czy dwadzieścia, czy pięćdziesiąt, czy sto, niechaj postąpi tak samo;

70. I niechaj nikt spośród was nie mówi, że są one jego własnością; bowiem nie będziecie zwać ich swoimi, podobnie jak żadnej ich części.

71. I żadna tego część nie będzie

użyta ani wyjęta ze skarbcza, jedynie poprzez głosowanie i powszechną zgodę tego porządku.

72. A taki będzie głos i powszechna zgoda tego porządku — że jeśli ktokolwiek z was powie skarbnikowi: Potrzebuję ich do pomocy w moim szafarstwie —

73. Czy to pięć dolarów, czy dziesięć dolarów, czy dwadzieścia, czy pięćdziesiąt, czy sto, wówczas skarbnik da mu sumę potrzebną do pomocy w szafarstwie —

74. Dopóki się nie dopuści wykroczenia i nie zostanie jasno ukazane wobec rady tego porządku, że jest niewiernym i "nieroztropnym szafarzem.

75. Ale jak długo będzie pełnoprawnym członkiem, wiernym i mądrym w swym szafarstwie, tak długo będzie to symbolem dla skarbnika, że mu nie odmówi.

76. Ale w wypadku wykroczenia, skarbnik odwoła się do rady i głosowania tego porządku.

77. A gdyby się okazało, że skarbnik jest niewiernym i nieroztropnym szafarzem, podporządkowany on będzie radzie i głosowaniu tego porządku, i usunięty będzie ze swego miejsca, i "inny będzie wyznaczony w jego miejsce.

78. I ponownie, zaprawdę, powiadam wam co do długów waszych — oto jest moją wolą,

abyście „spłacili wszystkie wasze^b długi.

79. I jest wolą moją, abyście się przede mną „ukorzyli i użytkali to błogosławieństwo przez swoją^b pilność i pokorę, i modlitwę wiary.

80. A jeżeli będziecie pilni i pokorni, i praktykować będziecie „modlitwę wiary, oto zmiękczę serca tych, u których jesteście zadłużeni, dopóki nie ześlę wam środków dla wyratowania was.

81. Przeto napiszcie śpiesznie do Nowego Jorku, a piszcie według tego, co wam podyktuje mój „Duch; a ja zmiękczę serca tych, u których jesteście zadłużeni, tak że będzie usunięta z ich umysłów myśl, by was dręczyć.

82. A jeżeli będziecie „pokorni i wierni, i wzywać będziecie imienia mojego, oto dam wam^b zwycięstwo.

83. Daję wam obietnicę, że ten jeden raz zostanieie uratowani z niewoli.

84. A jeżeli nadarzy się wam okazja pożyczania pieniędzy — setek czy tysięcy, aż nie pożyczycie dosyć, aby się wyratować z niewoli, będziecie do tego uprawnieni.

85. I zastawcie własności, jakie dałem w wasze ręce, ten jeden raz, dając swe imiona za powszechną zgodą lub inaczej, jako się wam wyda dobre.

86. Daję wam ten przywilej ten jeden raz; i oto, jeżeli zaczniecie czynić to, co wam wyłożyłem, według przykazań moich, wówczas wszystko to będzie moje, a wy będziecie moimi szafarzami, i nie dopuści pan, by rozpadł się dom jego. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 105

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha nad rzeką Fishing w stanie Missouri, 22 czerwca 1834 r. Pod przywództwem Proroka święci z Ohio oraz z innych obszarów udali się do Missouri na wyprawę nazwaną później Obozem Syjonu. Ich celem było eskortowanie świętych wygnanych z Missouri z powrotem do ich ziem w hrabstwie Jackson. Mieszkańcy Missouri, którzy uprzednio prześladowali świętych, obawiali się odwetu ze strony Obozu Syjonu i przewencyjnie zaatakowali niektórych świętych mieszkających w hrabstwie Clay w Missouri. Kiedy gubernator Missouri wycofał się ze swojej obietnicy wspierania świętych, Józef Smith otrzymał niniejsze objawienie.

78a DiP 42:54.

b ppś Dług.

79a ppś Pokorą, pokora.

b ppś Pilność.

80a Jak. 5:15.

81a ppś Duch Święty.

82a Łuk. 14:11;

DiP 67:10.

b DiP 103:36.

1-5: Syjon zostanie zbudowany dzięki przestrzeganiu prawa celestialnego; 6-13: Odkupienie Syjonu odroczone na krótki okres; 14-19: Pan będzie staczać bitwy Syjonu; 20-26: Święci mają być mądrzy i nie chwalić się potężnymi dziełami, gdy będą się gromadzić; 27-30: Należy zakupić ziemię w hrabstwie Jackson i w okolicznych hrabstwach; 31-34: Starsi mają otrzymać obdarowanie w Domu Pana w Kirtland; 35-37: Święci, którzy są i powołani, i wybrani, zostaną uświęceni; 38-41: Święci mają wznieść światu sztandar pokoju.

ZAPRAWDĘ, powiadam wam, którzy się zebraliście tutaj, aby poznać moją wolę co do "odkupienia mego cierpiącego niedolę ludu —

2. Oto powiadam wam, że gdyby nie "wykroczenia mego ludu, a mówię o całym Kościele, a nie o poszczególnych osobach, mógłby być odkupiony nawet teraz.

3. Lecz oto, nie nauczyli się posłuszeństwa temu, czego od nich wymagałem, ale pełni są wszelkiego zła i nie "użyczają ze swych majątkości, jak przystoi świętym, ubogim i cierpiącym niedolę pośród nich;

4. I nie są "zjednoczeni według

związku wymaganego przez prawo królestwa celestialnego;

5. I nie można zbudować "Syjonu w inny sposób ^bniż przez zasady "prawa królestwa celestialnego; inaczej nie mógłbym go przyjąć do siebie.

6. Mój lud musi być "karcony, dopóki poprzez cierpienie nie nauczy się ^bposłuszeństwa, jeżeli tak trzeba.

7. Nie mówię o tych, którzy są wyznaczeni, aby prowadzili mój lud, którzy są "pierwszymi starszymi mojego Kościoła, bowiem nie wszyscy są potępieni;

8. Ale mówię o kościołach moich w innych stronach — wielu jest takich, którzy powiedzą: Gdzież jest ich Bóg? Oto wybawi On ich w czasach kłopotów, w przeciwnym razie nie pójdziemy do Syjonu, i zatrzymamy nasze pieniądze.

9. Przeto w wyniku "wykroczeń ludu mojego uznałem za właściwe, aby starsi moi poczekali przez krótki okres na odkupienie Syjonu —

10. Aby oni sami mogli się przygotować i aby lud mój był uczony w doskonalszy sposób, i miał doświadczenie, i w doskonalszy sposób poznał swoje "obowiązki i rzeczy, jakich wymagam z jego rąk.

105 1a DiP 100:13.

2a DiP 104:4-5, 52.

3a Dz. 5:1-11;

DiP 42:30.

ppś Poświęcić,

prawo poświęcenia.

4a DiP 78:3-7.

5a ppś Syjon.

b DiP 104:15-16.

c DiP 88:22.

6a DiP 95:1-2.

ppś Skarcić, karcenie.

b ppś Posłuszeństwo,

posłuszny, być

posłusznym.

7a DiP 20:2-3.

9a DiP 103:4.

10a ppś Obowiązek.

11. A nie może się to stać, dopóki “starsi moi nie zostaną^b obdarowani mocą z wysokości.

12. Oto bowiem przygotowałem wielkie obdarowanie i błogosławieństwo, aby je “przełać na nich, jeżeli będą wierni i trwać będą w pokorze przede mną.

13. Przeto uznałem za właściwe, aby starsi moi poczekali przez krótki okres na odkupienie Syjonu.

14. Oto bowiem nie wymagam z ich rąk, aby staczali bitwy Syjonu; bowiem jako rzekłem we wcześniejszym przykazaniu, tak i uczynię — Ja będę “staczać wasze bitwy.

15. Oto wysłałem “niszczyciela, aby zniszczył i spustoszył wrogów moich; i niewiele lat upłynie, a nie będzie ich, i nie będą bezczęścili dziedzictwa mojego, i^b bluźnili imieniu memu na ziemiach, które “poświęciłem na zgromadzenie moich świętych.

16. Oto nakazałem słudze mojemu, Józefowi Smithowi jun., by rzekł całej “sile domu mego, wojownikom, młodzieńcom i tym w średnim wieku, aby się zgromadzili dla odkupienia ludu mego i obalili wieże wrogów moich i rozproszyli ich^b strażników;

17. Ale siła mego domu nie zważała na moje słowa.

18. Jednak ponieważ są tacy,

którzy zważali na moje słowa, przygotowałem błogosławieństwo i “obdarowanie dla nich, jeżeli nadal będą wierni.

19. Wysłuchiłem ich modlitw i przyjmę ich ofiarę; i uznałem za właściwe, żeby ich doprowadzono tak daleko, aby wypróbować ich “wiarę.

20. A teraz, zaprawdę, powiadam wam, daję wam przykazanie, aby tylu, ilu tu przyszło — którzy mogą pozostać w tych okolicach — pozostało,

21. A ci, którzy nie mogą zostać, którzy mają rodziny na wschodzie, niechaj pozostaną przez krótki okres, o ile sługa mój, Józef, im to wyznaczy;

22. Bowiem będę mu doradzał w tej sprawie, i wszystkie rzeczy, jakie im wyznaczy, zostaną spełnione.

23. I niechaj cały mój lud, który mieszka w pobliskich rejonach, będzie bardzo wierny i pełen modlitwy, i pokorny przede mną, i nie objawia rzeczy, które im objawiłem, dopóki mądrość moja nie uzna, że należy je objawić.

24. Nie mówcie o sądach ani nie “chwalcie się wiarą czy potężnymi dziełami, ale pilnie się zgromadźcie, o ile to możliwe w jednym rejonie, zważając na uczucia ludzi;

25. I oto, dam wam łaskę

11a PPŚ Starszy.
b DiP 38:32; 95:8.
PPŚ Obdarowanie.
12a DiP 110.
14a Joz. 10:12–14;
Iz. 49:25;

DiP 98:37.
15a DiP 1:13–14.
b DiP 112:24–26.
PPŚ Bluźnic,
bluźnierstwo.
c DiP 84:3–4; 103:35.

16a DiP 101:55; 103:22, 30.
b PPŚ Czuwać, strażnicy.
18a DiP 110:8–10.
19a PPŚ Wiara.
24a DiP 84:73.
PPŚ Pycha.

i przychylność w ich oczach, abyście mogli spocząć w „pokoju i bezpieczeństwie, mówiąc ludowi: Sprawujcie sąd i czyncie nam sprawiedliwość podług prawa, i odpląćcie nam za nasze krzywdy.

26. Oto teraz powiadam wam, przyjaciele moi, że w ten sposób możecie znaleźć przychylność w oczach ludzi, dopóki „armia Izraela nie stanie się bardzo wielka.

27. I zmiękczę serca ludzi, jak to uczyniłem z sercem „faraona, od czasu do czasu, dopóki sługa mój, Józef Smith jun., i starsi moi, których wyznaczyłem, nie znajdują czasu, by zgromadzić całą siłę mego domu,

28. I wysłać „mądrych ludzi, aby wypełnili to, co nakazałem w sprawie ^bzakupu wszystkich ziem, jakie można nabyć w hrabstwie Jackson oraz w okolicznych hrabstwach.

29. Bowiem jest moją wolą, aby te ziemie zostały zakupione; a kiedy zostaną nabyte, aby święci moi objęli je zgodnie z „prawami poświęcenia, jakie dałem.

30. A kiedy już ziemie te będą zakupione, uznam za niewinne „armie Izraela, gdy będą

zajmować swoje własne ziemie, które wcześniej zakupiły za swoje pieniądze, i obalać będą wieże wrogów moich, którzy mogą ich atakować, i rozpraszać będą ich strażników, i pomszczą mnie, tak że ^bzemsta spadnie na wrogów moich aż do trzeciego i czwartego pokolenia tych, którzy mnie nienawidzą.

31. Ale w pierw niechaj bardzo wielka się stanie armia moja i niechaj się „uświęci przede mną, aby się stała jasna niczym słońce i czysta niczym ^bksiężyc, i aby chorągwie jej były straszne wszystkim narodom;

32. Aby królestwa tego świata były zmuszone przyznać, że królestwo Syjonu jest w rzeczywistości „królestwem naszego Boga i Jego Chrystusa; przeto ^bpodajmy się jego prawom.

33. Zaprawdę, powiadam wam, że uznałem za właściwe, aby pierwsi starsi mego Kościoła otrzymali swoje „obdarowanie z wysokości w domu moim, który nakazałem wznieść dla mego imienia na ziemi Kirtland.

34. I niechaj te przykazania, które dałem w kwestii Syjonu i „praw jego, zostaną wykonane i wypełnione po jego odkupieniu.

25a ppś Pokój.

26a Joel 2:11.

27a I Mojż. 47:1–12.

28a DiP 101:73.

b DiP 42:35–36.

29a DiP 42:30.

ppś Poświęcić, prawo poświęcenia; Zjednoczony

porządek.

30a DiP 35:13–14;
101:55; 103:22, 26.

b DiP 97:22.

31a ppś Uświęcenie.

b PnP 6:10;

DiP 5:14; 109:73.

32a Obj. 11:15.

ppś Królestwo

Boże lub królestwo niebieskie.

b ppś Rząd.

33a DiP 95:8–9.

ppś Obdarowanie.

34a DiP 42 jest znany jako „prawo”.

35. Był dzień ^apowołania, ale nadszedł czas na dzień wyboru; i niechaj ci, którzy są ^bgodni, zostaną wybrani.

36. I przez głos Ducha objawieni będą słudze memu ci, którzy są ^awybrani; i zostaną oni ^buświęceni;

37. A jeżeli podążać będą za ^aradą, którą otrzymają, po wielu dniach mieć będą moc do zrealizowania wszystkiego, co się tyczy Syjonu.

38. I ponownie, powiadam

wam, proście o pokój nie tylko tych, którzy was porazili, ale wszystkich ludzi;

39. I wzniescie ^asztandar ^bpokoju, i głoscie pokój aż po krańce ziemi;

40. I oferujcie pokój tym, którzy was porazili, według głosu Ducha, który jest w was, a ^awszystko będzie działać wspólnie dla waszego dobra.

41. Przeto bądźcie wierni; i oto, ^aJam jest z wami aż do samego końca. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 106

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Kirtland w stanie Ohio, 25 listopada 1834 r. Objawienie niniejsze jest skierowane do Warrena A. Cowdery'ego, starszego brata Olivera Cowdery'ego.

1–3: Warren A. Cowdery jest powołany na lokalnego przewodniczącego urzędnika; 4–5: Drugie Przyjście nie zaskoczy dzieci światła niczym złodziej; 6–8: Wielkie błogostawieństwa są wynikiem wiernej służby w Kościele.

JEST wolą moją, aby sługa mój, Warren A. Cowdery, został wyznaczony i ustanowiony jako przewodniczący wyższy kapłan nad moim Kościołem

na ziemi ^aFreedom i pobliskich rejonach;

2. I aby głosił moją wieczną ewangelię, i wznosił głos, i ostrzegał lud, nie tylko w swoim miejscu, ale i w sąsiednich hrabstwach;

3. I aby poświęcił cały swój czas na to wysokie i święte powołanie — które mu teraz daję — pilnie ^aubiegając się o ^bkrólestwo niebieskie i prawość jego, a wszystko, co niezbędne,

35a ppś Powołać, powołany przez Boga, powołanie.

b ppś Godny, bycie godnym.

36a DiP 95:5.

ppś Wybierać, wybrać, być wybranym.

b ppś Uświęcenie.

37a ppś Rada.

39a ppś Sztandar.

b ppś Pokój.

40a Rzym. 8:28;

DiP 90:24; 100:15.

41a Mat. 28:19–20.

106 1a tzn. chodzi o miasto

Freedom, stan Nowy Jork, i okolice.

3a Mat. 6:33.

b ppś Królestwo Boże lub królestwo niebieskie.

zostanie im dodane; bowiem wart jest ‘najemnik swej zapłaty.

4. I ponownie, zaprawdę, powiadam wam, że “zbliża się ^bnadejście Pana i zaskoczy świat niczym ‘złodziej w nocy —

5. Przeto opaszcie swe lędźwie, abyście byli dziećmi “światła, a dzień ten nie ^bzaskoczy was niczym złodziej.

6. I ponownie, zaprawdę, powiadam wam, że radowało się niebo, gdy sługa mój, Warren,

pokłonił się berłu mojemu i odsunął się od sztuczek ludzkich;

7. Przeto błogosławiony jest sługa mój, Warren, bowiem zmiłując się nad nim; i pomimo “próżności jego serca, podniosę go, jeżeli się przede mną ukorzy.

8. I dam mu “łaskę i zapewnienie, z którymi stanie; i jeżeli nadal będzie wiernym świadkiem i światłem dla Kościoła, przygotowuję dlań koronę w ^bposiadłościach Ojca mego. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 107

Objawienie o kapłaństwie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Kirtland w stanie Ohio około kwietnia 1835 r. Choć rozdział ten zapisano w 1835 r., dokumenty historyczne zapewniają, że większość wersetów od 60. do 100. dotyczy objawienia danego za pośrednictwem Józefa Smitha 11 listopada 1831 r. Niniejszy rozdział dotyczy organizacji Kworum Dwunastu, co miało miejsce w lutym i marcu 1835 r. Prorok najpewniej wygłosił je w obecności tych, którzy przygotowywali się do wyjazdu na pierwszą misję kworum, który nastąpił 3 maja 1835 r.

1–6: Istnieją dwa kapłaństwa: Kapłaństwo Melchizedeka i Aarona; 7–12: Ci, którzy mają Kapłaństwo Melchizedeka, mają moc, aby sprawować wszelkie urzędy w Kościele; 13–17: Rada Biskupia przewodniczy Kapłaństwu Aarona, które udziela obrzędów zewnętrznych; 18–20: Kapłaństwo Melchizedeka dzierży klucze wszystkich darów duchowych; Kapłaństwo Aarona dzierży klucze

posługi aniołów; 21–38: Pierwsze Prezydium, Dwunastu i Siedemdziesiąci stanowią kwora przewodniczące, których decyzje podejmowane mają być w jedności i prawości; 39–52: Porządek patriarchalny ustanowiony od Adama do Noego; 53–57: Starożytni święci zbrali się w Adam-ondi-Ahman i ukazał im się Pan; 58–67: Dwunastu ma zaprowadzić porządek między urzędnikami

3c Mat. 10:10;
DiP 31:5.
4a ppś Dni ostatnie,
Ostatnie dni.
b Jak. 5:8.

c I Tes. 5:2.
5a ppś Światło, światłość
Chrystusa.
b Obj. 16:15.
7a ppś Próżny, próżność.

8a ppś Łaska.
b Jan 14:2;
Eter 12:32–34;
DiP 59:2; 76:111;
81:6; 98:18.

Kościół; 68–76: Biskupi służą jako sędziowie powszechni w Izraelu; 77–84: Pierwsze Prezydium i Dwunastu stanowią najwyższy trybunał w Kościele; 85–100: Prezydenci kapłańscy zarządzają swymi poszczególными kworami.

ISTNIEJĄ w Kościele dwa kapłaństwa, a mianowicie ^aKapłaństwo Melchizedeka i ^bKapłaństwo Aarona, obejmujące Kapłaństwo lewickie.

2. Pierwsze kapłaństwo zwie się Kapłaństwem Melchizedeka, ponieważ ^aMelchizedek był w istocie wielkim wyższym kapłanem.

3. Przed jego czasami zwało się ono *Świętym Kapłaństwem według Porządku Syna Bożego*.

4. Lecz z ^aszacunku, to jest poważania, dla imienia Najwyższej Istoty, aby uniknąć zbyt częstego powtarzania Jej imienia, oni, czyli Kościół w starożytnych czasach, nazwali kapłaństwo to imieniem Melchizedeka, to jest Kapłaństwem Melchizedeka.

5. Wszelkie inne upoważnienia lub urzędy w Kościele stanowią ^adodatki do tego kapłaństwa.

6. Lecz istnieją dwa podziały, to jest wielkie części — jeden to Kapłaństwo Melchizedeka, a drugi to Kapłaństwo Aarona, czyli ^alewickie.

7. Urząd ^astarszego podlega Kapłaństwu Melchizedeka.

8. Kapłaństwo Melchizedeka dzierży prawo do prezydium i ma moc oraz ^aupoważnienie do sprawowania wszystkich urzędów kościelnych we wszystkich wiekach świata oraz do zarządzania sprawami duchowymi.

9. ^aPrezydium Wyższego Kapłaństwa według porządku Kapłaństwa Melchizedeka ma prawo sprawowania wszystkich urzędów w Kościele.

10. ^aWyżsi kapłani według porządku Kapłaństwa Melchizedeka mają ^bprawo urzędowania w swej własnej pozycji pod kierownictwem prezydium w zarządzaniu sprawami duchowymi, a także na stanowisku starszego, kapłana (porządku lewickiego), nauczyciela, diakona czy członka.

11. Starszy ma prawo działać w miejsce wyższego kapłana pod jego nieobecność.

12. Wyższy kapłan i starszy mają zarządzać sprawami duchowymi zgodnie z przymierzami i przykazaniami Kościoła; mają oni również prawo sprawowania wszystkich tych urzędów Kościoła pod nieobecność tych, którzy mają wyższe upoważnienie.

107 1a ppś Kapłaństwo Melchizedeka.

b ppś Kapłaństwo Aarona.

2a Tłum. J.S. I Mojż. 14:25–40 (Aneks); DiP 84:14.

ppś Melchizedek.

3a Alma 13:3–19; DiP 76:57.

4a ppś Poważanie.

5a DiP 84:29; 107:14.

6a V Mojż. 10:8–9.

7a ppś Starszy.

8a ppś Upoważnienie.

9a DiP 81:2; 107:22, 65–67, 91–92.

10a ppś Wyższy kapłan.

b DiP 121:34–37.

13. Drugie kapłaństwo zwie się „Kapłaństwem Aarona, bowiem zostało nadane ^bAaronowi oraz jego potomstwu przez wszystkie ich pokolenia.

14. Zwie się niższym kapłaństwem, bowiem jest „dodatkiem do większego, czyli Kapłaństwa Melchizedeka, i ma moc udzielania obrzędów zewnętrznych.

15. „Rada biskupia stanowi prezydium tego kapłaństwa i dzierży jego klucze, czyli upoważnienie.

16. Nikt nie ma legalnego prawa do tego urzędu, by dzierżyć klucze tego kapłaństwa, jeżeli nie jest „potomkiem Aarona w prostej linii.

17. Lecz skoro wyższy kapłan Kapłaństwa Melchizedeka ma upoważnienie, by sprawować wszystkie niższe urzędy, może on sprawować urząd biskupa, gdy nie można znaleźć w prostej linii potomka Aarona, pod warunkiem, że jest powołany i wyświęcony, i „ustanowiony do tej mocy ręką ^bPrezydium Kapłaństwa Melchizedeka.

18. Moc i upoważnienie wyższego Kapłaństwa, czyli Kapłaństwa Melchizedeka, oznacza dzierżenie „kluczy wszystkich

duchowych błogosławieństw Kościoła —

19. Posiadanie przywileju otrzymywania „tajemnic królestwa niebieskiego, tego, że niebios są dla nich otwarte, obcowania ze zgromadzeniem ^bgeneralnym i Kościołem Pierworodnego, a także radowania się obcowaniem i obecnością Boga Ojca i Jezusa, „Pośrednika nowego przymierza.

20. Moc i upoważnienie niższego kapłaństwa, czyli Kapłaństwa Aarona, oznacza dzierżenie „kluczy posługi aniołów i udzielania ^bobrzędów zewnętrznych, samej litery ewangelii, „chrztu pokuty dla ^dodpuszczenia grzechów, zgodnie z przymierzami i przykazaniami.

21. Z konieczności są też prezydenci, to jest przewodniczący urzędnicy, wywodzący się lub wyznaczeni spośród tych, którzy są ustanowieni do kilku urzędów w tych dwóch kapłaństwach.

22. W „Kapłaństwie Melchizedeka trzech ^bPrzewodniczących Wyższych Kapłanów, wybranych przez wszystkich członków, wyznaczonych i ustanowionych do tego urzędu, i „popartych przez zaufanie,

13a ppś Kapłaństwo Aarona.

b ppś Aaron, brat Mojżesza.

14a DiP 20:52; 107:5.

15a ppś Biskup.

16a DiP 68:14–21; 107:68–76.

17a ppś Ustanowić, ustanowienie.

b DiP 68:15.

18a ppś Klucze kapłaństwa.

19a Alma 12:9–11;

DiP 63:23; 84:19–22.

ppś Tajemnice Boga.

b Hebr. 12:22–24.

c ppś Pośrednik.

20a DiP 13; 84:26–27.

b ppś Obrzędy.

c ppś Chrzt, chrzcic.

d ppś Odpuszczenie grzechów.

22a ppś Kapłaństwo Melchizedeka.

b DiP 90:3, 6; 107:9, 65–67, 78–84, 91–92.

c ppś Popieranie przywódców Kościoła.

wiarę i modlitwę Kościoła, stanowią Kworum Prezydium Kościoła.

23. „Dwunastu podróżujących członków rady jest powołanych na Dwunastu ^bApostołów, czyli szczególnych świadków imienia Chrystusa na całym świecie — różniąc się w ten sposób od innych urzędników w Kościele w obowiązkach swego powołania.

24. I stanowią oni kworum równe trzem wyżej wspomnianym prezydentom co do upoważnienia i mocy.

25. „Siedemdziesiąci są także powołani, aby głosić ewangelię i być szczególnymi świadkami dla ludzi innych wyznań i na całym świecie — odróżniając się w ten sposób od innych urzędników w Kościele w obowiązkach swego powołania.

26. I stanowią oni kworum równe w upoważnieniu Dwunastu szczególnym świadkom, czyli wyżej wspomnianym Apostołom.

27. I każda decyzja powzięta przez jedno z tych kworów musi być jednomyślna; tzn. każdy członek obydwu kworów musi być zgodny co do ich decyzji, aby dać ich decyzjom równą moc, czyli ważność —

28. Większość może stworzyć kworum, kiedy okoliczności uniemożliwią inne rozwiązanie —

29. Jeżeli tak nie jest, ich decyzje nie są uprawnione do tych samych błogosławieństw, które miały za dawnych czasów — decyzje kworum trzech prezydentów, którzy byli ustanowieni według porządku Melchizedeka i którzy byli mężami prawymi i świętymi.

30. Decyzje tych kworów lub też jednego z nich mają być powzięte w całej „prawości, w świętości i pokorze serca, łagodności i wytrwałości, i wierze, i ^bcnocie, i wiedzy, umiarkowaniu, cierpliwości, pobożności, dobroci braterskiej i prawdziwej miłości;

31. Bowiem obiecano, że jeżeli będą obfitować w te rzeczy, nie będą „bezowocni w wiedzy o Panu.

32. I w wypadku, gdy jakakolwiek decyzja tych kworów podjęta jest w nieprawości, może ona zostać przedstawiona zgromadzeniu generalnemu kilku kworów, które stanowią duchowe władze Kościoła; w przeciwnym razie nie ma odwołania od ich decyzji.

33. Tych Dwunastu stanowi Podróżującą Wyższą Radę Przewodniczącą, aby działać w imieniu Pana pod kierownictwem Prezydium Kościoła, jako przystoi instytucji niebiańskiej; aby rozbudować Kościół i regulować wszystkie jego sprawy we wszystkich narodach,

23a DiP 107:33–35.

^b ppś Apostołów.

25a ppś Siedemdziesiąty.

30a DiP 121:36.

ppś Prawy, prawość.

^b DiP 121:41.

ppś Cnota.

31a II Piotra 1:5–8.

po pierwsze wśród "ludzi innych wyznań, a po wtóre wśród Żydów.

34. Siedemdziesiąci mają działać w imię Pana pod kierownictwem "Dwunastu — czyli podróżującej wyższej rady, w budowaniu Kościoła i regulowaniu wszystkich jego spraw we wszystkich narodach, najpierw wśród ludzi innych wyznań, a potem wśród Żydów —

35. Dwunastu wysłanych, którzy dzierżą klucze, aby otwierać drzwi, głosząc ewangelię Jezusa Chrystusa, najpierw ludziom innych wyznań, a potem Żydom.

36. Stałe "wyższe rady w palikach Syjonu we wszystkich swych decyzjach stanowią kworum równe w upoważnieniu w sprawach Kościoła kworum prezydium, czyli wyższej radzie podróżującej.

37. Wyższa rada w Syjonie stanowi kworum równe w upoważnieniu w sprawach Kościoła, we wszystkich swoich decyzjach, radom Dwunastu w palikach Syjonu.

38. Obowiązkiem wyższej rady podróżującej jest wzywać "Siedemdziesiątych, gdy potrzebuje pomocy, aby wypełnili kilka powołań związanych z głoszeniem i udzielaniem ewangelii zamiast innych.

39. Obowiązkiem Dwunastu

we wszystkich dużych gminach Kościoła jest ustanawianie "ewangelistów posługujących, kiedy będą im oni wyznaczeni przez objawienie —

40. Porządek tego kapłaństwa został zatwierdzony, aby był przekazywany z ojca na syna, i prawnie należy do potomków w prostej linii, wybranego potomstwa, któremu uczyniono obietnice.

41. Porządek ten wprowadzono w dniach "Adama i doszedł do nas poprzez ^blinię pochodzenia w następujący sposób:

42. Od Adama do "Seta, który został ustanowiony przez Adama w wieku sześćdziesięciu dziewięciu lat, i został przezeń pobłogosławiony na trzy lata przed jego (Adama) śmiercią, i otrzymał od ojca obietnicę Bożą, że potomność jego będzie wybrana przez Pana, i że zostanie zachowana aż do końca świata;

43. Bowiem on (Set) był człowiekiem "doskonałym, a jego wygląd był zupełnie na ^bpodobieństwo ojca jego, tak że wydawał się być mu podobny we wszystkim, tak że można go było od niego odróżnić tylko za pomocą jego wieku.

44. Enosz został ustanowiony w wieku stu trzydziestu czterech lat i czterech miesięcy ręką Adama.

33a I Nefi 13:42;
III Nefi 16:4–13;
DiP 90:8–9.

34a DiP 112:21.

36a PPŚ Rada wyższa.

38a PPŚ Siedemdziesiąty.

39a PPŚ Ewangelista;
Patriarcha,
patriarchalny.

41a PPŚ Adam.

b I Mojż. 5; DiP 84:6–16;
Mojż. 6:10–25.

42a PPŚ Set.

43a PPŚ Doskonały.

b I Mojż. 5:3.

45. Bóg powołał Kainana na pustkowiu, kiedy ten był w czterdziestym roku życia; a spotkał on Adama, wędrując do miejsca Szedolamak. Miał on osiemdziesiąt siedem lat, gdy został ustanowiony.

46. Mahalalel miał czterysta dziewięćdziesiąt sześć lat i siedem dni, gdy został ustanowiony ręką Adama, i został też przez niego pobłogosławiony.

47. Jered miał dwieście lat, gdy został ustanowiony ręką Adama, który też go pobłogosławił.

48. „Enoch miał dwadzieścia pięć lat, kiedy został ustanowiony ręką Adama; a miał sześćdziesiąt pięć lat, i Adam go pobłogosławił.

49. I ujrzał Pana, i chodził z Nim, i był stale przed Jego obliczem; i „chodził z Bogiem trzy-sta sześćdziesiąt pięć lat, co mu daje czterysta trzydzieści lat, gdy został ^bprzeobrażony.

50. „Metuszelach miał sto lat, gdy został ustanowiony ręką Adama.

51. Lamech miał trzydzieści dwa lata, gdy został ustanowiony ręką Seta.

52. „Noe miał dziesięć lat, gdy został ustanowiony ręką Metuszelacha.

53. Na trzy lata przed śmiercią Adama wezwał on Seta, Enosza,

Kainana, Mahalalela, Jereda, Enocha i Metuszelacha — a wszyscy oni byli „wyższymi kapłanami wraz z resztą swej potomności, która była prawa — do doliny ^bAdam-on-di-Ahman, i tam przekazał im swoje ostatnie błogosławieństwo.

54. I ukazał się im Pan, i powstali, i błogosławili „Adama, i nazwali go ^bMichałem, księciem, archaniołem.

55. I Pan służył pociechą Adamowi, i rzekł mu: Wyznaczyłem cię, abyś był na czele; mnogie narody wyjdą z ciebie, i jesteś nad nimi „księciem na zawsze.

56. I powstał Adam pośród kongregacji, i chociaż go wiek pochylał, będąc pełen Ducha Świętego, „przepowiedział, co się zdarzy potomności jego, aż do ostatniego pokolenia.

57. Wszystko to zostało zapisane w księdze Enocha i będzie poświadczone we właściwym czasie.

58. Obowiązkiem „Dwunastu jest także ^bustanowić i zaprowadzić porządek pośród wszystkich innych urzędników Kościoła, zgodnie z objawieniem, które mówi:

59. Do Kościoła Chrystusa na ziemi Syjonu, jako dodatek do „praw Kościoła w kwestii spraw Kościoła —

48a ppś Enoch.

49a I Mojż. 5:22;

Hebr. 11:5; Mojż. 7:69.

^b ppś Przeobrażone Istoty.

50a ppś Metuszelach.

52a ppś Noe, biblijny

patriarcha.

53a ppś Wyższy kapłan.

^b DiP 78:15; 116.

ppś Adam-on-di-Ahman.

54a DiP 128:21.

ppś Adam.

^b ppś Michał.

55a DiP 78:16.

56a Mojż. 5:10.

58a ppś Apostoł.

^b ppś Ustanowić,

ustanowienie.

59a DiP 43:2–9.

60. Zaprawdę, powiadam wam, rzecze Pan Zastępów, muszą być "przewodniczący starsi, aby przewodniczyć tym, którzy są w urzędzie starszego;

61. A także "kapłani, aby przewodniczyć tym, którzy są w urzędzie kapłana;

62. A także nauczyciele, aby "przewodniczyć tym, którzy są w urzędzie nauczyciela, w podobny sposób, a także diakoni —

63. Przeważnie od diakona do nauczyciela i od nauczyciela do kapłana, od kapłana do starszego, po kilku, jako są wyznaczeni, zgodnie z przymierzami i przykazaniami Kościoła.

64. Potem przychodzi Wyższe Kapłaństwo, które jest największe ze wszystkich.

65. Przeważnie trzeba, aby jeden był wyznaczony z Wyższego Kapłaństwa, aby przewodniczył kapłaństwu, a będzie się on zwał Prezydentem Wyższego Kapłaństwa Kościoła;

66. Czyli innymi słowy — "Przewodniczącym Wyższym Kapłanem nad Wyższym Kapłaństwem Kościoła.

67. Od tego samego pochodzi udzielanie obrzędów i błogosławieństw dla Kościoła przez "nałożenie rąk.

68. Przeważnie urząd biskupa nie jest mu równy; bowiem urząd

"biskupa polega na zarządzaniu tym wszystkim, co doczesne;

69. Jednakże biskup musi być wybrany z "Wyższego Kapłaństwa, chyba że jest ^bw prostej linii potomkiem Aarona;

70. Bowiem jeżeli nie jest potomkiem Aarona w prostej linii, nie może dzierżyć kluczy tego kapłaństwa.

71. Jednakże wyższy kapłan, to jest według porządku Melchizedeka, może być wyświęcony do posługi w sprawach doczesnych, posiadając wiedzę o nich przez Ducha prawdy;

72. A także, aby był "sędzią w Izraelu, aby zajmował się sprawami Kościoła, aby zasiadał w sądzie nad grzesznikami według przedstawionego mu świadectwa zgodnie z prawami, przy pomocy swych doradców, których wybrał lub wybierze spośród starszych Kościoła.

73. Jest to obowiązkiem biskupa, który nie jest w prostej linii potomkiem Aarona, ale został ustanowiony do Wyższego Kapłaństwa według porządku Melchizedeka.

74. Tak więc będzie on sędzią, powszechnym sędzią pomiędzy mieszkańcami Syjonu, czyli w paliku Syjonu lub w innej gminie Kościoła, gdzie go wyświęcą do tej posługi, dopóki nie będą powiększone granice Syjonu i nie

60a DiP 107:89–90.

61a DiP 107:87.

62a DiP 107:85–86.

66a DiP 107:9, 91–92.

PrP Prezydent.

67a PrP Ręce,

nałożenie [rąk].

68a PrP Biskup.

69a PrP Kapłaństwo

Melchizedeka.

b DiP 68:14–24;

84:18; 107:13–17.

72a DiP 58:17–18.

stanie się konieczne, by mieć innych biskupów czy sędziów w Syjonie lub gdzie indziej.

75. A jeżeli wyznaczeni są inni biskupi, działać oni będą w tym samym urzędzie.

76. Lecz potomek Aarona w prostej linii ma słuszne prawo do prezydentury w tym kapłaństwie, do „kluczy tej posługi, do działania w urzędzie biskupa niezależnie, bez doradców — z wyjątkiem sytuacji, gdy Prezydent Wyższego kapłaństwa według porządku Melchizedeka jest sądzony — aby zasiadał jako sędzia w Izraelu.

77. A decyzja każdej z tych rad będzie zgodna z przykazaniem, które mówi:

78. Zaprawdę, ponownie powiadam wam, że najważniejsza sprawa Kościoła, oraz „najtrudniejsze przypadki Kościoła, o ile nie ma zadowolenia z decyzji biskupa lub sędziów, mają być przekazane i przedstawione radzie Kościoła, przed ^bPrezydium Wyższego Kapłaństwa.

79. A Prezydium rady Wyższego Kapłaństwa będzie mieć moc powołania innych wyższych kapłanów, samych dwunastu, aby asystowali jako doradcy; i tak Prezydium Wyższego Kapłaństwa i jego doradcy będą mieć moc wyrokowania o dowodach w związku z prawami kościelnymi.

80. A po tej decyzji nie będzie się jej więcej wspominać przed Panem; bowiem jest to najwyższa rada Kościoła Boga, a decyzja co do dysput w sprawach duchowych ostateczna.

81. Nikt, kto należy do Kościoła, nie uniknie tej rady Kościoła.

82. A jeżeli Prezydent Wyższego Kapłaństwa dopuści się wykroczenia, postawicie go przed powszechną radą Kościoła wspomaganą przez dwunastu doradców Wyższego Kapłaństwa;

83. A ich decyzja co do niego położy kres dysputom na jego temat.

84. Tak więc nikt nie uniknie „sprawiedliwości i praw Boga, aby wszystko mogło odbywać się w porządku i powadze przed Nim, zgodnie z prawdą i prawością.

85. I ponownie, zaprawdę, powiadam wam, że obowiązkiem prezydenta nad urzędem „diakona jest przewodniczyć dwunastu diakonom, zasiadać z nimi w radzie i ^buczyć ich obowiązków, podbudowując się nawzajem, jako dano zgodnie z przymierzami.

86. I obowiązkiem prezydenta nad urzędem „nauczycieli jest również przewodniczyć dwudziestu czterem nauczycielom, zasiadać z nimi w radzie, ucząc ich obowiązków ich urzędu, jak podano w przymierzach.

76a ppś Klucze kapłaństwa.

78a DiP 102:13, 28.

b DiP 68:22.

84a ppś Sprawiedliwość.

85a ppś Diakon.

b DiP 38:23;

88:77–79, 118.

86a DiP 20:53–60.

ppś Nauczyciel, Kapłaństwo Aarona.

87. Także obowiązkiem prezydenta nad Kapłaństwem Aarona jest przewodniczyć czterdziestu ośmiu "kapłanom i zasiadać z nimi w radzie, uczyć ich obowiązków ich urzędu, jako podano w przymierzach —

88. Ten prezydent ma być "biskupem; bowiem jest to jeden z obowiązków tego kapłaństwa.

89. Ponownie, obowiązkiem prezydenta nad urzędem "starszych jest przewodniczyć dziewięćdziesięciu sześciu starszym, zasiadać z nimi w radzie i uczyć ich zgodnie z przymierzami.

90. Prezydentura ta różni się od tej w Radzie Siedemdziesiątych i przeznaczona jest dla tych, którzy nie "podróżują po całym świecie.

91. I ponownie, obowiązkiem Prezydenta urzędu Wyższego Kapłaństwa jest "przewodniczyć całemu Kościołowi i być jak ^bMojżesz —

92. Oto jest w tym mądrość; zaiste, być "widzącym, ^bobjawicielem, tłumaczem i ^cprorokiem, mając wszystkie ^ddary Boga, które On zsyła głowie Kościoła.

93. A jest to według wizji ukazującej porządek "Siedemdziesiątych, że powinni oni mieć siedmiu prezydentów, aby im

przewodniczyli, wybranych z grona siedemdziesięciu;

94. A siódmy prezydent z tych prezydentów ma przewodniczyć sześciu;

95. A tych siedmiu prezydentów ma wybrać innych siedemdziesiątych poza pierwszymi siedemdziesiątymi, do których należą, i mają im przewodniczyć;

96. A także innych siedemdziesięciu, aż będzie siedem razy po siedemdziesięciu, jeżeli praca w winnicy koniecznie tego wymaga.

97. I tych siedemdziesięciu ma "podróżować, by pełnić posługę najpierw ludziom innych wyznań, a potem Żydom.

98. Natomiast inni urzędnicy Kościoła, którzy nie należą do Dwunastu ani do Siedemdziesiątych, nie mają obowiązku odbywać podróży pośród wszystkich narodów, ale mają podróżować tyle, na ile im pozwalają okoliczności, mimo że mogą zajmować równie wysokie i odpowiedzialne urzędy w Kościele.

99. Przeto niech każdy nauczy się teraz swojego "obowiązku, i działa w urzędzie, do którego został wyznaczony, z całą ^bpilnością.

100. Ten, kto jest "gnuśny, nie będzie uznany za ^bgodnego,

87a ppś Kapłan,
Kapłaństwo Aarona.

88a ppś Biskup.

89a ppś Starszy.

90a DiP 124:137.

91a DiP 107:9, 65–67.

b DiP 28:2; 103:16–21.

92a Mos. 8:13–18.

ppś Widzący.

b ppś Objawienie.

c DiP 21:1.

ppś Prorok.

d ppś Dary Ducha.

93a DiP 107:38.

ppś Siedemdziesiąty.

97a DiP 124:138–139.

99a ppś Obowiązek.

b ppś Pilność.

100a DiP 58:26–29.

ppś Bezczylny,
bezczylność.

b ppś Godny, bycie
godnym.

by ostać się, i ten, kto nie pozna swych obowiązków i nie zyska aprobaty, nie będzie poczytany

za godnego, by ostać się. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 108

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Kirtland w stanie Ohio, 26 grudnia 1835 r. Rozdział ten otrzymano na prośbę Lymana Shermana, który został uprzednio ustanowiony jako siedemdziesiąty i który przyszedł do Proroka, prosząc o objawienie ujawniające mu jego powinność.

1–3: *Lymanowi Shermanowi przebaczone grzechy; 4–5: Należy go zaliczyć do przewodzących starszych Kościoła; 6–8: Jest on powołany do głoszenia ewangelii i wzmacniania braci.*

ZAPRAWDĘ, tak rzecze Pan do ciebie, sługo mój, Lymanie: Przebaczone są ci grzechy twoje, bo usłuchałeś głosu mego, przychodząc tu tego ranka, aby się poradzić tego, którego wyznaczyłem.

2. Przeto niechaj “spokojna będzie dusza twoja odnośnie do twego stanu duchowego i nie opieraj się więcej głosowi memu.

3. I powstań, i bądź odtąd ostrożniejszy w przestrzeganiu twych ślubów, które zawarłeś i zawierasz, a błogosławiony będziesz niezmiernie wielkimi błogosławieństwami.

4. Czekaj cierpliwie, aż zwołane

zostanie “uroczyste zgromadzenie sług moich — będziesz wówczas wspomniany z pierwszymi ze starszych moich i otrzymasz prawo przez ustanowienie wraz z resztą moich starszych, których ja wybrałem.

5. Oto jest “obietnica Ojca dla ciebie, jeżeli nadal będziesz wierny.

6. I zostanie spełniona na tobie w tym dniu, kiedy mieć będziesz prawo “głoszenia mojej ewangelii, dokądkolwiek cię pošlę — odtąd, od tego czasu.

7. Przeto “wzmacniaj swych braci we wszystkich swych rozmowach, we wszystkich modlitwach swych i we wszystkich swych nawoływaniach, i we wszystkim, co robisz.

8. I oto, jestem z tobą, aby ci błogosławić i “wybawić cię na wieki. Amen.

ROZDZIAŁ 109

Modlitwa wygłoszona podczas poświęcenia świątyni w Kirtland w stanie Ohio, 27 marca 1836 r. Według pisemnego oświadczenia Proroka, modlitwę tę otrzymał drogą objawienia.

1-5: Świątynia Kirtland zbudowana jako miejsce na odwiedziny Syna Człowieczego; 6-21: Ma ona być domem modlitwy, postu, wiary, nauki, chwały i porządku, i domem Boga; 22-33: Niech nieskorzy do pokuty, którzy przeciwstawiają się ludowi Pana, zostaną zmieszani; 34-42: Niech święci pójdą z mocą, by zgromadzić prawych do Syjonu; 43-53: Niech święci zostaną wybawieni od straszliwych rzeczy, które zostaną wylane na niegodziwych w ostatnich dniach; 54-58: Niech narody, ludy i kościoły będą przygotowane na ewangelię; 59-67: Niech Żydzi, Lamanici i cały Izrael będą odkupieni; 68-80: Niech święci będą ukoronowani chwałą i zaszczytem i niech uzyskają wieczne zbawienie.

NIECHAJ będą "dzięki Twemu imieniu, o Panie, Boże Izraela, który zachowujesz ^bprzymierze i okazujesz miłosierdzie sługom Twoim, którzy całym sercem postępują zanie przed Tobą —

2. Ty, któryś nakazał sługom Twoim, aby "wzniesli dom Twemu imieniu w tym miejscu (Kirtland).

3. A teraz widzisz, o Panie, że słudzy Twoi uczynili według przykazania Twego.

4. A teraz prosimy Cię, Święty Ojczy, w imię Jezusa Chrystusa, Syna Twego łona, w którego imieniu jedynie dane może być zbawienie dzieciom ludzkim — prosimy Cię, o Panie, abyś przyjął ten "dom, ^bdzieło naszych rąk, sług Twoich, który nam nakazałeś wznieść.

5. Bowiem wiesz, że wykonaliśmy tę pracę w wielkich utrapieniach; i z nędzy naszej udzieliliśmy naszym dóbr, aby wznieść "dom dla Twego imienia, aby Syn Człowieczy miał miejsce, gdzie mógłby ukazać się Swemu ludowi.

6. I jak powiedziałeś w "objawieniu danym nam, nazywając nas przyjaciółmi Swymi: Zwołajcie wasze uroczyste zgromadzenie, jako wam nakazałem;

7. A ponieważ nie wszyscy mają wiarę, szukajcie pilnie i ucicie się nawzajem słów mądrości; zaiste, wyszukujcie w najlepszych księgach słów mądrości, szukajcie nauki przez studiowanie, a także przez wiarę;

109 1a Alma 37:37;
DiP 46:32.
PPś Wdzięczny,
podziękowania,
dziękczynienie.

^b Dan. 9:4.
PPś Przymierze.
2a DiP 88:119.
4a I Król. 9:3.
PPś Świątynia,

Dom Pana.
^b II Nefi 5:16.
5a DiP 124:27-28.
6a DiP 88:117-120.

8. Zorganizujcie się; przygotujcie wszystko, co jest potrzebne i załóżcie dom, dom modlitwy, dom postu, dom wiary, dom nauki, dom chwały, dom porządku, dom Boga;

9. Aby wejścia wasze były w imię Pańskie, aby wyjścia wasze były w imię Pańskie, aby wszystkie wasze pozdrowienia były w imię Pańskie, z rękoma wzniesionymi do Najwyższego —

10. A teraz, Święty Ojcze, prosimy Cię, abyś nam pomógł, ludowi Twemu, z łaską Twoją, w zwołaniu naszego uroczystego zgromadzenia, aby było to czynione ku Twojemu zaszczytowi i ku Twojej boskiej aprobacie;

11. I tak, abyśmy okazali się godnymi w Twych oczach, aby zapewnić wypełnienie „obietnic, które dałeś nam, Twemu ludowi, w objawieniach nam danych;

12. Aby „chwała Twoja spoczęła na ludzie Twoim i na tym domu Twoim, który teraz poświęcamy Tobie, aby został uświęcony i konsekrowany jako święty, i aby Twoja święta obecność stale przebywała w tym domu;

13. I aby wszyscy ludzie, którzy przekroczą próg domu Pana, mogli odczuć moc Twoją i poczuli się zmuszeni przyznać, żeś go uświęcił i że to jest Twój dom, miejsce Twojej świętości.

14. I spraw, Święty Ojcze, aby wszyscy ci, którzy będą oddawać

chwałę w tym domu, uczeni byli słów mądrości z najlepszych ksiąg i aby szukali nauki przez studiowanie, a także przez wiarę, jak powiedziałeś;

15. I aby wzrastali w Tobie, i przyjęli pełnię Ducha Świętego, i zorganizowali się według praw Twoich, i przygotowani byli, aby uzyskać wszystko, co potrzebne;

16. I aby dom ten był domem modlitwy, domem postu, domem wiary, domem chwały i Boga, Twoim domem;

17. Aby wszystkie wejścia Twego ludu do domu tego były w imię Pańskie;

18. Aby wszystkie ich wyjścia z tego domu były w imię Pańskie;

19. I aby wszystkie ich pozdrowienia były w imię Pańskie, ze świętymi rękoma wzniesionymi do Najwyższego;

20. I aby żadna „nieczysta rzecz nie miała wstępu do domu Twego, aby go zbezcześcić;

21. A gdy ludzie Twoi popełnią wykroczenie — ktokolwiek z nich — aby mogli szybko odpokutować i powrócić do Ciebie, i znaleźć łaskę w oczach Twoich, i być przywrócenii do błogosławieństw, które ustanowiłeś do wylania na tych, którzy będą cię „poważać w domu Twoim.

22. I prosimy cię, Święty Ojcze, aby słudzy Twoi mogli wyjść z tego domu uzbrojeni w Twoją moc i aby imię Twoje było na nich, a chwała Twoja wokół

nich, i aby "aniołowie Twoi ich strzegli;

23. I aby z tego miejsca mogli ponieść niezmiernie wielką i pełną chwały nowinę, zaprawdę, po "krańce ziemi, aby wiedzieli, że to jest Twoje dzieło i że wyciągnąłeś Swą rękę, aby wypełnić to, coś głosił ustami proroków odnośnie do ostatnich dni.

24. Prosimy Cię, Święty Ojczy, abys umocnił lud, który będzie oddawał Ci cześć, a także szanował imię i pozycję w tym Twoim domu po wszystkie pokolenia i na wieczność;

25. Aby żadna broń "ukuta przeciwko nim nie była skuteczna; aby kto kopie pod nimi ^bdół, sam weń wpaść;

26. Aby żaden spiszek niegodziwości nie miał mocy powstać i "owładnąć ludem Twoim, na którego nałożone będzie ^bimię Twoje w tym domu;

27. A jeżeli lud jakiś powstanie przeciwko temu ludowi, aby rozpałił się na nich Twój gniew;

28. A jeżeli ugodzą ten lud, Ty ich ugodzisz; walczyć będziesz za lud Swój, jakoś czynił w dniu bitwy, aby byli wybawieni z rąk wszystkich swoich wrogów.

29. Prosimy Cię, Święty Ojczy, abys pomieszał i zadziwił, a także sprawił, że będą zawstyżeni i zażenowani wszyscy ci,

którzy rozprzestrzenili kłamliwe doniesienia dokoła po świecie przeciw słudze lub sługom Twoim, jeśli nie odpokutują, gdy głoszona im będzie do uszu wieczna ewangelia;

30. I aby ich wszystkie uczynki spełzły na niczym, i aby zmiotł je "grad i sądy, które zesłesz na nich w gniewie Swoim, aby nastął kres ^bkłamstvom i oszczerstwom przeciw Twemu ludowi.

31. Bowiem wiesz, o Panie, że słudzy Twoi są niewinni przed Tobą w składaniu świadectwa Twemu imieniu, za co cierpią to wszystko.

32. Przeto błagamy Cię o całkowite i zupełne wybawienie z tego "jarmza;

33. Zerwij, o Panie; zerwij je z karków sług Swoich, przez moc Swoją, abyśmy mogli powstać pośród tego pokolenia i czynić pracę Twoją.

34. O Jehowo, miej miłosierdzie nad tym ludem, a ponieważ wszyscy ludzie "grzeszą, przebacz wykroczenia ludu Swego i niechaj będą wymazane na zawsze.

35. Niechaj "namaszczenie sług Twoich będzie na nich zapieczętowane mocą z wysokości.

36. Niechaj będzie na nich wypełnione, tak jak na tych w dniu Zielonych Świąt; niechaj dar "języków będzie wylany na lud

22a ppś Aniołowie.

23a DiP 1:2.

25a Iz. 54:17.

b Przyp. 26:27;

I Nefi 14:3; 22:14.

26a DiP 98:22.

b I Król. 8:29.

30a Iz. 28:17;

Mos. 12:6;

DiP 29:16.

b III Nefi 21:19–21.

32a ppś Jarmzo.

34a Rzym. 3:23; 5:12.

ppś Grzech.

35a ppś Namaścić.

36a ppś Język, dar [języków].

Twój, języków ^brozszczepionych niczym z ognia, a także ich tłumaczenia.

37. I niechaj dom Twój będzie napełniony, niczym potężnym pędzącym wichrem, “chwałą Twoją.

38. Nałóż na sługi Swoje “świadectwo przymierza, aby kiedy wychodzą i głoszą słowo Twoje, mogli ^bzapieczętować prawo, i przygotuj serca świętych Swoich na wszystkie te sądy, jakie niedługo zesłesz w gniewie Swoim na mieszkańców “ziemi ze względu na ich wykroczenia, aby lud Twój nie osłabł w dniu próby.

39. A do jakiegokolwiek miasta służy Twój wejść, a mieszkańcy tego miasta przyjmą ich świadectwo, niechaj pokój Twój i zbawienie Twoje spocznie na tym mieście; aby mogli zgromadzić prawych, aby mogli przyjść do “Syjonu lub do jego palików, do miejsc przez Ciebie wyznaczonych, z pieśniami wiecznej radości;

40. I dopóki to nie będzie dokonane, niechaj sądy Twoje nie spadają na to miasto.

41. A do jakiegokolwiek miasta służy Twój wejść, a mieszkańcy tego miasta nie przyjmą świadectwa sług Twoich, będą ostrzeżeni przez sługi Twoje, aby się ratować przed tym przewrotnym pokoleniem, niechaj się

stanie temu miastu według tego, coś powiedział ustami Twoich proroków.

42. Ale ocal, o Jehowo, błagamy Cię, sługi Twoje z ich rąk i oczyść ich z ich krwi.

43. O Panie, nie lubujemy się zagładą naszych bliźnich; “duże ich są cenne przed Tobą;

44. Ale wypełnić się musi słowo Twoje. Pomóż sługom Swoim powiedzieć przy pomocy “łaski Swojej: Bądź wola Twoja, o Panie, a nie nasza.

45. Wiemy, żeś powiedział ustami proroków straszliwe rzeczy odnośnie do niegodziwych w “ostatnich dniach — że wylejesz sądy Swoje bez miary;

46. Przeto, o Panie, wybaw lud Twój od nieszczęścia niegodziwych; dozwól sługom Twoim zapieczętować prawo i związać świadectwo, aby byli przygotowani na dzień spalenia.

47. Prosimy Cię, Święty Ojczy, abyś pamiętał tych, którzy zostali wypędzeni przez mieszkańców hrabstwa Jackson w stanie Missouri z ziem ich dziedzictwa, i zerwij z nich, o Panie, to jarzmo udręki, jakie zostało na nich nałożone.

48. Ty wiesz, o Panie, że znoszą wielki ucisk i udręki ze strony niegodziwych; i serca nasze “przepełnia smutek ze względu na ich dotkliwie brzemia.

36 *b* Dz. 2:1–3.

37 *a* DiP 84:5; 109:12.
PPŚ Chwała.

38 *a* PPŚ Świadectwo.
b Iz. 8:16;

DiP 1:8.
c PPŚ Ziemia —
Oczyszczenie ziemi.
39 *a* Iz. 35:10.
43 *a* PPŚ Dusza.

44 *a* PPŚ Łaska.
45 *a* PPŚ Dni ostatnie,
Ostatnie dni.
48 *a* PPŚ Współczucie.

49. O Panie, „jak długo będziesz zezwalał, aby lud ten znosił te udręki i aby wołanie niewinnych wznosiło się do uszu Twoich, a ^bkrew stawała jako świadectwo przed Tobą, i nie okażesz świadectwa Twego na ich rzecz?

50. Miej „miłosierdzie, o Panie, nad niegodziwym motłochem, który przepędził lud Twój, niech poniecha rabowania, niech odpokutuje za grzechy swoje, jeżeli znajdzie się pokuta;

51. Ale jeżeli tego nie uczyni, obnaż Twe ramię, o Panie, i „odkup to, co naznaczyłeś na Syjon Twego ludu.

52. A jeżeli nie może być inaczej, to aby sprawa ludu Twego nie upadła przed Tobą, niech Twój gniew się rozpali, a oburzenie Twoje niechaj spadnie nań, aby był zniszczony spod nieba, tak korzeń, jak i gałąź;

53. Ale jeżeli odpokutują, łaskawy będziesz i miłościwy — i odwrócisz gniew Swój, kiedy spojrzysz na oblicze Twego Pomazańca.

54. Miej miłosierdzie, o Panie, nad wszystkimi narodami ziemi; miej miłosierdzie dla włodarzy naszego kraju; oby te zasady, które były tak zaszczytnie i szlachetnie bronione, mianowicie „Konstytucja naszego kraju

spisana przez ojców naszych, przetrwały na zawsze.

55. Pomnij na królów, książęta, szlachetnych i wielkich tej ziemi, i wszystkich ludzi, i kościoły, na wszystkich ubogich, potrzebujących i udręczonych tej ziemi;

56. Aby ich serca zmiękły, gdy słudzy Twoi wyjdą z domu Twego, o Jehowo, aby dawać świadectwo Twego imienia; aby ich przesady ustąpiły miejsca „prawdzie, i aby lud Twój znalazł łaskę w oczach wszystkich ludzi;

57. Aby wszystkie krańce ziemi wiedziały, że my, słudzy Twoi, „słyszeliśmy głos Twój i że nas posłałeś;

58. Aby spośród nich wszystkich słudzy Twoi, synowie Jakuba, mogli zgromadzić prawych dla wzniesienia świętego miasta Twemu imieniu, jak im nakazałeś.

59. Prosimy Cię, abyś wyznał Syjonowi inne „paliki poza tym jednym, który wyznaczyłeś, aby ^bgromadzenie ludu Twego toczyło się w wielkiej mocy i majestacie, aby praca Twoja mogła być „skrócona w prawości.

60. Te słowa, o Panie, wypowiedzieliśmy wobec Ciebie, mając na względzie objawienia i przykazania, które nam dałeś — nam, utożsamiającym się z ^aludźmi innych wyznań.

49a Ps. 13:2–3.
b ppś Męczennik,
męczeńska śmierć.
50a ppś Miłosierny,
miłosierdzie.
51a DiP 100:13; 105:2.

54a I Piotra 2:13–15;
DiP 98:5–7; 101:77, 80.
ppś Konstytucja.
56a ppś Prawda.
57a DiP 20:16; 76:22–24.
59a Iz. 54:2.

b ppś Izrael —
Zgromadzenie Izraela.
c Mat. 24:22.
60a I Nefi 13:1–32;
15:13–18.

61. Jednak wiesz, że masz wielką miłość dla dzieci Jakuba, które zostały rozproszone po górach dawno temu, pochmurnego i ciemnego dnia.

62. Przeto prosimy Cię, abyś miał miłosierdzie nad dziećmi Jakuba, aby w tej godzinie zaczęło się odkupienie ^aJerozolimy;

63. I jarzmo niewoli zaczęło spadać z domu ^aDawida;

64. A dzieci ^aJudy zaczęły powracać na ^bziemię, które dałeś Abrahamowi, ich ojcu.

65. I spraw, by ^aresztką Jakuba, która była przeklęta i porażona ze względu na wykroczenia swoje, została ^bnawrócona ze swego dzikiego i nieokrzęsanego stanu na pełnię wiecznej ewangelii;

66. Aby złożyła swoją broń rozlew krwi i poniechała swego buntu.

67. I niechaj wszystkie rozproszone resztki ^aIzraela, które zostały wygnane na krańce ziemi, doszły do wiedzy o prawdzie, uwierzyły w Mesjasza i zostały odkupione z ucisku, i radowały się przed Tobą.

68. O Panie, wspomnij na służbę Twego, Józefa Smitha jun., i na wszystkie jego udręki i prześladowania — jak zawarł ^aprzymierze z ^bJehową i ślubował

Ci, o Potężny Boże Jakuba — i przykazania, które mu dałeś, i że szczerze stara się czynić wolę Twoją.

69. O Panie, miej miłosierdzie nad jego żoną i dziećmi, aby zostali wywyższeni w obecności Twojej i zachowani twą opiekuńczą ręką.

70. Miej miłosierdzie nad wszystkimi ich ^abliskimi krewnymi, aby ich przesady były przełamane, uprzedzenia ich zniesione niczym powodzią; aby byli nawróceni i odkupieni z Izraelem, i wiedzieli, że jesteś Bogiem.

71. Wspomnij, o Panie, na prezydentów, wszystkich prezydentów Twój Kościoła, aby prawica Twoja wywyższyła ich z całymi ich rodzinami i ich bliskimi krewnymi, aby imiona ich były uwiecznione i pozostały w wiecznej pamięci z pokolenia na pokolenie.

72. Wspomnij, o Panie, na cały Twój Kościół, ze wszystkimi ich rodzinami i wszystkimi bliskimi krewnymi, ze wszystkimi ich chorymi i cierpiącymi niedolę, ze wszystkimi ubogimi i łagodnymi ziemi; aby ^akrólestwo, które założyłeś bez rąk, stało się wielką górą i wypełniło całą ziemię;

73. Aby Kościół Twój wyszedł

62a III Nefi 20:29.
ppś Jerozolima.

63a ppś Dawid.

64a Zach. 12:6–9;

Mal. 3:4;

DiP 133:13, 35.

ppś Juda (syn Jakuba).

b I Mojż. 17:1–8.

ppś Ziemia obiecana.

65a II Nefi 30:3;

Alma 46:23–24;

III Nefi 20:15–21;

DiP 19:27.

b II Nefi 30:6;

III Nefi 21:20–22.

ppś Nawrócenie,

nawrócić.

67a ppś Izrael —

Zgromadzenie Izraela.

68a ppś Przymierze.

b ppś Jehowa.

70a tzn. bliscy krewni.

72a Dan. 2:44–45;

DiP 65:2.

z pustkowiecia ciemności i zajaśniał jasno niczym ^aksiężyc, czysto niczym słońce i strasznie niczym armia z chorągwiami;

74. I był ozdoby niczym oblubienica w ten dzień, kiedy odsłonisz niebios a i sprawisz, że góry ^aspłyną w Twojej obecności i że wywyższone będą ^bdoliny, i wygładzone miejsca nierówne; aby chwala Twoja wypełniła ziemię;

75. Abyśmy, kiedy zabrzmie trąba dla zmarłych, byli ^azagarnięci obłokiem, aby cię spotkać i zawsze być z Panem;

76. Aby szaty nasze były nieskalane, abyśmy byli odziani w ^aszaty prawości z palmami w rękach naszych i ^bkoronami chwały na naszych głowach i abyśmy zbierali wieczną ^cradość za wszystkie nasze ^acierpienia.

77. O Panie, Boże Wszehmocny, wysłuchaj nas w tych naszych prośbach i odpowiedz nam z nieba, Twojej świętej

siedziby, gdzie zasiadasz na tronie z ^achwałą, zaszczytem, mocą, majestatem, potęgą, władaniem, prawdą, sprawiedliwością, osądem, miłosierdziem i nieskończonością pełni, od wieczności do wieczności.

78. O wysłuchaj, o wysłuchaj, o wysłuchaj nas, o Panie! I odpowiedz na te prośby, i przyjmij poświęcenie Tobie tego domu, dzieła naszych rąk, który zbudowaliśmy imieniu Twemu;

79. A także ten Kościół, aby nałożyć nań Twe imię. I pomóż nam przez moc Twego Ducha, abyśmy złączyli nasze głosy z tymi jasnymi, jaśniejącymi ^aserafinami wokół tronu Twego z okrzykami pochwały, śpiewając Hosanna Bogu i ^bBarankowi!

80. I niechaj Twoi pomazańcy ^aodziani będą w zbawienie, a święci Twoi niech głośno krzyczą z radości. Amen i Amen.

ROZDZIAŁ 110

Wizje ukazane Prorokowi Józefowi Smithowi i Oliverowi Cowdery'emu w świątyni w Kirtland w stanie Ohio, 3 kwietnia 1836 r. Okazją było spotkanie w dniu soboty. W historii Józefa Smitha podano: „Po południu pomagałem innym Prezydentom rozdzielać Wieczernę Pańską Kościółowi, otrzymawszy ją od Dwunastu, którzy tego dnia mieli zaszczyt pełnić obowiązki przy świętym stole. Spełniwszy tę służbę wobec moich braci, udałem się do mównicy, przy której

73a PnP 6:10;

DiP 5:14; 105:31.

74a DiP 133:21–22, 40.

b Iz. 40:4;

Łuk. 3:5;

DiP 49:23.

75a I Tes. 4:17.

76a Obj. 7:13–15;

II Nefi 9:14.

b ppś Korona;

Wywyższenie.

c ppś Radość.

d Hebr. 12:1–11;

DiP 58:4.

77a ppś Chwała.

79a Iz. 6:1–2.

b ppś Baranek Boży.

80a Ps. 132:16.

opuszczone były zastony, i skłoniłem się wraz z Oliverem Cowderym w uroczystej i bezgłośniejszej modlitwie. Kiedy powstaliśmy po modlitwie, następująca wizja została dla nas otwarta”.

1-10: Pan Jehowa ukazuje się w chwale i przyjmuje Świątynię Kirtland jako Swój dom; 11-12: Ukazują się Mojżesz i Elias, i każdy przekazuje swoje klucze i dyspensacje; 13-16: Eliasz powraca i przekazuje klucze swojej dyspensacji, jak obiecano było przez Malachiasza.

ZDJĘTA została “zastona z umysłów naszych i otwarły się ^boczy naszego zrozumienia.

2. Ujrzelśmy przed sobą Pana stojącego na przedpiersiu mównicy, a u stóp Jego dzieło brukowane szczerym złotem w kolorze podobnym do bursztynu.

3. “Oczy Jego niczym płomień ognia, włosy na głowie białe niczym nieskalany śnieg, ^boblicze Jego jaśniało ponad blask słońca, a ^cgłos Jego był niczym odgłos rozpędzonych wielkich wód, sam głos ^dJehowy, mówiący:

4. Jam jest “pierwszy i ostatni, Jam jest Ten, który ^bżyje, Jam jest Ten, którego zabito, Jam jest waszym ^corędownikiem u Ojca.

5. Oto “przebaczone są wam grzechy wasze, jesteście czyści

wobec mnie; przeto wzniescie głowy i radujcie się.

6. Niechaj się radują serca braci waszych i serca całego mojego ludu, który włożył cały swój trud w “budowę tego domu dla mego imienia.

7. Oto bowiem “przyjąłem ten ^bdom i tutaj będzie imię moje; i objawię się ludowi mojemu w miłosierdziu w tym domu.

8. Zaiste, “ukazę się sługom moim i przemówię do nich moim własnym głosem, jeżeli lud mój będzie przestrzegał moich przykazań i nie ^bzbecześci tego “świętego domu.

9. Zaiste, serca tysięcy i dziesiątków tysięcy będą się wielce radować z powodu “błogosławieństw, jakie zostaną wylane, a także ^bobdarowania, jakim obdarowani będą słudzy moi w tym domu.

10. I sława domu tego rozszerzy się do obcych krajów; i jest to początek błogosławieństwa, jakie zostanie “wylane na głowy mego ludu. Tak jest. Amen.

11. Kiedy ta “wizja dobiegła

110 1a ppś Welon;
Zastona.

b DiP 76:12, 19;
136:32; 138:11.

3a Obj. 1:14.

b Obj. 1:16;
J.S. — Hist. 1:17.

c Ez. 43:2;

Obj. 1:15;
DiP 133:21-22.

d ppś Jehowa.

4a ppś Pierworodny.

b V Mojż. 5:24.

c ppś Orędownik.

5a ppś Przebaczać.

6a DiP 109:4-5.

7a II Kron. 7:16.

b ppś Świątynia,

Dom Pana.

8a DiP 50:45.

b DiP 97:15-17.

c ppś Święty
(przymiotnik).

9a I Mojż. 12:1-3;

DiP 39:15;

Abr. 2:8-11.

b DiP 95:8.

ppś Obdarowanie.

10a DiP 105:12.

11a ppś Wizja.

końca, ponownie rozwarły się dla nas niebios; i pojawił się przed nami ^bMojżesz, i przekazał nam ^cklucze ^dzgromadzenia Izraela z czterech stron świata, i sprowadzenia dziesięciu plemion z ziemi ^epółnocnej.

12. Potem ukazał się ^aElias, i przekazał ^bdyspensację ^cewangelii Abrahama, mówiąc, że w nas i naszym potomstwie błogosławione będą wszystkie pokolenia, które nastąpią po nas.

13. Kiedy ta wizja dobiegła końca, rozpostarła się przed nami kolejna wielka i pełna chwały wizja, bowiem ^aElias, prorok, który został ^bzabrany do nieba,

nie zasmakowawszy śmierci, stanął przed nami i rzekł:

14. Oto przyszła pełnia czasu, o której mówiono ustami Malachiasza — świadcząc, że on (Elias) będzie posłany, zanim nadejdzie wielki i straszny dzień Pana —

15. Aby ^azwrócił serca ojców ku dzieciom, a dzieci ku ojcom, bo inaczej cała ziemia zostanie dotknięta klątwą —

16. Dlatego klucze tej dyspensacji są przekazane w wasze ręce: i przez to możecie poznać, że wielki i straszny ^adzień Pana jest blisko, a nawet już u drzwi.

ROZDZIAŁ 111

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Salem w stanie Massachusetts, 6 sierpnia 1836 r. Podówczas przywódcy Kościoła byli poważnie zadłużeni wskutek prac związanych z usługą. Dowiedziawszy się, że duża suma pieniędzy będzie im dostępna w Salem, Prorok, Sidney Rigdon, Hyrum Smith i Oliver Cowdery udali się tam z Kirtland w stanie Ohio, aby zbadać tę pogłoskę oraz po to, by głosić ewangelię. Bracia przeprowadzili kilka transakcji w sprawach Kościoła i zajmowali się też głoszeniem ewangelii. Kiedy stało się oczywiste, że nie przypadną im żadne pieniądze, powrócili do Kirtland. Sformułowanie tego objawienia odzwierciedla kilka czynników, które odegrały ważną rolę poza kulisami.

1–5: Pan dba o doczesne potrzeby Swych sług; 6–11: Postąpi On

miłosiernie z Syjonem i urzędzi wszystko dla dobra Swych sług.

11 b Mat. 17:3.

c ppś Klucze kapłaństwa.

d Jakub 6:2;

DiP 29:7.

ppś Izrael —

Zgromadzenie Izraela.

e DiP 133:26–32.

ppś Izrael — Dziesięć zagubionych plemion Izraela.

12a ppś Elias.

b ppś Dyspensacja.

c Gal. 3:6–29.

ppś Przymierze Abrahamowe.

13a ppś Elias.

b ppś Przeobrażone Istoty.

15a J.S. — Hist. 1:38–39.

ppś Genealogia;

Zbawienie zmarłych.

16a ppś Dni ostatnie, Ostatnie dni.

JA, Pan, wasz Bóg, nie jestem niezadowolony z tej podróży, pomimo waszych głupstw.

2. Wiele mam dla was skarbów w tym mieście na pożytek Syjonu i wielu ludzi w tym mieście, których zgromadzę we właściwym czasie na pożytek Syjonu, za waszym pośrednictwem.

3. Przeto wskazane jest, byście nawiązali znajomość z ludźmi z tego miasta, jako zostaniecie poprowadzeni i jako wam będzie dane.

4. I stanie się we właściwym czasie, że oddam to miasto w wasze ręce, że będziecie mieć nad nim władzę, tak że nie odkryją waszych sekretów; a ich bogactwa w złocie i srebrze będą wasze.

5. Nie martwcie się o „długi wasze, bowiem dam wam moc, by je spłacić.

6. Nie martwcie się o Syjon, bowiem miłosiernie z nim postąpię.

7. Zatrzymajcie się w tym miejscu i w pobliskich rejonach;

8. A główne miejsce, w którym zgodnie z moją wolą macie pozostać, zostanie wam wskazane przez „pokój i moc Ducha mego, które na was spłyną.

9. Miejsce to możecie uzyskać przez wynajęcie. I pilnie pytajcie o dawniejszych mieszkańców oraz założycieli tego miasta;

10. Bowiem w mieście tym jest dla was więcej niż jeden skarb.

11. Przeto bądźcie „mądrzy niczym wąż, a jednak bez grzechu; i nakażę, aby wszystko było dla waszego ^bdobra, tak szybko, jak tylko będziecie mogli to przyjąć. Amen.

ROZDZIAŁ 112

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha Thomassowi B. Marshowi w Kirtland w stanie Ohio, 23 lipca 1837 r. dotyczące Dwunastu Apostołów Baranka. Objawienie to otrzymano w dniu, w którym po raz pierwszy Starsi Heber C. Kimball i Orson Hyde głosili ewangelię w Anglii. Thomas B. Marsh był wówczas Prezydentem Kworum Dwunastu Apostołów.

1–10: Dwunastu ma ponieść ewangelię i wnieść głos ostrzeżenia do wszystkich narodów i ludów; 11–15: Mają wziąć swój krzyż, pójść za Jezusem i karmić owce Jego; 16–20: Ci, którzy przyjmują Pierwsze

Prezydium, przyjmują Pana; 21–29: Ciemność pokrywa ziemię, i tylko ci, którzy wierzą i zostaną ochrzczeni, będą uratowani; 30–34: Pierwsze Prezydium i Dwunastu dźwierzą klucze dyspensacji pełni czasów.

111 5a DiP 64:27–29.
8a DiP 27:16.

ppś Pokój.
11a Mat. 10:16.

b Rzym. 8:28;
DiP 90:24; 100:15.

ZAPRAWDĘ, tak rzecze Pan do ciebie, słuگو mój, Thomasie: Usłyszałem twoje modlitwy, a datki twoje stanęły przede mną jako "pamiątka, w imieniu tych braci twoich, których wybrano, aby dali świadectwo mojemu imieniu i ^bponieśli je pomiędzy wszystkie narody, plemiona, języki i ludy, a których ustanowiono za pośrednictwem sług moich.

2. Zaprawdę, powiadam ci, że było kilka rzeczy w twoim sercu i w tobie, z których Ja, Pan, nie byłem dość zadowolony.

3. Jednakże ponieważ się "ukorzyłeś, będziesz wywyższony; przeto przebaczone ci są wszystkie grzechy twoje.

4. Niechaj się "raduje serce twoje przed moim obliczem; i dasz świadectwo o mym imieniu nie tylko ^bludziom innych wyznań, ale i ^cŻydom; i poniesiesz słowo moje na krańce świata.

5. "Zmagaj się przeto ranek po ranku; i dzień po dniu niechaj rozlega się twój głos ^bostrzeżenia; a gdy przychodzi noc, niechaj nie śpią mieszkańcy ziemi z powodu mowy twojej.

6. Niechaj twoje mieszkanie będzie znane w Syjonie i nie "przeźnoś domu twego; bowiem Ja, Pan, mam dla ciebie wielką pracę do wykonania — w ogłaszaniu

mego imienia pośród dzieci ludzkich.

7. Przeto "opasz swe łądzwie do pracy. Niech także twe stopy będą obute, boś jest wybrany, a ścieżka twoja wiedzie między górami i między wieloma narodami.

8. I słowem twoim wielu wysokich zostanie "poniżonych, i słowem twoim wielu poniżonych zostanie wywyższonych.

9. Głos twój będzie upomnieniem dla grzesznika; i na twoje upomnienie niechaj język oszczercy zatrzyma się w swojej przewrotności.

10. Bądź "pokorny, a Pan, twój Bóg, powiedzie cię za rękę i da ci odpowiedź na modlitwy twoje.

11. Znam serce twoje i słyszałem modlitwy twoje dotyczące twych braci. Nie bądź wobec nich stronniczy, darząc ich większą "miłością niż wielu innych, ale niech twoja miłość do nich będzie niczym do siebie samego; i niechaj miłość twoja obfituje wobec wszystkich ludzi i wobec wszystkich tych, którzy kochają moje imię.

12. I módl się za swoich braci, Dwunastu. Surowo ich napominaj dla mego imienia, i niechaj będą napomniani za wszystkie grzechy swoje; i bądź mi wierny dla "imienia mego.

112 1a Dz. 10:4.

b DiP 18:28.

3a Mat. 23:12; Łuk. 14:11.

4a Mat. 9:2; Jan 16:33.

b DiP 18:6; 90:8–9.

c DiP 19:27.

5a Judy 1:3.

b DiP 1:4–5.

6a Ps. 125:1.

7a Efez. 6:13–17.

8a ppś Pokorny, pokora.

10a Przep. 18:12.

11a Mat. 5:43–48.

ppś Miłość;

Prawdziwa miłość.

12a ppś Jezus Chrystus —

Wziąć na siebie imię

Jezusa Chrystusa.

13. A po ich "pokusach i wielu b^utrapieniach, oto Ja, Pan, wychuję ich, i jeżeli nie znieczulą swych serc i nie usztywnią swych karków przede mną, zostaną "nawróceni i uzdrowię ich.

14. Teraz powiadam ci, a co powiadam tobie, powiadam wszystkim Dwunastu: Powstańcie i opaszcie swe lędźwie, weźcie swój "krzyż, idźcie za mną i b^upaście owce moje.

15. Nie wywyższajcie się, nie "buntujcie przeciwko sędze memu, Józefowi, bowiem, za prawdę, powiadam wam, że jestem z nim, a ręka moja będzie nad nim; i b^uklucze, które dałem mu, jak również wam, nie zostaną mu odebrane, dopóki nie przyjdę.

16. Zaprawdę, powiadam ci, sługa mój, Thomasie, jesteś człowiekiem, którego wybrałem, aby dzierżył klucze mojego królestwa w kwestii Dwunastu, daleko pośród wszystkich narodów —

17. Abyś mógł być moim sługą, by otworzyć drzwi królestwa we wszystkich miejscach, gdzie sługa mój, Józef, i sługa mój, "Sidney, i sługa mój, b^uHyrum, nie mogą pójść;

18. Bowiem na nich złożyłem

ciężar wszystkich kościołów na krótki okres.

19. Przeto dokądkolwiek cię pošlą, tam idź, a Ja będę z tobą; i gdziekolwiek będziesz głosił imię moje, będą ci "skutecznie otwarte wrota, aby przyjęli moje słowo.

20. Ktokolwiek "przyjmuje słowo moje, mnie przyjmuje, a ktokolwiek przyjmuje mnie, przyjmuje ich — Pierwsze Prezydium, którego członków pošłem i których uczyniłem waszymi doradcami dla mego imienia.

21. I ponownie, powiadam ci, że kogokolwiek pošlesz w moje imię głosem braci twoich, "Dwunastu, należycie poleconych i b^upoważnionych przez ciebie, ten będzie mieć moc otwarcia drzwi królestwa mojego dla każdego narodu, dokądkolwiek ich pošlesz —

22. Jeżeli ukorzą się przede mną i żyć będą słowem moim, i będą "zważać na głos Ducha mojego.

23. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, że "ciemność okrywa ziemię, i wielka ciemność okrywa umysły ludzi, a wszelkie ciało stało się b^uzdeprawowane wobec mnie.

13a ppś Kusić, pokusa.

b Jan 16:33;
Obj. 7:13–14;
DiP 58:3–4.

c III Nefi 18:32.
ppś Nawrócenie,
nawrócić.

14a Mat. 16:24;
Thum. J.S. Mat. 16:25–
26 (Aneks);
Łuk. 9:23.
b Jan 21:15–17.

15a ppś Bunt.

b DiP 28:7.
ppś Klucze
kapłaństwa.

17a ppś Rigdon, Sidney.
b ppś Smith, Hyrum.

19a I Kor. 16:9;
DiP 118:3.

20a DiP 84:35–38.

21a DiP 107:34–35.

b ppś Upoważnienie.
22a ppś Posłuszeństwo,

posłuszny, być
posłusznym;
Zważać.

23a Iz. 60:2;

Mich. 3:6;

DiP 38:11.

ppś Odstępstwo —

Odstępstwo

we wczesnym kościele
chrześcijańskim.

b DiP 10:20–23.

24. Oto ^azemsta nadchodzi prędko na mieszkańców ziemi, dzień gniewu, dzień palenia, dzień spustoszenia, ^b płaczu, żałoby i lamentu; i niczym trąba powietrzna przyjdzie ona na całą powierzchnię ziemi — rzecze Pan.

25. A ^azacznie od domu mego i z domu mego pójdzie dalej — rzecze Pan;

26. Najpierw pomiędzy tych spośród was — rzecze Pan — którzy ^atwierdzili, że znają imię moje, a nie ^bznali mnie, i ^cbluźnili przeciwko mnie pośrodku domu mego — rzecze Pan.

27. Przeto upewnijcie się, że nie będziecie się martwić sprawami mojego Kościoła w tym miejscu — rzecze Pan.

28. Ale ^aoczyśćcie swoje serca przede mną, a potem ^bpójdźcie na cały świat i głosźcie moją ewangelię każdemu stworzeniu, które jej jeszcze nie otrzymało;

29. A ten, kto ^awierzy i zostanie ^bochrzczony, zbawiony będzie, a ten, kto nie wierzy i nie zostanie ochrzczony, zostanie ^cpotępiony.

30. Bowiem wam, ^aDwunastu, i tym, ^bPierwszemu Prezydium, którzy są razem z wami wyznaczeni, aby wam byli doradcami i przywódcami, dana jest moc tego kapłaństwa na ostatnie dni i po raz ostatni, to jest w ^cdyspensacji pełni czasów;

31. Którą to moc dźwierzycie w związku z tymi wszystkimi, którzy otrzymali dyspensację w jakichkolwiek czasach od początku stworzenia;

32. Bowiem, zaprawdę, powiadam wam, że ^aklucze tej dyspensacji, które otrzymaliście, ^bprzeszły od ojców, a na koniec zostały zesłane wam z nieba.

33. Zaprawdę, powiadam wam, jak wielkie jest wasze powołanie. ^aOczyśćcie swe serca i swe szaty, aby nie ^bzażądano krwi tego pokolenia z waszych rąk.

34. Bądźcie wierni, aż przyjdę, bowiem ^aprzychodzę szybko, a nagroda moja jest ze mną, aby odplacić każdemu według ^buczynków jego. Jam jest Alfa i Omega. Amen.

24a ppś Zemsta.

b DiP 124:8.

25a I Piotra 4:17–18.

26a Mat. 7:21–23;

DiP 41:1; 56:1.

b Łuk. 6:46;

Mos. 26:24–27;

III Nefi 14:21–23.

c ppś Bluźnić,

bluźnierstwo.

28a ppś Nieskalany,

czystość.

b Mar. 16:15–16.

29a Morm. 9:22–23;

DiP 20:25–26.

b ppś Chrzest, chrzcić.

c ppś Potępienie

(wyklęcie).

30a ppś Apostoł.

b ppś Pierwsze

Prezydium.

c Efez. 1:10;

DiP 27:13;

124:40–42.

ppś Dyspensacja.

32a DiP 110:11–16.

ppś Klucze

kapłaństwa.

b Abr. 1:2–3.

33a Jakub 1:19.

b DiP 72:3.

34a Obj. 22:7, 12;

DiP 49:28;

54:10.

b ppś Uczynki.

ROZDZIAŁ 113

Odpowiedzi na pewne pytania na temat pism Izajasza udzielone przez Proroka Józefa Smitha w marcu 1838 r. w Far West w stanie Missouri lub w pobliżu.

1-6: *Pień Isajego, różdżka zeń wyrastająca i korzeń Isajego zostają określone; 7-10: Rozproszone resztki Syjonu mają prawo do kapłaństwa i wezwane są do powrotu do Pana.*

Kto jest pnem "Isajego, o którym jest mowa w wersetach 1., 2., 3., 4. i 5. rozdziału 11. Ks. Izajasza?

2. Zaprawdę, tak rzecze Pan: Jest to Chrystus.

3. Co jest różdżką, o której mowa w wersecie 1. rozdziału 11. Ks. Izajasza, która wyjdzie z pnia Isajego?

4. Oto tak rzecze Pan: Jest to sługa w rękach Chrystusa, który jest po części potomkiem Isajego, a po części "Efraima, czyli z domu Józefa, na którego nałożono wiele ^bmocy.

5. Co jest korzeniem Isajego, o którym mowa w wersecie 10. rozdziału 11.?

6. Oto tak rzecze Pan: Jest to potomek Isajego, a także Józefa, do którego słusznie należy kapłaństwo i "klucze królestwa, jako ^bsztandar oraz dla ^czgromadzenia mego ludu w ostatnich dniach.

7. Pytania Eliasa Higbee'ego: Jak rozumieć nakaz dany w Księdze Izajasza w rozdziale 52. w wersecie 1., który brzmi: Oblecz się w swoją siłę, o Syjonie — i do jakiego ludu nawiązuje Izajasz?

8. Nawiązał on do tych, których Bóg powoła w ostatnich dniach, którzy dzierżyć będą moc kapłaństwa, aby przywrócić "Syjon i odkupienie Izraela; a „obleczyć się w swoją ^bsiłę” oznacza obleczenie się w upoważnienie kapłaństwa, do którego Syjon ma "prawo poprzez linię pochodzenia; także powrócenie do tej mocy, jaką utracił.

9. Jak mamy rozumieć otrząsanie się Syjonu z okowów na szyi swojej — werset 2.?

10. Mamy to rozumieć w ten sposób, że "rozproszone resztki są wezwane do ^bpowrotu do Pana z miejsc, w których upadły; a jeżeli to uczynią, Pan obiecuje, że do nich przemówi, czyli da im objawienie. Zob. wersety 6., 7. i 8. Okowy na jego szyi to klątwy Boże na nim, czyli na resztkach Izraela w jego rozproszonym stanie pośród ludzi innych wyznań.

113 1a Ppś Isaj.
4a I Mojż. 41:50-52;
DiP 133:30-34.
Ppś Efraim.
b Ppś Moc.
6a Ppś Klucze
kapłaństwa.

b DiP 45:9.
Ppś Sztandar.
c Ppś Izrael —
Zgromadzenie
Izraela.
8a Ppś Syjon.
b DiP 82:14.

c Ppś Pierworództwo.
10a Ppś Izrael —
Rozproszenie Izraela.
b Oz. 3:4-5;
II Nefi 6:11.

ROZDZIAŁ 114

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Far West w stanie Missouri, 11 kwietnia 1838 r.

1–2: *Stanowiska w Kościele zajmowane przez tych, którzy nie są wierni, będą dane innym.*

ZAPRAWDĘ, tak rzecze Pan: Mądrość jest w słudze moim, Dawidzie W. Pattenie, że załatwi wszystkie swoje sprawy, jak tylko może najszybciej, i dokona rozdziału swego towaru, aby mógł wypełnić dla mnie misję

przyszłą wiosną w towarzystwie innych, dwunastu łącznie z nim, aby świadczyć o moim imieniu i ponieść dobrą nowinę całemu światu.

2. Bowiem zaprawdę, tak rzecze Pan: Ponieważ są tacy pośród was, którzy wypierają się mojego imienia, inni będą „umieszczeni na ich^b miejscach i otrzymają ich biskupstwo. Amen.

ROZDZIAŁ 115

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Far West w stanie Missouri, 26 kwietnia 1838 r., ujawniające wolę Bożą w kwestii rozbudowania tego miejsca i domu Pana. Objawienie to skierowane jest do przewodniczących urzędników i członków Kościoła.

1–4: *Pan nazywa Swój Kościół Kościołem Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich; 5–6: Syjon i jego paliki stanowią miejsca obrony i schronienia dla świętych; 7–16: Święci otrzymują nakaz zbudowania Domu Pana w Far West; 17–19: Józef Smith dzierży klucze królestwa Bożego na ziemi.*

ZAPRAWDĘ, tak rzecze Pan do ciebie, słuگو mój, „Józefie Smith jun., a także do słuگی mego, ^bSidneya Rigdona, a także słuگی mego,

“Hyruma Smitha oraz waszych doradców, którzy są wyznaczeni, i tych, którzy będą wyznaczeni potem;

2. A także do ciebie, słuگو mój, „Edwardzie Partridge, i twoich doradców;

3. A także do moich wierznych sług z rady wyższej mego Kościoła w Syjonie, bowiem tak będzie zwany, i do wszystkich starszych, i ludu mego Kościoła Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich,

114 2a DiP 118:1, 6.

b DiP 64:40.

115 1a PPŚ Smith,

Józef, jun.

b PPŚ Rigdon, Sidney.

c PPŚ Smith, Hyrum.

2a PPŚ Partridge, Edward.

rozproszonych szeroko po całym świecie;

4. Bowiem tak się będzie zwać mój ^aKościół w ostatnich dniach — ^bKościół Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich.

5. Zaprawdę, powiadam wam wszystkim: ^aPowstańcie i jaśnieście, aby światło wasze było na ^bprzykład narodom;

6. I aby ^azgromadzenie się na ziemi ^bSyjonu i w jej ^apalikach było dla obrony i jako ^aschronienie przed burzą i gniewem, kiedy będzie ^awylany bez pomieszenia na całą ziemię.

7. Niechaj miasto Far West będzie ^aświętą ziemią poświęconą mi; i zwać się będzie najświętszym, bowiem ziemia, na której stoisz, jest święta.

8. Przeto nakazuję ci ^azbudować mi dom dla zgromadzenia świętych moich, aby oddawali mi ^bczęść.

9. I niechaj przyszłego lata nastąpi początek tego dzieła, i podwalina, i praca przygotowawcza;

10. I niechaj początek ma miejsce w czwartym dniu następnego lipca; i od tego czasu niechaj lud mój pilnie pracuje, aby zbudować dom dla mego imienia;

11. I za ^arok od tego dnia niechaj

ponownie rozpoczną kładzenie podwalin mojego ^bdomu.

12. Tak niechaj pilnie pracują od tego czasu, dopóki to nie będzie skończone, od kamienia węgielnego aż do dachu, aż nie pozostanie nic, co nie jest skończone.

13. Zaprawdę, powiadam wam, niech ani mój sługa Józef, ani mój sługa Sidney, ani mój sługa Hyrum nie zaciągają więcej długów dla zbudowania domu memu imieniu;

14. Lecz niechaj zbudowany będzie dom memu imieniu według ^awzoru, który im pokażę.

15. A jeżeli lud mój nie zbuduje go według wzoru, jaki pokażę ich prezydium, nie przyjmę go z ich rąk.

16. Lecz jeżeli lud mój zbuduje go według wzoru, jaki ukażę jego prezydium — słudze memu, Józefowi, i jego doradcom — wówczas przyjmę go z rąk ludu mego.

17. I ponownie, zaprawdę, powiadam wam, że jest wolą moją, aby miasto Far West zostało szybko rozbudowane przez zgromadzenie świętych moich;

18. A także by inne miejsca wyznaczono na ^apaliki w pobliskich rejonach, jako zostaną

4a III Nefi 27:4–8.

b ppś Kościół Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich.

5a Iz. 60:1–3.

b Iz. 11:12.
ppś Sztandar.

6a ppś Izrael —
Zgromadzenie Izraela.

b ppś Syjon.

c DiP 101:21.

ppś Palik.

d Iz. 25:1, 4;

DiP 45:66–71.

e Obj. 14:10;

DiP 1:13–14.

7a ppś Święty
(przymiotnik).

8a DiP 88:119; 95:8.

b ppś Oddawać część.

11a DiP 118:5.

b DiP 124:45–54.

14a Hebr. 8:5;

DiP 97:10.

18a DiP 101:21.

ppś Palik.

ukazane słuździe mojemu, Józe-
fowi, od czasu do czasu.

19. Oto bowiem będę z nim
i uświęcę go przed ludem; bo-

wiem jemu dałem “klucze tego
królestwa i posługi. Tak jest.
Amen.

ROZDZIAŁ 116

*Objawienie dane Prorokowi Józefowi Smithowi w pobliżu Wight’s
Ferry, w miejscu zwanym Spring Hill w hrabstwie Daviess w st-
anie Missouri, 19 maja 1838 r.*

SPRING Hill jest nazwane przez
Pana “Adam-on-di-Ahman, po-
nieważ rzekł On, że jest to miej-
sce, gdzie ^bAdam przyjdzie, aby

odwiedzić swój lud, czyli “Naj-
starszy Dniami zasiądzie, jako
mówił prorok Daniel.

ROZDZIAŁ 117

*Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Far West
w stanie Missouri, 8 lipca 1838 r. odnośnie do pilnych obowiązków
Williama Marksa, Newela K. Whitneya i Olivera Grangera.*

1–9: Słuźdy Pańscy nie powinni po-
żądać rzeczy doczesnych, bowiem
czym jest własność dla Pana. 10–
16: Mają porzucić małostkowość
duszy, a ofiary ich będą święte dla
Pana.

ZAPRAWDĘ, tak rzecze Pan
do słuźgi mego, Williama Marksa,
a także do słuźgi mego, Ne-
wela K. Whitneya — niechaj
załatwią swoje sprawy prędko
i wyjadą z ziemi Kirtland, zanim
Ja, Pan, ponownie ześlę śniegi
na ziemię.

2. Niechaj się przebudzą i po-
wstaną, i wyruszą, i nie zwlekają,
bowiem ja, Pan, tak nakazuję.

3. Przeto jeżeli pozostaną, nie
będzie im się wiodło.

4. Niechaj odpokutują przede
mną za wszystkie swe grzechy
i wszystkie swoje pożądliwe
pragnienia — rzecze Pan; bo-
wiem czymże jest dla mnie “wła-
sność? — rzecze Pan.

5. Niechaj własności Kirtland
zostaną oddane za “długi —
rzecze Pan. Oddajcie je — rze-
cze Pan — a co zostanie, niechaj

19a ppś Klucze
kapłaństwa.
116 1a DiP 78:15.

ppś Adam-on-di-
Ahman.
b ppś Adam.

c Dan. 7:13–14, 22.
117 4a DiP 104:14.
5a DiP 104:78.

zostanie w waszych rękach — rzecze Pan.

6. Bowiem czyż nie mam ptaków niebieskich, a także ryb morskich i zwierzyny górskiej? Czyż nie uczyniłem ziemi? Czyż nie dzierżę ^alosów wszystkich armii narodów ziemi?

7. Przeto czyż nie sprawię, by pączkowały i rozkwiły miejsca ^abezludne i by obradzały obficie? — rzecze Pan.

8. Czyż nie ma dość miejsca w górach ^aAdam-on-di-Ahman i na równinach Olaha ^bSzinehah, czyli na ^cziemi, na której mieszkał Adam, abyście pożądali tego, co jest zaledwie kroplą, i zaniebdywali poważniejsze sprawy?

9. Przeto przyjdźcie tu, na ziemię mego ludu, do samego Syjonu.

10. Niechaj sługa mój, William Marks, będzie ^awierny w kilku sprawach, a będzie włodarzem nad wieloma. Niechaj przewodniczy pośród mojego ludu w mieście Far West i niechaj będzie błogosławiony błogosławieństwami mego ludu.

11. Niechaj sługa mój, Newel K. Whitney, wstydzi się grupy ^anikolaitów i wszystkich ich ^btajemnych występków, i całej małostkowości swej duszy przede mną — rzecze

Pan — i niech przyjdzie do ziemi Adam-on-di-Ahman, i będzie ^cbiskupem dla mego ludu — rzecze Pan — nie w nazwie, lecz w czynie — rzecze Pan.

12. I ponownie, powiadam wam, że pamiętam o słudze moim, ^aOliverze Grangerze; oto, zaprawdę, powiadam mu, że imię jego będzie w świętej pamięci z pokolenia na pokolenie, na wieki wieków — rzecze Pan.

13. Przeto niechaj gorliwie walcz o odkupienie Pierwszego Prezydium mego Kościoła — rzecze Pan — a kiedy upadnie, powstanie znów, bowiem ^aofiara jego będzie mi świętsza niż jego przyrost — rzecze Pan.

14. Przeto niechaj tu przyjdzie szybko, do ziemi Syjonu; i we właściwym czasie zostanie uczyniony kupcem dla mego imienia — rzecze Pan — na pożytek mego ludu.

15. Przeto niechaj nikt nie gardzi sługą mym, Oliverem Grangerem, ale niechaj błogosławieństwa mego ludu będą na nim na wieki wieków.

16. I ponownie, zaprawdę, powiadam wam, niechaj wszyscy słudzy moi na ziemi Kirtland pamiętają o Panu, Swym Bogu, a także dom mój, aby go utrzymać

6a Dz. 17:26;
I Nefi 17:36–39.
7a Iz. 35:1;
DiP 49:24–25.
8a DiP 116.
ppś Adam-on-di-Ahman.

b Abr. 3:13.
c ppś Eden.
10a Mat. 25:23.
11a Obj. 2:6, 15.
b ppś Tajemne
sprzysiężenia.
c ppś Biskup.

12a tzn. pośredniku
wyznaczonym
przez Proroka
do załatwienia jego
spraw w Kirtland.
13a ppś Ofiara
(poświęcenie).

i zachować w świętości, i wyrzucić przekupniów we właściwym | dla mnie czasie — rzecz Pan. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 118

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Far West w stanie Missouri, 8 lipca 1838 r. w odpowiedzi na błaganie: „Okaz nam wolę Twoją, o Panie, odnośnie do Dwunastu”.

1–3: Pan zaopatrzy rodziny Dwunastu; 4–6: Wypełnienie wolnych miejsc wśród Dwunastu.

ZAPRAWDĘ, tak rzecz Pan: Niechaj się zaraz odbędzie konferencja; niechaj Dwunastu zostanie zorganizowanych; niechaj ludzie będą wyznaczeni, aby ^azajęli miejsce tych, którzy upadli.

2. Niechaj sługa mój, ^aThomas, zostanie przez czas jakiś na ziemi Syjonu, aby publikować słowo moje.

3. Pozostali niechaj nadal głoszą od tej godziny, a jeżeli to uczynią z całą kornością serca, w łagodności i ^apokorze, i ^bwytrwałości, Ja, Pan, dam im obietnicę, że zaopatrzę ich rodziny; i skutecznie będą im odtąd otwarte wrota.

4. A przyszłej wiosny niechaj wyruszą i idą na drugą stronę wielkich wód, by tam szerzyć moją ewangelię, jej pełnię, i dawać świadectwo memu imieniu.

5. Niechaj zostawią moich świętych w mieście Far West dwudziestego szóstego dnia kwietnia w przyszłym roku, w miejscu budowy mojego domu — rzecz Pan.

6. Niechaj sługa mój, John Taylor, a także sługa mój, John E. Page, a także sługa mój, Wilford Woodruff, a także sługa mój, Willard Richards, zostaną wyznaczeni, aby wypełnili miejsca tych, którzy upadli, i niech będą oficjalnie powiadomieni o swym wyznaczeniu.

ROZDZIAŁ 119

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Far West w stanie Missouri, 8 lipca 1838 r. w odpowiedzi na błaganie: „O Panie, ukaż sługom Twoim, ile żądasz z własności ludu Twego na dziesięćinę”. Prawo dziesięćiny w dzisiejszym rozumieniu nie zostało dane Kościołowi przed niniejszym objawieniem. Termin

118 1a Dz. 1:13, 16–17, 22–26.

2a ppś Marsh, Thomas B.
3a ppś Pokorny, pokora.

b ppś Wytrwać.

'dziesięcina' w modlitwie właśnie cytowanej i w poprzednich objawieniach (DiP 64:23; 85:3; 97:11) oznaczał nie tylko jedną dziesiątą, lecz wszystkie dobrowolne ofiary, czyli datki na fundusz Kościoła. Pan dał wcześniej Kościołowi prawo poświęcenia i szafarstwa własności, które członkowie (głównie przewodniczący starsi) przyjęli przez przymierze, które miało być wieczne. Wskutek nieprzestrzegania przez wielu tego przymierza Pan wycofał je na pewien czas, dając w zamian prawo dziesięciny całemu Kościołowi. Prorok zapytał Pana, ile wymaga On z ich własności na święte cele. Odpowiedzią było niniejsze objawienie.

1-5: Święci mają płacić nadwyżkę własności, a następnie dawać, jako dziesięcinę, jedną dziesiątą swojego rocznego przyrostu; 6-7: Takie postępowanie uświęci ziemię Syjonu.

ZAPRAWDĘ, tak rzecze Pan, wymagam, aby cała ich "nadwyżka własności została oddana do rąk biskupa mego Kościoła w Syjonie,

2. Na budowę mego "domu i na położenie fundamentów Syjonu, i na kapłaństwo, i na zadłużenie Prezydium mego Kościoła.

3. A będzie to początkiem "dziesięciny mego ludu.

4. A potem ci, którzy tak zapłacili dziesięcinę, zapłacą jedną dziesiątą z całego swego rocznego przyrostu; i będzie to stałe prawo na wieki dla mego świętego kapłaństwa — rzecze Pan.

5. Zaprawdę, powiadam wam, że stanie się, iż wszyscy ci, którzy gromadzą się w ziemi "Syjonu, płacić będą dziesięcinę ze swej nadwyżki własności i przestrzegać będą tego prawa albo nie zostaną uznani za godnych, aby pozostać pośród was.

6. I powiadam wam, że jeżeli lud mój nie będzie przestrzegać tego prawa i nie będzie zachowywać go w świętości, i przez prawo to nie uświęci ziemi "Syjonu dla mnie — aby moje statuty i sądy były na niej zachowywane, żeby była najświętsza — oto, zaprawdę, powiadam wam, że nie będzie to dla was ziemia Syjonu.

7. A będzie to przykładem dla wszystkich "palików Syjonu. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 120

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Far West w stanie Missouri, 8 lipca 1838 r., podające do wiadomości

119 1a DiP 42:33-34, 55;
51:13; 82:17-19.
2a DiP 115:8.
3a Mal. 3:8-12;

DiP 64:23.
PPŚ Dziesięciny,
dziesięcina.
5a DiP 57:2-3.

6a PPŚ Syjon.
7a PPŚ Palik.

rozporządzanie własnościami podlegającymi dziesięcinie, jak podano w poprzednim objawieniu, w rozdziale 119.

ZAPRAWDĘ, tak rzecze Pan, przyszedł teraz czas, żeby „nimi rozporządzała rada składająca się z Pierwszego Prezydium mojego Kościoła i z biskupa wraz

z jego radą, i mojej rady wyższej; a także przez mój własny głos do nich — rzecze Pan. Tak jest. Amen.

ROZDZIAŁ 121

Modlitwa i prorocтва spisane przez Proroka Józefa Smitha w formie listu napisanego do Kościoła, kiedy był on więźniem w więzieniu w Liberty w stanie Missouri, datowanego na 20 marca 1839 r. Prorok wraz z kilkoma towarzyszami przebywał w więzieniu od miesięcy. Ich petycje i odwołania do władz wykonawczych oraz sądów nie pomogły.

1–6: Prorok zanosí błagania do Pana za cierpiących świętych; 7–10: Pan przemawia i obdarza go spokojem; 11–17: Przekłęci są wszyscy ci, którzy wznoszą fałszywe okrzyki o wykroczeniu ludu Pana; 18–25: Nie będą mieć prawa do kapłaństwa i będą potępieni; 26–32: Pełne chwały objawienia obiecane tym, którzy dzielnie wytrwają; 33–40: Dłaczego wielu jest powołanych, lecz niewielu wybranych; 41–46: Kapłaństwo powinno być używane jedynie w prawości.

O BOŻE, gdzie jesteś? I gdzie jest pawilon, w którym pozostajesz w „ukryciu?

2. „Jak długo wstrzymane będą ręka Twoja i oko Twoje, zaiste,

jak długo Twe nieskalane oko patrzeć będzie z wiecznych niebios na krzywdy Twego ludu i sług Twych, których krzyki przenikać będą ucho Twoje?

3. O Panie, „jak długo będą cierpieć te krzywdy i bezprawny ucisk, zanim serce Twoje zmięknie dla nich, a trzewia Twoje będą wzruszone współczuciem do nich?

4. O Panie Boże „Wszechmocny, Stworzycielu nieba, ziemi i mórz, i wszystkiego, co w nich jest, i który rządzisz i władasz diabłem, i ciemnym, i pogrążonym w mroku dominium szeolu — wyciągnij rękę, niech oko Twoje przeniknie, niechaj pawilon Twój zostanie zabrany, niech ^bmiejsce

120 1a tzn. dziesięcinami.

121 1a Ps. 13:2–3;
102:2–3.

2a Hab. 1:2.

3a DiP 109:49.

4a ppś Wszechmogący.

b DiP 123:6.

Twego ukrycia nie będzie już dłużej zakryte, niech ucho Twoje się skłoni, niech serce Twoje zmięknie i niech trzewia Twoje będą wzruszone współczuciem do nas.

5. Niechaj rozpali się Twój gniew na naszych wrogów; i w furii serca Twego „pomścij mieczem Twoim krzywdy nasze.

6. Wspomnij na Twoich cierpiących świętych, o Boże nasz, a słudzy Twoi będą się na wieki radować Twoim imieniem.

7. Synu Mój, pokój niechaj będzie twej duszy; twoje „przeciwności i twoje udręki potrwają zaledwie małą chwilkę;

8. A potem, jeżeli dobrze to „zniesiesz, Bóg wywyższy cię na wysokości, zatryumfujesz nad wszystkimi wrogami swoimi.

9. „Przyjaciele twoi staną przy tobie i powitają cię znowu ciepłym sercem i przyjazną dłońią.

10. Nie jesteś jeszcze niczym „Job, przyjaciele twoi nie spierają się z tobą ani nie oskarżają o wykroczenie, jak czynili Jobowi.

11. A ci, którzy oskarżają cię o wykroczenie, ich nadzieja zostanie zniszczona, a ich oczekiwania stopnieją, jak topi się „szron pod palącymi promieniami wschodzącego słońca;

12. Bóg także przyłożył Swoją rękę i pieczęć, aby zmienić „czasy

i pory, i osłepić ich umysły, aby nie pojęli Jego zdumiewających dzieł, aby ich też mógł doświadczać i przyłapać na ich własnej przebiegłości;

13. Także ponieważ serca ich są zdeprawowane, podobnie jak wszystko, co chcą sprowadzić na innych, i lubują się, gdy inni cierpią, może to spaść na „nich samych w najwyższym stopniu;

14. Aby także doznali rozczarowania i przekreślone zostały ich nadzieje;

15. I po niewielu latach odtąd stanie się, że oni i ich potomność zostaną zmieceni spod nieba — rzecze Bóg — aby ani nawet jeden z nich się nie ostał.

16. Przekłęci są wszyscy ci, którzy podniosą piętę przeciwko moim „pomazańcom — rzecze Pan — i którzy wołać będą, że „zgrzeszyli, gdy tamci nie zgrzeszyli przede mną — rzecze Pan — ale uczynili to, co było stosowne w moich oczach i co im nakazałem.

17. Lecz ci, którzy oskarżają o wykroczenie, czynią tak, ponieważ sami są sługami grzechu i „dziećmi nieposłuszeństwa.

18. A tym, którzy fałszywie przysięgają przeciwko sługom moim, aby ich doprowadzić do niewoli i śmierci —

19. Biada im, że „obrażali moich

5a Łuk. 18:7–8.

7a ppś Przeciwności.

8a I Piotra 2:19–23.

ppś Wytrwać.

9a DiP 122:3.

10a ppś Job.

11a II Mojż. 16:14.

12a Dan. 2:21.

13a Przyp. 28:10;

I Nefi 14:3.

16a I Sam. 26:9;

Ps. 105:15.

b II Nefi 15:20;

Mor. 7:14, 18.

17a Efez. 5:6.

19a Mat. 18:6.

ppś Urazić.

maluczkich, odcięci będą od ^bob-
rzędów domu mojego.

20. Ich “kosz nie będzie pełen,
przepadną ich domy i ich stodoły,
a oni sami będą pogardzani przez
tych, którzy im schlebiali.

21. Nie będą mieli prawa
do ^akapłaństwa, podobnie jak ich
potomność — z pokolenia na po-
kolenie.

22. “Lepiej by im było, gdyby
kamień młyński zawieszono im
u szyi i gdyby utonęli w głębi-
nie morskiej.

23. Biada tym wszystkim, któ-
rzy dręczą lud mój i przeganiają,
i mordują, i świadczą przeciwko
niemu — rzecze Pan Zastępów;
“pokolenie żmij nie umknie przed
potępieniem piekielnym.

24. Oto oczy moje “widzą i znają
wszystkie ich uczynki i mam
w zapasie szybki ^bosąd we wła-
ściwym czasie na nich wszyst-
kich;

25. Bowiem jest ^aczas wyzna-
czony każdemu człowiekowi
według tego, jakie będą jego
^buczynki.

26. Bóg udzieli wam ^awiedzy
przez Swego ^bDucha Świętego,
zaiste, przez niewypowiedziany
^cdar Ducha Świętego, który nie

został objawiony od początku
świata, aż dotąd;

27. Którego ojcowie nasi wy-
glądali z niecierpliwym oczeki-
waniem, aby został objawiony
w ostatnich czasach, na który
aniołowie skierowali ich umysły,
jako trzymany w zapasie na peł-
nię ich chwały;

28. Czas, który nastanie, gdy
^a“nic nie będzie wstrzymane, czy
jest jeden Bóg, czy wielu ^bbogów,
zostaną ukazani.

29. Wszystkie trony i państwa,
księstwa i moce będą ^aobjawione
i nadane tym wszystkim, którzy
dzielnie wytrwali dla ewangelii
Jezusa Chrystusa.

30. A także, czy będą ^agranice
wyznaczone niebiosom czy mor-
zom, czy suchemu lądowi, czy
słońcu, księżycowi czy gwiaz-
dom —

31. Wszystkie czasy ich obro-
tów, wszystkie wyznaczone dni,
miesiące i lata, i wszystkie dni ich
dni, miesiące i lat, i wszystkie ich
chwały, prawa i ustalone czasy
zostaną objawione w dniach
^a“dyspensacji pełni czasów —

32. Według tego, co zostało usta-
nowione pośród ^aRady Wiecz-
nego ^bBoga wszystkich innych

19 b ppś Obrzędy.

20 a V Mojż. 28:15–20.

21 a ppś Kapłaństwo.

22 a Mat. 18:6;

DiP 54:5.

23 a Mat. 12:34.

24 a ppś Wszzechwiedzący.

b Hel. 8:25.

ppś Sędzia, Sąd.

25 a Job 7:1;

DiP 122:9.

b ppś Uczynki.

26 a Dan. 2:20–22;

Art. wiary 1:9.

ppś Objawienie.

b DiP 8:2–3.

c ppś Dar Ducha
Świętego.

28 a DiP 42:61; 76:7–8;

98:12.

b Ps. 82:1, 6;

Jan 10:34–36;

I Kor. 8:5–6;

DiP 76:58; 132:20;

Ab. 4:1; 5:1–2.

29 a DiP 101:32.

30 a Job 26:7–14;

Ps. 104:5–9;

Dz. 17:26.

31 a ppś Dyspensacja.

32 a ppś Narada w Niebie.

b V Mojż. 10:17.

bogów, zanim był świat, co miało zostać zachowane do zakończenia i końca jego, kiedy każdy człowiek wejdzie do Jego wiecznej ^cobecności i Jego nieśmiertelnego ^aodpoczynku.

33. Jak długo mogą płynące wody pozostać nieczyste? Jaka potęga powstrzyma niebiosa? Tak jak człowiek, wyciągając swe cherlawe ramię, nie może powstrzymać rzeki Missouri w wyznaczonym biegu ani jej zawrócić, tak samo nic nie powstrzyma Wszchemocnego od wylania ^awiedzy z nieba na głowy świętych w dniach ostatnich.

34. Oto wielu jest ^apowołanych, ale niewielu ^bwybranych. A dlaczego nie są wybrani?

35. Bo serca ich są tak bardzo nastawione na rzeczy tego ^aświata i dążą do ^bzaszczytów ludzkich, że nie przyswoili sobie tej jednej lekcji —

36. Że ^aprawa kapłaństwa są nierozzerwalnie związane z ^bmocami niebieskimi i że moce niebieskie nie mogą być kontrolowane ani kierowane w żaden inny sposób, lecz tylko według zasad ^cprawości.

37. Że mogą być nam nadane,

to prawda; lecz kiedy usiłujemy ^azakryć nasze ^bgrzechy czy zadowolić naszą ^cpychę, naszą próżną ambicję, lub sprawować kontrolę czy władanie, czy przymus w stosunku do dusz dzieci ludzkich, w jakimkolwiek stopniu nieprawości, oto niebiosa ^dwycofują się; zasmucony jest Duch Pana; a kiedy jest wycofany, amen kapłaństwu, czyli upoważnieniu tego człowieka.

38. Oto zanim się spostrzeże, pozostawiony jest sam sobie, aby ^awierzczać przeciw ościeniom, by ^bprześadować świętych i walczyć przeciw Bogu.

39. Nauczylismy się przez smutne doświadczenia, że jest w ^anaturze i charakterze prawie wszystkich ludzi, że gdy tylko otrzymają nieco władzy, jak im się wydaje, natychmiast zaczynają sprawować nieprawę panowanie.

40. Stąd wielu jest powołanych, ale niewielu wybranych.

41. Żadna moc ani wpływ nie mogą ani też nie powinny być wywierane na mocy kapłaństwa, jedynie przez ^aperswazję, przez ^bwytrwałość, przez delikatność i łagodność, i nieudawaną miłość;

32c ppś Człowiek, ludzie — Człowiek, potencjał, aby stać się jak Ojciec Niebieski.
d ppś Odpoczynek.
33a DiP 128:19.
ppś Wiedza.
34a Mat. 20:16; 22:1–14; DiP 95:5–6.
ppś Powołać, powołany przez

Boga, powołanie.
b ppś Wybierać, wybrać, być wybranym.
35a ppś Świątowość.
b Mat. 6:2;
II Nefi 26:29.
36a ppś Kapłaństwo; Upoważnienie.
b ppś Moc.
c ppś Prawy, prawość.
37a Przep. 28:13.

b ppś Grzech.
c ppś Pycha.
d DiP 1:33.
38a Dz. 9:5.
b ppś Prześadować, prześladowanie.
39a ppś Człowiek naturalny.
41a I Piotra 5:1–3.
b II Kor. 6:4–6.

42. Przez dobroć i czystą wiedzę, które wielce powiększą duszę bez ^aobłudy i bez ^bpodstępu —

43. Czasami ostro ^aupominając, gdy jesteś poruszony przez Ducha Świętego, a później okazując zwiększoną ^bmiłość temu, którego zganileś, aby cię nie poczytał za swego wroga;

44. Aby wiedział, że twoja wierność silniejsza jest od pięć śmierci.

45. Niechaj trzewia twoje będą także pełne prawdziwej miłości dla wszystkich ludzi i dla

domowników wiary i niechaj ^acnota nieprzerwanie ozdabia twoje ^bmyśli, wówczas twoja pewność siebie umocni się w obecności Boga, a doktryna kapłaństwa skropi się na duszy twojej niczym ^crosa z nieba.

46. ^aDuch Święty będzie twoim stałym towarzyszem, a berło twoje niezmiennym berłem prawości i prawdy, a ^bpanowanie twoje będzie wiecznym panowaniem, które bez użycia przymusu, przyplynie do ciebie na wieki wieków.

ROZDZIAŁ 122

Słowo Pańskie do Proroka Józefa Smitha, kiedy był więźniem w więzieniu w Liberty w stanie Missouri. Niniejszy rozdział stanowi wyjątek z listu napisanego do Kościoła, opatrzonego datą 20 marca 1839 r. (zob. wprowadzenie do rozdziału 121.).

1–4: Krańce ziemi pytać będą o imię Józefa Smitha; 5–7: Wszystkie jego niebezpieczeństwa i boleści dadzą mu doświadczenie i będą dla jego dobra; 8–9: Syn Człowieczy zstąpił poniżej wszystkich.

KRAŃCE ziemi pytać będą o twoje ^aimię i głupcy kpić będą z ciebie, i piekło szaleć będzie przeciwko tobie;

2. Podczas gdy ludzie nieskalanego serca, roztropni i szlachetni,

i cnotliwi szukać będą stale ^aradę i upoważnienia, i błogosławieństw z twojej ręki.

3. I lud twój nigdy nie zwróci się przeciwko tobie, wysłuchawszy świadectwa zdrajców.

4. I chociaż wpływ ich wpędzi cię w kłopoty, za kraty i mury, szanować cię będą; i poza krótką ^achwilą głos twój będzie straszliwszy pośród wrogów twoich niż głos srogiego ^blwa dla prawości twojej; i Bóg twój stać

42a Jak. 3:17.

b ppś Podstęp.

43a ppś Skarcić, karcenie.

b ppś Miłość;

Prawdziwa miłość.

45a ppś Cnota.

b ppś Myśli.

c V Mojż. 32:1–2;

DiP 128:19.

46a ppś Duch Święty.

b Dan. 7:13–14.

122 1a J.S. — Hist. 1:33.

2a ppś Rada.

4a DiP 121:7–8.

b III Nefi 20:16–21;
21:12.

będzie przy tobie po wieki wieków.

5. Jeżeli jesteś powołany, aby przejść przez utrapienia, jeżeli jesteś w niebezpieczeństwie pomiędzy fałszywymi braćmi, jeżeli jesteś w niebezpieczeństwie pomiędzy rabusiami, jeżeli jesteś w niebezpieczeństwie na lądzie czy na morzu;

6. Jeżeli cię oskarżą wszelkimi fałszywymi oskarżeniami, jeżeli dopadną cię wrogowie twoi, jeżeli cię wydrą z towarzystwa twego ojca i matki, i braci, i sióstr, i jeżeli z obnażonym mieczem wrogowie twoi porwą cię z łona żony twjej i od twego potomstwa, a twój starszy syn, choć zaledwie sześćioletni, czepiać się będzie szat twoich i powie: Ojcie mój, ojcie mój, dlaczego nie możesz zostać z nami? O, mój ojcie, co ci ludzie z tobą uczynią? I jeżeli wtedy odtrąca go od ciebie mieczem i powloką cię do więzienia, a wrogowie twoi grasować będą wokół ciebie niczym ^awilki, które czują krew jagnięcia;

7. I jeżeli cię wrzucą do dołu czy oddadzą w ręce morderców, i wydadzą na ciebie wyrok śmierci; jeżeli cię wrzucą w ^agłębinę; jeżeli wzburzona fala spiskować będzie przeciwko tobie; jeżeli gwałtowne wichry staną się wrogami twoimi; jeżeli niebiosa zbiorą czarność, a wszystkie żywioły połączą się, aby ci zagrozić drogę; i ponad wszystko, jeżeli same czeluści ^bpiekielne szeroko otworzą swą paszczę na ciebie, wiedz, synu mój, że wszystko to da ci ^cdoświadczenie i będzie dla twego dobra.

8. ^aSyn Człowieczy ^bzstąpił poniżej wszystkich. Czyż jesteś większy od Niego?

9. Przeto wytrwaj na swej drodze, a kapłaństwo ^apozostanie z tobą; bowiem ich ^bgranice są wyznaczone, oni nie mogą ich przekroczyć. Twoje ^cdni są znane, a twoje lata nie będą mniej liczne; przeto ^dnie trwóż się o to, co człowiek może uczynić, bowiem Bóg będzie z tobą na wieki wieków.

ROZDZIAŁ 123

Powinność świętych w stosunku do ich prześladowców spisana przez Proroka Józefa Smitha, gdy był więźniem w więzieniu w Liberty w stanie Missouri. Niniejszy rozdział stanowi wyjątek

6a Łuk. 10:3.

7a Jon. 2:4–7.

b II Sam. 22:5–7;

J.S. — Hist. 1:15–16.

c II Kor. 4:17;

Hebr. 12:10–11;

II Nefi 2:11.

8a ppś Syn Człowieczy.

b Hebr. 2:9, 17–18;

DiP 76:107; 88:6.

9a DiP 90:3.

b Dz. 17:26.

c DiP 121:25.

d Neh. 4:14;

Ps. 56:5; 118:6;

Przyp. 3:5–6; Iz. 51:7;

Łuk. 12:4–5; II Nefi 8:7;

DiP 3:7; 98:14.

z listu napisanego do Kościoła, opatrzonego datą 20 marca 1839 r. (zob. wprowadzenie do rozdziału 121.).

1–6: Święci powinni zebrać i wydać opis swych cierpień i prześladowań; 7–10: Ten sam duch, który ustanowił fałszywe wyznania wiary, prowadzi także do prześladowania świętych; 11–17: Wielu spośród wszystkich grup religijnych przyjmie jeszcze prawdę.

I PONOWNIE, proponujemy wszystkim świętym rozważenie, czy nie byłoby właściwe zebranie wiedzy o wszystkich faktach, cierpieniach i nadużyciach, zadawanych im przez ludzi z tego stanu;

2. A także o wszystkich dobrach i liczbie szkód, jakie ponieśli, zarówno szkód związanych z szarganiem opinii, jak i osobistych, a także tych, które dotyczą nieruchomości;

3. A także imion wszystkich osób, które dołożyły ręki do ich ucisku, o ile mogą ich osiągnąć i znaleźć.

4. I może uda się wyznaczyć komisję, aby badała te sprawy i sporządzała oświadczenia oraz świadectwa pod przysięgą, a także zbierała oszczercze publikacje, jakie są w obiegu;

5. I wszystkie, które są w tygodnikach i encyklopediach, i wszystkie oszczercze historyjki, które są wydawane i pisane, i przez kogo, i przedstawiła wszystkie powiązania

diabolicznego łotróstwa, i niecnych i morderczych pomówień, jakimi się posługują w stosunku do tych ludzi —

6. Abyśmy nie tylko mogli ogłosić je całemu światu, ale też przedstawić głowom rządów w całym ich ciemnym i piekielnym odcieniu, jako ostatni wysiłek nakazany nam przez naszego Ojca Niebieskiego, zanim w pełni i kompletnie będziemy sobie mogli rościć prawo do tej obietnicy, która Go wywoła z "ukrycia, a także, aby cały naród został pozbawiony wymówki, zanim On nie ześle mocy Swego potężnego ramienia.

7. Jest to nadrzędna powinność, jaką winniśmy Bogu, aniołom, z którymi nas postawią, a także sobie samym, naszym żonom i dzieciom, którym sprawiono, że się ugięły pod ciężarem smutku, bóleści i troski, pod najnędrniejszą ręką morderstwa, tyranii i ucisku, wspieraną, pognaganą i utrzymywaną przez wpływ tego ducha, który sprawił, że wiara ojców, którzy odziedziczyli kłamstwa, tak mocno utkwiła w sercach dzieci, i który to duch wypełnił świat pomieszaniem, który wzrastał w siłę i jest teraz głównym źródłem wszelkiej deprawacji, a cała "ziemia jęczy pod ciężarem jego niegodziwości.

8. Jest to żelazne „jarzmo, jest to silna obręcz; są to te same kajdany i łańcuchy, i okowy, i pęta piekielne.

9. Przeto jest to nadrzędna powinność, jaką winniśmy nie tylko naszym własnym żonom i dzieciom, ale wdowom i sierotom, których mężowie i ojcowie zostali „pomordowani tą żelazną ręką;

10. Które to ciemne i czerniejące czyny wystarczą, aby zatrzęsło się samo piekło i stanęło przerażone i pobladłe, i aby zatrzęsły się ręce samego diabła, i były porażone.

11. I jest to także nadrzędna powinność, jaką winniśmy całemu dorastającemu pokoleniu, i wszystkim ludziom nieskalanego serca —

12. Bowiem wielu jest jeszcze na ziemi ludzi pośród wszystkich grup religijnych, stronnictw i wyznań, którzy są „zaślepieni subtelną przebiegłością innych, w wyniku czego czyhają oni, by zwodzić, i którzy są po-

wstrzymywani od prawdy tylko dlatego, że ^bnie wiedzą, gdzie ją znaleźć —

13. Przeto gdybyśmy musieli zmarnować i spędzić nasze życie na wydobyciu na światło dzienne wszystkich „ukrytych spraw ciemności, żeby je poznać; i aby mogły być prawdziwie ujawnione z nieba —

14. Należy się nimi wówczas zając z całą gorliwością.

15. Niechaj nikt nie uważa ich za drobiazgi, bowiem wiele jest rzeczy istniejących w przeszłości, które dotyczą świętych, które od tych spraw zależą.

16. Wiecie, bracia, że bardzo wielki okręt w dużej mierze ma „pożytek z bardzo małego steru w czasie burzy, ponieważ utrzymuje go on pomimo wiatru i fal.

17. Przeto, ukochani bracia, czynmy „radośnie wszystko, co leży w naszej mocy, i obyśmy mogli stać spokojnie, z największą pewnością, widząc ^bzbawienie Boga i aby objawione było Jego ramię.

ROZDZIAŁ 124

Objawienie dane Prorokowi Józefowi Smithowi w Nauvoo w stanie Illinois, 19 stycznia 1841 r. Wskutek narastających prześladowań i niezgodnego z prawem postępowania ze strony urzędników państwowych święci byli zmuszeni opuścić stan Missouri. Nakaz eks-terminacji wydany przez gubernatora stanu Missouri Lilburna W.

8a ppś Jarzmo.

9a DiP 98:13; 124:54.

12a Kol. 2:8;

DiP 76:75.

b I Nefi 8:21–23.

13a I Kor. 4:5.

16a Jak. 3:4;

Alma 37:6–7;

DiP 64:33.

17a DiP 59:15.

b II Mojż. 14:13.

Boggsa wydany w dniu 27 października 1838 r. nie pozostawił im żadnej alternatywy. W 1841 r., kiedy niniejsze objawienie było dane, miasto Nauvoo znajdujące się w miejscu dawnej wioski Commerce w stanie Illinois zostało zbudowane przez świętych i tutaj założono główną siedzibę Kościoła.

1–14: Józefowi Smithowi przykazano, aby wygłosił uroczystą proklamację ewangelii przed prezydentem Stanów Zjednoczonych, gubernatorami i włodarzami wszystkich narodów; 15–21: Hyrum Smith, David W. Patten, Joseph Smith sen. i inni, którzy są pośród żyjących i zmarłych, są błogosławieni za swoją rzetelność i cnoty; 22–28: Święci otrzymują nakaz zbudowania zarówno domu gościnnego dla odwiedzających, jak i świątyni w Nauvoo; 29–36: Chrztów za zmarłych należy dokonywać w świątyni; 37–44: Lud Pana zawsze buduje świątynie dla dokonywania świętych obrzędów; 45–55: Święci są zwolnieni z budowy świątyni w hrabstwie Jackson ze względu na ucisk ze strony wrogów; 56–83: Dane są wskazówki do budowy Domu w Nauvoo; 84–96: Hyrum Smith jest powołany, aby być patriarchą i otrzymuje klucze, i zajmuje miejsce Olivera Cowdery'ego; 97–122: William Law i inni otrzymują porady dotyczące ich pracy; 123–145: Generalni i miejscowi urzędnicy są wyznaczeni łącznie z ich obowiązkami i powiżaniami z kworum.

ZAPRAWDĘ, tak rzecze Pan do ciebie, słuگو mój, Józefie Smith, spodobała mi się twoja ofiara i podziękowania, jakieś złożył, bowiem wychowałem cię w tym celu, abym mógł ukazać mądrość moją poprzez "słabych tej ziemi.

2. Twoje modlitwy zadowolają mnie i w odpowiedzi na nie powiadam ci, że jesteś teraz powołany do tego, by niezwłocznie wygłosić uroczystą proklamację mojej ewangelii i tego "palika, który założyłem, aby był kamieniem węgielnym Syjonu, który będzie wygładzony z wytwornością jak w pałacach.

3. Proklamację tę skierujesz do wszystkich "królów świata, na cztery jego krańce, do szanownego prezydenta elekta i szlachetnych gubernatorów narodu, w którym żyjesz, i do wszystkich narodów ziemi rozproszonych za granicą.

4. Niechaj będzie napisana w duchu "łagodności i przez moc Ducha Świętego, który będzie w tobie w czasie jej pisania;

5. Bowiem dane ci będzie przez Ducha Świętego znać wolę moją odnośnie do tych królów i władz, a nawet do tego, co im

124 1a I Kor. 1:26–28;
DiP 1:19; 35:13.
2a ppś Palik.

3a Ps. 119:46;
Mat. 10:18;
DiP 1:23.

4a ppś Łagodny,
łagodność.

przypadnie w czasie, który nastanie.

6. Oto bowiem wkrótce ich wezwę, aby baczyli na światło i chwałę Syjonu, gdyż nadszedł wyznaczony czas, aby go wyróżnić.

7. Wezwij ich przeto głośną proklamacją i świadectwem swoim, nie bojąc się ich, bowiem są niczym „trawa, a cała ich chwała, niczym jej kwiat, który wkrótce opadnie, aby nie mieli żadnej wymówki —

8. I abym mógł ich nawiedzić w dniu nawiedzenia, kiedy odsłonię oblicze mego ukrycia, aby wyznaczyć ciemńcy jego część wśród obłudników, gdzie jest „zgrzytanie zębów, jeżeli odrzucą sługi moje i świadectwo moje, które im objawiłem.

9. I ponownie, nawiedzę i zmiękczę ich serca, wiele z nich, dla twojego dobra, abyś znalazł łaskę w ich oczach, aby doszli do „światła prawdy, a ludziom innych wyznań dla wywyższenia, czyli podniesienia Syjonu.

10. Bowiem dzień mego nawiedzenia nadchodzi prędko, w „godzinie, w której się tego nie spodziewasz; a gdzie będzie bezpieczeństwo mego ludu i schronienie dla tych, którzy pozostaną?

11. Przebudźcie się, o królowie

ziemi! Przyjdźcie, o przyjdźcie ze swym złotem i srebrem ku pomocy memu ludowi do domu córki Syjonu.

12. I ponownie, zaprawdę, powiadam ci, niechaj sługa mój, Robert B. Thompson, pomoże ci napisać tę proklamację, bowiem jestem z niego zadowolony i powinien być z tobą;

13. Przeto niechaj zważa na twoje rady, a będę mu błogosławił mnogością błogosławiństw; niechaj odtąd będzie wierny i uczciwy we wszystkim, a będzie wielki w moich oczach;

14. Lecz niechaj pamięta, że zażadam od niego sprawozdania z jego „szafarstwa.

15. I ponownie, zaprawdę, powiadam ci, że błogosławiony jest sługa mój, „Hyrum Smith, bowiem Ja, Pan, kocham go ze względu na ^bszczerłość jego serca, a także dlatego że kocha to, co jest prawe przede mną — rzecze Pan.

16. Ponownie, niechaj sługa mój, John C. Bennett, pomoże ci w twej pracy nad wysyłaniem słowa mego do królów oraz ludzi ziemi i trwa przy tobie, sługo mój, Józefie Smith, w godzinie udręki, a nie ominie go nagroda, jeżeli przyjmie „radę.

17. I wielki będzie za swą miłość, bowiem moim będzie,

7a Ps. 103:15–16;
Iz. 40:6–8;
I Piotra 1:24–25.

8a Mat. 8:12;
Alma 40:13;
DiP 101:91; 112:24.

9a Iz. 60:1–4.
ppś Światło, światłość
Chrystusa.

10a Mat. 24:44;
J.S. — Mat. 1:48.

14a ppś Szafarz,

szafarstwo.
15a ppś Smith, Hyrum.
b ppś Rzetelność,
uczciwość.
16a ppś Rada.

jeżeli to uczyni — rzecze Pan. Widziałem pracę, jaką wykonał, i przyjmę ją, jeżeli w niej wytrwa, i ukoronuję go błogosławieństwami i wielką chwałą.

18. I ponownie, powiadam ci, że jest moją wolą, aby sługa mój, Lyman Wight, dalej głosił w Syjonie w duchu łagodności, wyznając mnie przed światem, a podtrzymam go niczym na skrzydłach "orłów, i pocznie on chwałę oraz szczyt dla siebie i dla mego imienia,

19. Aby, gdy ukończy swe dzieło, mógł przyjąć go do siebie, jakom uczynił ze sługą mym, "Davidem Pattenem, który jest ze mną w tej chwili, a także sługą mym, ^bEdwardem Partridge'em, a także moim sędziwym sługą, "Josephem Smithem sen., który zasiada "z Abrahamem, po jego prawicy, i błogosławiony jest i święty, bowiem jest mój.

20. I ponownie, zaprawdę, powiadam ci, że sługa mój, George Miller, nie jest "podstępny, można mu ufać z powodu szczerości serca jego; i Ja, Pan, kocham go, ponieważ miłuje moje świadectwo.

21. Przeto powiadam ci, że zapieczętowuję na jego głowie urząd "biskupstwa, tak jak na słudze mym, Edwardzie Partridge'u, aby otrzymał poświęcenie mego domu, aby mógł udzielać bło-

gosławieństw na głowach ubogich z mojego ludu — rzecze Pan. Niechaj nikt nie pogardza sługą mym, George'em, bowiem on mnie uczi.

22. Niechaj sługa mój, George, i sługa mój, Lyman, i sługa mój, John Snider, i inni zbudują "dom dla mego imienia, taki, jaki sługa mój, Józef, pokaże im na miejscu, które im także wskaże.

23. I niech to będzie dom gościnny, dom, do którego odwiedzający mogą przyjść z daleka, aby się w nim zatrzymać; przeto niech to będzie dobry dom, wart wszelkiej pochwały, aby znużony "wędrowiec znalazł zdrowie i bezpieczeństwo, podczas gdy rozważać będzie słowo Pańskie; a ^bkamień węgielny wyznaczyłem dla Syjonu.

24. Dom ten będzie zdrowym mieszkaniem, jeżeli będzie zbudowany dla mego imienia i jeśli jego wyznaczony zarządca nie dopuści, aby został zbezczeszczoney. Będzie święty, bo inaczej Pan, wasz Bóg, nie będzie mieszkał w nim.

25. I ponownie, zaprawdę, powiadam ci, niechaj wszyscy moi święci przyjdą z daleka.

26. I wyślij szybkich posłańców, zaiste, wybranych posłańców, i rzeknij im: Przyjdźcie z całym waszym złotem i waszym srebrem, i waszymi drogo-cennymi kamieniami, i waszymi

18a II Mojż. 19:4;
Iz. 40:31.

19a DiP 124:130.
PPś Patten, David W.
b PPś Partridge, Edward.

c PPś Smith, Joseph, sen.
d DiP 137:5.
20a PPś Podstęp.
21a DiP 41:9.
PPś Biskup.

22a DiP 124:56–60.
23a V Mojż. 31:12;
Mat. 25:35, 38.
b DiP 124:2.

wszystkimi antykami, a także ze wszystkimi, którzy posiadają wiedzę o antykach; i wszyscy, którzy chcą przyjść, niech przyjdą, i przyniosą bukszpan i świerk, i sosnę wraz ze wszystkimi cennymi drzewami ziemi;

27. I z żelazem, z miedzią, i z mosiądzem, i z cynkiem, i ze wszystkimi waszymi skarbami ziemi; i niech zbudują „dom dla mego imienia, aby w nim^b zamieszkał Najwyższy.

28. Bowiem nie ma miejsca na ziemi, gdzie mógłby przyjść i „przywrócić to, co wam zagubiono, lub co On zabrał, samą pełnię kapłaństwa.

29. Bowiem nie ma na ziemi „chrzcielnicy, gdzie oni, moi święci, mogliby zostać^b ochrzczeni za tych, którzy umarli —

30. Bowiem obrzęd ten należy do domu mego i poza nim nie będą przeze mnie przyjęte, z wyjątkiem dni nędzy waszej, kiedy to nie jesteście w stanie zbudować mi domu.

31. Ale nakazuję wam, wszystkim wam, moim świętym, żebyście mi „zbudowali dom; i udzielam wam dość czasu na zbudowanie mego domu; i w tym czasie chrzty wasze będą przeze mnie przyjęte.

32. Lecz oto, po zakończeniu

tego wyznaczonego czasu wasze chrzty za waszych zmarłych nie będą przeze mnie przyjęte; i jeżeli tego nie uczynicie na końcu wyznaczonego czasu, zostaniecie odrzuceni jako Kościół wraz ze zmarłymi waszymi — rzecz Pan, wasz Bóg.

33. Bowiem zaprawdę, powiadam wam, że kiedy już upłynie wystarczający czas na budowę domu mego, do którego należy obrzęd chrztu za zmarłych, i który został w tym celu utworzony przed założeniem świata, wasze chrzty za waszych zmarłych nie będą przeze mnie przyjęte.

34. Bowiem w nim są ustanowione „klucze świętego kapłaństwa, abyście otrzymali cześć i chwałę.

35. I po tym czasie wasze chrzty za zmarłych, dokonane przez tych, którzy są rozproszeni po świecie, nie będą przeze mnie przyjęte — rzecz Pan.

36. Bowiem jest ustanowione, że w Syjonie i jego palikach, i w Jerozolimie, tych miejscach, które wyznaczyłem na „schronienie, będą miejsca na wasze chrzty za zmarłych.

37. I ponownie, zaprawdę, powiadam wam, jakże mogę przyjmując „obmycia wasze, jeżeli ich

27a DiP 109:5.
ppś Świątynia,
Dom Pana.

b II Mojż. 25:8;
DiP 97:15–17.

28a ppś Przywrócenie ewangelii.

29a DiP 128:13.

b I Kor. 15:29;

DiP 127:6; 138:33.

ppś Chrzest, chrzcić —

Chrzest za zmarłych;

Zbawienie zmarłych.

31a DiP 97:10.

34a DiP 110:14–16.

ppś Klucze
kapłaństwa.

36a Iz. 4:5–6.

37a ppś Umyty, umyty,
obmycia.

nie dokonacie w domu, jaki zbudowaliście dla mego imienia?

38. Bowiem z tego powodu nakazałem Mojżeszowi, aby zbudował przybytek, aby go ponieśli ze sobą na pustkowiu i zbudowali dom na ziemi obiecanej, aby można było objawić te obrzędy, które były ukryte, zanim był świat.

39. Przeto, zaprawdę, powiadam wam, że wasze namaszczenia i wasze obmycia, i wasze chrzty za zmarłych, i wasze uroczyste zgromadzenia, i wasze pamiątki ofiar waszych, składane przez synów Lewiego i ze względu na wasze wyrocznie w waszych najświętszych miejscach, gdzie otrzymujecie możliwość komunikowania się, a także wasze statuty i sądy dla początku objawień i założenia Syjonu, a także dla chwały, zaszczytu i obdarowania wszystkich jego miast, są ustanowione przez obrzęd mego świętego domu, który mój lud ma zawsze nakazane budować dla mego świętego imienia.

40. I zaprawdę, powiadam wam, niechaj dom ten będzie zbudowany dla mego imienia, abym mógł objawić w nim moje obrzędy ludowi memu;

41. Bowiem zamierzam objawić

Kościółowi memu rzeczy, które były ukryte przed założeniem świata, rzeczy odnoszące się do dyspensacji pełni czasów.

42. I pokażę słudze memu, Józefowi, wszystkie sprawy odnoszące się do tego domu i jego kapłaństwa oraz miejsce, gdzie ma być zbudowany.

43. I zbudujecie go na miejscu, gdzie rozważyliście jego budowę, bowiem jest to miejsce, jakie wybrałem dla was do budowy.

44. Jeżeli trudzić się będziecie z całej mocy, poświęcę to miejsce, i zostanie uczynione świętym.

45. A jeżeli lud mój zważać będzie na mój głos i na głos sług moich, których wyznaczyłem, by prowadzili lud mój, oto, zaprawdę, powiadam wam, nie zostaną usunięci ze swego miejsca.

46. Lecz jeżeli nie będą zważać na głos mój ani na głos tych ludzi, których wyznaczyłem, nie będą błogosławieni, bowiem bezczeszczą moją świętą ziemię i moje święte obrzędy, i statuty, i moje święte słowa, które im daję.

47. I stanie się, że jeżeli wzniesiecie dom dla mego imienia i nie uczynicie żadnej z tych rzeczy, o których mówię, nie spełnię przysięgi, jaką wam czynię, ani nie wypełnię obietnic, jakich

38a II Mojż. 25:1–9; 33:7.

ppś Przybytek.

b ppś Świątynia,
Dom Pana.

39a II Mojż. 29:7.

ppś Namaszcic.

b ppś Obrzędy —

Obrzęd dokonywany

w zastępstwie.

c DiP 88:117.

d DiP 13; 84:31; 128:24;

J.S. — Hist. 1:69.

e Ez. 41:4;

DiP 45:32; 87:8; 101:22.

41a Art. wiary 1:9.

b DiP 121:26–32.

c Efez. 1:9–10;

DiP 27:13; 112:30.

42a DiP 95:14–17.

44a ppś Święty
(przymiotnik).

45a DiP 1:38.

ppś Prorok.

47a ppś Przysięga.

oczekujecie z rąk moich — rzecze Pan.

48. Bowiem “zamiast błogosławieństw, wy, przez uczynki wasze, sprowadzacie klątwy, gniew, oburzenie i sądy na swoje własne głowy przez wasze głupstwa i przez wszystkie wasze występki, jakie czynicie przede mną — rzecze Pan.

49. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, że kiedy daję przykazanie któremukolwiek z synów ludzkich, aby wykonał dzieło dla mego imienia, a ci synowie ludzcy zabierają się z całej swej mocy i ze wszystkim, co mają, aby wykonać tę pracę, i nie ustają w “pilności, i wrogo wie nachodzą ich i przeszkadzają im w wykonaniu tego dzieła, oto przystoi mi, abym nie ^bżądał tej pracy więcej z rąk tych synów ludzkich, ale przyjął ich ofiary.

50. A niegodziwość i przekroczenie moich świętych praw i przykazań “sprowadzę na głowy tych, którzy utrudniali moje dzieło, aż do trzeciego i czwartego ^bpokolenia, dopóki “nie odpokutują i nie przestaną mnie nienawidzić — rzecze Pan Bóg.

51. Przeto z tego powodu przyjąłem ofiary tych, którym nakazałem zbudowanie miasta i “domu dla mego imienia w ^bhrabstwie

Jackson w stanie Missouri, a którym przeszkadzali ich wrogowie — rzecze Pan, wasz Bóg.

52. I w odpowiedzi będę zsyłał “sąd, gniew i oburzenie, zawođenje i mękę, i zgrzytanie zębów na ich głowy, aż do trzeciego i czwartego pokolenia, dopóki będą mnie nienawidzić i nie odpokutują — rzecze Pan, wasz Bóg.

53. I to wam uczynię jako przykład, dla pocieszenia waszego co do wszystkich tych, którym nakazano wykonać pracę, a przeszkodziły im ręce wrogów ich i ucisk — rzecze Pan, wasz Bóg.

54. Bo Jam jest Pan, wasz Bóg, i zbawię tych wszystkich braci waszych, którzy są “nieskalanego serca i zostali ^bzabici na ziemi Missouri — rzecze Pan.

55. I ponownie, zaprawdę, powiadam wam, ponownie nakazuję wam zbudować “dom dla mego imienia w tym właśnie miejscu, abyście mi ^bdowiedli, że jesteście wierni we wszystkim, co wam nakazuję, abym mógł wam błogosławić i ukoronować was czią, nieśmiertelnością i życiem wiecznym.

56. A teraz powiadam wam co do mego “domu gościnnego, który wam nakazałem wznieść, aby gościć odwiedzających — niechaj będzie zbudowany dla

48a V Mojż. 28:15.

49a ppś Pilność.

b DiP 56:4; 137:9.

50a Mos. 12:1.

b V Mojż. 5:9;

DiP 98:46–47.

c ppś Pokutować,
pokuta.

51a DiP 115:11.

b ppś Hrabstwo Jackson,
Missouri (USA).

52a DiP 121:11–23.

54a ppś Nieskalany,
czystość.

b DiP 98:13; 103:27–28.

55a DiP 127:4.

b Abr. 3:25.

56a DiP 124:22–24.

mego imienia, a imię moje niechaj będzie na nim, i niech sługa mój, Józef, oraz jego domownicy znajdą w nim miejsce z pokolenia na pokolenie.

57. Bowiem to namaszczenie nałożyłem na głowę jego, że błogosławieństwo jego będzie także dane na głowy jego potomności po nim.

58. I jakom rzekł do „Abrahama o narodach ziemi, tak mówię do sługi mego Józefa: W tobie i ^bpotomstwie twoim błogosławione będą narody ziemi.

59. Przeto niechaj sługa mój, Józef, oraz jego potomstwo po nim mają miejsce w tym domu z pokolenia na pokolenie na wieki wieków — rzecze Pan.

60. I niechaj dom ten nazywa się Domem w Nauvoo; i niechaj będzie to zachwycające mieszkanie dla człowieka i miejsce odpoczynku dla znużonego wędrowca, aby mógł rozmyślać nad chwałą Syjonu i nad chwałą tego kamienia węgielnego;

61. Aby otrzymał także poradę od tych, których postawiłem, aby byli niczym ^alatorośl sławy i niczym ^bstrażnicy na murach jego.

62. Oto, zaprawdę, powiadam wam, niechaj sługa mój, George Miller, sługa mój, Lyman Wight, i sługa mój, John Snider, i sługa mój, Peter Haws, zorganizują się i wyznaczą jednego spośród siebie, aby był prezydentem

ich kworum na budowę tego domu.

63. I niechaj sformułują konstytucję, aby mogli uzyskać udziały na budowę tego domu.

64. I nie przyjmą mniej niż pięćdziesiąt dolarów za jeden udział w tym domu, i wolno im będzie przyjąć piętnaście tysięcy dolarów od każdego za udziały w tym domu.

65. Ale nie wolno im będzie przyjąć więcej niż piętnaście tysięcy dolarów w udziałach od jednego człowieka.

66. I nie wolno im będzie przyjąć mniej niż pięćdziesiąt dolarów za udziały tego domu od jednego człowieka.

67. I nie wolno im będzie przyjmując nikogo jako udziałowca w tym domu, chyba że człowiek ten przekaże swoje udziały na ich ręce w chwili, gdy je otrzyma;

68. I proporcjonalnie do liczby udziałów, jakie wpłaca na ich ręce, otrzyma akcje w tym domu; lecz jeżeli nie wpłaci nic na ich ręce, nie otrzyma udziałów w domu.

69. A jeżeli ktokolwiek wpłaci udziały na ich ręce, będą one przeznaczone na udziały w tym domu dla niego i jego potomstwa, z pokolenia na pokolenie, jak długo on i dziedzice jego posiadać będą te udziały i nie sprzedadzą ani nie przekażą ich z rąk swoich, ze swojej wolnej

58a I Mojz. 12:3; 22:18;
Abr. 2:11.
ppś Abraham.

b DiP 110:12.
pś Przymierze
Abrahamowe.

61a Iz. 61:3;
Ez. 34:29.
b pś Czuwać, strażnicy.

woli i czynu, jeżeli będziecie czynić wolę moją — rzecze Pan, wasz Bóg.

70. I ponownie, zaprawdę, powiadam wam, że jeżeli sługa mój, George Miller, i sługa mój, Lyman Wight, i sługa mój, John Snider, i sługa mój, Peter Haws, przyjmą udziały na swe ręce w gotówce czy własnościach, w których otrzymują realną wartość pieniędzy, nie przydzielą żadnej części tych udziałów na żaden inny cel, a jedynie na ten dom.

71. A jeżeli przydzielą jakąś część tych udziałów gdzie indziej, poza tym domem, bez zgody udziałowca, i nie zapłacą poczwórną za udziały, które przydzielą gdzie indziej, poza tym domem, przekłęci będą i zostaną usunięci ze swego miejsca — rzecze Pan Bóg; bowiem Ja, Pan, jestem Bogiem i nie dam z siebie „szydzić w żadnej z tych rzeczy.

72. Zaprawdę, powiadam wam, niechaj sługa mój, Józef, przekaże udziały na ich ręce na budowę tego domu, jeśli uzna to za stosowne; ale sługa mój, Józef, nie może przekazać więcej niż piętnaście tysięcy dolarów udziałów w tym domu ani mniej niż pięćdziesiąt dolarów; ani nikt inny — rzecze Pan.

73. A są i inni, którzy pragną znać wolę moją co do nich, bowiem prosili, by to otrzymać z rąk moich.

74. Przeto powiadam wam odnośnie do służi mojego, Vinsona Knighta, jeżeli czynić będzie wolę moją, niechaj przekaże udziały w tym domu dla siebie i dla swego potomstwa, z pokolenia na pokolenie.

75. I niechaj wznosi swój głos długo i donośnie pośród ludu, „wstawiając się za ubogimi i potrzebującymi; i niechaj nie zawiedzie on ani niech serce jego nie osłabnie, a ^bprzyjmę ofiary jego, bowiem nie będą one dla mnie niczym ofiary Kaina, bowiem moim on będzie — rzecze Pan.

76. Niechaj się raduje rodzina jego i odwróci swe serca od udręki, bowiem jego wybrałem i namaściłem, i czczony będzie pośród domu swego, gdyż przebaczę mu wszystkie jego grzechy — rzecze Pan. Amen.

77. Zaprawdę, powiadam wam, niechaj sługa mój, Hyrum, przekaże udziały w tym domu, jako uzna za słuszne, dla siebie i swego potomstwa, z pokolenia na pokolenie.

78. Niechaj sługa mój, Isaac Galland, przekaże udziały w tym domu; bowiem Ja, Pan, kocham go za pracę, jaką wykonał, i przebaczę mu wszystkie jego grzechy; przeto niechaj o nim pamiętają ze względu na udział w tym domu, z pokolenia na pokolenie.

79. Niechaj sługa mój, Isaac Galland, zostanie wyznaczony między wami i ustanowiony przez

71a Gal. 6:7.
75a Przep. 31:9.

b I Mojż. 4:4–5;
Mojż. 5:18–28.

sługę mojego, Williama Marksa, i pobłogosławiony przezeń, aby poszedł wraz ze sługą mym, Hyrumem, zakończyć dzieło, które sługa mój, Józef, im wskaże, a będą wielce błogosławieni.

80. Niechaj sługa mój, William Marks, przekaże udziały w tym domu, jako uzna za słuszne, dla siebie i swego potomstwa, z pokolenia na pokolenie.

81. Niechaj sługa mój, Henry G. Sherwood, przekaże udziały w tym domu, jako uzna za słuszne, dla siebie i swego potomstwa po sobie, z pokolenia na pokolenie.

82. Niechaj sługa mój, William Law, przekaże udziały w tym domu dla siebie i swego potomstwa po sobie, z pokolenia na pokolenie.

83. Jeżeli chce czynić wolę moją, niechaj nie zabiera rodziny swojej do ziem wschodnich, do Kirtland; jednak Ja, Pan, rozbuduję Kirtland, mimo że Ja, Pan, przygotowałem klęskę dla jego mieszkańców.

84. A u służi mego, Almona Babbitta, jest wiele rzeczy, które mi się nie podobają; oto stara się on słuchać swojej rady zamiast rady, jaką ustanowiłem, należącej do Prezydium mojego Kościoła; i ustawią on „złotego cielca, żeby lud mój oddawał mu cześć.

85. Niechaj nikt, kto przyszedł

na to miejsce, starając się przestrzegać moich przykazań, nie „odchodzi stąd.

86. Jeżeli tu żyją, niechaj żyją dla mnie, a jeżeli umrą, niechaj umierają dla mnie, bowiem „odpoczną tu od wszystkich swoich trudów i będą nadal wykonywać swoje uczynki.

87. Przeto niechaj sługa mój, William, zaufa mi i przestanie się bać o swoją rodzinę z powodu choroby, jaka dotknęła tę ziemię. Jeżeli mnie „kochacie, przestrzegajcie moich przykazań, a choroba tej ziemi ^bprzyczyni się do chwały waszej.

88. Niechaj sługa mój, William, pójdzie i głosi moją wieczną ewangelię głosem donośnym i z wielką radością — jak będzie poruszony przez mojego „Ducha — mieszkańcom Warsaw, a także mieszkańcom Carthage, a także mieszkańcom Burlington, a także mieszkańcom Madison — i czeka cierpliwie i pilnie na dalsze wskazówki na mojej konferencji generalnej — rzecze Pan.

89. Jeżeli chce czynić wolę moją, niechaj odtąd zważa na rady służi mojego, Józefa, i kapitałem swoim wspiera „sprawę ubogich, i wydaje ^bnowe tłumaczenie mego świętego słowa dla mieszkańców ziemi.

90. A jeżeli będzie tak czynić,

84a II Mojż. 32:2–4.

85a Łuk. 9:62.

86a Obj. 14:13.

PPś Odpoczynek;

Raj.

87a Jan 14:15.

b DiP 121:8; 122:7.

88a PPś Bóg, Boska

Trójca — Bóg

Duch Święty.

89a DiP 78:3.

b tzn. tłumaczenie

Biblii znane jako

Tłumaczenie

Józefa Smitha.

“pobłogosławię go mnogością błogosławieństw, że nie będzie porzucony, a potomstwo jego nie będzie ^bżebrać o chleb.

91. I ponownie, zaprawdę, powiadam wam, niechaj sługa mój, William, zostanie wyznaczony, ustanowiony i namaszczony jako doradca sługi mojego, Józefa, w miejsce sługi mojego, Hyruma, aby sługa mój, Hyrum, mógł zająć urząd w Kapłaństwie i “Patriarchy, jaki mu wyznaczył ojciec jego przez błogosławieństwo, a także przez prawo;

92. Aby odtąd dzierżył klucze błogosławieństw “patriarchalnych danych na głowy całego mojego ludu.

93. Aby ten, kogo pobłogosławi, był błogosławiony, a kogo “przeklnie — przeklęty; aby cokolwiek ^bzwiąże na ziemi, było związane w niebie; a cokolwiek rozwiąże na ziemi, było rozwiązane w niebie.

94. I od tej chwili wyznaczam go, aby był prorokiem, widzącym i “objawicielem dla mego Kościoła, jako i sługa mój, Józef;

95. Aby działał także w porozumieniu ze sługą mym, Józefem; i żeby otrzymywał rady od sługi mego, Józefa, który mu wskaże “klucze, dzięki którym

może prosić i otrzymać, i zostać ukoronowany tym samym błogosławieństwem i chwałą, i czią, i kapłaństwem, i darami kapłaństwa, które były kiedyś dane temu, który był mym sługą — ^bOliverowi Cowdery’emu.

96. Aby sługa mój, Hyrum, mógł dać świadectwo o rzeczach, jakie mu ukażą, aby imię jego zachowano w chwalebnej pamięci z pokolenia na pokolenie, na wieki wieków.

97. Niechaj sługa mój, William Law, także otrzyma klucze, dzięki którym będzie mógł prosić i otrzymać błogosławieństwa; niechaj będzie “pokorny przede mną i bez ^bpodstępu, a otrzyma Ducha mego, samego “Pocieszyciela, który mu objawi prawdę o wszystkich rzeczach i da mu w teże godzinie to, co ma powiedzieć.

98. A “znaki te podążą za nim — będzie ^buzdrawiać chorych, wypędzać diabły i zostanie wybawiony od tych, którzy mogliby mu podać śmiertelną truciznę;

99. A będą go wieść po ścieżkach, gdzie “jadowity wąż nie będzie mógł go złapać za piętę, i wspinać się będzie w myślach swojej ^bwyobraźni niczym na skrzydłach orlich.

90a ppś Błogosławić, błogosławiony, błogosławieństwo.
b Ps. 37:25.

91a DiP 107:39–40.
ppś Patriarcha, patriarchalny.

92a ppś Błogosławieństwa patriarchalne.

93a DiP 132:45–47.
b Mat. 16:19.

ppś Pieczętować, zapieczętowanie.

94a DiP 107:91–92.
ppś Widzący.

95a DiP 6:28.

b ppś Cowdery, Oliver.
97a ppś Pokorny, pokora.

b ppś Podstęp.

c ppś Pocieszyciel.

98a Mar. 16:17–18.

ppś Dary Ducha.

b ppś Uzdrowić, uzdrowienia.

99a DiP 84:71–73.

b II Mojż. 19:4;
Iz. 40:31.

100. A jeżeli wołą moją będzie, by wskrzeszał zmarłych, niechaj nie powstrzymuje głosu swego.

101. Przeto niechaj sługa mój, William, woła na głos i nie szczędzi sił, z radością i weselem, i hośnością dla Tego, który zasiada na tronie na wieki wieków — rze-
cze Pan, wasz Bóg.

102. Oto powiadam wam, że mam w zanadru misję dla sługi mojego, Williama, i sługi mojego, Hyruma, i tylko dla nich; i niechaj sługa mój, Józef, pozostanie w domu, bo jest potrzebny. Resztę pokażę wam później. Tak jest. Amen.

103. I ponownie, zaprawdę, powiadam wam, jeżeli sługa mój, "Sidney, chce mi służyć i być doradcą sługi mojego, Józefa, niech powstanie i przyjdzie, i wypełnia urząd swego powołania, i ukorzy się przede mną.

104. I jeżeli złoży mi godną przyjęcia ofiarę i podziękowania, i pozostanie z ludem moim, oto Ja, Pan, wasz Bóg, uzdrowię go, że będzie uzdrowiony; i podniesie swój głos znowu w górach, i będzie "głosicielem przed moim obliczem.

105. Niechaj przyjdzie i umieści swoją rodzinę w sąsiedztwie, gdzie mieszka sługa mój, Józef.

106. I niechaj we wszystkich swych wędrówkach podnosi swój głos niczym dźwięk trąby, i ostrzega mieszkańców ziemi,

aby umykali przed gniewem, który ma nadejść.

107. Niechaj pomaga słudze mojemu, Józefowi, a także niechaj sługa mój, William Law, pomaga słudze mojemu, Józefowi, w przygotowaniu uroczystej "proklamacji dla królów ziemi, jakom wam wcześniej powiedział.

108. Jeżeli sługa mój, Sidney, chce czynić wołę moją, niechaj nie przynosi rodziny swojej do ziem "wschodnich, ale niech zmieni mieszkanie, tak właśnie, jak powiedziałem.

109. Oto nie jest moją wołą, by szukał bezpieczeństwa i schronienia poza miastem, jakie wam wyznaczyłem, czyli miastem "Nauvoo.

110. Zaprawdę, powiadam wam, nawet teraz, jeżeli będzie zważać na głos mój, dobrze będzie mu się wiodło. Tak jest. Amen.

111. I ponownie, zaprawdę, powiadam wam, niechaj sługa mój, Amos Davies, przekazuje udziały w ręce tych, których wyznaczyłem, by zbudowali dom gościnny, czyli Dom w Nauvoo.

112. Niechaj uczyni to, jeżeli ma procent; i niechaj zważa na rady sługi mojego, Józefa, i pracuje własnymi rękoma, aby zdobyć zaufanie ludzi.

113. A kiedy okaże się wierny we wszystkim, co będzie mu powierzone w opiekę, zaiste,

103a ppś Rigdon, Sidney.

104a II Mojż. 4:14–16;

II Nefi 3:17–18;

DiP 100:9–11.

107a DiP 124:2–4.

108a DiP 124:82–83.

109a ppś Nauvoo, stan Illinois (USA).

zaledwie w kilku sprawach, zostanie “włodarzem nad wieloma;

114. Przeto niechaj się “uniży, aby mógł być wywyższony. Tak jest. Amen.

115. I ponownie, zaprawdę, powiadam wam, jeżeli sługa mój, Robert D. Foster, posłucha głosu mojego, niechaj zbuduje dom dla sługi mojego, Józefa, według umowy, jaką z nim zawarł, jako drzwi będą mu otwarte od czasu do czasu.

116. I niechaj odpokutuje za wszystkie swe głupstwa, i niech się odzieje w “prawdziwą miłość, i przestanie czynić zło, i poniecha wszystkich hardych mów;

117. A także niech przekaże udziały na ręce kworum Domu w Nauvoo dla siebie i dla swego pokolenia po sobie, z pokolenia na pokolenie.

118. I niechaj zważa na rady mych sług: Józefa i Hyruma, i Williama Lawa, i upoważnionych, których powołałem, aby położyli podwaliny Syjonu, a będzie mu się dobrze wiodło na wieki wieków. Tak jest. Amen.

119. I ponownie, zaprawdę, powiadam wam, niechaj nikt, kto nie wierzy w Księgę Mormona i objawienia, jakie wam dałem, nie przekazuje udziałów do kworum Domu w Nauvoo — rzeczce Pan, wasz Bóg;

120. Bowiem to, co jest “większe lub mniejsze niż to, pochodzi od złego i zostanie przeklęte, i nie będzie pobłogosławione — rzeczce Pan, wasz Bóg. Tak jest. Amen.

121. I ponownie, zaprawdę, powiadam wam, niechaj kworum Domu w Nauvoo otrzyma godziwe wynagrodzenie za wszystkie swe trudy, jakie poniesie przy budowie Domu w Nauvoo; i niechaj wynagrodzenie jego będzie, jako ugodzą między sobą, co do jego wysokości.

122. I niechaj każdy, kto przekazuje udziały, udziela swojej części na ich wynagrodzenie, jeżeli jest taka potrzeba, na ich utrzymanie — rzeczce Pan; w przeciwnym razie, trudy ich będą im policzone za udziały w tym domu. Tak jest. Amen.

123. Zaprawdę, powiadam wam, że daję wam teraz “urzędników należących do mego Kapłaństwa, abyście dzierżyli jego ^bklucze, czyli Kapłaństwa, które jest według porządku ^cMelchizedeka, które jest według porządku mego Jednorodzonego Syna.

124. Po pierwsze, daję wam Hyruma Smitha, aby był wam “patriarchą, by dzierżył ^bpieczętujące błogosławieństwa mego Kościoła, czyli Świętego Ducha

113a Mat. 25:14–30.

114a Mat. 23:12;
DiP 101:42.

116a Kol. 3:14.

ppś Prawdziwa miłość.

120a Mat. 5:37;

DiP 98:7.

123a ppś Urząd, urzędnik.

b ppś Klucze

kapłaństwa.

c ppś Kapłaństwo
Melchizedeka.

124a ppś Patriarcha,
patriarchalny.

b ppś Pieczętować,
zapieczętowanie.

“obietnicy, przez którego jesteście “zapieczetowani na dzień odkupienia, abyście nie upadli pomimo “godziny pokusy, jaka na was może przyjść.

125. Daję wam sługę mego, Józefa, aby był przewodniczącym starszym nad całym moim Kościołem, aby był tłumaczem, obja-wicielem, “widzącym i prorokiem.

126. Daję mu jako doradców sługę mego, Sidneya Rigdona, i sługę mego, Williama Lawa, aby stanowili kworum i Pierwsze Prezydium do przyjmowania “wyroczni dla całego Kościoła.

127. Daję wam sługę mego, “Brighama Younga, aby był prezydentem nad podróżującą radą Dwunastu;

128. Których to “Dwunastu dźrzy klucze otwierania upoważnienia mego królestwa na czterech krańcach ziemi, a potem ^bponiesienia słowa mego do każdego stworzenia.

129. Są to: Heber C. Kimball, Parley P. Pratt, Orson Pratt, Orson Hyde, William Smith, John Taylor, John E. Page, Wilford Woodruff, Willard Richards, George A. Smith;

130. “Davida Pattena ^bzabrałem do siebie; oto nikt nie odbierze mu jego kapłaństwa; lecz zaprawdę, powiadam wam, inny może być wyznaczony do tego samego powołania.

131. I ponownie, powiadam wam, że daję wam “wyższą radę jako kamień węgielny Syjonu —

132. Mianowicie: Samuela Benta, Henry’ego G. Sherwooda, George’a W. Harrisa, Charlesa C. Richa, Thomasa Grovera, Newela Knighta, Davida Dorta, Dunbara Wilsona — Seymoura Brunsona zabrałem do siebie; nikt nie odbierze mu jego kapłaństwa, ale inny może być wyznaczony na jego miejsce do tego samego kapłaństwa; i zaprawdę, powiadam wam, niechaj sługa mój, Aaron Johnson, zostanie ustanowiony do tego powołania na jego miejsce — David Fullmer, Alpheus Cutler, William Huntington.

133. I ponownie, daję wam Dona C. Smitha, aby był prezydentem kworum wyższych kapłanów;

134. Który to obrzęd wprowadzony jest w celu kwalifikowania tych, którzy zostaną wyznaczeni na stałych prezydentów, czyli sługi różnych “palików rozproszonych po świecie;

135. I mogą też podróżować, jeżeli zechcą, ale przede wszystkim są ustanowieni na stałych prezydentów; to jest urząd ich powołania — rzecze Pan, wasz Bóg.

136. Daję mu Amasa Lymana i Noaha Packarda na doradców, żeby przewodniczyli nad

124c DiP 76:53; 88:3–4.
ppś Święty Duch
Obietnicy.
d Efez. 4:30.
e Obj. 3:10.

125a DiP 21:1.
ppś Widzący.
126a DiP 90:4–5.
127a ppś Young, Brigham.
128a ppś Apostoł.

^b Mar. 16:15.
130a ppś Patten, David W.
^b DiP 124:19.
131a ppś Rada wyższa.
134a ppś Palik.

kworum wyższych kapłanów mojego Kościoła — rzece Pan.

137. I ponownie, powiadam wam, że daję wam Johna A. Hicksa, Samuela Williama i Jessego Bakera, których kapłaństwo ma przewodniczyć kworum „starszych, które to kworum jest wprowadzone dla stale posługujących; jednakże mogą oni podróżować, mimo że są ustanowieni do stałego posługiwania mojemu Kościołowi — rzece Pan.

138. I ponownie, daję wam: Josepha Younga, Josiaha Butterfielda, Daniela Milesa, Henry’ego Herrimana, Zerę Pulsiphera, Leviego Hancocka, Jamesa Fostera, aby przewodniczyli kworum „siedemdziesiątych;

139. Które to kworum jest ustanowione dla podróżujących starszych, aby dawali świadectwo o mym imieniu na całym świecie, dokądkolwiek podróżująca wyższa rada, to jest moi apostołowie, wyśle ich, aby przygotowali drogę przed mym obliczem.

140. Różnica między tym kworum a kworum starszych jest taka, że jedno ma stale podróżować, a drugie przewodniczyć kościołom od czasu do czasu; jedno ma obowiązek przewodniczenia od czasu do czasu, a drugie nie ma obowiązku

przewodniczenia — rzece Pan, wasz Bóg.

141. I ponownie, powiadam wam, że daję wam: Vinsona Knighta, Samuela H. Smitha i Shadracha Roundy’ego, jeżeli się zgodzi, aby przewodniczyli nad „biskupstwem; wiedza rzezonego biskupstwa jest wam dana w księdze ^bDoktryna i Przymierza.

142. I ponownie, powiadam wam: Samuela Rolfego i jego doradców na kapłanów i prezydenta nauczycieli oraz jego doradców, a także prezydenta diakonów oraz jego doradców i prezydenta palika oraz jego doradców.

143. Dałem wam powyższe urzędy i ich klucze w celu pomocy, a także dla zarządu, dla pracy w posłudze i „doskonalenia moich świętych.

144. I daję wam przykazanie, żebyście wypełnili wszystkie te urzędy i „zatwierdzili wszystkie te imiona, które wymieniłem, albo odrzucili je na mojej konferencji generalnej;

145. I żebyście przygotowali pokoje dla wszystkich tych urzędów w domu moim, kiedy go zbudujecie dla mego imienia — rzece Pan, wasz Bóg. Tak jest. Amen.

137a DiP 107:11–12, 89–90.
ppś Kworum;
Starszy.

138a ppś Siedemdziesiąty.

141a DiP 68:14; 107:15.
b ppś Doktryna
i Przymierza.

143a Efez. 4:11–14.

144a DiP 26:2.
ppś Powszechna
zgoda.

ROZDZIAŁ 125

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Nauvoo w stanie Illinois w marcu 1841 r. względem świętych na Terytorium Iowa.

1–4: *Święci mają budować miasta i zgromadzić się w palikach Syjonu.*

JAKA jest wola Pańska względem świętych na Terytorium Iowa?

2. Zaprawdę, tak rzecze Pan, powiadam wam, że jeżeli ci, którzy “zwią się mym imieniem i starają się być moimi świętymi, jeżeli chcą czynić wolę moją i przestrzegać moich przykazań względem nich, niechaj zgromadzą się w miejscach, jakie im wyznaczę przez sługę mego, Józefa, i zbudują miasta dla mego

imienia, aby byli przygotowani na to, co nastanie z czasem.

3. Niechaj wzniosą miasto dla mego imienia na ziemi naprzeciw miasta Nauvoo i niechaj zwie się “Zarahemla.

4. I niechaj wszyscy ci, którzy przyjdą ze wschodu i zachodu, i północy, i południa, i pragną tam zamieszkać, przyjmą w nim swoje dziedzictwo, jako i w mieście “Nashville czy w mieście Nauvoo, jak też we wszystkich ^bpalikach, które wyznaczyłem — rzecze Pan.

ROZDZIAŁ 126

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w domu Brigham Younga w Nauvoo w stanie Illinois, 9 lipca 1841 r. Brigham Young był wówczas Prezydentem Kworum Dwunastu Apostołów.

1–3: *Brigham Young jest pochwalony za swe trudy i zwolniony z przyszłych podróży za granicę.*

DROGI i ukochany bracie, “Brighamie Young, zaprawdę, tak rzecze Pan do ciebie: Sługo mój, Brighamie, nie musisz więcej opuszczać rodziny swojej, jako bywało w przeszłych czasach,

bowiem twoja ofiara jest przeze mnie przyjęta.

2. Widziałem “trudy twoje i pracę w podróżach dla mego imienia.

3. Przeto nakazuję ci, abyś pozostał słowo moje poza granice i szczególnie starannie zajął się odtąd swoją “rodziną, odtąd i na wieki. Amen.

125 2a ppś Jezus
Chrystus — Wziąć
na siebie imię
Jezusa Chrystusa.

3a ppś Zarahemla.
4a tzn. Nashville,
hrabstwo Lee,
stan Iowa.

b ppś Palik.
126 1a ppś Young, Brigham.
2a ppś Uczynki.
3a ppś Rodzina.

ROZDZIAŁ 127

List Proroka Józefa Smitha do świętych w dniach ostatnich w Nauvoo w stanie Illinois, zawierający wskazówki na temat chrztu za zmarłych, datowany w Nauvoo na 1 września 1842 r.

1–4: Józef Smith chlubi się prześladowaniami i utrapieniami, jakie znosi; 5–12: Należy prowadzić zapisy dotyczące chrztów za zmarłych.

JAKO że Pan objawił mi, iż wrogo-
wie moi zarówno w Missouri, jak
i w tym stanie znowu mnie ści-
gali — i ponieważ ścigają mnie
bez „przyczyny, nie mając cie-
nia ani pozoru sprawiedliwo-
ści czy prawa po swojej stronie
w podburzaniu do prześlado-
wań przeciwko mnie, i ponie-
waż ich roszczenia są w całości
oparte na fałszu najczarniejszej
barwy — uznałem za wskazane
i mądre wyjechać stąd na krótki
okres, zarówno dla własnego
bezpieczeństwa, jak i bezpie-
czeństwa tego ludu. Powiem
wszystkim, z którymi załatwiam
sprawy, że pozostawiłem sprawy
swoje pośrednikom i urzędni-
kom, którzy załatwią wszelkie
interesy w sposób szybki i wła-
ściwy oraz dopilnują, aby całe
moje zadłużenie spłacić we wła-
ściwym czasie albo poprzez
zwrócenie własności, albo w inny
sposób, jak sprawa będzie tego
wymagała lub jak okoliczno-
ści dozwolą. Gdy się dowiem,

że burza całkiem minęła, wów-
czas znowu do was powrócę.

2. A co do „niebezpieczeństw,
przez które muszę przejść, to
wydają mi się zaledwie drobia-
zgiem, jako że ^bzazdrość i gniew
ludzki były mi chlebem powsze-
dnim przez wszystkie dni ży-
wota mego; a z jakiegoś powodu
wydaje się to tajemnicą, chyba
że byłem „ustanowiony jeszcze
przed założeniem świata dla ja-
kiegoś dobrego lub złego celu,
jako się wam spodoba to nazwać.
Osądźcie sami. Bóg zna wszyst-
kie te rzeczy, czy są dobre, czy
złe. Jednakże przyzwyczajony
jestem pływać w głębokiej wo-
dzie. Wszystko to stało się moją
drugą naturą; i pragnę, niczym
Paweł, chlubić się „utrapieniami;
bowiem do dnia dzisiejszego Bóg
ojców moich wyratował mnie
od nich wszystkich i będzie mnie
dalej ratował; oto bowiem zatry-
umfuję nad wszystkimi moimi
wrogami, gdyż tak rzekł Pan Bóg.

3. Niechaj się zatem radują
wszyscy święci i cieszą niezmier-
nie; bowiem „Bóg Izraela jest ich
Bogiem i odmierzy słuszną miarą
zapłatę na głowy tych wszystkich
ich ciemieńców.

127 1a Job 2:3;
Mat. 5:10–12;
I Piotra 2:20–23.
2a Ps. 23.

ppś Prześladować,
prześladowanie.
b ppś Zazdrość.
c ppś Uprzednie

ustanowienie.
d II Kor. 6:4–5.
ppś Przeciwności.
3a III Nefi 11:12–14.

4. I ponownie, zaprawdę, tak rzecze Pan: Niechaj praca mojej „świątyni i wszystkie dzieła, jakim wam wyznaczył, trwają dalej i nie ustają; i niechaj podwoi się wasza ^b pilność, i wasza wytrwałość, i cierpliwość, i wasze dzieła, a w żaden sposób nie stracie nagrody swojej — rzecze Pan Zastępów. A gdy będą was „prześladować, tak samo prześladowano proroków i ludzi prawych, którzy byli przed wami. A za to wszystko jest nagroda w niebie.

5. I ponownie, daję wam słowo odnośnie do „chrztu za ^b zmarłych.

6. Zaprawdę, tak rzecze wam Pan odnośnie do zmarłych waszych: Gdy ktoś z was jest „chrzczony za zmarłych, niechaj będzie ^b zapisujący i niechaj będzie naocznym świadkiem chrztów waszych; niechaj słyży na własne uszy, aby mógł zaświadczyć o prawdzie — rzecze Pan;

7. Żeby wszystkie wasze zapisy mogły być „zapisane w niebie; cokolwiek ^b zwiążecie na ziemi, będzie związane w niebie, a cokolwiek rozwiążecie na ziemi, będzie rozwiązane w niebie;

8. Bowiem wkrótce „przywróćę na ziemi wiele rzeczy związanych z ^b kapłaństwem — rzecze Pan Zastępów.

9. I ponownie, niechaj wszystkie „zapisy będą prowadzone w porządku, aby je można było złożyć w archiwach mojej świętej świątyni, aby je zachowano w pamięci z pokolenia na pokolenie — rzecze Pan Zastępów.

10. Powiem wszystkim świętym, że pragnąłem niezmiernie zwrócić się do nich z mównicy na temat chrztu za zmarłych podczas przyszłego sabatu. Ale ponieważ nie leży to w mojej mocy, będę zapisywał słowo Pańskie w tej sprawie od czasu do czasu i wyślę je do was pocztą razem z wieloma innymi sprawami.

11. Na tym kończę teraz list swój z powodu braku czasu, bowiem wróg ma się na baczności, a jako powiedział Zbawiciel, nadchodzi „książę tego świata, ale nie ma on nic do mnie.

12. Oto modlitwą moją do Boga jest, abyście wszyscy zostali zbawieni. I podpisuję się jako sługa wasz w Panu, prorok i „widzący Kościoła Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich,

JÓZEF SMITH.

4a DiP 124:55.

b PPŚ Pilność.

c PPŚ Prześladować, prześladowanie.

5a PPŚ Chrztost, chrzcić — Chrztost za zmarłych.

b PPŚ Zbawienie zmarłych.

6a I Kor. 15:29;

DiP 128:13, 18.

b DiP 128:2–4, 7.

7a PPŚ Księga żywota.

b PPŚ Pieczętować, zapieczętowanie.

8a PPŚ Przywrócenie ewangelii.

b PPŚ Kapłaństwo Melchizedeka.

9a DiP 128:24.

11a Jan 14:30;

Tłum. J.S. Jan 14:30 (Aneks).

PPŚ Diabeł.

12a DiP 124:125.

PPŚ Widzący.

ROZDZIAŁ 128

List Proroka Józefa Smitha do Kościoła Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich, zawierający dalsze wskazówki na temat chrztu za zmarłych, datowany w Nauvoo w stanie Illinois na 6 września 1842 r.

1-5: Zapisujący miejscowi i generalni muszą poświadczyć fakt chrztów za zmarłych; 6-9: Zapisy ich są wiążące i zapisane zarówno na ziemi, jak i w niebie; 10-14: Chrzcielnica jest na podobieństwo grobu; 15-17: Eliasz przywrócił moc związaną z chrztem za zmarłych; 18-21: Wszystkie klucze, moce i upoważnienia przeszłych dyspensacji zostały przywrócone; 22-25: Zachwyty nad radosną i pełną chwałą nowiną dla żywych i zmarłych.

JAKOM oświadczył w poprzednim liście do was, zanim opuściłem swoje miejsce, że będę do was pisywał od czasu do czasu i informował odnośnie do wielu spraw, tak teraz powracam do tematu „chrztu za zmarłych, jako że temat ten wydaje się zajmować moje myśli i narzuca się najsilniej uczuciom moim, odkąd ścigany jestem przez wrogów moich.

2. Napisałem do was kilka słów objawienia w sprawie zapisującego. Nasunęło mi się kilka dodatkowych myśli dotyczących tej sprawy, które teraz potwierdzam. A mianowicie, stwierdziłem w poprzednim liście,

że powinien być obecny „zapisujący jako naoczny świadek, także słuchający na własne uszy, aby mógł uczynić zapis prawdy przed Panem.

3. Teraz, w odniesieniu do tej sprawy, trudno, aby jeden zapisujący był zawsze obecny i sam wszystko robił. Aby zaradzić tej trudności, możecie mieć wyznaczonego w każdym okręgu w mieście zapisującego, który jest kompetentny do prowadzenia dokładnych protokołów; i niechaj będzie bardzo szczegółowy i dokładny w zapisywaniu całej procedury, poświadczając w zapisie, że widział na własne oczy i słyszał na własne uszy, podając datę, imiona i tak dalej, oraz historię całego wydarzenia; wymieniając także trzy obecne osoby — jeżeli są obecne — które w razie potrzeby mogłyby zawsze zaświadczyć o tym fakcie, aby każde słowo zostało potwierdzone ustami dwóch lub trzech „świadków.

4. Potem niechaj będzie jeden zapisujący generalny, któremu wręczone będą wszystkie inne zapisy wraz z zaświadczeniami nad ich własnymi podpisami

poświadczającymi, że sporządzony zapis jest prawdziwy. Wówczas generalny zapisujący Kościoła sporządzi zapis w generalnej księdze Kościoła wraz z poświadczeniami i wszystkimi towarzyszącymi świadkami, dodając swoje własne oświadczenie, że prawdziwie wierzy, że powyższe oświadczenie i zapisy są prawdziwe, w oparciu o swoją wiedzę o ogólnym charakterze i wyznaczonej funkcji tych ludzi w Kościele. A kiedy zostanie to wpisane do generalnej księgi kościelnej, zapis ten będzie tak samo święty, a obrzęd będzie tak samo ważny, jak gdyby ten widział go na własne oczy i słyszał na własne uszy, i uczynił z tego zapis w generalnej księdze Kościoła.

5. Taki porządek rzeczy może się wam wydać wielce szczególny, lecz niech mi wolno będzie wam powiedzieć, że tak jest tylko w odpowiedzi na wolę Bożą przez stosowanie się do obrzędu i przygotowań, jakie Pan ustanowił i przygotował przed założeniem świata dla "zbawienia zmarłych, którzy umarli bez ^bwiedzy o ewangelii.

6. I dalej, chcę, abyście pamiętali, że Jan Objawiciel rozważał ten sam temat w odniesieniu do zmarłych, gdy powiedział, jak możecie przeczytać zapis

w Objawieniu Jana 20:12: *I widziałem zmarłych, wielkich i małych, stojących przed Bogiem; i księgi zostały otwarte; i również inna księga, księga żywota, została otwarta; i osądzeni byli zmarli zgodnie z tym, co zapisano w księgach, według swych uczynków.*

7. W cytacie tym odkrywacie, że księgi zostały otwarte; i że otwarto inną księgę, która była "księgą żywota; lecz sądzono zmarłych według tego, co zapisano w księgach, według uczynków ich; czyli księgi, o których mowa, muszą być księgami, które zawierają zapis ich uczynków, i odnoszą się do ^bzapisów prowadzonych na ziemi. A księga, która była księgą żywota, jest zapisem prowadzonym w niebie; zasada ta dokładnie odpowiada doktrynie przekazanej w objawieniu zawartym w liście, jaki do was napisałem, zanim opuściłem swoje miejsce — żeby we wszystkich waszych zapisach mogło to być odnotowane w niebie.

8. A teraz, charakter tego obrzędu polega na "mocy kapłaństwa przez objawienie Jezusa Chrystusa, które podaje, że cokolwiek ^bzwiązecie na ziemi, będzie związane i w niebie, a cokolwiek rozwiązecie na ziemi, zostanie rozwiązane i w niebie. Czyli innymi słowy, inaczej patrząc

5a ppś Zbawienie zmarłych.
b I Piotra 4:6.
7a Obj. 20:12;

DiP 127:6–7.
ppś Księga żywota.
b DiP 21:1.
8a ppś Kapłaństwo;

Moc.
b ppś Pieczętować, zapieczętowanie.

na tłumaczenie, cokolwiek zapiszecie na ziemi, zostanie zapisane w niebie, a czego nie zapiszecie na ziemi, nie zostanie zapisane w niebie; bowiem umarli wasi sądzieni będą z ksiąg, według swoich własnych uczynków, czy to sami uczestniczyli w ‘obrzędach *propria persona*, czy też za pośrednictwem swoich przedstawicieli, według obrzędu, jaki Bóg przygotował dla ich ‘zbawienia przed założeniem świata, według zapisów, jakie prowadzili odnośnie do swych zmarłych.

9. Może się to, o czym mówimy, wydać niektórym bardzo śmiałą doktryną, która zapisuje lub wiąże na ziemi i wiąże w niebie. Jednakże we wszystkich epokach świata — kiedy tylko Pan dał ‘dyspensację kapłaństwa jakiemuś człowiekowi czy jakiejś grupie ludzi przez rzeczywiste objawienie — moc ta zawsze była dana. Stąd, cokolwiek ludzie ci uczynili, posiadając właściwe ‘upoważnienie, w imię Pańskie, i prawdziwie, i wiernie, i zrobili właściwy i wierny zapis tego, stało się to prawem na ziemi i w niebie, i nie mogło być anulowane, zgodnie z zarządzeniami wielkiego ‘Jehowy. Jest to wierne powiedzenie. Kto je słyszy?

10. I ponownie, jako precedens, Ew. Mateusza 16:18, 19: *A Ja ci*

powiadam, że ty jesteś Piotr, i na tej opoce zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne nie przemogą go; i tobie dam klucze Królestwa Niebieskiego; i cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane i w niebie; a cokolwiek rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane i w niebie.

11. Teraz wielka i wspaniała tajemnica całej sprawy i *summum bonum* całego tematu, jaki stoi przed nami, polega na uzyskaniu mocy Świętego Kapłaństwa. Ten, kto otrzymał te ‘klucze, nie ma trudności w uzyskaniu wiedzy o faktach odnośnie do ‘zbawienia dzieci ludzkich, zarówno zmarłych, jak i żyjących.

12. Jest tu ‘chwała i ‘cześć, i ‘nieśmiertelność, i życie wieczne — obrzęd chrztu wodą przez ‘zanurzenie w niej symbolizuje śmierć, aby ta zasada zgadzała się z inną; zostać zanurzonym w wodzie i wyjść z wody jest na podobieństwo zmartwychwstania zmarłych, którzy wychodzą z grobów swoich, stąd obrzęd ten ustanowiono, aby stworzyć więź z obrzędem chrztu za zmarłych, który jest na podobieństwo śmierci.

13. W konsekwencji ustanowiono ‘chrzcielnicę jako ‘podobieństwo grobu i nakazano, aby była pod miejscem, gdzie zwykle zbierają się żywi, by pokazać

8c PPŚ Obrzędy.

d PPŚ Zbawienie zmarłych.

9a PPŚ Dyspensacja.

b PPŚ Upoważnienie.

c PPŚ Jehowa.

11a PPŚ Klucze kapłaństwa.

b PPŚ Zbawienie.

12a PPŚ Chwała.

b PPŚ Cześć.

c PPŚ Nieśmiertelny,

nieśmiertelność.

d PPŚ Chrzest, chrzcić — Chrzest przez zanurzenie.

13a DiP 124:29.

b PPŚ Symbolika.

żywych, i zmarłych i że wszystko ma swe podobieństwo, i że odpowiada sobie nawzajem — to, co ziemskie, odpowiada temu, co niebiańskie, jak głosił Paweł w I Liście do Koryntian 15:46, 47 i 48:

14. Wszakże *nie to, co duchowe, jest pierwsze, lecz to, co cielesne, potem dopiero duchowe. Pierwszy człowiek jest z prochu ziemi, ziemski; drugi człowiek jest Panem z nieba. Jaki był ziemski, tacy są i ziemscy; jaki jest niebieski, tacy są i niebiescy.* A jakie są zapisy na ziemi dotyczące waszych zmarłych, które są wiernie sporządzone, takie są i zapisy niebiańskie. To jest przeto mocą „pieczętującą i wiążącą, to znaczy ^bkluczami królestwa, które składają się z klucza ^cwiedzy.

15. A teraz, wielce ukochani bracia i siostry, chcę was zapewnić, że są to zasady co do zmarłych i żywych, których nie można lekko potraktować, jeżeli chodzi o nasze zbawienie. Bowiem ich „zbawienie jest niezbędne i zasadnicze dla naszego zbawienia, jak mówi Paweł o ojcach — że oni nie mogą być ^budoskonaleni bez nas — a my nie możemy być udoskonaleni bez naszych zmarłych.

16. A teraz w odniesieniu do chrztu za zmarłych dam wam

inny cytat z I Listu Pawła do Koryntian 15:29: *Cóż tedy uczynią ci, którzy się dają chrzczyć za zmarłych? Jeżeli zmarli w ogóle nie bývają wzbudzeni, to po cóż się dają chrzczyć za nich?*

17. I ponownie, w związku z tym cytatem, dam wam cytat jednego z proroków, który miał wzrok skupiony na „przywróceniu kapłaństwa, na chwałach, jakie zostaną objawione w ostatnich dniach, a w sposób szczególny na tym najbardziej chwalebny z wszystkich tematów należących do wiecznej ewangelii — mianowicie chrzcie za zmarłych; bowiem, jak mówi Malachiasz w ostatnim rozdziale, w wersetach 23. i 24.: *Oto Ja pošę wam proroka ^bEliasz, zanim przyjdzie wielki i straszny dzień Pana, i zwróci serca ojców ku synom, a serca synów ku ich ojcóm, abym, gdy przyjdę, nie obłożył ziemi kłátwą.*

18. Mogłem dać „prostsze tłumaczenie tego, ale dla mojego celu jest wystarczająco zrozumiałe to, co jest. Wystarczy wiedzieć w tym przypadku, że ziemia będzie obrzucona kłátwą, o ile nie będzie łączącego ^bogniwa tego czy innego typu pomiędzy ojcami a dziećmi w ten czy inny sposób — a oto, jaki jest ten sposób? To ^cchrzest

14a ppś Pieczętować, zapieczętowanie.

b ppś Klucze kapłaństwa.

c Tłum. J.S. Łuk. 11:53 (Aneks).

15a ppś Zbawienie

zmarłych.

b Hebr. 11:40.

ppś Doskonały.

17a ppś Przywrócenie ewangelii.

b III Nefi 25:5–6;

DiP 2; 110:13–16.

ppś Eliasz.

18a J.S. — Hist. 1:36–39.

b ppś Genealogia;

Obrzędy — Obrzęd dokonywany

w zastępstwie.

c DiP 124:28–30; 127:6–7.

za zmarłych. Bowiem bez nich nie możemy być udoskonaleni; ani oni bez nas nie mogą być udoskonaleni. Ani oni, ani my nie będziemy udoskonaleni bez tych, którzy także pomarli w ewangelii, bowiem przy wprowadzaniu ^ddyspensacji pełni czasów, a dyspensacja ta właśnie się zaczyna, konieczne jest, aby miał miejsce cały, kompletny i doskonały związek oraz połączenie dyspensacji i kluczy, mocy i chwał, jakie zostały objawione od dni Adama, aż do chwili obecnej. I nie tylko to, lecz także te rzeczy, jakich nigdy nie objawiono od ^ezałożenia świata, lecz które były ukryte przed mądrymi i roztroprnymi, zostaną objawione ^fniemowlętom i oseskom w tej dyspensacji pełni czasów.

19. Teraz cóż słyszymy w ewangelii, którą otrzymaliśmy? Głos radości! Głos miłosierdzia z nieba i głos ^aprawdy z ziemi, dobrą nowinę dla zmarłych, głos radości dla żyjących i zmarłych, dobrą ^bnowinę wielkiej radości. Jak piękne są na górach ^cstopy tych, którzy zwiastują dobrą nowinę o dobrych rzeczach i mówią Syjonowi: Oto Bóg twój króluje! Jako

^drosa Karmelu, tak zstąpi na nich wiedza Boża!

20. I ponownie, cóż słyszymy? Dobrą nowinę z ^aKumorah! ^bMoroni, anioł z nieba ogłaszający wypełnienie proroków — ^cksięgę, która ma być objawiona. Głos Pana na pustkowiu ^dFayette w hrabstwie Seneca ogłaszający trzech świadków — którzy ^ezłożą świadectwo o księdze! Głos ^fMichała na brzegach rzeki Susquehanna, rozpoznający diabła, gdy ten ukazał się jako anioł ^gświatła! Głos ^hPiotra, Jakuba i Jana na pustkowiu między Harmony w hrabstwie Susquehanna a Colesville w hrabstwie Broome nad rzeką Susquehanna, gdy ogłosili, że posiadają ⁱklucze królestwa i dyspensacji pełni czasów!

21. I ponownie, głos Boga w izbie leciwego ^aWhitmera, ojca, w Fayette w hrabstwie Seneca, jak również w innych czasach i w różnych miejscach przez wszystkie podróże i utrapienia tego Kościoła Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich! I głos Michała, archanioła, głos ^bGabriela, ^cRafaela i różnych ^daniołów, od Michała, czyli ^eAdama, aż do czasów obecnych,

18d ppś Dyspensacja.

e DiP 35:18.
f Mat. 11:25;

Łuk. 10:21;
Alma 32:23.

19a Ps. 85:11–12.

b Łuk. 2:10.

c Iz. 52:7–10;
Mos. 15:13–18;
III Nefi 20:40.

d V Mojż. 32:2;
DiP 121:45.

20a J.S. — Hist. 1:51–52.

ppś Kumorah,
wzgórze.

b ppś Moroni, syn
Mormona.

c Iz. 29:4, 11–14;
II Nefi 27:6–29.
ppś Księga Mormona.

d ppś Fayette, stan
Nowy Jork (USA).

e DiP 17:1–3.

f DiP 27:11.

ppś Adam.

g II Kor. 11:14.

h DiP 27:12.

i ppś Klucze
kapłaństwa.

21a tzn. Peter
Whitmer sen.

b ppś Gabriel.

c ppś Rafael.

d ppś Aniołowie.

e DiP 107:53–56.

wszyscy ogłaszający swoje ^fdyspensacje, swe prawa, swe klucze, swe zaszczyty, swój majestat i chwałę, i moc swego kapłaństwa, dając wiersz za wierszem, ^gpojęcie za pojęciem, trochę tu i trochę tam, dając nam pociechę przez ukazanie tego, co nastanie, utwierdzając naszą ^hnadzieję!

22. Bracia, czyż nie pójdziemy dalej w tak wielkiej sprawie? Idźcie do przodu, nie wstecz. Odwagi, bracia, i naprzód, naprzód do zwycięstwa! Niech się weselą serca wasze i będą niezmiernie radosne. Niechaj ziemia zabrzmi ^aśpiewem. Niechaj zmarli zaśpiewają hymny wiecznej chwały Królowi ^bImmanuelowi, który — zanim powstał świat — ustanowił to, co nam pozwoli ^codkupić ich z ich ^dwięzienia, bowiem wolni wyjdą więźniowie.

23. Niechaj wołają ^agóry z radości i wy, wszystkie doliny, wołajcie w głos, i wy, wszystkie morza i suche lądy, rozpowiadajcie o cudach naszego Króla Wiecznego! I wy, rzeki, ruczaje i strumyki płynciez radośnie. Niechaj bory i wszystkie drzewa pól chwala Pana; a wy, twarde ^bskały, płaczciez z radości! I niechaj

wraz śpiewają słońce, księżyc i gwiazdy ^cporanne, i niech wszyscy synowie Boga krzyczą z radości! A wieczne dzieła stworzenia niechaj głoszą imię Jego na wieki wieków! I ponownie powiadam, jakże pełen chwały jest głos, który słyszymy z nieba, głoszący nam w uszach chwałę i zbawienie, i cześć, i ^dnieśmiertelność, i ^eżycie wieczne, królestwa, księstwa i moce!

24. Oto bliski jest wielki ^adzień Pański; a któż będzie mógł ^bostać się w dniu przyścia Jego i kto przetrwa, gdy ukaże się On? BOWIEM jest jako ogień ^cwytapiającego i jako mydło foluszniaka; i On zasiądzie jako ^dwytapiający i oczyszczający srebro, i oczyści synów ^eLewiego, i będzie ich płucał jak złoto i srebro, aby mogli składać Panu ^fofiary w prawości. Przeto, jako Kościół i lud, i jako święci w dniach ostatnich złożmy Panu ofiarę w prawości; i złożmy w Jego świętej świątyni, gdy będzie ukończona, księgę zawierającą ^gzapisy naszych zmarłych, które będą godne pełnego przyjęcia.

25. Bracia, mam wam wiele do powiedzenia na ten temat; ale

21f ppś Dyspensacja.

g Iz. 28:10.

h ppś Nadzieja.

22a Iz. 49:13.

b Iz. 7:14;

Alma 5:50.

ppś Immanuel.

c ppś Odkupić,

odkupiony,

odkupienie.

d Iz. 24:22;

DiP 76:72–74.

23a Iz. 44:23.

b Łuk. 19:40.

c Job 38:7.

d ppś Nieśmiertelny,
nieśmiertelność.

e ppś Życie wieczne.

24a ppś Drugie Przyjście

Jezusa Chrystusa.

b Mal. 3:1–3.

c III Nefi 24:2–3.

ppś Ziemia —

Oczyszczenie ziemi.

d Zach. 13:9.

e V Mojż. 10:8;

DiP 13; 124:39.

f DiP 84:31.

ppś Ofiara (dar

dla Pana).

g DiP 127:9.

ppś Genealogia.

na obecną chwilę na tym skończy i będą kontynuował temat innym razem. Jestem, jak zawsze,

waszym pokornym sługą i niezawodnym przyjacielem,

JÓZEF SMITH.

ROZDZIAŁ 129

Wskazówki dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Nauvoo w stanie Illinois, 9 lutego 1843 r., ujawniające trzy wielkie klucze, dzięki którym rozróżnić można właściwy charakter postępujących aniołów i duchów.

1–3: *W niebie są zarówno ciała zmartwychwstałe, jak i duchowe; 4–9: Dane są klucze, dzięki którym można rozpoznać posłańców spoza zastony.*

W ^aNIEBIE są dwa rodzaje istot, a mianowicie: ^bAniołowie, którymi są istoty ^czmartwychwstałe, mające powłoki z ciała i kości —

2. Na przykład, Jezus rzekł: Dotknijcie mnie, i popatrzcie: *Wszak duch nie ma ^aciała ani kości, jak widzicie, że Ja mam.*

3. Po drugie: ^aDuchy ludzi ^bsprawiedliwych, którzy zostali udoskonoleni, są to ci, którzy nie zmartwychwstali, ale dziedziczą tę samą chwałę.

4. Gdy przychodzi posłaniec, mówiąc, że ma wiadomość od Boga, podajcie mu dłoń i poproście, aby ją wam uściśnął.

5. Jeżeli jest aniołem, uczyni tak i poczujecie jego dłoń.

6. Jeżeli jest duchem doskonałego człowieka sprawiedliwego, przyjdzie w swej chwale; bowiem jest to jedyny sposób, w jaki może się ukazać —

7. Poproście go, aby uściśnął wam dłoń, lecz on nie poruszy się, bowiem jest to sprzeczne z porządkiem niebieskim, by człowiek sprawiedliwy zwodził; nadal jednak przekaze swą wiadomość.

8. Jeżeli będzie to ^adiabeł pod postacią anioła światła, gdy go poprosicie, aby uściśnął wam dłoń, on poda wam swą rękę, ale nie poczujecie nic; przeto go poznacie.

9. Są to trzy wielkie klucze, dzięki którym poznacie, które przesłanie jest od Boga.

ROZDZIAŁ 130

Pouczenie w kwestiach danych przez Proroka Józefa Smitha w Ramus w stanie Illinois, 2 kwietnia 1843 r.

129 1a ppś Niebo.

b ppś Aniołowie.

c ppś Zmartwych-

wstanie.

2a Łuk. 24:39.

3a ppś Duch.

b Hebr. 12:23; DiP 76:69.

8a II Kor. 11:14;

II Nefi 9:9.

1-3: *Ojciec i Syn mogą osobiście ukazywać się ludziom*; 4-7: *Aniołowie mieszkają w sferze celestialnej*; 8-9: *Ziemia celestialna będzie wielkimi urim i tummim*; 10-11: *Biały kamień dany jest tym wszystkim, którzy wstępują do świata celestialnego*; 12-17: *Czas Drugiego Przyjścia jest ukryty przed Prorokiem*; 18-19: *Inteligencja, którą osiągniemy w tym życiu, powstanie z nami podczas Zmartwychwstania*; 20-21: *Wszystkie błogosławieństwa przychodzą przez postuszeństwo prawu*; 22-23: *Ojciec i Syn mają powłoki z ciała i kości*.

KIEDY ^aukaze się Zbawiciel, zobaczymy Go takiego, jaki jest. Ujrzymy, że jest ^bczłowiekiem jako i my.

2. I ta sama społeczność, jaka istnieje tu między nami, będzie istnieć i tam między nami, tylko będzie ona połączona z ^awieczną chwałą, którą to chwałą nie cieszymy się teraz.

3. Ew. Jana 14:23 — Pojawienie się ^aOjca i ^bSyna w tym wersecie jest ^cobjawieniem osobistym, a idea, że Ojciec i Syn ^dmieszkają w sercu ludzkim, jest starym poglądem sekciarskim, i jest fałszywa.

4. W odpowiedzi na pytanie: Czy ^aczas Boży, czas anioła, czas proroka i czas człowieka mierzy się według planety, na jakiej przebywają?

5. Odpowiadam: tak. Lecz nie ma ^aaniołów, którzy czynią posługę tej ziemi, a tylko ci, którzy należą lub należeli do niej.

6. Aniołowie nie przebywają na takiej planecie, jak Ziemia;

7. Lecz przebywają w obecności Boga, na globie niczym ^amorze ze szkła i ^bognia, gdzie wszystkie rzeczy dla ich chwały są objawione, przeszłe, teraźniejsze i przyszłe, i są stale przed Panem.

8. Miejsce, gdzie przebywa Bóg, to wielkie ^aurim i tummim.

9. Ta ^aziemia w swoim uświęconym i nieśmiertelnym stanie będzie uczyniona na podobieństwo kryształu i będzie urim i tummim dla mieszkańców, którzy będą mieszkać na niej, przez co wszystko, co odnosi się do królestwa niższego, czyli wszystkich królestw niższego porządku, będzie ukazane tym, którzy na niej mieszkają; i ziemia ta będzie Chrystusowa.

10. Wówczas biały kamień wspomniany w Objawieniu Jana 2:17 stanie się urim i tummim dla

130 1a I Jana 3:2; Mor. 7:48. ppś Drugie Przyjście Jezusa Chrystusa.
b Łuk. 24:36-40.
2a ppś Chwała celestialna.
3a ppś Bóg, Boska Trójca — Bóg Ojciec.

b ppś Bóg, Boska Trójca — Bóg Syn.
c DiP 93:1.
d DiP 130:22.
ppś Bóg, Boska Trójca.
4a II Piotra 3:8; Abr. 3:4-10; zob. także Abr., faksymile II, punkt 1.

5a ppś Aniołowie.
7a Obj. 4:6; 15:2.
b Iz. 33:14.
8a ppś Urim i tummim.
9a DiP 77:1.
ppś Ziemia — Ostateczny stan ziemi.

każdej osoby, która taki otrzyma, przez co rzeczy odnoszące się do wyższego porządku królestw staną się wiadome;

11. A „biały kamień dany jest każdemu z tych, którzy przychodzą do królestwa celestialnego, na którym napisano nowe imię, którego nie zna nikt poza tym, kto je otrzymuje. To nowe ^bimie jest słowem kluczowym.

12. Prorokuję w imię Pana Boga, że początek „trudności, jakie spowodują wielki rozlew krwi przed przyjściem Syna Człowieczego, będzie miał miejsce w ^bPołudniowej Karolinie.

13. Prawdopodobnie przyczyną będzie kwestia niewolnictwa. Ogłosił mi to głos, kiedy gorliwie modliłem się w tej sprawie 25 grudnia 1832 r.

14. Pewnego razu modliłem się bardzo gorliwie, aby poznać czas „przyjścia Syna Człowieczego, gdy usłyszałem głos powtarzający, co następuje:

15. Józefie, synu mój, jeżeli dożyjesz wieku osiemdziesięciu pięciu lat, ujrzysz oblicze Syna Człowieczego; przeto niech to wystarczy ci i nie kłopotaj mnie więcej w tej sprawie.

16. Zostałem tak, nie będąc

w stanie zdecydować, czy przyjdzie to odnosi się do początku milenium czy do jakiegoś wcześniejszego ukazania lub czy umrę i w ten sposób ujrzę Jego oblicze.

17. Wierzę, że przyjście Syna Człowieczego nie nastąpi wcześniej niż w tym czasie.

18. Jakąkolwiek zasadę „inteligencji osiągniemy w tym życiu, powstanie ona z nami podczas ^bzmartwychwstania.

19. A jeżeli dana osoba używa więcej „wiedzy i inteligencji w tym życiu przez ^bpilność i „posłuszeństwo niż inna, tym większą będzie mieć „korzyść w świecie, który nastanie.

20. Jest „prawo nieodwołalnie zarządzone w niebie, ^bzanim powstał świat, od którego są uzależnione wszystkie „błogosławieństwa —

21. I kiedy otrzymujemy jakiegokolwiek błogosławieństwo od Boga, dzieje się tak przez posłuszeństwo temu prawu, od którego jest ono uzależnione.

22. „Ojciec ma ^bpowłokę z ciała i kości, namacalną niczym ciało ludzkie; podobnie i Syn; lecz „Duch Święty nie ma powłoki z ciała i kości, lecz jest istotą Ducha. Gdyby tak nie było, Duch

11a Obj. 2:17.

b Iz. 62:2.

12a DiP 38:29; 45:63.

b DiP 87:1–5.

14a PPś Drugie Przyjście Jezusa Chrystusa.

18a PPś Inteligencja, inteligencje.

b PPś Zmartwych-

wstanie.

19a PPś Wiedza.

b PPś Pilność.

c PPś Posłuszeństwo, posłuszny, być posłusznym.

d Alma 12:9–11.

20a DiP 82:10.

b PPś Życie

przedziemskie.

c V Mojż. 11:26–28; DiP 132:5.

PPś Błogosławić, błogosławiony, błogosławieństwo.

22a PPś Bóg, Boska Trójca.

b Dz. 17:29.

c PPś Duch Święty.

Święty nie mógłby w nas mieszkać.

23. Człowiek może przyjąć

“Ducha Świętego, i może On zstąpić nań i nie pozostać z nim.

ROZDZIAŁ 131

Wskazówki Proroka Józefa Smitha dane w Ramus w stanie Illinois, 16 i 17 maja 1843 r.

1–4: *Małżeństwo celestialne jest niezbędne do wywyższenia w najwyższym niebie; 5–6: Wyjaśniono, jak ludzie są zapieczętowani na życie wieczne; 7–8: Wszystek duch jest materią.*

W CHWALE “celestialnej istnieją trzy niebiosy lub stopnie;

2. I aby uzyskać “najwyższy, człowiek musi wstąpić do tego porządku kapłaństwa (to znaczy ^bnowego i wiecznego przymierza małżeństwa);

3. A jeżeli tego nie uczyni, nie może go uzyskać.

4. Może on wstąpić do innego, ale to jest kres jego królestwa; nie może mieć “przyrostu.

5. (17 maja 1843 r.) Pewniejsze słowo “proroctwa oznacza, że człowiek wie, że jest ^bzapieczętowany na ^cżycie wieczne przez objawienie i ducha proroctwa przez moc Świętego Kapłaństwa.

6. “Zbawienie człowieka w ^bnie-wiedzy jest niemożliwe.

7. Nie ma takiej rzeczy jak materia nienamacalna. Wszystek “duch jest materią, lecz jest dobry, czyli nieskalany, i daje się rozróżnić jedynie bardziej ^bnieskalanym oczom;

8. Nie możemy go widzieć, ale kiedy nasze ciała zostaną oczyszczone, ujrzymy, że cały jest materią.

ROZDZIAŁ 132

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Nauvoo w stanie Illinois, zapisane 12 lipca 1843 r., odnoszące się do nowego

23a ppś Dar Ducha Świętego.
131 1a DiP 76:70.
ppś Chwała celestialna.
2a DiP 132:5–21.
ppś Wywyższenie.
b ppś Małżeństwo, zawrzeć związek

małżeński — Nowe i wieczne przymierze małżeństwa.
4a DiP 132:16–17.
5a II Piotra 1:19.
ppś Powołanie i bycie wybranym.
b DiP 68:12; 88:4.
ppś Pieczętować,

zapieczętowanie.
c ppś Życie wieczne.
6a ppś Zbawienie.
b DiP 107:99–100.
7a ppś Duch.
b DiP 76:12; 97:16;
Mojż. 1:11.

i wiecznego przymierza, włączając wieczny charakter przymierza małżeńskiego oraz zasadę wielożeństwa. Chociaż objawienie to zostało zapisane w 1843 r., dowody wskazują, że niektóre z zasad poruszonych w tym objawieniu znane były Prorokowi już od 1831 r. Zob. Deklaracja oficjalna I.

1–6: Wywyższenie może być osiągnięte przez nowe i wieczne przymierze; 7–14: Przedstawienie założeń i warunków tego przymierza; 15–20: Małżeństwo celestialne i kontynuacja jednostki rodzinnej umożliwiającą ludziom stanie się bogami; 21–25: Ciasna i wąska droga prowadzi do żywotów wiecznych; 26–27: Dane jest prawo dotyczące bluźnierstwa przeciw Duchowi Świętemu; 28–39: Obietnice wiecznego przyrostu i wywyższenia dane prorokom i świętym we wszystkich wiekach; 40–47: Józef Smith otrzymuje moc wiązania i pieczętowania na ziemi i w niebie; 48–50: Pan zapieczętowuje na nim jego wywyższenie; 51–57: Emma Smith otrzymuje radę, aby była wierna i oddana; 58–66: Przedstawienie praw rządzących wielożeństwem.

ZAPRAWDĘ, tak rzecze Pan do ciebie, sługo mój, Józefie, że skoroś zapragnął poznać z mojej ręki i zrozumieć, w czym Ja, Pan, usprawiedliwiłem sługi moje, Abrahama, Izaaka i Jakuba, jak również Mojżesza, Dawida i Salomona, moje sługi, jeśli chodzi

o zasadę i doktrynę posiadania wielu „żon i nałożnic —

2. Oto Jam jest Pan, twój Bóg, i odpowiem ci w tej sprawie.

3. Przeto „przygotuj swe serce, abyś przyjął i posłuchał poleceń, jakie ci teraz dam; bowiem wszyscy ci, którym objawiono to prawo, muszą go przestrzegać.

4. Oto bowiem objawiam ci nowe i wieczne „przymierze; i jeżeli nie zachowasz tego przymierza, będziesz ^bpotępiony; bowiem nikt nie może ^codrzuścić tego przymierza i otrzymać pozwolenia wstąpienia do mojej chwały.

5. Bowiem wszyscy, którzy chcą dostąpić ^a“błogosławieństwa z moich rąk, będą zachowywać ^bprawo, jakie wyznaczono dla tego błogosławieństwa, i jego warunki, jak postanowiono przed założeniem świata.

6. A co się odnosi do „nowego i wiecznego przymierza, to zostało ustanowione dla pełni mej ^bchwały; a ten, kto przyjmie jej pełnię, musi i będzie zachowywać prawo albo zostanie potępiony — rzecze Pan Bóg.

132 1a DiP 132:34, 37–39.
ppś Małżeństwo,
zawrzcć związek
małżeński —
Wielożeństwo.
3a DiP 29:8; 58:6; 78:7.

4a ppś Przymierze.
b ppś Potępienie
(wyklęcie).
c DiP 131:1–4.
5a DiP 130:20–21.
b ppś Prawo.

6a DiP 66:2.
ppś Nowe i wieczne
przymierze.
b DiP 76:70, 92–96.
ppś Chwała
celestialna.

7. I zaprawdę, powiadam ci, że takie są warunki tego prawa: Żadne przymierza, umowy, więzi, zobowiązania, ^bprzysięgi, śluby, praktyki, związki, stowarzyszenia czy oczekiwania — których nie zawarto, nie podjęto i nie ^czapieczętowano przez ^dŚwiętego Ducha obietnicy, przez tego, który jest namaszczony, zarówno na ten czas, jak i na całą wieczność, i jest to także najświętsze, przez ^eobjawienie i przykazanie za pośrednictwem mego pomazańca, którego wyznaczyłem na ziemi, aby dzierżył tę moc (a wyznaczyłem sługę mojego, Józefa, aby dzierżył tę moc w ostatnich dniach, a nigdy nie ma więcej niż jednego na ziemi w tym samym czasie, któremu jest nadana ta moc i ^fklucze tego kapłaństwa) — nie mają skutku, mocy czy siły podczas powstania z martwych i po nim; bowiem wszystkie umowy, których nie zawarto w tym celu, mają swój kres, gdy ludzie umierają.

8. Oto dom mój jest domem porządku — rzecze Pan Bóg — a nie domem pomieszania.

9. Czyż przyjmę ^aofiary — rzecze Pan — która nie jest złożona w imię moje?

10. Albo czyż przyjmę z rąk

waszych to, czego nie ^awyznaczyłem?

11. I czyż wam wyznacę — rzecze Pan — inaczej niż przez prawo, jakom Ja i Ojciec mój wam ^austanowił, zanim powstał świat?

12. Jam jest Pan, wasz Bóg; i ja daję wam to przykazanie — że żaden człowiek nie ^aprzyjdzie do Ojca jak tylko przeze mnie, czyli przez słowo moje, które jest moim prawem — rzecze Pan.

13. I wszystko, co jest na świecie, czy to ustanowione przez ludzi, przez trony czy księstwa, czy moce, czy rzeczy nazwane, cokolwiek są, ale które nie są ustanowione przeze mnie czy przez słowo moje — rzecze Pan — zostanie stracone, i ^anie ostanie się, kiedy ludzie umrą ani podczas zmartwychwstania, ani po nim, rzecze Pan, wasz Bóg.

14. Bowiem wszystkie rzeczy, które się ostają, są przeze mnie; a cokolwiek jest nie przeze mnie, zostanie strząśnięte i zniszczone.

15. Przeto jeżeli mąż ^azaślubia sobie żonę na świecie, a nie zaślubia jej przeze mnie ani przez słowo moje, i zawiera z nią przymierze na tak długo, jak długo jest na tym świecie, a ona z nim, przymierze ich i małżeństwo nie będzie miało mocy, gdy oni umrą i kiedy zejną z tego świata; przeto

7a DiP 88:38–39.

b ppś Przysięga.

c ppś Pieczętować, zapieczętowanie.

d ppś Święty Duch Obietnicy.

e ppś Objawienie.

f ppś Klucze kapłaństwa.

9a Mor. 7:5–6.

ppś Ofiara

(poświęcenie).

10a III Mojż. 22:20–25;

Mojż. 5:19–23.

11a DiP 132:5.

12a Jan 14:6.

13a III Nefi 27:10–11.

15a ppś Małżeństwo, zawrzeć związek małżeński.

nie są związani żadnym prawem, kiedy zejną z tego świata.

16. Przeto kiedy schodzą z tego świata, ani się nie żenią, ani nie są wydawane ^aza męż; ale są wyznaczeni na ^baniołów w niebie, którzy to aniołowie są posługującymi sługami, by czynić posługę wobec tych, którzy są godni daleko większej i niezmiernej, i wiecznej obfitości chwały.

17. Bowiem aniołowie ci nie żyli zgodnie z prawem moim; przeto nie mogą być powiększeni, lecz pozostają oddzieleni i pojedynczo bez wywyższenia, w swym stanie zbawienia, na całą wieczność, i nie będą odtąd bogami, lecz aniołami Boga na wieki wieków.

18. I ponownie, zaprawdę, powiadam ci, że jeżeli mąż poślubia żonę i zawiera z nią przymierze na ten czas i na całą wieczność, jeżeli przymierze to nie jest dane przeze mnie czy słowo moje, które jest moim prawem, i nie jest zapieczętowane przez Świętego Ducha obietnicy, przez tego, którego namaściłem i wyznaczyłem do tej mocy, wtedy nie jest ono ważne ani w mocy, kiedy zejną z tego świata, bo nie są połączeni przez mnie — rzecze Pan — ani przez słowo moje; kiedy zejną z tego świata, nie mogą być tam przyjęci, bo są tam wyznaczeni

aniołowie i bogowie, obok których nie mogą przejść; przeto nie mogą odziedziczyć chwały mojej; bowiem dom mój jest domem porządku — rzecze Pan Bóg.

19. I ponownie, zaprawdę, powiadam ci, że jeżeli mąż zaślubia żonę przez słowo moje, które jest moim prawem, i przez ^anowe i wieczne przymierze, i jest to im ^bzapieczętowane przez Świętego Ducha ^cobietnicy, przez tego, który jest namaszczony, któremu wyznaczyłem tę moc i ^dklucze tego kapłaństwa; i powiedziane im będzie — Wyjdziecie w pierwszym zmartwychwstaniu; a jeżeli jest po pierwszym zmartwychwstaniu — w następnym zmartwychwstaniu; i odziedziczycie ^etrony, królestwa, księstwa i moce, panowania, wszelkie wysokości i głębie — wówczas zostanie to zapisane w ^fKsiędze Żywota Baranka, że nie popełnił żadnego mordu, przez który by przelał krew niewinną, a jeżeli wytrwa w moim przymierzu i nie popełni mordu, przez który będzie przelana krew niewinna, stanie się im we wszystkim, cokolwiek sługa mój nałożył na nich, w tym czasie i przez całą wieczność; i będzie miało pełną moc, kiedy zejną z tego świata; i przejdą obok aniołów i bogów, którzy są tam postawieni,

16a Mat. 22:23–33;
Mar. 12:18–25;
Łuk. 20:27–36.

b ppś Aniołowie.

19a ppś Małżeństwo,
zawrzeć związek

małżeński — Nowe
i wieczne przymierze
małżeństwa.

b ppś Pieczętować,
zapieczętowanie.

c DiP 76:52–53; 88:3–4.

d ppś Klucze
kapłaństwa.

e II Mojż. 19:5–6;
Obj. 5:10; 20:6;

DiP 76:56; 78:15, 18.

f ppś Księga żywota.

do swego ^swywyższenia i chwały we wszystkich rzeczach, jako zapieczętowano na głowach ich, a która to chwała będzie pełnią i kontynuacją potomstwa na wieki wieków.

20. Wtedy będą bogami, bo nie mają końca; przeto będą od wieczności do wieczności, bo trwają; wtedy będą ponad wszystkim, bo wszystkie rzeczy są im podległe. Wtedy będą „bogami, bo mają ^bwszelką moc, a aniołowie będą im podlegli.

21. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, że nie osiągniesz tej chwały, jeżeli nie będziesz przestrzegać „prawa mego.

22. Bowiem „ciasna jest brama i wąska ^bdroga, która wiedzie do wywyższenia i kontynuacji „istnień, i będą nieliczni, którzy ją odnajdą, bowiem nie przyjmujecie mnie na świecie ani mnie nie znacie.

23. Lecz jeśli mnie przyjmiecie na świecie, wtedy będziecie mnie znać i otrzymacie swe wywyższenie; abyście, „gdzie Ja jestem, tam i wy byli.

24. To są „żywoty wieczne — znać jedynego mądrego i praw-

dziwego Boga, i Jezusa Chrystusa, którego On ^bposłał. Oto ja jestem Nim. Przyjmijcie przeto prawo moje.

25. „Szeroka jest brama i przestrzenna droga, która wiedzie do ^bśmierci; i wielu jest, którzy tam idą, bo nie „przyjmują mnie ani nie przestrzegają prawa mego.

26. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, że jeżeli mąż zaślubia żonę podług mojego słowa i są zapieczętowani przez „Świętego Ducha obietnicy, podług mojego wyznaczenia, a on lub ona popełnią jakikolwiek grzech czy wykroczenie wobec nowego i wiecznego przymierza, czy wszelakie bluźnierstwa, i jeżeli nie ^bpopełnią morderstwa, przez które by przelali niewinną krew, to wyjdą w pierwszym zmartwychwstaniu i wstąpią do swego wywyższenia; zostaną jednak zniszczeni w ciele i „wystawieni na ciosy „Szatana, aż do dnia odkupienia — rzecz Pan Bóg.

27. „Bluźnierstwo przeciwko Duchowi Świętemu, które ^bnie zostanie przebaczone na świecie

19 g ppś Wywyższenie.

20 a Mat. 25:21;

DiP 29:12–13; 132:37.

ppś Człowiek, ludzie — Człowiek, potencjał, aby stać się jak Ojciec Niebieski.

b DiP 50:26–29;

76:94–95; 84:35–39.

21 a ppś Prawo.

22 a Luk. 13:24;

II Nefi 33:9;

Hel. 3:29–30.

b Mat. 7:13–14, 23;

II Nefi 9:41; 31:17–21.

c DiP 132:30–31.

23 a Jan 14:2–3.

24 a Jan 17:3.

ppś Życie wieczne.

b Jan 3:16–17;

DiP 49:5.

25 a Mat. 7:13–14;

III Nefi 14:13–15.

b ppś Śmierć duchowa.

c Jan 5:43.

26 a ppś Święty Duch

Obietnicy.

b Alma 39:5–6.

c DiP 82:21; 104:9–10.

d ppś Diabeł.

27 a ppś Bluźnić, bluźnierstwo; Niewybaczalny grzech.

b Mat. 12:31–32;

Hebr. 6:4–6;

DiP 76:31–35.

ppś Synowie zatracenia.

ani poza światem, jest w tym, że popełniacie morderstwo, przelewając krew niewinną, i zezwalacie na moją śmierć po tym, jak przyjęliście moje nowe i wieczne przymierze — rzecze Pan Bóg; a ten, kto nie zachowuje tego prawa, w żaden sposób nie może wstąpić do mojej chwały, ale zostanie ‘potępiony — rzecze Pan.

28. Jam jest Pan, twój Bóg, i dam ci prawo mego Świętego Kapłaństwa, jako ustanowiliśmy ja i Ojciec mój, zanim powstał świat.

29. ‘Abraham przyjął wszystkie rzeczy, jakiegokolwiek otrzymał, przez objawienie i przykazanie, przez słowo moje — rzecze Pan — i wstąpił do swego wywyższenia, i zasiada na swoim tronie.

30. Abraham otrzymał ‘obietnice co do swego potomstwa i owocu swoich łądzwi — z których to ^błądzwi ty się wywodzisz, sługo mój, Józefie — a które będą kontynuowane tak długo, jak długo będą na świecie; a co do Abrahama i jego potomstwa, będzie kontynuowane poza światem; tak na świecie, jak i poza światem będzie kontynuowane, niezliczone niczym ‘gwiazdy; albo gdybyś chciał

zliczyć ziarnka piasku na brzegu morza, nie mógłbyś ich policzyć.

31. To także jest twoja obietnica, boś od ‘Abrahama, a uczyniono tę obietnicę Abrahamowi; i przez to prawo są kontynuowane dzieła mego Ojca, przez co On sławi siebie.

32. Idź przeto i czyn ‘dzieła Abrahama; wstąp do mego prawa, a będziesz zbawiony.

33. Lecz jeżeli nie wstąpisz do mego prawa, nie możesz otrzymać obietnicy mego Ojca, jaką złożył Abrahamowi.

34. Bóg ‘nakazał Abrahamowi, i dała ^bSara Abrahamowi ‘Hagar na żonę. A dlaczego to uczyniła? Bowiem takie było prawo; i wyszło wielu ludzi z Hagar. Przeto było to, między innymi, spełnieniem obietnicy.

35. Przeto czyż potępiono Abrahama? Zaprawdę, powiadam ci — nie; bowiem Ja, Pan, ‘nakazałem to.

36. ‘Nakazano Abrahamowi ofiarować syna swego, ^bIzaaka; jednak było napisane: Nie ‘zabijaj. Jednak Abraham nie odmówił, i policzono mu to za ‘prawość.

37. Przyjął Abraham ‘nałożnice i zrodziły mu one dzieci; i policzono mu to za prawość, bowiem dano mu je, a on zachował prawo

27c ppś Potępienie (wyklęcie).

29a ppś Abraham.

30a I Mojż. 12:1–3; 13:16.
ppś Abraham — Potomkowie Abrahama; Przymierze Abrahamowe.

b II Nefi 3:6–16.

c I Mojż. 15:5; 22:17.

31a DiP 86:8–11; 110:12.

32a Jan 8:39;

Alma 5:22–24.

34a I Mojż. 16:1–3.

b ppś Sara.

c I Mojż. 25:12–18.

ppś Hagar.

35a Jakub 2:24–30.

36a I Mojż. 22:2–12.

b ppś Izaak.

c II Mojż. 20:13.

d Jakub 4:5.

ppś Prawy, prawość.

37a tzn. inne żony.

I Mojż. 25:5–6.

moje; jako i Izaak, i ^bJakub nie czynili żadnych innych rzeczy poza tymi, które im nakazano; a ponieważ nie czynili żadnych innych rzeczy poza tymi, które im nakazano, wstąpili do swego ^cwywyższenia według obietnic i zasiadają na tronach, i nie są aniołami, lecz bogami.

38. ^aDawid także przyjął ^bwiele żon i nałożnic, a także Salomon i Mojżesz, słudzy moi, jako i wielu innych z moich sług, od początku stworzenia, aż do tego czasu; i w niczym nie zgrzeszyli poza rzeczami, których nie otrzymali ode mnie.

39. Żony i nałożnice Dawida były mu ^adane ode mnie ręką Natana, sługi mego, i innych z proroków, którzy mieli ^bklucze tej mocy; i w żadnej z tych rzeczy nie zgrzeszył poza przypadkiem ^cUriasza i żony jego; i dlatego spadł z wywyższenia swego i otrzymał swoją część; i nie odziedziczy ich poza światem, bom je ^adał innemu — rzeczy Pan.

40. Jam jest Pan, twój Bóg, i daję ci, sługo mój, Józefie, zadanie, i ^aprzywracam wszystkie rzeczy. Proś, o co chcesz, a będzie ci dane według słowa mego.

41. A jako żeś pytał w sprawie cudzołóstwa, zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, że jeżeli mąż przyjmuje żonę w nowym i wiecznym przymierzu, a ona jest z innym mężem, i ja nie wyznaczyłem go jej przez święte namaszczenie, popełniła ona cudzołóstwo i będzie zniszczona.

42. Jeżeli nie jest w nowym i wiecznym przymierzu, a jest z innym mężem, ^apopełniła cudzołóstwo.

43. A jeżeli mąż jej jest z inną kobietą, a był pod ^aślubem, złamał ślub swój i popełnił cudzołóstwo.

44. A jeżeli ona nie popełniła cudzołóstwa, lecz jest niewinna i nie złamała ślubu swego, i wie to, i objawiam ci to, sługo mój, Józefie, wówczas będziesz miał moc, przez moc mego Świętego Kapłaństwa, żeby ją zabrać i dać ją temu, kto nie popełnił cudzołóstwa, ale był ^awierny; bowiem on będzie uczyniony włodarzem nad wieloma.

45. Bowiem nadałem ci ^aklucze i moc kapłaństwa, przez co ^bprzywracam wszystkie rzeczy i czynię ci wiadomym wszystkie rzeczy we właściwym czasie.

37b I Mojż. 30:1–4;
DiP 133:55.
ppś Jakub, syn Izaaka.

c ppś Człowiek,
ludzie — Człowiek,
potencjał, aby stać się
jak Ojciec Niebieski;
Wywyższenie.

38a ppś Dawid.
b I Sam. 25:42–43;
II Sam. 5:13;
I Król. 11:1–3.

39a II Sam. 12:7–8.

b ppś Klucze
kapłaństwa.

c II Sam. 11:4, 27; 12:9;

I Król. 15:5.
ppś Cudzołóstwo;
Morderstwo.

d Jer. 8:10.

40a J.S. — Hist. 1:33.

ppś Przywrócenie
ewangelii.

42a DiP 42:22–26.

43a ppś Małżeństwo,
zawrzeć związek
małżeński;
Przymierze.

44a ppś Czystość moralna.

45a ppś Klucze
kapłaństwa.

b Dz. 3:21;

DiP 86:10.

ppś Przywrócenie
ewangelii.

46. I zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, że cokolwiek ^azapięczętujesz na ziemi, będzie zapięczętowane w niebie; a cokolwiek ^bzwiążesz na ziemi, w moje imię i moim słowem — rzecze Pan — będzie wiecznie związane w niebiosach; a komu grzechy ^bodpuścisz na ziemi, temu będą odpuszczone na wieki w niebiosach; a kogo grzechy zachowasz na ziemi, temu będą zachowane w niebie.

47. I ponownie, zaprawdę, powiadam, kogo pobłogosławisz, temu ja będę błogosławił, a kogo ^aprzeklniesz, tego ja przeklnę — rzecze Pan; bowiem Ja, Pan, jestem twoim Bogiem.

48. I ponownie, zaprawdę, powiadam ci, sługo mój, Józefie, że cokolwiek dasz na ziemi i komukolwiek dasz kogoś na ziemi przez moje słowo i według prawa mojego, spotka się z błogosławieństwami, a nie przekleństwami, i mocą moją — rzecze Pan — i nie zostanie potępiony ani na ziemi, ani w niebie.

49. Bowiem Jam jest Pan, twój Bóg, i będę z tobą aż do samego ^akońca świata i przez całą wieczność; bowiem zaprawdę, ^bzapięczętuję na tobie twoje ^cwywyższenie i przygotowuję dla

ciebie tron w królestwie mego Ojca, z Abrahamem, twoim ^dojcem.

50. Oto widziałem twą ^aofiarność i przebaczę ci wszystkie twe grzechy; widziałem twoją ofiarność w posłuszeństwie temu, o czym ci powiedziałem. Idź przeto, a uczynię drogę do twojej ucieczki, jakom ^bprzyjął ofiarę Abrahama z syna jego, Izaaka.

51. Zaprawdę, powiadam ci: Daję przykazanie służebnicy mojej, Emmie Smith, żonie twojej, którą dałem ci, aby się powstrzymała i nie brała z tego, co ci nakazałem jej ofiarować, bowiem uczyniłem to — rzecze Pan — aby was wszystkich wypróbować, jakom postąpił z Abrahamem, i abym mógł zażądać ofiary z twojej ręki poprzez przymierze i ofiarę.

52. I niechaj służebnica moja, ^aEmma Smith, przyjmie te wszystkie, które dano słudze mojemu, Józefowi, i które są cnotliwe i nieskalane przede mną; a te, które nie są nieskalane, a powiedziały, że są nieskalane, zostaną zniszczone — rzecze Pan Bóg.

53. Bowiem Jam jest Pan, twój Bóg, i słuchać będziesz głosu mego; i uznaję sługę mego, Józefa, że będzie włodarzem nad wieloma sprawami; bowiem

46a ppś Zapięczętować, zapięczętowanie.

b ppś Odpuszczenie grzechów.

47a I Mojż. 12:1–3; DiP 124:93.

49a Mat. 28:20.

b DiP 68:12.

c DiP 5:22.

ppś Powołanie i bycie wybranym.

d I Mojż. 17:1–8; II Nefi 8:2.

50a ppś Ofiara

(poświęcenie).

b I Mojż. 22:10–14; DiP 97:8.

52a ppś Smith, Emma Hale.

był "wierny w kilku sprawach, i wzmocnię go odtąd.

54. I nakazuję służebnicy mojej, Emmie Smith, aby pozostała i łączyła się ze sługą moim, Józefem, i z nikim innym. Ale jeżeli nie będzie przestrzegała tego przykazania, zniszczona będzie — rzecz Pan; bowiem Jam jest Pan, twój Bóg, i zniszczę ją, jeżeli nie zachowa prawa mego.

55. Lecz nawet, jeżeli nie będzie przestrzegać tego przykazania, sługa mój, Józef, uczyni dla niej wszystko, jako powiedział; i pobłogosławię mu, i pomnożę go, i dam mu "stokrotnie na tym świecie, ojców i matki, braci i siostry, domy i ziemie, żony i dzieci, i korony ^bżywołów wiecznych w wiecznych światach.

56. I ponownie, zaprawdę, powiadam, niechaj służebnica moja "przebaczy przewinienia słudze mojemu, Józefowi, a wtedy będą jej przebaczone przewinienia, którymi zawiniła wobec mnie; i Ja, Pan, twój Bóg, będę jej błogosławił i pomnożę ją, i sprawię, że radować się będzie jej serce.

57. I ponownie, powiadam, niechaj sługa mój, Józef, nie wypuszcza swej własności z rąk swoich, aby nie przyszedł wróg i nie zniszczył go; bowiem Szatan

"dąży do zagłady; bowiem Jam jest Pan, twój Bóg, a on [[Józef] jest sługą mym; i oto, jestem z nim, jakom był z Abrahamem, twoim ojcem, aż do jego ^bwywyższenia i chwały.

58. Teraz, jeżeli chodzi o prawo "kapłaństwa, wiele jest spraw z tym związanych.

59. Zaprawdę, jeżeli człowiek powołany jest przez Ojca mego, jako był ^aAaron, moim własnym głosem, a także głosem tego, który mnie posłał, a ja go obdarowałem ^bkluczami mocy tego kapłaństwa, jeżeli czyni coś w moje imię i według mego prawa, i przez słowo moje, nie popełni grzechu, i usprawiedliwię go.

60. Przeto niech nikt nie nastaje na służę mego, Józefa; bo Ja go usprawiedliwię; bo złożę ofiarę, jakiej wymagam z jego rąk za wykroczenia jego — rzecz Pan, wasz Bóg.

61. I ponownie, co się dotyczy prawa kapłaństwa — jeżeli jakiś człowiek poślubia "dziewicę i pragnie poślubić ^binną, a pierwsza wyraża swą zgodę, i jeżeli poślubi drugą, a obie są dziewczynami i nie przysięgały żadnemu innemu mężowi, wówczas jest usprawiedliwiony; nie może popełnić cudzołóstwa, bo są mu

53a Mat. 25:21;
DiP 52:13.

55a Mar. 10:28–31.
^b ppś Rodzina —
Wieczna rodzina;
Życie wieczne.

56a ppś Przebaczać.

57a Mat. 10:28.

^b ppś Wywyższenie.

58a DiP 84:19–26.
ppś Kapłaństwo.

59a Hebr. 5:4.
ppś Aaron, brat
Mojżesza.

^b ppś Klucze
kapłaństwa.

61a ppś Dziewica.

^b Dekl. ofic. I.
ppś Małżeństwo,
zawrzeć związek
małżeński —
Wieloleżństwo.

dane; bowiem nie może popełnić cudzołóstwa z tą, która należy do niego i do nikogo innego.

62. I jeżeli ma dziesięć dziewic danych mu przez to prawo, nie może popełnić cudzołóstwa, bo należą do niego i są mu dane; przeto jest usprawiedliwiony.

63. Ale jeżeli ta czy inna z dziesięciu dziewic, kiedy jest już zaślubiona, będzie z innym mężem, popełnia cudzołóstwo i będzie zniszczona; bowiem są mu dane, aby „rozmnażać się i zapełniać ziemię według mojego przykazania, i by spełnić obietnicę daną przez Ojca mojego przed założeniem świata, i dla ich wywyższenia w wiecznych światach, aby zrodziły dusze ludzkie; bowiem w tym ^bdzieło Ojca mego jest kontynuowane, aby była Mu chwała.

64. I ponownie, zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeżeli ma żonę jakiś mąż, który dzierży klucze tej mocy, i naucza ją prawa mego kapłaństwa, które odnosi

się do tych rzeczy, wtedy uwieńczy mu ona i będzie mu pomocą albo będzie zniszczona — rzecz Pan, wasz Bóg; bowiem zniszczę ją; bowiem wyniosę me imię na tych wszystkich, którzy przyjmują i przestrzegają prawa mego.

65. Przeto słuszne będzie we mnie, w przypadku gdy ona nie przyjmie tego prawa, aby on otrzymał wszystko, cokolwiek Ja, Pan, jego Bóg, dam mu, ponieważ ona nie wierzyła i nie była mu pomocą według słowa mego; i wtedy ona stanie się grzesznicą; a on wolny będzie od prawa Sary, która była pomocą Abrahamowi według prawa, kiedy nakazałem Abrahamowi wziąć sobie Hagar za żonę.

66. A teraz, co do tego prawa, zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, że objawię ci więcej później; przeto niech to wystarczy ci na ten czas. Jam jest Alfa i Omega. Amen.

ROZDZIAŁ 133

Objawienie dane za pośrednictwem Proroka Józefa Smitha w Hiram w stanie Ohio, 3 listopada 1831 r. We wstępie do niniejszego objawienia w historii Józefa Smitha podano: „Było wówczas wiele rzeczy, które starsi pragnęli wiedzieć odnośnie do głoszenia ewangelii mieszkańcom ziemi i odnośnie do zgromadzenia; i aby iść w świetle prawdy i być pouczonym z wysokości, zapytałem o to Pana 3 listopada 1831 r. i otrzymałem następujące ważne objawienie”. Rozdział ten początkowo dodano do księgi Doktryny i Przymierzy jako Do-datek, a później został mu przypisany numer.

1–6: *Święci otrzymują nakaz przygotowania się na Drugie Przyjście;*
 7–16: *Wszyscy ludzie otrzymują nakaz ucieczki z Babilonu, przybycia do Syjonu i przygotowania się na wielki dzień Pana;* 17–35: *Stanie On na Górze Syjon, kontynenty staną się jednym lądem, a zagubione plemiona Izraela powrócą;*
 36–40: *Ewangelię przywrócono poprzez Józefa Smitha, aby była głoszona na całym świecie;* 41–51: *Pan zstąpi z zemstą na niegodziwych;* 52–56: *Będzie to rok Jego odkupionych;* 57–74: *Ewangelię należy ponieść, aby zbawić świętych, a zgładzić niegodziwych.*

ZWAŻAJ, o ludu mego Kościoła — rzecze Pan, wasz Bóg — i słuchaj słowa Pana o sobie —

2. Pana, który z nagłą „przyjdzie do świątyni swojej; Pana, który zstąpi na świat z klątwą, na^b osąd; zaiste, na wszystkie narody, które zapominają o Bogu, i na wszystkich bezbożnych spośród was.

3. Bowiem „obnaży Swoje święte ramię na oczach wszystkich narodów, i wszystkie krańce ziemi ujrzą^b zbawienie Swego Boga.

4. Przeto przygotuj się, przy-

gotuj, o ludu mój; uświęć się; zgromadź się razem, o ludu mego Kościoła, na ziemi Syjonu, wy wszyscy, którym nie nakazano pozostać.

5. Wyjdźcie z „Babilonu. Bądźcie^b czyści wy, którzy nosicie naczynia Pańskie.

6. Zwołajcie swe uroczyste zgromadzenia i często „mówcie do siebie wzajemnie. I niechaj każdy człowiek wzywa imienia Pańskiego.

7. Zaprawdę, znowu wam powiadam, że nadszedł czas, gdy głos Pana skierowany jest do was: Wyjdźcie z Babilonu, „zgromadźcie się spośród narodów, z^b czterech wiatrów, z jednego krańca nieba na drugi.

8. „Wyślijcie starszych mego Kościoła do narodów, które są daleko; na^b wyspy morza; wyślijcie do obcych ziem; wzywajcie wszystkie narody, najpierw „ludzi innych wyznań, a potem „Żydów.

9. I oto, takie będzie ich wołanie i głos Pana do wszystkich ludzi: Idźcie do ziemi Syjonu, aby powiększyły się granice mego ludu i wzmocniły się jego „paliki, a^b Syjon rozprzestrzenił się na pobliskie rejony.

133 2a Mal. 3:1; DiP 36:8.

b DiP 1:36.

ppś Jezus

Chrystus — Sędzia.

3a Iz. 52:10.

b Iz. 12:2; 52:10.

ppś Plan

Odkupienia;

Zbawienie.

5a Alma 5:57; DiP 1:16.

ppś Babel, Babilon;

Świątowość.

b II Tym. 2:21;

III Nefi 20:41;

DiP 38:42.

ppś Nieskalany,

czystość.

6a Mal. 3:16–18.

7a DiP 29:8.

ppś Izrael —

Zgromadzenie Izraela.

b Zach. 2:10–11;

Mar. 13:27.

8a ppś Praca misjonarska.

b Iz. 11:11;

I Nefi 22:4;

II Nefi 10:8, 20.

c ppś Ludzie innych

wyznań.

d ppś Żydzi.

9a Iz. 54:2.

ppś Palik.

b ppś Syjon.

10. Zaiste, niechaj rozlegnie się okrzyk między wszystkimi ludźmi: Przebudźcie się i powstańcie, i pójdźcie na spotkanie ^aOblubieńca; oto nadchodzi Oblubieniec, wyjdźcie mu na spotkanie. Przygotujcie się na ^bwielki dzień Pana.

11. ^aCzuwajcie przeto, bo nie ^bznacie ani dnia, ani godziny.

12. Przeto niechaj ci, którzy są ^apośród ludzi innych wyznań, uchodzą do ^bSyjonu.

13. I niechaj ci, którzy są od ^aJudy, uchodzą do ^bJerozolimy, w ^cgóry ^ddomu Pana.

14. Wyjdźcie spośród narodów, z samego Babilonu, spośród niegodziwości, która jest duchowym Babilonem.

15. Lecz zaprawdę, tak rzecze Pan, niechaj ucieczka wasza nie będzie w ^apośpiechu, ale niechaj wszystko będzie przygotowane przed wami; a ten, kto pójdzie, niechaj się ^bnie ogląda za siebie, aby nie spotkała go nagła zagłada.

16. Zważajcie i słuchajcie, o wy, mieszkańcy ziemi. ^aSłuchajcie razem, wy, starsi mego Kościoła, i usłyszcie głos Pana; bowiem

wzywa On wszystkich ludzi i nakazuje wszystkim ludziom wszędzie, aby ^bodpokutowali.

17. Oto bowiem Pan Bóg ^awysłał anioła wołającego przez środek nieba, mówiącego: Przygotujcie drogę Pańską i ^bwyprostujcie ścieżki Jego, bowiem bliska jest godzina Jego ^cprzyjścia —

18. Kiedy ^aBaranek stanie na ^bGórze Syjon, a z nim ^csto czterdzieści cztery tysiące z imieniem Jego Ojca wypisanym na ich czołach.

19. Przygotujcie się więc na ^aprzyjście ^bOblubieńca; idźcie, wyjdźcie Mu na spotkanie.

20. Oto bowiem ^astanie na Górze Oliwnej i na potężnym oceanie, nawet w wielkiej głębinie, i na wyspach morza, i na ziemi Syjonu.

21. I ^awyda Swoój głos z ^bSyjonu, i będzie mówić z Jerozolimy, i będzie słyhać głos Jego pośród wszystkich ludzi;

22. A będzie to głos niczym ^agłos wielu wód, i jak głos wielkiego ^bgrzmotu, który ^crozbije góry i nie będzie można znaleźć dolin.

23. On rozkaże wielkiej głębinie,

10a Mat. 25:6;
DiP 33:17–18;
45:54–59.

ppś Oblubieniec.

b DiP 1:12–14.

11a Mar. 13:32–37;
J.S. — Mat. 1:46, 48.

b DiP 49:7.

12a DiP 38:31, 42.

b ppś Syjon.

13a ppś Juda (syn Jakuba).
b ppś Jerozolima.

c Iz. 2:1–3; Ez. 38:8.

d Ps. 122.

15a Iz. 52:10–12; DiP 58:56.

b I Mojż. 19:17, 26;
Łuk. 9:62.

16a DiP 1:1–6.

b ppś Pokutować,
pokuta.

17a DiP 13; 27:7–8; 88:92.

b Iz. 40:3–5.

c Mal. 3:1.

18a Obj. 14:1.

ppś Baranek Boży.

b DiP 84:2.

c Obj. 7:1–4.

19a Mat. 25:1–13;

DiP 33:17–18; 88:92.

ppś Drugie Przyjście
Jezusa Chrystusa.

b ppś Oblubieniec.

20a Zach. 14:4;

DiP 45:48–53.

21a Joel 3:21; Am. 1:2.

b Iz. 2:2–4.

22a Ez. 43:2; Obj. 1:15;

DiP 110:3.

b Ps. 77:19; Obj. 14:2.

c Sędz. 5:5; Iz. 40:4; 64:1;

Obj. 16:20;

DiP 49:23; 109:74.

i zostanie przegnana do krajów północnych, a "wyspy staną się jednym lądem;

24. I ziemia "Jerozolimy, i ziemia Syjonu wrócą na swoje miejsce, a ziemia będzie jako była w dniach, zanim ją ^bpodzielono.

25. A Pan, sam Zbawiciel, stanie pośrodku Swego ludu i "królować będzie nad wszelkim ciałem.

26. A ci, którzy są w krajach "północnych, zostaną wspomniani przed Panem; i prorocy ich usłyszą głos Jego, i nie będą się więcej powstrzymywać; i uderzą w skały, a lód spłynie w ich obecności.

27. I "gościniec zostanie przeźruczony pośrodku wielkiej głębiny.

28. Wrogowie ich staną się ich łupem.

29. A na "nagich pustyniach powstaną sadzawki wody żywej; a spieczona ziemia nie będzie więcej lądem spragnionym.

30. I przekażą swe bogate skarby dzieciom "Efraima, moim sługom.

31. A granice wiecznych "wzgórz zadrżą w ich obecności.

32. I pokłonią się tam, i zostaną

ukoronowani chwałą, w samym Syjonie, rękami sług Pańskich, samych dzieci Efraima.

33. I wypełnieni będą "pieśniami wiecznej radości.

34. Takie oto jest błogosławieństwo wiecznego Boga dla "plemion Izraela i bogatsze błogosławieństwo na głowie ^bEfraima i jego pobratymców.

35. A także ci z plemienia "Judy, według ich bólu, zostaną uświęceni w ^bświętości przed Panem, aby mogli przebywać w Jego obecności dzień i noc na wieki wieków.

36. A teraz, zaprawdę, mówi Pan, aby rzeczy te były znane pośród was, o mieszkańcy ziemi, wysłałem mojego "anioła, lotem pośrodku nieba, z wieczną ^bewangelią, który się ukazał niektórym i przekazał ją człowiekowi, który się ukaże wielu, co mieszkają na ziemi.

37. A "ewangelia ta będzie ^bgłoszona ^ckażdemu narodowi i plemieniu, i językowi, i ludowi.

38. I pójdą słudzy Boży, mówiąc donośnym głosem: Bójcie się Boga i oddawajcie Mu chwałę, bowiem nadeszła godzina Jego sądu;

23a Obj. 6:14.

24a ppś Jerozolima.

b I Mojż. 10:25.

ppś Ziemia —

Podział ziemi.

25a ppś Jezus Chrystus —
Milenijne panowanie
Chrystusa.

26a Jer. 16:14–15; DiP 110:11.

ppś Izrael — Dziesięć

zagubionych

plemion Izraela.

27a Iz. 11:15–16;

II Nefi 21:16.

29a Iz. 35:6–7.

30a Zach. 10:7–12.

ppś Efraim —

Plemię Efraima.

31a I Mojż. 49:26.

33a Iz. 35:10; 51:11;

DiP 66:11.

34a ppś Izrael —

Dwanaście

plemion Izraela.

b I Mojż. 48:14–20;

I Kron. 5:1–2;

Eter 13:7–10.

35a ppś Juda (syn

Jakuba) —

Plemię Judy.

b ppś Świętość.

36a Obj. 14:6–7;

DiP 20:5–12.

b ppś Przywrócenie

ewangelii.

37a ppś Ewangelia.

b ppś Głosic;

Praca misjonarska.

c DiP 42:58.

39. I “oddawajcie cześć Temu, który stworzył niebo i ziemię, i morze, i źródła wód —

40. Wzywając imienia Pańskiego dniem i nocą, mówiąc: Obyś “rozdarł niebiosą, obyś zstąpił, oby spływały góry przed obliczem Twoim.

41. I otrzymają odpowiedź na swoje głowy; bowiem obecność Pańska będzie jako ogień topiący, co spala, i niczym ogień, co sprawia, że wrą “wody.

42. O Panie, zstąpisz, aby dać przeciwnikom Swoim poznać imię Swoje i wszystkie narody zdrzą przed obecnością Twoją —

43. Kiedy uczynisz straszliwe rzeczy, rzeczy, których nie oczekują;

44. Zaiste, kiedy zstąpisz, a góry rozpląną się przed Twą obecnością, “spotkasz tego, który się raduje i czyni prawość, który Cię pamięta na drogach Twoich.

45. Bowiem od początku świata ludzie nie słyszeli, czego ucho nie słyszało ani oko żadne nie widziało, o Boże, poza Tobą, jak wielkie rzeczy “przygotowałeś dla tego, który ^bczeka na Ciebie.

46. I powiedzą: Kim jest “Ten, który ^bschodzi od Boga w niebie w barwionych szatach; zaiste, z rejonów, które są nieznane, odziany w Swoją pełen chwały

strój, krocząc we wspianiałości Swej siły?

47. I powie On: Jam jest Ten, który przemówił w prawości, który ma moc zbawienia.

48. I będzie Pan w “czerwonym stroju swoim, a szaty Jego na podobieństwo odzienia tego, który stąpa w kadzi winnej.

49. I tak wielka będzie chwała Jego obecności, że “słońce skryje swą twarz w zawstydzeniu, a księżyc powstrzyma swe światło i gwiazdy zostaną zrzucone z miejsc swoich.

50. I da się słyszeć głos Jego: Sam “deptałem prasę winną i sprowadziłem osąd na wszystkich ludzi; i żaden nie był ze mną;

51. I tłoczyłem ich w swej furii, i podeptałem ich w gniewie swym, i “zbryzgałem swe szaty ich krwią, i splamiłem całe moje okrycie, bowiem był to dzień zemsty, która była w sercu moim.

52. A teraz nadszedł rok moich odkupionych; i wspomną tkliwą dobroć Swego Pana i wszystko, co na ich zesłał według Swej dobroci, i według Swej tkliwej dobroćliwości, na wieki wieków.

53. Wszystkimi ich “udręcami był udręczony. A anioł sprzed obecności Jego uratował ich; i w ^bmiłości Swojej, i w litości

39a ppś Oddawać cześć.

40a Iz. 64:1–2.

41a Job 41:23.

44a I Tes. 4:15–18.

45a Iz. 64:4; I Kor. 2:9.

^b Treńy 3:25;

II Nefi 6:7, 13.

46a Iz. 63:1–2.

^b ppś Drugie Przyjście Jezusa Chrystusa.

48a I Mojż. 49:11–12;

Łuk. 22:44;

Obj. 19:11–15;

Tłum. J.S. Obj. 19:15

(Aneks);

Mos. 3:7;

DiP 19:18.

49a Iz. 13:10; 24:23;

DiP 45:42; 88:87.

50a Iz. 63:2–3;

DiP 76:107; 88:106.

51a III Mojż. 8:30.

53a Iz. 63:4–9.

^b ppś Prawdziwa miłość.

Swojej On ich ^codkupił i ^ddźwi-
gnął ich, i nosił ich przez wszyst-
kie dawne dni;

54. A także ^aEnoch i ci, którzy
z nim byli; prorocy, którzy byli
przed nim; a także ^bNoe i ci, któ-
rzy byli przed nim; a także ^cMoj-
żesz i ci, którzy byli przed nim;

55. I od Mojżesza do Eliasza,
i od Eliasza do Jana, którzy byli
z Chrystusem w Jego ^aZmar-
twychwstaniu, i święci aposto-
łowie, z Abrahamem, Izaakiem
i Jakubem, będą w obecności Ba-
ranka.

56. I ^aotworzą się ^bgroby ^cświę-
tych; i wyjdą, i staną po ^dprawicy
Baranka, kiedy stanie na ^eGórze
Syjon i na świętym mieście, ^fNo-
wej Jerozolimie; i ^gśpiewać będą
pieśń ^hBaranka, dzień i noc,
na wieki wieków.

57. I dla tej przyczyny, aby lu-
dzie mogli zostać uczestnikami
w ^achwałach, jakie miały być
objawione, poniósł Pan pełnię
Swojej ^bewangelii, Swe wieczne
przymierze, z rozważą, w prostocie
i łatwości —

58. By przygotować słabych

na te rzeczy, które przyjdą na zie-
mię, i na posłannictwo Pana
w dniu, kiedy ^asłabi wprawią
w osłupienie mądrych, a ^bnaj-
młodszy stanie się silnym nar-
odem, a ^cdwóch przegoni ich
dziesiątki tysięcy.

59. I przez słabych tej ziemi
^awymłóci Pan narody mocą
Swego Ducha.

60. I dla tej przyczyny dano te
przykazania; nakazano trzymać
je z dala od świata w dniu, kiedy
były dane, ale teraz mają się ^aro-
zejść do ^bwszelkiego ciała —

61. A to według umysłu i woli
Pana, który rządzi wszelkim cia-
łem.

62. A temu, kto ^aodpokutuje
i ^buświęci się przed Panem, dane
będzie ^cżycie wieczne.

63. A tym, którzy ^anie zważają
na głos Pana, spełni się to, co za-
pisał prorok Mojżesz, że zostaną
^bodcięci spośród ludzi.

64. A także to, co zapisał prorok
^aMalachiasz: bo oto nadchodzi
^bdzień, który ^cpali jak piec. Wtedy
wszyscy pyszni i wszyscy, któ-
rzy czynili niegodziwość, zostaną

53c ppś Odkupić, odku-
piony, odkupienie.

54a ppś Enoch.

b ppś Noe, biblijny
patriarcha.

c ppś Mojżesz.

55a ppś Zmartwych-
wstanie.

56a DiP 45:45–46; 88:96–97.

b DiP 29:13.

c ppś Święty
(rzeczownik).

d Mat. 25:33–34.

e Iz. 24:23; Obj. 14:1;

DiP 76:66; 84:2, 98–102.

f ppś Nowa Jerozolima.

g Obj. 15:3;

DiP 84:98–102.

h ppś Baranek Boży.

57a ppś Stopnie chwały.

b ppś Ewangelia.

58a Mat. 11:25; I Kor. 1:27;

Alma 32:23; 37:6–7.

b Iz. 60:22.

c V Mojż. 32:29–30.

59a Mich. 4:11–13.

60a DiP 104:58–59.

b DiP 1:2.

62a ppś Pokutować,
pokuta.

b DiP 88:74.

ppś Uświęcenie.

c ppś Życie wieczne.

63a ppś Zważać.

b Dz. 3:22–23;

I Nefi 22:20–21;

III Nefi 20:23; 21:11;

DiP 1:14;

J.S. — Hist. 1:40.

64a Mal. 3:19.

ppś Malachiasz.

b J.S. — Hist. 1:36–37.

c Iz. 66:15–16;

I Nefi 22:15;

III Nefi 25:1;

DiP 29:9; 64:24.

ppś Ziemia —

Oczyszczenie ziemi.

spaleni jak ściern. A spalą ich ci, którzy nadchodzą — mówi Pan Zastępów — że nie zostanie im ani korzeń, ani gałązka.

65. Przeto będzie to odpowiedzią Pana dla nich:

66. W dniu, w którym przyszedłem do swoich, nikt z was mnie nie „przyjął, i zostaliście przepędzeni.

67. Kiedy zawołałem znowu, nikogo z was nie było, by odpowiedzieć; jednak „ramię moje nie było wcale skrócone, żebym nie mógł odkupić, ani ^bmoc moja, żebym nie wybawił.

68. Oto na mój nakaz „wysuszam morze. Zamieniam rzeki w pustkowie; ryby ich cuchną i umierają z pragnienia.

69. Odziewam niebiosa w czern, a z włosiennicy uczynię im okrycie.

70. I „to otrzymacie z ręki mojej — spoczniecie w smutku.

71. Oto nie ma nikogo, kto by was wyratował; boście nie słuchali głosu mego, kiedy wołałem do was z niebios; nie wierzyliście sługom moim, a kiedy byli do was „posłani, nie przyjęliście ich.

72. Przeto „zapięczętowali świadectwo i związali prawo, i oddano was ciemności.

73. Ci odejdą do ciemności na zewnątrz, gdzie jest „płacz, i zawodzenie, i zgrzytanie zębów.

74. Oto Pan, wasz Bóg, to powiedział. Amen.

ROZDZIAŁ 134

Deklaracja wiary w kwestii rządów i praw została ogólnie przyjęta jednomyślnie na zgromadzeniu generalnym Kościoła w Kirtland w stanie Ohio, 17 sierpnia 1835 r. Wielu świętych zgromadziło się, aby rozważyć proponowaną treść pierwszego wydania Doktryny i Przymierzy. Dano tej deklaracji wówczas następujący wstęp: „Aby ogólnie nasze przekonanie w odniesieniu do rządów ziemskich i praw nie mogło być błędnie wyjaśnione czy źle zrozumiane, uznaliśmy za stosowne przedstawić w zakończeniu tego tomu naszą opinię w tej sprawie”.

1–4: Rządy winny zachowywać wolność sumienia i wyznania; 5–8: Wszyscy ludzie winni popierać

swoje rządy i okazywać respekt i poszanowanie dla prawa; 9–10: Społeczności religijne nie powinny

66a Jan 1:11.

67a II Nefi 28:32.

b Iz. 50:2; II Nefi 7:2.

68a II Mojż. 14:21;

Joz. 3:14–17.

70a Iz. 50:11.

71a II Kron. 36:15–16;

Jer. 44:4–5.

72a Iz. 8:16–20.

73a Mat. 8:11–12;

Łuk. 13:28;

DiP 19:5.

ppś Ciemność

duchowa;

Piektło.

*sprawować władzy cywilnej; 11-12: Ludzie usprawiedliwieni są w obro-
nie własnej i swego majątku.*

WIERZYMY, że "rządy zostały ustanowione przez Boga dla po-
żytku człowieka i że czyni On ludzi ^bodpowiedzialnymi za ich
czyny odnośnie do nich, zarówno w kwestii ustanawiania praw, jak
i wykonywania ich dla dobra i bezpieczeństwa społeczeństwa.

2. Wierzimy, że żaden rząd nie może istnieć w pokoju bez wyty-
czenia takich niepodważalnych praw, które zabezpieczą każ-
dej osobie ^awolność ^bsumienia, prawo do posiadania i kontrolę
nad własnością oraz ^cochronę ży-
cia.

3. Wierzimy, że wszystkie rządy z konieczności wymagają
świeckich ^aurzędników i sędziów dla wprowadzania swych praw
w życie; oraz, że takich, którzy zarządzają prawem na zasadach
słuszności i sprawiedliwości, należy poszukiwać i popierać gło-
sem ludu w przypadku republiki, czy wolą suwerena.

4. Wierzimy, że religia jest usta-
nowiona przez Boga i że ludzie są odpowiedzialni wobec Niego,
i tylko wobec Niego, za prakty-
kowanie jej, chyba że ich prze-
konania religijne skłaniają ich
do przekraczania praw i wolno-
ści innych; lecz nie wierzymy,

by prawo ludzkie miało pod-
stawę do ingerencji w zasady
^a"oddawania czci — aby ogra-
niczać sumienie ludzi — czy
do dyktowania form publicznej
lub indywidualnej pobożności;
że sąd cywilny winien ograni-
czać przestępstwa, lecz nigdy nie
może kontrolować sumienia; wi-
nien karać winę, ale nigdy nie tłu-
mić wolności duszy.

5. Wierzimy, że wszyscy lu-
dzie są zobowiązani do utrzy-
mywania i popierania swych
rządów, pod którymi żyją, ma-
jąc jednocześnie zapewnioną
ochronę swych przyrodzonych
i niezbywalnych praw przez ko-
deksy tych rządów; i że bunt
i ^a"rebelia nie przystoją żadnemu
obywatelowi chronionemu w ta-
kowy sposób, i winny być sto-
sownie karane; i że wszystkie
rządy mają prawo wprowadze-
nia takich przepisów, jakie w ich
własnym osądzie są najlepiej ob-
liczone na zabezpieczenie inte-
resów publicznych; jednocześnie
jednak uznające za świętą wol-
ność sumienia.

6. Wierzimy, że każdy czło-
wiek winien być poszanowany
na swoim stanowisku — włoda-
rze i sędziowie jako tacy, będąc
umieszczeni dla ochrony nie-
winnych i dla ukarania winnych;
i że wszyscy ludzie winni są re-
spekt i poszanowanie ^a"prawom,

134 1a DiP 98:4-7;
Art. wiary 1:12.
b PpŚ Zdać sprawę,
odpowiedzialny,
odpowiedzialność.

2a PpŚ Wolna wola.
b PpŚ Sumienie.
c DiP 42:18-19.
3a DiP 98:8-10.
4a Alma 21:21-22;

Art. wiary 1:11.
PpŚ Oddawać cześć.
5a Art. wiary 1:12.
PpŚ Bunt.
6a DiP 58:21; 88:34.

jako że bez nich pokój i harmonia byłyby zastąpione przez anarchię i terror; prawa ludzkie, będąc ustanowione w tym właśnie celu, by regulować nasze interesy jako jednostek i jako narodów, między człowiekiem a człowiekiem; a prawa boskie dane z nieba, wytyczające zasady co do spraw duchowych, dla wiary i oddawania czci; za oba rodzaje praw ma człowiek odpowiedzieć przed Swym Stwórcą.

7. Wierzimy, że włodarze, państwa i rządy mają prawo i są zobowiązani do wprowadzania praw dla ochrony wszystkich obywateli w kwestii swobodnego praktykowania ich wierzeń religijnych; lecz nie wierzimy, że mają prawo sprawiedliwie pozbawiać obywateli tego przywileju lub ograniczać ich w ich przekonaniach, jak długo wzgląd i poważanie są okazane prawom, i takie opinie religijne nie uzasadniają buntu ani spisku.

8. Wierzimy, że popełnienie zbrodni winno być "karane stosownie do ich przestępstw; że morderstwo, zdrada stanu, rabunek, kradzież i zakłócenie powszechnego spokoju we wszelkich aspektach winny być ukarane stosownie do ich przestępczości i tendencji do zła pośród ludzi przez prawa tego rządu, pod którym popełniono przestępstwo; a dla pokoju publicznego i spokoju wszyscy ludzie winni wystąpić

i wykorzystać swe zdolności, by doprowadzić przestępców, zgodnie z dobrymi prawami, do kary.

9. Nie wierzimy, że słuszne jest mieszanie wpływu religijnego z rządem cywilnym, przez co sprzyja się jednej społeczności religijnej, a ogranicza drugą w jej przywilejach duchowych i odmawia się jej członkom praw indywidualnych, jako obywatelom.

10. Wierzimy, że wszystkie społeczności religijne mają prawo subordynować swoich członków za nieodpowiednie zachowanie, stosownie do przepisów i reguł takowych grup; pod warunkiem, że postępowanie takie będzie w kwestii członkostwa i stanowiska; lecz nie wierzimy, by jakaś społeczność religijna miała upoważnienie do sądenia ludzi w kwestiach prawa własności czy życia, by mogła zabrać im dobra tego świata lub narazić ich na niebezpieczeństwo utraty życia albo kończyny, lub nałożyć na nich jakąkolwiek karę fizyczną. Mogą ich jedynie "ekskomunikować ze swej grupy i pozbawić członkostwa.

11. Wierzimy, że ludzie winni odwoływać się do prawa cywilnego o naprawienie wszystkich krzywd i wysłuchanie skarg, w sytuacji gdy skrzywdzono osobę lub przekroczono prawo własności, lub kogoś zniesławiono, gdzie istnieją prawa, które chronią takowe; lecz

wierzemy, że wszyscy ludzie są usprawiedliwieni w obronie własnej, swych przyjaciół i własności, i rządu przed bezprawnymi atakami i naruszeniami ze strony wszelkich osób w czasach nagłej potrzeby, gdy nie można się natychmiast odwołać do praw i uzyskać pomocy.

12. Wierzemy, że słuszne jest „głoszenie ewangelii narodom ziemi i ostrzeżenie prawych, aby się ratowali przed deprawacją świata; ale nie wierzymy,

że słuszna jest ingerencja w sprawę podległych komuś sług ani też głoszenie im ewangelii czy chrzczenie ich wbrew woli i życzeniu ich panów, ani wtrącanie się do ich spraw czy wpływanie na nich w najmniejszym stopniu, by sprawić, że staną się niezadowoleni ze swojej sytuacji w tym życiu, w bezprawny i niesprawiedliwy, i niebezpieczny dla pokoju każdego rządu sposób, który zezwala, by trzymać istoty ludzkie w poddaństwie.

ROZDZIAŁ 135

Ogłoszenie męczeńskiej śmierci Proroka Józefa Smitha i jego brata, Patriarchy — Hyruma Smitha — w Carthage w stanie Illinois, 27 czerwca 1844 r. Dokument ten został dołączony na końcu wydania Doktryny i Przymierzy z 1844 r., które było prawie gotowe do publikacji, kiedy Józef Smith i Hyrum Smith zostali zamordowani.

1–2: *Józef i Hyrum umierają śmiercią męczeńską w więzieniu w Carthage*; 3: *Ogłoszenie wybitnej roli Proroka*; 4–7: *Ich niewinna krew świadczy o prawdzie i boskości tego dzieła.*

ABY zapieczętować świadectwo tej księgi i Księgi Mormona, ogłaszamy „męczeństwo Proroka ^bJózefa Smitha i Patriarchy Hyruma Smitha. Zostali oni zastrzeleni w „więzieniu w Carthage dnia 27 czerwca 1844 r., około godziny piątej po południu

przez uzbrojony motłoch — po-malowany na czarno — liczący od 150 do 200 osób. „Hyrum został zastrzelony pierwszy i upadł spokojnie, wykrzykując: *Jestem martwy!* Józef wyskoczył przez okno i został zastrzelony przy tej próbie, wykrzyknawszy: *O Panie, Boże mój!* Strzelano do nich obu, kiedy już byli martwi, w sposób brutalny, i obaj otrzymali po cztery kule.

2. „John Taylor i Willard Richards, dwóch z Dwunastu, byli jedynymi osobami w pokoju

12a PPŚ Głosić;
Praca misjonarska.
135 1a DiP 5:22; 6:30.
PPŚ Męczennik,

męczeńska śmierć.
b PPŚ Smith, Józef, jun.
c PPŚ Więzienie
w Carthage (USA).

d PPŚ Smith, Hyrum.
2a PPŚ Taylor, John.

w tym czasie; pierwszy został zraniony w sposób okrutny czterema kulami, ale powrócił już do zdrowia; drugi — dzięki opatrności Bożej — uniknął nawet dziury w szacie.

3. Józef Smith, „Prorok i ^bWidzący Pana uczynił więcej — poza Jezusem jedynie — dla zbawienia ludzi na tym świecie niż jakikolwiek inny człowiek, który na nim żył. W krótkim okresie dwudziestu lat ujawnił Księgę Mormona, którą przetłumaczył darem i mocą Boga, i był narzędziem służącym do opublikowania jej na dwóch kontynentach; wysłał ^cpełnię wiecznej ewangelii, którą ona zawierała, na cztery krańce ziemi; przedstawił objawienia i przykazania, które składają się na tę księgę — Doktryna i Przymierza — i wiele innych mądrych dokumentów i pouczeń dla pożytku dzieci ludzkich; zgromadził wiele tysięcy świętych w dniach ostatnich, założył wielkie ^amiasto i pozostawił sławę i imię, których nie można zgładzić. Żył wielki i umarł wielki w oczach Boga i swego ludu; i, jak większość pomazańców Pana w pradawnych czasach, zapieczętował swą misję i swoje dzieła własną ^ekrwią; co uczynił także brat jego, Hyrum. Za życia nie byli podzieleni i po śmierci ich nie rozdzielono!

4. Kiedy Józef udał się do Carthage, aby się poddać fałszywym wymogom prawa, na dwa lub trzy dni, zanim został zabity, powiedział: „Idę niczym ^ajagnię na rzeź, lecz jestem spokojny niczym letni poranek; mam sumienie wolne od winy wobec Boga i wobec wszystkich ludzi. UMRĘ NIEWINNY I JESZCZE O MNIE POWIEDZĄ — ZAMORDOWANO GO Z ZIMNĄ KRWIĄ”. — Tego samego ranka, kiedy Hyrum przygotował się już do drogi — czy też raczej na rzeź? W istocie tak było — przeczytał następujący ustęp pod koniec dwunastego rozdziału Ks. Etera w Księdze Mormona i zagiął na nim kartkę:

5. I stało się, że modliłem się do Pana, aby w Swej łasce sprawił, że ludzie innych wyznań będą mieli prawdziwą miłość. I stało się, że Pan powiedział mi: Jeśli nie będą mieli prawdziwej miłości, to nie ma dla ciebie znaczenia; albowiem ty sam byłeś wierny; przeto twoje szaty zostaną ^aoczyszczone. Oto zobaczyłeś swą słabość, dlatego uczynię cię silnym, że zasiądziesz, gdzie przygotowałem ci miejsce w posiadłościach mego Ojca. A teraz [...] żegnaj ludzi innych wyznań, zaiste, a także moich braci, których miłuję, aż spotkamy się przed ^btronem sędziowskim Chrystusa, gdzie wszyscy ludzie przekonają się, że moje szaty nie są splamione waszą krwią.

3a ppś Prorok.

b ppś Widzący.

c DiP 35:17; 42:12.

ppś Przywrócenie

ewangelii.

d ppś Nauvoo, stan

Illinois (USA).

e Hebr. 9:16–17;

DiP 136:39.

4a Iz. 53:7.

5a DiP 88:74–75.

b Eter 12:36–38.

“Spadkodawcy już nie żyją, a testament ich ma moc.

6. Hyrum Smith ukończył czterdzieści cztery lata w lutym 1844 r., a Józef Smith ukończył trzydzieści osiem lat w grudniu 1843 r.; i odtąd imiona ich będą zaliczone w poczet męczenników religii, a czytelnik w każdym narodzie wspomni, że Księga Mormona oraz ta księga — Doktryna i Przymierza Kościoła — kosztowały najlepszą krew dziewiętnastego stulecia, która została wylana dla zbawienia zrujnowanego świata; i że jeżeli ogień może opalić “zielone drzewo dla chwały Bożej, jakże łatwo spali wyschłe drzewa, aby oczyścić winnicę z deprawacji. Żyli dla chwały, umarli dla chwały i chwała jest ich wieczną nagrodą. Od stulecia do stulecia imiona ich przejdą do potomności jako klejnoty dla uświęconych.

7. Nie byli winni żadnego przestępstwa, czego często przedtem

dowodzono, a zostali zamknięci w więzieniu jedynie poprzez spiszek zdrajców i niegodziwców; a ich *niewinna krew* na podłodze więzienia w Carthage stanowi szeroką pieczęć przyłożoną na „mormonizmie”, której nie można odrzucić w żadnym sądzie na ziemi, a ich *niewinna krew* na herbie stanu Illinois wraz ze złamanym słowem Stanu, jakie dał gubernator, jest świadkiem prawdy wiecznej ewangelii, którego nikt z całego świata nie może poddać w wątpliwość; a ich *niewinna krew* na chorągwi wolności i na *magna charta* Stanów Zjednoczonych jest ambasadorem religii Jezusa Chrystusa, co wzruszy serca uczciwych ludzi pośród wszystkich narodów; a ich *niewinna krew*, wraz z niewinną krwią wszystkich męczenników pod “ołtarzem, jaki ujrzał Jan, wołać będzie do Pana Zastępów, dopóki On nie pomści tej krwi na ziemi. Amen.

ROZDZIAŁ 136

Słowo i wola Pańska objawione za pośrednictwem Prezydenta Brigham Younga w Winter Quarters w obozie Izraela w Omaha Nation na zachodnim brzegu rzeki Missouri w pobliżu Council Bluffs w stanie Iowa.

1–16: Jak należy zorganizować Obóz Izraela dla podróży na zachód; 17–27: Święci otrzymują przykazanie, aby żyli według licznych norm ewangelii; 28–33: Święci winni

śpiewać, tańczyć, modlić się i nabierać mądrości; 34–42: Prorocy zostają zabici, aby ich uhonorowano, a niegodziwych potępiono.

SŁOWO i Wola Pańska co do Obozu Izraela w ich wędrówkach na Zachód:

2. Niechaj cały lud „Kościoła Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich oraz ci, którzy z nim podróżują, zostaną zorganizowani w kompanie z przymierzem i obietnicą, że zachowają wszystkie przykazania i statuty Pana, naszego Boga.

3. Niechaj kompanie zostaną zorganizowane z dowódcami nad każdą „setką, dowódcami nad pięćdziesięcioma i dowódcami nad dziesięcioma, z prezydentem i jego dwoma doradcami na czele, pod kierownictwem Dwunastu ^bApostołów.

4. I takie będzie nasze „przymierze — że ^bkroczyć będziemy w zgodzie ze wszystkimi „obrzędami Pana.

5. Niechaj każda kompania zaopatrzy się we wszystkie zaprzęgi, wozy, żywność, ubranie i inne przedmioty niezbędne do podróży — w miarę możliwości.

6. Kiedy kompanie zostaną zorganizowane, niech wyruszą z całą mocą, by poczynić przygotowania dla tych, którzy mają pozostać.

7. Niechaj każda kompania wraz ze swoimi dowódcami i prezydentami postanowi, ilu

może pójść przyszlą wiosną; potem niech wybierze wystarczającą liczbę krzepkich i obeznananych mężczyzn, aby zabrali zaprzęgi, nasiona i narzędzia rolnicze i poszli jako pionierzy przygotować ziemię pod zasiewy wiosenne.

8. Niechaj każda kompania dźwiga proporcjonalnie równy ciężar, według dywidend z ich własności, w kwestii zabrania „ubogich, ^bwdów, „sierot i rodzin tych, którzy poszli do wojska, aby płacz wdów i sierot nie doszedł uszu Pańskich przeciwko temu ludowi.

9. Niechaj każda kompania przygotowuje domy i pola pod uprawę zbóż dla tych, którzy mają zostać w tyle w tym sezonie; i taka jest wola Pańska co do Jego ludu.

10. Niechaj każdy człowiek użyje całego swojego wpływu i własności, aby przenieść ten lud na miejsce, gdzie Pan umieści „palik Syjonu.

11. A jeżeli uczynicie to z nieskalanym sercem, z całą wiernością, „błogosławieni będziecie; błogosławieni będziecie w stadach swoich i w trzodzie swojej, i na polach swoich, i w domach waszych, i w rodzinach waszych.

12. Niechaj służy moi: Ezra T. Benson i Erastus Snow zorganizują kompanię.

136 2a ppś Kościół Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich.
3a II Mojż. 18:21–26.
b ppś Apostołów.
4a ppś Przymierze.

b ppś Chodzić, kroczyć z Bogiem.
c ppś Obzędę.
8a ppś Biedny.
b ppś Wdowa.
c Jak. 1:27;

III Nefi 24:5.
10a ppś Palik.
11a V Mojż. 28:1–14.
ppś Błogosławić, błogosławiony, błogosławieństwo.

13. I niechaj służy moi: Orson Pratt i Wilford Woodruff zorganizują kompanię.

14. Niechaj także służy moi: Amasa Lyman i George A. Smith zorganizują kompanię.

15. I wyznaczą prezydentów i dowódców setek i pięćdziesiątek, i dziesiątek.

16. I niechaj służy moi, których wyznaczono, pójdą i nauczają tego, mojej woli, świętych, aby byli gotowi iść do ziemi pokoju.

17. Idźcie swoją drogą i czyńcie, jakom wam powiedział, i nie bójcie się wrogów waszych; bowiem nie będą mieć mocy, by powstrzymać dzieło moje.

18. "Odkupiony będzie Syjon we właściwym dla mnie czasie.

19. I jeżeli ktoś będzie dążył, aby wynosić się ponad innych, i nie będzie szukał moich "rad, nie będzie mieć żadnej mocy i ukazana będzie jego głupota.

20. Szukajcie; i "zachowujcie wszystkie dane sobie wzajemnie przyrzeczenia; i nie ^bpożyczajcie tego, co jest brata waszego.

21. "Trzymajcie się z dala od złego, od wzywania imienia Pańskiego nadaremno, bowiem Jam jest Pan, wasz ^bBóg, Bóg

ojców waszych, Bóg Abrahama, Izaaka i Jakuba.

22. "Jam jest Ten, który wywiódł dzieci Izraela z ziemi egipskiej; i ramię moje wyciągnięte jest w ostatnich dniach, aby ^buratować mój lud, Izrael.

23. Poniechajcie "sporów między sobą, zaprzestańcie ^bźle mówić o sobie nawzajem.

24. Poniechajcie "pijaństwa; i niechaj słowa wasze dążą do ^bpodbudowania się nawzajem.

25. Jeżeli pożyczasz od bliźniego twego, zwrócisz to, coś "pożyczył; a jeżeli nie możesz zwrócić, tedy pójdź od razu i powiedz bliźniemu twemu, aby cię nie potępił.

26. Jeżeli znajdziesz to, co "zgubił bliźni twój, pilnie szukać go będziesz, dopóki mu tego nie zwrócisz.

27. "Pilnie zachowuj, to co masz, abyś był mądrym ^bszafarzem; bowiem jest to dar Pana, twego Boga, a tyś szafarzem Jego.

28. Jeśli weselisz się, chwal Pana "śpiewem, muzyką, tańcem i ^bmodlitwą chwały i ^cdziękczynienia.

29. Jeśli "smucisz się, wzywaj

18a DiP 100:13.

19a ppś Rada.

20a ppś Uczciwy, uczciwość.

^b ppś Pożądać.

21a ppś Bezczeszczenie.

^b II Mojż. 3:6; I Nefi 19:10.

22a II Mojż. 13:18;

Jer. 2:5–7; I Nefi 5:15;

Alma 36:28.

ppś Jehowa.

^b Jer. 30:10;

Ez. 20:33–34;

DiP 38:33.

23a III Nefi 11:29–30.

ppś Spór.

^b DiP 20:54.

ppś Oszczerstwo.

24a ppś Słowo Mądrości.

^b DiP 108:7.

25a Ps. 37:21; Mos. 4:28.

ppś Dług;

Uczciwy, uczciwość.

26a III Mojż. 6:4;

V Mojż. 22:3.

27a ppś Pilność.

^b ppś Szafarz, szafarstwo.

28a ppś Śpiewać.

^b ppś Modlitwa.

^c II Kron. 5:13;

DiP 59:15–16.

ppś Wdzięczny, podziękowania, dziękczynienie.

29a II Sam. 22:7.

Pana, twego Boga, z błaganiem, aby ^brozradowała się dusza twoja.

30. Nie bójcie się wrogów waszych, bowiem są w moich rękach i uczynię z nimi, jako mi się spodoba.

31. Lud mój musi być ^awypróbowany we wszystkim, aby był przygotowany na przyjęcie ^bchwały, jaką mam dla niego, samej chwały Syjonu; a ten, kto nie zniesie ^ckarcenia, nie jest godzien królestwa mego.

32. Niechaj nieuczony nabierze ^amądrości, ^bkorząc się i wzywając Pana, Swego Boga, aby otwały się oczy jego i by przejrzał, i aby otwały się uszy jego i by usłyszał;

33. Bowiem ^aDuch mój posłany jest na świat, aby oświecił pokornych i skruszonych, i na potępienie bezbożników.

34. Bracia twoi odrzucili ciebie i świadectwo twoje, nawet cały naród, który cię ^aprzegnał;

35. A teraz nadchodzi dzień ich klęski, długie dni smutku, niczym kobieta, którą biorą bóle; a smutek ich będzie wielki, o ile prędko nie odpokutują, zaiste, bardzo prędko.

36. Bowiem zabili proroków

i tych, których do nich posłano; i przelali krew niewinną, która woła z ziemi przeciwko nim.

37. Przeto nie dziw się tym rzeczom, bowiem nie jesteś jeszcze ^anieskalany; nie możesz jeszcze wytrzymać chwały mojej; ale dojrzysz ją, jeżeli będziesz wierne zachowywać wszystkie moje słowa, które ci ^bdałem, od dni Adama do Abrahama, od Abrahama do Mojżesza, od Mojżesza do Jezusa i Jego apostołów, i od Jezusa i Jego apostołów do Józefa Smitha, którego powołałem przez ^caniołów moich, moje posługujące sługi, i mym własnym głosem z niebios, aby ponieść dzieło moje;

38. Którego podwaliny położył i był wierny; i zabrałem go do siebie.

39. Wielu się dziwiło z powodu jego śmierci; ale trzeba było, aby ^azapieczętował swoje ^bświadectwo swą ^ckrwią, aby go uhonorowano, a niegodziwi zostali potępieni.

40. Czyż nie wybawiłem was od ^awrogów waszych w ten sposób, że zostawiłem świadka mego imienia?

41. Teraz przeto zważaj, o ludu mego ^aKościółu; i wy, starsi,

29b ppś Radość.

31a DiP 101:4.

ppś Przeciwności.

b Rzym. 8:18;

DiP 58:3–4.

ppś Chwała.

c ppś Skarcić, karcenie.

32a ppś Mądrość.

b ppś Pokorny, pokora.

33a ppś Duch Święty.

34a ppś Prześladować, prześladowanie.

37a ppś Nieskalany, czystość.

b Hel. 8:18.

c Obj. 14:6;

DiP 110:11–16;

128:19–21;

J.S. — Hist. 1:30–47.

39a Mos. 17:20;

DiP 135:3.

b ppś Świadectwo.

c ppś Męczennik, męczeńska śmierć.

40a II Mojż. 23:22;

DiP 8:4; 105:15.

41a ppś Kościół Jezusa Chrystusa.

słuchajcie wraz: Otrzymaliście^b królestwo moje.

42. Bądźcie pilni w zachowywaniu wszystkich moich przykazań, aby nie spadły na was sądy i nie

zawiodła wasza wiara, i by nie zatriumfowali nad wami wrogowie wasi. I na tym koniec. Amen i Amen.

ROZDZIAŁ 137

Wizja dana Prorokowi Józefowi Smithowi w świątyni w Kirtland w stanie Ohio, 21 stycznia 1836 r. Okazję stanowiło dokonanie obzędów w przygotowaniu na poświęcenie świątyni.

1–6: Prorok widzi swego brata, Alvina, w królestwie celestialnym; 7–9: Objawienie doktryny o zbawieniu dla zmarłych; 10: Wszystkie dzieci są zbawione w królestwie celestialnym.

OTWARŁY się nam^a niebiosa i ujrzałem^b celestialne królestwo Boga oraz jego chwałę, czy w^c ciele, czy poza nim, nie jestem w stanie powiedzieć.

2. Ujrzałem niedoścignione piękno^a bramy, przez którą wejdą dziedzice tego królestwa, która wyglądała, jakby okalały ją^b płomienie ognia;

3. Także^a jaśniejący tron Boży,

na którym zasiada^b Ojciec i^c Syn.

4. Ujrzałem piękne ulice tego królestwa, które wyglądały, jakby były wybrukowane^a złotem.

5. Ujrzałem Ojca^a Adama i^b Abrahama; i mego^c ojca, i^d matkę moją; mego brata^e Alvina, który śpi już od dawna;

6. I dziwiłem się, jak to się stało, że uzyskał^a dziedzictwo w tym królestwie, gdyż wiem, że zszedł z tego świata, zanim Pan przyłożył Swą rękę, aby zgromadzić Izrael po raz^b drugi, i nie był^c ochrzczony dla odpuszczenia grzechów.

7. Tak doszedł mnie^a głos Pana,

41 b Dan. 7:27.
137 1a Dz. 7:55–56;
I Nefi 1:8;
Hel. 5:45–49;
J.S. — Hist. 1:43.
b ppś Chwała
celestialna.
c II Kor. 12:2–4;
I Nefi 11:1;
Mojż. 1:11.
2a II Nefi 9:41; 31:17.
b II Mojż. 24:17;
Iz. 33:14–15;
Hel. 5:23;

DiP 130:7.
3a Iz. 6:1; Ez. 1:26–28.
b ppś Bóg, Boska
Trójca — Bóg Ojciec.
c ppś Bóg, Boska
Trójca — Bóg Syn.
4a Obj. 21:21; DiP 110:2.
5a ppś Adam.
b DiP 132:29.
ppś Abraham.
c DiP 124:19.
ppś Smith, Joseph, sen.
d ppś Smith, Lucy Mack.
e J.S. — Hist. 1:4.

6a ppś Zbawienie
zmarłych.
b Iz. 11:11;
I Nefi 22:10–12;
Jakub 6:2.
ppś Izrael —
Zgromadzenie Izraela.
c Jan 3:3–5;
II Nefi 9:23;
Eter 4:18–19;
DiP 76:50–52; 84:74.
ppś Chrzeszt, chrzścić.
7a Hel. 5:30.
ppś Objawienie.

mówiący: Wszyscy, którzy umarli ^bbez wiedzy o tej ewangelii, a przyjęliby ją, gdyby im dozwolono pozostać, będą ^cdziezdicami królestwa ^dcelestialnego Boga;

8. Także wszyscy, którzy umrą odtąd bez tej wiedzy, a ^aprzyjęliby ją z całego serca, będą dziezdicami tego królestwa;

9. Bowiem Ja, Pan, będę ^asądził wszystkich ludzi według ich ^buczynków, według ^cpragnienia ich serc.

10. I zobaczyłem także, że wszystkie dzieci, które umierają, zanim dojdą do ^awieku odpowiedzialności, są ^bzbawione w celestialnym królestwie niebieskim.

ROZDZIAŁ 138

Wizja dana Prezydentowi Josephowi F. Smithowi w Salt Lake City w stanie Utah, 3 października 1918 r. W przemówieniu otwierającym 89. Jesienną Konferencję Generalną Kościoła w dniu 4 października 1918 r. Prezydent Smith oświadczył, że otrzymał kilka boskich przesłań w czasie ostatnich miesięcy. Jedno z nich, dotyczące wizyty Zbawiciela u duchów zmarłych, podczas gdy ciało Jego spoczywało w grobowcu, otrzymał poprzedniego dnia. Zostało ono zapisane natychmiast po zakończeniu konferencji. Dnia 31 października 1918 r. zostało przedłożone doradcom w Pierwszym Prezydium, Radzie Dwunastu oraz Patriarsze, i jednomyślnie przez nich przyjęte.

1–10: Prezydent Joseph F. Smith rozważa zapisy Piotra oraz odwiedziny naszego Pana w świecie duchów; 11–24: Widzi prawych zmarłych zebranych w raju oraz posługę Chrystusa pośród nich; 25–37: Widzi, w jaki sposób zorganizowane zostało głoszenie ewangelii pośród duchów; 38–52: Prezydent Smith widzi w świecie duchów Adama, Ewę i wielu świętych proroków, którzy uważali swój

stan duchowy przed zmartwychwstaniem za niewolę; 53–60: Prawi, zmarli w naszych czasach, kontynuują swoje prace w świecie duchów.

TRZECIEGO października roku tysiąc dziewięćset osiemnastego siedziałem w swoim pokoju, ^arozważając pisma święte;

2. I rozmyślając nad wielką ofiarą ^azadośćuczynienia złożoną

7b Tłum. J.S. I Piotra 4:6 (Aneks);
II Nefi 9:25–26;
Mos. 15:24.
c DiP 76:50–70.
d ppś Chwała celestialna.
8a Alma 18:32; DiP 6:16.

9a Obj. 20:12–13.
ppś Sąd Ostateczny.
b ppś Uczynki.
c DiP 64:34.
ppś Serce.
10a ppś Zdać sprawę, odpowiedzialny, odpowiedzialność.

b ppś Zbawienie — Zbawienie dzieci.
138 1a ppś Rozważać.
2a Mat. 20:28.
ppś Zadośćuczynić, Zadośćuczynienie.

przez Syna Bożego dla ^bodkupienia świata;

3. I nad wielką i zadziwiającą „miłością okazaną przez Ojca i Syna poprzez przyjście ^bOdkupiciela na świat;

4. Aby przez Jego „zadośćuczynienie i przez ^bposłuszeństwo zasadom ewangelii ludzkość mogła być zbawiona.

5. Kiedy byłem tym zajęty, umysł mój zwrócił się do pism apostoła Piotra, do „pierwszych świętych rozproszonych po ^bPoncie, Galacji, Kapadocji i innych częściach Azji, gdzie głoszono ewangelie po ukrzyżowaniu Pana.

6. Otworzyłem Biblię i przeczytałem rozdział trzeci i czwarty Pierwszego Listu Piotra, i kiedy czytałem, byłem pod wielkim wrażeniem, większym niż kiedykolwiek przedtem, następujących fragmentów:

7. „Gdyż i Chrystus raz za grzechy cierpiał, sprawiedliwy za niesprawiedliwych, aby was przywieść do Boga; w ciele wprawdzie poniósł śmierć, lecz przez Ducha został ożywiony.

8. W nim też poszedł i głosił duchom będącym w „więzieniu,

9. Które niegdyś były niepo-

stuszne, gdy Bóg cierpliwie czekał za dni Noego, kiedy budowano arkę, w której kilka, to jest osiem dusz, ocalało przez wodę” (I List Piotra 3:18-20).

10. „W tym celu bowiem i zmarłym głoszona była ewangelia, aby w ciele osądzeni zostali na sposób ludzki, ale w duchu żyli na sposób Boży” (I List Piotra 4:6).

11. Gdy tak rozmyślałem nad tymi sprawami, które są „zapisane, ^boczy mojego zrozumienia otwały się, a Duch Pana „spoczął na mnie, i ujrzałem zastępy ^dzmarłych, zarówno małych, jak i wielkich.

12. I była zgromadzona w jednym miejscu niezliczona kompania duchów ^asprawiedliwych, którzy byli ^bwierni w świadectwie Jezusa, kiedy żyli w doczesności;

13. I którzy złożyli ^aofiary na podobieństwo wielkiej ofiary Syna Bożego, i ^bcierpieli utrapienia w imię ich Odkupiciela.

14. Wszyscy ci opuścili życie doczesne, trwając w ^anadziei na chwalebne ^bzmartwychwstanie przez ^śłaskę Boga ^dOjca i Jego ^eJednorodzonego Syna, Jezusa Chrystusa.

2b ppś Plan Odkupienia.

3a Jan 3:16.

ppś Miłość.

b ppś Odkupiciel.

4a Art. wiary 1:3.

b Mat. 7:21.

ppś Posłuszeństwo, posłuszny, być posłusznym.

5a tzn. święci z dawnych lat.

b I Piotra 1:1.

8a Iz. 61:1; Łuk. 4:18;

DiP 76:73-74; 88:99.

11a ppś Pisma święte —

Wartość pism świętych.

b Efez. 1:18;

DiP 76:10, 12, 19.

c Iz. 11:2.

d ppś Duch.

12a DiP 76:69-70.

b DiP 6:13; 51:19;

76:51-53.

13a ppś Ofiara

(poświęcenie).

b Mat. 5:10-12.

14a Eter 12:4;

Mor. 7:3, 40-44.

ppś Nadzieja.

b ppś Zmartwychwstanie.

c ppś Łaska.

d ppś Bóg, Boska Trójca — Bóg Ojciec.

e ppś Jednorodzony.

15. Ujrzałem, że są napełnieni “radością i weselem, i radowali się wspólnie, bowiem dzień ich wybawienia był blisko.

16. Byli zebrani w oczekiwaniu na przyjście Syna Bożego do “świata duchów, aby ogłosił im odkupienie z ^bpęt śmierci.

17. Ich śpiący proch miał być “przywrócony do swego doskonałego kształtu, ^bkość do kości, a ścięgnięta i ciało na nich, ^cduch i ciało zjednoczone, aby nigdy więcej nie zostały rozdzielone, aby otrzymali pełnię “radości.

18. Kiedy ta wielka rzesza oczekiwała i rozmawiała, radując się w godzinie ich wyzwolenia z łańcuchów śmierci, ukazał się Syn Boży, głosząc “wolność więźniom, którzy byli wierni;

19. I tam “głosił im wieczną ^bewangelię, doktrynę zmartwychwstania i odkupienia ludzkości z ^cupadku, a także z osobistych grzechów na warunkach “pokuty.

20. Ale do “niegodziwych nie poszedł, i pośród bezbożnych i nieskorych do pokuty, którzy ^bzbrukali się jeszcze w ciele, głos Jego nie wzniósł się;

21. Ani też zbuntowani, którzy odrzucili świadectwa i ostrzeżenia starożytnych proroków, nie dojrzeliby Jego obecności, ani nie spojrzeli na oblicze Jego.

22. Tam, gdzie oni byli, “ciemność panowała, ale pośród prawych był ^bpokój;

23. I radowali się święci ze swego “odkupienia, i zgięli ^bkolano, i uznali Syna Bożego za swego Odkupiciela i Wyzwolicielea od śmierci i “łańcuchów piekielnych.

24. Oblicza ich jaśniały, a “promienność z obecności Pańskiej spoczęła na nich, i ^bśpiewali pochwały Jego świętemu imieniu.

25. Dziwiłem się, bowiem rozumiałem, że Zbawiciel spędził około trzech lat w Swej posłudze pośród Żydów i pośród tych z domu Izraela, starając się nauczyć ich wiecznej ewangelii i nawołując do pokuty;

26. A jednak, pomimo Jego potężnych dzieł i cudów, i głoszenia prawdy z wielką “mocą i upoważnieniem, było zaledwie kilku, którzy zważali na głos Jego i radowali się obecnością Jego, i przyjęli zbawienie z Jego rąk.

15a Iz. 51:11;
Alma 40:12.
16a Łuk. 23:43;
Alma 40:11–12.
ppś Raj.
b Morm. 9:13.
17a II Nefi 9:10–13.
b Ez. 37:1–14.
c DiP 93:33–34.
d ppś Radość.
18a Iz. 61:1.
ppś Zbawienie
zmarłych.

19a DiP 76:72–74.
b ppś Ewangelia.
c ppś Upadek
Adama i Ewy.
d ppś Pokutować,
pokuta.
20a Alma 40:13–14.
ppś Niegodziwy,
niegodziwość;
Piekło.
b I Nefi 10:21.
22a ppś Ciemność
duchowa.

b ppś Pokój.
23a ppś Plan Odkupienia.
b Rzym. 14:11;
Mos. 27:31.
c II Nefi 1:13;
Alma 12:11.
24a Ps. 104:1–2; Iz. 60:19;
Obj. 22:5;
J.S. — Hist. 1:17.
ppś Światło, światłość
Chrystusa.
b ppś Śpiewać.
26a I Nefi 11:28.

27. Lecz posługa Jego pośród tych, którzy zmarli, ograniczona była do ^akrótkiego czasu dzielącego ukrzyżowanie i Jego zmarłych wstanie;

28. I byłem zadziwiony słowami Piotra — w których rzekł, że Syn Boży głosił w więzieniu duchom, które niegdyś były nieposłuszne, gdy Bóg cierpliwie czekał za dni Noego — jak to było możliwe, aby głosił tym duchom i wykonał niezbędną pracę pośród nich w tak krótkim czasie.

29. I gdy byłem zadziwiony, otwarły się oczy moje, a zrozumienie moje zostało ^aożywione, i rozumiałem, że Pan nie poszedł osobiście pośród niegodziwych i nieposłusznych, którzy odrzucili prawdę, aby ich nauczać;

30. Lecz oto, spośród prawych zorganizował Swoje siły i wyznaczył posłańców odzianych w ^amoc i upoważnienie, i polecił im pójść i ponieść światło ewangelii tym, którzy byli w ^bciemnościach — nawet ^cwszystkim duchom ludzkim; i w ten sposób głoszono ewangelię zmarłym.

31. I wybrani posłańcy poszli, aby głosić dzień ^ałaski Pana, a także ogłosić ^bwolność

więźniom, którzy byli związani, oraz wszystkim, którzy odpokutują za swe grzechy i przyjmą ewangelię.

32. Tak głoszono ewangelię tym, którzy ^aumarli w swych grzechach, bez ^bwiedzy o prawdzie, czyli w wykroczeniu, odrzuciwszy proroków.

33. Tych uczono ^awiary w Boga, pokuty za grzechy, ^bchrztu w zastępstwie dla ^codpuszczenia grzechów, ^ddaru Ducha Świętego przez nałożenie rąk,

34. I wszystkich innych zasad ewangelii, które koniecznie musieli poznać, aby mogli zakwalifikować się i być ^aosądzeni niczym ludzie w ciele, ale żyć według Boga w duchu.

35. I tak było wiadome pośród zmarłych — zarówno małych, jak i wielkich, nieprawych i wiernych — że odkupienie zostało dokonane poprzez ^aofiary Syna Bożego na ^bkrzyżu.

36. I tak było wiadome, że Odkupiciel nasz spędził pewien czas podczas Swego pobytu w świecie duchów na pouczeniu i przygotowywaniu wiernych duchów ^aproroków, którzy o Nim świadczą w ciele;

27a Mar. 8:31.

29a DiP 76:12.

30a Łuk. 24:49.

b ppś Ciemność duchowa.

c DiP 1:2.

31a Iz. 61:2;

Łuk. 4:17–19.

b ppś Wolność (wola).

32a Jan 8:21–24.

b DiP 128:5.

ppś Wiedza.

33a Art. wiary 1:4.

ppś Wiara.

b ppś Chrzt, chrzcic — Chrzt za zmarłych; Obrzędy — Obrzęd dokonywany w zastępstwie.

c ppś Odpuszczenie grzechów.

d ppś Dar Ducha

Świętego.

34a ppś Sąd Ostateczny.

35a Alma 34:9–16.

ppś Ofiara (poświęcenie); Zadośćuczynić, Zadośćuczynienie.

b ppś Krzyż;

Ukrzyżowanie.

36a DiP 138:57.

37. Aby ponieśli wieść o odkupieniu do wszystkich zmarłych, do których nie mógł sam pójść ze względu na ich "bunt i wykroczenia, aby oni przez posługę sług Jego mogli także usłyszeć słowa Jego.

38. Pomędzy wielkimi i potężnymi, którzy byli zebrani w tej ogromnej kongregacji prawych, był Ojciec "Adam, Najstarszy Dniami i ojciec wszystkich,

39. I nasza pełna chwały Matka "Ewa z wieloma swoimi wiernymi córkami, które żyły na przestrzeni wieków i oddawały cześć prawdziwemu i żywemu Bogu.

40. "Abel, pierwszy ^bmęczennik, był tam i brat jego, "Set, jeden z potężnych, który był na dokładne ^dpodobieństwo ojca swego, Adama.

41. "Noe, który dał ostrzeżenie o potopie; ^bSzem, wielki "wyższy kapłan; ^dAbraham, ojciec wiernych; ^eIzaak, ^fJakub i ^gMojżesz, wielki prawodawca Izraela;

42. I "Izajasz, który ogłosił przez prorocтво, że namaszczone Odkupiciela, aby przewiązał rany

tych o złamanym sercu, ogłosił wolność ^bpojmanym oraz otwarcie "więzienia tym, którzy byli związani — także tam byli.

43. Ponadto "Ezechiel, któremu w wizji ukazano wielką dolinę ^bwyschłych kości, które miały być odziane w ciało, aby wyjść ponownie w "zmartwychwstaniu zmarłych, jako żywe dusze;

44. "Daniel, który przewidywał i zapowiedział ustanowienie ^bkrólestwa Bożego w dniach ostatnich, które nigdy więcej nie zostanie zniszczone ani oddane innemu ludowi;

45. "Elias, który był z Mojżeszem na Górze ^bPrzemienienia;

46. I "Malachiasz, prorok, który świadczył o przyjściu ^bEliasa — o którym także mówił Moroni do Proroka Józefa Smitha, ogłaszając, że przyjdzie przed nadejściem wielkiego i strasznego "dnia Pana — byli tam także.

47. Prorok Eliasz miał zasadzić w "sercach dzieci obietnice uczy-nione ich ojcom,

48. Zapowiadając wielkie "dzieło, które będzie dokonane

37a DiP 138:20.

ppś Bunt.

38a ppś Adam.

39a Mojż. 4:26.

ppś Ewa.

40a ppś Abel.

b ppś Męczennik,
męczeńska śmierć.

c ppś Set.

d I Mojż. 5:3;
Mojż. 6:10.

41a ppś Noe, biblijny
patriarcha.

b ppś Sem.

c ppś Wyższy kapłan.

d I Mojż. 17:1–8.

ppś Abraham.

e I Mojż. 21:1–5.

ppś Izaak.

f I Mojż. 35:9–15.

ppś Jakub, syn Izaaka.

g ppś Mojżesz.

42a ppś Izajasz.

b Iz. 61:1–2.

c ppś Piekło.

43a ppś Ezechiel.

b Ez. 37:1–14.

c ppś Zmartwych-

wstanie.

44a ppś Daniel.

b Dan. 2:44–45.

ppś Królestwo

Boże lub królestwo
niebieskie.

45a ppś Elias.

b ppś Przemienienie.

46a Mal. 3:23–24;

J.S. — Hist. 1:36–39.

ppś Malachiasz.

b DiP 110:13–15.

ppś Eliasz.

c ppś Drugie Przyjście
Jezusa Chrystusa.

47a DiP 128:17.

48a ppś Zbawienie
zmarłych.

w ^bświątyniach Pana w ^cdyspensacji pełni czasów dla odkupienia zmarłych i ^dzapięczętowania dzieci do rodziców, aby cała ziemia nie została obłożona klątwą i zniszczona całkowicie w czasie Jego przyjścia.

49. Wszystkich tych i wielu innych, nawet ^aproroków, którzy mieszkali pośród Nefitów i świadczyli o przyjściu Syna Bożego, pomieszanych w ogromnym zgromadzeniu i oczekujących swego wyzwolenia,

50. Bowiem zmarli postrzegali długą nieobecność swoich ^aduchów w ciałach jako ^bniewolę.

51. Tych nauczał Pan i dał im ^amoc, by wyszli po Jego zmartwychwstaniu, aby wstąpili do królestwa Jego Ojca i tam zostali ukoronowani ^bnieśmiertelnością i ^cżyciem wiecznym,

52. I kontynuowali odtąd swoje dzieło, jako obiecał Pan, i uczestniczyli we wszystkich ^abłogosławieństwach, jakie trzymano w rezerwie dla tych, którzy Go miłują.

53. Prorok Józef Smith i mój ojciec, Hyrum Smith, Brigham Young, John Taylor, Wilford

Woodruff i inne znamienite duchy, które ^azachowano, aby wyszły w pełni czasów, aby uczestniczyły w położeniu ^bpodwalin pod wielkie dzieło w dniach ostatnich,

54. Łącznie z budową świątyń i dokonywaniem w nich obrzędów dla odkupienia ^azmarłych — byli także w świecie duchów.

55. Zauważyłem, że byli też pośród ^aszlachetnych i wielkich, których ^bwybrano na początku, aby byli włodarzami Kościoła Boga.

56. Jeszcze zanim się narodzili, wraz z wieloma innymi, otrzymali pierwsze lekcje w świecie duchów, i byli ^aprzygotowani na wyjście we właściwym ^bczasie Pańskim, aby trudzić się w Jego ^cwinnicy dla zbawienia dusz człowieczych.

57. Dostrzegłem, że wierni ^astarsi tej dyspensacji, kiedy odchodzą z życia doczesnego, nadal trują się głoszeniem ewangelii pokuty i odkupienia przez ofiarę Jednorodzonego Syna Bożego pośród tych, którzy są w ^bciemności i w okowach grzechu w wielkim świecie duchów zmarłych.

58. Zmarli, którzy odpokutują,

48 *b* ppś Świątynia, Dom Pana.

c ppś Dyspensacja.

d ppś Pieczętować; zapięczętowanie; Rodzina — Wieczna rodzina.

49 *a* Hel. 8:19–22.

50 *a* ppś Duch.

b DiP 45:17.

51 *a* I Kor. 6:14;

Alma 40:19–21.

b ppś Nieśmiertelny, nieśmiertelność.

c DiP 29:43.

ppś Życie wieczne.

52 *a* Iz. 64:4;

I Kor. 2:9;

DiP 14:7.

53 *a* ppś Uprzednie

ustanowienie.

b DiP 64:33.

54 *a* ppś Obrzędy —

Obrzęd dokonywany

w zastępstwie.

55 *a* Abr. 3:22–24.

b ppś Uprzednie ustanowienie.

56 *a* Job 38:4–7;

Alma 13:3–7.

b Dz. 17:24–27.

c Jakub 6:2–3.

ppś Winnica Pana.

57 *a* ppś Starszy.

b ppś Piekło.

zostaną ^aodkupieni przez posłuszeństwo ^bobrzędom domu Boga, 59. A kiedy już zapłacą karę za swoje wykroczenia i będą ^aobmyci do czystości, otrzymają nagrodę według ^buczynków swoich, bowiem oni są dziedzicami zbawienia.

60. Taka była objawiona mi wi-
 zja odkupienia zmarłych, i daję
 świadectwo, i wiem, że to świad-
 ectwo jest ^aprawdziwe, przez
 błogosławieństwo naszego Pana
 i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa;
 tak jest. Amen.

58a ppś Odkupić,
 odkupiony,
 odkupienie.

b ppś Obrzędy.
 59a Alma 5:17–22.
 ppś Przebaczać.

b ppś Uczynki.
 60a ppś Prawda.

DEKLARACJA OFICJALNA I

Z Biblii i Księgi Mormona płynie nauka, że monogamia jest modelem małżeństwa danym przez Boga, chyba że głosi On inaczej (zob. II Sam. 12:7–8 i Jakub 2:27, 30). Po objawieniu, jakie otrzymał Józef Smith, praktyka wielożeństwa została ustanowiona pośród członków Kościoła na początku lat 40. XIX w. (zob. rozdział 132.). W latach 1860–1880 rząd Stanów Zjednoczonych uchwalił ustawy czyniące tę religijną praktykę nielegalną. Ustawy te zostały uznane za obowiązujące przez Sąd Najwyższy Stanów Zjednoczonych. Po otrzymaniu objawienia Prezydent Wilford Woodruff w dniu 6 października 1890 r. wydał poniższy Manifest, który został uznany przez Kościół za ważny i obowiązujący. Doprowadziło to do zakończenia praktyki wielożeństwa w Kościele.

Do osób zainteresowanych:

Jako że w celach politycznych rozesłano z Salt Lake City depesze prasowe, które nabrały dużego rozgłosu, a które ogłaszają, że Komisja Stanu Utah w swoim niedawnym sprawozdaniu dla Sekretarza Wydziału Spraw Wewnętrznych twierdzi, że małżeństwa o charakterze wielożeńskim są w dalszym ciągu zawierane i że ponad czterdzieści takich związków zostało zawartych w stanie Utah od czerwca roku ubiegłego, czyli w ostatnim roku, a także iż w przemowach publicznych przywódcy Kościoła nauczali, zachęcali i zalecali kontynuację praktyki poligamii —

Przeto ja, jako Prezydent Kościoła Jezusa Chrystusa Świątych w Dniach Ostatnich, niniejszym najuroczyściej oświadczam, że zarzuty te są fałszywe. Nie nauczamy poligamii, to jest wielożeństwa,

ani nie zezwalamy nikomu na rozpoczęcie tej praktyki; zaprzeczam również jakoby zawartych zostało czterdzieści lub jakakolwiek inna liczba małżeństw o statusie wielożeńskim w tym okresie w naszych Świątyniach, jak również w jakimkolwiek innym miejscu tego Terytorium.

Znany jest jeden przypadek, w którym strony twierdzą, że zawarto małżeństwo w Domu Obdarowania w Salt Lake City wiosną 1889 r., jednak nie byłem w stanie dowiedzieć się, kto dokonał ceremonii; i cokolwiek uczyniono w tym przypadku, uczyniono bez mojej wiedzy. W konsekwencji tego domniemanego wydarzenia Dom Obdarowania na moje polecenie został bezzwłocznie rozebrany.

Jako że Kongres zatwierdził prawa zakazujące wielożeństwa, a prawa te zostały uznane przez sąd najwyższej instancji za zgodne z konstytucją, ogłaszam niniejszym swój zamiar poddania się tym prawom i wykorzystania mojego wpływu na członków Kościoła, którym przewodniczę, aby postąpili podobnie.

Nie ma niczego w moich naukach dla Kościoła ani w naukach moich towarzyszy, w danym czasie, co można by racjonalnie uznać za propagowanie poligamii czy zachęcanie do niej; a jeśli jakiś starszy Kościoła użył języka, który wydawał się zawierać takowe nauki, został on niezwłocznie zganiony. A teraz oświadczam publicznie, że moją radą dla świętych w dniach ostatnich jest powstrzymanie się od zawierania jakiegokolwiek związku małżeńskiego zakazanego przez prawo kraju.

WILFORD WOODRUFF

Prezydent Kościoła Jezusa Chrystusa
Świętych w Dniach Ostatnich.

Prezydent Lorenzo Snow złożył następujący wniosek:

„Wnoszę, aby uznawszy Wilforda Woodruffa za Prezydenta Kościoła Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich i jedyne go człowieka na ziemi, który w chwili obecnej dzierży klucze obrzędów pieczętujących, uznać go za osobę w pełni upoważnioną na mocy jego pozycji do wydania Manifestu, który odczytano w naszej obecności, a który jest datowany na 24 września 1890 r., oraz przyjmując, że jako Kościół zgromadzony na Konferencji Generalnej, przyjmujemy jego deklarację odnośnie do wielożeństwa za autorytatywną i wiążącą”.

Salt Lake City, stan Utah, 6 października 1890 r.

FRAGMENTY TRZECH PRZEMÓWIEŃ
WYGŁOSZONYCH PRZEZ PREZYDENTA
WILFORDA WOODRUFFA ODNOŚNIE DO MANIFESTU

Pan nigdy nie zezwoli mi — ani nikomu innemu, kto pełni urząd Prezydenta tego Kościoła — was zwieść. Nie taki jest porządek rzeczy. Nie ma tego w zamyśle Bożym. Gdybym spróbował to uczynić, Pan usunąłby mnie z mego stanowiska, i tak postąpi z każdym, kto usiłuje odwieść dzieci ludzkie od wyroczeni Bożych i od ich obowiązków. (Sześćdziesiąta pierwsza Jesienna Konferencja Generalna Kościoła, poniedziałek 6 października 1890 r., Salt Lake City, stan Utah. Wydrukowano w „*Deseret Evening News*”, 11 października 1890 r., str. 2).

Nie ma znaczenia, kto żyje, kto umiera, ani kto jest powołany, aby prowadzić ten Kościół — muszą być oni prowadzeni przez natchnienie od Boga Wszechmocnego. Jeżeli nie czynią tak, nie mogą tego wykonywać [...].

Miałem ostatnio kilka objawień, bardzo dla mnie ważnych, i powiem wam, co mi Pan rzekł. Pozwólcie mi skierować myśli wasze na to, co jest nazywane manifestem [...].

Pan powiedział mi, abym zadał świętym w dniach ostatnich pytanie, i rzekł mi, że jeżeli posłuchają, co im powiem, i odpowiedzą na postawione im pytanie przez Ducha i moc Bożą, wszyscy odpowiedzą jednakowo i wszyscy będą jednakowo wierzyć w tej sprawie.

Oto pytanie: Jaki jest najmądrzejszy kierunek, który mogą obrać święci w dniach ostatnich — nadal próbować praktykować wielożeństwo, postępując wbrew prawom kraju i ryzykując sprzeciw sześćdziesięciu milionów ludzi, za cenę konfiskaty i utraty wszystkich Świątyń i ustania w nich wszelkich obrzędów, tak dla żywych, jak i zmarłych, i uwięzienia Pierwszego Prezydium i Dwunastu, a także głów rodzin Kościoła, i konfiskaty własności osobistej ludzi (a wszystko to położyłoby kres tej praktyce); czy uczyniwszy to wszystko i wycierpiawszy to, przez co przeszliśmy z powodu naszej wierności tej zasadzie, poniechać tej praktyki i poddać się prawu, dzięki czemu Prorocy, Apostołowie i ojcowie będą mogli pozostać w swych domach, aby pouczać lud i wypełniać obowiązki Kościoła, a Świątynie pozostaną w rękach świętych, którzy będą mogli dokonywać obrzędów ewangelii, tak dla żywych, jak i dla zmarłych?

Pan ukazał mi przez wizję i objawienie, co dokładnie by się stało, gdybyśmy nie zaprzestali tej praktyki. Gdybyśmy nie zaprzestali jej, nie byłoby z was żadnego pożytku dla [...] nikogo w tej świątyni w Logan; bowiem na całej ziemi Syjonu ustałyby wszystkie obrzędy. Zamieszanie panowałoby w całym Izraelu, a wielu ludzi byłoby uwięzionych. Kłopot ten spadłby na cały Kościół, i byłibyśmy zmuszeni zarzucić tę praktykę. Więc pozostaje pytanie, czy należy jej położyć kres w ten sposób czy też w sposób, jaki Pan nam ukazał, i pozostawić naszych Proroków i Apostołów, i ojców jako wolnych ludzi, a świątynie w rękach ludu, aby można było odkupić zmarłych. Wielką liczbę już wyzwolił ten lud z domu uwięzienia w świecie duchów; praca ta ma zatem trwać nadal czy ustać? Oto pytanie, jakie przedkładałem świętym w dniach ostatnich. Musicie sami osądzić. Chcę, żebyście sami dali odpowiedź. Ja nie odpowiem, ale powiadam wam, że dokładnie w takim stanie byłibyśmy jako lud, gdybyśmy nie obrali kierunku, jaki wybraliśmy.

[...] Widziałem dokładnie, co by się stało, gdyby czegoś nie uczyniono. Miałem tego ducha w sobie od długiego czasu. I chcę to powiedzieć: Raczej bym pozwolił, abyśmy wszystkie nasze świątynie utracili z naszych rąk; raczej sam poszedłbym do więzienia i dopuścił, by każdy inny człowiek tam poszedł, gdyby Bóg nieba nie nakazał mi uczynić, co uczyniłem; a kiedy nadeszła godzina, w której mi nakazano

to zrobić, wszystko było dla mnie jasne. Udałem się przed Pana i zapisałem, co mi Pan kazał napisać [...].

Pozostawiam to wam pod rozważę i przemyślenie. Pan pracuje razem z nami (Konferencja Palika Cache, Logan, stan Utah, niedziela 1 listopada 1891 r. Wydrukowano w „Deseret Weekly”, 14 listopada 1891 r.).

Teraz powiem wam, co mi objawiono i czego dokonał Syn Boży w tej sprawie. Wszystkie te rzeczy zdarzyłyby się, jako żyje Bóg Wszechmocny, gdyby nie dano tego Manifestu. Przeto Syn Boży poczuł się skłonny przedstawić tę sprawę Kościołowi i światu dla Swych własnych celów. Pan zarządził założenie Syjonu. On zarządził dokończenie tej świątyni. On zarządził, że zbawienie żywych i zmarłych ma być dane w tych dolinach górskich. I Bóg Wszechmocny zarządził, że Diabeł tego nie zniweczy. Jeżeli potraficie to pojąć, oto klucz do tego. (Z przemowy na szóstej sesji poświęcenia Świątyni w Salt Lake City, kwiecień 1893 r. Maszynopis z uroczystości poświęcenia, archiwa, Departament ds. Historii Kościoła, Salt Lake City, stan Utah).

DEKLARACJA OFICJALNA II

Z Księgi Mormona płynie nauka, że „wszyscy są Bogu jednakowi”, bez względu, czy jest się „czarnoskórym czy białym, [niewolnikiem] czy wolnym, [mężczyzną czy kobietą]” (II Ks. Nefiego 26:33). W całej historii Kościoła ludzie wszystkich ras i pochodzenia etnicznego w wielu krajach przystępowali do chrztu i żyli jako wierni członkowie Kościoła. Za życia Józefa Smitha kilku czarnoskórych członków zostało ustanowionych do kapłaństwa. W początkowym okresie istnienia Kościoła przywódcy wstrzymali nadawanie kapłaństwa czarnoskórym mężczyznom pochodzenia afrykańskiego. W kronikach Kościoła brak jest jasnych przesłanek, co do genezy tej praktyki. Przywódcy Kościoła wierzyli, że zmiana tego postępowania wymaga objawienia od Boga i w duchu modlitwy poszukiwali przewodnictwa. Objawienie otrzymał Prezydent Kościoła, Spencer W. Kimball, a jego potwierdzenie otrzymali inni przywódcy Kościoła. Miało to miejsce w Świątyni Salt Lake w dniu 1 czerwca 1978 r. Objawienie to zniosło wszelkie ograniczenia dotyczące rasy, które wcześniej dotyczyły kapłaństwa.

Do osób zainteresowanych:

Dnia 30 września 1978 r. na 148. Jesiennej Konferencji Generalnej Kościoła Jezusa Chrystusa Świątych w Dniach Ostatnich została przedstawiona przez Prezydenta N. Eldona Tannera, Pierwszego Doradcę w Pierwszym Prezydium Kościoła następująca deklaracja:

Na początku czerwca roku bieżącego Pierwsze Prezydium ogłosiło, że Prezydent Spencer W. Kimball otrzymał objawienie rozszerzające błogosławieństwa kapłaństwa i świątyni na wszystkich godnych mężczyzn, którzy są członkami Kościoła. Prezydent Kimball poprosił, abym poinformował konferencję, że po otrzymaniu tego objawienia, które przyszło do niego po długiej medytacji i modlitwie w uświęconych pokojach świętej świątyni, przedstawił je swoim doradcom, którzy je przyjęli i zatwierdzili. Zostało ono następnie przedstawione Kworum Dwunastu Apostołów, którzy je jednomyślnie przyjęli, a potem zostało przedstawione wszystkim innym Władzom Generalnym, które również zatwierdziły je jednogłośnie.

Prezydent Kimball poprosił, abym teraz odczytał ten list:

8 czerwca 1978 r.

Do wszystkich generalnych i lokalnych urzędników kapłańskich Kościoła Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich na całym świecie:

Drodzy Bracia:

Jako świadkowie rozszerzania się dzieła Pańskiego na całej ziemi wdzięczni jesteśmy, że ludzie wielu narodów zareagowali na wieść o przywróconej ewangelii i przystępują do Kościoła w coraz większej liczbie. To z kolei natchnęło nas pragnieniem rozszerzenia na każdego godnego członka Kościoła wszystkich przywilejów i błogosławieństw, jakich dostarcza ewangelia.

Świadomi obietnic poczynionych przez proroków i prezydentów Kościoła, którzy byli przed nami, że w pewnym czasie w wiecznym planie Bożym, wszyscy nasi bracia, którzy są godni, mogą otrzymać kapłaństwo, i widząc wierność tych, którym odmówiono kapłaństwa, długo i gorliwie wstawialiśmy się za nimi, naszymi wiernymi braćmi, spędzając liczne godziny w Górnym Pokoju Świątyni, błagając Pana o boskie przewodnictwo.

Wysłuchał On modlitw naszych i przez objawienie potwierdził, że nadszedł dawno obiecany dzień, kiedy każdy wierny, godny mężczyzna w Kościele może otrzymać święte kapłaństwo wraz z mocą używania jego boskiego upoważnienia i cieszyć się razem ze swymi ukochanymi każdym błogosławieństwem, jakie spływa ze względu na nie, łącznie z błogosławieństwami świątyni. Podobnie, wszyscy godni mężczyźni, którzy są członkami Kościoła, mogą być ustanowieni do kapłaństwa bez względu na rasę czy kolor skóry. Przywódcy kapłańscy są poinstruowani, aby stosować się do praktyki przeprowadzania starannych wywiadów ze wszystkimi kandydatami

do ustanowień w Kapłaństwie Aarona czy Melchizedeka, aby upewnić się, że spełniają ustalone normy godności.

Uroczyście oświadczamy, że Pan dał nam teraz poznać Swoją wolę w celu błogosławienia wszystkich Jego dzieci na całej ziemi, które zważając na głos Jego upoważnionych sług, przygotowują się do przyjęcia każdego błogosławieństwa ewangelii.

Z poważaniem

SPENCER W. KIMBALL

N. ELDON TANNER

MARION G. ROMNEY

Pierwsze Prezydium

Uznając Spencera W. Kimballa za proroka, widzącego i objawiciela oraz Prezydenta Kościoła Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich, wnosi się, abyśmy jako zgromadzenie stanowiące prawo przyjęli to objawienie jako słowo i wolę Pana. Wszyscy, którzy są „za”, proszę to wyrazić przez podniesienie prawej ręki. Wszyscy, którzy są „przeciw”, niech okażą to w ten sam sposób.

Głosowanie w celu przyjęcia powyższego wniosku było jednomyślnie pozytywne.

Salt Lake City, stan Utah, 30 września 1978 r.

